

Protokollbilaga

Arkiv/Åkl. ex

Åkl.nr
AM-41277-22

Signerat av
Eva Tuotoga

Signerat i ÅKLAGSRÄTT
2022-07-01 10:16

Datum: 2022-07-06
ÅKLAGSRÄTT
2022-06-08
AKTBIL: 48

Enhet
Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Handläggare (Protokollförare)
Eva Tuotoga

Bitr. handläggare
Eva Tuotoga

Ted Nivestam

Undersökningsledare
Johanna Liljeblad

Polisens diarienummer
5000-K314464-22

Personer i ärendet

Förtursmål Annat förtursmål	Beslag	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen Nej
Ersättningsyrkanden		Tolk krävs
Misstänkt (Efternamn och förnamn) Cederholm, Fabian Vidar		Personnummer 20031223-6474
Delgiven information om förenklad delgivning vid ett personligt möte genom att skriftlig information överlämnats		
Underrättelse om utredning enligt RB 23:18a Underrättelsesätt, misstänkt Se slutdelgivning enligt RB23:18 sist i protokollet	Underrättelse utsänd 2022-06-08	Yttrande senast 2022-06-17
Försvare Elison, Anders, förordnad 2022-03-22	2022-06-08	2022-06-17
Underrättelsesätt, försvare Se slutdelgivning enligt RB23:18 sist i protokollet	Resultat av underrättelse mt Ej erinran	Resultat av underrättelse försv Ej erinran

Notering

PROTOKOLLBILAGA FÖRHÖR

Innehållsförteckning

Diariernr

Uppgiftstyp

Sida

FÖRHÖR POLIS

5000-K314464-22	Förhör med vittne, Schultz, Daniel Vittnesförhör med polisman Daniel.....	6
	Schultz.....	
	Förhör med vittne, Gillborg, Martin John-Ivar Förhör 1.....	9
	<i>Bilaga: Bilaga 1</i>	
	<i>Bilaga: Bilaga 2</i>	
	<i>Bilaga: Bilaga 3</i>	
	<i>Bilaga: Bilaga 4</i>	
	<i>Bilaga: Bilaga 5</i>	
	Förhör med vittne, Malmsten, David Förhör 1.....	19
	<i>Bilaga: Skiss brottsplats/korridor</i>	
	<i>Bilaga: Skiss skolgård/skolbyggander</i>	
	Förhör med vittne, Lindgren, Louise Förhör polis.....	29
	<i>Bilaga: Bilaga #1</i>	
	Förhör med vittne, Danmyr, Anton Förhör polis.....	35
	<i>Bilaga: Bilaga 1</i>	

FÖRHÖR AMBULANSPERSONAL

Förhör med vittne, Lundgren, Anders Johan Förhör, Ambulanspersonal.....	41

FÖRHÖR VITNE, LATINSKOLAN***Bildsalen våning 3***

Förhör med vittne, Andgren Olsson, Anna Golla Förhör 1.....	44
Förhör med vittne, Andgren Olsson, Anna Golla Förhör 2.....	46
<i>Bilaga: Upprättad skiss i samband med förhör</i>	
Förhör med vittne, Helene Adelfine Jansson, Manda Rina Förhör 1.....	57
Förhör med vittne, Helene Adelfine Jansson, Manda Rina Förhör 2.....	58
<i>Bilaga: Bilaga 1 Skiss</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 2 Skiss</i>	

Toaletten, våning 3

Förhör med vittne, Rydén, Ebba Linnea Förhör 1.....	63
Förhör med vittne, Rydén, Ebba Linnea Förhör 2.....	65
<i>Bilaga: Skiss över tredje våning Latinskolan</i>	
Förhör med vittne, Viklund, Mio Eliott Förhör 1.....	68
Förhör med vittne, Viklund, Mio Eliott Förhör 2.....	70

Skolpersonal

Förhör med vittne, Ansner, Lena Marie Förhör 1.....	72
Förhör med vittne, Ansner, Lena Marie Förhör 2.....	74
Förhör med vittne, Feldt, Dan Anders Förhör 1.....	78
Förhör med vittne, Hellberg Croneman, Jens Fredrik Förhör 1.....	80
Förhör med vittne, Hellberg Croneman, Jens Fredrik Förhör 2.....	84
Förhör med vittne, Ekentoft, Susanne Victoria Förhör 1.....	90
Förhör med vittne, Nordquist, Jeanette Gunnel Förhör 1.....	95
Förhör med vittne, Ennab Askfelt, Tina Rebecka Hanne	98
Förhör med vittne, Kullenbok, Johan Mattias Christopher	100

Elever

Förhör med vittne, Ideland, Malva Sofia	101
Förhör med annan, Cespedes Henriksson, Simon Andrés Förhör 1.....	103
Förhör med vittne, Cespedes Henriksson, Simon Andrés Förhör 2.....	105
Förhör med vittne, Sobol, David Alex Fabian Förhör 1.....	110
Förhör med vittne, Sobol, David Alex Fabian Förhör 2.....	112
Förhör med vittne, Fredin, Hannah Sophie	116

Entrén

Förhör med vittne, Larsson Jönsson, Wilma Tess Sofie Förhör 1.....	118
Förhör med vittne, Larsson Jönsson, Wilma Tess Sofie Förhör 2.....	119
Förhör med vittne, Arkliden, Saga Rebecka Förhör 1.....	122
Förhör med vittne, Arkliden, Saga Rebecka Förhör 2.....	124

Elever utan eller små iakttagelser***Sal A-01-014***

Förhör med vittne, Houssein, Mohammad Elev i sal A-01-014.....	126
Förhör med vittne, Abdullah, Yasir Ammar Abdullah Elev i sal A-01-014....	127
Förhör med vittne, Al Shammari, Abdulrahman Elev i sal A-01-014.....	128
Förhör med vittne, Hawari, Bahaa Elev i sal A-01-014.....	129
Förhör med vittne, Cherif, Amna Elev i sal A-01-014.....	130
Förhör med vittne, Hussein, Hadil Elev i sal A-01-014.....	131
Förhör med vittne, Mani, Josef Elev i sal A-01-014.....	132

Rum A01-05 Hemspråk Arabiska

Förhör med vittne, Al Naser, Salman Saad Diwan	133
Förhör med vittne, Saleem, Hani Rafid Saleem	135
Förhör med vittne, Al-Dujaili, Ali Mohamad	136
Förhör med vittne, Jawabreh, Jacob Luai Elev Malmö Latinskola.....	138
Förhör med vittne, Alnabils, Kozama	139
Förhör med vittne, Al Refai, Josef Ali	141
Förhör med vittne, Alsahow, Nagham	142
Förhör med vittne, Abo Ghaniya, Malak	143
Förhör med vittne, Aboghaniya, Gazal	144

Förhör med vittne, Al Mardini, Layth	145
Förhör med vittne, Abdo, Ziyad	147
Förhör med vittne, Al Mustafa, Dania	148
Förhör med vittne, Taher, Hussam Eddin Elev Malmö Latinskola.....	149
Förhör med vittne, Sultan, Yaser Ammar	150
Förhör med vittne, Kala, Hoda Hauraa	152
Förhör med vittne, Fawaz, Zainab	154
Förhör med vittne, Awad, Rama	155
Förhör med vittne, Kadhem, Nazem	156
Förhör med vittne, Abu-Tour, Ali Hamed Khudair	157
Förhör med vittne, Habib, Hadir	158
Förhör med vittne, Alnejres, Mohammad	159
Förhör med vittne, Ilhamoi, Hala	160
Förhör med vittne, Ahmed Said Mohamed, Ahmed Elev Malmö Latinskola...	161

Piano-rum

Förhör med vittne, Hamad, Clara Maria	162
Förhör med vittne, Björn, Daniel Hikaru	163

Övriga

Förhör med vittne, Lopez, Zalma Liena Andrea	164
Förhör med vittne, Carsten, Elsa Viola Margareta	165
Förhör med vittne, Abou Amer, Lubna	167

FÖRHÖR VITNE, ANHÖRIGA TILL FABIAN CEDERHOLM

Förhör med vittne, Cederholm, Lars Patrik Förhör 1.....	168
PM Förhör med Patrik, Fabians pappa.....	172
Förhör med vittne, Cederholm, Lars Patrik Förhör 2.....	173
Förhör med vittne, Cederholm, Miriam Bodil Margareta Lillasyster.....	178
Förhör med vittne, Sjögren, Eric Andreas	180

FÖRHÖR MÅLSÄGANDE

Förhör med målsägande, Böök, Carl Olof Förhör 1.....	183
Förhör med målsägande, Baquero Wihlborg, Victor Luis Förhör 1.....	189
Förhör med målsägande, Myren, Ove Sigfred Victoria Edströms särbo.....	196
Förhör med målsägande, Edström, Hans Krister Victoria Edströms exmake...	199

FÖRHÖR ÖVRIGA

Förhör med sakkunnig, Cohen, Katie Katie.....	204
Förhör med vittne, Hadziosmanovic, Selmira Sammanfattning skrivs, ej klart	206
Förhör med vittne, Nilsson, Mikael Gösta Förhör nr 1 Mikael Nilsson.....	208

FÖRHÖR MISSTÄNKT

Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 1.....	213
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 2.....	214
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 3.....	236
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 4.....	260
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 5.....	292
<i>Bilaga: Bilaga 1</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 2</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 3</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 4</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 5</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 6</i>	
<i>Bilaga: Sammanfattning av förhör.</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 6.....	333
<i>Bilaga: Sammanfattning av förhör</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 7.....	359
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
<i>Bilaga: Webbhistorik 2022-02-02</i>	
<i>Bilaga: Webbhistorik från skoldator</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 8.....	427
<i>Bilaga: Bilaga 1</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 2</i>	
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 9.....	470
<i>Bilaga: Sammanfattning</i>	
Förhör med misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar Förhör 10.....	497
<i>Bilaga: Bilaga 1</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 2</i>	
<i>Bilaga: Bilaga 3</i>	
<i>Bilaga: Sammanfattning.</i>	

Personalia

Bilaga skäligen misstänkt, Cederholm, Fabian Vidar.....	536
Personalia, Cederholm, Fabian Vidar.....	537

Förhör

Vittnesförhör med polisman Daniel Schultz

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 3 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Schultz, Daniel

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med polisman Daniel Schultz som var med och grep gärningsmannen vid dubbelmordet på Latinskolan i Malmö.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Sandra Jansdotter Svensson

Förhørsdatum

2022-04-07

Förhör påbörjat

14:05

Förhör avslutat

14:45

Förhørsplats

Rättscentrum, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Konceptförhör

Involverad personal

Kajsa Delmar Wigström

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Uppe på våning 3

Daniel hade tillsammans med sina kollegor Martin och David tagit sig upp till våning tre på Latinskolan.

De hade näst intill sprungit upp till våningsplanet och under vägen gjort snabbkikar runt hörn och in i utrymmen. Om de inte sprang så vill Daniel minnas det som att de iallafall tagit sig upp i snabb takt från skolentrén till våning 3.

När de kom upp till våning 3 var Martin först in genom den glasdörr som ledde in till en korridor. Daniel minns att det var knäpptyst överallt. Martin som var först in skrek att det fanns ett offer i korridoren.

Daniel såg när han själv kom in i korridoren en person som låg med huvudet upptryckt mot väggen i en stor blodpöl. Hans kollega David gick förbi den skadade personen för att ta en position längre bort i korridoren. Han minns att Martin hölstrade sitt vapen för att ta sig fram till den skadade personen för att kontrollera om det fanns några livstecken.

Daniel minns att han inte kunde avgöra på personens ansikte om det var en man eller en kvinna, detta då ansiktet var så skadat. När han tittade på personens skor kunde han dra slutsatsen att det rörde sig om en skadad kvinna.

I korridoren åt det håll där David tog sin position såg Daniel en kvinna. Han kan inte alls minnas hur hon såg ut men vet att han situationen gjorde bedömningen att kvinnan nog var personal på skolan. Hon sade ingenting och stannade kvar på samma position i korridoren. Daniel gjorde bedömningen att hon inte utgjorde något hot. Daniel vet att kvinnan blev

omhändertagen av polisen i ett senare skede.

Kanske 20 sekunder efter att de kommit upp i korridoren så öppnades en dörr. Daniel stod i en vinkel där han först inte såg den som öppnat dörren. Dörren öppnades utåt och han stod så att han först bara såg dörren, han såg personen som var en man först då mannen tog ett kliv ut från vad som skulle visa sig vara en toalett. Daniel hade fokus på mannens händer. Daniel hade sitt tjänstevapen uppe och riktat mot mannen. Någon av Martin eller David skrek att mannen skulle lägga sig ned. Mannen lade sig ner och hamnade precis bredvid den skadade kvinna.

Daniel lånade ut sina handfängsel till Martin och mannen belades med handfängsel. Mannen gjorde inget motstånd.

Martin drog bort mannen en bit från den skadade kvinnan.

Fabian

Det Daniel minns att han hörde var att mannen som beordrats ned, dvs Fabian, sa sitt namn när han blev tillfrågad. Han minns att Fabian även berättade att det fanns en skadad person till längre bort i korridoren. Daniel minns inte om han hörde något mer som Fabian sade. Martin drog bort Fabian en bit från kvinnan. Fabian hamnade då närmre Daniel och med ansiktet vänt mot honom.

Daniel upplevde att Fabian var lugn och likgiltig. Att han var iskall. Han verkade helt oberörd över att det låg en sönderslagen kvinna bredvid honom. Han svarade med lugn röst utan staka sig. Fabian var inte andfådd, han visade inga känslouttryck alls. Daniel såg Fabians ansikte först när Fabian låg ner på marken, han beskriver att Fabians blick var helt tom.

Han minns att Fabian var lång och såg stark ut, att han var klädd i svart. Att han hade en hoodie-tröja på sig. Han minns att Fabian inte på något sätt var maskerad i ansiktet.

Daniel hade bara snabbt kikat in på toaletten där Fabian befunnit sig, Daniel minns att det låg något svart på toalettstolen och eventuellt något i handfatet. Han hade bara fokus på om det fanns fler personer inne på toaletten så han kan inte återge i detalj vad det var han såg inne på toaletten.

Efter gripandet av Fabian

Fler patruller anlände till våning 3 och fick en lägesbild av Daniel. De fick veta att de skulle vidare bort i korridoren för att leta efter fler skadade.

Daniel kunde byta plats med hundföraren Ylva som också anslöt till korridoren. Daniel tog sig då ut i trapphuset igen. Dels för att ha en överblick i trapphuset då man inte säkert kunde veta om det fanns fler gärningsmän men också för att möta upp ambulanspersonal som han hörde över radion var på väg fram.

När Daniel var på väg ner mot entrén mötte han en person som han uppfattade kan ha varit en vaktmästare, han sa till Daniel att han hade hela händelsen fångad på övervakningsfilm.

Vaktmästaren frågade Daniel om han vill ta del av filmen men Daniel svarade att han inte kunde där och då. Han bad vaktmästaren att få låna en tagg så att han kunde komma in i alla utrymmen i skolan. Daniel fick en tagg sedan sa han till vaktmästaren att låsa in sig.

I entrén mötte han upp ambulanspersonal som följde med polisen Louise upp mot våning 3. Louise var en av de poliser som anträffat den andra skadade kvinnan som låg i ett klassrum och som hade livstecken.

Daniel tog hand om baren och sprang upp med den till våning 3 eftersom den inte fick plats i skolans hiss. Polis och ambulanspersonalen lyfte över den skadade kvinnan från klassrummet

upp på båren. Det var ett antal poliser som tillsammans med Daniel sprang ner för trapporna ut från skolan med kvinnan på båren. Väl ute på väg fram till ambulansen hörde Daniel att en polis skrek åt en person att sluta filma, att visa respekt.

Daniel hjälpte till att köra in ambulansen till sjukhuset. När läkarna efter en stund konstaterat båda kvinnor avlidna fick Daniel och hans kollegor till uppgift att identifiera en av kvinnorna. De fick ok från kriminalteknikerna att gå in och titta på kvinnans vigselring. Där stod ett namn ingraverat som stämde in på all annan information man hade. Allt sammantaget gjorde att man kände sig säker på vem kvinnan var. Efter detta åkte Daniel in för att avrapportera händelsen.

Daniels upplevelse av händelsen

Det Daniel tar med sig från denna händelse är upplevelsen av att allt var så tyst när de kom upp på våning 3. Att det var så mycket blod och hur sönderslagna ansiktena på kvinnorna var. Daniel tyckte att allt kändes så surrealistiskt. Daniel har svårt att greppa hur mycket våld som måste ha används för att orsaka de skador han bevittnade. Han har svårt att känna någon empati med gärningsmannen Fabian. Daniel brukar i vanliga fall ha förståelse för att människor agerar som de gör men detta ärende kändes annorlunda. Daniel kommer alltid att bära med sig de fruktansvärda synintryck han fick även om han vet att de kommer blekna med tiden. Han har tänkt mycket på de patruller som fick till uppgift att lämna dödsbuden till familjerna. Hur tungt det måste ha varit. Daniel bar ingen kroppskamera vid händelsen.

Genomläst och godkänt.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 5 Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Gillborg, Martin

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med polismannen David Gillborg om dennes iakttagelser i samband med ingripande mot gärningsman i samband med mord på Latinskolan 2022-03-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Pelle Olsén

Förhørsdatum

2022-03-23

Förhör påbörjat

10:24

Förhör avslutat

11:54

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

P.O

Berättelse

Biträdande förhørsledare: Sandra Svensson.

Nedan är en sammanfattning av förhöret. Förhöret finns inspelat i sin helhet på ljudband.

Martin berättar att han jobbar civilt i en rörlig kontrollgrupp (RÖK) på Gränspolisen. Den här dagen arbetade han tillsammans med en kollega som heter David Malmsten. De körde i en civil Opel och befann sig på Pildammsvägen i närheten av Operan när de hörde ett utrop på radion om en kvinna som ropade på hjälp på Latinskolan. De hade kort framkörning och Martin började direkt köra mot Latinskolan. När de kom fram och ställde bilen på Amiralsgatan stod där redan två radiobilar (Förhørsledarens (fhl) anteckning: Martin har ritat en skiss som visar var de ställde bilen när de kom fram och var de gick in i skolan. Skissen finns i bilaga 1).

PÅ PLATS PÅ LATINSKOLAN

Martin och hans kollega gick in på skolgården och gick direkt till huvudentrén, där Martin såg att det stod uniformerade kollegor. Det var även kollegor som kom samtidigt som Martin och David till skolan och som gick in på skolgården och mot huvudentrén tillsammans med dem. Martin är tillfrågad och svarar att han inte kan komma ihåg några andra personer på skolgården. Han kan inte heller minnas att han eller hans kollegor pratat med någon eller att någon sade något till dem på skolgården. Martin uppger att han i efterhand fått berättat för sig att det befann sig andra personer, än de kollegor han själv såg vid huvudentrén, på skolgården.

Martin förklarar att de var fokuserade på att så fort som möjligt ta sig in i skolan och upp på tredje våningen. De ville till just tredje våningen eftersom de fått veta över radion att det var där det skulle ha hänt någonting.

Martin berättar att det var någonting i den informationen som han fick över radion under framkörningen som gjorde att han drog sitt vapen redan när han gick in på skolgården. Han vet inte exakt varför men någonting gjorde att han uppfattade att ärendet kunde vara skarpt. Det

kan ha varit att operatören sade till dem att lägga på en rem eller något liknande.

Vid entrén gick Martin och David in i skolbyggnaden tillsammans med ytterligare 4 uniformerade poliser. De insåg snabbt att de skulle behöva dela på sig i två grupper om tre och ta varsin trappa upp till tredje våningen.

Martin uppger att han inte kan minnas om det var några andra personer innanför entrén till skolan. Han kommer bara ihåg att han upplevde en tydlig tystnad – ”tyst som i kyrkan”. Martin säger att han gick längst fram, uppför den högra trappan, och att David och en av de uniformerade kollegorna följde med honom. Martin kan inte minnas att de mötte någon i trappan men har i efterhand fått höra att de mötte en man som kom ned för trappan. Martin tror att han varit så fokuserad på att ta sig till tredje våningen och avbryta det som pågick där att han förmodligen bara registrerat den de mötte och konstaterat att denne inte var ett hot. Martin har sedan inte tänkt mer på det. Martin tillägger att anledningen till att han kunde vara så pass fokuserad på uppgiften var att han kände sig trygg med sin utbildning, sitt yrkeskunnande och med de kollegor han hade med sig.

UPPE PÅ TREDJE VÅNINGEN

När Martin kom upp till tredje våningen tittade han först åt vänster i korridoren ovanför trappan. Där såg han ingenting. Därefter tittade Martin åt höger och såg då att det en bit in låg en kropp på golvet. Han såg också att det var mycket blod runt kroppen (Fhl:s anteckning: Martin har ritat en översiktsskiss över korridoren som visar var han och hans kollegor kom uppför trappan och in i korridoren på våning 3. Skissen i originalformat finns i bilaga 2. Skissen med förklaring tillagd av fhl i efterhand finns i bilaga 3.).

Martin kunde först inte förstå att det var en riktig kropp som låg på golvet. Han beskriver det som att hans hjärna nog inte ville att det skulle vara på riktigt. Martin sade när han såg kroppen ”ett offer” eller någonting liknande till sina kollegor. De avancerade sedan framåt mot kroppen. På vägen fram till kroppen såg Martin att det var en kvinna som låg där på marken och att hon låg på mage i jättemycket blod. Han bedömde att kvinnan var avliden och såg att hennes kropp var sargad vid huvudet. Martin minns att han sade att de skulle kolla kvinnans puls. Han tror att David kontrollerade kvinnans puls.

KILLE SOM KOM UT FRÅN TOALETTEN

När de befann sig där framme vid kroppen öppnades plötsligt en intilliggande toalettdörr. Martin beskriver att dörren var omedelbart till höger om kroppens position. Ut genom dörren kom en kille. Martin säger att killen som kom ut från toaletten var helt lugn och bara tittade på honom och hans kollegor. Killen tittade inte ens ned på kroppen som låg precis utanför toaletten. Martin kunde dessutom se att det fanns en massa prylar inne på toaletten. Han kan inte minnas vad det var för prylar han såg inne på toaletten men säger att han sammantaget fick en känsla av något inte riktigt stämde.

Martin ombeds beskriva killen som kom ut från toaletten och säger att killen var ca 180 cm lång, normalbyggd, mörklädd (möjligtvis svarta kläder) med luva uppfälld och keps på huvudet.

När Fabian kom ut från toaletten frågade Martins kollega David, som befann sig en liten bit till vänster om Martins position, vad Fabian hette och när Fabian svarade att han hette Fabian förstod Martin att det här var gärningsmannen (Fabian kommer fortsättningsvis kallas Fabian). Martin säger att han måste ha fått informationen om en potentiell gärningsmans namn från ledningscentralen. Han kan inte i efterhand minnas att han fått denna information. När Martin hörde Fabians namn så fattade han direkt att det var det namnet han fått på en potentiell gärningsman.

Martin är tillfrågad och svarar att Fabian inte gjorde någon rörelse som för att ta sig från

platsen, som för att vända om eller som för att göra något mot poliserna. Martin kan inte minnas om han såg Fabians händer eller om Fabian hade något i händerna. Martin säger att han själv varken backade eller drog sitt vapen när Fabian kom ut. Utifrån detta har Martin dragit slutsatsen att han kunde se Fabians händer och att dessa var tomma. Om Fabian haft händerna dolda eller haft något i händerna så skulle Martin ha agerat annorlunda.

Martin är tillfrågad om hur han upplevde Fabian när denne kom ut från toaletten. Martin svarar att Fabian bara stod där och han minns att han reagerade på hur lugn Fabian var. Fabian bara tittade på dem helt neutralt, "där var inga känslor, ingenting". Fabian tittade inte ner på offret utan tittade bara passivt på Martin och hans kollegor. Martin säger att Fabian var svår att läsa av och han kan inte avgöra om Fabian blev överraskad när denne kom ut från toaletten.

Martin är tillfrågad och säger att han och hans kollegor inte gav sig till känna genom att ropa "polis" eller liknande när de kom in i korridoren.

När Martin hörde Fabian säga sitt namn tog han direkt tag i Fabians högra arm och drog ner Fabian på golvet. Martin befann sig bara någon meter från Fabian och behövde i stort sett bara sträcka sig fram för att kunna ta tag i Fabian. Martin hade hölstrat sitt vapen, troligtvis i samband med att de gick fram till kroppen. Han kunde därför använda båda sina händer när han tog tag i och drog ner Fabian på marken. Martin minns inte om han gjorde detta själv eller om han fick hjälp av David att få ner Fabian på marken. Martin säger att han inte möttes av något motstånd från Fabian. När Fabian låg ner bad Martin den uniformerade kollegan om dennes handfängsel. Detta eftersom Martin inte hade några egna handfängsel.

Martin beskriver att Fabian först hamnade ganska nära offret, efter att Fabian blivit nedlagd på marken. Martin tyckte inte att det kändes rätt och drog därför Fabian i riktning bort från offret, mot korridorens andra vägg. Martin ville inte att Fabian skulle ligga så nära offret och inte heller att Fabian enkelt skulle kunna se offret. Därefter blev Martin kvar i anslutning till Fabian tills att de lämnade platsen (Fhl:s anteckning: Martin har ritat en skiss som visar kroppens position, toalettdörren som gärningsmannen kom ut från samt var gärningsmannen lades ner på golvet och vart gärningsmannen sedan flyttades efter att ha blivit nedlagd. Skissen finns i originalskick i bilaga 4. Skissen med förklaringar tillagda av fhl i efterhand finns i bilaga 5.).

VAD FABIAN BERÄTTADE FÖR MARTIN

Martin frågade Fabian om denne var ensam gärningsman samt om det fanns fler offer. Fabian svarade ja på båda dessa frågor. Fabian var fortfarande lugn när han svarade på Martins frågor. Därefter frågade Martin var det andra offret fanns och fick till svar att det var i riktning längre ner i korridoren. Eventuellt sade Fabian också att det andra offret fanns inne i ett rum. Eftersom Fabian hade handbojor på sig kunde denne inte peka själv utan Martin pekade och Fabian svarade i vilken riktning offret fanns. De tre kollegorna som tagit den andra trappan upp hade nu kommit upp till tredje våningen och Martin kunde ge dem informationen om var det andra offret fanns.

Martin har, vad han minns, inte sett det andra offret men tror att detta offer låg i ett rum längre bort i den aktuella korridoren. Om Martin sett det andra offret så har det skett när ambulanspersonalen passerat honom med bår. Han kommer ihåg att han hörde på radion att det andra offret hade andning och puls och att ambulanspersonalen därför prioriterade henne.

Martin tror att han också frågade om Fabians vapen och fick svaret att Fabians vapen och värdesaker fanns inne på toaletten. Martin uppger att han också frågade om Fabians motiv. Fabian sade någonting i stil med att han inte passade in samt att ingen lyssnade på honom.

Fabian pratade också om att han haft en mask på sig och Martin har för sig att Fabian uttryckte att det blev svårt att orientera sig med masken på. Martin uppfattade Fabian som att denne menade att minst ett av offren blev spontant utvalt, att "det blev som det blev", eftersom det

var så svårt att orientera sig med mask på. Martin är tillfrågad men har ingen uppfattning om vilket av offren det i så fall skulle röra sig om. Martin är tillfrågad om Fabian benämnde något av offren på något särskilt vis. Martin tror inte att Fabian benämnt något av offren på något särskilt vis. Martin är tillfrågad och svarar att han inte sett någon mask i samband med denna händelse.

Martin minns att Fabian sade att han inte velat lämna något efter sig och att han därför tagit sönder sin dator. Martin vet inte vad för dator Fabian menade att han slagit sönder och han har inte heller sett någon dator i samband med denna händelse.

Fabian började sedan prata på utan att Martin frågade någonting. Fabian pratade så mycket att Martin kände att det i situationen inte gick att ta in vad Fabian sade. Martin bad därför Fabian att bara ligga stilla och vara tyst och förklarade att Fabian snart skulle bli förhörd.

Martin kommer ihåg att när Fabian blev tillfrågad om sitt personnummer frågade Fabian om de ville ha 2-siffrigt eller 4-siffrigt årtal. Martin upplevde denna fråga som lite märklig. Genomgående upplevde Martin Fabian som närvarande och tydlig när Fabian svarade på frågor. Fabian var hela tiden mycket lugn, ”oväntat och lite skrämmande lugn över situationen”.

DANIEL SCHULTS

Martin berättar att en stund efter att de gripit Fabian så insåg han att han kände den uniformerade kollega som följt med honom och David upp. Denna kollega heter Daniel Schults. Martin hade inte insett vem denna kollega var tidigare, inte ens när han fick Daniel Schults handbojor.

Martin är tillfrågad men säger att han inte kan minnas hur Daniel agerade eller var Daniel befann sig under skeendet i korridoren på våning 3 när Fabian kom ut från toaletten. Martin är övertygad om att Daniel gjorde en massa nytta men säger att han själv var så pass fokuserad på uppgiften och gärningsmannen att han inte noterade vad Daniel gjorde.

ANDRA PERSONER I KORRIDOREN

Martin är tillfrågad om han såg några andra personer i korridoren där de anträffade offret och grep gärningsmannen. Martin svarar att efter att de säkrat Fabian och lagt honom på golvet så såg han en kvinna stå längre bort i korridoren. Han minns att kvinnan i bestörtning frågade ”är det Fabian?”. Kvinnan befann sig, när Martin såg henne, ca 10 meter från Martin i fortsatt riktning som Martin och hans kollegor rört sig i korridoren. Martin kan inte beskriva hur kvinnan såg ut men säger att han upplevde att hon såg ut som en typisk lärare. Martin vill minnas att kvinnan kom ut från ett av rummen längre ner i korridoren. Han vet inte vart kvinnan sedan blev av.

MARTINS KLÄDSEL

Martin beskriver att han vid denna händelse var klädd i mörkblå tröja, svarta byxor, bruna skor. Han hade inte gul väst på sig. Den polisiära utrustning som Martin bar var pistol, pepparspray och radio. Han hade inte med sig batong eller handfängsel. Martin bar inte kroppskamera.

BEVISNING OCH SPÅRSÄKRING

Martin är tillfrågad och svarar att han inte någon gång gick in på toaletten som Fabian kom ut från. Martin har inte heller tittat särskilt noga in på toaletten. Han uppger att han under tiden som han vaktade Fabian tittade in mot toaletten och såg att där fanns ett par hörselkåpor. Han kommer inte ihåg att han sett någonting annat inne på toaletten.

När båda offren var avförda från platsen med ambulans förde Martin och hans kollega ned Fabian till en väntande radiobil. Det var inte Martin och David som stod för intransporten. I samband med att Fabian fördes ut från skolan satte de papperspåsar på Fabians händer. Det var någon av Martins kollegor som kom på att de skulle göra det för att skydda eventuella spår på händerna.

TILLÄGG I SAMBAND MED GENOMLÄSNING 2022-03-31

Martin vill i samband med genomläsning av förhöret göra följande tillägg:

Efter att Fabian hade säkrats var Martin tydlig mot kollegorna på platsen, samt tillkommande kollegor, med att ingen fick beträda toaletten. Han säger att en kollega också fick i uppgift att vakta toaletten och se till att ingen gick in där (fhl:s anteckning: Detta framgår också i ljudupptagningen från förhöret).

UPPLÄST OCH GODKÄNT

Martin har läst igenom och godkänt denna sammanfattning med ovan preciserade tillägg.

Drötningsgatan

3.

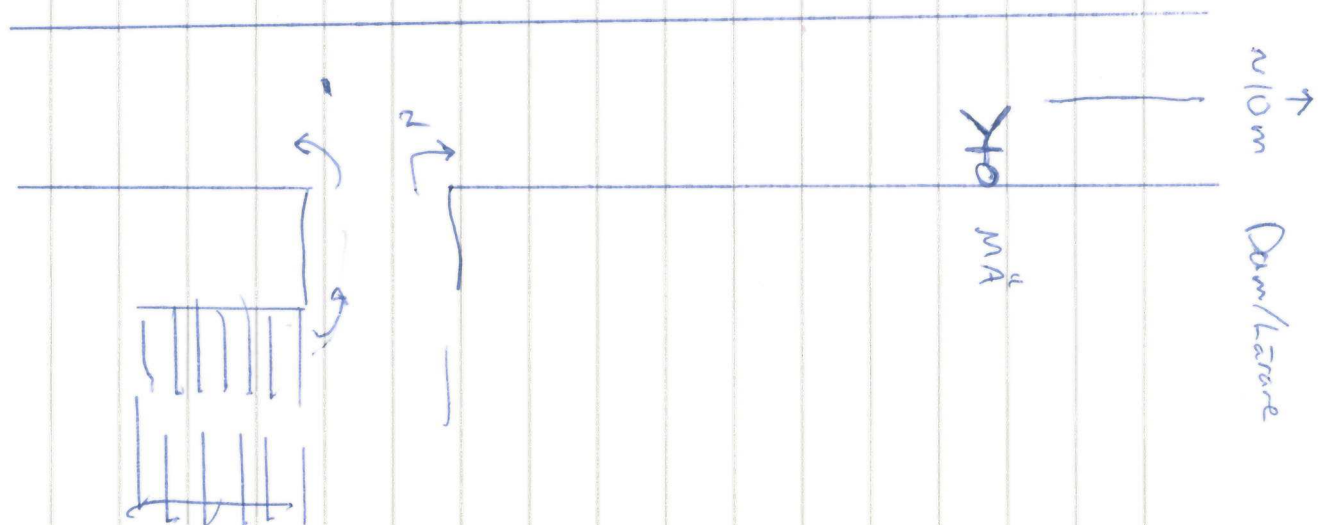
6st.

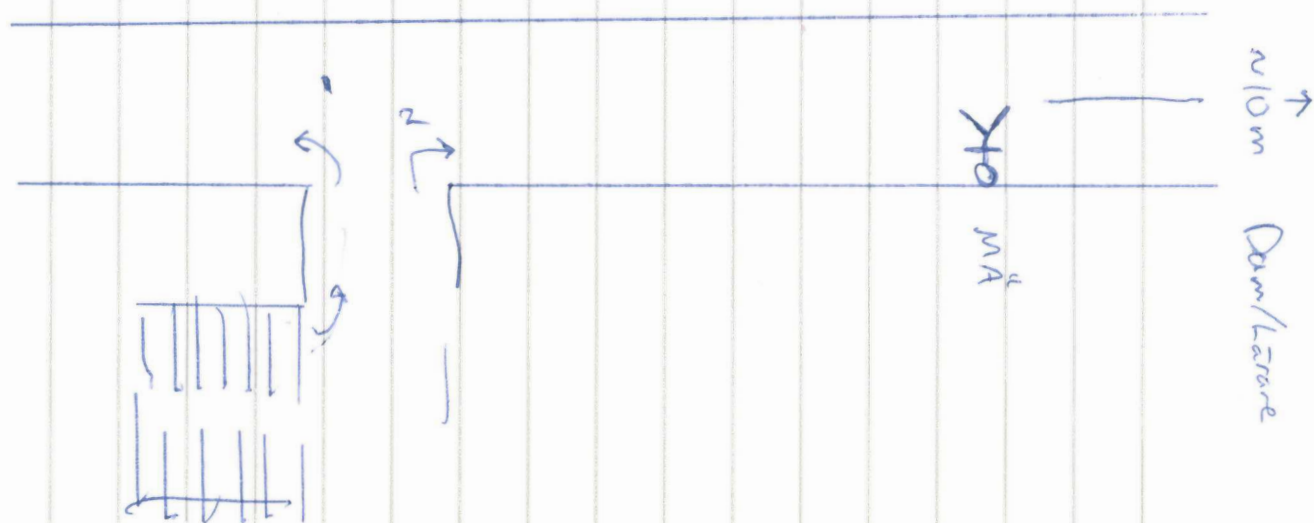

Amiralsgatan

7.

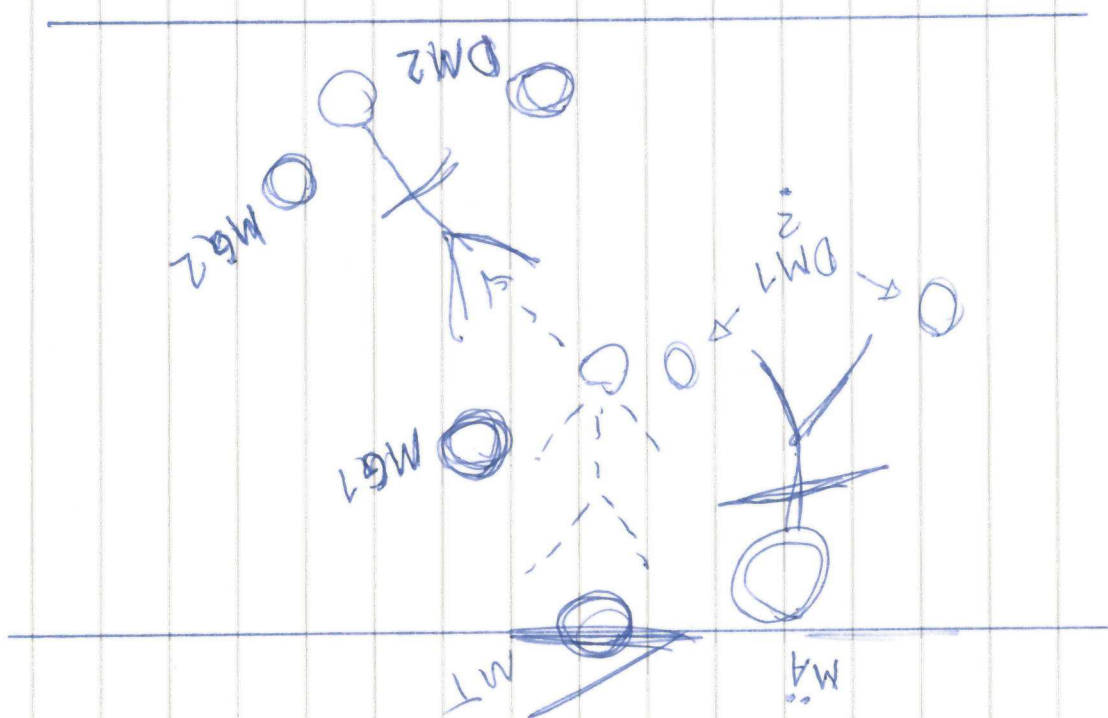

ÖVERSIKT KORRIDOR VÅNING 3

- Siffrorna 1 och 2 markerar i vilken ordning Martin tittade i olika riktningar (Först åt vänster och sedan åt höger) i korridoren när han och hans kollegor först kommit upp på våning 3.
- Streckgubben och bokstäverna "MÄ" markerar ungefärligt var den döda kvinnans kropp låg i korridoren.
- Den långa pilen till höger i bild och texten "~10m" markerar ungefärligt avstånd mellan Martins position och den plats där han menar att han såg en kvinna, efter att gärningsmannen säkrats.

2.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 3 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Malmsten, David

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med polisen David Malmsten med anledning av att han var på plats på Latinskolan och grep gärningsmannen som misstänks för två fall av mord.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Sandra Jansdotter Svensson

Förhørsdatum

2022-03-23

Förhör påbörjat

08:30

Förhör avslutat

10:05

Förhørsplats

Rättscentrum, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Konceptförhör

Involverad personal

Pelle Olsén

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Sammanfattning av förhör, förhöret som helhet finns lagrat som ljudfil.

David arbetar som gränspolis och var i tjänst när det första larmet från Latinskolan i Malmö gick ut.

Under förhöret skissar David upp hur det såg ut på skolgården när de anlände samt hur det såg ut på brottsplatsen på tredje våningen. Denna del av förhöret kommer inte att finnas med i sammanfattningen utan går att ta del av via ljudfilen lagrad i FILIP. Skisserna bifogas förhöret.

Första delen av förhöret är en fri berättelse från David, i slutet av förhöret ligger rubriker med teman från det David av förhørsledaren ombetts att förtydliga.

David ombeds att fritt berätta om händelsen.

David berättar att hans patrull bestående av David själv samt Martin Gillborg befann sig på Pildammsvägen då det gick ut ett larm om att en kvinna skrek på hjälp inne från Latinskolan i Malmö.

David och hans kollega Martin körde mot Latinskolan med inställningen att det var ett skarpt läge.

David berättar att RLC (regionledningscentralen Fhl:s anteckning) till en början bara beordrade en radiobil till Latinskolan, så David och hans kollega Martin körde så fort de bara

kunde mot platsen .

De anmälde sin patrull via RLC till att åka på larmet efter en stund då de ville låta de andra patrullerna som blev beordrade att få utrymme att prata över radion.

David och Martin kom till Latinskolan i samma stund som en kollega vid namn Daniel Shults. David och Martin var vid tillfället civilt klädda, David fick dock på sig en gul polis-väst, en liten gul väst där det står polis på bröstet, Martin Gillborg fick aldrig på sig sin väst. Daniel Shults som de mötte på platsen bar uniform

David, Martin och Daniel gick tillsammans in mot skolbyggnaden, ute på gården i anslutning till den stora entrén stod det folk men David berättar att ingen av dessa reagerade på att polisen kommit dit.

När David kommit in i skolentrén såg han två kollegor (poliser). Han beskriver att de två poliserna verkade förvirrade som om att det inte verkade veta om det hänt något inne på skolan.

David, Martin och Daniel sa till de andra poliserna att de måste dela upp sig för att sen ta sig upp mot tredje våningen. De bestämde att två poliser skulle ta höger trappuppgång och att David, Martin och Daniel skulle ta vänster trappuppgång – David kände nu kör vi. Till en början gick Daniel längst fram av de tre, med Martin bakom och längst bak David själv. De mötte en man i trappan mellan våning ett och två som passerade dem.

David minns inte vem av dem som pratade med mannen men hans uppfattning var att personen verkade frågande till vad polisen gjorde på platsen. Stämningen på skolan och de faktum att de inte märkte av att någonting skett fick honom att tänka att det handlade om någon form av inspelning av film eller liknande, att någon misstagit detta för ett pågående brott.

David beskriver att han dock hade en magkänsla som sa att någonting inte stämde.

På våning två stannade de till och tittade in i korridoren, där var det lugnt, Davids minnesbild är att det inte befann sig några personer på våning två där de sökte, men han kan inte nu säga att han är säker på att det stämmer.

När de kom upp till tredje våningen gick Martin Gillborg först av de tre, Martin gjorde en snabb kik i korridoren och sa till David och Daniel som stod bakom ett offer

David gick då ut runt Martin för att stå i rätt position ifall han skulle behöva använda sitt tjänstevapen. David såg då en person som låg ner på marken med en väska på ryggen, han såg inte huvudet då kroppen var intryckt mot väggen.

Det första han tänkte var vilken bra rekvisita

David kände att han måste kunna tänka sig båda scenarion, att det skulle kunna vara någon form av filminspelning eller att det var en riktig människa på golvet. Det tog som David beskriver det någon hundra dels sekund innan han kunde se personen bättre, han kunde då se att kroppen tillhörde en kvinna vars huvud var spräckt, där blod runnit ut runt henne. David såg en klump bredvid kvinnans huvud som han uppfattade var hjärnsubstans.

David minns inte om han såg kvinnans ögon vid just detta tillfälle, om de var öppna eller stängda men han uppfattade att kvinnan var död.

Precis i detta skede öppnades toalettdörren bara någon halvmeter till höger från kvinnan, David såg en man komma ut från toaletten. Davids minnesbild är att han tittade in i mannens ögon.

David berättar att mannen var iskall han tänkte att en målsägare eller ett vittne hade varit i kaos men mannen som kom ut från toaletten var iskall

David tänkte att mannen måste vara gärningsmannen, David har fått det berättat för sig från

Martin i efterhand att David frågade efter mannens namn och att han då svarade Fabian. Att det var så det gick till har David idag inte någon minnesbild av. När David nu i efterhand har tänkt på händelsen så tror David att han själv måste ha haft fokus på Fabians händer när han kom ut från toaletten för att kunna avgöra om Fabian bar något vapen.

David beskriver att Fabians kropp tedde sig slapp och när David skrek på Fabian så fick han först inte någon reaktion. David tror att det var då han frågade Fabian vem är du? David berättar att var något som triggade honom när de stod framför Fabian som gjorde att han riktade sitt vapen upp mot Fabian. Det var först då som David tittade Fabian i ögonen. David kände att han hade full fokus på Fabian och David tänkte vad kommer han att göra nu David berättar att han upplevde att Fabian verkade vara chockad och ställd.

David berättar att Martin tog tag i Fabian och brottade ner honom på golvet kort efter att han kommit ut från toaletten, David är inte säker på om han själv tog tag i Fabian, han har inte någon minnesbild av det. David vet bara att han höll sitt tjänstevapen i sin högra hand. Fabian hamnade på marken. Martin hade inte några handfängslen men fick ta Daniel Shults handfängslen.

Efter att de fått kontroll på Fabian vände David sig om för att få uppsikt i korridoren, i efterhand har han insett att han då fick syn på en kvinna som stod längre ner i korridoren. Kvinnan såg chockad ut, David kände att han var tvungen att få bort henne från platsen om fler gärningspersoner skulle komma. David tänkte på att det skulle kunna komma fler gärningsmän från hennes håll i korridoren och att han då inte ville att hon skulle stå på ett sådant sätt så att hon riskerade att bli beskjuten. David rusade bort till kvinnan och skrek var är gärningsmannen vad har du sett David hörde inte alls vad kvinnan svarade, han såg bara hur hennes läppar rörde på sig och att hon sa något om några nycklar. David skrek till henne att hon skulle ta sig ut i säkerhet. David har fått det berättat för sig efteråt att kvinnan aldrig förflyttade sig ut men att David i den stressade situationen inte märkte att hon var kvar,.

David gick efter detta tillbaka mot Martin för att åter ha så bra uppsikt som möjligt i korridoren. De två poliserna som de initialt började söka av byggnaden tillsammans med kom då till korridoren där de befann sig med gärningsmannen och den skadade kvinnan. David minns inte när i tiden de fick reda på att det fanns ännu en skadad person i anslutning till den korridor där de befann sig men de sa till patrullen som anslöt sig att söka längre ner i korridoren för att hitta de andra offret. De sa även till patrullen att de inte visste om det fanns fler gärningsmän i byggnaden men att Fabian sagt att han var den enda gärningsmannen. Patrullen gick bort i korridoren, de gick in till ett rum men de anträffade ingen i de rummet. David berättar att patrullen sen måste ha gått in i ytterligare ett annat rum för de hörde på polisradion att patrullen sa att de hittat ett offer till och att hon andades.

Någon gång under detta skeende sa Martin till David att ta pulsen på kvinnan i korridoren, David är osäker på i vilken ordning detta utspelade sig men han gick ner på knä och tog pulsen på kvinnan. David kände ingen puls, hon kändes iskall. David uppfattade henne som likstel, att kroppen kändes hård. David fortsatte med smärtstimulering genom att han tryckte kvinnan hårt på halsen. Han fick ingen reaktion, kroppen var helt livlös. David vet inte om han stängde kvinnans ögon för att slippa se hennes blick eller om han öppnade dem för att se om han kunde se något liv i dem, han vet bara att han gjorde någonting av det och att han till följd av detta fick blod på två av sina fingertoppar.

David kände i detta läge att det fanns en viss kontroll över situationen. Han hörde över polisradion att flera patruller var på väg och att ambulanspersonal när som helst skulle komma fram.

David kände att han ville hinna dokumentera brottsplatsen innan den skulle kontamineras och förstöras, så han började fotografera så mycket han kunde; Offret, Fabians skosulor och skospor på marken.

David hörde att Fabian sa att han hade alla sina tillhörigheter inne på toaletten.

Fabian fick frågan om han hade någon skjutvapen där inne. Fabian svarade att han inte hade det och att om han hade haft det så hade han tagit livet av sig själv med vapnet.

David tänkte att det kanske fanns en bomb inne på toaletten och att Fabian kanske velat locka så många som möjligt till platsen genom att säga att han gett upp.

David öppnade toalettdörren men ville inte gå in då det också var en brottsplats.

Han såg sig omkring inne i toaletten han såg inga sladdar eller annat som tydde på att det skulle finnas någon bomb.

David såg en tröja som låg över någonting och blev orolig.

David ville inte gå in i toaletten så han bad att få låna en batong av sin kollega.

David fotograferade allt innan han rörde något och han gick aldrig in på toaletten.

När han lyfte bort tröjan med batongen såg David en yxa, hörselkåpor, en magväska och en mobiltelefon. David gjorde bedömningen att det inte finns något farligt inne på toaletten så han backade tillbaka och stängde dörren, han är idag nästan säker på att han stängde dörren efter sig.

När en kollega som tillhör Davids grupp kom upp i korridoren så bad han henne att vakta dörren in till toaletten.

Efter detta så upplevde David att de stod där i korridoren i en timma, han tror dock inte att det rörde sig om en timma utan att det bara kändes så.

David kan inte precisera när i tiden han hörde när Martin pratade med Fabian men han hörde att Martin frågade: Vart är offret? Är du ensam gärningsman?

Fabian svarade att det ena offret var där i korridoren och de andra offret fanns längre bort i korridoren. Fabian sa att han själv var ensam gärningsman.

Martin frågade om motivet och då berättade Fabian att han var ensam, att han inte mådde bra och att han gjorde det för att det var den sista utvägen.

Martin sa till Fabian att han inte skulle berätta mer utan att han skulle bli förhörd senare.

Trots detta fortsatte Fabian att prata. David beskriver det som om att Fabian nästan övat in ett manifest som han verkade känna att han ville berätta där och då. David kände att han var tvungen att stänga ute det han hörde och sluta lyssna på Fabian för att kunna koncentrera sig på jobbet. David uppfattade att Fabian inte mådde bra då han uppträdde så iskallt, där fanns inga känslor hos Fabian, hans ögon var kalla. David fick ingen kontakt när han mötte Fabians blick, David sökte ögonkontakt med Fabian i samband med att han skulle identifiera honom.

När David frågade om Fabians personnummer så frågade Fabian om han skulle ge det 2-siffrigt eller 4-siffrigt vilket David inte förstod sig på.

Martin sa då till Fabian att de ville ha hans 10-siffriga personnummer, vilket Fabian gav dem.

David reagerade också på att Fabian vid ett tillfälle då David sa något svarade honom uppfattat detta kändes inte normalt och Fabians sätt att vara upplevdes som militäriskt.

När ambulanspersonalen kom till platsen upplevde David att det var oreda och att det rådde en hög stressnivå.

De skrek till sjukvårdarna att de skulle bort till det offret som hade andning.

Ambulanspersonalen tog sig bort till det andra offret men hade problem att få upp henne på

båren, de fick till slut ta hjälp av poliserna.

Efter att de burit ut offret inne från klassrummet så kom ambulanspersonalen upp för att ta offret i korridoren hos David, varpå de påbörjade hjärt- och lungräddning.

David minns att han tänkte att lever hon nu så har han begått ett stort misstag, men David berättar att han samtidigt kände att han gjort en bra bedömning över vad som var prioriterat på brottsplatsen.

När de flyttade på kvinnans kropp såg David hur det rann ut mer hjärnsubstans från offrets skalle.

David började känna att han ville att de skulle transportera bort Fabian från korridoren då de fått reda på att det skulle befinna sig vittnen längre ner i korridoren som gömt sig inne på toaletten.

David tänkte att vittnena inte skulle se gärningsmannen eller att gärningsmannen skulle se dem.

De reste Fabian upp när de fått klartecken på att han skulle transporteras till polishuset.

Fabian var fortfarande kall och likgiltig, han gjorde precis som han blev tillsagd.

David och Martin förklarade för Fabian vad som skulle ske och informerade om några rutiner angående transporten. Fabian gick med som en robot

David såg då att han hade blodstänk på händerna varpå David dokumenterade detta med sin kamera.

De satte på papperspåsar på Fabians händer och sen överlämnades han till en annan patrull som körde in honom till polishuset.

En stund efter detta fick David och Martin klartecken från yttre befäl att få åka in till polishuset för att avrapportera.

Mötet med gärningsmannen

David stod fokuserad på offret i korridoren när toalettdörren intill honom öppnades. En man kom ut från toaletten, David tittade på mannen men hade bara fokus på mannens händer.

Mannens kroppsspråk visade på ett lugn trots att han stod bredvid en död människa. Mannen reagerade inte alls på kroppen/offret.

David skrek vem är du vad gör du ?

Det var något som triggade David till att förstå att det var gärningsmannen de hade framför sig. David tror att det var att mannen svarade att han hette Fabian.

David riktade sitt vapen mot Fabian. Fabians ögon var iskalla och likgiltiga.

Känslan David har idag är att Fabian antingen där och då gett upp eller att kom han ut från toaletten av en slump.

David berättar att det var som om att Fabian inte riktigt förstod vad som hände. Kanske då hans kollega Martin inte bar uniform eller väst. Detta kan ha förvirrat Fabian.

David skrek polis lägg dig ner han minns inte exakt hur detta gick till men Fabian drogs ner på golvet och belades med handfängsel.

Det kom ingen reaktion från Fabian, David berättar att Fabian kan ha varit i chock, men att han inte verkade rädd eller känslöfyll.

David berättar att han ingripit mot så många under sin tid som polis, han vill mena att man ofta får någon reaktion från personer i samband med ett sådant snabbt ingripande, iallafall när chocken lagt sig. Det kan handla om att personen börjar gråta eller visar aggressivitet. Fabian var som en robot.

Fabian var som en död människa, som någon som stridit i krig och förlorat empatin, som en person som bara varit inställd på att döda.

David tyckte att Fabian kändes som en maskin, en mördarmaskin.

Fabian stod precis bredvid en människa med skallen spräckt utan att reagera. David berättar att Fabian liksom inte var med

Fabian var som en legosoldat i sinnesstämningen, helt död och likgiltig, nästan som död inombords.

Fabian hade ingenting i händerna när han kom ut från toaletten. Detta är David nästan hundra procent säker på. Hade Fabian haft något vapen i händerna så hade David agerat med sitt tjänstevapen.

David vet inte om Fabian kan ha hört att poliserna befann sig i korridoren inne ifrån toaletten. De agerade utifrån ett koncept inom polisen och där ingår det att man inte avslöjar sig genom att skrika polis innan man anträffat gärningspersoner. Detta för att inte avslöja sin position när man söker. Men David kan inte säga om Fabian kan ha hört dem inne ifrån toaletten ändå. David berättar att Fabian bar en mörk jacka, att han hade en keps på sig och att huvan från jackan eller tröjan gick upp över kepsen. Eventuellt hade han mörka byxor. Fabian hade blod på händerna.

David berättar att Fabian aldrig gjorde någonting för att ta sig ifrån brottsplatsen i samband med gripandet. Allt gick så fort så även om Fabian hade velat ta sig därifrån så hade han inte hunnit.

Vad Fabian berättade i samband med gripandet

David pratade inte själv med Fabian initialt, det var Martin som hade koll på Fabian och pratade med honom.

Angående vad David hörde att Fabian sa så hänvisar han till sitt PM som han skrev precis efter händelsen då det som står i PM:et inte blivit smittat med information som David nu efter har hört från andra.

David vet att han hörde hur Fabian berättade att det fanns två offer, ett som låg i korridoren och ett längre ner i korridoren in i ett klassrum. Han tror att Fabian benämnde de skadade så som offer

Fabian sa att han hade förberett sig genom att gå in på toaletten och där ta på sig en mask men att han hade svårt att lokalisera sig i masken. Detta gjorde att han tog första bästa person att gå till attack mot.

Sedan sa Fabian något om att han sprang ikapp någon som han gick till attack mot. David har letat efter masken på sina foton men har inte hittat den. Han kan inte minnas att han såg någon mask inne på toaletten. David har tänkt att det kanske bara vara ett sätt för Fabian att uttrycka sig, att han kanske menade att han gick in i en roll.

Fabian sa någonting om att han hade en kniv men David såg aldrig någon kniv när han tittade in på toaletten.

Manifest

David tyckte att Fabian nästan läste som ur ett manuskript eller manifest när han svarade på vad han hade för motiv.

David har aldrig varit med om att någon han gripit betett sig så. Det kändes inte som att Fabian agerade på sina känslor utan att det var nästan som att det han sa var inlärt.

Personen polispatrullerna mötte i trappan på väg upp till våning tre

David berättar att mannen gick ner i trappan i lugn takt, han var lugn och verkade inte ha uppfattat vad som hänt. Han verkade mest förvånad över att se poliser. Mannen frågade vad som hände och David och kollegorna frågade honom om han sett eller hört något. David hörde inte vad mannen svarade men det syntes på hans kroppspåk att han var frågande.

Mannen var troligtvis en elev utifrån hans ålder. Det var en yngre kille. Troligtvis bar han en grön jacka, hade mörkt hår, bruna ögon, ljus hy, kan ha haft sydeuropeiskt ursprung. David minns inte om de mötte någon mer på väg upp till våning tre.

Folket på skolgården

Det stod ett gäng på gården som rökte och pratade, de verkade inte ha varit medvetna om att något inträffat.

Informationen man hade om händelsen när man kom till Latinskolan

Det David kan minnas att man hade som ingångsvärden när de kom fram till skolan var att en kvinna skrek på hjälp på latinskolan på tredje våningen och att radiooperatören bett patrullerna att lägga på ett kol.

David tror att de fick namnet Fabian på gärningsmannen då David och Martin båda reagerade på de namnet när gärningsmannen sa att han hette Fabian.

David har svårt att veta när de exakt fick informationen men han tror även att de visste att gärningsmannen ringt in själv och sagt att han dödat två personer och att han hade gett upp.

David minns inte att han fick någon informationen om det som hänt i skolan av något vittne eller kollegor innan de gick in i skolan. Det är för luddigt att reda ut, David minns inte.

Klädsel David

David var civilt klädd med gul polisväst han hade ingen kroppskamera på sig. Han bar en svart jacka under västen han hade mörkblå jeans, svarta skor och David tror att han bar en svart mössa.

Vittnet/kvinnan i korridoren

Kvinnan i korridoren var en äldre kvinna runt 50 till 60 år David tror att hon var blond och klädde sig som man tänker att en lärare gör. Hon var avslappnat klädd men hade stil.

David tror kanske att hon bar en sjal med mönster runt sin hals och att hon hade en grön kapp på sig. David berättar att detta dock kan vara hans föreställning av hur en lärare ser ut. Kvinnan hade nordisk härkomst. Hon var chokad och kritvit i ansiktet. David såg inga andra vittnen i korridoren.

Davids upplevelse av händelsen

Tankar som nu dykt upp i huvudet på David är tankar kring att Fabian hade kunnat attackera Martin med yxa om han hade velat, att det hade kunnat gå riktigt illa.

Där och då stängde David av alla känslor, han gick i sin polisroll så han kopplade bort alla känslor där och då. Alla känslor kom till David igår, han känner uppgivenhet. Han är inte ledsen men han vill gråta.

Samtidigt är han glad att allt gick bra. Nu ältar David händelsen. De har i sin arbetsgrupp suttit ner och gått igenom händelsen

David tänker på offren, att dom bara en vanlig dag klädde på sig som vanligt för att gå till jobbet.

(David börjar i den här delen av förhöret att gråta)

David tänker på att offret hade tagit på sig sina byxor och valt dom o tänkt att dessa byxor blir bra idag, att hon gick till sitt jobb för att göra något bra för samhället precis som David själv.

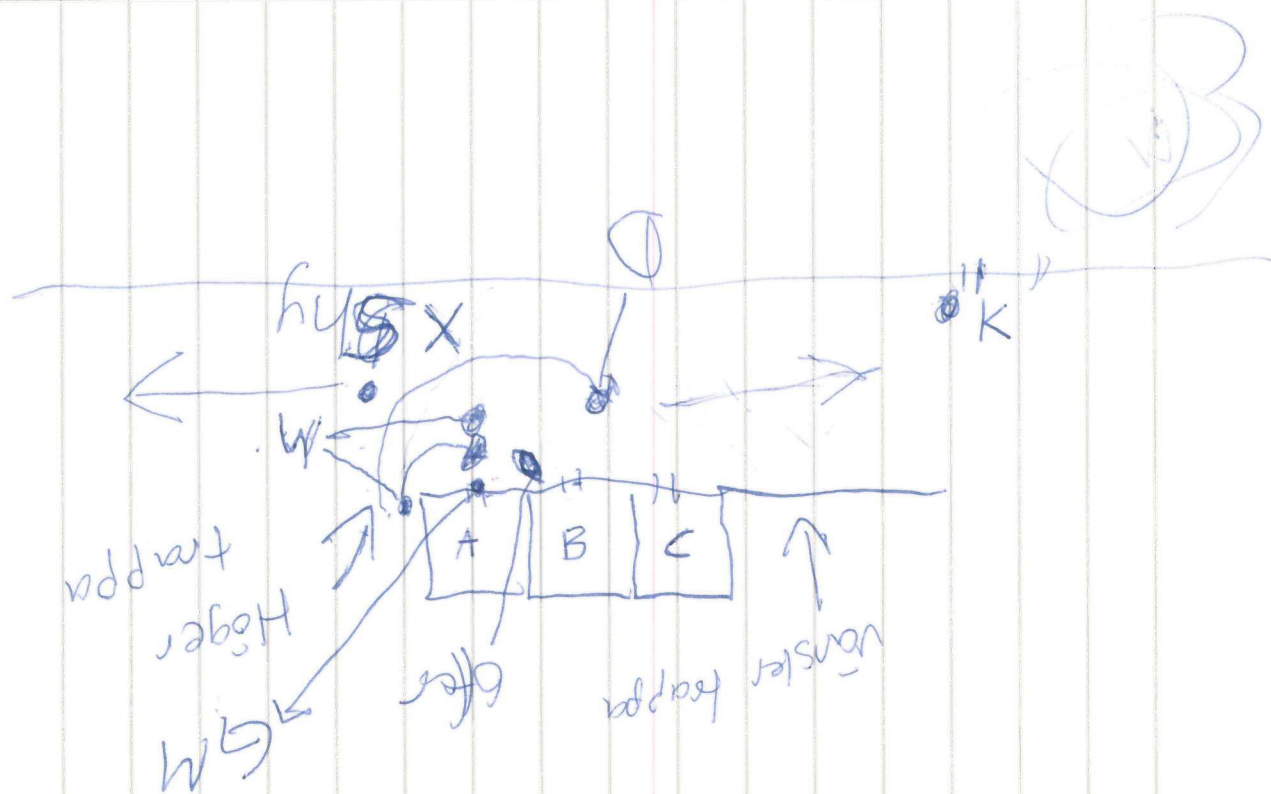
Men hon kom aldrig hem igen, hon fick aldrig säga hej då till sina barn. David tänker på gärningsmannen, att allt är så tragiskt.

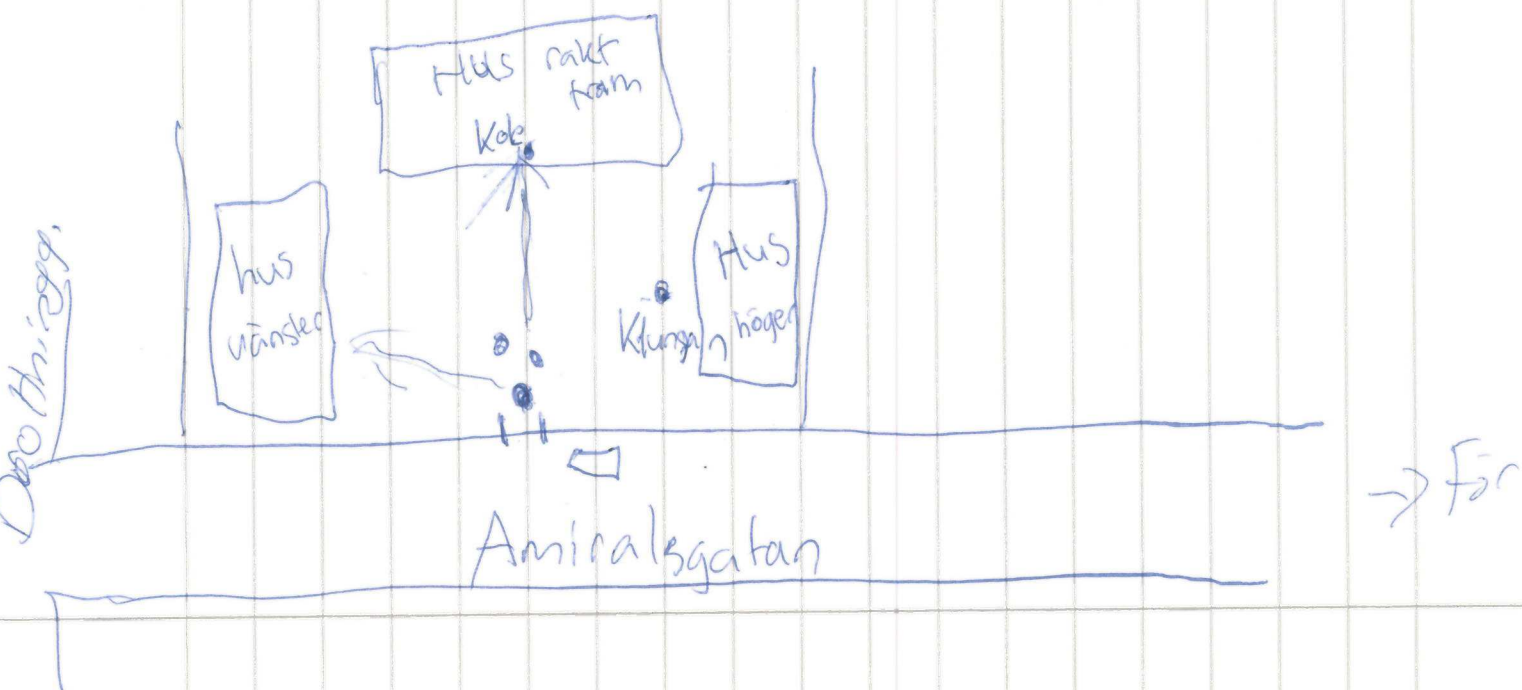
David berättar att han tänker på Fabians pappa, att han bara satt där hemma och trodde att allt var bra och så kom polisen hem och berättade att hans son hade mördat två personer. Och detta för att han mådde dåligt, inte för att han var ond, det var bara ingen som hjälpt honom. Som att ingen fattat att killen behövt hjälp. David berättar att det bara känns så tragiskt och meningslöst.

David är stolt över hur bra de behandlade Fabian och att de kunde förstå att de hanterade en person som inte mådde bra, att de såg bortom vad han precis gjort.

David berättar att bilden i huvudet på kvinnan i korridoren återkommer till honom. David har inga problem att se döda människor men detta var något annat, hon skulle bara gå till sitt jobb. David tänker på innebörden av att aldrig skiljas som ovänner. Han önskar att detta bara hade varit en polisövning, att det inte hänt på riktigt. David vill inte läsa mer om händelsen i media för han vill inte förstå vidden av att detta faktiskt hände.

Genomläst och godkänt.

Förhör

Förhör polis.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Lindgren, Louise

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande händelse på Latinskolan 21/3.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-22

Förhör påbörjat

12:01

Förhör avslutat

12:39

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Följande är en sammanfattning av förhöret. Förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Louise berättar att hon inte minns om hon vart IGV ansvarig detta pass eller inte men hon tjänstgjorde som polis i yttre tjänst i alla fall. Louise hade uniform på sig och ingen kroppskamera igång.

Louise och sin kollega befinner sig på Gustav Adolf Torg när ärendet gick ut på radion. Louise har för sig att inledningsvis nämns det i utropet att någon ropar på hjälp på Malmö Latinskola. Louise och sin kollega Anton Danmyr körde mot Latinskolan. Ungefär när de befann sig i korsningen drottninggatan/amiralsgatan inkom ytterligare information på radion om att det är någon som slog någon.

De parkerar bilen utanför Latinskolan, på Amiralsgatan. Louise har svårt att minnas utropen men hon har för sig att när de anlände på skolan fick information om att det är någon som skulle ha dödat någon. På skolgården stod där ungefär 6 ungdomar utanför huvudentrén, samtliga vart väldigt lugna. Louise och Anton kliver ur bilen och frågade ungdomarna om det är någonting som har hänt. För att ta sig in i skolan behövs passerkort vilket Louise fick låna från en av tjejerna. Louise får mer information på radion men har svårt att minnas exakt vad men när de står utanför skolan inkom information om att det skulle ha skett på tredje våningen och att det fanns döda personer. Louise är osäker på exakt vad för information som gick ut över radion.

När de öppnar dörren till huvudentrén och tittar in minns Louise att hon reflekterar över att

skolan är stor och det blir svårt att genomföra ett sök på egen hand. Louise ser att en bil till anlände och sa då till sin kollega att de väntar in kollegorna för att gå in tillsammans. På första plan inne i skolan befann sig ytterligare några elever, dessa är också väldigt lugna, ingenting som gör Louise uppmärksam på att någonting skulle ha hänt på skolan. Det är 3 stycken kollegor som kom och de tog sig in i entrén tillsammans. Louise vet att hon och Anton hade draga vapen. De bestämde sig för att ta varsitt trapphus, kollegorna tog trapphuset till höger och Louise och Anton tog trapphuset till vänster.

De började att ta sig upp och Louise tror att de ej stötte på någon elev efter första våningen. De hade fått information om att det skulle ha skett på tredje våningen så de börjar att ta sig mot tredje våningen. Någonstans mellan våning 2 och 3 får de ytterligare information över radion, någonting i stil med att gärningspersonen sagt att han dödat två stycken. Louise hade tidigare trott att det inte skulle vara någonting utan misstänkte att det skulle ha varit en busringning. Efter den information kände Louise att det troligtvis är ingen busringning.

I syfte om hur de taktisk skulle fortsätta frågade Louise LC (Ledningscentralen) om information kring vapen och fick svaret att de rör sig om kniv och yxa. Louise vet inte om hon gick ut med informationen på radion eller om hon bara frågade kollegan Anton om de skulle ta sig ner på första våningen för att invänta fler patruller eller fortsätta mot tredje våningen. I samma sekund får de information över radion att den andra patrullen anträffat ett offer och att den personen var död. Därefter tog sig Louise och Anton upp till våning 3.

Precis där Louise skulle ta sig igenom glasdörren på våning 3 så får de information över radion att de troligtvis också har säkrat gärningsmannen. När de kom in på tredje våningen stod där en kvinna helt stilla precis vid glasdörren. Louise frågade kvinnan om hon sett någonting men Louise tror inte att kvinnan svarade på hennes fråga. Direkt till vänster från glasdörren låg där en person som är väldigt skadad, väldigt blodig. Där låg även en svart/mörkklädd person direkt i anslutning till kvinnan som kollegorna har säkrat, Louise förstod att de troligtvis var gärningsmannen. Louise blev väldigt förvånad över skadorna, hon kunde inte se om det var en kvinna eller man som låg där, kollegorna sa att personen var död.

Louise tolkade det som att kollegorna sa att han var ensam gärningsman men att det skulle finnas ett offer till och så pekade ner mot korridoren. Louise och Anton sprang ner i korridoren på våning 3 och skulle öppna dörren till ett klassrum men det gick inte eftersom man måste ha tagg. Louise sprang tillbaka till kvinnan/läraren och fick hennes nyckelband. På väg tillbaka mot Anton tror Louise att hon såg att det fanns blod utanför en dörr samt ett nyckelband. Nyckelbandet såg ut som att det vart avslitet eftersom de vart öppna och de låg på marken. Louise sa till Anton att här inne kan finnas någonting, de bestämde sig för att ta den dörren först. De ställde upp precis utanför dörren och Louise frågade Anton om han var redo, han sa ja och därefter blippade Louise taggen mot dörren och öppnade dörren. Precis innanför dörren låg en person till, väldigt blodig och Louise såg att det fanns mycket skador i ansiktet och på huvudet. Louise sa till Anton att personen också var död men sedan såg hon att munnen rörde sig lite och då vet Louise att hon gick ut på radion att det finns ett till offer som är jätteskadat men andas nu.

Därefter sviker Louise minne, Louise minns inte om de fortsatte att kolla dörrar tillsammans eller om hon stod kvar där och Anton kollade dörrar, ganska snabbt kom det upp ytterligare patruller till våningsplanet och hjälpte till att kolla rummen. Louise sprang ner och mötte upp ambulansen och leder dem sedan till platsen. Louise har för sig att innan ambulanspersonalen kom till platsen försökte de flytta kvinnan ut från klassrummet för att det skulle gå snabbare att få ut henne. När de väl försökte lyfta kvinnan gjorde de bedömningen att det inte gick eftersom känslan var att det kunde göra mer skada.

Sedan kom ambulanspersonalen upp till tredje våningen med en bår och därefter lastas kvinnan på båren och hon bärs ut från skolan ut till ambulansen. Efter att de lastat henne på båren så är det väldigt oklart för Louise vad som händer när. Louise och Anton fick i uppgift att följa med till sjukhuset så de följer efter ambulansen till sjukhuset. När de kom till sjukhuset är det andra offret redan på sjukhuset. Kvinnan hamnar på akutrummet ganska snabbt och dödförklaras. Den kvinnan som Louise anträffade har hon förstått är en kvinna och den andra offret har hon ej förstått är man eller kvinna och det frågade Louise på sjukhuset och fick svaret att det var två kvinnor.

Sjukvården packar kläderna till Louise och Anton för att sedan tas i beslag. Initialt döps kvinnorna till kvinna i korridor och kvinna i klassrummet. Därefter påbörjas arbetet för att identifiera offren. I kvinnan i korridorens kläder anträffas ett Bauhauskort med ett namn, därefter görs slagningar på det i polisens system och fick fram en person som hade ett ganska stort födelsemärke i ansiktet vilket gick att jämföra med offret i korridoren. På den personen fastställdes id ganska snabbt. Kvinnan i klassrummet var svårare att få id på eftersom hon ej hade några tillhörigheter på sig. Louise försöker få fram information som framkommit av vittnen på plats men det gick inte särskilt bra. Efter ett tag kom Louise på att det låg en tagg utanför klassrummet och det var ganska troligt att det tillhörde henne. Louise frågade kollegor på skolan om de kunde få fram vem taggen tillhörde och efter ett tag fick man fram ett namn som Louise kunde göra slagningar på i polisens system. På skolan anträffades även en mobiltelefon i klassrummet, telefonen ringde konstant och då jämfördes namnen som ringde med kvinnans barn och det stämde. De fick bilder (facebookbilder och liknande) från LC som skulle försökas jämföra med offret men det gick inte att jämföra med tanke på skadorna på ansiktet. De gjorde bedömningen att tändarna var ganska lika men i övrigt ansåg Louise att de ej kunde identifiera henne på denna information som framkommit. Till sist ansåg Louise att de hade tillräckligt med information för att kunna identifiera henne och styrka att det var rätt person. När identifieringen var klar och teknikerna kom till sjukhuset var Louise och Antons uppdrag klart och de lämnade sjukhuset.

Louise förevisas 2 stycken skisser över Malmö Latinskola byggnad A, våning 1 och 3. (bilaga 1). Louise ombeds att markera ut vart eleverna befann sig som stod på skolgården. Louise minns inte exakt vart eleverna stod som befann sig inne i entrén på skolan men hon minns att hon såg eleverna från entrédörren. Louise markerar att de tog sig upp för trapphuset till vänster. Louise förklarar att de tog sig upp och emellan trapphusen så finns där glasdörrar vilket innebar att Louise såg sina kollegor i andra trapphuset när de tog sig upp.

På våning 2 tog Louise en halvhalt och förstod att det var pågående dödligt våld och funderade över hur de taktiskt skulle gå vidare. Men då har den andra patrullen kommit in på våning 3 och anträffat offret och gärningspersonen. Louise ombeds att markera ut hur det såg ut på våning 3. Louise markerar ut kvinnan som rakt fram till lite till höger när de kom in på våning 3. Louise markerar ut första offret med siffran 1. Louise markerar ut GM för där gärningsmannen låg. Därefter markerar Louise hur de rör sig neråt i korridoren och försökte öppna en dörr längst ner i korridoren. Därefter tog Louise sig tillbaka till kvinnan för att ta nycklarna och sedan på väg tillbaka såg Louise blod och nyckelbandet utanför en dörr. Louise är lite osäker på vilken dörr det var men markerar ut den hon trodde att det var. Louise ritar hur kvinnan låg när de anträffade henne. Därefter minns Louise inte hur hon rör sig, det är väldigt oklart för henne.

Louise ombeds att berätta om skadorna hon såg på kvinnan i klassrummet. Louise berättar att det är svåra skador på huvudet och hon såg att det var två stycken ganska djupa skador på vänster sida av huvudet och det var väldigt mycket blod. Louise förstod att det mesta av våldet var riktat mot huvudet. Louise trodde att personen först inte levde men såg sedan att munnen rörde sig, det var som att hon kippade efter luft. Louise förstod att det inte såg bra ut

men inser att det finns en chans.

Louise tillfrågas om de gjorde några åtgärder på kvinnan. Louise minns att kollegan frågade om de skulle göra HLR men Louise svarade att de ej skulle göra det på grund av hon gjorde bedömningen att HLR i detta fallet kommer ej göra någon skillnad och de kommer i så fall endast att pumpa ur mer blod. Bedömningen görs att det bästa är att låta henne ligga och Louise fick information om att ambulansen ej hade långt kvar.

Louise ombeds berätta om när de tänkte flytta om kvinnan. Louise berättar att kollegor som kom till platsen ville försöka lyfta ut henne från klassrummet för att underlätta för ambulanspersonalen. De inser sedan att flytten endast kommer göra kvinnans status värre samt att det är väldigt svårt att lyfta någon som är så blodig eftersom att man glider. När kollegorna lyfte så säger Louise till dem att avbryta.

Louise tillfrågas om ambulanspersonalen gör några åtgärder på kvinnan. Louise minns inte om de gjorde några åtgärder på kvinnan, Louise tror inte att de gjorde så mycket utan att kvinnan lastas på bår ganska omgående.

Louise ombeds att berätta om skadorna hon ser på det första offret. Louise berättar att hon var chockad över våldet mot offrets huvud, att det var så kraftigt.

Louise tillfrågas om de gör några spårsäkringsåtgärder på plats. Louise gör inga spårsäkringsåtgärder på plats utan det är först på sjukhuset som det påbörjas. Sjukhuspersonalen brukar vara bra på att säkra kläder och liknande, Louise ber även personalen att fotografera ansikten på offren för att kunna eventuellt kunna identifiera dem.

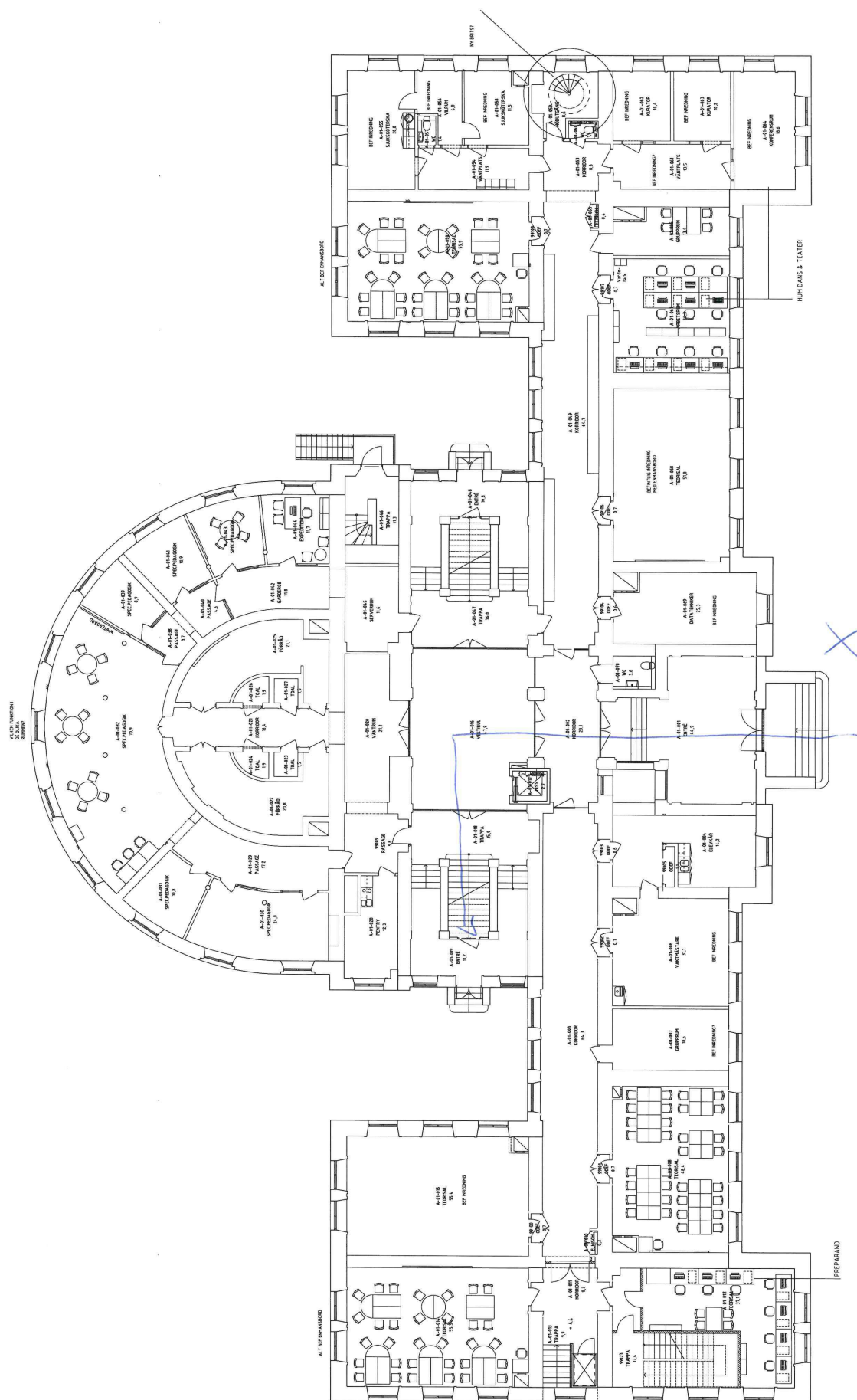
Louise ombeds berätta om tidsspannet. Louise har en uppfattning om att allt går väldigt snabbt från att de får ärendet vid Gustaf Adolf Torg till att de är på plats och sedan får gå in på skolan. Louise har ingen direkt tidsuppfattning.

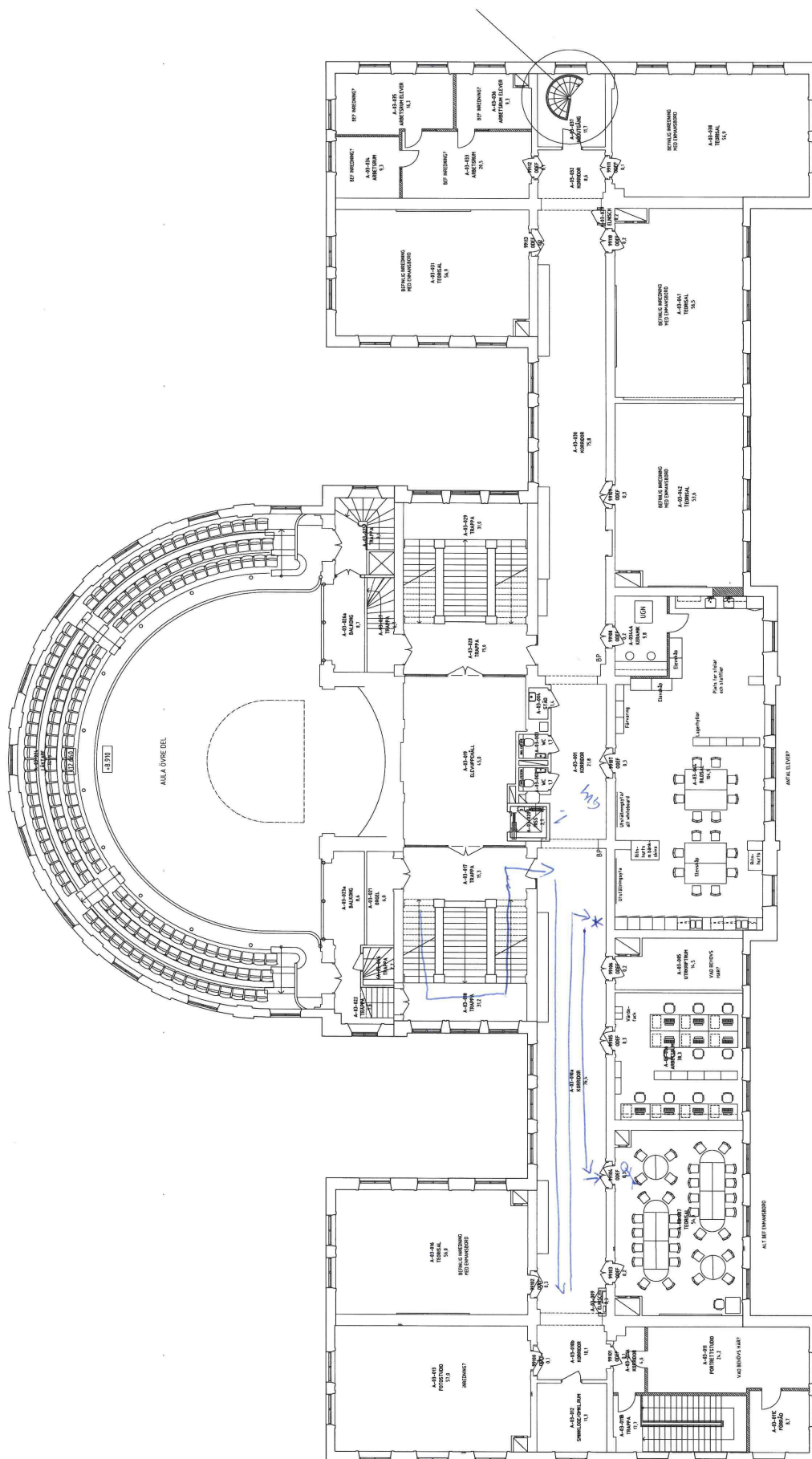
Louise tillfrågas om kvinnan i klassrummet ger ifrån sig några andra livstecken än att hon rörde på munnen. Louise svarar nej.

Louise tillfrågas om det är något annat i klassrummet som hon la märke till. Louise svarar nej.

Louise tillfrågas om hon har någonting i övrigt som hon vill tillägga i förhöret. Louise svarar nej.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör polis

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Danmyr, Anton

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Känd av polisman.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande händelse på Malmö Latinskola 21/3.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-05-03

Förhör påbörjat

13:16

Förhör avslutat

14:05

Förhørsplats

Polisstation Toftanäs.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Följande är en sammanfattning av förhör med Anton Danmyr, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Denna dag jobbade Anton som patrull i yttre tjänst. Han jobbade tillsammans med Louise Lindgren. Båda hade uniform på sig. Anton hade ingen kroppskamera på sig.

Anton berättar att han och Louise låg vid Burger King på Gustav Adolf Torg när utropet går ut. Ärendet som gick ut var att där står en person på Malmö latinskola, på tredje våningen. Det är någon person där som skall skrika någonting men Anton minns inte detaljer kring utropet. På väg fram fick Anton och Louise ytterligare information från ledningscentralen, Anton hänvisar till sitt PM om vad för information som framkom då.

De parkerar bilen på Amiralsgatan när de anländer till skolan. På skolans innergård var det fullt med personer, elever och ungdomar. Anton och Louise tog sig fram emot huvudbyggnaden och huvudentrén på skolan. Vid något tillfälle får de information om att det skall finnas en gärningsman och tillhyggen, Anton minns inte exakt när de fick denna information från ledningscentralen. Anton och Louise gick fram till ungdomarna som befann sig utanför huvudentrén, där fick de information om att de behöver ett passerkort för att ta sig runt på skolan. Louise fick passerkortet av en av ungdomarna. Anton hade samtidigt tagit sig in genom huvudentrén och träffade på ytterligare elever precis innanför entrén. Anton frågade eleverna om någonting hade hänt på skolan och de svarade nej.

Anton har för sig att någonstans här fick de information om att en person skulle vara skadad

samt en gärningsman med tillhyggen. Anton hade sitt vapen i handen när han klev in på skolan. Vid detta tillfälle ansluter ytterligare tre kollegor, två kollegor var civilklädda och en var i uniform.

Anton och Louise tog ena trapphuset medans de andra kollegorna tog det andra trapphuset. Anton minns inte riktigt när men han tror att när de befann sig i trapphuset fick de information om att gärningsmannen skulle haft en yxa och en kniv. Louise och Anton tog sig upp mot plan 3 och när de befann sig mellan våning 2 och våning 3 säger Louise till Anton att vänta eftersom att det är en väldigt stor skola och de hörde ingenting på vägen upp, det var väldigt tyst på skolan och de såg inte heller några personer på vägen upp. Eftersom att de inte vet vart gärningspersonen är och de hör ingenting så stannar Anton och Louise upp för att eventuellt ändra taktik. I samma sekund får de information över radion att de andra kollegorna anträffat en person skadad. Anton minns inte exakt vad som sägs på radion utan får hänvisa till sitt pm. När de fått informationen gick Anton och Louise upp till tredje våningen.

När de kom in på tredje våningen såg det att en vad som såg ut att vara en kvinna låg på marken till vänster när de tog sig igenom glasdörren. Anton såg att det var väldigt mycket blod och bredvid låg gärningspersonen säkrad. Någon gång gick det ut på radion att gärningspersonen var säkrad, Anton minns inte exakt när. När Anton sedan tittade till höger stod det en kvinna precis till höger om Anton och Louise. Anton minns att han tittade på hennes händer och ansikte och bedömde henne som inget hot. Därefter skrek kollegan någonting om att det skulle finnas ett offer till längre ner i korridoren.

Anton och Louise började att ta sig ner i korridoren och gick förbi den här kvinnan, de utbytte några ord med kvinnan men Anton minns inte vad. De passerade en dörr på väg ner i korridoren och Anton såg ett nyckelband med nycklar och tagg, sådant som man kan knäppa runt nacken. Nyckelbandet ligger i en v-form, precis som att någon skulle ha ryckt av bandet. De fortsatte neråt i korridoren och försökte öppna dörren längst ner i korridoren men de kom inte in där eftersom att det behövs tagg. De jobbar sig tillbaka, Anton minns inte exakt i vilken ordning saker och ting hände här men han minns att de jobbade sig tillbaka till dörren där nyckelbandet låg utanför på marken samt lite blod. Kollegan Louise hämtade en tagg från kvinnan som de passerat sedan tidigare. De vet inte om det är ett offer eller om det finns flera gärningspersoner som kan finnas innanför dörren. Louise frågar Anton om han är redo och Anton svarar att han är redo och därefter låser de upp dörren och öppnar dörren.

Precis innanför dörren låg där en person, en kvinna, där var väldigt mycket blod och Anton såg någon form av andning. Anton skulle inte beskriva det som en vanlig andning, personen var inte talbar och hade väldigt stora skador i ansiktet. I samband med det här kom det upp flera kollegor på våningsplanet. Därefter tänkte Anton och hans kollegor på att det var flera utrymmen som ej vart genomsökta, Anton och en kollega som heter Emelie Frid började att söka igenom övriga utrymmen på våningsplanet. Sedan kom ambulanspersonalen upp till platsen och genomförde sina åtgärder. Kvinnan lastas på bår och de tog henne ner för trappan. Louise kallade på Anton på radion för att de skulle följa med ambulansen in till sjukhuset.

Anton ombeds att berätta om ungdomarnas sinnesstämning på skolgården när de anlände till skolan. Anton berättar att han uppfattade ingenting speciellt kring dem, de verkade chockade över att polisen var på plats. Vid samtalet med ungdomarna så var det en väldigt lugn ton.

Anton ombeds att berätta om ungdomarnas sinnesstämning som befann sig innanför huvudentrén. Anton förklarar att han fick samma uppfattning om dem som ungdomarna ute på skolgården, ett väldigt lugnt intryck.

Anton ombeds att berätta om när de övriga tre kollegorna anslöt. Anton minns inte exakt när

men de ansluter i samband när Anton befinner sig innanför huvudentrén.

Anton ombeds att berätta om vad det är han såg när han gick in på våning 3 och tittade vänster. Anton såg sina tre kollegor och en person som låg ganska direkt till vänster på marken, första intrycket var att det var ett offer. Rakt över mot den andra väggen låg en annan person, en man som Anton uppfattar som gärningspersonen.

Anton ombeds att berätta om skadorna på den första kvinnan som han såg. Anton berättar att det var väldigt mycket blod, både på golv och kropp, Anton minns inte vart skadorna fanns på kvinnan.

Anton ombeds berätta om han fick någon uppfattning om gärningsmannen som låg på marken. Anton skulle beskriva det som en kontrollerad situation för hans kollegor. Anton har ingen kontakt med gärningsmannen.

Anton ombeds att berätta om vad det var han såg när han öppnade klassrumsdörren. Anton berättar att när dörren öppnas vart Anton inställd på att det skulle vara en gärningsperson i klassrummet. Där låg en person direkt innanför dörren, där fanns inga tillhyggen på marken eller liknande så Anton gör bedömningen ganska snabbt att det är ett offer. Där var väldigt mycket blod vid framförallt huvudet. Anton har för sig att kvinnan låg med huvudet mot dörren och benen inåt i klassrummet.

Anton ombeds att berätta om skadorna på kvinnan. Anton svarar att det var väldigt mycket blod och att han såg på huvudet att det var skadat, det såg ut som att någon form av tillhygge använts. Anton kopplade skadorna till att någon hade slagit med yxa eftersom det var informationen de fick inledningsvis över radion. Anton upplevde det som huggskador/krossskador på huvudet. Anton lyfte på kvinnans tröja för att söka efter fler skador men såg inga övriga skador.

Anton ombeds berätta om deras åtgärder mot kvinnan. Anton berättar att han och kollegan Louise diskuterar det inledningsvis och kom fram till att de ej skulle göra några åtgärder initialt. De upplevde det som att de ej kunde göra någonting mer än att försöka få dit ambulanspersonal så snabbt som möjligt. De var rädda för att förvärra situationen och ansåg att det var bättre att vänta in ambulanspersonalen med deras medicinska verktyg och deras kunskap. Anton kollade på kropp och ansikte, där fanns inga sår som Anton eller kollega Louise kunde åtgärda.

Anton ombeds att berätta om andningen på kvinnan. Anton berättar att när de först öppnade dörren till klassrummet så hör de ingenting. Kort därefter hör de att kvinnan gör ifrån sig någon form av ljud från munnen. Någon typ av andning.

Anton tillfrågas om de flyttar på kvinnan. Anton berättar att de vid något skede la henne i stabilt sidoläge. Anton upplevde inte andningen på kvinnan som konstant. När de la kvinnan i stabilt sidoläge så märkte de att det rinner ut mycket blod från huvudet på kvinnan.

Anton ombeds att berätta om vilka åtgärder han och Louise gör på sjukhuset. Anton berättar att kollegan Louise blev platschef på sjukhuset. Deras uppgift blev att bland annat ta hand om identifieringen, rapportera skadeläget till övriga kollegor, ta saker i beslag osv.

Anton ombeds att berätta om hans känslor kring hela händelseförloppet. Anton berättar att ärendet började väldigt lugnt fram tills att de fick information om att någon skulle vara skadad och att det fanns en gärningsman med tillhyggen. Efter det så stegade Anton upp

mentalt, han berättar att det var en väldigt konstig känsla från att träffa eleverna på skolan som var väldigt lugna samt att det vart helt tyst inne på skolan till att situationen var så allvarlig som den var.

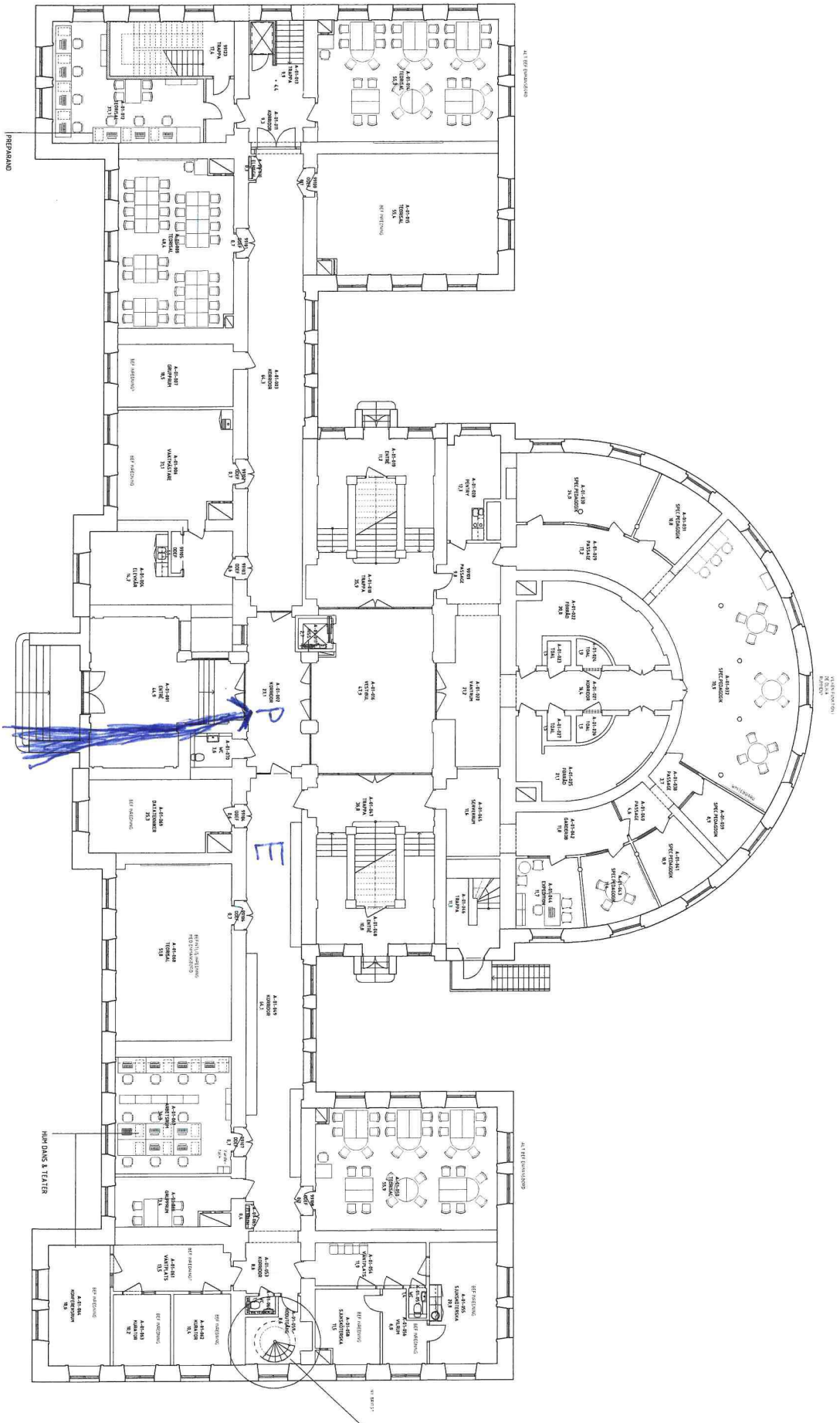
Anton tillfrågas om de träffade på någon annan person på väg upp till våning 3. Anton tror inte att de gjorde det men hänvisar till sitt pm.

Anton tillfrågas om han gör några bevissäkringsåtgärder på plats. Anton berättar att han och Louise lämnade platsen ganska snabbt men innan dess hann Anton söka igenom flera rum utan att anträffa någonting.

Anton berättar att han uppmärksammade att det fanns kameror på plats, Anton minns inte om han gick ut med den informationen på radion eller om han bara sa det till kollegan Louise.

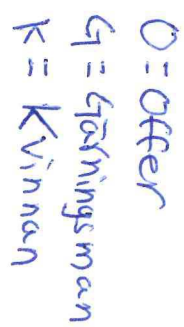
Anton förevisas skiss över byggnaden och ombeds att markera de olika aktörerna. (se bilaga).

Uppläst utan erinran.

E = Elevator
P = Pa Dammr

NYA MALMÖ LATINSKOLA BYGGNAD A PLAN 1 FÖRSLAGSSKISS INREDNING SKALA 1:200 (A3) 2012-03-13

mono
arkitekter ab

Gustav Adolfs Torg 10A 211 39 Malmö
Telefon: 040-17 46 80 fax: 040-17 46 99
E-mail: info@monoarkitekter.se www.monoarkitekter.se

Förhör

Förhör, Ambulanspersonal.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Lundgren, Anders Johan

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Körkort.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande händelse på Latinskolan 21 mars 2022.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-05-05

Förhör påbörjat

13:05

Förhör avslutat

13:47

Förhørsplats

Oxie.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Följande är en sammanfattning av förhör, förhöret är inspelat och finns i sin helhet i FILIP.

Johan arbetar inom ambulanssjukvården Malmö och är sjuksköterska med vidareutbildning inom intensivvård.

Johan berättar att han jobbade det passet tillsammans med en kollega som heter Anna Rignell. De befann sig i höjd med Södervärn när utropet gick ut. I utropet nämndes det penetrerande våld, Johan såg att det var andra enheter larmade också. Johan och Anna hade en framkörningstid på ungefär tre minuter. De sökte information på vägen fram men fick endast information om att de skulle röra sig om ett antal skadade, stickskador med kniv eller liknande.

På plats förstod Johan att de var första ambulans på plats och på plats syntes flera poliser och polisbilar. 3-4 poliser kom springande mot ambulansen när de anlände. Johan förstod att det var bråttom och att de skulle kastas in i någonting så Johan och Anna kommer överens om att upprätta någon form av sjukvårdsledning är inte aktuellt på grund av tidspressen. Johan visste fortfarande inte vid detta läge vad för skador det rörde sig om eller om det var en man, kvinna, barn.

Poliserna hjälpte Johan och Anna att transportera en bår till byggnaden och det gick i ett väldigt högt tempo. Johan tar med sig en väska som anpassad och packad för sådana här tillfällen, med avsnörande förband, tryckförband etc. De tar även med sig en vanlig sjukvårdsväska med mediciner. De stämmer frågor kring om platsen är säker, Johan får lite

olika besked men gjorde bedömningen att byggnaden vart tillräcklig säker för att gå in.

Poliserna springer upp för trapporna med baren och Johan och Anna försökte hålla tempo med dem, det var några våningar upp. När de kom upp till våningen där de här incidenterna har inträffat såg de en svårt skadad person till vänster om dem. Där gjordes en snabb bedömning att de inte kommer att ägna sig åt den personen eftersom att det såg ut som att det var för sent, det var stora mängder blod.

Johan och Anna blev pekade vidare i byggnaden mot ett klassrum och då får de även informationen om att det skulle röra sig om en kvinna som fortfarande andades. När de kom in i klassrummet låg det en kvinna på golvet, det fanns en polis på plats också. Johan såg att kvinnan hade andningsrörelser och att det var stora mängder blod på golvet, kvinnan låg i sitt eget blod, svårt att uppskatta blodvolym men gissningsvis mellan 1- 2 liter. Kvinnan hade blod i munhålan vilket täpper till för kvinnan, de fick över kvinnan i sidoläge och Johan började att klippa upp hennes kläder för att se vart hon blöder ifrån. Det var mycket blod i håret och ansiktet men kvinnan hade också legat i en pöl med blod. Johan såg inga skador där och då på kroppen utan Johan letade sig upp mot huvudregionen igen och där såg han att kvinnan vart svårt skadad. Framförallt mot hals, huvud och ansiktets högra sida. Kvinnan vid detta tillfälle fortsatt ett andningsmönster men Johan förstår att det är väldigt nära att hon kunde andas längre.

Johan och Anna gjorde ett försök till sårpackning av en sårhåla och satte även en infart som de borra i ena underbenet, detta för att kunna ge vätska så fort som möjligt. Vid denna tidpunkt har en annan sjuksköterska från en annan besättning anslutit och det är den personen som sätter infarten. Johan gjorde försök till sårpackning men insåg ganska snart att de måste lasta henne och komma iväg, så länge det fanns livstecken måste de komma iväg.

De lastade kvinnan på baren, bältade fast henne på baren och poliserna hjälper ambulanspersonal att bära baren med patient. Detta gick sedan i snabbt tempo ner för trappan, de passerar den andra personen igen där nu övriga ambulanspersonal anslutit. De tog sig ner för trappan i högt tempo och Johan joggade efter baren som bars av poliser.

Under transporten gick det inte att ventilerat patienten eftersom baren transporterades ner för trappan och det gick i ett högt tempo. Poliserna med baren tog sig till ambulansen och där får Johan och Anna erbjudandet om att en polis kunde köra ambulansen så att Johan och Anna kunde ta hand om patienten. Inne i ambulansen tog Johan fram en andningsblåsa/rubensblåsa för att försöka stödventilera kvinnans andning. Under ett tidigt skede av transporten när de ambulansen börjat rulla märkte Johan att kvinnan inte andades emot. Anna tog ett blodtryck på patienten under transporten som är 111 om Johan minns rätt. Johan upplevde det som väldigt komplicerat att försöka ventilerat henne med tanke på skadornas art, det väser luft ur skadorna som kvinnan har i ansikte och hals.

Det var en snabb transport upp till akuten, väl på akuten fick Johan och Anna hjälp med urlastning. Inne på plats på akutrummet tar anestesisläkaren över ventilationen av patienten och gör en bedömning av skadorna i framförallt luftvägarna. Kort därefter avslutas behandlingen av patienten och det bedömdes som att det var utsiktslöst och att kvinnan inte kommer att överleva. Där avslutades Johan och Annas kontakt med patienten som Johan varken vet namn eller personnummer på än idag.

Johan ombeds att berätta om hans bedömning av den första personen som han ser på aktuell våning när de kommer in i byggnaden. Johan berättar att han stannade upp och såg personen och gjorde bedömningen att det inte finns någon möjlighet att rädda personen på grund av skadorna mot huvudet var så pass stora samt den stora mängden blod. Johan kunde inte ens se om det var en man, kvinna, barn eller vuxen. Johan beskriver det som ett blodbad med

kraftigt våld mot huvudet. Därefter tog de sig vidare mot den andra patienten som skulle ha andning.

Johan ombeds att berätta om vilken position han anträffar kvinnan i klassrummet i. Johan vill minnas att kvinnan ligger med huvudet mot dörren och benen in i klassrummet. Johan tror att kvinnan ligger antingen på höger sida eller ryggsida men Johan tror att hon hade fallit över på ryggsida eftersom hon hade blod i munhålan och Johan tänkte tanken att kvinnan måste över i ett sidoläge för att få ut det som finns i munhålan, detta för att underlätta hennes andning då kvinnan gör försök till att andas. Johan vänder över kvinnan på vänster sida och därefter klippte Johan upp kläder.

Johan ombeds berätta om han anträffar några andra skador än skadorna mot huvudregionen. Johan berättar att han anträffade skador på halsen, framförallt övre delen av halsen. Han såg skador mot huvudet, framförallt på huvudets högra sida och längre upp mot skallen. Johan såg skador på ansiktets högra sida. Johan anträffar inga andra skador på kroppen.

Johan tillfrågas om de gör några andra åtgärder på plats förutom sårpackning, infart av vätska samt försök till fri luftväg. Johan berättar att de gör inga andra åtgärder, kvinnan har egen andning där och då. Johan gjorde bedömningen av att det var tiden som var det viktigaste och därför tas beslut om att kvinnan skulle lastas på baren.

Johan ombeds att berätta om hur andningsmönstret hos kvinnan utvecklar sig. Johan berättar att det var en kvinnans status var tidspressad och de gjorde bedömningen om att de var tvungna att lasta henne på bår för att få iväg henne till akuten. Johan blev tvungen att släppa kvinnans stöd för luftväg när de lastade henne på baren, det gick inte att stödventilera henne under transporten ner för trapporna till ambulansen. Anledningen till det var dels för att det var flera personer som bar baren samt att transporten gick i ett väldigt högt tempo. Väl i ambulans så påbörjas stödventilering och efter ett tag gör Johan reflektionen att nu andas kvinnan inte emot längre vid inblåsningar.

Johan ombeds berätta om hur lång tid hela händelseförloppet tar. Johan förklarar att de var framme på plats 17:27 och framme på akuten 17:37.

Johan tillfrågas om det är någonting annat han tänkt på kring händelseförloppet. Johan förklarar att han känner en irritation över att de hade publik när de arbetade. Johan anser att det distraherar och stör i arbetet. T ex stod där barn och tittade när de kom ut med patienten från byggnaden.

Johan tillfrågas om det är någonting annat kring kvinnans status som anses vara anmärkningsvärt som inte nämnts. Johan berättar att han nämnde blodtrycket och att kvinnan faktiskt uppvisar ett blodtryck i ambulans. Det blodtrycket visar är att hon är vid liv där och då, hade kvinnan varit utblödd så hade de ej kunnat mäta ett blodtryck.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 12 LPO Malmö Norr

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person			Personnummer
Andgren Olsson, Anna Golla			
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	dataslagning, RES	
Tolk	Språk		

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd som vittne angående mord på Latinskolan, Amiralsgatan 22 i Malmö. 220321

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Håkan Johansson	2022-03-21	18:10	19:20
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Latinskolan Amiralsgatan 22, Malmö	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Anna berättade att hon jobbar som lärare på Latinskolan.

Idag på eftermiddagen hade hon lektion med Fabian Cederholm. Anna är bl.a bildlärare och Fabian tyckte om bild, de hade bra kontakt.

Just idag tyckte Anna att Fabian mådde dåligt, han var ofokuserad. Fabian ställde konstiga frågor till Anna. Han frågade om vem som satt och tittade på övervakningskamerorna och undrade vilka rum som hade kameror. Han sa att man kan ju alltid maskera sig.

Fabian pratade även om vapen och att en kompis hade tillgång till vapen.

Han frågade idag om han kunde sluta tio minuter tidigare från lektionen, vilket han fick.

Anna kände det olustigt och tyckte Fabian behövde hjälp. Hon gick ner till kuratorerna efter att Fabian lämnat klassrummet. De var inte på sina rum utan Anna gick vidare till skolsköterskorna. Hon pratade med dem om Fabian och de sa att de skulle ta tag i det direkt på morgonen nästa dag.

Anna gick sedan upp till igen på tredje våningen. Där hade hon möte med tre andra lärare. Mötet var slut vid

17:10-tiden. Då gick hon in i bildsalen igen där en elev, Mandarin fortfarande var kvar. De började plocka ihop för dagen när hon plötsligt hörde rop på hjälp. Personen som skrek på hjälp gör det några gånger. Anna och Mandarin flyttade sig längre in i salen mot en dörr som leder in i ett bakomvarande rum. När de gjorde detta tystnade skriken.

Anna och Mandarin tog sig då in i ytterligare ett rum, längre in där de låser om sig. Efter en kort stund öppnade Anna dörren försiktigt ut mot korridoren.

Hon såg då då en storväxt mansperson i svart hoddystroja. Han hade huvan över huvudet. Hon såg hur personen lyfte bägge armarna över huvudet och slog flera slag mot en person som låg

på golvet. Hon såg att personen som slog hade ett skaft i händerna.

Då hon såg att personen var stor och bredaxlad så uppfattade hon det som Fabian. Detta för att hon haft mycket med honom att göra och att det fanns få eller inga som var så stora. Från där Anna tittade ut till där personen stod var det mindre än tio meter. Anna stängde och låste dörren igen, sen var det helt tyst. Anna och Mandarin ringde då SOS. Efter ett tag hörde hon att det var folk utanför dörren och att det då visade sig vara poliser.

Anna kunde inte säga hur Fabian var klädd innan på hennes lektion men han brukar vara klädd i mörkare kläder.

Uppläst från anteckningar utan invändningar.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 5 Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person			Personnummer
Andgren Olsson, Anna Golla			
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Dataslagning	
Tolk	Språk		

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd som vittne gällande mord på Latinskolan i Malmö 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare Godtar den försvarare som rätten förordnar Försvarare/ombud önskas Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Katarina Jacobsson	2022-03-28	12:32	14:19
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Latinskolan, Malmö	RB 23:6	Videobandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av	Ljudbandsförhör	

Involverad personal	Funktion
Jenny Göransson	Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret är en sammanfattning och finns i sin helhet som ljudfil och videoinspelning i FILIP.

Anna är bildlärare på skolan och är med i estetik/bild/medialaget. Hon är en av 4 bildlärare på skolan. Anna undervisar i formkurs i klassen som Fabian gick i. Anna har två lektioner med dem i veckan. De är uppdelade i halvgrupper så det är sammanlagt 4 pass med klassen. Anna undervisar även bildklassen i 1:an och hon är mentor i den klassen. Anna undervisar även det individuella valet i bild där elever från hela skolan i årskurs 2 och 3.

Anna har jobbat på Latinskolan sedan Nya Latin startade för ca 7 år sedan. Anna har också jobbat på gamla Latinskolan. Hon började jobba på Latinskolan år 2001.

Anna ombeds berätta fritt om händelsen i måndags.

Anna kände Fabian Cederholm väl. Anna vet att hon var hans favoritlärare och att Fabian "älskade henne". Anna fick höra det från kuratorn som Fabian ofta gick till. Anna hade Fabian i en kurs i årskurs 2. Det var den första kursen hon hade med honom. Då hade Anna bildteori med Fabians klass, och vid det tillfället var det distansundervisning p.g.a. pandemin. Anna har alltid haft lätt för att nå ungdomar med NPF-diagnoser. Fabian hade ingen diagnos men enligt henne var han helt klart autistisk.

När Anna rekryterades till Nya Latin så rekryterades hon delvis för att hon har jobbat mycket på det Förstärkta programmet, som är ett 4-årigt program för just NPF-ungdomar. Anna kan mycket om funktionsvariation, då hon bl.a. har familjemedlemmar med olika funktionsvariationer. Anna känner sig kunnig på det.

Fabian hade det svårt med det sociala. Anna upplevde Fabian som en snäll kille som alltid ville göra rätt och lyckas i skolan och han var mån om att anstränga sig mycket. Han tyckte om Annas ämne eftersom det var "fysiskt". I år undervisade Anna honom i ämnet skulptur och där

de gjorde långa utdragna projekt som bl.a. bestod i att skulptera i lera. Det handlar mycket om teknik och handhavande och fysiska saker, som att man trycker, drar och knådar.

Anna tror att det stora lerprojektet, som avslutades för Fabian i måndags, hänger samman med allt som sedan hände. Det fanns en LOGG-bok till projektet, en bok där man under lektionen dokumenterade sitt arbete i bild och text. Och i den LOGG-boken tittade Anna varje vecka.

Fabian skrev mycket där.

Fabian gjorde en slutreflektion i det projektet i måndags, under lektionen som Anna hade med honom. Lektionen började klockan 13:40 och skulle avslutas klockan 15:10. Anna upplevde att Fabian var mycket annorlunda under lektionen i måndags den 21:e mars.

Fabian har alltid velat ha Annas uppmärksamhet under lektionerna och Anna har lyssnat på honom och hon har gått i hans takt och återfört Fabian till uppgiften som lektionen gick ut på. Anna har också fått bort att Fabian har skrivit oändligt mycket saker i LOGG-boken som inte har med själva uppgiften att göra. Anna har helt enkelt fått honom att bara fokusera på det han skulle göra i uppgiften.

Fabian tyckte om att prata med Anna. Han ville prata om allt möjligt, om tjejer, om sin träning och sina intressen, om karate och han ville berätta mycket om sitt liv för Anna.

Eftersom det var lektion i måndags, så lyssnade Anna en stund på Fabian, men sedan hjälpte hon andra elever men återkom till Fabian, som verkade nervös och ville ha uppmärksamhet.

I augusti började Fabian att läsa Kriminologi. Fabians favoritämnen har varit Annas Formkurs och Kriminologin. Redan tidigt i höstas, Anna vill minnas i september, så började Fabian att prata om skoldåd. Ganska mycket. Anna tyckte att det var väldigt knäppt och fixerat. Fabian hade tagit reda på väldigt intrikat information om amerikanska ungdomar som hade begått skoldåd. Fabian pratade mycket om vapen, så redan i höstas gick Anna till kuratorn och berättade detta för henne. Anna vet att hon inte var den enda läraren som gjorde det, utan de flesta lärarna som undervisade Fabian gick till kuratorn och berättade. Framförallt tror Anna att det var Lena Ansner, Sofia Gustavsson Anivara, och även Karin Nilsson, Fabians svensklärare, som hade berättelser om Fabian. Fabian gick regelbundet hos kuratorn.

Fabian var väldigt intresserad av det militära och han mönstrade för ett antal veckor sedan. Anna tror inte att han fick göra så många test, innan det stod klart att han inte skulle gå vidare med testen. Detta var en stor besvikelse för Fabian för han hade laddat jättemycket för detta.

Anna och Lena pratade mycket om Fabian. Anna och de andra lärarna samarbetade om hur de skulle jobba med specifika svårigheter med Fabian, så att de gör likartat och har samma förhållningssätt att utvecklas på bästa sätt och uppnå målen i kurserna.

Just fascinationen om militären tyckte varken Anna eller Lena var speciellt bra. En fascination för vapen och så.

Anna upplevde att Fabian hade haft en ganska bra period på sista tiden, för efter besvikelsen med mönstringen pratade Fabian om att gå med i hemvärnet istället.

Just klasserna från 2019, de elever som går i årskurs 3 nu, har varit särskilt utsatta för pandemin. För de har mer en någon annan elevgrupp fått sitta i distansundervisning hemma. De är tröttare, har uppnått sämre mål i sina kurser, flera har blivit deprimerade och fått psykiska svårigheter. De blev väldigt belastade av distansperioden.

Det som hände i måndags, när Anna hade lektion med Fabian och hans halvgrupp, var att Fabian ville ha mycket mer uppmärksamhet av Anna än vanligt.

Fabian satt och skrev sin slutreflektion på lerskulpturprojektet. Fabian hade under lång tid skulpterat ett huvud, som är Fabians alter ego, det är ”döden själv”. Det var ett kranium med torso. Under sina tre år som elev så hade Fabian i nästan alla bilduppgifter visat upp en figur som är hans alter ego. Det är en mycket muskulös jätte, oerhört stora muskler och vältränad, och en slags skallform som är lite neandertalar-aktig med en stor käke. Fabian återskapade den figuren i nästan alla uppgifter. Och i lerprojektet hade Anna som krav att alla skulle skulptera sig själva. Eleverna fotade av sig själva och tittade i speglar för att kunna göra ett så

realistiskt porträtt som möjligt. När porträttet var färdigt så fick eleverna göra om det till vad de ville, till en annan karaktär. Då gjorde Fabian den här "döden själv". Den såg otäck ut och var mycket välgjord. Anna och Lena slog sönder skulpturen i fredags. De tyckte inte att den skulle finnas kvar i bildsalen när Fabians klasskompisar kom tillbaka. Men den finns dokumenterad i bild i Fabians Classroom.

I måndags satt eleverna och skrev slutreflektionen, och Fabian var klar först. Fabian påkallade Annas uppmärksamhet flera gånger.

Fabian började prata om bevakningskameror på skolan med Anna. Detta hade Fabian aldrig pratat om tidigare.

I korridoren har skolan kameror på flera ställen och Fabian ville veta om någon satt och tittade på dem "Live". Anna tyckte det var helknäppa frågor men svarade att det inte är någon som tittar på dem "Live", utan att det spelas in hela tiden och skulle något hända så är det bara ytterst få som får titta på filmerna.

Anna tror att Fabian visste var kamerorna var placerade, för det kan man se i korridoren. Anna berättade för Fabian att kamerorna satt i de allmänna ytor och att det inte finns kameror i klassrummen, eftersom han uttryckligen frågade efter detta.

Anna gick sen runt bland de andra eleverna men Fabian tillkallade hennes uppmärksamhet igen och mycket oftare än han brukade göra på lektionerna.

Fabian började även prata med Anna om "man kan ju förklä sig", "man kan ju klä ut sig och så". Anna tänkte att det snurrade ordentligt och att det inte var några vettiga saker alls som han pratade om.

När lektionen var slut så läste Anna igenom ungefär hälften av Fabians slutreflektion för att lämna feedback på den. Den handlade inte så mycket om lerprojektet utan han hade egentligen bara svarat hur värdelös han tyckte att han var, att han var totalt oduglig. Det var det som Anna kunde utläsa av det hela. Anna skrev någon snabbkommentar efter lektionen till honom i Classroom.

Efter lektionen hade de något som heter studietid, då kommer elever från olika kurser och gör restuppgifter. Fabian var inte med på studietiden för han skulle ha en föreläsning i aulan för sin lärare i Kriminologi.

I slutet av Fabians Formlektion var han väldigt orolig för hur han skulle göra eftersom merparten av hans klasskompisar skulle gå på en föreläsning i religion med Susanne Ekentoft. Fabian hade kriminologi samtidigt och han ville inte missa kriminologilektionen. Fabian ville att Anna skulle berätta för honom om vilken lektion han skulle gå på, kriminologin eller religionsföreläsningen. Fabian frågade upprepade gånger "Anna hur ska jag göra? Ska jag gå på den eller den?"

Fabian ville gå på kriminologin men Anna svarade att hon inte kan bestämma hur Fabian skulle göra, men att han skulle göra det som kändes bäst för honom. Det var det sista som Anna såg av Fabian den dagen, trodde hon.

Fabians klass slutade lite tidigare, runt 15 istället för 15:10 för att eleverna skulle hinna till extraföreläsningen.

Under studietiden kom Annas kollega Anna Green in i bildsalen. Anna sa till Anna Green att ta över för att Anna kände att hon behövde gå ner till kuratorn och berätta om Fabian. Anna gick direkt ner till kuratorn, för det som Fabian hade berättat för henne var nytt för Anna och att det var helt jävla galet. Att snacka om vapen, kameror och förklädnad i samma mening var helt sjukt. Det stod inte rätt till.

Tyvärr var båda kuratorerna borta, men det stod att de skulle återkomma på tisdagen. Anna gick då istället in till skolsköterskorna som var i ett angränsande rum. Anna berättade för dem om Fabian, och de kände väl till Fabian. Anna berättade om alla knäppa grejer som Fabian sagt. Skolsköterskorna sa då att de skulle ta upp det på elevvårdsmötet direkt på tisdagsmorgonen. De skulle förmedla allt som Anna hade sagt till kuratorn Jeanette Nordqvist. Anna kände att det var skönt att lämna ifrån sig informationen.

Anna gick sedan upp till bildsalen igen. Då berättade Anna för Anna Green om vad hon hade berättat för skolsköterskorna om Fabian. Anna och Anna Green kom fram till att fler måste få

reda på vad som hänt, så Anna gick till Anders Feldt som är säkerhetsansvarig, och biträdande rektor på skolan. Anders var den enda chef som var kvar på skolan eftersom de andra var iväg på ett föredrag i Göteborg. Det var en speciell dag eftersom bara Anders Feldt var kvar. Anna uppskattar att klockan var ca 15:30 när hon pratade med honom. Anders Feldt visade Fabians foto på datorn så att han var säker på att det var just Fabian som Anna menade. Anders kände till Fabian, och Anna berättade om vad hon hört om vapnen, förklädnad och kameror. Anders tog det på högsta allvar.

När Anna pratat färdigt med Anders så gick hon upp i bildsalen igen. Efter studietiden brukar bildlärlarlaget alltid samlas och prata om det är något, och ha konferens. Denna dagen skulle de prata om bedömningen av niornas antagningsprov till det estetiska programmet.

De gick till den lilla bildsalen och pratade (Sal 42 på skissen). De som var där var Anna, Lena Ansner, Mari Mårtensdotter och Anna Green. När de pratat en stund, ca 30 minuter, så gick Anna Gren och Marie därifrån. Anna tror att Mari gick till arbetsrummet för att hämta sina saker innan hon åkte hem. Anna Green gick troligtvis korridoren ned för att gå till personalrummet, för att sedan gå hem.

Anna tror att hon och Lena satt kvar i ca 10 minuter till i lilla bildsalen (Sal 42 på skissen). Lena hade varit sjuk en vecka, så de pratade lite om vad som hänt och framförallt så pratade de mycket om Fabian. Anna berättade för Lena om vad Fabian sagt tidigare under dagen. Anna varnade Lena lite, för Anna tänkte att "här kommer det att hända någonting". Lena hade varit Fabians mentor i alla år och suttit på alla möten med Fabian. Lena har hela tiden varit väldigt tydlig och rak mot Fabian och hon har verkligen varit ett motstånd mot Fabians dumheter. Lena hade därför fått ta mycket av Fabian och Anna kände att av den anledningen så kunde Lena vara i riskzonen. Anna kände att hon ville varna Lena, att Lena skulle vara försiktig för att Fabian verkade helt galen.

Efter det sa Anna hejdå till Lena, och Lena stannade kvar för att samla ihop lite saker då hon hade haft undervisning i den salen tidigare. Anna gick från den lilla bildsalen (Sal 42 på skissen) och gick till den stora bildsalen (Sal 44 på skissen). Anna visste att hennes elev Mandarina Jansson satt kvar i stora bildsalen, för Mandarina brukar jobba länge och gillar att sitta kvar. Anna brukade alltid ge Mandarina feedback samtidigt som Anna samlade ihop det sista i bildsalen innan hemgång. Anna tror att klockan var ungefär 17 när hon gick in till Mandarina.

När Anna lämnade lilla bildsalen (Sal 42 på skissen) och gick in i stora bildsalen (Sal 44 på skissen) lade Anna inte märke till någon i korridoren, hon såg ingen annan då.

Mandarina satt vid det långa arbetsbordet närmast salsdörren. Bordet är placerat nästan direkt innanför dörren till bildsal 44 (se skiss över bildsalen och bordet). Mandarina satt nästan precis innanför dörren. Anna rörde sig lite i salen och när Anna stod på motsatt sida av bordet hade Mandarina rest sig upp och stod väldigt nära dörren. Då hörde Anna det första skriket. Anna är själv hörselnedsatt, så hon vet inte om Mandarina kan ha hört något tidigare. Anna har för sig att Mandarina berättat att hon hörde någon som ropade "Hjälp, tillkalla polis" eller något sånt, men det har Anna aldrig hört.

Anna hörde ett fullständigt vrål precis utanför dörren, i korridoren. Det var ett vrål rakt ut, jättehögt, och Anna hörde att det kom från en kvinna. Anna och Mandarina tittade på varandra, för de ryggade till eftersom det var ett kraftigt skrik. Men eftersom det går filmelever på skolan händer det ibland att de gör filminspelningar efter skoltid. Filmeleverna kan ibland vara högljudda när de spelar in något, så Anna och Mandarina tittade på varandra men blev inte jätterädda.

Men så kom ett skrik till, nästan med detsamma. Då förstod Anna att det inte var en filminspelning, utan att det var något riktigt otäckt.

Anna såg då framför sig hela förloppet med Fabian, eftersom det bara var två timmar tidigare som Fabian var på Annas lektion. Mandarina förstod inte, för hon kände ju inte till det med Fabian. Anna markerade till Mandarina att de skulle gå tyst bort till hörnet vid ugnsrummet i stora bildsalen. De gick tyst dit tillsammans.

Anna hörde att skriken fortsatte några gånger till och Anna tror att det kan ha rört sig om 5

gångar totalt. Sen blev det lite lugnare. Mandarina stod i hörnet vid ett skåp. Mandarina stannade vid skåpet, för Anna ville inte att Mandarina skulle se någonting. Anna tänkte redan då att ”det är Fabian som är där ute och slår ihjäl någon”. Anna tänkte det redan innan hon såg vad som hände.

Anna gick då in i ugnsrummet och gläntade på dörren som gick till korridoren. Anna öppnade dörren tillräckligt mycket för att kunna titta ut, och hon såg då en lång person med svart hoodie.

Anna såg personen i halvprofil. Personen hade en svart hoodie så Anna kunde inte se ansiktet. Anna såg att en kropp låg på golvet och att personen stod över kroppen. Anna såg direkt att det var Fabian som stod över kroppen för Fabian har en speciell kroppsbyggnad. Fabian är mycket välbyggd, han ser ut som en elitsoldat och har speciella axlar. Även om Anna inte såg hans ansikte så kände hon direkt igenom honom på axlarna.

Anna såg en lång pinne i trä, ett träskafat(Anna visar ca 50cm med sina händer) och hon såg att han taktfast högg mot huvudet på den liggande kroppen. Taktfast och systematiskt hur många gånger som helst. Anna tittade snabbt, innan hon stängde dörren och gick in till Mandarina igen.

Anna var hundra procent säker på att det var Fabian hon såg. Hon såg att det var en kropp och att han högg mot huvudet och att personen som låg på golvet var tyst och död. Anna var helt säker på att personen som låg där var död för den var helt tyst. Fabian bara slog, slog och slog mot huvudet, det fanns förmodligen inget huvud kvar, men det lade Anna inte märke till för hon tittade bara på Fabian, stängde och låste dörren till ugnsrummet. Anna mätte i efterhand upp avståndet mellan dörren till ugnsrummet och platsen där Fabian stod. Det rör sig om ca 7 meter.

När Anna hade gått tillbaka till Mandarina blev Anna jätteskakig. Anna förstod att Fabian mördade en människa ute i korridoren. Anna tänkte direkt att det var Lena han mördade eftersom Anna gick en liten stund före Lena från lilla bildsalen, och Anna hörde dessutom att skriket kom från en kvinna. Anna blev jätteskakig och Mandarina förstod att det var superallvarligt. Mandarina höll Anna jättehårt medan Anna sa till Mandarina att de måste larma, ringa polis och ambulans.

Mandarina höll om Anna. Anna hade ingen mobil med sig men Mandarina hade en mobil. Mandarina ringde direkt 112. Anna sa till Mandarina att Mandarina skulle prata, för Anna var för chockad, men Mandarina visste inte vad hon skulle säga så Mandarina höll i mobilen och Anna pratade.

Anna berättade för larmcentralen var de befann sig och vad som hade hänt. Anna tror att hon hade kontakt med larmcentralen i sammanlagt 45 minuter. Det tog ca 10 minuter från att de ringde larmcentralen tills de hörde sirener. Anna hörde även att det var rörelse ute i korridoren, och Anna och Mandarina fick reda på att de bara skulle stanna kvar och inte röra sig inne i bildsalen.

Anna och Mandarina stannade i salen tills polisen kom in till dem. Det var ganska så rörigt och Anna var väldigt stressad och började plocka och städa. Anna gjorde en massa saker i chock och var ”prillig”. Till slut lugnade hon ned sig och fick sätta sig ned.

Anna såg även vid något tillfälle, förmodligen när polisen kom in i bildsalen, att det var jättemycket blod i korridoren och Anna hoppades att Mandarina inte såg det.

Under tiden som Anna pratade med larmcentralen pratade Mandarina lugnande med Anna. Mandarina pratade om filmer hon sett, fina tavlor och positiva saker så att Anna skulle hålla sig lugn. Mandarina gjorde Anna väldigt lugn samtidigt som Anna gjorde allt som var nödvändigt.

Anna och Mandarina blev sedan förflyttade av polis genom dörren i ugnsrummet på tredje våningen ned till första våningen i A-huset. De gick till teaterlagets arbetsrum som låg på bottenvåningen. Där inne satte sig Anna och Mandarina tillsammans med ett ungt par som också skall ha befunnit sig någonstans i korridoren på plan 3, troligtvis inne på toaletten, längst ned i korridoren.

Anna kände inte igen dem, men Mandarina blev glad och började prata med dem så som ungdomar gör. Anna satt i soffgruppen och pratade med en polis. Anna berättade då att hon

var 100% säker på att det var Lena Ansner som var död. Polisen hittade en fin bild på Lena, troligtvis från Facebook, och visade den för Anna. Anna bekräftade att det var Lena. Bara någon sekund senare kom Lena in i rummet. Anna blev jättechockad, för hon kunde inte tro att det var Lena. Anna kastade sig på Lena och pussade och kramade henne. Anna har aldrig någonsin varit så glad som när hon såg Lena, det var helt otroligt att Lena levde. De kramades och båda två var väldigt skakiga. Anna och Lena satt sedan tätt tillsammans där ett tag. Sedan blev Lena och Anna flyttade till ett konferensrum längre ned i korridoren vid kuratorerna. Där blev de förhörda av en polis. Anna berättade då i stora drag vad hon sett och hört och Lena gjorde samma sak.

Efter det kom en kvinna, som hette Hanna, från Kriscentrum och pratade med Anna och Lena.

Anna kände att hon ville ha skjuts hem eftersom hon inte kände för att ta bussen hem. Anna ringde en kollega, vid namn Bo, som senare under kvällen skjutsade henne hem.

Anna berättar återigen att hon såg att Fabian systematiskt och taktfast slog med ett föremål som är ca 50 cm. Anna såg ett träskäft, och Anna är nästan hundra på att det var en stor yxa. Han klubbade den med slag, slag, slag, hur många gånger som helst. Hon såg ett tydligt långt träskäft, men det var ingen pinne. Det var som ett verktyg med ett riktigt handtag, lite svängd i handtaget som ett yxskäft.

Anna är nästan hundra på att Fabian inte såg henne, för han var så upptagen med det han gjorde.

Anna visste att Fabian hade tag, d.v.s. access in till bildsalen, för det har bildtreorna. Anna tänkte att de måste larma, men att Fabian hur lätt som helst kunde gå in i bildsalen till Anna och Mandarina. Anna tänkte att om de stod i det hörnet, så var de i alla fall beredda på att ta sig ut genom ugnsdörren om han kom in i salen. Anna tänkte "Vi får försöka göra vad vi kan". Anna är väldigt tacksam för att skolpersonal gick en utbildning för ett par år sedan, där de under en hel dag fick träna på sånt här, träna skoldåd och hur man ska agera. Det hjälpte Anna mycket.

Mandarinavar väldigt trygg och stabil hela tiden fram till att de skulle lämna salen. Då orkade inte Mandarina längre och Mandarina blev livrädd för blodet. Men då visste Anna vad de skulle göra, som att de inte skulle titta på blodet utan bara gå bort från det. Anna sa "Det är inget blod här" och hon överöste Mandarina med kärlek. Mandarina var fantastisk och klarade allt så bra. Anna tror inte att många elever hade varit så lugna som Mandarina var, och det hjälpte Anna så mycket i det Anna gjorde. Anna tror inte att hon hade klarat det om inte Mandarina var så stabil.

Anna ombeds berätta vad Fabian frågade om övervakningskamerorna.

Anna berättar att Fabian var väldigt intresserad av att veta, för han visste att det fanns bevakningskameror. Anna tror att Fabian ville att hon skulle verifiera att det fanns kameror. Sen var Fabian väldigt intresserad om någon tittade live, för han trodde att någon satt och tittade i kamerorna hela tiden som på varuhus. Fabian visste att han skulle få svar av Anna för hon var alltid ärlig mot honom. Anna berättade att någon i ledningen och kanske några av teknikerna på skolan kan kolla på filmerna i efterhand om något hänt.

Anna har svårt att minnas ordagrant hur Fabian ställde frågorna.

Det som fick Anna att tänka till lite extra var när Fabian frågade om maskering och Fabian sa något i stil med "man kan ju förklä sig också".

Anna ifrågasatte varför han frågade om detta men Fabian gav inget riktigt svar på det. Anna upplevde att det var som att Fabian resonerade med sig själv och att han ville att Anna skulle höra det, men att han även sökte vissa svar hos Anna. Om Anna sa något så litade Fabian på det.

På fråga om det var Fabian själv som frågade om de filmade de allmänna ytorna eller i klassrummen, så tror Anna att det var hon själv som berättade det. Anna ville göra klart för Fabian att det var i korridorerna. Fabian kommenterade inte Annas svar utan hon upplevde

bara att han tog in det.

Ett par år innan pandemin blev skulpturer vandaliserade under en examensutställning på skolan och då användes övervakningskamerorna för att reda ut hur det hela gått till. Anna tror att hon har nämnt just detta för bildtreorna.

Anna ombeds berätta vad Fabian sa om vapen i samband med lektionen under måndagen. Anna berättar att Fabian tidigare har varit väldigt vapenintresserad. Under lektionen på måndagen berättade Fabian för Anna att han hade en kompis som hade tillgång till skjutvapen. På fråga om Anna ställde frågan om vad det var för kompis svarar Anna att hon bara tyckte det var otäckt och frågade inte vidare. Anna trodde inte att Fabian själv hade tillgång till skjutvapen. Fabian nämnde inga särskilda andra vapen. Han pratade lite om vapenlagar, och Anna har tidigare tryckt på just att man inte ska ha ett samhälle där man lätt kommer åt ett vapen. Anna är inte säker på att Fabian använde ordet skjutvapen men för Anna stod det klart att det var det som Fabian pratade om, han jämförde svensk och amerikansk vapenlagstiftning.

Anna hade redan tidigare funderat över Fabians Kriminologistudier. Anna tyckte att det var oansvarigt av lärare, att prata om skoldåd med en sådan person.

Fabian hade inte många kompisar, Anna tror Fabian under det sista året fick en jämnårig person på skolan som han tydde sig till. Tidigare pratade Fabian bara med vuxna.

Anna ombeds berätta om Fabian sa något mer om förklädning.

Anna berättar att Fabian inte nämnde någon särskild förklädning, utan bara att man kunde förklä sig.

Anna berättar att från den här jobbiga perioden med mönstringen så upplevde hon att Fabian hade haft en bra lugn stabil period där inte någonting av Fabians snack hade kretsat om något av detta. I höstas pratade Fabian mycket om det och då ”jobbade de bort det”, d.v.s. Anna avledde och avstyrde snacket till skolarbetet istället. Anna upplevde att Fabian under flera veckor varit lugn, glad och harmonisk. Fabian var väldigt mån om att få bra betyg i Annas kurs. Fabian hade chans på ett bra betyg i Annas kurs och han var orolig för att hon skulle sänka honom och frågade henne mycket om det.

På fråga om Anna tidigare har upplevt att Fabian söker svar från henne om vilken lektion han skall gå på så har Fabian aldrig gjort det tidigare på detta viset. Fabian nöjde sig liksom inte med att fråga en gång denna dag och Anna tyckte att han var lite jobbig med sin fråga. Anna upplevde det som någon slags oro.

I efterhand har Anna känt det som att Fabian ville berätta det för henne, det som skulle komma att hända.

På fråga om det var någon annan lärare, än just Lena, som Anna kände att hon behövde varna angående Fabian svarar Anna att det bara var Lena.

Anna tror inte att Fabian hade någon kontakt med Sara. Sara var en väldigt stilig, bestämd och lite tuff person. Sara syntes.

Victoria hade Fabian haft som mattelärare i årskurs 1 och Fabian tyckte mycket om henne. Anna tror inte att Fabian dödade personer som han hatade, utan tror att det bara råkade bli dem.

Ända fram till Anna kom tillbaka till skolan i fredags så trodde Anna att det första mordet skedde i deras arbetsrum. Anna har tänkt mycket på att Fabian kanske knackade på arbetsrummet för att han ville möta Anna. Anna såg framför sig att Fabian inte tittade på vem som öppnade utan bara klubbade direkt. Och då trodde Anna att det var henne han ville döda, för Anna såg inte att det fanns någon anledning för Fabian att gå in i det rummet annars, för Fabian visste att Anna satt därinne.

Men först i fredags förstod Anna att det var en angränsande sal där Sara oftast satt, och Sara

jobbade ofta sent.

Anna tror att det var rena tillfälligheten att det blev just Sara och Victoria som blev dödade. Det var inte så att han hatade dem.

På fråga om Anna träffade Victoria och Sara under måndagen så berättar Anna att hon hade sett dem i personalrummet. Anna tror att hon såg Victoria i arbetsrummet under dagen, men det är inget hon kommer ihåg för det var liksom bara en vanlig dag. Anna pratade inte med dem, mer än sa "Hej" till Victoria, men de hade inget längre samtal.

Anna hade inte stött på Victoria eller Sara senare delen av eftermiddagen, då de var på skilda möten.

Anna hade dörren stängd till stora bildsalen (Sal 44 på skissen), lämnade salen och dörren var också stängd till lilla bildsalen när hon var där inne tillsammans med sina kollegor under studietiden, eftersom de pratade om saker som elever inte skall höra.

På fråga om dörren till stora bildsalen (Sal 44 på skissen), var stängd eller öppen när Anna gick in till Mandarina så vet Anna att dörren var stängd för Anna brukar stänga till salarna så ingen obehörig ska gå in när det inte är lektion.

Förhöret pausas klockan 13:32

Förhöret återupptas klockan 13:51

Anna får göra markeringar på planskiss från plan 3.

Anna sätter en 1:a där ugnsrummet är.

Anna markerar var kroppen ligger med en 5:a. Anna markerar kroppen med ett streck, huvudet med en liten ring och Fabians fötter när han står gränsle över kroppen med två prickar. Fabian står gränsle över kroppens fotände.

Anna reflekterar över att Fabian var svartklädd när hon såg honom utanför toaletten, ståendes över kroppen, men att han inte var svartklädd under hennes lektion tidigare under dagen. Den svarta hoodien hade han inte på lektionen utan då hade han ljusare kläder. Utanför toaletten var Fabian helt mörk, svart hela han. Det var en stor hoodie där luvan var så stor så att ansiktet inte syntes.

Fabian hade alltid en bakåt-framvänd keps på sig, oftast en vit keps. Anna tror inte att Fabian hade kepsen på sig under hoodien för Anna såg ingen skärm framtill på hoodien och bakåt hade han nog inte kunnat ha kepsen under hoodien.

Fabian har själv skåp på plan 3 och Anna är intresserad av att veta om Fabian såg när Anna lämnade sal 42 och gick in till sal 44.

Anna markerar sal 42, den lilla bildsalen med siffran 2

Anna markerar sal 44, den stora bildsalen med siffran 3.

Anna markerar var Mandarina satt i sal 44 med ett kryss. Anna markerar ut bordets placering och Mandarinas placering. Anna markerar sig själv som en liten plupp vid bordet mitt emot Mandarina. Så är placeringen när första skriket kommer.

Anna markerar en ring i hörnan in till ugnsrummet. Ugnsrummet får siffran 1. Ringen i hörnan är där Anna och Mandarina gömde sig.

Dörren till ugnsrummet är stängd och låst från korridoren.

Anna markerar en 4:a till lärarsalen där Sara dog.

Mellan lärarsalen (4) och stora bildsalen (3) ligger ett förråd och ett arbetsrum där bl.a. Anna och Victoria satt.

Anna tillfrågas hur mycket hon öppnade dörren mellan ugnsrummet och korridoren. Dörren är inåtgående så Anna öppnade bara så pass mycket att hon kunde sticka ut huvudet och titta ut. Anna behövde sticka ut huvudet eftersom där är som ett slags pelare i korridoren som går ut, för att hon skulle kunna se vad som hände.

Anna upplevde att Fabian inte såg henne när hon tittade ut för han avbröt ingenting utan bara

fortsatte taktfast att slå. Fabian var helt tyst och var fullt fokuserad på vad han gjorde.

På fråga vad Annas tidsuppfattning är mellan första skriket och fram till dess att hon tittade ut genom dörren svarar Anna att det är mycket kort. Efter första skriket tittade Anna och Mandarina på varandra och ett skrik kom väldigt snart därefter. Då markerade Anna att de skulle förflytta sig och Anna upplevde att det gick fort. Sen lämnade Anna med en gång Mandarina, för att titta ut genom dörren till ugnsrummet. Under den tiden hade skriken tystnat.

Anna förstod när hon hörde fragment av polispersonal att en till kropp fanns och att den var i ett angränsande utrymme. Anna fick inte reda på att det var i rummet som hon markerat som (4) förrän på fredagen, så Anna trodde att det var i Annas arbetsrum. Anna vet ju inte var Fabian befunnit sig innan Anna gick in till stora bildsalen, om han sett henne eller ej, men Anna hade på sig en självlysande tröja i rosa och orange och lyste som en reflex.

På fråga i vilka trapphus som Fabian brukade röra sig i när han rörde sig till och från våningsplanet, tror Anna att Fabian brukade gå i trapporna som ligger vid toaletten där det skedde.

På fråga om Fabian brukade vistas i salen där Sara dog (4 på skissen) så vet inte Anna det. Anna brukar se bildeleverna i årskurs 1 där, men kan inte svara angående Fabian. Men Anna bedriver själv ingen undervisning i den salen. Under Fabians lektion under måndagen var de i stora bildsalen (Sal 44 på skissen).

Anna tänker att Fabian borde ha vetat att Anna befann sig i den stora bildsalen, för Fabian visste att Anna alltid var där under studietiden och att Anna hade elever sent.

Anna trodde att Fabian skulle slå ihjäl Anna själv och Lena. Fabian hade aldrig varit hotfull tidigare, utan var bara lite udda.

Anna ombeds berätta vem Fabian är

Anna har uppfattat Fabian som en autistisk ung man som hade smala intressen, som kretsade kring sin egen karaktär. Han tyckte mycket om träning, karate och var fascinerad av vapen och militären.

Fabians mamma dog tidigt på en tågöverfart. Fabians pappa är konstnär men Anna har aldrig träffat honom. Fabian har en syster och Anna har även hört att han hade något halvsyskon.

Fabians klasskamrater var alltid hyggliga mot honom. Fabian tydde sig mest till killarna och ville prata med dem. Någon kille i klassen hade gått med Fabian sedan dagis och alla i klassen hade en väldigt stor förståelse för Fabian.

Fabian var aldrig otrevlig. Han längtade mycket efter tjejer. Han var intresserad av bodybuildarkulturen och bodybuildartjejer. Han tydde sig mycket till vuxna, men hade en önskan om att ha jämnåriga vänner.

Anna känner inte till kompisen som Fabian skall ha hittat under sista året, men tror att Lena kan veta mer.

Fabian var alltid orolig för att inte göra rätt, han ville inte misslyckas, han ville klara skolan bra och var mån om att anstränga sig och få bra betyg.

Anna informerade kuratorn Jeanette Nordqvist vid flera tillfällen då Fabian berättade saker som var utöver det vanliga.

Anna berättar att hennes tanke var att, om Fabian gick in genom dörren till stora bildsalen så skulle Anna och Mandarina "fort som fan" ner för trappan och springa för livet. Anna gjorde en plan, att hon bara skulle rycka Mandarina med sig och kuta "så in i helvete". Men Anna ville inte skrämma upp Mandarina så Anna behöll planen för sig själv.

Anna vet att Fabian hade varit mycket snabbare än dem, så de hade kanske fått hoppa nedför trapporna.

Anna tror att det unga paret var inne på en större handikaptoalett på plan 3. Anna har hört att de gläntade på dörren och att de sedan gömde sig i någon nisch.

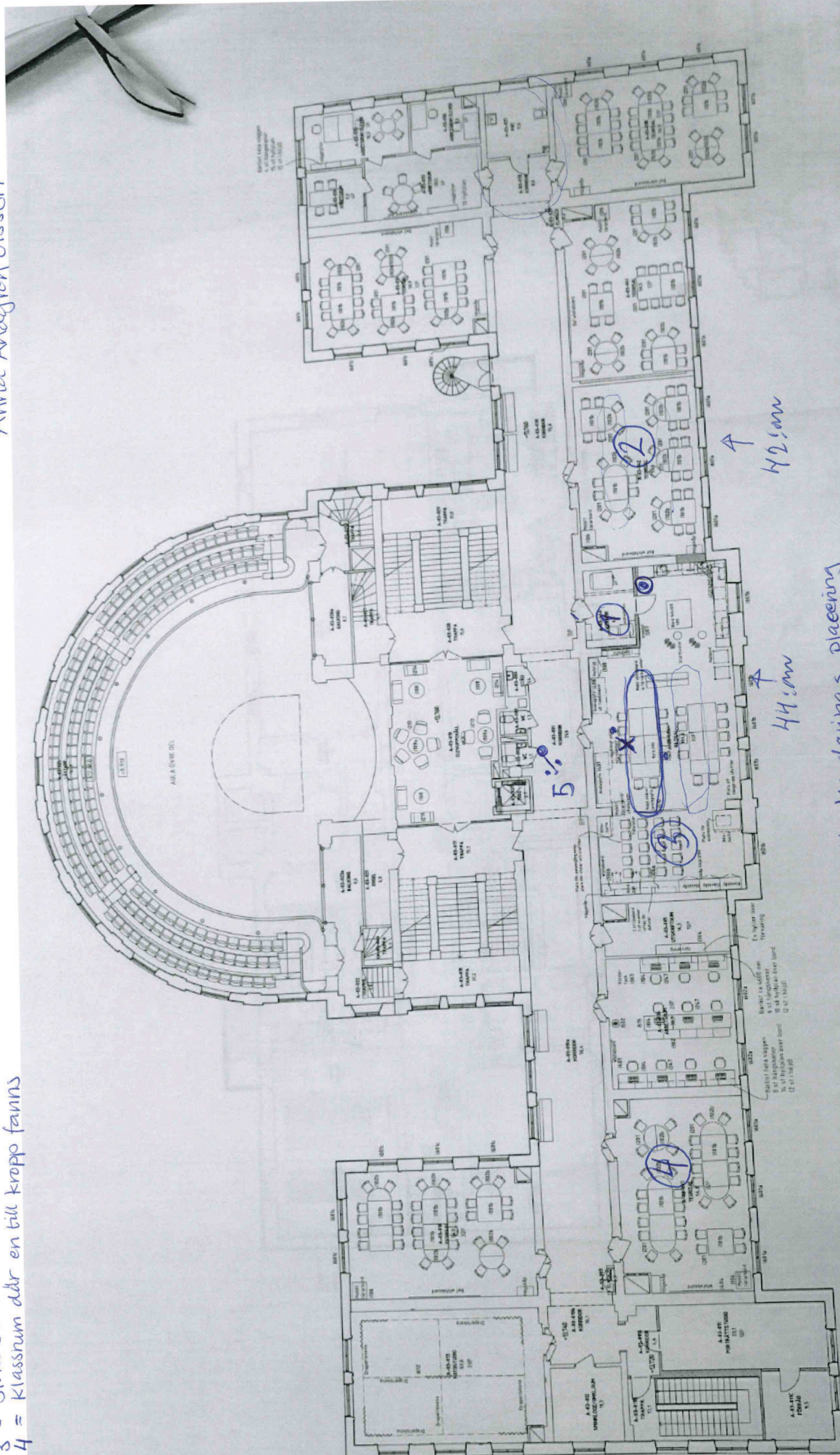
Anna bär en frågeställning med sig. Det är ifall Fabian såg Lena och Anna, för det har stor betydelse för om Fabian ville döda Anna och Lena eller inte. Det kan också vara så att Fabian ville att Anna skulle var vittne. Anna har grubblat mycket kring detta.

Förhöret genomläst justerat och godkänt på RCM 2022-04-22 genom Insp Katarina Jacobsson

K 314464-22

Anna Andegren Olsson

- 1 = "ugnshummet"
- 2 = "42:an"
- 3 = stora bildsalen "44:an"
- 4 = Klassrum där en till kropp fanns

- X = Mandarin's placering vid ett långbord
- ⊙ = Här gömde sig Anna + Mandarin
- 5 = Kroppens placering utaför toaletten Hummet mot väggen. Fabian stod gränslös över kroppen med ett ben på var sida vid fotbunden.

NYA MALMÖ
BYGGNAD A
PLAN 3

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 10 LPO Malmö Norr

Diariet

5000-K314464-22

Hörd person

Helene Adelfine Jansson, Manda Rina

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Danskt pass, passnummer:
212596640

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör angående mord på Malmö Latinskola i Malmö den 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Tynell

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:58

Förhör avslutat

20:12

Förhørsplats

Amiralsgatan 22, Malmö, Sal i skolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Manda Rina är elev på skolan och hon befinner sig på våning 3 i bildsalen med sin bildlärare och höll på att plocka ihop sina saker.

Manda Rina berättar att hon står intill dörren i bildsalen och att hennes lärare Anna också är där.

De båda hör då plötsligt ett högt skrik och att någon fortsätter skrika hjälp mig flera gånger.

De båda tittade på varandra och trodde för ett tag att det kanske var några andra elever som spelade in en film.

Läraren Anna öppnar då dörren lite och tittar ut. Anna stänger snabbt dörren och säger till Manda Rina att ta sin mobil och ringa polisen.

De båda ställer sig i ett av hörnen där det är en dörr till och Manda Rina ringer då 112.

Klockan är 17:11 när Manda Rina ringer 112 och det har gått ca 10-20 sekunder sedan de hörde skriken när hon ringer.

Manda Rina säger till 112 att de är på Malmö Latinskolan och att de är i fara.

Manda Rina pratar med 112 tills att polisen är på plats.

Manda Rina stod ca 2-3m bakom Anna när Anna tittade ut genom dörren och såg därför inget. Manda Rina hörde inga skrik alls efter att hon ringer till 112.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 3 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Helene Adelfine Jansson, Manda Rina

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med eleven Mandarina som befann sig i ett anslutande klassrum till brottsplatsen.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Pelle Olsén

Förhørsdatum

2022-03-25

Förhör påbörjat

14:05

Förhör avslutat

14:56

Förhørsplats

Rättscentrum, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Ljudbandsförhör

Konceptförhör

Involverad personal

Sandra Jansdotter Svensson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Nedan är en sammanfattning av förhöret.

Mandarina berättar att hon var i bildsalen tillsammans med sin lärare Anna Andgren Olsson. Mandarina förklarar att hon haft studietid, vilket innebär att man som elev kan komma till en sal för att jobba ikapp i de ämnen man ligger efter. Mandarina förklarar att hon under studietiden den här dagen hade målat. Studietiden startar kl. 15:10 och slutar egentligen kl. 16:10, men eftersom Mandarina målade långsamt hade hon dröjt sig kvar. Det var många andra elever och lärare i bildsalen under studietiden men Mandarina uppger att de sista lämnade bildsalen ca 10-20 minuter innan själva händelsen. Mandarina var vid händelsen ensam kvar tillsammans med läraren Anna Andgren Olsson. De sista som var kvar i bildsalen utöver Mandarina själv och Anna Andgren Olsson, var läraren Anna Green tillsammans med en elev som Mandarina inte vet namnet på. Strax dessförinnan lämnade läraren Mari Mårtensdotter bildsalen tillsammans med några elever som Mandarina inte kan namnet på (Förhørsledarens (fhl) anteckning: Manda Rina kom på Maris efternamn först efter förhöret avslutats). Lärarna Anna Green och Mari Mårtensdotter (med elever) lämnade bildsalen ca 10-20 minuter innan själva händelsen inträffade.

Mandarina uppger att efter att alla övriga lämnat bildsalen så var hon ett kort tag helt ensam där. Detta eftersom även Anna Angren Olsson (nedan kallas Anna) lämnat bildsalen för något möte. Ca 10 minuter innan händelsen gick Mandarina ut i korridoren för att gå på toaletten. Hon gick då till handikapptoaletten som ligger längst ner i korridoren, till höger utanför bildsalen. Eftersom handikapptoaletten på plan 3 var upptagen så gick Mandarina ner

till våning 2. Även handikapptoaletten på våning 2 var upptagen och Mandarina gick därför upp till våning 3 igen och kände återigen på dörren till handikapptoaletten. Toaletten var fortfarande upptagen och Mandarina bestämde sig därför för att gå tillbaka till bildsalen utan att gå på toaletten. Mandarina förklarar att hon aldrig går på någon annan toalett än handikapptoaletten eftersom hon tycker de andra toaletterna är för små. Mandarina är tillfrågad men kan inte minnas om hon mötte några andra personer i korridorerna då hon var utanför bildsalen för att gå på toaletten.

Vid genomläsning av förhör lägger Mandarina till att hon nu minns att hon såg en elev, hon tror det var en kille när hon uppsökte handikapptoaletten på våning 3. Det var han som försökte komma in på toaletten som var låst och det var därför Mandarina uppsökte toaletten på våning 2. Mandarina minns inte hur killen såg ut.

Ca 2 minuter innan händelsen kom bildläraren Anna tillbaka till bildsalen. Mandarina beskriver att hon just var i färd med att plocka ihop sina saker för att lämna bildsalen när hon hörde en kvinna eller en tjej skrika högt hjälp mig hjälp mig hjälp mig hjälp mig flera gånger utan paus. Skriken pågick i 5-20 sekunder. Skriken var mycket höga och Mandarina beskriver det som allvarliga skrik av en typ som aldrig hört förut. Hon säger att hon blev rädd av skriket men också att hon först inte visste om hon skulle ta det på allvar eller om det var någon som lekte eller spelade in en film.

Mandarina är tillfrågad och säger att hon inte hörde något mer utifrån korridoren efter att hon hört skriken. Hon upplevde det som att den som skrek förflyttade sig lite i riktning åt vänster utanför bildsalen.

Mandarina beskriver att hon och hennes bildlärare Anna tittade förskräckt på varandra och att hon upplevde att de först var lite förvirrade. Anna gick sedan till dörren och öppnade den för att titta ut. Mandarina beskriver att Anna öppnade dörren långsamt och liksom kikade ut försiktigt. Hon tror att Anna gjorde så eftersom Anna var rädd. Mandarina tror att om Anna inte varit rädd och tagit situationen med skriken på allvar så hade hon öppnat dörren helt för att se efter vad som hände i korridoren. Mandarina stod vid detta tillfälle ca 1-2 meter från Anna och dörren. Mandarina såg ingenting ut i korridoren, hon tittade bara på Anna. Mandarina förklarar att dörren öppnas utåt, ut i korridoren, och hon tror att gångjärnen sitter på höger sida sett inifrån bildsalen. (fhl:s anteckning: Mandarina har ritat en skiss där hon beskriver olika rumsliga förhållanden. Skissen i originalskick finns i bilaga 1. Skissen med förklaringar tillagda i av fhl i efterhand finns i bilaga 2.).

När Anna tittat ut stängde hon dörren helt och vände sig och tittade på Mandarina. När Mandarina såg Annas ansikte frågade hon har det hänt något. Anna sade till Mandarina att ringa 112. Anna tog sina nycklar från ett bord intill och gick sedan själv bort till ett hörn i bildsalen och öppnade en dörr där. Mandarina följde med Anna till hörnet. Mandarina förklarar att det finns ett utrymme till höger i bildsalen, sett inifrån bildsalen i förhållande till den dörr Anna just öppnat. Till detta utrymme finns dels en dörr från bildsalen, dels en dörr från korridoren utanför bildsalen. Utrymmet är alltså genomgående. Mandarina tror att Annas plan var att, om någon skulle komma in genom dörren hon just tittat ut genom, de skulle kunna springa ut i korridoren och vidare nedför trappan genom detta utrymme. Mandarina förklarar att bildsalens dörrar har lås som låser sig automatiskt när dörrarna stängs. Dörrarna låses upp med hjälp av ett key-card. Anna höll dörren till det genomgående utrymme öppen en liten stund men stängde den sedan igen.

Mandarina säger att hon ringde till 112 när Anna sa till henne att göra det. Hon har sett i sin telefon att hon pratade med 112 i 36 minuter. Mandarina säger att hon ju inte sett något i korridoren så hon förstod först inte att det var på allvar och visste därför inte riktigt vad hon skulle säga till 112. Anna tog telefonen från Mandarina och sade någonting i stil med kom,

det är seriöst, vi är rädda för livet, kom snabbt. Mandarina berättar att hon blev rädd när hon hörde vad Anna sade.

Mandarina är tillfrågad och svarar att Anna sade till 112 att hon sett en person bli anfallen av en större person som hade en stolpe. Anna sade också att hon trodde sig veta att den som attackerat var en elev vid namn Fabian samt att hon befarade att det var hennes kollega som blivit attackerad. Anna ska ha sagt att denna kollega haft problem med Fabian och Mandarina uppfattade att det var därför Anna trodde sig veta vem som blivit attackerad. Mandarina är tillfrågad men kan inte säkert minnas vilken kollega Anna syftade på. Hon nämner namnet Laura (Fhl:s anteckning: efter förhöret kommer Manda Rina på att den aktuella lärarens namn är Lena Ansner.).

Vid genomläsning av förhör lägger Mandarina till att Anna aldrig såg vem som blivit attackerad.

Mandarina beskriver att hon och Anna sedan stannade i hörnet vid dörren in till det genomgående utrymmet tills polisen kom och sade att de fick lämna bildsalen. Mandarina kommer dock ihåg att hon lämnade platsen ett kort tag och gick för att hämta två saxar att ha för att försvara sig med. När Anna såg saxarna tog hon dem ifrån Mandarina och sade någonting i stil med sånt gör vi inte.

Mandarina berättar att hon varken såg eller hörde någonting utanför bildsalen efter att hon hört skriken. Det finns inga fönster mot korridoren och Mandarina undvek aktivt att titta ut genom de stora glaspartier som finns ut mot skolgården. Mandarina ville inte råka se någonting skrämmande. När polisen till slut kom och sade att de fick lämna bildsalen så såg Mandarina till att titta ner i marken för att inte råka se någonting. Hon ville absolut inte se blod eftersom hon vet att hon reagerar kraftigt på att se blod. När de skulle gå ned för trappan såg hon ändå ett fotspår i blod, vid trappan till tredje våningen.

SINNESSTÄMNING

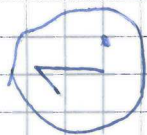
Mandarina är tillfrågad om hur hon kände i situationen. Hon svarar att hon först inte var så rädd, eftersom hon inte visste om skriken var på allvar samt eftersom hon inte själv såg någonting av vad som hände i korridoren. Det gick från att hon tänkte det är säkert inget till att jag är så glad för att polisen är här. Mandarina blev rädd när hon hörde det Anna sade om att någon blivit attackerad. Hon beskriver att hon kände blandade känslor i situationen, hon kände panikkänslor inuti men lyckades hålla sig lugn utåt. Hon säger att hon kramade Anna och försökte prata lugnt för att lugna Anna, som hade gripits av panik.

Mandarina förklarar att det var tydligt att Anna hade väldigt mycket panik. Anna sade samma sak om och om igen. Det Anna sade var någonting i stil med vi kommer dö, vi måste komma ut. Mandarina förklarar att hennes mamma har klaustrofobi och ibland kan få panik i för trånga utrymmen, hon kände igen Annas panikslagna beteende från gånger då hennes mamma fått panik.

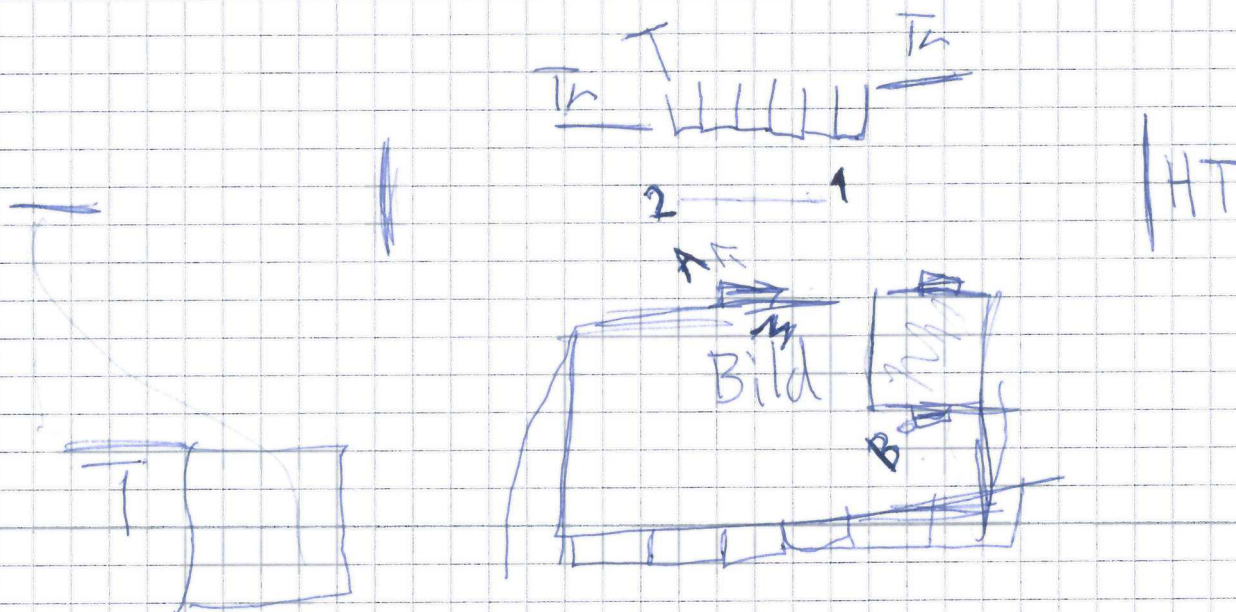
FABIAN

Mandarina är tillfrågad om vad hon känner till om den Fabian som Anna nämnde. Hon svarar att hon inte visste någonting om Fabian innan denna händelse men att hon har fått höra en del efteråt. Mandarina förklarar att hon går på danslinjen och det gör inte Fabian.

Genomläst och godkänt

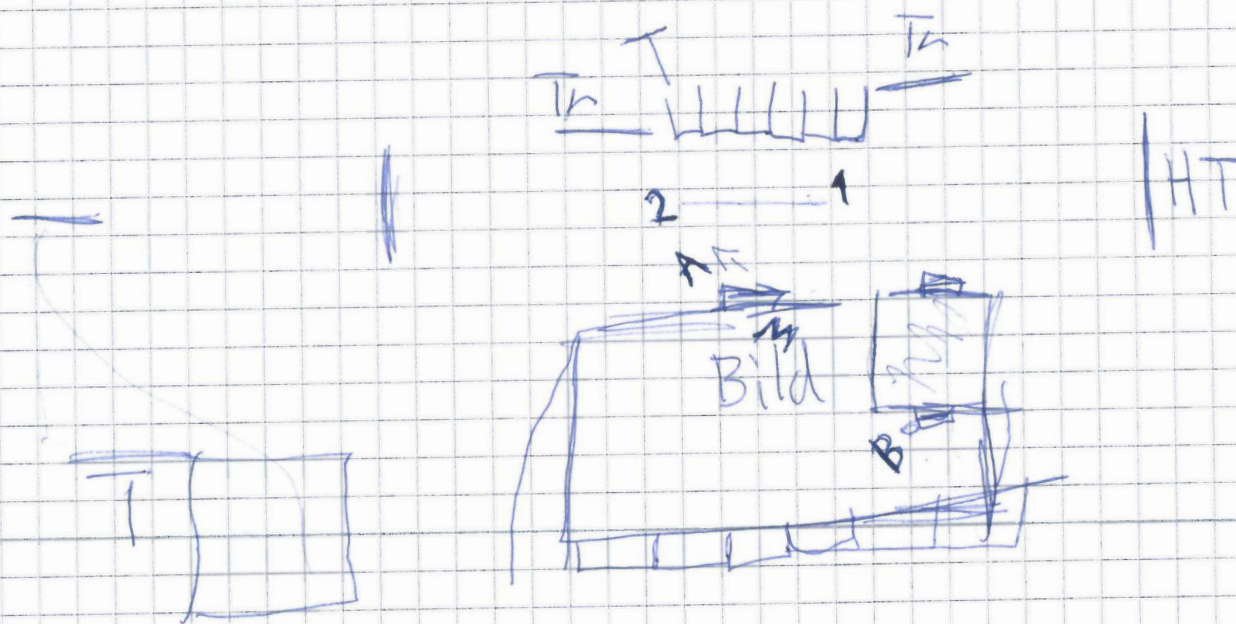

Anna Green Mari

Anna Grezn Mari

KORRIDOR OCH BILDSAL PLAN 3:

- Den stora fyrkanten märkt med ordet "Bild" markerar bildsalen.
- Siffrorna 1 och 2 markerar den riktning som Manda Rina upplevde att den som skrek förflyttade sig.
- Bokstaven A markerar den dörr som bildläraren Anna öppnade för att titta ut i korridoren
- Bokstaven B markerar den dörr som går till det genomgående utrymmet till höger i bildsalen, sett inifrån bildsalen
- Bokstaven M markerar Manda Rinas position då Anna öppnade dörren för att titta ut i korridoren.
- Bokstaven T markerar de toaletter som ligger mittemot bildsalen.
- Bokstäverna HT markerar handikapptoaletten längst ned till höger i korridoren, från bildsalen sett.
- Bokstäverna Tr markerar trapphusen på varsin sida om toaletterna mittemot bildsalen.

ÖVRIGT:

Fyrkanten, de två vågräta strecken och bokstaven T till vänster i bild är tänkta att visa hur Manda Rina gick ned till ett utrymme på nedre plan, efter att polisen kommit till platsen.

De två namnen i övre delen av bilden har Manda Rina skrivit i samband med att hon beskrivit vilka personer som lämnade bildsalen sist innan hon och ANna Andgren Olsson blev ensamma kvar.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Bedrägeribrott 2 Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Rydén, Linnea

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES-bild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör angående mord på Malmö Latinskolan den 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Tynell

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:15

Förhör avslutat

19:53

Förhørsplats

Amiralsgatan 22, Malmö, sal på skolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Linnea är elev på Malmö Latinskola.

Linnea berättar att hon och Mio var på Willys och att de efter det gick till våning 3 och satte sig på en handikapptoalett för att prata.

Linnea berättar att någon rycker hårt i dörren men att dom inte säger något eller öppnar utan fortsätter prata.

Någon minut senare så hör de hur någon skriker högt utanför toaletten. Linnea tror först att det kanske är någon som spelar in en film, vilket det brukar göras. Linnea beskriver skriken som riktiga panikskrik och att de inte slutade.

Linnea berättar att hon öppnade toalettdörren och tittade ut. Linnea ser då en helt svartklädd person som slår någon med något som ser ut som en hammare. Hon ser hur personen trillar och han slå och hon blir medvetlös.

Den andra personen skriker och springer iväg och försöker öppna ett klassrum. Den svartklädda mannen springer ikapp henne och tar tag i henne och börjar slå henne i ansiktet med tillhygget.

Då går Linnea in på toaletten igen med Mio och de låser dörren.

Linnea berättar att hon höll sig lugn, tänkte igenom vad hon sett och började tänka på deras säkerhet och sjukvård.

De började diskutera vad de hade på toaletten som de kunde skydda sig med.

Linnea berättar att de sedan satt och lyssnade men hörde inget. De kontaktade en kompis om vad som hänt på skolan att en slagit en annan och de fick sedan meddelande att polisen var utanför.

Linnea beskriver mannen som helt svartklädd, svarta byxor, svarta skor, svarta handskar, svart tröja. Det kan ha varit en typ av skidmask som han hade för sitt ansikte, man såg bara ögonpartiet.

Linnea beskriver tillhygget som hammarliknande.

Linnea ser mannen slå den första precis när hon är på väg att falla ner på golvet. Ser att han fortsätter slå henne i ansiktet och hålla fast henne. Hon försöker streta emot men sedan försvinner all kraft.

Linnea kommer inte ihåg hur någon av tjejerna ser ut, så hon kan inte säga att hon kände igen dom.

Hon tror dock att de är elever men inte säker.

Linnea hörde inte om mannen sa eller skrek något.

Linne berättar att det varit en större föreläsning om religion under dagen och att det blev dålig stämning under detta så hon tänker att det kanske kan ha med detta att göra.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person Rydén, Linnea			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt pass bild	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörs som vittne med anledning av ärendet

Underrättad om rätt till försvarare Godtar den försvarare som rätten förordnar Försvarare/ombud önskas Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare Jenny Rosdahl	Förhørsdatum 2022-03-23	Förhör påbörjat 13:07	Förhör avslutat 13:51
Förhørsplats BINR Malmö	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Videobandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

OBS! Detta är en sammanfattning av förhöret som är inspelat på video. Video ligger i Filip

Linnea berättar att hon är på handikapptoaletten på tredje våningen och pratar med vännen Mio. Efter en stund rycker någon aggressivt i handtaget på toaletten utan att säga något varpå Linnea och hennes vän är tysta för att sedan fortsätta att prata.

Efter ett tag ca 8-10 minuter hör de först en duns och därefter skrik och Linnea tänker att det eventuellt är någon filminspelning som pågår för det är vanligt på skolan. Skriken är som gallskrick, panikslaget, "hjälp mig" "snälla" ren panik, de skrek för sina liv. Linnea kollar ut, går sedan ut från toaletten och ställer sig i en "grop" intill väggen, lite framför toaletten. Då inser Linnea att det inte är en filminspelning utan att någon slår ner någon. Linnea ser en svartklädd man som slår ner en kvinna med en hammare eller en yxa. Personen som slår har en luva eller keps, svart fleecetröja. Han slår ner kvinnan i marken och siktar hela tiden mot ansiktet. Mannen lutar sig över kvinnan och slår aggressivt med målet att slå mot huvudet. Han fortsätter med 3-4 slag efter att kvinnan blivit livlös. Linnea vet inte hur många slag som utdelas men säger att det är alldeles för många. Linnea ser att kvinnan blir livlös genom att hon slutar göra motstånd med sina händer och att armarna faller ner mot golvet. Linnea ser även en stor blodfläck under huvudet på kvinnan.

Linnea lade därefter märke till en kvinna som stod en bit ifrån och skriker "sluta sluta" och som därefter börjar springa iväg mot en dörr som hon inte lyckas få upp. Samtidigt fortsätter mannen att slå kvinnan som ligger ner fast hon har slutat skrika och är medvetslös. Därefter springer personen ikapp den andra kvinnan, drar bort henne från dörren som kvinnan står vid genom att ta tag om hennes midja och börjar därefter slå på kvinnan. Linnea uppfattar det som att kvinnan inte hade krafter att streta emot mannen. Då började Linnea springa tillbaka till toaletten, vänder sig om och ser då att mannen håller på att slå kvinnan med slag riktat mot huvudet och att kvinnan håller på att ramla ner på golvet. Linnea ser inte så mycket av vad som händer med denna kvinna. Efter en stund blev det helt knäpptyst. Inne på toaletten vågade dem inte ringa till polisen då de uppfattar att det är lyhört på toaletten. Istället försökte Linnea kontakta vänner som fanns kvar på skolan för att berätta vad som hänt och se till så att ingen annan skulle komma upp på tredje våningen.

Av personen som slår gör Linnea, utifrån personens kroppsbyggnad, bedömningen att det är en man. Personen hade breda axlar. Linnea berättar även att personen sprang på ett avvikande sätt, utåt med fötterna. Linnea kan inte säga om personen sade något under händelsen.

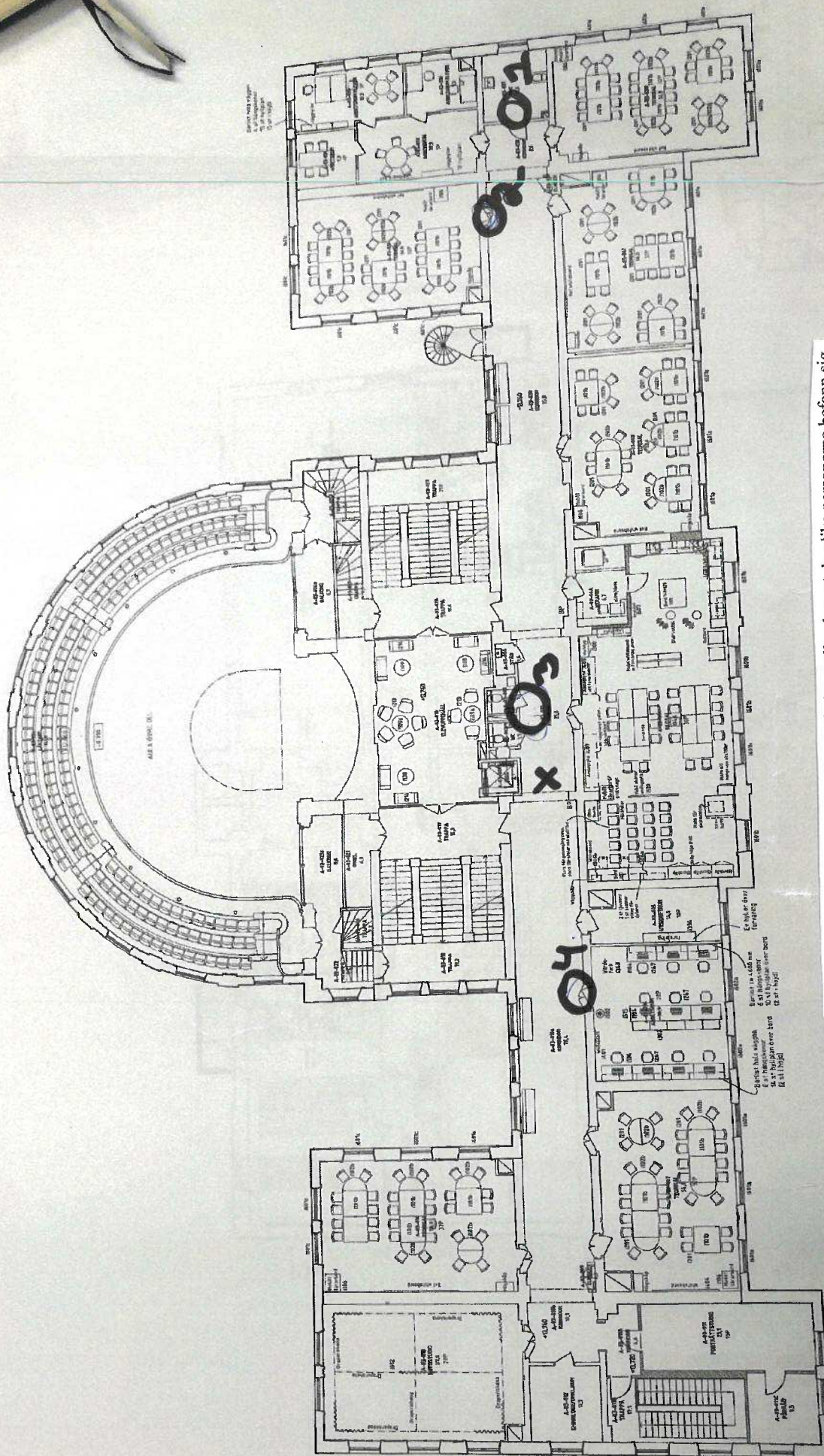
Personen använde sig av en hammare eller en yxa. Linnea har tidigare uppgett att hon trodde att mannen hade en skidmask på sig men vill nu minnas att hon ser sidoprofilen på den misstänkta och att det nästan såg ut som om han log under hela händelsen.

Från toaletten som Linnea befann sig på och till platsen där kvinnorna blev överfallna var det ca 15 meter och från där Linnea stod efter att hon hade gått ut en bit från toaletten var det cirka 10 meter. Den andra kvinnan blev överfallen cirka 6 meter från platsen där den första kvinnan överfölls. Linnea markerar ut platserna på en skiss. Se bilaga 1.

Linnea och hennes vän ser att de knappt har några procent kvar på mobiltelefonerna. Linnea börjar tänka på hur hon skulle kunna försvara sig och tänker på kvinnorna där ute som behöver sjukvård. Linnea berättar även att hon behåller lugnet men att hennes vän börjar få lite panik och att hon även försöker lugna honom. När de är inne i toaletten hör de mummel utanför men vet inte vem det är eller vad som händer där utanför. Linnea försöker lyssna genom att sätta huvudet mot dörren men kan inte avgöra vad det är som händer utanför.

Efter en stund knackar det på dörren och någon säger att det är polisen. Men Linnea och hennes vän vågar inte öppna dörren. Linnea tänker att om det är polisen så kan de öppna dörren på annat sätt. Polisen öppnar efter en stund dörren men Linnea och hennes vän får stanna kvar inne på toaletten ändå. Genom en springa i dörren kan Linnea se två kroppar och inser då allvaret i det som hänt. Linnea ser även två stora blodpölar där de blivit slagna samt fotspår av blod. Linnea ser även blod utanför hissen på första våningen när hon är på väg ut från byggnaden. Linnea och hennes vän hörs av polis och får information om att gärningsmannen är gripen och att en av kvinnorna dog på platsen.

Linnea var under händelsen i chock, hade ett adrenalinpåslag men var fortfarande lugn fast hon hade sett två personer blivit dödade. På kvällen hade Linnea svårt att blunda och känslomässigt går det upp och ner.

Förklaring lämnad av Linnea Rydén vid förhör gällande vart de olika personerna befann sig.

Cirkel 1- Handikapptoiletten där Linnea och Mio befinner sig

Cirkel 2- Här står Linnea efter att hon lämnat toiletten

Cirkel 3- Här ser Linnea när första kvinnan blir nerslagen.

X- här står kvinna nummer två när första kvinnan blir nerslagen.

Cirkel 4- hit springer kvinna nummer två och blir sedan nerslagen.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 10 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Viklund, Mio

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES-bild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd angående mord på Malmö Latinskola den 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Tynell

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

18:46

Förhör avslutat

19:10

Förhørsplats

Amiralsgatan 22 Malmö, Sal på skolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Mio berättar att han inte är elev på skolan men att han idag är på besök där för att träffa sin kompis Linnea.

De båda går först till Willys och när de sedan kommer tillbaka till skolan så går de upp på våning 3 och sätter sig på handikapptoaletten för att prata. När de varit där ca 20-30 minuter så hör de hur någon skriker. Skriken fortsätter och de är jättehöga skrik.

Mio berättar att de öppnade dörren för att se vad som händer. Linnea går då ut helt från toaletten och Mio står kvar i dörröppningen. Mio berättar att Linnea gömmer sig bakom några skåp så man kan inte se henne.

När Mio tittar ut så ser han en person som är helt svartklädd och två tjejer som han tror är elever.

Mannen i svart har något i handen som Mio tror är någon form av större hammare. Mannen slår med hammaren i huvudet flera gånger på den första tjejen. Hon faller i golvet och han fortsätter slå henne i ansiktet.

Mannen springer sedan ikapp den andra tjejen och när han kommer ikapp henne så stänger och låser Mio och Linnea toaletten.

De sitter sedan tysta på toaletten och håller dörren låst tills att polisen kom och öppnade upp dörren.

Mio beskriver mannen som helt svartklädd. Svarta byxor, svart tröja som är en hoodie, svarta handskar.

Mannen har en hoodie uppfällt över huvudet och Mio ser därför inte hans ansikte och vet inte om han hade någon maskering. Han beskriver honom som ganska stor, klumpig stil när han springer och ca 170-180cm lång.

Mio beskriver tillhygget som något som liknar en hammare, en dubbelsidig hammare, ganska stort huvud.

Mio ser ingen annan än mannen i svart och de två tjejerna i korridoren. Han hör inga skrik efter att de stängt och låst till toaletten.

Mio hör aldrig mannen säga eller skrika något.

Mio berättar att när de satt på toaletten så försökte de skicka sms till någon annan på skolan med Linneas mobil. Mios mobil hade nästan inget batteri.

De fick sedan ett sms att polisen var på skolan och Mio hörde även sirener.

Efter ett tag så kom polisen och knackade och ropade att de var polisen, Mio ville inte öppna först för de var inte säkra på att det var polisen, men polisen öppnade upp dörren efter en stund.

Mio kände inte igen någon av tjejerna eller mannen.

Mio berättar att när de satt på toaletten och väntade så tänkte han mest på vad de skulle göra om mannen tog sig in på toaletten.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Viklund, Mio

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
pass bild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörs som vittne med anledning av ärendet

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jenny Rosdahl

Förhørsdatum

2022-03-23

Förhör påbörjat

14:03

Förhör avslutat

14:29

Förhørsplats

BINR Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

OBS! Detta är en sammanfattning av förhöret som är inspelat på video, video finns i Filip.

Mio var med vännen Linnea på Latinskolan och de kom till skolan vid 15.00. Då det var så mycket folk i matsalen satte de sig på handikapptoaletten på tredje våningen i A huset för att studera. Efter en stund ryckte någon på toalettens handtag men de öppnade inte dörren. Efter ca 15-45 minuter från att de kommit till toaletten hördes det skrik så de öppnade dörren för att se vad som hände. Skriken pågick länge och det var skrik för livet, inte ett normalt skrik. Mio stod kvar i dörröppningen till toaletten under hela händelsen. Mio ser en svartklädd man slå en person i huvudet. Kvinnan försöker skydda sig själv med armarna och han slår henne i huvudet. Kvinnan är först halvvägs ner mot golvet men ramlar slutligen till golvet. Han använder sig av en dubbelsidig hammare som Mio tror är svart. Han slår kvinnan ca 5-15 gånger i huvudet och fortsatte slå när hon var medvetslös. Mio uppfattar slagen mot kvinnan som att slagen är att döda. Det såg ut som om mannen använde all kraft han hade. Kvinnans kropp studsade till när mannen slog mot kvinnans huvud. Kvinnan hade mörkt och lockigt hår. Mio uppfattar det som att kvinnan och mannen står mot varandra och han ser dem snett från sidan.

En annan person står längre bort och ser vad som händer med den ena kvinnan. Mio hör den andra kvinnan skrika. Kvinnan försöker sedan öppna en dörr men kommer inte in, då sprang mannen efter henne. Mio ser därefter inte mer av vad som händer med den andra kvinnan. Kvinnan hade mörkt och medellångt hår. Mio såg inget blod i stunden men har börjat få minnesbilder av blod på platsen.

Mio såg mannen som överföll kvinnorna bakifrån och från sidan. Mannen var svartklädd och stod på ett psykiskt sätt, lite insjunken och brett med armar och ben. Han hade en huva på sig, svarta byxor och han såg heller inte händerna på honom. Mio såg att det var en man på kroppsbyggnaden. Personen var biffig på något sätt och så var han kanske lika lång som Mio ca 178.

Mio ropar då efter Linnea och de båda låser in sig på toaletten. Mio tänkte på vad han hade sett, tänkte på hur han skulle skydda sig om mannen försökte komma in på toaletten. Polisen öppnade slutligen dörren till toaletten. Inne på toaletten kände sig Mio stressad och orolig. Tänkta på vad som hade hänt om någon av han eller Linnea hade dött. Mio har efter händelsen

svårt att svara på hur han mår men har svårt att sova på natten, vaknar flera gånger, får ibland adrenalinpåslag och tänker på händelsen. Har ont i magen och är rädd för hur han kommer att reagera mot händelsen i fortsättningen.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 7 PO S Skåne

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Ansner, Lena

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Dataslagning.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Lena hörs som vittne angående händelsen på Malmö latin skolan den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

André Olsson

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

17:52

Förhör avslutat

18:16

Förhørsplats

Malmö latin skola.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Lena hörs som vittne angående händelsen på Malmö latinskolan den 2022-03-21.**Lena hörs på grund av att hon var Fabians mentor under hela hans tid på gymnasiet.****Kan du berätta om händelsen?**

Jag har varit mentor för Fabian i 3 år nu, jag har träffat hans pappa och jag vet hans bakgrund. Från dag ett så har Fabian stuckit ut från mängden. Han har varit mobbad och är antisocial av sig. Inga vänner, autistiskt beteende, självskadebeteende. Han har ett aggressivt beteende mot sig själv.

Vad har man försökt göra för Fabian?

Vi ville att han skulle utredas för diagnoser men detta vill inte pappan. Han har även pratat med psykologer och kuratorer.

Beskriv hur Fabian är.

Han kan inte ha en tvåvägs kommunikation. Han slog mycket på sig själv och på andra saker. När han gick i ettan så var jag rädd för honom, det var även många andra. Men jag sa till honom att jag var rädd för honom och han svarade med att han aldrig skulle skada någon.

Har Fabian uppvisat något intresse för något?

Han har pratat en del om skolskjutningar, detta började förra året. Han fick prata med kuratorn då folk hade blivit rädda för honom. Men han sa till kuratorn att han bara är intresserad och kuratorn tyckte han bara var en vanlig glad kille. Han är även väldigt intresserad i vapen, krig och andra dylika saker.

Har Fabian skadat någon på skolan tidigare?

Han har aldrig skadat någon men han har kastat saker omkring sig och slagit i saker. Han mår dåligt, han har någon form av ångest.

Vad såg du på platsen?

Jag såg en blodig person ligga ner med huvudet mot golvet. Sen såg jag inte mer. Polis var på plats då. Hur kunde han göra något sånt här? Det kunde ha varit jag.

Hur har snacket gått mellan lärarna?

Fabian är alltid dagens ämne. Vi pratar mycket om honom.

Hur känner du dig?

Jag är chockad och upprörd. Hur kunde detta ske.

Såg du något som kan vara av vikt för utredningen?

Jag såg bara blod och sen vet jag inte mer vad jag kan säga.

Har du något du vill tillägga?

Nej, jag tror inte det i nuläget.

UPPLÄST OCH GODKÄNT!

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 5 Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person	Ansner, Lena			Personnummer
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne	
Vittne	Ja	Sv idhandling		
Tolk				Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd med anledning av händelsen på Malmö Latinskola 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare Godtar den försvarare som rätten förordnar Försvarare/ombud önskas Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Jenny Göransson	2022-03-24	13:18	14:26
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
I den hördes bostad	RB 23:6	Videobandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av	Ljudbandsförhör	

Involverad personal	Funktion
Katarina Jacobsson	Biträdande förhørsledare

Berättelse

Detta är en sammanfattning av förhöret. Förhöret spelas in på ljudband samt video och finns i sin helhet att tillgå i Filip.

Förhöret avser ärendet och händelsen på Malmö Latinskola 21 Mars 2022.

Förhör hålls med vittnet Lena Ansner lärare och mentor till Fabian. Förhørsledare är Jenny Göransson och Katarina Nilsson.

Lena är bildlärare i bild och form samt klassmentor i Fabians klass ES19F.

Lena har arbetat på skolan sedan start cirka 7-8 år. Hon känner sina kollegor väl och har arbetat med flera av dessa under många år.

I måndags den 21 Mars var Lena på skolan.

Lena uppmärksammade att Fabian var sen till skolan denna dag. Fabian som är mycket plikttrogen brukade alltid ursäkta sig om detta hände. Just denna dag var han sen och det brukar han aldrig vara. Han sa ingenting vilket var ovanligt för att vara honom.

Fabian skulle ställa ut sin modell som var färdig. De skulle gå ner i foajén och ställa ut.

Fabian satt mest och såg spänd ut. Lena sa inte så mycket till honom. De gick ner Lena sa åt honom att ta med sin byggnad han gjorde det utan att protestera vilket var ovanligt då han inte gillade att göra det. Fabian hjälpte Lena att ställa upp bord och frågade henne om det var något mer hon ville han hjälp med.

Fabian hade frågat om hur dags lärarna slutar på skolan och om det fanns någon tid då alla lärarna gick hem. Lena hade svarat att alla hade olika schema och de kunde vara olika tider.

Han upprepade sig och frågade igen så det finns ingen speciell tid då lärarna lämnar. Lena hade frågat om det var någon speciell han kanske skulle träffa eller undrade över. Fabian hade bara svarat "nej nej nej".

Lena bad Fabian påbörja sitt nästa skolarbete han svarade jag vet redan vad jag ska göra sedan sitter Fabian bara av tiden.

Under eftermiddagen har Lena studietid med några elever denna tid avslutas vid 16 tiden.

Därefter har bildlärarna ett möte. På mötet är Lena, Anna A, Anna G samt Marie.

Anna A tar upp Fabian. Han har varit underlig och spänd pratat om skolans övervakningsfilm och vem som tittar på övervakningsfilmen samt sagt att man kan ju maskera sig han hade snöat in på detta. Anna anade oråd. Anna A gick ner för att berätta för kuratorn. Kuratorn var inte på plats så Anna hade istället fått kontakt med skolsköterskan. Skolsköterskan hade sagt vi tar detta det första vi gör imorgon när Jeanette är tillbaka. Anna G tyckte att det var en säkerhetsfråga och tyckte att de skulle ta det direkt. Anna A gick till Anders Feldt som är säkerhetsansvarig, han tog det på största allvar.

När det är såna här saker runt Fabian tar alltid lärarna det vidare till Jeanette kuratorn.

Lena berättar att Anna A hade sagt till henne att det var hon som var Fabians favoritlärare och att han tyckte väldigt mycket om hennes ämne samt att om det var någon som Fabian hade gett sig på så var det kanske just Lena.

Lenas reaktion hade varit vaa varför säger du så, du får inte skrämma mig så Lena frågade om han hade sagt något och det hade han inte.

Strax innan klockan 17 lämnar de varandra, de befinner sig då i sal 42 lilla bildsalen. Anna A och Lena pratar en stund till sedan lämnar Lena och Anna salen. Anna A går till sal 44 till sin elev i bildsalen bredvid.

Lena går ner till sitt arbetsrum på våning två, i trappan på väg ned möter hon Viktoria som är på väg upp.

Lena sätter sig en kort stund i sitt arbetsrum på andra våningen. När hon sitter där kommer hon på de Fabian frågat henne om under dagen när slutar lärarna.

Lena tar på sig för att gå hem men innan dess går hon upp på tredje våningen för att berätta för Anna A vad hon kommit på.

När hon kommer upp på våning tre ser hon längre fram i korridoren att det ligger en kropp med sönderslaget ansikte och en stor blodpöl. Hon ser även poliser. Lena tror att det är en filminspelning hon säger vad gör ni? Hon tar ett steg fram, polisen gör en gest som att hon inte ska gå fram.

Poliserna står precis vid toaletterna de rycker upp dörren sliter ut Fabian och sätter på honom fängsel, hon hör hur polisen frågar Fabian är du ensam gärningsman samt är det fler offer hon hör hur Fabian svarar ja.

Den kvinnliga polisen frågar Lena om det finns det fler klassrum och om Lena har nycklar.

Polisen får Lenas nycklar och försvinner in i ett klassrum. Lena hör den kvinnliga polisen ropa att det finns ett offer till och att pulsen är mycket svag

Ambulanspersonalen anländer snabbt Lena märker hur hon bara står kvar.

Lena ser när både Viktoria och Sara bärs ut på bår. De säger till Lena titta inte titta inte. Lena blir sittandes i trappan. Lena ringer till Anna A men hon svarar inte. Hon ringer till Anna G och berättar vad det är som händer. Lena berättar att hon ser när de går iväg med Fabian.

Lena bestämmer med Anna G att de ska mötas på Gustav Adolfs Torg. När Lena är på väg ner från tredje våningen möter hon en polis som säger Oj var kom du ifrån. Lena och polisen går ut. En annan polis frågar om Lena är rädd hon svarar nej inte rädd, jag vet ju vem som gjort det och han är ju borta nu.

Lena var i chock och tror att hon mest svamlat i förhöret. Hon fick gå in i ett rum och där träffar hon Anna A. Anna A blir jätteglad hon har hela tiden trott att det var Lena som var död. Anna A berättar att hon hört kvinnoskrik hjälp hjälp hjälp när hon är kvar inne i bildsalen med sin elev. Hon hade direkt misstänkt Fabian.

Anna A låser in sig och ringer polisen med hjälp utav elevens telefon. Skriken tystnar. Anna A tittar ut i korridoren och ser då hur Fabian stå såhär, *Lena visar med händerna hur någon håller i något och slår framåt.*

Lena säger att det Anna tror, är att det är Fabian hon ser baksidan av honom. Anna A tror då

att det är Lena som ligger där.

Lena och Anna A fick pratat med polis och krisstödjare efter händelsen sedan åkte Lena hem.

Måndag 21 Mars.

Dagen med Fabian startade klockan 09:30 det var hans första lektion och det var Lenas bildlektion, han var sen denna dag, cirka 10-15 minuter. Han kom in i klassrummet sammanbiten och spänd Lena ser direkt att han inte har en bra dag. Hon har sett honom såhär förut. Det som stack ut var att han inte sa något.

Lena vet inte om han hade varit i sitt skåp innan han kom in i salen.

Lena träffade även Fabian under eftermiddagen då hon hade mentorstid tillsammans med Susanne för Fabian och hans klass. Fabian satt bara och sade ingenting under denna tiden. De hade varit lite prat om student och så vidare mest information.

Det gick inte så bra för honom i skolan, han hade svårt att ta emot dåliga besked, fick utbrott. Att göra militären var det han ville helst av allt. Han var euforisk över att äntligen få mönstra. Lena hade vidimerat hans betyg.

Han var alltid på skolan och missade inte en enda minut någon gång.

Gällande mönstringen frågade Lena en dag hur det gick det han svarade vi pratar inte om det han var som ett åskmoln. Hans framtid hade grusats. Detta var ungefär en månad sedan.

Han hade berättat mer för Anna A om mönstringen. Han var grymt besviken över detta. Hans framtidsplaner hade grusats han hade inga bra betyg. Han ville även bli bildlärare.

Sen gick han med i hemvärnet och då var han som upplyft igen. Han hade fantasier om att rädda världen. Han hade fantasier om att först göra något dumt för att sen rädda.

Lena berättar att Fabian älskade sin kriminologi hon visste om att han skulle gå på föreläsningen under måndagseftermiddagen.

När Lena gick ner till sitt arbetsrum mötte hon Viktoria i trappan. Lena ser ingen annan person hon möter ingen. Lena hör ingenting från sitt arbetsrum. Hon tror att hon satt där i cirka fem minuter.

Vem är Fabian?

Fabian är en mycket komplex person Lena blev mentor redan i ettan, han var oerhört sargad från sin tidigare skoltid. I början ville han inte ha någon kontakt alls med sina klasskamrater och tog avstånd från eleverna.

Han sög in alla vuxna, han tog all tid i alla klassrum, han pratade, pratade och pratade. Det första utbrott han fick var när han fick en uppgift av Lena som han inte tyckte om, han blev arg för att Lena tvingade honom. Han gick runt hela bildsalen och med vansinnig blick, han slog och smällde in alla stolar mot bordet. Han var helt galen men lugnade dock ner sig lite. Han kunde inte dölja sin frustration. Han kunde argumentera i oändlighet och bli arg när han inte blev godkänd.

I ettan var de andra eleverna rädda för honom, de tyckte han var obehaglig. Ingen sa något dumt om honom. Han sa elaka saker och han hade alla taggar utåt. Vissa elever blev rädda och ledsna några gick till kuratorn och grät.

De hade åtskilliga möten om honom. Lena träffade hans pappa hon berättade att Fabian inte ville ha vänner i klassen. Lena sa att Fabian inte var bra på att ta kritik, Fabian ifrågasatte detta men pappan hade bemött det väl.

Lärarna såg alla drag på autism han vankade fram och tillbaka, han satt och gungade upprepade saker fixerat och repeterade osammanhängande i både tal och i skrift.

Fabian fick komma till en psykolog och prata några timmar vad Lena vet tyckte hon inte att det var någon större fara med Fabian. Pappan ville inte att han skulle utredas, pappan har själv autism och jobbar med autistiska barn.

Lena skulle kunna berätta om hur många incidenter som helst.

Fabian var den enda elev som inte åkte med till Stockholm på klassresa, han ville inte missa sin kriminologi.

I höstas under en utflykt när de var iväg så hade Fabian pratat med Susanne om

skolskjutningar hela tiden.

Fabian har gjort en film där han spelar två roller som influencer. Han går helt upp i spinn. Rollspelet han spelar och hela filmen är helt galen. De skulle redovisa filmerna men Lena satte stopp för Fabian att visa sin film.

Lena gick till kuratorn och berättade om filmen, hon sa till kuratorn att hon inte orkade prata gång på gång om hans knäppa tankar. Hon bad Jeanette prata med honom om det. Lena sa till Fabian att hon hade pratat med Jeanette hon sa även till Fabian du förstår väl att det inte är okej att göra en sån här film.

Fabian hade försvarat sig att han alltid var på rättvisans sida och att han står på feministernas sida och undrade om han blev godkänd. Lena godkände honom inte.

När Fabian pratat med Lena om skoldåd har han pratat om skildringar från Usa och här och om vem som hamnar i ett utanförskap och så vidare. Han har pratat om såna här saker ännu mer med andra lärare. Han var fixerad vid olika krigsställningar samt fixerad vid sin träning.

Under uppläsning lade Lena till att han var fixerad och pratade om 2:a världskriget.

Fabian fick en vän under trean, han träffade honom under kriminologin.

Förutom Fabians träningsintresse spelar han gitarr. *Under uppläsningen lade Lena till att Fabian tecknar också.*

Var det studiedag frågade Fabian om han ändå kunde få komma till skolan och vara där, även om han bara satt i ett hörn så ville han vara på skolan.

Pappan har aldrig tagit kontakt med skolan vad Lena vet utöver utvecklingssamtalet i årskurs 1. Lena hade ringt honom vid ett tillfälle för att meddela resultat.

Skolan hade reagerat väldigt snabbt redan första dagarna när Fabian började på skolan.

Fabian var väldigt udda redan från start. Skolkuratorn kopplades på relativt snabbt. Lärarna sa att han måste ha en kontakt han har så skruvade tankar han får inte komma om han inte har en kuratorkontakt, han hade sedan en regelbunden kontakt med Jeanette. Lärarna rapporterade också incidenter till Jeanette. *Under uppläsningen lade Lena till att hon tror kontakten var från årskurs 2.*

Han var inte lika aggressiv längre, han kunde prata med trevliga fraser, lärarna tyckte att det gick lite bättre för honom.

Fabian hade skärskador på sina armar sedan tidigare. Självskada beteende.

Viktoria var en lärare Fabian tyckte mycket om han hade haft henne i ettan i matte.

Sara hade han ingen relation till, ingen alls.

Kriminologi var ett val han gjorde i årskurs tre. Lena hade gått till läraren för att förbereda honom på att de skulle komma en elev som kunde ta lite plats. Fabian är väldigt påläst i ämnet.

Lena frågade kriminologi läraren för ett tag sen hur det gick. Läraren svarade att Fabian var en tillgång, att han var fantastisk, han pratade hela tiden han gav såna infallsvinklar och att det blev bra diskussioner, han var väldigt påläst och engagerad.

Varför det blev just Sara och Viktoria är inget Lena får ihop. Hon tror att Fabian har varit på tredje våningen redan när Lena lämnade våningen första gången.

Lena har haft hand om Fabian i tre år. Lena har haft mycket med honom att göra hon känner att hon känner honom väl. Lena upplever att han var glad för henne.

Lena är bildlärare. Hon berättar att Fabian gör samma bilder om och om igen tre år igenom. Det är en figur, med massa streck, ett hårigt monster med mycket muskler, detta är ett monstersdjur, vad han än får för uppgift så tränger den här figuren sig in om och om igen.

Uppläst och godkänt 2022-04-22

Ändringar vid uppläsning markerat i kursiv

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Feldt, Dan Anders

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Passbild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörs angående iakttagelser gällande två fall av Mord på Malmö Latinskola

2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Marcus Darnhede

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

21:38

Förhör avslutat

21:59

Förhørsplats

Malmö Latinskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Nedan är en sammanfattning av det förhör med Anders Feldt på Malmö Latinskola. Som är sektionschef och för dagen förordnande rektor Hela förhöret finns inspelat.

Anders berättar att han kom till jobb strax innan klockan 08:00 och att han skulle på ett gemensamt måndagsmöte, en så kallad arbetsplatsträff som dem har på måndagar och tar ungefär 10–15 minuter. Anders uppger vidare att han efter mötet så var hans dag som vanligt, det var lite mail att svara på och andra så kallade vanliga kontors uppgifter att genomföra.

Anders uppger att han får besök på sena eftermiddagen av en lärare som heter Anna Andergren Ohlsson och arbetar som bildlärare på skolan. Anders uppger vidare att Anna börjar prata om en elev som hon får uppfattning av att något inte står rätt till. Anders berättar att Anna säger att eleven har pratat om konstiga saker som kameraövervakningen på skolan och att Anna fick en olustig känsla över hela situationen. Anders berättar vidare att Anna även berättade att hon i vanliga fall hade god kontakt med eleven och att han fungerade överlag bra i klassrummet. Enligt Anders så hade Anna även sagt att eleven frågat om kamerorna var live och kändes allmänt nedstämd. Anders uppger att han i samtalet med Anna får samma olustiga känsla och man bestämmer sig för att i dagarna som kommer starta en elevkonferens, dvs att höra om flera lärare har uppmärksammat samma sak med eleven. Anders berättar även att han tänkte ta kontakt med polisen då erfarenheten är att polisen uppskattar sådan här tips när det kan vara elever på glid. Anders förtydligar dock att ingenstans i konversationen med Anna om eleven så hade det framkommit några hot från elevens sida. Ytterligare berättar Anders att Anna säger till honom att hon tänkte prata med kuratorn men att denne hade gått för dagen så hon pratade med sjuksystrarna innan hon kom till honom. Anders berättar att eleven som han och Anna pratade om heter Fabian Cederholm. Anders uppger att efter samtalet med Anna så går han och tar en kaffe i personalrummet med vaktmästare Anders Grundström. Anders berättar vidare att de båda två ser helt plötsligt ett

större gäng poliser utanför skolan och att båda två går ut för att se vad det är som händer. Anders uppger att poliserna skickar in han själv och Anders Grundströms in i ett rum och ber dem stanna där, detta rummet är kamerabevakningsrummet. Anders berättar att han märkte på poliserna att det var något allvarligt, att de verkade leta efter något så båda han och Anders Grundström bestämde sig för att hjälpa till och började kolla på kamerorna. Anders berättar att dem då ser vad som har hänt på plan 3 utanför toaletterna, dock så är inspelningen kanske 15 minuter gamla och inte live.

Anders uppger att kände känslor som katastrof och surrealistiskt när han såg filmen och vad han fick bevittna. Anders uppger även att det kom som en chock så att han inte trodde på det han såg först, dock så efter ett tag så kommer han på att det är Victoria som ligger där.

Anders berättar att han inte kopplade vem den manliga personen var, han såg bara en stor biffig kille men att han därefter började tänka på Fabian och samtalet med Anna som han haft tidigare.

Anders berättar att han aldrig har hört något om Fabian tidigare och har ingen aning om han haft kontakt med kuratorer eller sjuksystem på något sätt, detta är saker som Anders säger man får kolla upp.

I övrigt så har Anders inte mycket mer att säga om dagens händelse.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Hellberg Croneman, Jens

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Egen uppgift

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Sin kännedom om Fabian Cederholm

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Maria Hagefjord

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

22:12

Förhör avslutat

23:16

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhørsledarens frågor är skrivna med fet kursiv stil och Jens svar är sammanfattade där under.

Jens har varit lärare i tjugo år och har arbetat på Latinskolan sedan hösten 2017.

Jens berättar spontant följande:

Jens berättar att han varit lärare åt Fabian i 2,5 år, han känner därför Fabian mycket väl. Jens berättar att Fabian är väldigt speciell, han är inte diagnostiserad men Jens säger att det tydligt märks att Fabian är i autismspektret och de har varnat internt om honom flera gånger. Jens har själv aldrig blivit utsatt för något av Fabian, han tror att detta beror på att han är man och auktoritär medan Fabian däremot vid flera tillfällen fått utbrott mot kvinnor, både mot elever och lärare.

Jens är historielärare och Fabian vill gärna prata om krig med honom. Fabian hade länge sett fram emot att mönstra, när han för några veckor sedan mönstrat kom han tillbaka till skolan och fick ett utbrott eftersom han inte blivit antagen. Jens säger att han fick höra detta av sina kollegor och själv inte ville fråga Fabian hur det gått förrän någon vecka senare, Fabian berättade då för honom att han inte blivit antagen. Jens säger att han jobbat som lärare i 20 år, om han fått frågan om en elev som han skulle tro skulle begå en skolskjutning så hade han svarat att det skulle vara Fabian. Fabian älskar krig och alla attiraljer som har med krig att göra och han har ett skiftande humör. Jens säger att det blivit bättre under de här tre åren, Fabian går i en väldigt fin klass och det har inte varit några problem bortsett från att Fabian inte haft några kompisar.

Under detta läsår har Fabian dock fått en kompis, David Sobol i klass HU 19. Jens säger att hans gissning är att även David befinner sig i autismspektret. Fabian och David lärde känna varandra i en kriminologikurs under höstterminen -21 och sedan dess har de setts mycket

tillsammans vilket gjort Jens och hans kollegor glada. Jens förtydligar att han inte har några belegg för att David skulle vara våldsam, han känner inte David och har aldrig själv undervisat honom.

Jens säger att han hade lektion i eftermiddags, det var tre kriminologikurser som lyssnade på en föreläsning i aulan där advokat Mikael Nilsson föreläste. Fabian och David satt bredvid varandra och Fabian räckte upp handen. Fabian fick frågan men pratade tyst vilket gjorde att Jens inte hörde allt vad han sa, han hörde ca 70%. Mikael gick fram till Fabian och lyssnade, det var ingen fråga utan istället en utläggning om att de som begår brott är folk som är i utanförskap. Jens säger att han i efterhand har funderat på om Mikael's föreläsning triggade Fabian då han berättade om nödvärn och om folk som fått en yxa "hit och dit".

Föreläsningen slutade vid 16.50 och aulan tömdes, Jens stannade kvar en stund och pratade med Mikael som sedan följdes ut av en elev som heter Saga och går i musikklassen. Jens säger att det var han som bad Saga att följa Mikael ut då Mikael inte trodde att han skulle hitta ut själv. Jens säger att Mikael har hört hela Fabians utläggning.

Jens säger att han från kollegor hört att Fabian idag frågat om kameror och när lärarna går hem. Detta har gjort att lärare gått ner till kurator eller skolsköterska då Fabian upplevts som extra märklig idag.

Jens säger att han vill ge som exempel på att Fabian då de hade hemundervisning under våren i årskurs ett under en föreläsning ville visa upp alla sina LEGO byggen för sina klasskompisar. Fabian förstod inte att hans klasskompisar inte var intresserade och att Jens höll i en historiektion. Fabian räcker också upp handen ideligen och har långa utläggningar vilket gjort att Jens fick påminna honom om att svara med korta svar.

Hur skulle du beskriva Fabian som person?

Jens svarar att han har uppenbart autistiska drag, vilket var uppenbart från första dagen de träffades. Jens säger att vad han förstått så är Fabians mamma död och han har bott med sin pappa. Jens säger att han var mer rädd för att Fabian skulle flippa i ettan och tvåan medan Fabian nu mer hade hittat sin plats och fått en kompis. Jens säger att Fabian har ticks för sig, som att stå först i kön och hålla upp dörren för resten av klassen. Fabian behöver också mycket bekräftelse och är rädd för att göra fel tillägger Jens. Jens säger att Fabian absolut inte vill komma för sent eller missa en lektion. Jens säger att Fabian alltid är i skolan, han kan allt om andra världskriget men om man ber honom att skriva en text och förklara så klarar Fabian inte av det, vilket Jens kopplar till hans diagnos eftersom han annars kan rabbla allt om alla vapen och flygplan mm.

I höstas fick klassen tillsammans med en annan klass ett stipendium då de skulle åka två nätter till Stockholm. Jens och hans kollegor var oroliga för hur Fabian skulle klara det men Fabian tackade själv nej vilket Jens tänker kan bero på att Fabian kanske själv hade insikt om att han inte skulle klara det. Fabians beslut att stanna hemma gjorde framförallt de kvinnliga kollegorna lättade, detta eftersom han varit arg mot kvinnor.

Hur yttrar sig Fabians attityd mot kvinnor?

Jens svarar att han endast fått detta beskrivit för sig, han har själv aldrig sett det. Vad Jens fått höra kan Fabian slå sig själv i huvudet, dunka huvudet i bordet och säga att han hatar sig själv. Detta har drabbat både lärare och elever men Jens upplevde att det främst var mot elever när Fabian gick första året på Latin.

Har han varit aggressiv mot kvinnor?

Jens säger att även detta är andrahandsuppgifter som han fått berättat för sig. Jens berättar att

när Fabian fått tillbaks uppgifter och är missnöjd med vad han presterat så blir han arg på så sätt som Jens tidigare berättat om att han dunkat huvudet i bordet, slagit sig själv och sagt att han hatar sig själv.

Har han varit utåtagerande någon gång?

Jens svarar att om Fabian hade blivit fysisk mot någon så hade Fabian stängts av. Det har varit subtila saker som diskuterats på elevhälsomöten där kurator, mentor, skolsköterska, specialpedagog och rektor studievägledare varit med. På dessa möten har Fabian ständigt varit uppe. Jens säger att det återigen är andrahandsuppgifter men att vad han förstått så har pappan inte velat att Fabian ska utredas gällande eventuella diagnoser. Jens säger att det på skolan finns klasser för elever med olika diagnoser där Fabian skulle passa jättebra.

Vem är hans mentor?

Jens svarar att det är Susanne Ekentoft och Lena Ansner, de har varit mentor för Fabian sedan han började på skolan. Jens säger att Fabian är intresserad av krig och vapen. Jens gick själv med i hemvärnet efter krisen i Ukraina och när han berättade om detta för klassen så blev Fabian som "eld och lågor" och såg sin chans att komma med där han också. Jens säger att Fabian gått på karate men att han aldrig sett honom sparka eller slå på någon.

När undervisade du Fabian sist, bortsett från föreläsningen idag?

Jens svarar att han själv låg sjuk i covid förra veckan och att han undervisade Fabian fredagen dessförinnan. Jens undervisar nu klassen i samhällskunskap och de har pratat mycket om kriget i Ukraina. Detta har fascinerat Fabian som visat stort intresse för robotsystem och stridsvagnar.

Du sa att om du skulle fråga om en elev som du trodde skulle kunna begå en skolskjutning så skulle du svara Fabian, vad grundar du det i?

Jens säger att han haft många elever och så länge han varit på Latinskolan så har han aldrig förr reagerat på någon elev på detta sätt. Det har varit en känsla av att Fabian är konstig, annorlunda, knepig, speciell. Samtidigt är det svårt att sätta fingret på men det kändes som om det hela tiden stod och vägde på om det skulle gå bra eller om det skulle gå som det nu gjort. Jens säger att han nu trodde att Fabian hittat sin roll på skolan, med lärare och i klassen. Jens tillägger att hans kollegor inte delar bilder med honom om att det nu gått bättre för Fabian.

Jens säger att han inte förstår vilket tålamod Fabians klass haft med Fabian och hans sett att ta plats genom att ständigt räcka upp handen och ha långa utläggningar.

Hur slutade diskussionen med Mikael Nilsson när Fabian sa att de som begår brott är personer i utanförskap?

Jens svarar att Mikael tålmodigt stod kvar och lyssnade. Eftersom det inte var någon fråga så svarade Mikael något i stil med "det har du rätt i" och att segregationen har misslyckats. När Jens sedan frågade Mikael vad han skulle ändra på för lag om han fick ändra på en enda så svarade Mikael att han inte vill ha hårdare straff eftersom det inte hjälper någon.

Såg du vart Fabian tog vägen efter föreläsningen?

Jens svarar att det gjorde han inte, Fabian hade lämnat redan innan han gick. Jens säger att han däremot vet att Fabian lämnade tillsammans med David.

Såg du att de lämnade tillsammans?

Jens svarar att det gjorde han inte utan det är en slutsats han drar eftersom de satt tillsammans och alltid annars går tillsammans.

Har Fabian någon gång uttryckt att han inte tycker om någon människa på skolan eller

någon grupp av människor?

Jens svarar att det har han inte gjort, han har aldrig uttryckt något rasistiskt eller kvinnohat. Jens säger att han har känslan av att om han hade sagt till Fabian att gå åt höger så hade Fabian gjort det. Fabian har varit lite undfallande och Jens har uppfattningen av att Fabian under åren på skolan lärde sig tekniker för att fungera i en social kontext. Under en period frågade Fabian var gång han såg Jens "Hej Jens, hur mår du idag?", som om han lärt sig att det var så han skulle hälsa.

Som jag förstått dig så har du inte upplevt någon aggressiv sida hos Fabian?

Jens svarar att det stämmer, det har varit mer abstrakt att han gillar vapen och krig men han har aldrig uttryckt att han har vapen hemma eller liknande.

Varför har ni varnat för Fabian?

Jens svarar att det varit på elevhälsomötena, man har då pratat med rektor och även med vårdnadshavare och det har gällt att Fabian brusat upp och blivit hotfull. Jens säger att han själv aldrig upplevt det men att han hört att Fabian varit hotfull mot både sig själv, lärare och elever. Hur det har yttrat sig vet inte Jens bortsett från det att han skadat sig själv.

Jens säger att för länge sedan så hamnade Fabian i bråk med en kille i klassen, Simon. Detta förvånade alla eftersom Simon är en väldigt snäll kille som aldrig gör någon förnär. Jens säger att det hettade till mellan killarna men vad han vet så utdelades aldrig något slag.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 3 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Hellberg Croneman, Jens

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Foto RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Vittnesförhör med Fabians lärare Jens Croneman med anledning av mord i två fall på

Latinskolan i Malmö den 21 mars 2022

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Sandra Jansdotter Svensson

Förhørsdatum

2022-03-25

Förhör påbörjat

10:10

Förhör avslutat

12:00

Förhørsplats

Rättscentrum, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Ljudbandsförhör

Konceptförhör

Involverad personal

Pelle Olsén

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Sammanfattning av förhör. Förhöret som helhet är ljud-och videoinspelat

Jens arbetar som lärare på Latinskolan och har undervisat Fabian i bl.a. Historia. Jens har känt Fabian från det att Fabian började årskurs 1 på Latinskolan.

BESKRIVNING AV FABIAN

Fabian har tagit mycket tid och kraft från Jens under lektionstid, han har ofta stannat kvar efter lektionstid för att ställa frågor, om allt från hur Jens uppfattat att Fabian betett sig under lektionen till frågor kring inställda lektioner. Fabian kunde få information från Jens angående en kommande inställd lektion. Jens kunde informera klassen både muntligt, skriftligt samt även via mail, trots detta kunde Fabian efter lektionstid komma fram och fråga om det var rätt uppfattat att lektionen var inställd. Senare på kvällen när Jens kommit hem låg det trots denna tydlighet ett mail från Fabian där han ville försäkra sig om att lektionen var inställd. Detta beteende är bara ett exempel på hur Fabian var som person och ett exempel av flera varför Jens menar att Fabian måste ligga någonstans i autismspektrat. Beteendet var också mer regel än undantag. Jens skulle utan att överdriva säga att Fabian sökte upp honom efter varje lektion för att ställa kontrollfrågor.

Fabian har gentemot alla de lärare han haft på latinskolan varit otroligt kontaktsökande.

Många lärare har delat samma erfarenhet om att skapa metoder och strategier för att inte bli fast med Fabian efter lektionstid. Lärarna har även under lektioner behövt hitta sätt att ge utrymme åt resten av klassen. Fabian har alltid tagit mycket plats och utrymme från de andra eleverna i sin klass under lektioner. För att beskriva på vilket sätt säger Jens att Fabian brukar räkna upp handen och sedan hålla långa monologer. Väldigt sällan har det handlat om att han ställt någon fråga till Jens utan att Fabian bara upprepat det Jens just själv berättat för klassen.

Fabian har alltid varit väldigt ängslig och rädd att göra fel. Han har aldrig skolkat och alltid varit mån om att vara i tid till lektionerna. Han har också alltid varit mycket aktiv på lektionerna. Jens har uppfattat det som om att Fabian verkligen varit trygg på skolan att han gillat sina lärare och att Latinskolan på många sätt varit hans trygga punkt i livet. Jens tror att Fabian genuint gillat alla sina lärare, vilket gör hela händelsen obegriplig för Jens, samtidigt var det ingen överraskning att det var just Fabian som genomförde mordet. Jens kan å ena sidan tycka att det inte alls är förvånande men å andra sidan inte alls förstå att Fabian faktiskt gjort detta.

Fabian har under sin tid på Latinskolan älskat ämnet historia som Jens undervisar i. Fabian har t.ex. kunnat rabbla alla stridsfordon och slag under andravärldskriget. Trots detta särintresse så har Fabian aldrig fått höga betyg på prov. Han har ofta bara fått E trots sin detaljkunskap. Jens beskriver att Fabian aldrig kunnat nyansera eller problematisera vilket gjort att han heller aldrig kunnat få några bra betyg.

Fabian har enligt Jens aldrig visat tendenser på att vara våldsbejakande utan mer haft ett allmänt intresse för krig. Fabian har aldrig visat att han på något vis skulle vara intresserad av eller uppskatta människors död eller trauman som medföljer ett krig, utan mer varit fascinerad av krig som fenomen. Fabian har visat stort intresse för konflikten i Ukraina och har haft många frågor till Jens kring hemvärnet då Jens själv valde att ansluta sig i samband med att kriget bröt ut i februari.

Jens har försökt att prata om hemvärnet inför Fabian på ett sätt så att det inte väckt något mer intresse då han inte känt att det skulle varit en bra idé för Fabian att ansluta sig. Jens har svårt att sätta fingret på varför det kändes så opassande och otänkbart att Fabian skulle få tillgång till vapen eller vara i ett sammanhang där man skulle behöva strida eller på annat sätt delta i en krigssituation.

Jens har även undervisat Fabian i ämnet samhälle vilket varit ett ämne som Fabian varit mycket intresserad av. Jens har aldrig hört att Fabian sagt något rasistiskt eller homofobiskt. Jens har mycket svårt att se att det skulle finnas någon ideologi bakom mordet.

Jens har aldrig tänkt att Fabian skulle vilja mörda eller skada någon men har nu med all kunskap och med facit i hand en förståelse för att det slutade med denna tragiska händelse.

I årskurs 1 hade Fabian flera utbrott och upplevdes av flera lärare som obehaglig och konstig. Jens har aldrig själv varit rädd för Fabian på det sätt som vissa av hans kvinnliga kollegor uttryckt sig vara. Jens har svårt att minnas men tror att han bara vid något enstaka tillfälle själv bevittnat när Fabian blivit besviken på sig själv i samband med ett dåligt resultat på ett prov. Jens vet att Fabian inför andra lärare dunkat sitt eget huvud i bänken och uttalat meningar som jag e så dum och knäpp. Jens tror att Fabian upplevts som obehaglig mycket p.g.a. att han är en stor och stark kille, att han stuckit ut bland andra elever på det sättet. Han beskriver att många som går på Latinskolan är mycket lugna och försiktiga personer. I Fabians klass med inriktning bild går det flest tjejer. Jens berättar att klassen som helhet haft stort tålamod med Fabian och att man försökt få med Fabian då och då i sociala sammanhang. Fabian har aldrig kunnat bli en del av gruppen p.g.a. sin personlighet. Jens har flera gånger förundrats över att hur klassen kunnat visa detta tålamod och acceptans då Fabian tagit så

otroligt mycket plats med sina monologer och sina utbrott. Jens hänvisar till följande kollegor angående hans utbrott och uttalanden som man i lärarlaget reagerat på :
Susanne Ekentoft, Lena Ansner, Sofia Gustavsson Aanivaara, Anna Andgren Olsson, Karin Nilsson och Anna Green

I årskurs 2 kunde Jens och hans kollegor skönja en förändring hos Fabian. Han hade lärt sig vissa sociala koder som Jens tror att Fabians pappa hjälpt Fabian med.
Fabian började använda sig av en inlärd hälsningsfras som han kunde upprepa flera gånger under en skoldag, Hej Jens är det bra med dig Jens?, är det bra med familjen Jens?
Han började även på ett något tvångsmässigt vis att öppna dörren för sin klass och för lärarna. Han verkade vara mer i harmoni med sig själv och verkade ha nytta av sina inlärd manér i vardagen. Han hade en självinsikt på det viset att han bad om feedback av Jens efter lektionerna, om han hade pratat lagom mycket eller om hans svar var tillfredställande.

Fabian började under årkurs 3 få kontakt med en annan elev på skolan , Daniel Sopol. Att Fabian fått en vän gjorde alla lärare som kände Fabian glada. De kände alla sig hoppfulla över att Fabian var på rätt bana och han utvecklats på ett positivt sätt sedan årskurs 1. Trots denna positiva förändring hos Fabian så vill Jens ändå berätta att många lärare fortfarande hade problem att hantera och förhålla sig till Fabian. Som exempel kan Jens berätta om att Fabians klass under höstterminen 2021 fick ett stipendium.
I detta ingick en resa till Stockholm. Alla lärare som på något sätt var inblandade i resan kände en stor oro över hur Fabian skulle klara av en sådan resa med klassen. Jens minns inte exakt vilken lärare men någon kvinnlig kollega uttryckte att följer Fabian med till Sthlm så följer inte jag med

Lärarna var oroliga över vem som skulle behöva sova tillsammans med Fabian och man kände oro över att Fabian inte skulle kunna släppa taget om de lärare som skulle följa med. Att Fabian skulle ta för mycket utrymme och tid från de andra eleverna. Fabian valde själv att inte följa med på resan vilket var ett stor lättnad för både Jens och andra lärare. Detta tyckte Jens tydde på en förbättrad självinsikt hos Fabian och såg faktiskt detta som något positivt.

Den positiva förändringen hos Fabian från årskurs 2 följde med in i årskurs 3. Jens har inte märkt av att Fabian skulle ha försämrats eller förändrats innan mordet den 21 mars. Detta är dock bara hans egen uppfattning, Jens kan tänka sig att andra lärare kan ha en annan uppfattning i den frågan. Fabian hade som mål att bli engelskalärare och hade haft ett möte angående detta med skolans SYV- konsulent Sandra Pergament

MÅNDAGEN DEN 21 MARS

Jens berättar att de i årskurs 3 har tre stycken kriminologiklasser. Han är själv lärare för två av dessa men Fabian går i den tredje och har istället Jens kollega Thomas Hörberg som Kriminologilärare. I Kriminologiämnet har skolan under våren anordnat olika föreläsningar med företrädare för rättssamhället. Tidigare har två poliser och en domare varit på skolan och föreläst. Senare under våren var det planerat att en åklagare skulle komma och föreläsa. Den aktuella dagen, den 21 mars 2022, var advokaten Mikael Nilsson inbjuden för att föreläsa. Föreläsningen ägde rum på eftermiddagen mellan 15:50 och 16:50.

KRIMINOLOGIFÖRELÄSNING MÅNDAGEN DEN 21 MARS

Jens var på plats på kriminologiföreläsningen med Mikael Nilsson men säger att han inte pratade med Fabian i samband med föreläsningen. Jens såg att Fabian satt tillsammans med sin kompis Daniel Sopol, på andra raden, till höger sett från Aulans scen. (Förhørsledarens anteckning: Jens har lämnat in en bild från föreläsningen i samband med förhöret. På bilden

syns Mikael Nilsson ståendes på en scen. Fabian syns inte i bild. Jens förklarar att Fabian satt utanför bild till vänster. Bilden finns i separat externt dokument).

Jens berättar att Mikael Nilsson under föreläsningen berättade om ett ärende han haft med en klient som blivit attackerad med yxa och försvarat sig genom att skjuta i nödvärn. Jens har, i och med att det handlade om en yxa, funderat på om det skulle kunna vara en trigger för Fabian men tycker själv att det verkar långsökt. Jens berättar också att Fabian ställde en fråga till Mikael Nilsson. Fabian talade tyst så Jens hörde inte allt men säger att det, som han uppfattade det, snarare än en fråga var en utläggning om olika kriminologiska teorier. Utläggningen handlade, enligt Jens, om att gärningsmän ofta kommer från socialt utanförskap. Jens berättar vidare att Fabian vid en tidigare föreläsning ska ha frågat den gästade domaren Jacob Heister om hur man lättast kommer undan med ett brott. Jens har inte uppfattat dessa frågor som särskilt konstiga eller att frågorna gett anledning till oro.

Jens spekulerar med anledning av föreläsningen kring motivet för brottet och valet av offer. Han säger att om Fabian velat skada många personer och om han varit ute efter elever så hade föreläsningen i aulan varit en lämplig plats för gärningen. Jens menar att Fabian ju har sakerna i väskan. Tillfrågad om detta svarar Jens att han inte själv sett att Fabian hade en väska med sig på föreläsningen. Han baserar sitt antagande om väskan på att Fabian alltid brukar ha sin väska med sig, att vaktmästaren sett på övervakningsfilmen att Fabian hade på sig sin väska när Fabian gick upp till tredje våningen samt att en elev sagt till Jens att Fabian hade sin väska på föreläsningen. Den väska Fabian brukar ha med sig är en vanlig skolryggsäck.

Jens är tillfrågad om hur Fabian var klädd på kriminologiföreläsningen. Jens kan inte minnas hur Fabian var klädd men gör ett antagande om att han hade samma typ av klädsel som han alltid har. Fabian brukar vara klädd i t-shirt och mörka träningsoverallbyxor. Jens är nästan 100 procent säker på att Fabian den här dagen hade på sig en ljus bak- och framvänd keps.

EFTER FÖRELÄSNINGEN

Jens stannade kvar en stund efter föreläsningen för att stänga av mikrofoner och för att prata med Mikael Nilsson samt en elev vid namn Saga Lindgren. Han bad sedan Saga att följa Mikael Nilsson ut, vilket Saga också gjorde. Jens fick sedan sällskap av en annan elev, Hilda Hansson ut från aulan. Jens och Hilda gick först bort mot Jens arbetsrum på samma våningsplan. Han gick inte in på sitt rum utan gick ner till första våningen. Väl där nere skildes han och Hilda åt. Nere på första våningen träffade Jens en kollega och minns att han sade något till kollegan om att där var mycket folk. Jens förklarar att förutom kriminologiföreläsningen hade det varit religionsföreläsningar och spex-förberedelser på skolan samma eftermiddag. Jens ställde sin och Mikael Nilssons kaffekoppar i personalrummet och gick sedan upp till sitt arbetsrum på andra våningen, tog sina saker och gick sedan ut från skolan och till sin bil. Han vet att han ringde till sin fru kl. 17:05 då han backade ut sin bil från parkeringen. Jens har inte sett någon av drabbade kollegorna eller Fabian när han gick runt i skolan efter föreläsningen.

Direkt när Jens fick veta att något hänt på skolan tänkte han att det var Fabian som gjort det och att Fabian gett sig på sin klass. Jens letade därför upp telefonnummer till en annan elev i Fabians klass och ringde upp för att starta en SMS-kedja. Han säger att han sedan fick meddelanden från alla i klassen förutom från Fabian. En annan tanke som Jens omedelbart slogs av var att detta hade med lumpen, att Fabian nekats göra värnplikten, att göra.

NÄR JENS TRÄFFADE FABIAN SENAST

Jens är tillfrågad och uppger att han inte kan svara på om han överhuvudtaget pratat med Fabian under måndagen den 21 mars. Han förklarar att han i så fall möjligtvis har träffat Fabian utanför biblioteket och att Fabian i så fall hälsat som vanligt. Jens kan inte med säkerhet säga att detta hänt eller om det bara är ett antagande utifrån tidigare minnesbilder. Jens kan inte på rak arm minnas när han träffade och pratade med Fabian senast.

ÄMNESLAGSMÖTE MÅNDAGEN DEN 21 MARS

Jens vet att bildlärarna under måndagen hade ett ämneslagsmöte. Bildlärarna som hade möte var; Anna Green, Lena Ansner, Mari Mårtensdotter och Anna Andgren Olsson. Jens har fått berättat för sig att bildlärarna då tog upp att Fabian betett sig konstigt under dagen. Jens säger att Fabian under måndagen pratat om Trollhättandådet, pratat om maskering och även ställt frågor om när lärarna slutar för dagen samt om skolans övervakningskameror. Jens menar att det är Lena Ansner och Anna Andgren Olsson som är de som hört Fabian säga saker och ställa konstiga frågor. Han förtydligar med att det troligtvis är en elev i Fabians klass vid namn Simon Cespedes som hört Fabian prata om Trollhättan. Fabian ska också vid något tillfälle ha pratat om Akilov. Jens är dock inte säker på att Fabian nämnt Akilov just under måndagen.

Jens har fått berättat för sig i efterhand att bildlärarna i samband med mötet gick för att uppsöka kuratorn, för att informera om Fabians beteende under dagen. Jens har för sig att bildlärarna inte fick tag på kuratorn men tror att de kan ha pratat med skolsköterskan istället. Jens säger att detta, att lärarna gick till kuratorn, i sig inte är särskilt konstigt eller något avvikande. Det händer ganska ofta att man tar kontakt med kuratorn gällande olika elever. Jens tror inte heller att någon sett just dessa frågor från Fabian som extra konstiga, just där och då. Han inser å ena sidan att frågorna kan tyda på planering och kartläggning men säger att Fabian å andra sidan ställt konstiga frågor ofta och återkommande under hela sin tid på skolan.

MÖNSTRINGEN

Jens berättar att mönstringen var en stor grej för Fabian. Fabian berättade flera gånger för Jens att han snart skulle mönstra. Jens känner inte till om Fabian förberett sig på något särskilt vis inför mönstringen. Han tror att Fabian sett lumpen som något man ska göra som man och att det därför varit viktigt för Fabian. Jens tror att Fabian nog sett lumpen som ett tryggt sammanhang efter skolan. Jens har inte uppfattat att Fabian velat göra lumpen p.g.a. någon önskan att få utöva våld, spränga saker och döda. Jens har inte heller uppfattat att Fabian varit macho.

Uppskattningsvis var det ca 3-4 veckor sedan Fabian mönstrade. Jens fick veta ganska snart efteråt av en kollega, han minns inte vilken kollega, att Fabian inte skulle få göra lumpen. Fabian hade fått ett vredesutbrott när han berättat för Jens kollega om detta. Jens vet inte hur detta vredesutbrott yttrat sig. Jens blev lättad när han fick veta att Fabian inte skulle få göra lumpen. Han förklarar att han inte ville se Fabian med vapen i hand.

Jens var tveksam inför att ta upp frågan om mönstringen med Fabian. Någon vecka efter att Jens fått veta berättade Fabian själv för Jens. Fabian kom fram till Jens och liksom mumlade om mönstringen och Jens frågade då hur det gått. Fabian förklarade lågmält att han inte skulle få göra lumpen. Jens upplevde Fabian som närmast urskuldande, som att denne tonade ned det hela för att inte tappa ansiktet och framstå som misslyckad inför Jens. Fabian visade heller ingen aggression när han berättade detta. Jens tror att detta har att göra med att Jens är man

och att Fabian därför ser upp till honom och betraktar honom som auktoritär.

Jens säger att han har tänkt tanken nu efteråt att det kanske inte hänt om Fabian fått göra lumpen. Om Fabian blivit antagen och skulle fått göra lumpen så hade Jens bestämt sig för att ta kontakt med någon inom Försvarsmakten för att påtala att det var olämpligt.

Genomläst och godkänt.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 5 Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Ekentoft, Susanne

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Sv KK

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Med anledning av Mord på Malmö Latinskola 220321

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jenny Göransson

Förhørsdatum

2022-03-23

Förhör påbörjat

15:12

Förhör avslutat

16:19

Förhørsplats

I den hördes bostad

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JG

Ljudbandsförhör

Involverad personal

Katarina Jacobsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Detta är en sammanfattning av förhöret. Förhöret spelas in på ljudband samt video och finns i sin helhet att tillgå i Filip.

Förhöret avser ärendet och händelsen på Malmö Latinskola 21 Mars 2022.

Förhör hålls med vittnet Susanne Ekentoft lärare och mentor till Fabian. Förhørsledare är Jenny Göransson och Katarina Nilsson.

Susanne är svenska, religion och etik lärare på Latinskolan. Samt ansvarig för likabehandlingsarbetet. Susanne är även mentor i klassen ES19F.

Susanne har arbetat på skolan i ca 8 år hon har arbetat med flera av kollegorna på skolan lika länge.

I måndags den 21 Mars lämnade Susanne skolan klockan 17:11 hon har uppfattningen om att hon måste ha varit på skolan när allting hände. Hon lämnade sitt arbetsrum som ligger på andra våningen. Hon hade just kommit från aulan där hon hade ordnat ett panelsamtal. Det var många elever kvar på skolan vilket var ovanligt denna tidpunkt. Eleverna stod i foajén och vinkade hejdå till Susanne hon upplevde alla som glada och allt var som vanligt.

Det var A-huset den gamla byggnaden som Susanne lämnade. Hon märkte ingenting när hon lämnade skolan hon hörde inget konstigt. Inga skrik, ingenting. Det var tomt i korridoren när hon gick ut. Hon blev upphämtad av sin man. På väg från skolan mötte de flera polisbilar. När Susanne lämnade sitt arbetsrum var hon ensam. Hennes andra kollega som var kvar var inne i ett bokrum tillsammans med en elev.

Susanne fick ett samtal från sin kollega ungefär 30 minuter efter att hon lämnat. Kollegan undrade om Susanne hade hört vad som hänt på Latinskolan. Kollegan berättade att polisen var där och det är någon form av våldsdåd. Susanne tänkte direkt på sin dotter som går på skolan. Därefter rings det runt en massa. Ingen direkt klarhet i någonting.

Susanne åkte hem och det fortsatte att ringa hela kvällen. Susanne var jättenära vän och kollega till de två kollegorna som blev mördade. De har arbetat tätt ihop.

Susanne fick informationen av Lena. Lena hade varit kvar på skolan, de är nära kollegor och arbetar tätt med varandra. Lena och Susanne är mentorer och lärare tillsammans åt Fabian och hans klass.

Lena och Anna som är en annan kollega i samma arbetslag, hade haft ett samtal strax innan det inträffade. Lena och Anna hade då pratat och diskuterat Fabian eftersom det varit saker kring honom under dagen.

Efter det gick Lena ner till andra våningen till sitt arbetsrum på vägen ner mötte hon Viktoria i trappan.

Lena satte sig en kort stund i arbetsrummet, hon kom på att Fabian sagt konstiga saker även till henne denna dag. Lena bestämde sig för att hon skulle gå upp till Anna och berätta det hon hade kommit på. När hon kommer upp på tredje våningen fann hon Viktoria och polisen som grep Fabian.

Diskussionerna under måndagen gällande Fabian var Susanne aldrig delaktig i.

Susanne träffade Fabian endast kort denna dag, det var under mentorstiden klockan 13:20 även Lena närvarande.

Susanne upplevde Fabian ganska tyst denna dag. Han hade frågat Susanne om han skulle vara med på hennes föreläsning. Susanne hade sagt åt honom att han kunde gå på kriminologiföreläsningen istället. Susanne märkte inte av något då, hon träffade endast eleverna i cirka 20 minuter för att dela information.

Allt som hände kring Fabian denna dag har Susanne fått berättat för sig i efterhand, det är hennes kollegor som berättat. Dock har Susanne inte pratat med Anna, hon har inte orkat. Lena har informerat Susanne.

Vem är Fabian?

När Susanne får frågan vem är Fabian så berättar hon att det har hon funderat mycket på. Det har alla kollegorna och lärare runt Fabian gjort sedan dag ett på Malmö Latinskola. Det är ingen enkel person att förstå sig på. Han har uppmärksammats sedan dag ett redan i ettan. Susanne blev Fabians mentor i trean men hon har varit hans lärare i svenska sedan ettan. Lärarna är överens om att med sin erfarenhet ser de en kille med någon form av autism som diagnos fast som är outredd. De är flera som signalerat att Fabian borde utredas. De har från början rekommenderat att han skulle gå på det förstärkta programmet då det där finns en annan uppslutning kring eleverna. Hans pappa har inte velat det. *Under uppläsning av förhöret tydliggör Susanne att den informationen har hon fått i andra hand.*

Lärarna kan se en tydlig diagnosbild på Fabian. Ensamvarg som har svårt med sociala relationer och har haft enligt egen utsago i många år. Han har varit utsatt för mobbning under högstadiet. Han har väldigt få eller inga vänner alls. Det är först under tredje året han börjat prata med en annan kille, elev på skolan.

Fabian säger själv att han inte har några vänner han kan vara med på fritiden. Han söker sig till vuxna, han är mycket kontaktsökande. Fabian pratar väldigt mycket han kan prata i all oändlighet. Han suger tag i en och kan aldrig sluta prata. Han kan inte läsa av rummet, räcker alltid upp handen sitter långts fram och vill säga väldigt mycket, kanske inte det som är relevant eller svar på frågan. Han tar mycket plats.

Lärarna upplever att han lever i sin värld. Susanne kan se detta som svensklärare i hans texter. Det finns ingen röd tråd. Vissa begrepp återkommer i flera sammanhang. Han har en skev världsbild och en skev uppfattning av tillvaron som ställer till det för honom. Han kan inte sortera sig och hålla en tråd till det som efterfrågas, han kör sitt spår. Intresserar sig Fabian för något då går han all in i det då är det hundra procent fokus i det och då kan han inte ta in något annat. Han behöver rutiner och struktur. Han förvissar sig om tider och behöver kontroll över situationen. Han är i behov av tydliga ramar. Han har tydligen alltid haft specialintressen han snöar in på.

Han har stort intresse för krig och historia. Det som oroar lärarna är att han har ett starkt

intresse för våldsdåd. Skolskjutningar, massaker och prat om Akilov.

En elev har berättat för Susanne att Fabian vid tillfälle gått fram och tillbaka och pratat om att man ska förintä mänskligheten. Nästa sekund kan han trevligt fråga hur hade du det i helgen. Susanne upplever inte alls att Fabian är driven av några ideologiska eller politiska frågor. Han har skrivit om homosexuellas rättigheten samt om kvinnors rättigheter. Han är mycket för att man ska göra rätt för sig, sen har han det andra spåret, det mörka spåret. Detta kommer när man samtalar med honom men även i hans bilder. Han har ett snävt bildspråk, samma figur återkommer om och om igen. Han kommer inte vidare i sitt bildspråk då figuren hindrar honom från det. Den finns med överallt. Han har figuren med i sitt gymnasiearbete som handlar om incel kultur. Det har nog upptagit hans tankar ett tag på sistone.

Susanne berättar att allt sånt här de sett och hört har de tagit upp när det varit samtal. Lärarna har fört det vidare på sina klassuppföljningssamtal. Fabian är inte en kille som flugit under radarn, de har uppmärksammat honom sedan dag ett. De har bemött honom väl. De har gjort allt som stått i deras makt för att hjälpa och stötta honom Susanne är därför oerhört förvånad över att han gett sig på personal.

Fabian var till en början arg men har med åren mjuknat. Han har fungerat relativt bra tillsammans med andra den sista tiden jämfört med i början då det inte alls fungerade bra. I början satt han längst fram han kunde slå huvudet i bänken och få lite utbrott. Vi tycker ändå ha sett en positiv utveckling såsom hos någon som mår bättre och bättre.

Susanne upplever att de uppmärksammat Fabian långt mer än någon annan under hela hennes tid i skola och arbete som lärare. Han ger inget ondskefullt intryck. Mer starkt självhat och missnöjdhet med sig själv.

Fabian vill prestera och lyckas men lyckas inte. När lärarna meddelat honom betyg och resultat har han fått flera utbrott. Han har vid tillfällena slagit på sig själv och velat se märken på armarna. Man har kunnat se ett hat inåt men inget utåt.

Gällande våldsdåd och massaker.

I september 2021 var klassen iväg på en utflykt under utflykten blev det väldigt tydligt och påtagligt för Susanne att Fabian intresserade sig för skolskjutningar och våld. Fabian hade sökt sig till Susanne han hade pratat om sin mamma men glidit över till att prata om skolskjutningar. Han pratade väldigt ingående om detta, han ältade fram och tillbaka om det, han kunde inte sluta utan fastnade helt i det.

När fängelseprästen var på besök i klassen avslutade Fabian med att räcka upp handen för att ställa en fråga som inte blev en fråga. Han började istället prata om en känd massmördare, det var inte onaturligt på det viset eftersom hon var fängelsepräst men det kom aldrig någon fråga. Utan han fastnade och var tvungen att berätta om den här massmördaren Fabian avslutade den berättelsen med att hans sista fråga till polisen var -är jag nu den som har dödat flest? *Under uppläsning av förhöret tydliggör Susanne att Fabian syftade då på massmördaren att det var honom han hade citerat.*

Dessa typ av situationer kommer lite här och var i olika sammanhang. Det utmärker sig. Susanne tog det vidare till elevhälsoteamet, han hade kört det spåret och pratat intensivt om skolskjutningar och massaker till flera av Susannes kollegor så de var flera lärare som larmade om att de tyckte det kändes olustigt. Det var i höstas. Han kändes väldigt intresserad av det och dessutom hade han valt kriminologi där dessa ämnen kom på tal.

Susanne tror att Fabian hade börjat fundera på vad som skulle hända efter skolan. Skolan har varit Fabians ram i hela hans liv och gett honom en struktur i tillvaron.

Lärarna har pratat mycket om vem som skulle fånga upp Fabian sen efter skolan. Studie och yrkesvägledaren har också pratat med Fabian.

Fabian ville väldigt gärna göra lumpen men fick avslag. Fabian tog avslaget väldigt hårt. Han visade stor besvikelse och var väldigt deppig över det de senast veckorna.

Det märktes tydligt när han hade fått beskedet, han var varit väldigt arg och nere. Det är endast några veckor sedan han fick avslag. Det tog honom väldigt hårt.

Han hade sett det som sin framtid och tog det hårt när det inte gick som han tänkt sig. Hans plan raserades. Lärarna tyckte dock att han hämtade sig, de följde upp det och gav honom nya alternativ. Fabian har en tendens att kunna lugna ner sig också när han blir upprörd. Susanne upplever att han har fått stöttning hemifrån av sin pappa.

När Fabian fick beskedet efter mönstringen till lumpen så hade lärarna fångat upp situationen på så sätt att det hade bokats upp honom med tid till studie och yrkesvägledaren. De hade känt att det föll sig rätt så väl för Fabian när han landade in i det trots allt. Han tog det hårt men att han kom vidare.

Det finns ingen särskild lärare han tytt sig till mer än andra. Han har uppehållit sig en hel del i biblioteket och sökt sig till vuxna kanske för att det där finns lite mer tid att lyssna och prata. Annars har han varit mycket ensam. Det är först sista halvåret de uppmärksammat att Fabian fått den här killkompisen som går i humanist trean. Lärarna var glada över att Fabian fått en vän.

Fabian hade ingen specifik kompis i klassen. Han har själv uttalat att han inte varken haft eller har kompisar.

Fabian bär i princip alltid med sig sin skolväska.

Måndag den 21 Mars

Susanne träffade Fabian klockan 13:20 sista gången i måndags. Det som Susanne reflekterade över denna dag är att han var lite mer reserverad än vanligt. Han brukar ta mer plats. Eleverna har i efterhand sagt att de upplevt honom som spänd den här måndagen.

Susanne har fått berättat för sig att han senare efter mentorstiden under bildlektionen hade frågat läraren Anna vilken form av övervakningssystem det fanns på skolan samt hur det fungerade han hade i samband med detta även pratat om hur man kunde komma undan med brott. Anna hade blivit rädd och känt det hela väldigt obehagligt. Anna hade gått direkt för att rapportera detta vidare till den som var jourhavande då ordinarie rektor var iväg. Hon kände intuitivt att det var något. Anna hade i sin tur involverat Lena.

Det visade sig att han tidigare samma dag frågat Lena hur dags personalen lämnar skolan för att gå hem. Det var ingen konstig fråga då. Det var först när Lena fått höra av Anna om Fabians frågor kring övervakningssystemet som hon kom på det. Det var då Lena gick från sitt arbetsrum upp till tredje våningen för att berätta detta för Anna.

Det har varit flera indikationer under dagen som visar att han har tänkt ut detta. Susanne tror säkert att han gick som vanligt på alla sina lektioner. Han är mycket noggrann att komma till sina lektioner och att hålla tider. Hon tror inte att det var något som avvek när det gäller den biten denna dag.

Fabian var väldigt noga och frågade Susanne om det säkert var okej att han gick till kriminologiföreläsningen istället för Susannes föreläsning. Föreläsningarna krockade med varandra denna måndag eftermiddag.

Fabian brukar bära med sig sin ryggsäck trots att han har skåp.

På våning tre i A-huset ligger Fabians hemklassrum det är också där han hänger mest. Hans fast punkt. Fabian har egen nyckel till bildsalen, det har alla treorna.

Susanne har märkt att Fabian har sin egen logik sitt eget språk och att det fattas en röd tråd. Fabian har svårt att hålla sig till ämnen. Han har högräskande språk, fina ord men som används i fel sammanhang. Han återkommer till orden och kan inte göra sig av med dessa. Han kan inte släppa det sättet att skriva.

Sara hade ingen som helst relation till Fabian vad Susanne känner till hon kan inte minnas ett enda tillfälle där de har interagerats. Viktoria var Fabians mattelärare i ettan. Enligt elever så var Viktoria en favoritlärare för Fabian, han kom alltid tidigt för att hinna små prata med henne och han uttryckte sig som att han tyckte väldigt mycket om henne.

Han har inte pratat med Susanne om någon annan lärare. Han var mer intresserad av att prata med vuxna. Varken Sara eller Viktoria har pratat med Susanne om Fabian. De delade säkert bilden gällande Fabian men inget specifikt.

Fabian har aldrig slagit på någon annan person. Däremot i ettan så kunde han slå huvudet i bänken och banka till. Han var däremot verbalt otrevlig mot de andra och kanske något mer intolerant i sin syn mot andra i ettan. Det har mer och mer försvunnit.

Lärarna har däremot uppmärksammat när de meddelat resultat på prov som varit viktiga, resultat är väldigt viktiga för Fabian att han brutit ihop. Han har stått och skrikit och slagit sig själv i huvudet, han har tappat kontrollen vid dessa tillfällen. Han har blivit läskig och situationen har känts olustig. Det gick inte att lugna ner honom heller utan då har han stormat iväg.

Det är Lena som haft hand om och suttit i utvecklingssamtal med Fabian. Susanne har aldrig deltagit vid dessa hon har heller aldrig träffat Fabians pappa. Fabian har däremot pratat mycket om sin pappa med Susanne. Hans pappa hjälper honom mycket och Fabian pratar om sin pappa som om han ser upp till honom. Susanne har uppfattningen av detta har avtagit och att Fabian får klara sin skola mestadels själv. Fabian har berättat för Susanne om sin mamma och att det var en tragisk olycka vid en oövervakad tågräls där mamman dog, inte mer än så man han pratade om det när de var på utflykten i september.

Fabian är hyperkorrekt och värtalig nästa stund kan han vara som ett litet barn som vill visa upp sitt Lego bygge.

Han är alltid på alla lektioner. Han har ingen frånvaro. Han gör alltid allting och det är mycket viktigt för honom att man lämnar in i tid. Han kan bli mycket irriterad på sina klasskompisar om de inte lämnar in i tid. Det är viktigt för Fabian att man är trevlig, uppför sig och att man sköter sig gentemot lärarna. Detta gör Susanne väldigt förvirrad efter det som har hänt.

Utanför skolan höll Fabian på med kampsport och väldigt mycket träning. Han läser även mycket om historia.

Uppläst och godkänt 2022-05-03

Ändring i kursiv

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Ennab Askfelt, Tina

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Svenskt körkort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande iakttagelser

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Petter Helgesson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:26

Förhör avslutat

19:42

Förhørsplats

Arbetsrum A01 67, Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhørsledarens frågor skrivs med **fet stil**.

Förhørsledarens kommentarer skrivs i *kursiv stil*

Tina underrättas om att detta är ett förhör och att hon hörs som vittne.

Tina ombeds berätta om hennes iakttagelser.

Tina berättar att hon avslutade ett möte i nya byggnaden vid receptionen och detta var ungefär vid 16:50. Hon berättar att hon gick hit, som är arbetsrum A01 67, via matsalen, biblioteket, huvudentrén och sedan in på arbetsrummet. Denna del heter A01 - för bottenvåning - och rummet är A01 67.

Tina berättar att hon pratar med Johan, som är en kollega, och de diskuterar några elevärenden. Tina berättar att hon inte sett eller hört någonting. En kollega vid namn Kristina går hem vid 17:05 och då går via korridoren ut mot Kungsgatan. Tina säger att de ringde Kristina för att kolla och Kristina berättade för Tina att hon mötte en polis med draget vapen när hon hoppade på cykeln. Sen skulle Johan åka hem och stack ut huvudet för att kolla läget och då ropade en polis att han skulle in i klassrummet igen och stanna där. Tina säger att de går in, stannar kvar och tittar ut genom fönstret och ser massa poliser, en del med dragna vapen.

Tina berättar att de barrikaderade dörren och att de ställde sig i ett hörn som de har lärt sig på

utbildning.

Tina berättar att en kollega utanför är med några elever och de får inte lämna, så Tina säger att kollegan har uppdaterat dem lite.

Har du sett något märkvärdigt på skolan idag eller i närtid?

Nej. Vi har haft ovanligt mycket elevaktivitet på skolan idag. Fler elever än normalt idag än vad det brukar vara vid denna tid. Skolledningen var också bortresta just idag.

Har du hört något märkvärdigt på skolan idag eller i närtid?

Jag har haft en elevincident själv som handlade om en misshandel i hemmet, men inget annat än det.

Har den information gällande aktivitet samt skolledningens utevaro gått ut till alla elever?

Nej, inte vad jag känner till. Skolledningen sa det bara muntligt idag. Det har pratats lite om någon världspoesi-dag men vi visste inte om det skulle locka så mycket elever. Det var öppna workshops efter klockan tre. Även en religionsdiskussionspanel fanns tillgängligt och det hade gått ut till eleverna.

Kan vem som helst komma in och ut från skolan?

Det bygger på tagg-system, men när någon går ut kan ju någon gå in. Lite osäker på receptionen om den är öppen för alla eller inte.

Uppläst utan erinran

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredning 3 LPO Malmö Söder

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Kullenbok, Johan

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Bild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Johan jobbar som lärare på Latinskolan och hörs som vittne till händelsen.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Julia Larsson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:02

Förhör avslutat

19:40

Förhørsplats

Latinskolan, A0167

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Johan jobbar som lärare på Latinskolan och berätta om händelsen. 011010

K17 avslutade jag ett panelsamtal i nyadalen nya aulan inför alla 3:or. Jag stod och pratade med en kollega och kom tillbaka till arbetsrummet i A-huset. Jag tog på mig och pratade med Tina i 10 min. Tina jobbar också som lärare på Latin. Jag öppnade dörren och skulle gå hem, då kom en polis med draget vapen och skrek att vi skulle tillbaka. Sen har vi varit kvar i rummet sen dess. Vi såg massa poliser men draga vapen när vi tittade ut genom fönstret. Vi låste in oss till polisen kom och knackade på.

Vi har haft kontakt med Anna som är idrottslärare. Anna hade varit ute på skolgården utanför idrottshallen. Jag och Tina frågade Anna vad som hände. Hon berättade att hon hade sett fyra bårar och att vi skulle hålla varandra uppdaterade. Vi visste inte vad som pågick.

Anna hade sett att en bildlärare som grät som hade varit vara nära händelsen. Det rycktas om ett slagsmål från elever. Jag vet inte mer än så.

Man börjar tänka om det bara är slagsmål varför alla poliser. Jag hat suttit här och väntat i 2h. Så vi har hunnit fundera på olika teorier. Men det jag berättade är det jag vet.

I gamla aulan i A-huset var det en kriminologi föreläsning som höll på samtidigt som jag hade min föreläsning i D-huset. Jag vet inte mer än så.

Det krävs tagg för att komma in på skolan som elever och lärare har. Det går att släppa in varandra men dörrarna är låsta.

Uppläst utan invägning.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariennr

5000-K314464-22

Hörd person

Ideland, Malva

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Kontrollfrågor.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande händelse på Latinskolan 21/3.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-06-02

Förhör påbörjat

16:33

Förhör avslutat

Förhørsplats

Telefon

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Malva informeras om att det är ett förhör och hon hörs som vittne.

Malva berättar hon går i klass SA 20C.

Malva ombeds att berätta om eftermiddagen 21/3-22.

Malva berättar att det var en vanlig skoldag. Malva var på en kriminologiföreläsning där en försvarsadvokat föreläste. Malva minns inte särskilt mycket från föreläsning.

Efter föreläsningen sprang Malva först till toaletterna på andra våningen men alla toaletter var upptagna. Sedan sprang Malva upp till tredje våningen och gick in på toaletten där. Malva berättar att det var de små toaletterna som ligger i mitten av korridoren, mellan trapphusen. Malva berättar att hon gick på den mittersta toaletten tror hon.

Malva minns inte att någonting speciellt hände under den här sekvensen. Malva tror att någon ryckte i dörren medans hon befann sig på toaletten men inget annat anmärkningsvärt. Malva minns att hon skyndade sig eftersom hon ville säga hejdå till en kompis som befann sig i matsalen.

Malva har för sig att hon hade med sig alla sina saker in på toaletten och direkt efter toaletten sprang hon ner till matsalen.

Malva har inget minne av att hon skulle ha öppnat dörren till en toalett som skulle varit upptagen.

Malva minns exakt vilken tid det var men hon minns att det var direkt efter föreläsningen. Föreläsningen var i gamla aulan på våning 2 i byggnad A.

När Malva kommer ner till matsalen möter hon upp hennes vän och några andra kompisar. De gick ut tillsammans och satte sig på några bänkar utanför matsalen. Efter ett tag kom en polisbil. Poliserna sa till Malva och hennes vänner att de får flytta på sig. Då ställer sig Malva framför skolan och därefter flyttade skolans lärare på henne igen till platsen där brandbilarna kör ut. Malva stod och pratade med några från hennes klass och undrade vad som hänt. Sedan gick Malva och hennes vänner över gatan och stod vid trottoaren till kanalen tills de lämnade vid klockan 19.

Malva känner inte Fabian, Fabian gick i den andra kriminologiklassen och Malva har endast sett honom på gemensamma föreläsningar.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, LPO Malmö Norr

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cespedes Henriksson, Simon

Personnummer

Den hörde är

Annan

ID Styrkt

Ja

Sätt

Res-bild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörs om sina iakttagelse kring händelsen på Latinskolan, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Anna Nilsson

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

12:25

Förhör avslutat

12:45

Förhørsplats

Polisens husbil, Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhørsledarens anteckningar i kursiv stil.

Simon hörs i sin roll som klasskamrat till misstänkt gärningsman.

Simon uppmanas berätta fritt;

Vi har gått i samma klass i tre år, i Es191. Det är estetikprogram. Vi pratade lite grann i skolan och så, jag var nog en av dem som pratade mest med honom.

Igår kom han vid kl. 09:40, han var sen men sa inget när han kom för sent. Han brukar säga varför han är sen. Annars brukar han alltid vara punktlig. Jag upplevde att han var nojig igår, som att han var beredd på något. Jag tyckte att han betedde sig annorlunda, det är svårt att beskriva. Han gjorde ibland snabba och hastiga rörelser.

Igår noterade jag att hans väska verkade tung, när han lade upp den på bordet så dunsade den och det skramlade från väskan. Han frågade läraren om skolans övervakningskameror, om de spelade in och så. Jag tyckte det var lite konstigt.

Han var intresserad av kriminologi och så. Nu alldeles nyligen hade vi diskussioner om incels. Han pratade och diskuterade mycket om terrorister och extremiströrelsen. Han hade ett intresse för mördare, dokumentärer. Jag tyckte att hans intresse för detta hade ökat för några veckor. Som person så talade han gärna över andra, som att visste bäst. Ibland kunde jag se att han pratade med sig själv.

Igår hade vi första lektionen kl. 09:30 och den varade till kl. 10:50. Sen hade vi håltimme fram tills kl. 13:40. Vissa hade mentorstid kl. 13:20-13:40 men jag tror inte att han var där. Sen började andra lektionen kl. 13:50 – 15:00. Det var en form-lektion men han var färdig tidigt och satt sen och trummade med fingrarna. Vi fick lämna vid kl. 14:50 för att hinna till den sista lektionen. Hälften av klassen hade föreläsning i aulan och andra halvan hade fritt val. Han gick till aulan och jag hade fritt val. Den sista lektionen varade till ca kl. 16:50. Jag upplevde honom som ängsligt, som att han väntade på något.

Han hade politiska åsikter. Han diskuterad BLM-rörelsen, han tyckte att de svarta förstörde för de vita. Han tyckte inte om Greta Tunberg. Han var tydlig med vad han tycker och tänker.

Jag har hört i grundskolan Trelleborg att han var mobbad. Det fanns någon tjej som han förföljde, han var kär i henne men hon var inte kär i honom. Det blev något konstigt av det.

Jag tror han hade en konstig relation till sin pappa. Hans pappa verkade väldigt auktoritär. Jag upplevde det som att mycket av hans tankar och idéer kom från hans pappa.

Han hade olika intressen i perioder, i första klass var det mycket djur. Sen i andra klass var det tyngdlyftning och kroppens anatomi. Sen nu i tredje klass var det mördare som han var intresserad av.

Han hade bra kontakt med lärarna. Han var alltid korrekt och trevlig mot lärarna. Jag vet att det fanns en elev i humanistklassen som han hängde med. Jag tror inte att det var personligt mot de lärarna han dödade. Jag vet att en av lärarna som blev död var en mattelärare vi hade i ettan, Han var förtjust i henne. Den andre läraren tror jag var en svenskalärare men hon hade ingen av våra lektioner.

Vet du vad han gjorde under håltimmen?

Nej, jag vet inte. Han var snabb ifrån 14:50- lektionen men dök upp på föreläsningen.

Jag märkte drastiska förändringar mellan 1:a och 2:a klass. Han var tyst och misstänksam i 1:an. Hela klassen reagerade på honom. Han var otrevlig och snäsig. Han hade samtal med kuratorn och han blev bättre efter det. Han sa till oss att han var arg på den han var innan men han var också arg för att skolan hade gått till hans pappa först och inte kommit till honom direkt

Han gjorde mönstringen för en månad sedan eller han sökte värnplikten. Dagen efter var han arg och besviken. Jag upplevde det som att han kanske hade misslyckats. Han ville inte riktigt prata om det.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Cespedes Henriksson, Simon

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd som vittne angående iakttagelser i samband med mord på Latinskolan i Malmö

2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Malin Andersson

Förhørsdatum

2022-04-07

Förhör påbörjat

13:04

Förhör avslutat

13:37

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Ma

Berättelse

Simon inkommer till polisstationen för förhör. Simon hörs i egenskap av att han gått i samma klass som Fabian under hela gymnasietiden på Latinskolan i Malmö.

Simon informeras om att det kommer att hållas ett förhör.

Simon informeras om att förhöret spelas in och att ljudfilen kommer att sparas tillsammans med utredningen hos polisen.

Vid förhöret närvarar utöver förhørsledaren Jasmin Akel från NFC.

Följande text är en sammanfattning av det inspelade förhöret:

Simon tillfrågas om det är något han själv tänkt på och som han vill berätta sedan det senaste förhöret som hölls med honom. Simon svarar att han inte har tänkt på något särskilt utan det är snarare så satt han har försökt att inte tänka på det alls.

Simon berättar att han i efterhand förstått att Fabian kanske var en av de få som Fabian pratade med i skolan men det var inte så att de var vänner eller träffades utanför skolan. Simon beskriver det som en relation som brukar ha med sina klasskamrater. Simon säger att de säkert pratade någon gång varje dag och att det oftast var Fabian som började prata med Simon. Simon säger att Fabian pratade med flera i klassen men det var oftast Fabian som startade konversationerna.

Simon säger att Fabian bland annat gillade att diskutera politik men att det oftast var svårt att prata med honom för han pratade alltid "över en" och det blev oftast en monolog när man pratade med honom. Simon säger att han undvek att prata med Fabian men han gjorde det

ändå emellanåt eftersom han inte ville att Fabian skulle sitta själv vilket han gjorde på luncherna ibland. Simon säger att han förmodligen var en av de som Fabian pratade mest med i klassen men han vet inte om Fabian hade andra vänner som han pratade med på skolan.

Fabian och Simon träffades aldrig utanför skolan och hade heller ingen kontakt utanför skoltid. Simon säger att han spelar fotboll ihop med en kille som gått i samma klass som Fabian i grundskolan och genom honom har Simon fått höra lite om hur Fabian var då men annars vet Simon väldigt lite om Fabian. Den enda kontakten de haft är i så fall om de haft något skolarbete tillsammans.

Simon vet att Fabian har en syster en lillebror och en pappa. Simon säger att saker och ting verkade lite komplicerat hemma bland annat på grund av Fabians mammas död. Simon säger att Fabian verkade tycka mycket om sina mor eller om det var farföräldrar väldigt mycket och att han tyckte om att vara där. Simon vet egentligen inte mycket mer om Fabians familj.

Simon tyckte att det kändes som att Fabian hade en konstig relation till sin pappa. Simon säger att det kanske inte var så utan att det bara var Fabians egen upplevelse men Simon tyckte nästan att Fabian kändes lite rädd när han pratade om sin pappa. Det var lite som att hans pappa var "det absoluta". Simon säger att Fabians pappa nekade Fabian att följa med klassen både till Stockholm och till Danmark. Simon upplever att mycket av det som Fabians åsikter och sådant han pratade om rättfärdigade Fabian genom att det var hans pappa som hade sagt att det var så. Simon berättar om ett tillfälle när Fabian verkat ledsen på lunchen och Simon frågade vad det var. Då hade Fabian sagt att hans pappa ville att Fabian skulle träna karate trots att han hade stukat foten. Fabian har också berättat för Simon att han och hans pappa inte kunde övningsköra tillsammans eftersom de bara bråkade i bilen eller något liknande.

Simon säger dock att de gånger som Fabian pratade om sin familj lät det oftast normalt. Simon säger att Fabian exempelvis var glad och stolt över sin lillebror som spelade fotboll och att han tyckte att det var kul att vara hos sina farföräldrar eller vad det nu var. Simon säger dock att de gånger som Fabian pratade om sin pappa så tyckte Simon att det lät lite "strängt". Simon säger att han dock tänkte att det var vanliga tonårsproblem att man bråkar med sina föräldrar och sådär.

Simon berättar att när det gäller politik verkade det vara mer aktuellt för Fabian i tvåan. Det var inte så mycket ideologiska tankar utan mer Greta Thunberg och sådana rörelser. I trean började Fabian bli mer intresserad av mördare och olika former av extremism. Simon säger att Fabian berättade att han gjorde ett gymnasiearbete om Incels. Fabian har varit mycket intresserad av bodybuilding nu i trean och i tvåan var det också mycket krig och historia och han intresserade sig mycket för andra världskriget. Simon minns att Fabian vid ett tillfälle på samhällslektionerna förknippade Karl Marx lära med en terrorist i USA. Simon säger att Fabian vid flertalet tillfällen tog upp olika terrorister och brottslingar i samband med annat.

På fråga vad Simon tyckte om Fabian svarar Simon att han tyckte att Fabian var rätt jobbig men det var för att Fabian alltid pratade "över en". Simon hade inget emot Fabian och var aldrig otrevlig mot honom. Simon säger att i ettan var Fabian svår att vara med eftersom han var väldigt dryg och arg mot alla hela tiden. Simon säger att han tyckte synd om Fabian eftersom folk som inte kände honom kunde prata illa om honom. Simon säger att eftersom Fabian uppförde sig bättre i tvåan och trean så kändes det inte lika jobbigt att vara runt honom. Simon säger att i början var det så att Fabian ständigt sökte bekräftelse och ville gärna säga emot lärarna eller säga samma sak som de precis sagt fast med tillägg för sin egen tolkning. Simon säger att Fabian var en snäll och supertrevlig kille annars, som vilken annan som helst.

På fråga om Simon vet hur Fabian var aktiv på nätet så svarar Simon att han vet att Fabian gillade en sida som heter Creepy Pasta. Simon säger att det är en sida där folk skriver skräckhistorier. Fabian berättade för Simon att det handlade om monster och sånt. Simon vet att Fabian även gillade att spela spel där man bygger maskiner men mycket mer än så vet han inte. Simon hade ingen kontakt med Fabian på nätet på något sätt utan endast via mail på grund av skolan och i en klassgruppchatt på snapchat i skolan.

Simon vet att Fabian hade ett Pinterestkonto genom skolan och han tror att Fabian skapade ett instagramkonto nu i trean. Simon följde Fabian på instagram i början men slutade efter ett tag då han fick frågor av Fabian om sin egen instagramaktivitet. Simon berättar att Fabian kunde kommentera hur lite aktiv Simon hade varit i och med att han inte hade gillat vissa bilder osv. Simon vet inte om Fabian var aktiv på Discord men antar att Fabian borde ha ett steamkonto eftersom han gillade att spela spel. Simon säger att Fabian ibland kunde berätta att han hade uppgraderat sin dator. Simon vet inte specifikt vilka spel som Fabian brukade spela.

Simon vet inte om Fabian hade någon Blogg eller Vlogg men Fabian berättade någon gång i ettan för Simon att han hade skrivit något om en alternativ värld. Simon vet inte men funderar på om det var något som Fabian kanske lade ut på Creepy pasta. Simon har inte hört eller sett något om någon blogg eller vlogg i iaf.

Simon säger att Fabian var väldigt privat som person. Med det menar Simon att han inte var någon man frågade vad han fick på ett prov eller sådär och som delade med sig av sin fritid. Fabian delade mer med sig av akademiska saker och tankar. Simon vet att Fabian tyckte om att gå på gymmet och han tyckte mycket om att vara i skolan. Simon säger att Fabian alltid jobbade 100 procent på lektionerna, han kom alltid först och gick alltid sist och han var alltid punktlig. Fabian satt alltid kvar och väntade även om läraren var sen till lektionen. Simon berättar om ett tillfälle när läraren var sen med en halvtimme och Fabian var den enda som satt kvar och väntade. Simon sa att Fabian ofta pratade om att han ville bli lärare i bild eller engelska och han pratade ofta om hur han då skulle vara som lärare.

Simon vet att Fabian spelade bas eller gitarr och under någon månads tid för ganska länge sedan pratade Fabian om ett par gamla vänner. Simon minst det som att Fabian var ledsen eller frustrerad för att han hade bråkat med dem. Simon uppfattade det som att Fabian hade sagt något dumt till någon av dem men Simon vet inte om de blev vänner igen. Simon tror att detta var i tvåan eller kanske i ettan. Simon uppfattade det som att det var två till tre stycken gamla vänner som Fabian känt länge.

Simon tillfrågas om Fabian någon gång gjort något konstigt eller uttryckt sig på ett som gjort att Simon känner sig orolig. Simon svarar spontant "nej". Sedan säger Simon att ni i efterhand så är det ju lätt att tänka efter men när Fabian sa och gjorde vissa grejer så tänkte man oftast att det är typiskt Fabian. Simon säger att Fabian ofta gick och muttrade för sig själv och gick omkring och var butter hela tiden och hade ofta starka åsikter. Simon säger att i ettan brukade Fabian säga att "man måste döda hela mänskligheten och att det är enda svaret" men Simon tror inte att det var någon som tog det seriöst.

Simon tillfrågas om han någon gång känt sig orolig över Fabian som att han inte mår bra eller liknande. Simon säger att Fabian inte verkade må bra mellan ettan och tvåan eftersom han i hela ettan var så arg mot alla. Simon kommer ihåg att folk sa att Fabian kommer att bli en skolskjutare eller något sånt där. Simon säger att just du kanske man hade kunnat tänka sig det men efter några dagar kände man att "nä han kommer aldrig göra någonting sånt". Simon säger att Fabian förändrades drastiskt till tvåan, Simon tror att skolan pratade med Fabian och hans pappa. Simon säger att Fabian blev mer social och inte lika sur längre men han gick

också omkring och sa att han hatade den han var i ettan och om han träffade honom skulle han slå honom eller något liknande.

Simon märkte att Fabian verkade söka mer kontakt den sista tiden i skolan innan detta hände, inte specifikt med Simon men utan med hela sin omvärld. Simon säger att när Fabian började gymma så var det som att han ville visa det för alla. Simon säger att det finns ett skolfoto från trean där Fabian står och spänner sig och det är typiskt Fabian. Simon säger att när det inte fungerade så valde han att köpa dyra kläder. Simon märkte detta men sa aldrig någonting om det. Simon säger att de sista tre månaderna sökte inte Fabian lika mycket kontakt med Simon i skolan. Simon säger att det hände att de pratade men inte alls lika mycket som innan. Simon säger att han tror att Fabian förstod att han "pratade över" alla andra

Simon säger att Fabian hade väldigt starka åsikter om vad sär konst och inte konst. Den senaste tiden i skolan har de jobbat med att skapa lerskulpturer av sig själva. Fabian valde dock att skapa något monsterliknande istället. Simon vet inte så mycket om Fabians gymnasiearbete men tror att han gjorde ett praktiskt arbete som han först kopplade till incel och sedan till extremism tror Simon. Men Simon tycker att det är bättre att vi pratar med Fabians lärare om detta.

Den aktuella dagen minns Simon att de började halv tio på förmiddagen och han själv var i tid. Fabian var sen vilket han inte brukade vara. Simon säger att även om de började halv tio en dag så kunde Fabian ändå vara på skolan kl sju. Fabian sa inget till läraren när han kom sent vilket han annars alltid brukade göra. De få gånger han kom försent brukade han alltid vara upprörd och vilja berätta att det var bussarna som var sena eller liknande. Simon märkte att Fabian hade sin ryggsäck kvar på ryggen under hela lektionen vilket han inte brukade ha utan den brukade han hänga på stolen. Simon säger att det var som att Fabian var beredd på att något skulle hända hela dagen, han kunde liksom rycka till vid ljud eller sådär. Simon lade också märke till att Fabian var väldigt tyst den här dagen och inne i sig själv. Simon tänkte dock bara att Fabian kanske hade en dålig dag.

Simon berättar att när den första lektionen slutade så var Fabian väldigt snabb med att ta sig därifrån medans han vanligtvis brukar stanna väldigt länge och prata med lärarna. Efter detta hade de håltimme och sedan hade de bara en lektion till tillsammans som var 13.30 till 14.50. När den lektionen startade minns Simon att Fabian kom in i klassrummet och lade sin väska på bordet. Simon minns att det lät som en hantel som slog i bordet men Simon antog att det var datorn som Fabian hade i väskan som slog i. Även på denna lektionen minns Simon att Fabian var väldigt ryckig. Simon minns också att Fabian sedan tog på sig väskan igen och gick ut och bara promenerade i korridoren vilket han aldrig brukar göra. Om han lämnar brukar han alltid fråga lärarna först och ska han gå på toaletten brukar han alltid lämna sina saker i klassrummet.

Simon berättar att när Fabian kom tillbaka igen så frågade han läraren om övervakningskameror på våning 3. Fabian ville veta vart de låg och vem som hade tillgång till dem. Fabian sa att han undrade för att han ville veta om säkerheten och sånt. Efter lektionen skulle all aha olika föreläsningar och Fabian var snabb med att lämna klassrummet och det var sista gången Simon såg Fabian den dagen. Simon uppskattar att klockan då kan ha varit 14.45 eller 14.50. Simon gick sedan på sin föreläsning som inte var samma som Fabian var på. Simons föreläsning slutade tio minuter tidigare än den som Fabian var på så efter den lämnade Simon skolan.

Simon har inget ytterligare att tillägga.

Förhöret uppläst och godkänt 2022-04-13.

I samband med uppläsningen vill Simon tillägga att Fabian intresserat sig för säkerheten på skolan tidigare. Simon berättar att de hade inbrott på skolan någon gång i ettan eller tvåan och då frågade Fabian en massa om kameror och dörrar i skolan och om skolan skulle kunna få reda på vilka som hade gjort det. Simon vill även tillägga att han upplevde Fabian som bestämd men också lite sorgsen hela dagen innan det hela skedde.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person Sobol, David			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Svenskt pass	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Sin relation till Fabian

Underrättad om rätt till försvarare Godtar den försvarare som rätten förordnar Försvarare/ombud önskas Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare Daniel Norén André	Förhørsdatum 2022-03-22	Förhör påbörjat 00:56	Förhör avslutat 01:43
Förhørsplats Malmö Polisen	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör	

Involverad personal Amy Okeh	Funktion Biträdande förhørsledare
Berättelse	

David är informerad om att det är ett förhör och att det spelas in.

David tog bussen klockan 17:05 från skolan. David umgås med två vänner i skolan, Strahinja och Ronny. Från Davids klass.

David känner Fabian från kriminologikursen. De umgås vänliknande, hänger på lektion och kanske mellan på håltimme någon gång ibland. De brukar mest prata om kriminologi. David och Fabian träffas inte utanför skolan. De chattar lite på Discord men det är väldigt lite. Oftast träffas de på skolan och pratar. De har lite kontakt på instagram, där heter David Davdafs.

När David och Fabian umgås sitter de och glori på en bänk, 10-20 minuter, typ på håltimmar. Fabian pratar då om kriminologi och sitt gymnasiearbete. Detaljer i det arbetet som Fabian tyckte var intressant. Fabians gymnasiearbete handlade om incel-rörelsen. Han har läst olika böcker och ville veta mer om det och om vad som gör skillnaden mellan normal person och någon som är incel. Fabian menade att det handlade mycket om utanförskap.

Fabian hängde med Davids vänner ibland, Strahinja och Ronny, men bara med David. De umgicks inte utan att David var med. De kanske hälsade i korridoren. Fabian snackade mest med dem på skolan, när de kanske satt och väntade på en lektion så sa han hej.

Fabian ville mest prata kriminologi. Och om estetlinjen. Han tyckte inte han hade lärt sig så mycket. Fabian tyckte om konst men tyckte utbildningen var för mycket upprepningar. Han pratade om att söka en utbildning i konst efter gymnasiet.

Fabian sökte olika hemsidor för gymnasiearbetet, forum och sidor för och mot incel. David säger att när arbetet var klart så hade Fabian slutat besöka dessa sidor. David kommer inte ihåg några av hemsidorna som Fabian pratat om.

David och Fabian lärde känna varandra på kriminologikursen under höstterminen 2021. Fabian föraktar de som gör skolskjutningar. Fabian snackar om de som gör sånt, och varför de gör det. Fabian snackade om att han tyckte illa om de som gjort skolskjutningar. Hans gymnasiearbete handlade om det. Hur de personerna kunde gå från normal person till skolskjutare.

Fabian har pratat om att det är hemskt med kriget i Ukraina. David har inte sett Fabian läsa om det någon annanstans än i Sydsvenskan när David har läst. Fabian har berättat att efter gymnasiet, ville han komma in på konstskola och utveckla sina färdigheter.

Fabian hade några i sin klass han kunde prata med, om det gällde något ämne. Ingen som Fabian umgicks med utanför skolan. I skolan David och hans vänner. Fabian hade några gamla vänner från högstadiet.

Dagens föreläsning. Fabian satt bredvid David på föreläsningen. Fabian satt mest tyst och lyssnade. Efter föreläsningen, gick David till skåpet och hämtar sin jacka och går ut, och går till bussen. Fabian gick ner för trapporna med alla andra som skulle nedåt. Advokaten pratade om sitt jobb. Fabian frågade hur advokaten såg på att kriminella kom från förorten. Vad var hans tanke på det, han jobbar med kriminella.

Malmö Latin är känt för att vara vänster. Fabian och David pratade om vad som är bra och dåligt med det. Fabian hade tankar kring utanförskap. Pratade inte så mycket politik med David. Ingen tydlig politisk ståndpunkt.

Vänner från högstadiet. David kommer inte ihåg namnen. Mest killar, någon tjej. Fabian pratade inte så mycket om sina gamla vänner. Umgicks med någon ibland men inte så mycket.

Fabians intresse utanför skolan var mest gym och karate, han var med i en klubb, Trelleborgs karateklubb. Det och måla och rita var hans intressen.

Bor med pappa, syster och lillebror. Hans mamma dog i en tågolycka. Lillebror sa han inte så mycket om. Höll inte med sin syster i vissa saker, bråkade med sin syster ibland. Sa inte så mycket mer än att han hade en pappa, en syster och en lillebror, David vet inte vad de heter. David vet inte vad Fabian och systemen bråkade om.

Paus 01:28-01:39

David vet inte vilka i Fabians klass han pratade med.

David tror att Fabian är involverad i det som hände på skolan. David vet inte vad han ska säga. David tror att Fabian är kapabel att utföra den här typen av grova brott men förstår inte varför. David säger att Fabian inte uttryckt någonting om att göra något liknande. David tror Fabian är fysiskt kapabel att göra det men vet inte hur han tänker.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Sobol, David

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd angående iakttagelser i samband med mord på Latinskolan i Malmö

2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Malin Andersson

Förhørsdatum

2022-04-01

Förhör påbörjat

14:38

Förhör avslutat

15:00

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MA

Berättelse

David inkommer till polisstationen och informeras om att det kommer att hållas ett förhör. David hörs med anledning av att han gått på samma skola som Fabian. De gick inte i samma klass men hade kriminologi tillsammans.

David informeras om att förhöret spelas in och att ljudfilen sparas tillsammans med utredningen hos polisen.

Följande text är en sammanfattning av det inspelade förhöret:

David tillfrågas om det är något särskilt han själv har tänkt på och vill berätta sedan det förra förhöret som hölls med honom.

David säger att utöver det som redan är ute så vet David att Fabian var relativt sur över att han nekats militärtjänstgöring. David säger att Fabian hade sett det som en chans att göra något annat utöver det som han gjorde på skolan och att han äntligen kunde få göra något mer fysiskt eftersom han tyckte om fysiska saker. David säger att Fabian var sur i början och Fabian berättade för David att han inte hade fått någon direkt anledning till varför han inte fick göra det. David berättar att Fabian hade eftersökt ett svar men att han inte hade fått reda på varför han inte kom in. David vet inte exakt när Fabian fick det här beskedet men tror att det kan ha varit runt årsskiftet. David säger att det borde vara två till tre månader sen. David upplevde att Fabian mest var irriterad över att han inte fått något ordentligt svar.

David upplever att militärtjänstgöringen var något som Fabian såg fram emot eftersom Fabian var rätt trött på den estetiska linjen och att bara hålla på med bild. David säger att Fabian såg fram emot att göra något mer fysiskt krävande. David säger att Fabian hade fått beskedet att han inte gick vidare innan han hade hunnit göra det fysiska testet vilket var det han verkade

vilja göra mest av alla testerna till militärtjänstgöringen.

David berättar att han och Fabian bara umgicks i skolan. De hade funderat på att träffas på fritiden någon gång men det hade aldrig passat. David berättar att de träffades första gången och började prata med varandra på kriminologin som började omkring september 2021.

David berättar att han och Fabian ibland brukade chatta med varandra på Discord. De brukade då diskutera sina funderingar kring ämnet kriminologi. David säger att de brukade diskutera det ämnet som tagits upp på kriminologilektionerna aktuelltvecka. David säger att om de exempelvis hade behandlat vittnen en vecka så kunde det vara något de diskuterade. David säger att Discord till en början skapades för spel på nätet men att det har utvecklats och att det numera är mer för att flera personer ska kunna prata med varandra om saker samtidigt. David jämför Discord lite med skype fast man pratar i grupper. David säger att man kan diskutera och prata om vad som helst som tex spel eller serier. David säger att man både kan prata med varandra och chatta i text. David säger att han och Fabian pratade med varandra på Discord i en privat grupp och att det bara var han och Fabian som deltog i samtalen. David säger att han och Fabian pratade lite då och då, kanske en gång varje vecka. David säger också att ibland utgick kriminologilektionerna på grund av prov eller annat och sådana veckor pratade de inte alltid. David säger dock att han och Fabian pratade mest i skolan, mer än vad de gjorde på Discord. David säger att de pratade främst om kriminologin på Discord men att de ibland kanske kunde skicka någon video med något roligt skämt eller liknande.

David vet inte om Fabian förekom i andra chattgrupper på Discord. David säger dock att det kontot som Fabian använde sig av skulle vara hans lillebrors gamla konto som Fabian tagit över istället för att skapa ett nytt. David vet inte om Fabian var med i andra grupper eller på andra servrar och han sa heller aldrig något om det.

På frågan om David vet om Fabian var aktiv på nätet på något annat sätt eller om han var med i några andra forum eller liknande svarar David att det han vet om är att Fabian hade instagram. David säger att han inte själv är så aktiv på nätet eftersom han inte har någon dator utan det David gör gör han i sin telefon via appar. David vet inte om Fabian hade något steamkonto men han vet att Fabian ibland spelade en form av byggspel som han hade kopplat till sitt Discordkonto på något sätt. David tror att spelet hette Tear down och det var någon typ av byggspel där man kunde bygga stora robotar. David säger att det verkade vara det spelet som Fabian spelade mest och att han tyckte det var roligt eftersom man fick bygga. David vet inte så mycket om det men Fabian har visat David vid något tillfälle att han haft det han byggt i spelet som bakgrundsbild på skärmen på sin skoldator. David vet inte så mycket mer om det.

David vet inte om Fabian hade någon Blogg eller Vlogg eller liknande. David säger att Fabian aldrig har pratat om det och David har själv inte sett eller hört något. David vet inte heller om Fabian var aktiv i någon annan form av rörelse eller i andra forum. David säger att Fabian aldrig har pratat om något annat och David har inte heller sett något. David berättar att han och Fabian oftast sågs varje dag i skolan. Eftersom de gick i olika klasser hade de olika scheman men sågs ändå ganska ofta.

På fråga om Fabian någon gång sagt något konstigt eller gjort något annat som David tyckt varit oroväckande på något sätt svarar David att han inte tycker att han har det. David säger att det är det som han har reagerat mest på sedan han fick veta att det är Fabian som är misstänkt för denna händelse. David har funderat på vad det kan vara som har "knäppt till" och som gjorde att Fabian gjorde det. David säger att det är mest det som han har känt sig förvirrad över.

På fråga om David någon gång känt sig orolig över Fabian så säger David att han inte har det. David säger att han ändå upplevde Fabian som lycklig ett par veckor innan det här dådet. David säger att Fabian var väldigt glad över att han var klar med sitt gymnasiearbete och att han var färdig med det före de flesta i sin klass. David upplevde att Fabian var glad över att han var klar med det så tidigt och att han nu kunde pusta ut. David säger att detta nu är väldigt ironiskt men gymnasiearbetet handlade ju just om skolskjutningar. David säger att det känns hemskt såhär efteråt nu när man tänker efter.

På frågan om hur David upplevde att Fabian såg på skolskjutningar och sådant svarar David att Fabian tyckte det var hemskt att folk kunde begå sådana brott. David säger att det känns ju väldigt konstigt nu i efterhand men hans uppfattning är att Fabian tyckte att det var hemskt och att Fabian undrade vad det var för fel på dom som gjorde sådant. David säger att Fabian sagt att det ändå funnits flera varningstecken hos dom som begått dessa brott som tex att de inte mått bra och att det är då det har hänt.

David är mycket förvånad över det som har hänt och det var inget han kände på sig skulle hända. David säger att det är möjligt att han inte uppfattat signalerna innan när Fabian pratat om sitt gymnasiearbete utan att han bara fattat det som att det är just gymnasiearbetet Fabian pratat om. David säger att Fabian aldrig pratat på ett sätt som gjort att David skulle misstänka att han planerade något sådant.

David säger att Fabian även pratade med Davids kompisar om de var med David när han träffade på Fabian i skolan. I övrigt vet inte David något om Fabian hade andra vänner annat än att han skulle ha gamla vänner från högstadiet. David säger att det är fullt möjligt att Fabian nämnt dem vid namn men det är inga namn som David minns. David får känslan av att han kanske är den som Fabian varit och pratat med mest i skolan. David säger att han ändå fått känslan av att Fabian berättat väldigt mycket för honom och Fabian har till och med sagt till David att David är en av dem som han kan berätta mest för. David säger att hans kompisar Ronny och Strahinja är sådan som Fabian bara pratat med om de varit med David när de mötts i skolan. Då har de kunnat sitta och prata alla fyra. David säger att anledningen till att han och Fabian började prata med varandra från första början var att de någon gång på en av de första kriminologilektionerna blev satta ihop för att diskutera en uppgift.

David tillfrågas om han minns hur han hade haft kontakt med Fabian just den här dagen den 21a när allt det här hände. David minns att han såg Fabian första gången ca 20 minuter innan kriminologilektionen började den här dagen. David hade inte träffat Fabian innan dess. Lektionen började kl 15.50 och den var slut klockan 17. David säger att lektionen den här dagen bestod av föreläsningar. David säger att de satt i gamla aulan på andra våningen i skolan. David säger att lektionen eller föreläsningarna flöt på som vanligt och han märkte inte av något som verkade udda med Fabian eller i övrigt den dagen. David säger att Fabian satt till vänster om honom under hela föreläsningen och David minns att Fabian ställde några frågor till föreläsaren. David säger att det var en advokat som föreläste och att den advokaten hade varit med på rättegången i Anna Lindh ärendet. David säger att det var många som hade frågor om det men han upplevde inte att Fabian ställde annorlunda frågor än vad någon annan gjorde.

David berättar att när föreläsningen och dagen är slut så skiljs David och Fabian åt utanför aulan och Fabian går nerför trapporna. David går vidare till sitt skåp som också ligger på andra våningen för att hämta sin jacka. När David har hämtat den går han sedan och ställer sig och väntar på bussen. David träffar inte på eller ser Fabian något mer. David säger att hela händelsen sedan måste ha skett när David stod och väntade på bussen.

David tillfrågas om vart Fabian gick när de sa hejdå utanför aulan. David svarar att Fabian

gick nerför trapporna mot utgången som att han skulle till bussen. David tyckte inte att det var något konstigt med det. David minns det som att Fabian hade med sig vad han skulle och tror inte att Fabian behövde hämta något mer. Som David minns det hade Fabian sina vanliga kläder på sig när de skiljdes åt. David minns inte om Fabian hade ytterkläder eller väska eller liknande. David vet inte var Fabian har sitt skåp i skolan. Fabian sa inte heller något särskilt när de skiljdes åt denna dagen.

David har inget ytterligare att tillägga.

Förhöret uppläst och godkänt per telefon 2022-04-04 kl 14:58.

Vid uppläsningen vill David lägga till att Fabian hade ett steamkonto och att det var knutet till Discord och det var via det kontot som Fabian spelade Tear down. David vet dock inget annat om steamkontot annat än att han kunde se via Discord att Fabian spelade det spelet.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 16 LPO Malmö Norr

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person	Fredin, Sophie			Personnummer
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne	
Vittne	Ja	Nationellt ID-kort		
Tolk				Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Latinskolan.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Patrik Svensson	2022-03-22	13:20	13:48
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Kungsgatan 44, Malmö	RB 23:6	Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Sophie berättar att hon var på seminarie på Latinskolan igår. Sophie läser kriminologi och de senaste fyra veckorna har de haft olika föreläsningar. Igår var det en försvarsadvokat som höll i föreläsningen, hon tror att han heter Mikael. Mikael skall ha jobbat som åklagare och är nu försvarare.

I slutet av föreläsningen öppnade Mikael upp för åhörarna att ställa frågor. Det hade handlat mycket om nödvärn under föreläsningen och en del av frågorna handlade om detta.

Två platser till vänster om Sophie satt en person som Sophie tidigare sett på kriminologilektioner. Sophie har i efterhand fått veta att personen heter Fabian. Hon känner inte Fabian utan vet bara att han läser kriminologi.

Fabian hade en militärväska med sig som låg på golvet framför honom. Den var militärgrön, kamouflagefärgad. Anledningen till att Sophie kommer ihåg detta är för att hennes kompis, Anna, som satt mellan Sophie och Fabian tog en snapchatbild på sina skor och skickade till någon – Sophie såg denna bilden på Annas telefon. (FL anteckning: Annas kontaktuppgifter i separat tjänsteanteckning).

Sophie berättar att Fabian begärde ordet och började ställa en fråga till föreläsaren. Fabian ställde aldrig någon fråga utan höll istället något som kan liknas vid en monolog där han förklarade om hans synsätt på frågan om varför någon blir kriminell. Fabian pratade i ca 2 minuter om att det är miljön som avgör om någon blir kriminell och om denne är uppvuxen i utsatta områden eller ej. När han pratat färdigt svarade Mikael och resonerade lite kring påståendet som Fabian förmedlat.

Efter det var lektionen slut och de flesta gick hem.

Sophie hade en fråga som hon ville ställa till Mikael men bestämde sig för att gå hem istället, eftersom hennes kompisar lämnat skolan. Sophie gick från skolan ca 17:02.

Sophie känner inte Fabian utan känner bara igen honom. Fabian var med sin kompis på föreläsningen, en blond kille som satt bredvid Fabian. Sophie vet inte vad Fabians kompis heter men hon har sett honom med Fabian på kriminologiföreläsningarna tidigare. Hon vill minnas att Fabians kompis, den blonda killen, går i ST19 ES Bild – som är klassbeteckningen. Sophie är inte säker på detta utan gissar bara.

Fabian hade en marinblå collegetröja, eller huvtröja, långärmad. Hon minns inte resterande klädsel, förutom väskan på golvet.

Hon har lagt märke till Fabian tidigare eftersom hon tycker att han pratar väldigt formellt, gammeldags och att han verkar gilla att formulera sig.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 10 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Larsson Jönsson, Tess

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
RES Passbild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Iakttagelser gjorda under kvällen den 21/3 2022

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Johan Lindblad

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

13:27

Förhör avslutat

13:31

Förhørsplats

Latinskolan, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Tess informeras om att ett förhör kommer att genomföras.

Tess fria berättande:

Tess berättar att hon var på en föreläsning tillsammans med den misstänkte som slutade strax innan klockan 17 under måndagen den 21/3 2022.

Efter föreläsningen gick Tess och en vän till henne ner till foajén på bottenplan.

När de kommer ner ser de den misstänkte när han verkar vara på väg att lämna skolan, men när han har händerna på dörren vänder han tvärt om och går upp i trappan igen.

En kompis till den misstänkte följde med den misstänkte upp i trappen och gick in i Tess vän, det är därför Tess kommer ihåg detta.

Vännen till den misstänkta tror Tess heter David och han läser Kriminologi på Latinskolan. Tess förtydligar dock att det inte är David Kronqvist.

Uppläst och godkänt

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Larsson Jönsson, Tess

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Förnyat förhör angående händelser den 21 mars 2022 på Latinskolan i Malmö.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Barbro Persson Alm

Förhørsdatum

2022-04-06

Förhör påbörjat

10:06

Förhör avslutat

10:33

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MS

Involverad personal

Hanna Bergstedt

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Tess ombeds berätta lite om sig själv och sina studier på Latinskolan och hon säger att hon går i en klass som heter SA19B, som individuellt val så har hon kriminologi. Hon säger att hon går i samma klass som Saga, som också har kriminologi som individuellt val. På fråga säger hon att Saga heter Arkliden i efternamn.

På kriminologin går också Fabian så de ses två gånger i veckan. De har aldrig pratat utanför skolan men kan ha pratat i klassrummet. Fabian är mycket aktiv på lektionerna.

Tess tillfrågas vad hon menar med aktiv och hon säger då att han pratade mycket på lektionen. Det var ofta så att han berättade saker och sedan så kom det kanske någon fråga på slutet. Och hon säger att det var mera som påståenden där han ville berätta saker som han kände till om ännu. Han tog också ganska mycket plats.

Tess ombeds berätta om dagen den 21 mars och hon säger att det som hände, som är relevant, det var att de var på en föreläsning. Den som föreläste hade varit åklagare men var nu advokat. De befann sig i gamla aulan och på fråga säger hon att den ligger på andra våningen. Föreläsningarna brukar gå till så att det är någon som pratar och sedan på slutet så ställer man frågor.

Fabian ställde en ganska lång fråga här på slutet, det minns Tess och han pratade mycket, precis som hon har berättat att han brukade göra annars också.

Kort efteråt så var föreläsningen slut. På fråga säger hon att föreläsningen skulle sluta klockan 17 men de slutade några minuter innan, vill hon minnas.

Hon och Saga går tillsammans ner för trapporna mot första våningen och entrén. Tess ombeds beskriver lite hur det ser ut där nere. Hon säger att första våningsplanet är alltså entréplanet och när man kommer ner för trappan så kommer man till en glasdörr som leder in till en foajé. Där inne finns en skrivare, bland annat. Sedan finns ytterligare en glasdörr lite längre fram och när man har passerat den så kommer man ut i en liten korridor, där det finns en entrédörr.

När Tess hör vad förhørsledaren dikterar, så säger hon att det finns ytterligare en dörr där i mellan. Det är alltså en dörr in till foajén, en dörr ut ur foajén. Sedan ytterligare en dörr innan själva entrédörren.

Hon säger att ganska mitt i den här dörren in till foajén, den första dörren från deras håll sett, så möter de David. Hon säger att David heter inte Kronqvist i efternamn. De har två David som går på kriminologin och den andra David heter Kronqvist i efternamn men den här David kan hon inte efternamnet på. Hon minns honom tydligt men hon har en svag minnesbild av att han var tillsammans med Fabian. Hon säger att, när de möter David och Fabian, så stöter David till Saga.

Det här minns Tess klart eftersom hon också kommer ihåg att hon kommenterade det här till Saga med någonting i stil med - oj knuffade han till dig?.

David och Fabian fortsätter sedan förbi dem.

Tess tillfrågas om hon vänder sig om på något sätt sen men hon säger att hon kan inte minnas att hon gör det men hon tror att hon kan ha vänt sig mot Saga och på så sätt fått den minnesbild hon har av att hon ser att de två sedan, David och Fabian, är på väg upp för trappan. Hon kan dock inte helt säkert säga att hon vänder sig om.

Tess säger att hon och Saga fortsätter sedan ut och hon vet att, innan hon kommer ut till entrédörren, så säger hon hejdå till ytterligare en kompis, Elicia, som hon säger på fråga heter Windh i efternamn, som också går i samma klass. Hon säger att Elicia kan ha gått precis bakom dem i trappan men Tess gick själv tillsammans liksom med Saga.

Tess ombeds också beskriva lite ytterligare hur det ser ut där nere på entréplanet och hon säger att hon uppskattar avståndet från trappan och ut till entrédörren till ungefär 15-20 meter innan man har passerat de här dörrarna, som hon har beskrivit tidigare.

På fråga om hon har pratat med Saga om det här efteråt så säger hon att det har hon så klart gjort och hon vet att Saga är säker på att det var Fabian som var tillsammans med David. Tess själv är säker på att det var David hon såg och hon tillfrågas om hon la märke till någonting annat med honom, om han hade ytterkläder eller så. Hon säger att hon tror inte att han hade ytterkläder, det känns inte så. På fråga om hon har någon uppfattning om varför han var på väg tillbaka, så säger hon att det har hon egentligen inte men hon kommer ihåg att hon såg att David såg glad ut.

Nu efteråt så vet hon att David har varit mycket ledsen eftersom han var en av dem som Fabian pratade med. David har inte heller så många vänner annars.

Tess tillfrågas om det är något ytterligare hon vill tillägga. Hon säger då att hon har ju hört mycket nu efteråt men det här som hon har berättat nu är det som hon själv har sett och känner till.

Hon säger att hon har frågat andra som var på föreläsningen om vad det var Fabian frågade om eftersom hon själv inte riktigt hörde det och då har Lykke Christensen, hon har berättat att han ställde frågor om social utsatthet. Sedan frågade han väldigt länge och pratade mycket, så att det var väl kanske inte riktigt så att alla lyssnade på allting men det är det som Tess har hört.

Tess tillfrågas också om hon minns om David eller Fabian sa någonting i samband med att David stötte till Saga men Tess säger att det minns hon inte att de skulle ha gjort, någon av dem.

Tess tillfrågas om något ytterligare och hon säger att det är det inte.

Intalat, avlyssnat och godkänt efter hand.

Förhöret avslutas 10:33

Förhørsledarens notering:

Stycke två i förhöret som är skrivet med kursiv stil hade inte kommit med vid dikteringen men förhørsledaren har i efterhand varit i kontakt med Tess som godkänt att stycket läggs till /BA

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Arkliden, Saga

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES-foto / Pa C. Salning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Hörd gällande sina iakttagelser i samband med händelsen.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Carl Henrik Salning

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

13:28

Förhör avslutat

13:40

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

CS

Berättelse

Förhørsledarens anteckningar nedtecknas nedan i kursiv stil.

Saga påkallar patrullens uppmärksamhet i samband med trygghetsskapande arbete utanför Malmö Latinskola. Saga hörs som vittne då hon önskar redogöra för iakttagelser gjorda i direkt anslutning till brotten.

Förhørsledaren ber Saga berätta fritt om händelsen.

Saga uppger att hon ryktesvägen har hört att en kille som heter Fabian skulle vara inblandad i händelsen. Med anledning av detta önskar Saga delge iakttagelser som hon gjorde strax före brotten.

På fråga svarar Saga att den Fabian hon har i åtanke har ett efternamn som börjar på "C".

Saga berättar att hon under gårdagen (2022-03-21) var på en föreläsning i Malmö Latinskolas aula. Föreläsningen skulle sluta vid 17-tiden och klockan 16:55 tittade Saga på klockan. Några minuter efter att hon gjort det så lämnade hon aulan tillsammans med övriga deltagare då föreläsningen var slut. Saga gick nerför trapporna och när hon kom ner till skolbyggnadens foajé lade hon märke till en kille vid namn Fabian som går samma kurs som hon själv. Saga lade märke till Fabian eftersom han föreföll vara på väg ut ur byggnaden innan han hastigt vände om i höjd med kopiatorn som står vid foajén och gick vidare uppför trapporna mot våning två. Saga tillägger att hon såg detta eftersom hon stötte mot en annan person vilket fick henne att vända sig om och se över axeln.

På fråga svarar Saga att hon inte vet var Fabian tog vägen efter att han gått uppför den första trappavsatsen.

På fråga svarar Saga att hon tror att Fabian kan ha haft en ryggsäck med sig när han gick tillbaka upp för trapporna. Saga är dock inte säker på detta och vet heller inte hur ryggsäcken i så fall såg ut.

Saga berättar vidare att hon tidigare lagt märke till Fabian inne i aulan under föreläsningen. Fabian satt då snett framför henne själv några stolsrader närmare scenen. Både Saga och Fabian befann sig då på de stolsrader som är på samma nivå som scenen.

På fråga svarar Saga att hon vet att Fabian måste ha suttit kvar till slutet av föreläsningen. Detta eftersom hon minns att Fabian var en av de sista att ställa en fråga till föreläsaren. Saga kommer dock inte ihåg hur frågan löd. Saga såg inte heller när Fabian lämnade aulan.

På fråga svarar Saga att hon inte skulle säga att hon känner Fabian. De är bekanta på så vis att de går en gemensam kurs. Sagas bild av Fabian är att han verkar trevlig och att han ofta är aktiv på lektionerna. Fabian verkar påläst och kunnig.

Förhørsledaren ber Saga beskriva Fabian så som han såg ut vid tillfället.

Saga uppger att Fabian kan ha haft en keps på sig men hon är inte säkert. Hon kommer inte heller ihåg övrig klädsel eftersom hon reagerade på att Fabian vände så hastigt och eftersom hon ju kände igen honom.

På fråga svarar Saga att hon är säker på att det var Fabian hon såg.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Arkliden, Saga

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Förnyat förhör angående händelserna på Malmö Latinskola 21 mars 2022

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Barbro Persson Alm

Förhørsdatum

2022-04-06

Förhör påbörjat

10:45

Förhör avslutat

11:04

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MS

Involverad personal

Hanna Bergstedt

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Saga ombeds berätta lite om sig själv och hon säger att hon går på Malmö Latinskola i SA19B, det är en media-klass. Hon är klasskompis med Tess och hon säger att de har också båda två kriminologi som individuellt val.

På fråga om hon känner den misstänkte, så säger hon att det gör hon inte. Hon vet vem han är och att han heter Fabian Cederholm eftersom de har samma individuella val, alltså kriminologin där de ses två gånger per vecka.

De har ingen kontakt utanför skolan men har kanske vid något tillfälle uppe på kriminologin, varit i samma grupp under diskussioner.

Saga ombeds berätta om den här dagen, den 21 mars på eftermiddagen och hon säger att de var då på en föreläsning i kriminologi. Det var en försvarsadvokat som pratade, som hon nu inte minns namnet på. Klassen skulle börja 15:50 och hålla på till 17.00 och det var inget märkligt eller annorlunda under föreläsningen. Hon säger att det brukar vara ett föredrag och sedan brukar man få ställa frågor och nu närmade sig klockan 17. Folk började bli lite oroliga och ville gå hem. Det hade ju varit en lång dag och det var sent på eftermiddagen. Läraren sa att det skulle bli en fråga till och den frågan fick Fabian men Saga säger att hon hörde inte

själv vad han ställde för fråga.

Hon har i efterhand fått höra att det skulle rört någonting om nödvärn, bland annat.

Saga minns att klockan är 16:55 när hon tittar på den, precis innan de ska gå ut och sedan går hon ut tillsammans med Tess och en annan. På fråga om vem den andra är, så säger hon att det är en annan klasskamrat som heter Elicia Windh.

De går ner för trapporna. Hon säger, på fråga, att de var på andra våningen och de går ner mot första vången.

När hon är en bit ner i den sista trappan så ser hon Fabian i, vad hon beskriver som en foajé. Hon uppfattar att han är på väg ut när han gör "en tvärnit". Han vände tillbaka och går upp igen och det är sista gången som hon ser honom innan den här händelsen. Hon säger att klockan är då cirka 17.

Hon säger att någon går också in i henne i samband med det här och hon vet att det inte är Fabian. Hon har av Tess, fått veta att den som gick in i henne ska vara en som heter David och det är en person som tydligen ska ha suttit bredvid Fabians på kriminologin.

Hon säger att hon undrade lite över det här, varför Fabian gjorde så här, att vända om och gå tillbaka på det här sättet. På fråga om hon kan beskriva lite mer vad den här tvärniten består i, så säger hon att han är på väg i en riktning men sedan vänder han sig om och sedan går han liksom tillbaka. Hon tillfrågas om det är en hastig rörelse, hon säger att det är det väl mer eller mindre.

Hon säger att hon uppfattade det som att Fabian är i sällskap med den här andra personen men hon lägger inte märke till den andra personen mer än att hon känner att det är någon som går in i henne och det vet hon att det var inte Fabian.

Saga tillfrågas om hon kan säga någonting mer om vart Fabian tar vägen men hon säger att hon vänder sig inte om, hon kollar liksom inte uppåt men hon säger att hon uppfattade det ju som att han är på väg upp för trappan eftersom hon själv befinner sig alldeles nedanför trappan eller på något av de sista trappstegen. Hon säger att sedan fortsatte hon och Tess ut, tillsammans hela vägen ut.

I samband med det här så, att de stöter ihop Saga och den här andra killen, så säger hon att Tess kommenterade också det med någonting i stil med -oj gick någon in i dig.

Saga tillfrågas om hon själv har något ytterligare att tillägga och hon säger att hon har det inte.

Saga får också en fråga om hon uppfattar den här sammanstötningen som medveten, att den här personen liksom stöter emot henne medvetet men hon säger att det gör hon inte. Hon uppfattar det mera som att där blev trångt och att det liksom var någonting som hände i hastigheten.

Saga tillfrågas om det är något ytterligare och hon säger att det är det inte.

Intalat, avlyssnat och godkänt efter hand.

Förhöret avslutat 11:04

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Houssein, Mohammad

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Bild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:03

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Mohammad uppger att han gick in på lektion kl 16:32 och var kvar i salen fram till förhöret. Innan dess var han på sin andra gymnasieskola. Han har inte sett eller hört någonting.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Abdullah, Yasir

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Bild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:06

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Yasir uppger att han kom till lektionen lite sent. Ca 16:34. Han har sedan varit i klassrummet till förhöret påbörjades.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Al Shammari, Abdulrahman

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Bild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:08

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Abdulrahman uppger att han var på Thorén international school innan han gick till Malmö latin. Han var på plats på skolan kl 16:30. Sedan dess har han inte lämnat salen.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Hawari, Bahaa

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES-bild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:10

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Bahaa uppger att han var i sin andra gymnasieskola Thorén innovation school innan han gick till Malmö latin. Han började sin lektion kl 16:30 och har varit där under hela tiden fram till förhöret började.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Cherif, Amna

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

19:13

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Amna uppger att hon var på sitt andra gymnasium Thorén innovation school innan hon gick till Malmö latin. Lektionen på Malmö latin började runt kl 16. Hon var på plats ca fem min innan lektionen började och har varit i klassrummet sedan dess.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person		Personnummer
Hussein, Hadil		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk	Språk	

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Erik Ronnstedt	2022-03-21	19:15	
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Malmö Latinskola, Malmö	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Hadil uppger att hon var på sitt andra gymnasium på praktiska city och gick sedan till Malmö latin för hemspråksundervisning. Lektionen började kl 16:30 och Hadil var på plats ca 10 min tidigare. Innan lektionen satt hon och väntade i korridoren utanför klassrummet. Efter lektionen började har hon inte lämnat klassrummet förrän förhöret började.

Förhör

Elev i sal A-01-014

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 7 LPO Malmö Norr

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Mani, Josef

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Bild i RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Grovt brott på Malmö Latinskola den 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Ronnstedt

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:17

Förhör avslutat

Förhørsplats

Malmö Latinskola, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Josef uppger att han går på Malmö borgarskola. Kom till klassrummet kl 16:25 och satt några minuter utanför klassrummet.

Därefter har han varit i klassrummet till förhöret började.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Al Naser, Salman Saad Diwan

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
PMF slagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Hörs som vittne då han befann sig på skolan under aktuell tid.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jesper Persson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:02

Förhör avslutat

19:10

Förhørsplats

Latinskolan, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

***Al Naser hörs som vittne då han befann sig på skolan under aktuell tid.
Al Naser befann sig i korridor där Sal A01-05 finns.***

Jag är här på skolan för jag går på hemspråk, arabiska.

Egentligen går jag på Thorséns business school.

Jag kom hit ungefär 16.15-16.20. När jag kom till skolan gick jag direkt till klassrummet som ligger till vänster när man kommer in från entrén. Allt var som vanligt, det var inget speciellt jag lade märke till.

Jag väntade utanför klassrummet tills läraren kom och lektion började 16.30.

Jag gick inte ut från lektionen men en vän gick ut. När polisen kom och sa att vi skulle stanna i klassrummet så sa min vän att det varit högljutt utanför när han var ute vid toaletterna men han sa inte mer än så.

En i klassen gick in och kollade på polisens hemsida och såg att det stod något om något brott. Vi slutade egentligen 18 så vi var lite stressade över tiden när vi fick stanna kvar hela tiden.

Utöver det har jag inte sett eller hört något alls. Allt har varit som vanligt under lektionen och jag förstod ingenting när polisen kom.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Saleem, Hani Rafid Saleem

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Vittne till händelsen på skolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Hanna Eriksson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:04

Förhör avslutat

19:23

Förhørsplats

Malmö Latin hus A

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Hani går egentligen på Turin innovation School men var på Latin för att ha lektion i arabiska. Lektionen var i sal A01-05.

Hani berättar att hans lektionen skulle vara mellan 16.30-18.00 men att han kom till skolan vid 16.15 ungefär. Vid 17 ungefär gick han ut från klassrummet för att gå på toaletten men han skulle egentligen ringa sin syster, vilket han gjorde 17.08. Han gick upp till andra våningen och strax efter han ringt sin syster hörde han ett skrik, ett riktigt högt skrik som han tyckte lät som en kvinna. Han var vid en trappa när han hörde skriket men han kan inte beskriva vilken trappa eftersom han inte kan skolan så bra. Hani upplevde att skriket varade länge och han blev förvånad. Han skrek fula ord tillbaka men fick inget svar. Han trodde det var någon som skämtade eller något. Han tror att skriket kom från tredje våningen för att det lät inte så långt bort som fjärde. Han såg inget konstigt på våning två, bara några elever som var där. Hani gick inte upp till våningen där han hörde skriket utan han gick tillbaka till sin lektion.

Uppläst och godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Al-Dujaili, Ali

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

mpmf

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Bråk på skolan.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Cynthia Adamczyk

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:28

Förhör avslutat

19:44

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Ali informeras om att förhöret spelas in med kroppskamera och han godkänner detta.

Ali berättar att han har hemspråk på arabiska varje måndag från 16.30 till kl.18.00.

Han berättar att innan lektionen börjar så samlas dem i korridoren.

Ali berättar att 5 min innan de börjar så brukar han gå upp och kolla men det gjorde han inte idag.

Ali berättar att han blev körd till skolan.

Ali säger att han kände inombords att något hade hänt.

Han berättar att när han satt inne i klassrummet så hörde han skrik.

Han beskriver det som ett skrik från båda kön.

Han berättar att det var högt skrik, som att nån behövde hjälp. Ali säger att han satt vid dörren när han hörde detta.

Ali berättar vidare att han ville gå ut och kolla men tänkte att det kan vara något illa. Ali säger att han hade magkänsla att det var bäst att stanna.

På frågan om när han hörde skriket svarar han att det var innan polisen kom, ca en kvart innan.

Ali berättar vidare att när han får sluta så brukar han gå ut direkt. Han berättar att när de fick sluta så gick han ut och när han är halvvägs ute så kommer två poliser med vapen. Han berättar att de skrek och var aggressiva.

Han berättar att polisen frågade vad dem gjorde där.

Ali berättar att han svarade dem och sa att han hade lektion. Ali säger att han var först ut.

Ali berättar att polisen sa åt honom att lägga sig ner, men då kom hans lärare ut och sa åt polisen att

Ali är hans elev.

Därefter tog de in alla i klassrummet. Ali säger att alla var redan i klassrummet och polisen sa åt dem att stanna där inne.

Ali berättar att han såg på nyheterna om vad som hänt.

På frågan om hur många gånger han hörde skrik svarar han att han var så ofokuserad men han tycker att skriket lät som att det kom av rädsla.

På frågan om hur många gånger han hörde skriker svarar han att han tror att det var 1-2 gånger.

På frågan om hur han tog sig till skolan svarar han att han tar buss från Universitetsholmen till Nobelvägen, där hans mormor bor.

Där byter han om och äter sedan har han 30 min på sig att ta sig till Latinskolan.

Han berättar att hans föräldrar körde honom till skolan.

Ali säger att han var på skolan ca 16.20 och 16.30 börjar lektionen.

På frågan om hur dags klockan var när han gick ut från lektionssalen svarar han att han tror att klockan var 18.00.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Elev Malmö Latinskola

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Jawabreh, Jacob

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Iakttagelser Malmö Latinskola 21/3-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Måns Thunander

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:13

Förhör avslutat

19:14

Förhørsplats

Sal A-01-014 Malmö Latinskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Jakob berättar att han kom till Malmö Latinskola cirka 16:20. Han var där för att gå lektion i arabiska som modersmål. Han märkte ingenting när han kom till skolan som var annorlunda. Han gick sedan in i lektionssalen och där satt han hela tiden.

Han har inte hört, sett eller upplevt något utöver det vanliga. Han lämnade aldrig klassrummet.

Uppläst utan invändningar.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person	Alnabils, Kozama			Personnummer
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne	
Vittne	Ja	Passbild		
Tolk				Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande sina iakttagelser vid Latinskolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Markus Andersson	2022-03-21	19:24	19:28
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Latinskolan	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Vad gör du här på skolan idag?

Jag har lektion i arabiska, hemspråk.

Lektionen började 16.30 och pågår till 18.00.

Jag går egentligen på Borgarskolan i klass NA21A.

Hur länge har du varit här idag?

Jag kom hit klockan 16:15.

Jag kom in på vänstersida av den gula byggnaden.

Här ifrån går man rakt fram till matsalen.

Jag såg ca 3 lärare som jobbar på latin och 5 – 6 elever även de från Latinskolan.

Resten var från vår klass.

Var befann du dig?

I korridoren sedan väntade jag på läraren i ca 15min sedan kom läraren och jag gick in i klassrummet.

(Fhl anteckning Sal A01-05)

Vem vart du med idag på Latinskolan? (Stavning på namn är oklar)

Lait

Josef

Ali

Malak

Hoda

Nasem lärare

Sen några till jag inte kan namnet på.

Jag har inte hört något konstigt idag.

Uppläst och Godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Al Refai, Josef

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

PMF slagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Hörs som vittne då han befann sig på skolan under aktuell tid

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jesper Persson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:23

Förhör avslutat

19:30

Förhørsplats

Latinskolan, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

***Josef hörs som vittne då han befann sig på skolan under aktuell tid.
Josef befann sig i ett av klassrummet i korridoren där sal A01-05 finns.***

Jag befinner mig på skolan för jag har hemspråk här. Jag läser arabiska.
Jag går på Malmö Borgarskola egentligen.

Jag kom hit runt 16.10 då min lektion började 16.30. Allt var som vanligt när jag kom hit. Det var väldigt lugnt och när jag kom till skolan gick jag in genom entrén och sen tog jag direkt till vänster och gick till klassrummet. Jag satt utanför och väntade tills läraren kom och lektionen började.

Det var inget speciellt under lektionen, allt var som vanligt. Vi hade en bensträckare på 5 minuter, det var runt 17.35-17.40 men jag satt kvar i klassrummet. När vissa andra i klassen skulle gå ut så kom en polis och stannade de och bad de gå in i rummet igen.

Jag förstod ingenting. Allt har varit tyst som vanligt och jag har inte sett något heller. Lektionen har varit precis som alltid.

Jag känner 6st av klassen lite bättre för vi går på borgarskolan och de andra går lite andra skolor. Det var någon som sa att de hade hört någon som skrek vid en toalett men jag vet inte vem i klassen det var men jag tänkte inte mer på det då.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Alsahow, Nagham

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Dataslagning RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Hörd om iakttagelser den 21/3-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Måns Thunander

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:15

Förhör avslutat

19:17

Förhørsplats

Malmö Latinskola Sal A01-014

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Nagham läser arabiska som modersmål på Malmö Latinskola. Hon är inte själv elev på själva skolan. Hon kom precis innan lektionen började kl 16:30. Hon var lite sen så hon sprang till klassrummet men märkte ingenting på vägen dit Hon satt sedan bara i klassrummet. Hon har inte uppmärksammat något annorlunda.

Hon uppger vidare att hon inte hört, sett eller på något annat sätt lagt märke till något som kan hjälpa polisen.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Abo Ghaniya, Malak

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Hörs som vittne då hon befann sig på skolan under aktuell händelse

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Jesper Persson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:14

Förhör avslutat

19:22

Förhørsplats

Latinskolan, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Malak hörs som vittne då hon befann sig på skolan under aktuell tid.***Malak befann sig i korridoren där klassrummen Sal A01-05 finns.***

Jag är på skolan för att jag har hemspråk här. Jag läser arabiska. Egentligen går jag på yrkesgymnasiet som ligger vid Mobilia.

Jag kom hit vid halv 5 tiden då lektionen börjar då. Jag tog 34an hit och sen gick jag direkt till klassrummet. Allt var som vanligt när jag kom till skolan, det var lugnt på plats. Sen hade vi lektion och den skulle sluta 18.00.

När vi hade rast och skulle gå ut och ta luft så ropade en polis på oss. Han sa att vi inte fick gå ut och då gick vi tillbaka till klassrummet och har befunnit oss där sen dess. Jag har inte förstått någonting under tiden och inte nu heller.

Vi har inte hört något speciellt eller sett något. Vi har läst på internet att det skett ett brott men inte mer än så.

Alla som befann sig i klassrummet när lektionen startade finns kvar i klassrummet och ingen har lämnat.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Aboghaniya, Gazal

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

LMA- kort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Vittne till händelsen på skolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Hanna Eriksson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:25

Förhör avslutat

19:33

Förhørsplats

Malmö Latin hus A

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Gazal går egentligen på Pauliskolan i klass NA21A men var på Latin för att ha lektion i arabiska 16.30-18.00 i A01-05.

Gazal berättar att hon var lite sen till lektionen idag och kom inte förrän 16.37. Hon har inte lämnat lektionssalen förutom när de skulle ha en bensträckare. Hon vet inte när det var men då stod det en polis i korridoren som sa till dem att gå in igen. Hon blev rädd men har inte sett eller hört något annat än så.

Uppläst och godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Al Mardini, Layth

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Passbild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande sina iakttagelser på Latinskolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Markus Andersson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:18

Förhör avslutat

19:22

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Vad gör du här på skolan idag?

Jag är för undervisning i hemspråk på arabiska.

Jag går annars på Borgarskolan i klass BAM20.

Hur länge har du varit här idag?

Jag kom hit vid 16:20 tiden, ca tio minuter innan lektionen började.

Jag gick in via huvudentrén, vi kom inte in utan en lärare släppte in oss.

Det var mycket folk i matsalen vad jag uppfattade det som annars tänkte jag inte så mycket på det.

Jag gick på toa vid matsalen, sedan direkt upp till lektionssalen.

Var befann du dig idag?

Jag har varit i samma klassrum sedan dess.

(fhl anteckning Sal A01-05)

Vem har du varit med idag? (Stavning på namn är oklar)

Jag gick hit med Josef från skolan.

Nasem lärare

Ali

Jaser

Josef

Hani

Khusamma

Jag kan inte alla namn på alla som går i klassen.

Jag har inte sett eller hört något men jag läste att det var något bråk på skolan.

Uppläst och Godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Abdo, Ziyad

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Iakttagelser den 21/3-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Måns Thunander

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:11

Förhör avslutat

19:14

Förhørsplats

Utanför A-01-014, Malmö Latinskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Ziyad uppger att han går arabiska som modersmål och hade lektion klockan 16:30 (i sal A-01-014). Han kom via huvudingången klockan 16:25. Han märkte inget annorlunda eller dylikt när han kom.

Från och med 16:25 var han endast i klassrummet. Lektionen var helt som vanligt och han märkte ingenting under lektionen. Sedan får läraren ett samtal och säger åt alla att det är tvungna att stanna för att polisen är på plats.

Han har inte sett eller hör någonting. Han har bara varit i klassrummet hela tiden.

Uppläst utan invändningar

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariennr

5000-K314464-22

Hörd person

Al Mustafa, Dania

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

mpmf

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Bråk på skolan.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Cynthia Adamczyk

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:16

Förhör avslutat

19:25

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Dania informeras om att förhöret spelas in med kroppskamera och hon godkänner detta.

Dania berättar att kl.16.30 börjar hemspråk arabiska. Hon berättar att hon var på latinskolan kl.16.20 i sal 15. Hon berättar att innan dess var hon på Borgar skolan där hon går under dagen.

Hon berättar att hon tog bussen till Gustav sedan promenerade hon till skolan.

Hon berättar att innan lektionen började så väntade hon vid bänkarna utanför lektionssalen.

Sedan gick dem in i salen och hade arabiska, grammatik. Hon berättar att lektionen pågår till kl.18.00.

På frågan om vad som hände under lektionen svarar Dania att alla skulle ut på bensträckare men då kom polis och sa att de får stanna i salen men de kunde inte säga varför.

Dania säger att under tiden satt de och spelade "hänga gubbe". Sen kom polis sa igen och sa att de måste stanna kvar i salen. Hon berättar att polisen räknade alla och kontrollerade vilka dem var.

Sedan fick de vänta ännu mer. Dania säger att de fick inte ens gå på toa.

På frågan om Dania har sett/hört eller läst något svarar hon att hon inte har hört något.

På frågan om hur dags de fick ta en bensträckare svarar hon att det var runt kl.17:25, vad hon kan komma ihåg.

Dania har ingenting mer att tillägga.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Elev Malmö Latinskola

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Taher, Hussam Eddin

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Iakttagelser 21/3-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Måns Thunander

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:08

Förhör avslutat

19:11

Förhørsplats

Malmö Latinskola sal A-01-014

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Hussam berättar han var på Malmö Latinskola för att ha lektion i arabiska som modersmål. Lektionen började 16:30, han kom cirka 16:20. Han gick rakt in till lektionen och märkte ingenting annorlunda när han kom till skolan. Sen var han bara inne i lektionssalen. Sedan sa läraren att polisen var här och att de skulle stanna i klassrummet.

Han har inte hört eller sett något annorlunda. Han vara bara i klassrummet.

Uppläst utan invändning.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Sultan, Yaser

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

mpmf dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Bråk på skolan.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Cynthia Adamczyk

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:05

Förhör avslutat

19:13

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Yaser informeras om att förhöret spelas in med kroppskamera och han godkänner detta.

Yaser berättar att han har hemspråk på arabiska varje måndag på Latinskolan i Malmö.

Han berättar att lektionen pågår mellan 16.30 till 18.00.

Yaser berättar att han kom till skolan ca 16:25.

Han berättar att han hade lektion i salen på första våning, salen som heter någonting med "humanistiska".

Han berättar vidare att kl.17:30 skulle de ha en bensträckare.

Han berättar att han hann ta ett steg ut och då kom två poliser och frågade vad dem gjorde. Han berättar att polisen hade pistol uppe. Yaser berättar att han frågade polisen vem dem pratar med varpå polisen svarade "er alla". Sen tog polisen in dem alla i klassrummet och sa till läraren att de är här på ärende.

Yaser berättar att efter ca 15-20 min stormade fler poliser in i klassrummet. De frågade om vi mådde bra säger Yaser. Sen gick dem ut igen.

Yaser säger att ca 10 min innan förhørsledare kom så kom polisen in i klassrummet och räknade alla.

Yaser berättar att han har läst vad som hänt på nätet. Yaser säger att hans föräldrar ringde honom då de var oroliga. Han berättar att dem vet att han är på skolan.

På frågan om Yaser kan berättar något om det han har läst svarar han att han läst att det är flera skadade på skolan.

Yaser säger att han aldrig varit med om något sånt innan. Yaser säger att han mår bra men han har varken sett eller hört någonting.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Kala, Hoda

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Passbild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande sina iakttagelser på Latinskolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Markus Andersson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:09

Förhör avslutat

19:15

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Vad gör du här på Latinskolan?

Jag har kommit hit för att ha hemspråk på arabiska.

Jag går egentligen på Borgarskolan SA21B.

Hur länge har du varit här idag?

Jag kom hit klockan 16:14 och gick in via huvudentrén.

Det var tyst, jag såg bara 2 elever.

De var vid trappan vid kopieringsapparaten.

De var på väg upp.

Trappan ligger rakt fram om man kommer från huvudentrén.

Jag har inte sett eller hört något konstig idag men jag läste något om något bråk på skolan.

Vart befann du dig?

In via huvudentrén sedan satt jag på en bänk i hallen.

Satt där i 15min sen gick jag in på lektionen.

(Fhl anteckning Sal A01-05)

Med vem befann du dig här med idag? (Stavning på namn är oklar)

Jag kom hit tillsammans med Josef.

Nazem lärare

Zainab

Jaser

Ali

Kussamah

Lait

Ghasel

Hanni

Dania

Och en till som jag inte kan namnet på.

Uppläst och Godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariet

5000-K314464-22

Hörd person

Fawaz, Zainab

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Passbild

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande sina iakttagelser på Latinskolan i Malmö.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Markus Andersson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:02

Förhör avslutat

19:08

Förhørsplats

Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Vad gör du här på Latinskolan?

Jag har hemspråk på arabiska.

Jag går egentligen på Borgarskolan i klass NAS1.

Hur länge har du varit här idag?

Jag kom hit vid 16:40 tiden jag var lite sen hit då vi egentligen börjar 16:30.

Det var helt tomt när jag kom hit.

Jag gick in i stora entrén sen direkt till klassrummet.

Vart befann du dig?

I det klassrummet som jag hämtades i utav er.

(Sal A01-05 fhl anteckning)

Med vem befann du dig där med? (Stavning på namn är oklart)

Nasem som är lärare

Huda

Josef

Ali

Jaser

Lait

Hani

Ghasel

Dania

2 tjejer till som jag inte kan namnet på.

1 kille som jag inte kan namnet på.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 6 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person Awad, Rama			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Passbild i RES av Pa Valsten	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör Gällande grovt brott.	Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare Simone Valsten	Förhørsdatum 2022-03-21	Förhör påbörjat 19:16	Förhör avslutat 19:18
Förhørsplats Malmö Latinskolan	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Rama informeras om att hon hörs som vittnade gällande ett grovt brott.

16:30 kom Rama till skolan för att vara med på lektionen, modersmål för arabiska. Rama lämnade aldrig klassrummet från det att hon kom dit. Hon var på Cybergymnasiet innan hon kom till Latinskolan. Rama har inte sett eller hört något om händelsen.

Uppläst utan invändning.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person Kadhem, Nazem			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Passbild	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande sina iakttagelser på Latinskolan

Underrättad om rätt till försvarare Godtar den försvarare som rätten förordnar Försvarare/ombud önskas Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare Markus Andersson	Förhørsdatum 2022-03-21	Förhör påbörjat 19:31	Förhör avslutat 19:35
Förhørsplats Latinskolan	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Vad gör du här på Latinskolan?

Jag jobbar här, jag är lärare i hemspråk.

Jobbar bara 4 lektioner i veckan, måndag till torsdag klockan 16.30-18.00

Hur länge har du varit här idag?

Jag kom hit vid 15tiden idag för att förbereda lektionen.

Jag var i personalrummet som ligger framför biblioteket.

Sedan gick jag direkt till lektionen

(Fhl anteckning Sal A01-05)

I personalrummet var jag och en annan kollega Ali.

Utöver oss var där 1 vaktmästare från skolan samt 2 andra lärare som arbetar på skolan.

Jag har inte hört något eller sett något konstigt idag.

Uppläst och Godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Abu-Tour, Ali

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Iakttagelser den 21/3-22

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Måns Thunander

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:18

Förhör avslutat

19:22

Förhørsplats

Malmö Latinskola sal A01-014

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Ali arbetar som lärare i Arabiska som modersmål. Han kom till Malmö Latinskola cirka klockan 15:00 aktuell dag. Han gick då till lärarrummet och sedan gick han till ovan nämnda sal till precis innan 16:30 när hans lektion började.

han undervisade sin elever och sedan fick han ett samtal från en annan lärare om att polisen var på plats och att alla elever skulle stanna i klassrummet. Han berättade detta för klassen sedan satt de bara i klassrummet.

Han har inte uppmärksammat något utöver det vanliga.

Uppläst utan invändningar

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 6 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Habib, Hadir

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Passbild i RES av Pa Valsten

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande grovt brott.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Simone Valsten

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:11

Förhör avslutat

19:14

Förhørsplats

Malmö Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Hadir informeras om att hon hörs som vittnade gällande ett grovt brott.

Hadir tar lektioner i arabiska som modersmål på Malmö Latin. Lektionen idag började klockan 16:30. Hala var utanför klassrummet i korridoren mellan klockan 16:50 och 17:05. Hon kollade i mobilen. Det var inte så mycket folk i korridoren, cirka 10 stycken. Hon märkte inget speciellt. Hala har varken sett eller hört någonting om vad som har hänt.

Uppläst utan invändning.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 6 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Alnejres, Mohammad

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Passbild i RES av Pa Valsten

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Gällande grovt brott.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Simone Valsten

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:08

Förhör avslutat

19:10

Förhørsplats

Malmö Latinskolan

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Mohammad informeras om att han hörs som vittnade gällande ett grovt brott.

Mohammad var i skolan och i klassrummet då han läser arabiska som modersmål. Han går annars på TIS- Mohammad har varken sett eller hört något, han har heller inte reagerat på något märkligt. Mohammad lämnade aldrig klassrummet från lektionens start klockan 16:30.

Uppläst utan invändning.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 6 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person		Personnummer	
Ilhamoi, Hala			
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Passbild i RES av Pa Valsten	
Tolk		Språk	

Ytterligare information om anledning till förhör	Underrättad om misstanke
Gällande grovt brott.	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Simone Valsten	2022-03-21	19:04	19:06
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Malmö Latinskolan	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Hala informeras om att hon hörs som vittnade gällande ett grovt brott.

Hala går på TIS men hon tar lektioner i arabiska som modersmål på Malmö Latin. Lektionen idag började klockan 16:30. Hala var aldrig utanför klassrummet fram till att de låste dörren. Hala har varken sett eller hört någonting om vad som har hänt.

Uppläst utan invändning.

Förhör

Elev Malmö Latinskola

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person		Personnummer
Ahmed Said Mohamed, Ahmed		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk	Språk	

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Mord, Fullbordat	
Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om	Underrättad om misstanke
Mord, Fullbordat	
Ytterligare information om anledning till förhör	
Hörd om iakttagelser 21/3-22	

Underrättad om rätt till försvarare	Godtar den försvarare som rätten förordnar	Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Måns Thunander	2022-03-21	19:03	19:07
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Malmö Latinskola, Sal A-01-014	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse
Ahmed går arabiska som modersmål på Malmö Latinskola. Egentligen går han på Thorén innovation gymnasium.
Han berättar att han kom till lektionen precis innan den började kl 16:30. Han satt i lektionssalen (Sal A-01-014) hela tiden. Han lämnade aldrig salen. Sedan sa läraren att alla var tvungna att stanna i klassrummet. Han tror att klockan var 17:50 när läraren sa detta. Han har inte sett eller hört någonting under tiden han var i klassrummet. När han kom till Malmö Latinskola märkte han ingenting som stack ut.
Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 3 LPO Eslöv

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Hamad, Clara Maria

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

vittnesförhör

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Erik Andersson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:10

Förhör avslutat

19:15

Förhørsplats

Malmö latinskola

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

EA

Berättelse

Clara uppger att hon går i klass ES19A på Malmö Latinskola. Enligt Clara har hon inte sett eller hört något alls från händelsen då hon satt i ett övningsrum för piano i D-huset. Clara kom till övningsrummet vid lite över 17 och hon minns inte vilket nummer klassrummet hade. Klockan 18:35 hämtade en polis henne.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 3 LPO Eslöv

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person Björn, Daniel			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt dataslagning	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk	

Ytterligare information om anledning till förhör
vittnesförhör

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare Erik Andersson	Förhørsdatum 2022-03-21	Förhör påbörjat 19:15	Förhör avslutat 19:20
Förhørsplats malmö latinskola	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Daniel berättar att det var under dagen en föreläsning i d-huset i nya aulan om. Föreläsningen handlade om religion och det var representanter från flera olika religiösa grupper. Daniel satt med på föreläsningen och det var ingen som stack ut. Det var en del diskussioner om "plats i samhället" osv.

Någon frågade om HBTQ och då kanske någon blev arg på det.

Daniel har inte sett eller hört något om händelsen utan han fick en massa meddelanden på sin telefon om vad som hade hänt.

Daniel går i ES19C och han var i ett övningsrum för piano i d-huset när det hände och blev sedan hämtad av polis.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Rörlig kontrollgrupp 2 gräns Rgn Syd

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Lopez, Zalma

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Vittne till händelsen på skolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Hanna Eriksson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:45

Förhör avslutat

19:54

Förhørsplats

Malmö Latin hus A

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Zalma går i klass ES20A på Malmö Latin.

Zalma berättar att hon satte sig på fjärde våningen i D-huset vid 15.30 för att plugga till sitt engelskaprov hon har imorgon. Hon skulle vara i aulan i D-huset vid 18.20 för spex-aktivitet så därför var hon kvar. Hon berättar att hon såg en polisbil utanför vid kvar över 5 eller något sånt och sen strax efter ringde hennes kompis Sara Hassan som hade befunnits sig i aulan och blivit evakuerad. Sara sa till Zalma att stanna kvar där hon var och att någon skulle komma och hämta henne. Hon varken såg eller hörde något från där hon satt så hon gjorde som Sara sa och väntade.

Uppläst och godkänt

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, BF-IGV 3 LPO Eslöv

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Carsten, Elsa

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

RES

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

iakttagelser, Malmö Latinskola, 2022-03-21

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Linus Tomasson

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:18

Förhör avslutat

19:40

Förhørsplats

Latinskolan Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Elsa berättar att hon stannat i studieverkstaden på 1a plan på Latinskolan när hon fick meddelande i sin telefon från klasskamrater i en gemensam chattgrupp om alla mådde bra. Elsa tyckte det var konstigt och hon blev chokad när hon fick reda på genom smsgruppen att någon skall ha blivit skadad och att någon använt en kniv inne på skolan.

Elsa skrev i gruppen att hon var själv i studieverkstaden och hennes klasskompisar frågade henne vad som hade hänt men Elsa visste inte vad som hade hänt. Elsa berättar att hon ringde runt till kompisar men även till sin mamma och grät. Elsa kände sig rädd och paralyserad.

Elsa hörde inget från korridoren när hon satt i studieverkstaden men hon beslöt sig för att gå till dörren och kolla ut genom fönstret, där såg hon tre stycken poliser. Elsa berättar att hon öppnade dörren och gick ut i korridoren, och att sedan följde en av poliserna med henne in i studieverkstaden igen för att sedan gå med henne ner till elevkårens rum när allt hade lugnat ner sig.

Elsa berättar att hon såg blod på marken, det var väldigt rött och det var stora fläckar, Elsa såg blodet framför hissen på första plan, Elsa upplevde det som mycket blod.

Elsa delger att hon inte hörde några skrik från korridoren utan mer att det smällde med dörrar.

Elsa var själv i studieverkstaden och innan hon gick in där så stod hon utanför med kompisarna Alma Josefsson, Sigrid Linden, Selma Nilsson, Maja Lindström samt läraren Kristina Ljungestad. Elsa sa att hon stod utanför studieverkstaden klockan 15.00 och att hon gick in själv i studieverkstaden vid 15.20

Har du fått höra vad som har hänt?

Elsa berättar att hon vet bara det som står på internet, att det har varit våldsamt och att någon har blivit knivhuggen och att det stod något på internet om att det varit något vapen inblandat.

Hur gick det till när polisen kom?

Elsa säger att hon var i studieverkstaden och att det plingade till i hennes mobil. Alla i smsgruppen frågade henne om hon var okej, Elsa berättade för kompisarna att hon var i skolan och att hon var rädd. Elsa gick bort till dörren och såg att där var poliser i korridoren, då vågade hon öppna och gå ut till dom. Sen gick Elsa tillsammans med en polis in i studieverkstaden.

Var befann du dig under händelsen?

Elsa har bara varit på plan 1 hela tiden, och det var där hon också såg blodet. Det var när Elsa blev transporterad ut från rummet till elevkårens rum som hon såg blodet.

UPPLÄST OCH GODKÄNT.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Abou Amer, Lubna

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Kontroll frågor

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Lubna Abou Amer kontaktades per telefon då hon på brottsdagen uppgett för en polis att hon lånade toaletten på Latin ca 16.30. På övervakningsfilmen syns en kvinna som öppnar toalettdörren på 3de våningen när Fabian Cederholm befinner sig där inne.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Eva Tuotoga

Förhørsdatum

2022-05-30

Förhör påbörjat

12:26

Förhör avslutat

12:31

Förhörsp plats

RCM Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Lubna Abou Amer uppgav att hon går på Pauliskolan men att hon har hemspråk på Latin. Den aktuella dagen hade hon slutat skolan och skulle vänta 1 timme innan hennes hemspråk började. Hon befann sig i närheten av Latin och gick därför in och lånade toaletten. Hon använde den som låg bredvid matsalen på första våningen. Hennes hemspråkslektion var även den på första våningen.

På fråga uppgav Lubna att hon aldrig har varit uppe på tredje våningen. Hon var tillsammans med sin vännina den aktuella dagen och de bar båda slöja.

Förhørsledaren läste upp förhöret och Lubna uppgav att det stämmer.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO S Skåne

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Patrik

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
känd av insp M Prah

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Pappa till Fabian

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Martin Prah

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:58

Förhör avslutat

21:03

Förhørsplats

Polishuset Trelleborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Patrik berättar att han är pappa till Fabian. Patrik jobbar som lärare på Västervångsskolan i Trelleborg. Patrik är ensam vårdnadshavare då mamman till Fabian omkom 2009.

Han ringde och sa att det brunnit på Latinskolan, sen sa han att det var något annat men inte vad.

Han sa att han inte skulle till Karateträning för han skulle på en sen föreläsning.

Patrik bor med sonen Fabian och dottern Miriam.

Patrik har en särbo, Ylva.

Berätta om Fabian.

Fabian är rätt energisk kille. Lite svårt att sova som liten, bodde först i Malmö, flyttade sen till Trelleborg.

Fabian har alltid varit lite speciell, lite åt det autistiska hållet. Har inte haft så lätt för att skaffa kompisar.

Mamman dog 2009. Det var svårt för de alla. De gick på BUP.

Fabian lekte mycket själv på dagis / skolan. De hade möte om detta.

Runt andre klass ville skolan utreda honom för något. Men det hände inget, sen när han gick i runt fjärde klass gjordes en utredningen. Han fick ingen diagnos men psykologen sa att han hade " lite autistiska drag ".

Runt hösten 2012 - våren 2013 flyttade han ihop med en kvinna och fick barn. Det var inget bra för hans barn har han nu känt i efterhand, Barnen hade det inte bra där.

Patrik har alltid upplevt Fabian som ensam, inga direkta vänner osv.

På raster i skolan har han ofta varit ensam.

På högstadiet fick han några kompisar.
Fabian har sagt att han känt sig lite utsatt i skolan.

Fabian har själv löst med läxor osv. Inte behövt så mycket hjälp med läxor m.m.

Patrik berättar om en händelse när Fabian gick på höstterminen i 9an så fick han ett B i betyg. Han blev mycket besviken för han ville ha ett A.

Han skar sig i sin handled vid detta tillfälle,

Han gick ut med 235 p i meritvärde, kom in på Estetisk linje på Latinskolan.

Han spelar en del datorspel, "Tanks spel ", " World of Tanx och War Thunder ". Det sista spelar han mest.

Han började träna karate när han var 13-14 år. Går fortfarande på detta.

Har han några kompisar nu , någon bästa kompis ?

" nej inga jag känner till "

Några internetkompisar / spelkompisar ?

" nej tror inte, inga han chattat med eller så "

Han har spelat mycket fredag till lördag.

Har han under den sista tiden uttryckt något om skolan, något han varit arg på eller annat, något om religion, politik eller annat ?

" nej...inget jag lagt märke till "

När han började på gymnasiet så ringde lärarna och berättade att Fabian var arg i skolan. De hade en del möten om detta.

Patrik upplevde det mer som en skyddsbarriär för Fabian, något med kompisar att han inte ville träffa nya kompisar för svika de gamla.

Sa han varför han var arg ?

" nej...han var oförstående för detta, han tyckte inte han var arg "

Detta hände i ettan på gymnasiet, nu går han i trean.

Hur är det nu ?

" jag tycker det blivit bättre, han går hos kuratorn "

Patrik berättar att Fabian pratat om han i Stockholm " Akilov " att han var en idiot som gjorde så.

Kuratoren kontaktade Patrik och sa att hon var orolig för honom. Han hade gjort ett skolprojekt där han gjort ett fantasiland och där fanns flera bisarra inslag enligt kuratören. Det skulle finnas något om skolattentat.

Patrik tog inte så allvarligt på detta, men pratade med Fabian samma kväll om vad kuratören sagt. Patrik nämnde detta med skolattentat. Fabian förstod inte detta och sa " oj " och skulle prata med kuratören.

De sista månaderna.

Han har gått på Latin, tränat karate sporadiskt, styrketränat, fyllt 18 år, ärvde en del pengar av sin mamma, han mönstrade till lumpen, ville göra denna men fick inte pga psykologtestet, "

Har han pratat om någon eller har det hänt något i skolan den sista tiden, någon relation, någon kompis eller annat ?

" nej....han har försökt ringa sina gamla kompisar men de har inte svarat "

Fabian har aldrig varit våldsam eller visat tecken på skada andra, så Patrik är chockad över det som hänt.

Fabian skulle söka en utbildning efter gymnasiet, någon konstutbildningen på Österlen. Han var positiv till detta. Patrik menar att Fabian hade planer.

Fabian har sagt att han pratat med några jämnåriga på skolan, några som var sjysta, en av de hette Charlie, tror det var två personer på skolan.

Du vet att det har hänt en allvarlig händelse på skolan, nu med detta facit, vet du någon anledning till varför Fabian gjort något ?

" nej "

Patrik berättar att idag så swishade Fabian drygt 6418:- till honom.

Det var konstigt tyckte Patrik. Han brukar swisha 3000 i månaden men denna gång kom 6418 utöver de 3000:-

Imorse var han som vanligt, åkte buss som vanligt, inget annorlunda vad han såg eller märkte.

Swishen fick han 12:34 idag.

Något annat du kommer på eller vill berätta ?

" nej...det jag tänkte på att jag skulle prata med honom idag var lite om övningskörning "

Har han uttryckt något om Latinskolan, elever lärare eller något sådant i närtid ?

" nej inget konstigt eller så , det finns en man i biblioteket som jobbar där , en lärare som tagit på sig att handleda Fabian, minns ej vad han heter "

Fabian nämnde honom som trevlig.

Han har nämnt någon elev för cirka två månader sedan som han tyckte " argumenterade " att det var något om det.

Men han var inte hatisk eller så.

Tanken var att han skulle komma hem och äta ikväll och kanske träna karate, men det skulle han inte för sen föreläsning.

Har han några sociala medier ?

" ja både twitter och instagram"

Han har lagt ut lite konstverk där, sådana som han gjort och sen fotograferat dom.

Patrik vet inte vad han heter på sociala medier, men det vet säkert hans syster.

//

Polisen

172

PM

Förhör med Patrik, Fabians pappa.

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Uppgiftslämnare

Prahl, Martin

Datum

2022-03-21

Tid

23:41

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Martin Prahl

Uppgiften avser

Uppgift

Detta var första gången jag träffa Patrik.

Patrik upplevdes självklart väldigt chockad över det inträffade.

Vid förhör visste Patrik att hans son var misstänkt för allvarligt brott med skadade personer och att det skett på Latinskolan. Denna info hade han tidigare fått av poliser som kom till hans bostad.

Under förhöret satt han flera gånger med huvudet mot bordet och var svår att få kontakt med.

Han pendlade mycket i sin berättelse.

Efter förhöret pratades det kort med både han och hans dotter, var de skulle åka, vilka planer de hade, hur de skulle få stöttning och hjälp m.m.

Jag upplevde det som att han var lite avståndstagande när dottern började gråta då hon var orolig för offrens skador och vad som skulle hända.

// insp M Prahl

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Patrik

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Svesnkt körkort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Pappa till misstänkt Fabian Cederholm

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Kompletterande förhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Eva Tuotoga

Förhørsdatum

2022-03-31

Förhör påbörjat

10:08

Förhör avslutat

11:12

Förhørsplats

Polisstationen i Trelleborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Gabriella Minnelid

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Detta är en sammanfattning. Förhöret spelades in i sin helhet och arkiveras Filip.

Patrik informerades om att han hörs i ärendet då han är pappa till den misstänkte Fabian. Patrik informerades om att det är ett kompletterande förhör. Patrik är införstådd i detta. Patrik ombads berätta om Fabian. Patrik berättade att Fabian är väldigt pratglad. Han kan börja prata i en ände men helt plötsligt pratar han i en annan ände. Han är en känslig person vilket han själv inte tycker om. Han är väldigt duktig på att teckna och han har ett bra minne samt inlärningsförmåga. Han fokuserar på ett ämne i taget och går in i det fullt ut under en period. Ibland leder en period med ett visst ämne in i en ny period med ett nytt ämne. Han läser då mycket om ämnet både i böcker och på nätet men han pratar även väldigt mycket om det.

Fabian har väldigt höga krav på sig själv och känner att han måste klara av allt själv. Det gällde främst skolan och han tyckte att det var jätteviktigt att han ska klara sig i alla ämnen och att det ska gå bra i skolan. När han själv fick välja vad han skulle göra som till exempel lära sig spela bas så upplevde inte Patrik att Fabian hade några prestationskrav. Dock ville han alltid lära sig på sitt sätt och på egen hand. Patrik som själv spelar gitarr hade erbjudit sig att hjälpa Fabian när han lärde sig spela bas men det ville han inte. Han ville inte heller spela ihop utav lärde sig sololåtar som han spelade på sitt rum.

Patrik uppgav att skolan har upplevt Fabian som udda och det började redan tidigt. Att det finns händelser som ligger långt tillbaka i tiden men som visar hur Fabian fungerade. Som till exempel när Fabian skulle lära sig och simma. Patrik uppgav att man i tvåan går och lär sig simma och har man inte lärt sig det så fortsätter man simma även i trean. Fabian bara fortsatte

gå och simma och till slut frågade Patrik hur det gick med simningen och Fabian hade svarat att det var så kul och simma eftersom de fick fri lek de sista 10 minuterna utav lektionen. Patrik uppgav att de andra eleverna tyckte att det var jobbigt och stigmatiserande att var där eftersom de inte hade klarat av att lära sig simma men Fabian vara bara glad. Patrik hade påmint Fabian om att han liksom hans kusiner fick 500kronor utav farmor och farfar gå och köpa leksaker. Efter den dagen lärde Fabian sig simma. Andra barn drivis delvis av viljan att lära sig något för att de andra barnen kan det som till exempel simma men Fabian har aldrig förstått det. Han måste få förklarat för sig varför han ska lära sig något.

Patrik berättade att Fabian sedan sjunde klass har varit väldigt spänd och att han ofta har uppmanat Fabian att försöka slappna av då han var bland vänner och familj där han var trygg. Patrik tror att Fabian var spänd eftersom han hade så höga krav på sig själv. Patrik uppgav att han såg att Fabian var spänd genom att han drog upp axlarna och såg spänd ut. Patrik kopplade det till att han var försvarsbenägen, inte rent fysiskt men när det kom in på ämnen som gällde honom. För Patrik handlar det mycket om traumat kring Fabians mammas död. Patrik har sagt till Fabian att han kanske borde gå och prata med någon så han inte gör sig själv så ensam. Fabian började nästan gråta när de pratade om mammans bortgång och han var aldrig villig och prata om det.

Fabian var oerhört generös mot sin familj. Det enda han inte var generös med var bitar av sitt känsloliv. När han fick sitt arv så ville han stanna till på Entré mer eller mindre varje dag och handla till sina syskon och till Patrik.

Om Fabian någonsin pratade om sitt känsloliv så var det med Patrik och att det i så fall kom fram efter långa diskussioner om annat. Det Fabian då uttryckte var att han såg på sig själv som att han tidigare hade varit utsatt och svag. En bild som Patrik inte delade fullt ut. Fabian hade det svårt i lågstadiet och mellanstadiet men på högstadiet fick han lite vänner och blev bjuden på kalas för första gången. Fabian uttryckte att han nu ville bli fysiskt stark eftersom han tidigare hade varit svag. Detta är något han har sagt nyligen.

Patrik uppgav att han inte vet om Fabian längtade efter att vara ute och festa och leva ett socialt liv som andra 18-åringar gjorde istället för att vara hemma hela tiden eller om det är så att Fabian genuint tycker om att bara vara hemma och kanske tycker att det är konstigt att han inte längtar efter det andra. För Patrik har det alltid varit självklart att Fabian skulle vilja vara som alla andra och att han har haft en sorg över att det inte har varit enklare för Fabian. Patrik vet inte om Fabian uppfattar det så men att sanningen kanske ligger någonstans mitt emellan.

Patrik uppgav att Fabian hade en rutin som gick ut på att han gick i skolan måndag till fredag och mellan fredag till lördag så gamade han. Fabian tyckte att det var skönt när det var fredag för då kunde han släppa allt och bara gama.

Patrik tyckte att han i närtid hade två bra samtal med Fabian. Den ena var efter att Fabian hade mönstrat och att han hade misslyckats med det. Fabian blev väldigt besviken och Patrik förberedde sig på att det skulle bli katastrof och att de skulle få prata mycket om detta så att Fabian skulle förstå att det inte var hela världen. Fabian befann sig på sitt rum när Patrik gick in till honom. Fabian satt vid sin dator och Patrik satte sig på sängen. Fabian satt med datormusen i handen och byggde något i ett spel samtidigt som han pratade med honom. Patrik kan inte minnas att Fabian någonsin har gjort så tidigare. Fabian hade haft axlarna nere och berättat att han inte visste riktigt visste varför han inte klarade mönstringen mer än att psykologen hade sagt att han inte uppfyllde kriterierna. Fabian var lite nöjd över att han låg högt på IQ testet men ha var missnöjd men att han nu inte skulle få visa vad han kunde göra fysiskt. Patrik uppgav att Fabian tog motgången med värningen över förväntan. Fabian hade berättat att han kunde överklaga men att han inte tänkte göra det. Han var dock väldigt

besviken över att han inte hade klarat värvningen.

På fråga hur han generellt brukade reagera vid motgångar och/eller frågor berörde honom svarade Patrik att Fabian brukade bli arg på personen eller intuitioner som representerade motgången. Han pratade då väldigt mycket om detta och de kunde ha långa samtal där det pratades om vad som var fel.

Det fanns ingen person som hade gjort honom upprörd i närtid.

Patrik tillfrågades vad Fabian hade för socialt liv på internet svarade Patrik att han inte har jättebra koll på just det men han vet att Fabian hade Instagram och Facebook. Där la han ut bilder och filmer. Fabian hade även Tinder och där pratade han med folk. Fabian hade berättat att de hade chattat med en tjej på Tinder men att tjejen alltid skrev på samma tider så han fick känslan av att hon skrev med många och så ville inte Fabian ha det.

Patrik vet inte om Fabian hade någon Vlog.

Patrik uppgav att Fabian de senaste månaderna använde den stationära datorn som var hans speldator. Han köpte datorn när han fick sitt arv efter modern. Han använde sin skoldator, en laptop. Patrik tror att Fabian endast spelade och höll på med ett musikprogram på den stationära. Allt annat, chattar och annat var på den bärbara som var hans skoldator.

Patrik uppgav att han köpte sin egen mobiltelefon och Fabians mobiltelefon samtidigt och att det antagligen var några år sedan. Fabian har haft sitt telefonnummer lika länge som han har haft mobiltelefonen. Patrik delgavs att det i utredningen har framkommit att det innan mars i år har suttit ett annat SIM-kort med ett annat telefonnummer i Fabians mobiltelefon. Patrik ställer sig helt frågande till detta och uppger att det inte är något han känner till. Patrik delgavs att det har suttit ett antal olika SIM-kort i Fabians mobiltelefon. Patrik kan inte minnas att han har lagt in något nytt telefonnummer till Fabian och det är inget han överhuvudtaget har något minne av att han skulle ha gjort. Han tror att han har ringt Fabian på samma telefonnummer hela tiden.

Patrik informerades om att polisen har beslagtagit en Ipad och en extern hårddisk från deras bostad i samband med att man gjorde en husrannsakan där. Patrik uppgav att Ipaden är gammal och den används inte. Den externa hårddisken är hans. Patrik gör anspråk på båda beslagspunkterna.

Patrik tillfrågades hur han uppfattade Fabian cirka en månad innan han grips. Patrik uppgav att han upplevde honom som vanligt.

Patrik tillfrågades hur han upplevde Fabian en vecka innan han greps. Patrik upplevde Fabian som vanligt. Han hade dock gjort en sak som var väldigt ovanligt. Fabian hade ringt till sin mosters nya man Andreas och bitt om hjälp med att övningsköra. De hade hunnit övningsköra i cirka tre veckor innan han greps. De två hade lagt upp en plan tillsammans vilket gjorde honom gladare. Det som var ovanligt var att Fabian tog kontakt och bad om hjälp utav någon utanför familjen. Han pratade mycket om sin framtid och vad han skulle göra. Patrik uppgav att Fabian hade tre saker som han kunde tänka sig göra efter studenten. Det ena var att han kunde tänka sig gå på en konstskola på Österlen, det andra var att han skulle jobba lite och det tredje var att han skulle söka till att bli bildlärare. Fabian ville även ta sitt körkort. Fabian pratade om sitt gymnasiearbete som handlade om någon form av alternativ värld. Patrik var lite orolig för hur det skulle gå eftersom Fabian hade lagt ner mycket arbete på det och var väldigt stolt över det. Han lämnade in arbetet på torsdagen eller fredagen innan han greps.

På fredagen innan Fabian greps var Patrik hos sin särbo Ylva. Han sov där och kom hem på lördagen i god tid för att väcka Fabian som skulle till karaten klockan 10. Patrik uppgav att

Fabian var för trött så han kom inte iväg till karaten. Patrik uppgav att han utgick från att Fabian var trött för att han hade gamat hela natten. Han brukar gå upp vid 12.00 och Patrik såg han honom vid 13.00 -14.00. Patrik tror att det var samma sak den här lördagen. På lördagen övningskörde Fabian med Andreas och när han kom tillbaka berättade Fabian att det hände en sak när de övningskörde. Han hade hamnat fel och slått i backspegel men det blev ingen skada. På lördagen kom han även ut från sitt rum och visade en bild som han hade gjort till gymnasiearbetet. Han tänkte nu använda samma bild när han sökte till konstskolan på Österlen. Patrik tror att det var på lördagen men det kan även ha varit någon dag tidigare.

På söndagen låg Patrik mest på soffan och tittade på sport. Fabian kom antagligen ut vid samma tid som på lördagen. Den här söndagen ringde Patriks mamma och frågade om Fabian kunde hjälpa till med deras hund som Fabian älskar. Patrik tror att han var hemma när hans mamma kom och lämnade hunden men han är inte säker. Han vet dock att han var hemma när de kom och hämtade hunden. De kom rätt sent. Patrik tittade inte på klockan men tror att den kan ha varit runt 01:00. Miriam var också hemma. Efter det somnar Patrik om på soffan. Han har inte reagerat på något under natten. Om Fabian hade varit ute vid soffan så tror Patrik att han skulle ha märkt det men han är inte säker.

Gällande måndagen berättade Patrik att han alltid har svårt för måndagar och att komma iväg till jobbet då han tycker att helgerna är så roliga. Han steg upp och gick in till Fabian klockan 08.00 och frågade Fabian när han började skolan varpå Fabian svarade 09:30. Patrik sa hejdå och vi ses ikväll sen åker han till jobbet.

På fråga om det var något som skiljde sig den här måndagsmorgonen mot tidigare måndagsmorgnar. Patrik svarade att veckan innan hade varit lite annorlunda då skolan var öppen för de elever som var gul och rödmarkerade vilket Fabian inte var. Fabian hade tidigare uppgett att han tänkte gå ändå men sen blev det inte av. Patrik tror att Fabian eventuellt spelade långt in på natten och sedan var för trött för att komma iväg till skolan. På morgonen samma dag som han greps så var han som vanligt men att han var lite extra trött då det hade varit många sena kvällar.

Patrik informerades om att han tidigare i förhöret uppgav att Fabian hade olika perioder då han fokuserade mer på ett ämne. Patrik uppgav att det stämmer. Patrik tillfrågades vad Fabian fokuserade på nu innan han greps. Patrik uppgav att det senaste ämnet som han kommer ihåg att de diskuterade var incel-sakerna. Det kan ha varit en vecka innan eller några dagar innan han greps. Fabian var medveten om att han var 18 år och att han inte hade haft någon tjej eller varit med någon tjej. Patrik hade frågat Fabian om han själv tänkte att han var som männen i boken om incels och om han i så fall tänkte att han skulle göra så som männen i boken gjorde. Fabian hade uppgett att det tänkte han inte. Patrik uppfattade Fabian som att han förstod att han tangerade visa punkter i beskrivningen av en incel men att han inte höll med om vad männen gjorde och ursäktade med att de var incels.

Patrik tillfrågades om Fabian hade pratat något om en attack mot skolan. Patrik uppgav att han har pratat om mannen som körde lastbilen och killen i Trollhättan. Fabian har uttryckt att han undrade hur de kunde göra så och att de var dumma i huvudet. På en direkt fråga svarade Patrik att Fabian aldrig har uttryckt att han själv tänkte göra något liknade.

Biträdande förhørsledaren hade inga frågor.

Patrik uppgav att han inte hade något mer att tillägga.

I samband med att förhöret lästes upp uppgav Patrik att han hade två bra samtal med Fabian i närtid. De ena tillfället nämnde han i förhöret men det andra tillfället nämner han inte. Patrik uppgav att det var efter sportlovet. Fabian och Miriam hade gått hem till sin farmor och farfar som de så ofta gjorde. Miriam kom sedan hem och var ledsen då hon inte kände att han nåde

fram till Fabian som även hade haft höga diskussioner med sin farmor. Patrik hade då försökt prata med Fabian men det gick inte. Några dagar senare försökte Patrik igen och då kände han att han nåde fram till Fabian på ett bra sätt.

Förhöret lästes upp 2022-04-04 klockan 10:20 per telefon. Förhöret är godkänt utav Patrik.

Förhör

Lillasyster

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Miriam

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Om hennes bror Fabian

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Daniel Norén André

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

19:57

Förhör avslutat

20:58

Förhørsplats

Polisen Trelleborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhör med Miriam, lillasyster till Fabian Cederholm. Miriam förstår att det är ett förhör och att förhöret spelas in. Se PM barnets bästa.

Miriam berättar att hennes bror länge var en väldigt snäll och varm person även om han alltid har varit lite annorlunda.

Miriam berättar att sedan Fabian började gymnasiet har han blivit förändrad. Hans värderingar har ändrats. Han har blivit arg och otrevlig. Han pratar mycket om sina olika tankar, om rasism, pride, incel-kultur, hur det är att vara en cis-man, om att en man inte får visa känslor för då är han svag. Han pratar mycket hela tiden men lyssnar aldrig, Miriam tror att han har någon form av autism. De enda han egentligen pratar med är Miriam och deras pappa. Miriam beskriver Fabian som vilsen och att han har många mörka tankar. Fabian vill alltid prata om hemska saker. Fabian har haft svårt med vänner.

Miriam berättar om en incident på sportlovet när hon och Fabian började bråka om någonting. Deras farmor var närvarande. Miriam tror att det handlade om att hon sagt någonting om att mörkhyade var diskriminerade och det gjorde Fabian arg. Miriam säger att Fabian vill visa att han är smartare än andra. Han ska alltid ha rätt och använder komplexa ord. Det bråket slutade med att Miriam gick in på sitt rum och när deras farmor frågade Fabian hur det kändes att han gjort sin syster ledsen började Fabian gräla med sin farmor. Det bråket förändrade Miriams syn på sin bror. Tidigare hade hon inte varit rädd för honom men då blev hon det. Efter några dagar gick det över eller glömdes bort.

Miriam säger att när Fabian gick på Västervångskolan hade han två vänner, Ida och Filip. Hon kan inte deras efternamn men Ida ska ha ett son-namn. Miriam säger att Ida var konstigt och att hon utnyttjade att Fabian var så snäll. Filip kan inte Miriam så mycket om förutom att han nog var Sverigedemokrat. Miriam tror inte att Fabian har så mycket kontakt med Ida och

Filip längre men hon vet inte. Kanske skriver Ida och Fabian till varandra. När Fabian började gymnasiet fick han inte några nya vänner. Fabian ska ha sagt att han har inget gemensamt med klasskompisarna. Miriams kusin Greta som också går på Malmö Latin har berättat att Fabian alltid sitter ensam i matsalen.

När Fabian är hemma är han mycket på sitt rum. Han sitter sällan tillsammans med Miriam eller pappa ute i vardagsrummet och kollar på film. Miriam berättar att Fabian gillar mörka ämnen, att han tycker det är spännande med krig och mordfall. Fabian har berättat för Miriam om någon bok som handlar om incelrörelsen. En bok som Fabian talat varmt om. Miriam vet inte om han har boken hemma eller om det är på skolan. Fabian håller även på med karate, förr var det mer men nu är det kanske en gång i veckan. Fabian går på gym nästan varje dag. Fabian vill bli stor och muskulös. Han lägger ut bilder på sina biceps på instagram. Där lägger Fabian ut många konstiga saker och han skriver på engelska. Fabian lägger även ut saker på Facebook.

Fabian spelar mycket dator. Miriam tror att han spelar ett stridsvagnsspel som heter War thunder. Miriam säger att han är vaken halva nätterna och spelar eller tittar på youtube. Hon vet inte om han har kontakt med andra online. Hon vet att han har någon vän på Discord men inte vem. Hon tror Fabians användarnamn på Steam är the heavy tank. Fabian ritar även mycket. Han kan rita fint, han har ritat av farmors hund jättebra men oftast ritar han bara muskulösa monster. Fabian spelar även bas och lyssnar på hårdrock. Han lyssnar mest på band som ingen annan lyssnar på, som Skillet.

Fabian har även börjat köpa märkeskläder. Fabian hade fått arvet efter sin mamma och därför hade han råd att köpa t.ex. en Gucci-keps för flera tusen. Fabian har sagt att han inte vill gå tillbaka till att vara en loser och det är därför han köper märkeskläder och tränar.

Fabian använder snapchat men har en låg snapscore trots att han haft det länge. Det innebär enligt Miriam att han inte delar så mycket bilder utan han chattar bara. Hon har hört hur det plingar i hans telefon så hon tror att han chattar med någon men hon vet inte vem. Hans användarnamn är fabianced. Miriam kan inte låskoden till Fabians telefon. Han är väldigt rädd om sin telefon och låter ingen annan hålla i den. Tidigare fick inte någon gå in i Fabians rum men numera kan Miriam göra det.

Miriam vet inte om Fabian har någon särskild idol. Hon säger att det i alla fall inte är någon massmördare eller Hitler eller någon sådan person.

Fabian har Tinder men Miriam tror inte han varit på någon dejt. Hon vet att han har chattat med några tjejer i alla fall.

Redogörelsen ovan är fhl anteckningar i efterhand. Ljudfilen finns i Filip.

Ej uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Sjögren, Andreas

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Körkort.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande söndag 20/3.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-05-04

Förhör påbörjat

09:08

Förhör avslutat

10:01

Förhørsplats

Rättscentum Malmö.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Följande är en sammanfattning av förhöret, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Andreas berättar att han är sambo med Fabians faster, de har träffats sedan 2016.

Andreas berättar att han har övningskört en del med Fabian. Andreas har två egna barn och två bonusbarn som är 21, 19, 19, 17 år gamla. Andreas har övningskört med samtliga, Andreas tycker det är kul att hjälpa och framförallt kul att göra skillnad. Fabians pappa Patrik frågade Andreas om han kunde övningsköra med Fabian. Andreas svarade absolut men ville gärna att två av barnen som han kört med fick sina körkort först så att han inte hade för många nybörjare att köra med samtidigt. De tog körkort höst/tidig vinter 2021 sen gick det lite tid och Fabian fick köra lite på körskola först innan Andreas och Fabian började övningsköra.

Efter ett tag ringde Fabian och frågade om Andreas ville övningsköra med honom och det ville Andreas. De började köra tillsammans i början på mars, sedan dess har de kört ungefär 12-14 timmar under fem tillfällen. Den senaste gången Andreas och Fabian övningskörde var den 20 mars 2022.

Andreas ombeds att berätta om det tillfället. Andreas berättar att hans erfarenhet av övningskörning är att inlärningskurvan går upp och ner, första gången går det jättedåligt, de är nervösa och sedan efter det går det jättebra och de börjar att slappna av och det är då misstagen kommer.

Den 20 mars började Andreas med att han berättade för Fabian att de skulle köra samma

runda som de hade kört söndagen tidigare, alltså den 13 mars. Då hade Andreas och Fabian ett delmål av att köra till Klågerup där Fabians pappa vuxit upp men då kom de inte till adressen på grund av trafiken och avstängda vägar. Denna dag frågade Fabian flera gånger om de skulle köra genom Tullstorp, det är en by där Fabian och Andreas sambo bott och växt upp. Andreas svarade att de skulle köra genom Tullstorp. Vid detta tillfälle reflekterade inte Andreas över det men senare kom Andreas på att den 20 mars var Fabians mammas födelsedag och hon ligger begravd i Tullstorp men Fabian sa aldrig någonting om att de skulle stanna eller liknande.

De övningskörde denna dag med Patriks bil, dagen innan hade de kört med Andreas bil. Andreas berättar att det var några incidenter under körningen, det var en incident vid ett övergångsställe men det var ingen fara för någon. Lite senare var det en incident vid en gul buss som skulle stanna vid sidan. De körde efter bussen ett tag och hade ingen möjlighet att köra om bussen. I början var det inga konstigheter, bussen stannade och Fabian stannade i tid innan bussen osv. Den tredje gången bussen stannade så fortsätter Fabian att rulla mot bussen vilket ledde till att Andreas fick dra i handbromsen och Fabian fick vejja. Ingen allvarlig incident då frågade Andreas vad det var Fabian tänkte på när han körde, Fabian svarade att ibland så svävade tankarna iväg och så. Andreas förklarade då för Fabian att han kanske inte skall prata så mycket som han gör under bilfärden utan fokusera på bilkörningen. Fabian sa då att när han pratar så lugnar han ner sig. Därefter fortsätter de köra och de kom senare till en stopplinje och Andreas sa till Fabian att han skulle tänka på placeringen vid stopplinjen eftersom att de skulle svänga höger. Andreas förklarade att han behöver endast fokusera på stopplinjen nu, allt annat kan han släppa.

Fabian glömde bort stopplinjen och är på väg ut vilket innebar ett ingripande till ifrån Andreas. Andreas frågade Fabian igen vad det är han funderar på, Fabian svarade igen att ibland svävar tankarna iväg och han blir lite disträ. Andreas förklarade för Fabian att det är en ganska mindre bra egenskap när man kör bil, det förstod Fabian och han berättade att han hade gått riskettan på körskolan där de pratade om trötthet och så.

De körde vidare och körningen går bra, sedan kom de till Klågerup, de parkerade där Fabians faster och förbrödrar är uppväxta och går en runda. Där gick de en raskpromenad och Andreas berättade om området och släktens uppväxt. Därefter hoppade de in i bilen igen och körde hem igen, hela rundan tog ungefär 2 timmar. Fabian gick in i huset när de kom hem, precis som han hade gjort de andra gångerna. Andreas berättar att det här var inga konstigheter, det här är sånt som händer när man övningskör så Andreas reflekterade inte mer över det.

Andreas tillfrågas om han märkte någon skillnad på Fabian denna dag tillskillnad från tidigare körningar. Andreas berättar att rent körmässigt så märkte han ingen direkt skillnad, han hade full koll på växlingar, kopplingen, broms osv. Andreas och Fabian hade pratat mycket om att han inte skulle oroa sig i förväg för någonting utan fokusera på en sak i taget när det kom till körningen. Första 30 minuterna så tyckte Andreas att Fabian kanske kändes lite mer tankspridd än vanligt och där hände några incidenter som under tidigare körningar inte varit några konstigheter. Andreas reflekterade inte mer över det. Andreas märkte ingen större skillnad, Fabian pratade på som vanligt och la inte märke till något anmärkningsvärt.

Andreas tillfrågas om han och Fabian pratat någonting om Fabians mamma vid körningarna. Andreas berättar att en gång så nämnde Fabian henne när hon skulle köra över järnvägsövergången i Svedala, Andreas tror att det kan varit denna söndagen (20/3). Detta var första gången de körde över en järnvägsövergång, Andreas sa till Fabian att det var viktigt att hålla koll åt båda hållen, bommar, ljud, ljus osv. Då svarade Fabian ja man vill inte gå samma öde till möte som sin mamma. Efter det pratade de inte mer om det.

Andreas tillfrågas om han hade någon mer kontakt med Fabian under söndagen. Andreas berättar att han skickar ett sms till Fabian som han inte får svar på. I sms:et skrev Andreas vad som gick bra och mindre bra på körningen, Andreas tycker att det är bra med en återkoppling. Andreas fick inget svar på sms:et. Andreas berättar att han har skickat sådana sms tidigare. Andreas skickade även ett sms på måndagen och frågade om han kommit hem välbehållen men det fick Andreas inte svar på.

Andreas tillfrågas om han och Fabian pratat om körkort. Andreas berättar att Fabians mål var att ta körkortet innan studenten. Detta hade Fabian sagt under mars månad, Andreas minns inte exakt när de pratat om det, det skulle kunna ha varit på lördagen den 19/3. Andreas hade då förklarat för Fabian att det var extrema väntetider på att få uppkörning, uppskrivning och halkan återstod också. Andreas förklarade för Fabian att rent körmässigt och teorimässigt skulle Fabian kunna klara att få körkort innan studenten men att det kan bli svårt med tanke på väntetider osv. Andreas sa till Fabian att han skulle fokusera på skolan och så kan han och Andreas fortsätta köra under april månad och därefter gå på körskolan igen. Andreas fick känslan av att Fabian hakat upp sig på att Fabian ville ha körkort innan studenten, han tror att det var ett mål för Fabian.

Andreas tillfrågas hur Fabian reagerade på det. Andreas tyckte inte att Fabian reagerade på något speciellt sätt mer än att han förstod att det inte vart vad Fabian hade tänkt sig.

Andreas tillfrågas om han och Fabian bokat in någon ny körningen efter söndagen. Andreas berättar att tanken var att de skulle köra varje helg.

Andreas tillfrågas om någonting speciellt händer under lördagens körning (19/3). Andreas berättar att Fabian vart lite stressad för att han ville vara hemma till klockan 17:00 för då skulle han passa farmor och farfars hund. Inga konstigheter under körningen, någon incident men inget anmärkningsvärt.

Andreas berättar att så som han kände Fabian så hade han en framtidstro, han hade köpt en studentkostym, han pratade om sommarjobb, han pratade mycket om att han gillade naturen. Fabian och Andreas hade pratat om att de skulle fiska någon gång.

Andreas ombeds att beskriva Fabian så som han lärt känna honom. Andreas berättar att Fabian är djurvän, tålmodig, snäll, väldigt glad för att prata, omtänksam, Fabian frågade alltid om hur det var med Andreas barn. Det är den uppfattning Andreas fått av Fabian, han har inte märkt något anmärkningsvärt eller speciellt med Fabian.

Andreas har inget annat som han vill tillägga i förhöret eller som han tror kan vara bra för polisen att känna till.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Böök, Olof

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av Pa Johansson

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Målsägandeförhör med Saras make Olof.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Elin Johansson

Förhørsdatum

2022-05-11

Förhör påbörjat

13:11

Förhör avslutat

14:09

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Närvarande vid förhöret är förutom målsägande Olof

Förhørsledare Elin Johansson

Bitr. förhørsledare Gabriella Minnelid

Målsägandebiträde Rasmus Lovén

Detta är en sammanfattning av förhöret som återfinns i sin helhet på ljudfil.

Förhørsledare inleder med att fråga Olof om det är någonting som han tänkt på inför detta förhöret som han känner är viktigt att få med.

Olof förklarar att det är en evig förändring som det här har skapat och att det är något som kommer påverka hela familjen och släkten i flera generationer. Frågor som 'varför finns inte min farmor/mormor, vem var hon, varför dog hon så tidigt' kommer alltid finnas med. Olof förklarar att han varit med om i andra sammanhang där det inte pratats om det men det vill Olof att dem ska göra i detta fallet. Detta påverkar inte bara här och nu utan det är i fler generationer framåt i tiden som detta kommer påverka oss berättar Olof att han har tänkt på.

Vill du berätta för oss som inte kände Sara vem hon var?

Olof berättar att det var hans fru. Hon var intelligent, smart och humoristisk. En glad kvinna som han känt i över 20 år. Igår den 10 maj berättar Olof att det var 20 år sen de gifte sig vilket innebär att de skulle haft 20 årig bröllopsdag. Sara hade ett stort hjärta, hon älskade människor och hon älskade att delge sin kunskap och hon arbetade som lärare. Sara var kärleksfull och älskade familjen väldigt mycket. Olof berättar att han träffade Sara första gången när han var 23 år men att de sen stötte på varandra igen i 30 års åldern vid midsommar år -00.

Olof förklarar att han disputerat och forskade i Lund vid den tiden när Sara säger att hon vill gifta sig med Olof. Sara bodde då i Stockholm och Olof menade på att de inte ens bodde ihop och att han hade fullt fokus på sin avhandling men Sara sa att 'det skiter hon i' för hon ville att de skulle gifta sig och det gjorde dem. Olof och Sara gifte sig i maj -02 och Olof disputerade i juni -02. Det visar lite grann hur hon var, säger Olof. Hade hon bestämt sig så hade hon bestämt sig. Hon var väldigt drivande. I ett 20 års äktenskap är det klart att det funnits konflikter men vi såg alltid en konstruktiv väg framåt. Vi har tre barn tillsammans och det var henne jag skulle fortsätta leva med och det fanns aldrig någon tvekan om det. Vi var mitt inne i en ny fas nu i vår relation också där barnen börjar bli lite äldre berättar Olof. Vi har ett ställe på Österlen som vi precis håller på att bygga till på och vi hade en tanke på att vi kanske kunde ha möjlighet till att vara lite mer flexibla i jobbet och jobba därifrån mer framöver. Sara hade en tanke kring att jobba mer projektmässigt med skolan. Vi såg lite andra möjligheter för framtiden där vi kanske skulle kunna spendera lite mer tid tillsammans på egen hand. Olof beskriver att de haft några hektiska men fantastiska år och att de fick första barnen ganska tätt. Det var samtidigt som Sara utbildade sig till lärare och Olof startade bolag. Det var en fantastisk tid och Olof beskriver det som att de verkligen jobbat ihop för att få det att fungera och skapa en plattform för familjen. Vi såg ett nytt skede komma nu där vi kanske skulle kunna resa lite mer tillsammans på tu man hand. Olof förklarar att de gjort mycket resor med barnen och det har varit helt fantastiskt men kanske lite mer resor på egen hand som i en ny fas.

Hur såg Saras relation ut till barnen?

Till alla barnen generellt så har Sara varit motorn. Olof förklarar att han tycker att han varit en närvarande far men Sara har varit den som hållit ihop familjen på alla sätt och vis.

Hedda är yngsta barnet och Olof beskriver det som att hon är ganska lik Olof och därför kanske de stod lite närmre. Men alla barnen stod väldigt nära Sara.

Hedda är eller var i en frigörande fas i livet och Olof beskriver att han kunde komma och säga god morgon vid frukosten men så fort mamma kom så stängde Hedda ner. Olof säger att han alltid fick höra att han kom så lindrigt undan. Hedda var inne i en frigörelseprocess som bara försvann nu, vem ska hon frigöra sig från nu liksom. En intressant period, det var liksom antingen jättemycket mamma eller inget alls, ibland fick mamma inte ens andas förklarar Olof.

Tora och hennes mamma hade en väldigt speciell relation. Hon och Sara stod väldigt nära. Tora är väldigt typiskt mellanbarn, diplomatisk. Hedda var kanske mer 'vild', tog för sig och en storebror som tog väldigt mycket plats. Tora var nog den som länkade ihop syskonskapet och hon hade en väldigt tight relation till sin mamma på många sätt och vis.

Ivar

En mor är en mor. Han har verkligen kommit i en kris nu när mamma inte finns där längre. Det var nog inte så tydligt, men han hade väldigt starkt band till Sara men kanske inte så starkt uttalat. Han är 18 år och ville hänga med kompisar och inte alltid göra som föräldrarna rekommenderade. Men det finns en väldigt kärlek och ett beroende till sin mamma.

Övriga släkten.

Saras har 2 bröder och en halvbror. Hennes föräldrar skildes när hon var 4 år och det var en ganska uppspliten skilsmässa.

Det är en tight syskonskara och framförallt Victor och Johan har hon haft en nära relation med. Det är alltid Sara man har vänt sig till i frågor som 'när ska vi fira den', 'när ska vi göra si och så' förklarar Olof. Det är Sara som varit motorn i familjen sen hennes mamma dog för fem år sen så har Sara blivit den som man vänder sig till och den som man förlitat sig på för att hålla samman familjen. Sara träffade hennes bror Victor minst en gång i veckan, han bodde i Malmö där Sara jobbade och de stod varandra väldigt nära. Speciellt efter att de förlorat sin mamma också så har deras relation blivit starkare så detta har tagit väldigt hårt på honom, nu när han även förlorat Sara.

Hur har detta påverkat dig?

Det är ett nytt liv och en helt oönskad situation. Vad ska man säga, säger Olof. Det har naturligtvis påverkat Olof i grunden, livet har blivit helt annorlunda förklarar han.

Om någon frågat honom i en nyårsintervju så hade han nog sagt att han hade varit på en bra plats med spännande projekt på jobbet, han fick se barnen växa till nya individer och att han och hans fru Sara skulle ha spännande planer framåt. Nu upplever Olof det som att han är på livets bakgård. Han tycker inte att någonting är roligt. Olof beskriver att han har tre helt fantastiska barn och att dom är hans drivkraft men allting ter sig meningslöst. Han har svårt att se något positivt i tillvaron på till exempel arbetet. Olof beskriver det som att han har hittat någon form för att agera där men han upplever det som att han är en B eller C version av sig själv. Olof beskriver det som att han hankar sig fram för att överleva och berättar att han känner sig amputerad. Han beskriver det som att det är klart att det funkar men man saknar sitt ben.

Olof går till en psykolog via jobbet. Hedda, Tora och Ivar har gått till kuratorer på skolorna. Tora ska börja gå till en psykolog.

Hela familjen har börjat gå till en familjeterapeut tillsammans för att prata om detta i grupp också och inte bara enskilt. Det är på Olofs initiativ de har börjat gå till familjeterapeuten, han kände att de tillsammans måste hitta verktyg för att klara av detta. Några i familjen var lite tveksamma men det kändes som en bra idé efteråt så de kommer nog fortsätta med det. Olof känner att familjen behöver det för att försöka hitta nya verktyg som en akterseglad familj. Till exempel att familjen kanske kan försöka göra någonting tillsammans en fredag kväll och bestämma att nu denna halvtimmen pratar vi inte om mamma för att inte dras ner i sorgen och känslorna. För att klara av det och få det att fungera behövs lite verktyg för familjen, alla klarar inte av att hantera sorgen som uppstår hela tiden och därför behöver vi hjälp och verktyg för familjen.

Hur mår barnen?

Barnen har hittat vägar som är helt fantastiska och väldigt imponerande säger Olof. De har hittat lite olika sätt att hantera detta på. Hedda har ett väldigt starkt kompisnätverk som har fångat upp henne och hon verkar må bra av det. Det är lite vad som fungerar för en själv, alla är olika. För Hedda verkar det fungera väldigt bra att vara i sociala sammanhang där smärtan och sorgen inte blir påmind.

Tora har några kompisar som hon är med mer och det är bra för henne och det är samma för Ivar upplever Olof. De har hittat vägar framåt menar Olof men deras sociala liv har förändrats lite grann. Den spontaniteten som fanns innan finns inte på samma sätt längre eftersom den familjen som alltid fanns tidigare, det vill säga en intakt trygg familj med mamma och pappa, den finns inte längre och det påverkar barnen. Olof märker på barnen att dom har förändrats i sitt sätt att vara och söker sig till trygga relationer.

Hur mår du och barnen inledningsvis?

Olof beskriver att han minns knappt, det var en chock. Första veckan var Olof och barnen nära sin släkt och vänner. Olof berättar att han minns knappt hur det var. Olofs syster och Saras bröder Johan och Victor var hos dem väldigt mycket och stöttade. Olofs syster var väldigt mycket med Tora. Det var väldigt turbulent. Olof beskriver det som att det kändes surrealistiskt och som att de hamnat i en konstig netflix film och att det måste ha blivit någonting fel. För att sen förstå.

Minns du känslorna du kände?

Från det drömska, surrealistiska till ångest och sorg och ren saknad beskriver Olof. Rädsla också, en konstig blandning. Men också en fruktansvärd smärta som finns kvar fortfarande. Olof förklarar att han pratat lite med en präst som förklarat för honom att den här smärtan är

en väldigt stark sorg som ter sig genom att man känner denna smärtan. Det är en smärta som Olof aldrig känt tidigare.

Hur har detta påverkat skolgång och arbete?

Olof har en ledande roll på bolaget så han har fördelat ut uppgifter på andra för att inte ha för mycket själv nu. Tidigare har Olof känt att jobbet varit spännande, även om varje dag inte alltid är spännande såklart, så har han alltid haft en grundläggande nyfikenhet och driv i det han jobbat med men det känns inte alls så längre. Nu känner Olof att det mesta känns meningslöst. Psykologen har sagt till Olof att han är väldigt känslostyrd så att det nog kan komma tillbaka och Olof beskriver att han alltid styrts av intresse och nyfikenhet men att han nu inte vet längre. Olof förklarar att det ändå är det bästa alternativet han har, att fortsätta gå till jobbet trots detta för att han kan inte bara sitta på en parkbänk. Olof beskriver att det är helt nytt för honom att känna så här och att han känner att skulle han inte ha ett jobb att gå till imorgon så hade han inte brytt sig nämnvärt för vad spelar det för roll egentligen. Det känns märkligt tycker Olof att känna så. Olof förklarar att han har fantastiska kollegor och det hjälper också att vara där för att hitta en väg framåt.

Hedda mår bra av att vara i skolan, det känns som att hon har hittat vägar och skolarbetet verkar fungera bra för henne.

Toras skola har varit väldigt tillmötesgående med att lägga upp en plan för skolarbetet där Tora kan fokusera på vissa ämnen och släppa andra och försöka hitta en väg tillbaka där hon kan sluta tänka på betyg och annat och skulle något behöva kompletteras senare så löser det sig. Vissa dagar har Tora uttryckt att hon inte orkar gå till skolan och det har varit helt okej. Det hon kan fokusera på det går bra och det går stegvis framåt. Och det är samma sak för Ivar. Ivar går en praktisk linje så han har praktik tre dagar i veckan och det har fungerat väldigt bra för honom, han är på en bra praktikplats där äldre kollegor också lyssnat och stöttat honom i detta.

Rutiner för familjen i vardagen

Det är en ny familj. Men det har varit väldigt viktigt för Olof att det ska fungera för barnens bästa. Barnen måste komma till skolan, det måste fungera så att de hittar en plats framåt i det här. Det har varit drivkraften sen dag ett förklarar Olof att få upp barnen och få dem till skolan om de klarar och vill och till aktiviteter om de klarar och vill och att jag finns där. Redan efter andra veckan där så kom vi igång med lite nya rutiner som lite matdagar sinsemellan, Sara hade fantastiska gurkväxter som Hedda tagit sig an nu att vattna och ta hand om. Sara tyckte om krukväxter och att plantera så det har blivit ett projekt att ta hand om det. Vi har fördelat lite ansvarsområde och hjälps åt förklarar Olof och menar att det kanske samtidigt har varit ett sätt för bearbetning genom att vi tar hand om det så att det får finnas kvar och ha Sara med oss genom att ta över hennes nyckelroller. Det går förvånansvärt bra och barnen tar stort ansvar. Barnen har själv tagit på sig en del ansvar och roller för att familjen ska fungera och det kanske också är ett sätt att visa för Sara att vi klarar oss, det gör jävligt ont varje dag men vi klarar oss.

Olof och Victor träffas lite då och då fortfarande och ska nog träffas idag efter förhöret berättar Olof. Victor och Sara hade en väldigt frekvent kontakt och sågs nästan varje vecka på något sätt. Och det som många saknar är den där vardagliga avstämningen som Sara var fenomenal på. Sara pratade med Johan minst en gång i veckan och hon hade en väldigt speciell relation till sin äldsta bror Tobias som är gift med Saras gamla vän Anna-Maria, så Tobias har förlorat sin syster och Anna-Maria har förlorat en väldigt nära vän. Saras mamma dog för fem års sen men hennes pappa Kim bor i Karlstad nu och dom hade lite kontakt men kanske inte så mycket men det är klart att förlora sin dotter är fel gång liksom.

Rasmus målsägandebiträde ber Olof förklara lite mer, utifrån att han tidigare i förhöret uttryckt att Sara är hjulet i familjen, hur det påverkar honom att hon inte längre finns som det

hjulet som drivit familjen?

Det är svårt att sätta ord på det tycker Olof, men han upplever det som att han står ensam nu. Det är en stor smärta i vardagen som pågår konstant i att inte kunna föra dialoger med Sara på dagar och kvällar kring allt förklarar Olof, det är helt tyst beskriver han. På kvällarna så är alla utlokaliserade. Vi försöker ta en dag i taget och se hur veckan kan fungera som en överlevnadsstrategi.

Rasmus förklarar att han förstår det som att Olof fått ta en större del själv men även att de har fördelat en del uppgifter till barnen och undrar hur det har påverkat Olofs sorgeprocess med att han kanske fått ta mer praktiskt ansvar.

Olof beskriver det som att det kanske på något sätt hjälpt honom i sorgen att det som han tidigare har tänkt att 'det fixar Sara', det har på något sätt blivit ännu viktigare nu för att det var viktigt för Sara. Som exempel menar Olof att krukväxter och blommor var Saras projekt och det var inget som han brukade lägga sig i och om han någon gång skulle sköta det åt Sara om hon skulle iväg eller liknande så fick han en lapp skriven med hur han skulle ta hand om det. Nu blir det ännu viktigare för att dom får ju inte dö nu säger Olof. Det har blivit viktigt att förvalta det som var Sara hos oss. Hon kommer alltid vara kvar med oss i hjärtat och minnet men hon ska också vara kvar i hemmet hos oss.

Förhørsledare frågar om prioriteten på barnen och att de ska kunna göra det dom känner för och vill trots detta gjort att du inte lägger prioritet på dig?

Olof beskriver det som att sticka ut med vännerna för att ta en öl som han kanske gjort förr inte finns längre. Att ta cyklarna och sticka ut och köra några mil, det finns inte längre. Det livet finns inte längre. Fokus är familjen, att vi överlever och tar oss igenom vad vi nu ska ta oss igenom.

Olof beskriver att när sånt här sker så kliver en del fram och en del tar ett steg tillbaka. En del grannar har ställt upp väldigt mycket och en del väninnor till Sara som vi har umgåtts med genom Sara har klivit fram. Olof berättar att han och Saras väninnor har träffas och på så viss på något sätt få sörja och prata om Sara tillsammans för dom saknar också Sara. Till exempel Åsa som Sara tränade mycket med hon har ändrat sina träningstider så nu kan vi träna tillsammans och då kan vi snacka lite efteråt vilket har betytt otroligt mycket. Olof beskriver att det är en helt ny situation, ett helt nytt liv och ett helt annat socialt nätverk nu, inte att det har försvunnit men att det har ritats om. Olof förklarar att det inte fanns för några månader sen att han skulle sitta och dricka te eller ett glas vin tillsammans med Saras väninnor men att det nu är naturligt för att de vill prata och se hur Olof mår. Det är fint på sitt sätt menar Olof.

Rasmus undrar hur skolgången konkret har påverkats av frånvaron som t.ex. Tora haft.

Olof förklarar att det är klart att frånvaro påverkar skolan men att det varit dagar som Tora knappt kunnat sova för att hon tänkt på det som hänt och att hon därför inte heller orkat gå till skolan. Hon har halkat efter i några moment, men det finns en plan framåt men om man jämför med för hur det var för några månader sen så var hon i fas med allting.

Rasmus undrar hur Olofs arbete påverkats.

Olof tycker att han har hittat en lösning framåt och han har delegerat ut rätt mycket arbetsuppgifter till andra. Den första veckan var Olof inte på jobbet alls men på fredagen var det en afterwork inplanerad sen länge som ändrades om till en helgfika istället så då gick Olof dit med sin syster och det blev en väldigt bra stund. Förra veckan hade de ett stort möte där Olof förklarade sin situation och att den Olof som lämnade kontoret den 21/3 aldrig kommer tillbaka. Olof förklarar också i detta mötet att han känner sig som en B eller C version av sig själv men att de måste hitta en väg framåt och 'business as usual'. Olof förklarar att han känner att han har ett sätt att manövrera i det men drivkraften och glädjen finns inte och det är det som är dränerande och det känns meningslöst. Det kommer ta lång tid säger Olof men det är ändå det bästa alternativet.

Rasmus har inte fler frågor.

Förhørsledare frågar hur detta påverkat Olof och familjen ekonomiskt?

Olof har inte hunnit tänka på detta än men ser att det får hittas en lösning på det. De har haft gemensam ekonomi och betalat för boende och det familjen gör gemensamt. Olof bedömer att de kommer kunna bo kvar där de bor idag och behålla fritidsfastigheten men han har inte tänkt eller funderat på det.

Förhørsledare informerar Olof om att det kommer ställas några frågor kring Saras jobb och att vi vill förtydliga innan det att det finns inga tecken på att detta skulle vara riktat mot Sara som individ men att vi ändå vill ställa några frågor kring hennes jobb.

Är där någonting som har hänt i närtid till brottet som varit ovanligt eller något som Sara pratat om eller något som du tänkt på kring hennes roll som lärare på skolan?

Nej inget alls säger Olof utan tvärt om så har Sara några månader sen i början av terminen uttryckt att det var en väldigt stabil klass och det har inte alltid varit så kanske. Olof berättar att för några år sen, kanske 3-4 år sen, så var det någon elev som uttryckt sig och Sara sa att hon inte skulle vilja träffa på just den killen någon annanstans än på skolan. Det var en elev som hon hade för säkert 3-4 år sen, han hade gjort något tecken eller sagt någonting men hon kände att han var lite läskig. Men just denna våren har hon uttryckt att det varit en väldigt stabil klass. Sara jobbade som mentor och hade samhälle/media.

Biträdande förhørsledare frågar om det var något som de pratade om i vardagen om det var någon elev eller så på skolan.

Olof svarar att det var om det var någonting som stack ut eller avvek på positivt eller negativt sätt. Senaste månaderna var Sara väldigt nöjd med sina klasser säger Olof.

Har du hört talas om Fabian som är misstänkt någon gång?

Nej.

Sara har aldrig pratat om honom som du kan minnas?

Nej.

Rasmus och Olof inkommer med ersättningsanspråk i skriftlig form.

Rasmus har inget mer att tillägga.

Gabriella har inget mer att tillägga.

Olof har inget mer att tillägga.

Förhöret avslutas.

Genomläst och godkänt 25 maj 2022 tillsammans med målsägandebiträde Rasmus Lovén.

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Baqvero Wihlborg, Victor

Personnummer

Den hörde är

Målsägande

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av förhørsledare.

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Målsägandeförhör med Victor som är Saras yngsta bror.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Elin Johansson

Förhørsdatum

2022-06-15

Förhör påbörjat

09:48

Förhör avslutat

12:00

Förhørsplats

Norra vallgatan 70, Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Målsägandeförhör med Victor som är Saras yngsta bror.

Vill du berätta för oss som inte kände Sara vem hon var.

Victor berättar att Sara var hans syster och extra mamma. Hon var 11 år äldre än Victor och uppfostrade honom genom hela hans barndom. De bodde tillsammans i Vallentuna fram till att Victor var 9 år ungefär och därefter flyttade Sara till Uppsala och Victor till Skåne. Victor förklarar att alla hans syskon varit som extra föräldrar för att hans mamma och pappa skilt sig när han var 7 år. Victors pappa flyttade till Spanien efter skilsmässan.

Victors uppväxt är präglad av hans mamma och Sara. Johan, som är Victors bror, bodde också där tillsammans med dem och Victor beskriver att han sett upp till Johan också men kanske först lite senare. Victor berättar att han har starka minne från hur han fått vara med Sara och hennes vänner när han var liten. Bland annat minns han att han fick vara med när Sara bjöd vännerna på te och scones när Sara var ca 16 år. Det var Malin, Anna och Amso(Anna Maria) som var den innersta kretsen bland Saras vänner då och nu.

Victor berättade att han träffade svägerskan Amso (Anna Maria) i helgen för att de varit på studentfirande. Han berättar att Amso har blivit en viktig kontakt nu för att det finns en sammanknytning till Sara genom henne som Victor vill bibehålla. Victor förklarar att Amso varit barnvakt åt honom sen han var 5-6 år och alltid varit bästa vän med Sara. Därför har det nu blivit en väldigt viktig kontakt att behålla för kopplingen till Sara.

Sara och mamma har alltid varit extra viktiga berättar Victor. Han har alltid upplevt att han växt upp med väldigt starka kvinnor och nu finns det inga äldre kvinnor kvar i släkten. När Victors dotter föddes blev Sara som en stand-in farmor. Sara engagerade sig väldigt mycket i Ada och var den första att komma och besöka efter att hon fötts trots att Victor och Sofia

kanske egentligen inte orkade med besök. Ada har extremt mycket saker som påminner om Sara. Ada har fått böcker, hemmastickade filtar och kläder. Victor berättar att hans mamma också stickade men att Sara var mycket bättre på det och gjorde allting så skickligt. Ada är ca 2 år och har i det senaste blivit fascinerad över vart kläder kommer ifrån berättar Victor. Häromdagen frågade Ada om mormor stickat en tröja och då förklarade Victor att det var faster Sara som stickat den. Ada säger vid det tillfället att 'Sara kommer snart' och Victor beskriver att det högg till i honom för att hon aldrig kommer komma igen. Victor berättar att Ada nog har märkt att Sara är laddad för en dag stod Ada och hoppade i soffan och upprepade Saras namn om och om igen.

Victor berättar att sen Sara mördades har det varit kaos i hans huvud. Han kan inte styra sina tankar och har svårt för att koncentrera sig på saker. Han berättar att han har ett starkt minne av att Sara tyckte att han skar för tjocka skivor av gurkan när han var mindre. Hon hade då visat honom att hon fick ut 2 kanske 3 skivor utav en av Victors gurkskivor. Victor förklarar att Ada gillar gurka så han skär väldigt mycket gurka åt henne och blir därför påmind om det minnet ofta.

Victor och Sara brukade oftast ses för att äta frukost, ta en kaffe eller lunch tillsammans. Oftast var det innan plugg och jobb för att det var då det passade dem båda bäst i tid. De burkade träffas i närheten av skolan där Sara jobbade på något café och prata, just nu var det mest barn som var samtalsämnet beskriver Victor. Victor berättar att Sara varit orolig över sin son som varit inne i en fas där han velat vara gangster och inte umgås så mycket med familjen men att det hade börjat bli lite bättre. Sara berättade efter sportlovet för Victor att hon hade upplevt hennes son annorlunda och att han förändrats positivt.

Victors minne fungerar dåligt nu berättar han men han tror att sista gången som han och Sara sågs var någon gång efter sportlovet ca 2-3 veckor innan hon dog men han drar sig sen till minnes att de nog setts en gång till därefter på en lunch ca 1,5 vecka innan hon dog. Victor förklarar att de skulle ha sets nästa gång på fredagen innan hon dog men att han nog fick förhinder så de skulle därför ses fredagen i veckan som hon dog. Victor beskriver att det är skönt att träffa bara Sara. Han brukade åka iväg och träffa sina syskon förr när de bodde på olika orter men sen de blivit familjer med barn så har det inte funnits samma utrymme för det.

Sista gången som Victor träffade Sara utifrån som han minns det idag är att han var hemma och vabbade med sin dotter. Han minns att Sara såg det som en bonus att hon även fick träffa Ada. Victor berättar att Sara nog var lite sugen på att göra någonting annat, kanske skriva eller någonting mer kreativt men hon var inte helt säker på vad hon ville göra. Hon hade pratat om att kanske jobba deltid från huset på landet t.ex. Victor förklarar att Sara nog var en besvärlig person för chefer för hon var inte tyst om hon tyckte någonting var dåligt och sista tiden hade hon varit lite missnöjd med ledningen. Vissa saker som t.ex. hennes projekt på skolan tyckte hon var väldigt kul men det tog också mycket tid som inte var schemalagt vilket bidrog med viss stress. Inte stressen som hon hade på sitt föregående reklamjobb förklarar Victor men ändå stressigt.

Sara hade velat att Victor skulle flytta upp till Stockholm under tiden som hon bodde där och Victor har alltid velat bli som Sara berättar han. Sara var även ekonomisk förklarar Victor som berättar att hon då hade en etta i Stockholm på 34 kvadrat som hon tyckte att Victor kunde flytta upp till för att kunna gå i skolan där. Det hade nog inte gått så bra tror Victor som beskriver att Sara är väldigt noggrann och ordentlig medans han är motsatsen. Sen flyttade Sara ner till Skåne med Olof.

Victor berättar att han alltid har varit inspirerad av Sara. Hon gjorde blandband till honom

och han försökte alltid härma hennes skrivstil mm. Sista gången han sökte in till ett konstfack var 2012 men han kom inte vidare ifrån sista urvalet utan sökte jobb och hoppade sen in på grafisk design istället. Men när han skulle söka sista gången till konstfacket så skulle de lämna in en uppgift. Häromdagen när Victor rensade sin drive så kom han över denna uppgift och minns hur han lånade gamla pärmar från Sara och gjorde ett typsnitt utifrån hennes handstil. I uppgiften har han även skrivit att inspirationen varit hans syster. Victor beskriver att han alltid varit fascinerad av Saras 's' och Johans 'j'. Sara har varit Victors inspiration och förebild och han minns tillbaka hur han en gång var med henne på en teorilektion på körskolan. Hon passade honom väldigt mycket och han fick följa med henne på väldigt mycket.

Victor berättar att under en period var han nog lite närmre Johan men annars har Sara varit en väldigt stor del i hela hans liv. Victor förklarar att han varit nära alla syskon men på olika sätt.

Sara som person var omtänksam, pedantisk och pålitlig berättar Victor. Johan har berättat en historia en gång från början när Sara träffade Olof. Då skulle Sara ha ringt till Johan och varit väldigt glad över att Olof kallat henne för slarver. Olof och Sara är nog ungefär lika pedantiska förklarar Victor. Sara var bra på att upprätthålla kontakter. Hon kunde till exempel skicka kort hela somrarna när Victor var i Spanien hos sin pappa. Det var nog få svars kort som skickades men det fortsatte ändå komma kort förklarar Victor. Hon kunde ibland skicka kort även när båda var i Sverige. Hon hittade kort på caféer förr när det alltid stod gratis kort och hade alltid kort hemma. Hon var väldigt förutseende. Till exempel så fick Ada födelsedagspresenter den 25 maj som var ifrån Sara för att hon hade redan ordnat med det. Hon har alltid gillat secondhand och loppisar. Det kräver kanske lite planering menar Victor för att hitta rätt grejer i tid. Ibland är det svårt att veta om hon köpt det nytt eller begagnat för hon lyckas alltid hitta saker som ser nytt ut. Sara var väldigt duktig på presenter men svår att ge presenter. Victor tror aldrig hon ogillat någon av hans presenter men när deras mamma gav presenter så fick hon nästan alltid också lämna kvittot.

Victor berättar att han pratade med en gammal vän till Sara som heter Annika i förra månaden. Sara och Annika träffades i Thailand när Sara var där och backpackade. De har hållit kontakten i 20 år och pratat senast om hur Sara fick möjligheten att leka farmor nu med Ada inför att själv förhoppningsvis bli farmor en dag.

21 Mars

Victor berättar att han var hemma den 21 mars. Han stod och diskade och av någon anledning satte han igång radion vilket han aldrig brukar göra annars. Det var direktsändning från Latinskolan och han upplever det som otydligt vad som faktiskt hänt. Victor sms:ade Sara för att fråga hur det var men fick inget svar. De pratade på radion om att folk var inlåsta på skolan och Victor försökte att inte tänka för mycket på det. Han uppfattade det som att det var två elever som bråkat och att det inte var jätteallvarligt. Han förstod det som att det inte var en situation som kunde eskalera. Victor vet inte om han missförstått helt men som han förstått det så var det personen som var skadade i ansiktet men att de hade kunnat gå därifrån och inte att de blivit iväg körda med bår. Han säger att han kan ha tolkat orden till det bättre. Victor fick inget svar av Sara så han ringer till Olof. Olof har nog en annan bild av det hela förklarar Victor. Victor ringde till Olof strax innan kl. 19.00 och då hade Olof inte hört någonting och visste ingenting. Tora hade fått ett mystiskt sms från en av Saras kollegor. Olof lugnade Victor med att det har hänt någonting och att hon säkert håller på med situationen och kanske inte ens har telefonen på sig. Det lugnade Victor som gick och tittade på husdrömmar tillsammans med sin fru. Victor tyckte inte att det lät så farligt på nyheterna och var stolt över sig själv för att han inte rusade iväg i sina tankar. Sen ringde Olof och berättade att Sara var död. Victor berättar att hans fru såg på honom att det var någonting som hänt och han berättar för henne att Sara är död. Victors fru Sofia kollapsade och Ada vaknade mitt i allt. Victor beskriver hur han fick ta hand om sin fru och Ada. De ringde Sofias bror som fick komma till

Sofia och Ada så Victor kunde åka till Olof. Victor ville köra med Sofia tyckte att han skulle ta taxi så det gjorde han. När Victor kommer fram till Olof så är det en polis som öppnar och hela familjen är helt förstörd. Det är som att komma in i en brittisk kriminalserie förklarar Victor. Han förklarar att han nog aldrig sett sin sväger i t-shirt och mjukisbyxor tidigare, det var som en stereotypisk bild av en sörjande man. Han hade det på sig i flera dagar för han orkade inte byta till någonting annat. Victor minns hur han stod och kramade Tora i köket. Olof var väldigt chockad och poliserna frågade om de även fick ge Victor all information för att de inte trodde att Olof förstått allt. Poliserna förklarar vilka skador som fanns och att det var svårt att identifiera Sara men att det ändå var fastställt att det var hon via andra saker på henne. Tiden gick snabbt men ändå så långsamt beskriver Victor. Victor förklarar att han tog sig an att administrera allting som behövdes göras. Han fick massa namn att ringa för att sjukanmäla på jobb och till skolor. Han fick ställa in eget läkarbesök och ta emot och genomföra samtal till släkt och vänner för att förklara vad som hänt för att Olof inte klarade av det i det skedet. Victor ringde sina bröder och berättade att deras gemensamma syster var död. Victor förklarar att han aldrig gråtit så mycket med folk som han aldrig tidigare pratat med och att han aldrig suttit så mycket i telefon som då. Johan som är Saras andra bror kom ner och det gjorde även Olofs syster.

Victor beskriver att han kände sig så jävla ensam. Han försökte ringa runt för att få svar på vad han skulle göra med barnen för han visste inte om Olof skulle klara av att ta hand om barnen och om Olof skulle komma tillbaka så han skulle kunna ta hand om barnen. Victor tänker tanken att han kanske nu står med totalt 4 barn och att han inte vet hur man tar hand om tonåringar. Han ville ha hjälp med hur han skulle hantera situationen men det fanns ingen hjälp. Malmö ville inte hjälpa till för att bostadsadressen var i Lund. Lund har fortfarande inte återkommit med något svar eller någon kontakt.

Det fanns en präst inledningsvis som nog hjälpte Olof väldigt mycket men det var ingen person som Victor kände att han kunde vända sig till för att få hjälp. Victor upplevde honom som väldigt arrogant och enligt prästen så fanns det ingen annan att få hjälp av i hela lunds kommun. Prästen kunde inte svara på vad det fanns för hjälp till barnen att få och Saras arbetsgivare skulle hjälpa till men hade ingen hjälp att erbjuda verkade det som för det har inte kommit någon. Victor beskriver att han kände sig extremt ensam och han kände ett enormt ansvar för barnen. Han kände extrem skuld till Sara för att han vet att om någonting hade hänt honom så hade Sara gjort allt hon kunde för Ada. Victor upplever att de inte fick hjälp någonstans. Tjejernas skolor sa snälla saker säger han men sen gav de numret till kuratorerna och mer än så var det inte.

Victor berättar också att han var väldigt arg över hur polisen kan komma och berätta för barnen att deras mamma blivit brutalt yx-mördad och meddela att polisen kommer höra av sig dagen efter men att sen ingen hör av sig. Victor berättar hur han fick ringa 11414 för att fråga efter någon på eftermiddagen dagen efter. Han förklarar att han och familjen inte visste någonting och att han kände att han stod helt ensam. Det var ett extremt jobbigt dygn. Sen kom Johan och Olofs syster ner på eftermiddagen och Victor kunde få lite avlastning. Victor hade inte tid att vara ledsen för någon var tvungen att fixa mat och allt som behövdes fixas. Den natten när Johan kommit ner sov Victor och Johan hemma hos Victor. På morgonen när de vaknade upp så var Victor så ledsen att hans ben inte bar honom, han fick sätta sig på golvet. Det var nog första gången som han kunde släppa fram sin sorg. När de åkte tillbaka till Lund körde de förbi skolan och kyrkan. Victor förklarar att han varit där många gånger sen dess för att han vill ha någonting att hålla kvar vid.

Sen dess har det förändrats över tiden men Victor lyckas fortfarande inte göra så mycket. Han känner väldigt lite glädje, har väldigt lite energi och ingenting är särskilt kul. Han klarar i stort sett bara av att göra saker som måste göras för att familjen ska fungera. Victors fru är gravid och hon är väldigt illamående och trött. Det enda Victor gör om dagarna förutom att försöka plugga eller jobba är att han hämtar Ada från förskolan, diskar och lagar mat. Han

försöker plugga eller jobba på dagarna men förklarar att det känns som att han mest sitter och stirrar. Victor har svårt för att läsa och koncentrera sig. Han har inte kunnat fullgöra sina studier, det är ett examensarbete som han inte klarat av att skriva och en tenta som han inte klarat av vilket innebär att han inte klarat av två kurser denna terminen. Victor har gjort några mindre jobb-grejer och det går bra om han jobbar tillsammans med någon. Är han ensam så händer det ingenting förklarar han. Det funkar lite bättre om det är mer handgripliga saker som ska göras beskriver han.

Det är påfrestande för familjen eftersom Victors fru inte heller mår så bra av graviditeten. Hon vill gärna ha speciell mat eftersom hon mår illa och Victor har inte alltid energin att hitta på extra saker. Saras död har påverkat Victors fru mer än vad de båda trott. Det fungerar när det är enkelt med Ada men när hon inte vill sova eller vi inte får sova då blir det extra jobbigt. Victor är i stort behov av sin sömn och får han inte sova blir hela dagen efter förstörd. Då är han ledsen hela tiden och kan inte göra någonting.

Victor kontaktade snabbt en psykolog som han gått till tidigare. Den psykologen tyckte att Victor behövde någon som hade mer erfarenhet kring trauma och krishantering. Victor och hans fru har gått tillsammans till centrum för brottsutsatta. I början gav det mer än vad det gör nu upplever Victor. Nästa steg är hjälp via vårdcentralen. Victor tyckte det var skönt att centrum för brottsutsatta kontaktade honom. Fältgruppen i Malmö träffade på Victor och de skulle ringa till Lund för att hjälpa till så att barnen skulle få hjälp. Men Lund har inte hört av sig.

Victor berättar att han och Sara var tillsammans med deras mamma när hon dog i cancer. Det var mer väntat även om det gick väldigt fort förklarar Victor. Begravningen var en milsten då och Victor hoppades att det skulle vara samma nu. Men han upplever inte att det varit så. Nu har det gått ca 1 månad sen begravningen och Victor har svårare för att somna och sova nu än innan begravningen. Victor upplever att han ser en abstrakt bild av en yxa som träffar Sara i huvudet. Våldet var inte så svårt innan begravningen men efter begravningen så har det blivit väldigt påtagligt. Victor berättar att han i början kunde välja att inte gå in i fantasierna kring detta men nu är det som en stillbild av en yxa i hennes huvud. Det är inte ens en bild förklarar Victor utan väldigt abstrakt möte mellan yxa och ansikte. För att kunna släppa tankarna och kunna somna måste han ha något att lyssna på och det har han inte behövt tidigare. Saker som varit lite svårt tidigare har nu blivit extremt svåra. Till exempel att läsa och det behöver inte vara någon svår text utan bara att läsa. Det enda sättet för att behålla fokus nu är att göra någonting praktiskt. Det abstrakta funkar inte just nu.

Reaktioner på andra.

Olof har haft olika faser. Han hamnade i chock första veckan där han inte kunde göra någonting, han fungerade inte. Sen har han börjat organisera och nu har han förändrats till att ta ansvaret för två personer och han gör det bra.

Ivar har reagerat med att han vill prata mycket. Han har tryckt på att hela familjen ska gå på familjeterapi. Han har förändrats mycket. För säkert ett år sen utredes han för psykologiska problem. Psykologen hade då sagt att han kanske inte förändrar sig fören han hamnat i en livskris eller efter att han träffat första kärleken. Detta är en livskris och det kanske är det som förändrat honom. Han gör allting nu som han nog tänker att Sara hade velat att han gjorde. Han har bytt klädstil, slutat hänga med de flesta kompisarna, slutat dricka och är mer hemma med familjen. Han har varit duktig på att hålla uppe en fasad alltid och nu verkar det som att han släppt den och kommit fram som för den han är. Gentemot Sara har han alltid haft en full öppenhet, där han har aldrig haft en fasad.

Tora har alltid varit ganska sluten men hon har alltid pratat med Sara. Hon har inte haft så många vänner och haft det tufft i skolan. Det var en stor förändring att börja på gymnasiet

och få nya vänner. Hon hänger mycket med kompisar nu och är inte så sugen på att prata om det som hänt. Hon går till en psykolog via BUP i Lund.

Hedda och Sara hade det lite jobbigt på slutet. Hedda är tonåring och de bråkade mycket. Hedda är nog den som minst vill hantera det som hänt. Hon vill låtsas som att ingenting har hänt och har väldigt lite förståelse för att det är jobbigt för andra, till exempel Olof. Hon går till en kurator men det är inte för att hon vill utan bara för att hon vet att Olof vill att hon går dit.

Sara skulle nog utöver Olof och barnen säga att hennes bröder och deras familjer är hennes familj. Hennes pappa och Gunnel men också vissa kusiner som hon står nära. Kanske Victors sida också som bor nere i Spanien men det är Victor osäker på om hon kanske skulle se mer som släkt. Amso (Anna Maria) som var en väldigt nära vän till Sara som även är gift med Saras bror. Varje år i november hade de syskonträff och då träffades de alla syskon tillsammans med respektive och barn hos Johan som bor på stor gård.

Målsägandebiträdet frågar om hur ekonomin påverkats av att studierna inte gått som det var tänkt.

Victor berättar att han får inget studiemedel för de sommarkurser så som han tänkt. Han vet inte heller om han blir återbetalningsskyldig eller om CSN gör ett undantag i detta fall. Victor har 100 % studiemedel vilket blir ca 12-13.000 kr i månaden.

Det är examensarbetet som han inte fått godkänt på och en kurs med omtenta som han ej klarat. Kursen med tentan handlade om Jack the Ripper och det var inget som kändes aktuellt att läsa in sig på under omständigheterna.

Han har arbetat lite sidan av på sitt egna företag för att kunna betala räkningar men det har inte varit mer än 10-20.000 kr i vinst per år.

Framtiden

I början tänkte Victor att han kanske hade 4 barn helt plötsligt.

Victor berättar också att han har förändrat sin syn på brottsoffer och anhöriga till brottsoffer efter det här.

Victor säger att han känner Olof bäst av syskonen men han känner ändå inte Olof en bråkdel så mycket som han kände Sara. Victor är rädd för att förlora barnen och vill inte att dom ska fejda ur hans liv. Victor vet att han inte är den bästa på att upprätthålla kontakter och är rädd för att inte vara en del i Saras barns liv. Han är också orolig för hur det ska gå för barnen.

Sara var den mest engagerade släktingen som Ada hade. Bröderna bor inte här och mormor och morfar är inte lika varma som Sara. Sara hade varit den första att besöka igen när vårt andra barn kommit precis som med Ada berättar Victor.

Victor tycker det känns konstigt att vara en person vars syster blivit mördad. Han ser hur han hela livet kommer få förklara detta. Till exempel så har Victor alltid sagt att han åkt till Sara tidigare men nu får han kanske säga till Olof istället, eller vad säger man frågar Victor högt. Det är inte längre 'min systers hus' utan nu är det 'min systers familjs hus' för min syster är död. Victor tycker att det är väldigt jobbigt att det nu bara är bröder, inte syskon som det alltid varit tidigare.

Victor beskriver att hans hemstad har blivit jobbig att ta sig igenom för han cyklar förbi skolan och kyrkan väldigt ofta. Han berättar att han går förbi bårhuset i Malmö flera gånger i veckan och att han fått en association till det efter det här för att det måste ha varit ett sånt som Sara varit på även om det inte var det i Malmö.

Målsägandebiträdet har inga fler frågor.

Victor har inget mer att tillägga.

Biträdande förhørsledare har inga frågor.

Genomläst utan erinran 2022-06-16 på rättscentrum i Malmö.

Förhör

Victoria Edströms särbo

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person			Personnummer
Myren, Ove Sigfred			
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Ja	Dataslagning	
Tolk	Språk		

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Målsägandeförhör

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Gabriella Minnelid	2022-06-01	14:12	15:22
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
RCM	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör	

Involverad personal

Funktion

Elin Johansson

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Victoria var aktiv, engagerad, medveten om att saker skulle skötas på ett korrekt sätt – konform i sitt sätt att vara. Victoria var också utåtriktad, glad som person, omhändertagande. Hon var omhändertagande när det kom till hennes barn och de hon hade en relation till – även elever. Victoria var engagerad i sitt yrke som lärare och engagerade sig i varje enskild elev.

Relationen mellan Ove och Victoria växte fram. De kände varandra redan innan Victorias skilsmässa då de bodde nära varandra och tränade ihop. Efter skilsmässan utvecklades deras relation. Både Victoria och Ove hade barn sedan tidigare förhållanden men Victorias barn var yngre än Oves. Detta präglade deras relation i början då det var en stor förändring för dem med skilsmässan.

Vid uppläsning av förhör så vill Ove tillägga att han i början av deras förhållande inte visste om han skulle flytta tillbaka till Norge, vilket också påverkade deras relation i början.

Med tiden så blev Ove och Victoria mer och mer delaktiga i varandras liv. De har träffat varandras familjer och vänner. När Victoria köpte sitt hus hjälpte Ove henne mycket med detta och de har rest en del ihop. Ove och Victoria blev ett par sommaren/hösten 2014.

De har aldrig bott ihop vilket har haft mycket att göra med barnen. Victorias dotter är rätt känslig för förändringar och de både hade ett etablerat liv och då var det inte lika självklart att flytta ihop. Tanken var att de skulle flytta ihop när Victorias barn blev äldre och flyttade hemifrån. Skulle de flyttat ihop innan så hade de behövt flytta in hos Ove, vilket inte hade varit så enkelt. Detta för att Ove har mer plats och att han har sitt kontor i hemmet.

Ove har en god relation till Victorias barn. Barnen bodde varannan vecka hos Victoria och de

umgicks därför mest när barnen var hos sin pappa. Barnen hade sin far så Ove var aldrig med och bestämde på så sätt, men de åkte på gemensamma utflykter med barnen samt när de hälsade på Viktorias familj.

Ove har umgicks en del själv med Victorias barn, främst dottern och då gick de och tränade ihop.

Victorias närmsta familj var primärt föräldrarna och brodern med familj.

Det var lite kontroverser mellan Victoria och hennes familj i början av deras förhållande.

Föräldrarna var lite skakade av skilsmässan och relationen med Ove. Föräldrarna kommer från en frikyrklig miljö i Småland/Blekinge vilket har präglat deras syn på hur saker ska vara.

Detta präglade nog också Ove och Victorias relation i början och ledde till mer försiktighet hos Ove, hur han närmade sig hennes familj. Efterhand lärde hennes familj känna Ove och fick förtroende för honom. Ove har en bra relation till Victorias föräldrar och bror.

Victoria har alltid varit välkommen i Oves familj och bland hans vänner.

Ove har haft tät kontakt med Victorias familj sedan den 21/3. Ove har främst haft kontakt med hennes bror Veine och hans fru samt Victorias mamma. Annars har Ove haft bäst kontakt med Victorias pappa.

Ove tillfrågas hur han påverkats av mordet på Victoria. Ove säger att han blev helt satt ur spel, först kommer chocken och man blir vilsen. Det är svårt att veta vad man ska göra, sorg och saknad gör att man får kämpa hårt för att saker ska rulla på. Jobbet har fått stå tillbaka då sorgen tar så mycket tid och energi. Ove har känt sig väldigt stressad då han har en egen firma och han kan inte bara ta ledigt eller sjukskriva sig. Det blev en svår situation, Ove försökte så gott han kunde men han upplever att hela sorgeprocessen drogs ut pga. denna stress.

Ove beskriver sorgeprocessen som omständlig. Bara att meddela folk vad som hänt och prata om det är väldigt tidskrävande och psykiskt tärande. Det finns fortfarande vänner till Ove som inte vet vad som hänt. Ove har inte haft kraft och ork till att ringa och berätta, han vet hur det påverkar honom negativt.

Gällande arbetet så har det lidit skada då Ove inte kunnat åta sig nya uppdrag. Även befintliga uppdragsgivare har låtit bli att ge Ove nya uppdrag med anledning av att de känt till Oves situation. Under de senaste 3 månaderna har Oves uppdrag halverats. Hur det blir framöver är svårt att säga, när Ove har full arbetskapacitet igen.

Ove har inte mått bra sedan den 21 mars. Dels har det varit sorgen och saknaden, dels att framtiden helt förändrats. Ove har känt sig ensam, han står nu utan partner i livet och med allt vad det innebär.

Ove har inte varit i kontakt med någon psykolog. Ove förlorade sin son för 5 år sedan och han fick då stöd i samband med detta. Ove använde sig nu av det stödet han fick den gången. Ove tror inte det hade tillfört något för honom att söka hjälp nu igen. Ove har redan varit igenom sorgeprocessen, han vet vad som händer och vad man kan förvänta sig. I slutändan måste man gå igenom det själv. Ove medicineras fortfarande efter sonens bortgång och det fungerar jättebra. Det är samma läkare han går hos nu som då när sonen gick bort så han har den kontakten.

Gällande rutiner och vardag så säger Ove att det är svårare att hålla rutinerna nu. Ove försöker hålla igång med träning och ordentligt med mat men ibland är det svårt att hitta motivationen, med hus och hem och livet i övrigt. Man måste kämpa mycket mer för att ta sig i kragen, ta initiativ till saker.

Att Victorias mord varit så medialt uppmärksammat har gjort det svårare. Det är svårare att gå vidare då man ofta påminns om det via artiklar i tidningen, förhör hos polisen, rättegång osv.

Sorgen väcks på nytt varje gång.

Ove tillfrågas om hur Victorias familj mått sedan den 21/3. Ove säger att hennes föräldrar såklart tagit detta väldigt hårt. Det värsta man kan vara med om är förlusten av ett barn. Victorias föräldrar är pensionärer så detta tar all deras fokus, de har inget annat att tänka på så att säga- För hennes bror är det också ett stort trauma, de var bara två syskon i familjen.

Ove tillfrågas om det är något mer han vill berätta eller tillägga. Ove säger berättar att det är svårt att vänja sig vid tanken att Victoria inte finns mer. De lade ner väldigt mycket tid på hennes hus, i nästan 2 år renoverade de och fixade med huset. Ove har lagt ner sin själ, tid, pengar och kärlek i Victorias hus. Nu har han inte varit där på länge. Plötsligt är allt borta och Ove känner sig avskuren från sitt tidigare liv. Victorias hus har varit en stor del av deras liv, det var mycket och mycket ett gemensamt projekt. Tanken var att Ove efterhand skulle sälja sitt hus, att hennes hus skulle bli deras gemensamma bostad. Huset köpte Victoria när hon och Ove redan var ett par. Huset var deras framtid, det hade de pratat om.

På fråga om det är något i närtid innan brottet som varit ovanligt så säger Ove att det varit tvärtom. Victoria uttryckte att hon trivdes väldigt bra på jobbet och med sina elever. Tidigare jobbade hon på en privat skola i Malmö, då kunde hon uttrycka att det ibland var jobbigt och att hon kände sig hotad. Sedan hon började arbeta på Latinskolan så har allt bara varit positivt. Victoria pratade aldrig om specifika elever men hon uttryckte sig aldrig negativt.

Fabian har aldrig nämnts för Ove. Ove träffade Victoria några dagar innan mordet, han är säker han träffade henne på lördagen men är osäker de sågs på söndagen.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Victoria Edströms exmake

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person		Personnummer
Edström, Krister		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Målsägande	Nej	
Tolk	Språk	

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Målsägandeförhör.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Gabriella Minnelid	2022-05-19	10:30	11:27
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
RCM	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Involverad personal

Funktion

Elin Johansson

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Victoria var en person som brydde sig väldigt mycket om sina barn. Victoria var ganska inåtvänd och mjuk men samtidigt väldigt driven- bestämde hon sig för något så drev hon på. Generellt så uppfattade Krister att hon brydde sig om andra människor men samtidigt så var hon rätt privat, hon hade en mindre umgängeskrets med personer hon kände sig trygg med.

Victoria hade nyligen utbildat sig till trädgårdsdesigner. Tanken var att hon skulle gå över från lärarjobbet till detta. Hon var väldigt intresserad av detta. Hon gillade sport, höll sig i trim, gick på friskis. Victoria ville göra saker och ting bra, i och med att hon var lärare så var det mycket fokus på det även utanför arbetstid. Hon jobbade mycket. Hemma i hennes lägenhet låg det omdömen från elever, det var jättefina omdömen. Krister kan tänka sig att hon var en fantastisk lärare för elever som inte hade det så lätt.

Krister och Victoria träffades 1997. De gifte sig 2002, fick två barn 2003 och 2005. Skilsmässan var 2014 tror Krister. Fram till skilsmässan, möjligtvis innan dess så var de ett väldigt bra team för barnen. Båda hade fokus på barnen och att det skulle bli bra för dem. Krister och Victoria delade många värderingar.

Efter skilsmässan blev det mer komplicerat, de har inte träffats lika mycket sedan dess. Men deras samarbete kring barnen fungerade väldigt bra, det var alltid lätt att diskutera barnen. Annars hade de ingen närmre relation efter skilsmässan, den främsta kontakten på senare tid har varit kring barnen och det har fungerat bra.

Krister tillfrågas om Victorias relation till barnen. Krister säger att man märkte hon brydde sig. Krister och Victoria sågs egentligen bara när barnen skulle byta boende. Krister säger att han kan se henne framför sig, lite sådär glad, väldigt glad...när hon tar emot dem, kramar

dem.

Barnen bodde växelvis hos Krister och Victoria, varannan vecka. Måndag till måndag. Men det var alltid enkelt att vid behov byta några dagar. På senare tid när barnen blev äldre har de fått bestämma lite mer. Nu vid corona tider har de någon gång delat på sig, när Aron hade corona och Hilda inte hade det.

Krister tillfrågas om Victorias närmsta familj. Enligt Krister är det Ove, hennes föräldrar och bror med familj. Krister är osäker på om han räknats till familjen på slutet men han tror det.

Victoria umgicks mycket med en av sina kusiner också. Krister och Victoria delade på alla högtider och Krister vet att hon brukade fira högtider med sin familj. Hennes bror var med vid jul vet Krister.

Barnens relation till hennes familj var ganska bra. Deras morföräldrar var nere och firade Arons födelsedag nyligen. Krister vet inte hur barnens relation till Victorias bror ser ut men brodern har en dotter som Hilda tidigare tyckte var väldigt rolig att umgås med. Några år äldre, så det var spännande. Hon var väldigt snäll mot Hilda.

Krister ombeds beskriva hur händelsen påverkat honom och barnen.

Krister säger att det nog inte riktigt landat än, han vet inte hur de kommer påverkas av detta i det långa loppet utan han kan bara beskriva det kortsiktiga. I början hade Krister hur mycket energi som helst, vilket han själv tyckte var lite märkligt. Krister försökte fixa så mycket han kunde runt omkring så det skulle vara bra för barnen. Energin har sedan avtagit ju längre tid som gått.

Krister gick för fullt hela dagarna i början, när han lade sig så sa det bara pang, som att all energi tagit slut. När han sedan kommit ned i varv så tog energin slut. Han kände sig trött, trots att han egentligen inte sovit dåligt. Krister försökte ta hand om sig. Han tränade och han tog emot den krishjälp som fanns att tillgå. Nu har Krister insett att den krishjälpen som erbjöds till en början mer var en kortsiktig lösning för att få honom och barnen igenom den mer akuta perioden. Krister har nu bokat tid för att få igenom något mer långsiktigt.

Relationer ställs på sin spets vid sådana här tillfällen, vissa relationer har blivit bättre, andra sämre. Rent praktiskt har Krister varit sjukskriven $\frac{3}{4}$ och dagens datum är första dagen Krister jobbar halvtid.

Barnen är väldigt olika och har reagerat på olika sätt.

Aron hade alltid haft en hög integritet, han gjorde saker på sitt sätt. Efter den 21/3 slöt han sig mer och det var svårt att prata med honom. Första tiden var det hopplöst, han stängde in sig mycket på sitt rum. Efterhand har det sakta ändrats, han har blivit lite mjukare. Efter kanske 2 veckor började man känna igen honom igen. Man kunde skämta lite. Men ungefär samtidigt började han bli ledsen. Man såg det så tydligt i hans ögon säger Krister.

Men det går sakta framåt. Aron har inte tagit steget att prata med någon, Krister tror inte han kommer att göra det heller. Både Aron och Hilda har haft ett sådant otroligt stöd från sina vänner.

Krister säger att han har gått igenom lite gamla sms och sånt inför förhöret och säger att den 30 mars har han skrivit "Aron till skolan". Aron var hemma ungefär en vecka, sedan orkade han ta sig till skolan. Han har inte haft så mycket frånvaro utöver vissa dagar när det knappt varit lektioner. Krister uppfattar det som att han är med på de flesta lektioner.

Begravningen var nödvändig men jättesorglig för Aron. Han grät sig igenom hela

begravningen. Men Krister tror det var bra, att något lossnade inom honom. Han hade lite svårt för mat i början, ingen större sak men lite grand. Efter någon dag så kom en kompis och knackade på, med en påse hamburgare i handen. Det var där någonstans det vände, han började äta bra igen. Aron är väldigt trött vissa morgnar, kommer inte iväg till skolan. Det är en ganska tydlig förändring hos Aron. Båda barnen är väldigt plikttrogna och hade ingen frånvaro alls innan.

Hilda har reagerat annorlunda. Hon sov hos Krister de första 4-5 nätterna, sedan nån gång till. Hon har varit orolig. Hilda har väldigt bra kompisar, de har verkligen tagit hand om henne och det har varit en trygghet att gå till skolan så hon var där redan dagen efter. Hela klassen har hjälpt till, särskilt första veckan, de hittade på något nästan varje kväll. Hilda har mer tillfällen när hon är sitt vanliga jag, när man kan skämta och skratta. Sedan har hon tillfällen när det är som att luften går ur henne, då ligger hon mest i sängen och gör inget. Det händer mycket mer nu än innan. Hennes mat blev påverkad och den är fortfarande påverkad. Hon får i sig det hon behöver och hon har viss mat hon gillar som hon äter mycket av.

Hilda hade en dålig dag igår, då var hon jättetrött. Krister var då iväg och handlade och han hade även lite andra ärenden utöver att handla, så det tog längre tid än vanligt. När Krister sitter i bilen på väg hem så ringer Hilda och är orolig. "Varför tar det så lång tid pappa? Det har väl inte hänt något". Hilda har någon slags oro nu upplever Krister.

Hilda har aldrig trivts bland mycket folk så begravningen var en pärs för henne. Det gick att lösa bra i kyrkan, hon satt liksom gömd bakom en pelare. När folk gick fram till kistan så hade hon liksom dragit fram håret så att hon inte skulle synas, så hon fick vara för sig själv. Hilda ville inte gå fram till kistan under begravningen utan gick fram efteråt.

Krister säger att studie orken har påverkats hos båda barnen vilket är ganska tydligt. Hilda har höga krav på sig själv och vill skriva bra på prov, men man märker att hon inte har energin att läsa så mycket som hon skulle vilja.

Krister tror inte hon kommer hamna efter men hon kommer nog inte få de betyg på proven som hon skulle vilja ha. Hilda har sökt till högskolan och hon har fortfarande bra betyg, så Krister tror hon fortfarande kommer in på den utbildningen hon sökt.

Krister tillfrågas hur bortgången av Victoria kommer påverka honom med utgångspunkten i att han numer är ensam förälder och har barnen på heltid. Krister har inte tänkt på ekonomin så mycket, men maten kostar mer för tillfället. Det blir ofta lite lyxmat så att barnen äter, mycket hallon och jordgubbar.

Krister hade rutiner för att ha barnen hemma så vardagen känner han inte är så påverkad ännu, men kanske förändras det när han börjar jobba heltid igen. Då har man inte lika mycket tid.

Största skillnaden för Krister är hur han träffar sin flickvän. Innan var det uppdelat så de träffades oftast när barnen var hos Victoria. Kristers flickvän träffade barnen men det var mest naturligt att det mesta av umgänget skedde de veckor Krister var själv. Det har ju nu blivit annorlunda.

Generellt går det mer tid till framförallt maten.

Krister tillfrågas hur han ser på framtiden, vad planen är framöver.

Krister vet inte hur det blir med hans sjukskrivning, han kommer ha fler möten med läkaren.

Krister säger att han har energin till att jobba men att det är fokuset han saknar.

På fråga hur resten av Victorias familj har tagit detta så säger Krister att hennes föräldrar såklart är förtvivlade, men han har ingen vidare insyn där.

På fråga hur den mediala uppmärksamheten påverkat Krister och barnen svarar Krister att han och barnen har hållit sig undan så gott det går. Det finns en oro när rättegången sätter igång, hur mycket barnen kommer involveras, vad som hänt. Man måste vara före tidningarna. Krister vet inte hur mycket barnen vet. Krister är ganska säker på att Hilda inte läser nåt om det men med Aron vet han inte.

Barnen har inte uttryckt någon oro över rättegången utan det är mer Krister som oroar sig.

Målsägarbiträdet ställer frågor:

Har du varit i någon situation där ni har drabbats av media, utan att vara förberedda på det?

Krister säger att nej, inte mer än att de ringt. De har inte heller följt mediauppbådet.

Du berättade om begravningen, har ni varit på de minnestunder skolan anordnat?

Krister känner bara till en minnesstund, han var där men barnen orkade inte dit. Några dagar innan minnesstunden var de och tittade på blommorna utanför skolan och de var även i kyrkan och tittade i kondoleansböckerna.

Hur kändes det?

När barnen var med var det mest överkligt. Aron bläddrade lite i kondoleansboken och stängde sedan igen den, ha började gråta och fick gå iväg lite.

Var Victorias föräldrar också på minnesstunden?

Föräldrarna och hennes bror med familj var där. Krister har inte pratat med dem efteråt.

Går Hilda och pratar med någon?

Krister svarar att hon går till en kurator på skolan och Krister uppfattar det som en väldigt bra kontakt. Hon går dit minst en gång i veckan ungefär. Efter begravningen, den kvällen, så hade hon kuratorn på telefonen mellan sju och åtta. Kuratorn har verkligen stöttat Hilda väldigt bra.

Hilda kan säga ibland att "jag tar ju mig till skolan så kan jag fly lite, sen går jag till kuratorn så kan jag bearbeta det lite".

Du berättade att du tagit kontakt med krisstöd men att du nu bokat tid för en mer långsiktig kontakt. När i tiden kommer den att börja?

Krister säger att han har en tid om 2 veckor, men det är för Krister endast.

Krister tillfrågas av FL om något har hänt i närtid innan brottet, något som Krister uppfattat

som ovanligt eller så.

Krister säger att inget särskilt hänt men han tror inte att Victoria hade berättat sådana saker för honom. Krister har inte hört talas om Fabian.

Krister och målsägarbiträdet återkommer gällande ersättningsanspråk.

Uppläst utan erinran.

Förhör
Katie

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Cohen, Katie

Personnummer

Den hörde är

Sakkunnig

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat

Underrättad om misstanke

Ytterligare information om anledning till förhör

Katie hörs med anledning av mord på Latin-skolan

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Pierre Johnsson

Förhørsdatum

2022-05-10

Förhör påbörjat

13:00

Förhör avslutat

13:31

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Katie hörs i egenskap av sakkunnig på totalförsvarets forskningsinstitut.

Förhørsledaren bad Katie att berätta om sitt arbete och utbildning. Katie berättade att hon är utbildad psykolog från universitetet i Stockholm. På FOI har hon arbetet fast sedan 2019.

2016 fick FOI ett regeringsuppdrag att kartlägga och analysera våldsbejakande extremism. Katies del i detta är i egenskap av psykolog. Katie hjälpte kollegor med olika frågeställningar och att sedan tolka resultat från datoriserade analyser.

Uppdraget handlade om hur man kan känna igen material som finns på internet, som är våldsbejakande och hur man hittar personer som håller på att radikaliserar.

Katie fick frågan vilka personer som dras till Incel. Hon berättade att det är ett gränsland mellan personer med politiskt bejakande och /eller rörelser och kultur. Katie berättade att det även finns en del personliga motiv som ofta överväger när personer tar saker vidare till våld. Det finns inom incel-forum en slags gruppdynamik där personer pratar över nätet med andra. Detta kan påskynda processen.

Typiskt för personer som kallar sig för incel, är människor som har svårt för sociala kontakter. Problem att hitta en partner i livet. Ensamhet. Stor del av tiden läggs på internet. Fler digitala kontakter än fysiska kontakter. Det finns väldigt mycket självhat bland dessa personer. Inte sällan är dem självmordsbenägna.

Katie berättade om personlighetsdrag kallat social dominans orientering. Det syftar till att man ser på människor i hierarkier. Där man kan vara under eller över andra. Detta är vanligt bland incel.

Typiskt för incel, är att dem söker svar som kommer från avancerade teorier, ex att kvinnan fått för mycket makt i samhället. Eller teorier om utseendets betydelse. Dessa teorier kan låta avancerade och vetenskapliga, men det finns inga belägg för att detta stämmer, utan endast ett sökande efter svar och gemenskap.

På frågan om självmord är ett stort problem i denna grupp svarade Katie att det inte finns någon särskild forskning på detta. De flesta personer som uppehåller sig på incel-forum, försvinner efter ett tag och går vidare. Men social isolering är en bidragande orsak till självmord. Att personen känner att den aldrig kan bli lycklig eftersom världen ser ut som den gör.

På frågan om de förekommer att personer inom icell, också riktar sitt hat/ångest mot annat än kvinnor svarade Katie att man tittat på detta. Det är vanligt med sammanblandat, överlappande beteende. Man har sett att personer som är aktiva på incel-forum, också kan skriva på forum där man uttrycker exempelvis rasism/vit makt.

På frågan om det finns några varningssignaler att uppfatta, berättade Katie att det förekommer att personer i sitt förberedande inför en attack och berättar om vilka vapen man har. Det förekommer även att personer mer och mer identifierar sig med tidigare våldsverkare samt att personerna börjar använda en viss terminologi, som en militär eller en polis. Att personer går in i ett "stridsmode"

Vi genomläsning vill Katie lägga till följande:

Angående min anställning på FOI: Jag har varit projektanställd i två omgångar sedan 2012, därefter fast anställd sedan våren 2019. Tänkte att det är bra att få fram att jag faktiskt haft en avgörande roll i regeringsuppdragen ända sedan de kom igång 2016.

Det andra handlar om självmordsrisken: Det stämmer att det inte finns någon forskning på hur vanligt det är med självmord bland personer som skriver på incel-forum. Men en sak som jag nog missade att berätta för dig är att självmord och självmordstankar är ett mycket vanligt samtalsämne på forumen. Det finns t o m en webbsida kallad incel graveyard som samlat självmordsmeddelanden från personer som slutat vara aktiva på forumen efter att de skrivit att de ska ta sina liv. Det går inte att på något vetenskapligt sätt (med siffror eller data) bevisa att de här personerna verkligen skulle ha begått självmord, men min erfarenhetsbaserade bedömning är att incelforumen kan vara en väldigt självmordstriggande miljö för individer som redan mår dåligt.

Genomläst och godkänt

Förhör

Sammanfattning skrivs, ej klart

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Hadziosmanovic, Selmira

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Körkort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Underrättad om misstanke

Mord, Fullbordat

Ytterligare information om anledning till förhör

Gällande händelse på Malmö Latinskola 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-13

Förhör påbörjat

09:09

Förhör avslutat

Förhørsplats

Rättscentrum Malmö.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

*Förhöret finns inspelat i sin helhet i FILIP.**Selmira är medveten om att det är ett förhör och hon hörs som vittne.*

Selmira berättar att hon varit anställd på centralelevhälsan sedan augusti 2019 och då fick Selmira 3 olika skolor och en av dem var Malmö Latinskola. Selmira är Malmö Latinskola kontaktpsykolog samt EHT psykolog.

Selmira berättar att hon ej var på plats i skolan 21/3.

Under hösten 2019 lyfte någon från skolledning att Selmira kanske skulle behöva träffa Fabian Cederholm. Selmira ombads att träffa Fabian för att göra en bedömning av honom. Lärarna hade en känsla av att det ibland kunde bli lite stökigt och rörigt med Fabian i klasserna när han ville diskutera och ställa frågor, han hade en tendens att dra ut på tiden med sina monologer vilket gjorde att tidsplanen för lektioner påverkades.

Selmira och Fabian bokade in en tid för träff i november hösten 2019 genom den dåvarande rektorn. Första träffen var väldigt förutsättningslöst utan handlande mest om att Selmira ville lära känna Fabian. Selmira ställde mycket frågor om hur Fabian trivdes i skolan, med klassen, vänner osv. Fabian berättade mycket och Selmira uppfattade det som att det kunde vara svårt att ställa frågor till honom. Selmira fick känslan av att Fabian hade ett behov av att prata klart. Det visar sig att Fabian varit mobbad i grundskolan och besviken på sina kompisar. Efter första mötet så berättade Selmira om sin uppfattning om Fabian för skolledningen men de delade inte samma uppfattning och bokade därför in ett samtal till. Selmira hade fått uppfattning om att Fabian eventuellt kunde vara särskilt begåvad men skolpersonal delade inte riktigt den uppfattningen.

Vid det andra mötet så ställde Selmira fler konkreta frågor till Fabian. Fabian berättade att han gärna ville ha struktur i skolan och kände att det skulle kunna underlätta hans skolarbete.

Selmira föreslog för Fabian att han kan söka om stöd utanför skolan, t ex BUP eller liknande. Fabian var inte intresserad av något stöd och ansåg sig inte behöva det.

Efter samtalen med Fabian övervägde de olika möjligheter för att underlätta Fabians skolgång. Tillslut landar det i att de till att rektorn tillkallar möte med Fabians och hans pappa samt Selmira och en del av hänsloteamet på skolan. Beslutet fattades om att Selmira skulle skicka en remittering till BUP med en frågeställning om autism, Fabians pappa gav samtyckte för det. Remittering fick avslag och BUP ansåg att det inte behövdes någon utredning för Fabian.

Selmira samtalade med skolpersonal som hade Fabian i olika ämnen och det beslutades ej om någon direkt vidareåtgärd med stöd utanför skolan för Fabian. I årskurs 2 och 3 för Fabian upplevde skolpersonalen att det blev mycket bättre. Fabian hade inte sina monologer och tog ej upp lika mycket tid av lektionen som tidigare. Efter detta träffade inte Selmira Fabian mer utan där avslutades hennes ärende med Fabian. Efter det har Selmira sett Fabian i korridorerna på skolan men inte mer än så.

Selmira träffade Fabian totalt två gånger själv och det var under hösten 2019 och sedan träffades hon honom igen i januari 2020 då rektorn hade kallat till möte med Fabians pappa. Ca en månad senare fick de beskedet från BUP.

Fabian berättade att han trivdes bra i skolan och Selmira tror att Fabian inte hade några direkta problem med betygen under perioden som hon träffade honom. Fabian pratade mycket om politik och hade sin åsikt om vad som var rätt och fel. Selmiras uppfattning var att det var en ensam kille men hon har lagt märke till att hon sett honom prata med en kille flera gånger i korridoren när de sprungit förbi varandra. Fabian hade berättat att hans favoritämne var bild.

I övrigt anser Selmira inte att Fabian nämnt något speciellt avvikande som hon reagerat på.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör nr 1 Mikael Nilsson

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 5 PO Malmö

Diarienumr

5000-K314464-22

Hörd person

Nilsson, Mikael

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Ytterligare information om anledning till förhör

Underrättad om misstanke

Iakttagelser samt omständigheter i samband med Mikael Nilssons föreläsning i aulan på Malmö Latinskola 220321

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Annika Toftered

Förhørsdatum

2022-03-25

Förhör påbörjat

08:35

Förhör avslutat

09:00

Förhørsplats

Förhørsrum Rden RCM Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Andreas Malmgren

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Mikael Nilsson är advokat och höll 220321 en föreläsning på Malmö Latinskola.

Mikael Nilsson uppger att han är medveten om vilken händelse som åsyftas.

Föreläsningen på Malmö Latinskola

Mikael berättar att han kontaktades av en lärare vid namn Jens Croneman. Jens berättade att man hade ett projekt på skolan inom kriminologi samt att man skulle bjuda in företrädare inom rättsväsendet. Jens frågade vidare om Mikael hade möjlighet att komma till skolan och berätta om advokatrollen, beskriva sig själv, beskriva hur en advokats arbetsdag ser ut samt svara på elevernas frågor. Jens hade ett antal som förslag dagar men dagen som bestämdes blev den 21/3. Mikael vet att veckan innan hade det varit en domare från Malmö Tingsrätt på skolan. Som Mikael förstod det ville läraren Jens, till eleverna, förmedla hur olika yrkesroller arbetar samt vilka arbetsuppgifter som man har.

Mikael tillfrågas om han fick någon vetskap om hur många elever som skulle närvara vid föreläsningen.

Mikael beskriver att föreläsningen ägde rum i en aula på skolan. Aulan hade en upphöjd scen och framför scenen satt det, vad Mikael uppskattar det till, 50 till 60 elever. Mikael beskriver att det var mycket folk samt att eleverna var engagerade. Vissa av eleverna antecknade samt

eleverna ställde också frågor i princip hela tiden under föreläsningen.

Mikael tillfrågas om han har någon kännedom om urvalet av eleverna vilka satt med under föreläsningen.

Mikael svarar att han inte vet. Mikael tror att lärare Jens sa något om vilken åldersklass som eleverna tillhörde men det är inget som han minns i nuläget.

Mikael tillfrågas vid vilken tid som han kom till skolan för att hålla sin föreläsning.

Mikael uppger att lärare Jens hämtade upp honom utanför ingången till skolan vilken är belägen i riktning mot brandstationen. Klockan var då 15.45. Lärare Jens lotsade Mikael genom skolan mot aulan och meningen var att föreläsningen skulle starta kl 16.00. Dock var man lite tidiga och då både Mikael och eleverna var på plats innan den utsatta tiden beslutade lärare Jens att föreläsningen kunde börja. Klockan var då, enligt Mikael ca 15.55. Sluttiden för föreläsningen var satt till kl 17.00

Föreläsningens innehåll och utförande

Mikael tillfrågas hur han la upp sin föreläsning.

Mikael beskriver att han inte hade något manus samt att han berättade om sin yrkesbana, att han tidigare jobbat som åklagare. Mikael berättade vidare om några mål som han hade haft, att hans arbete innebar att det var mycket att göra samt att det var långa arbetsdagar.

Mikael beskrev i sin föreläsning att man ofta mötte tragik i sitt arbete och att han nämnde att han hade haft målet med Mijailoviã i Högsta Domstolen. Gällande Mijailoviã berättade Mikael att det varit oenighet om Mijailoviã skulle dömas till fängelse eller till vård och att Mikael tyckte att det gjorts en felaktig bedömning och att det politiska systemet inte hade klarat av att ge en utrikesministermördare vård.

Mikael tillfrågas om vad han berättade om händelsen och innehållet gällande målet Mijailoviæ.

Mikael minns att någon frågade vad motivet var i denna händelse. Mikael svarade att det aldrig kom fram men att det kom fram bilder i förundersökningen där Mijailoviã var på ett torgmöte med någon annan politiker.

Mikael tillfrågas om han berättade något om hur brottet utförts.

Mikael svarar att det gjorde han inte, men minns inte.

Mikael berättade vidare att man ofta som advokat hamnar i tragiska öden samt att det gäller att försvara sin klient men att det samtidigt också gäller att visa respekt inför offret och offrets familj samt uppträda värdigt.

Mikael berättar att han pratade om nödvärn. Mikael minns att en elev ställde en fråga och att Mikael då beskrev hur nödvärn fungerade. I ämnet nödvärn nämnde Mikael ett exempel i vilket en klient till honom fått en kötttyxa slagen i huvudet varpå klienten då hade skjutit personen som utfört handlingen mot honom i benet. Mikael berättade också att hans klient blivit frikänd.

Mikael tillfrågas vilken respons från eleverna som han fick av föreläsningen.

Mikael beskriver att han fick en bra respons. Eleverna var intresserade. Mikael beskriver att han stod på scenen i aulan och att det kanske var 50-60 cm ner till golvet samt att han hade

en högtalarmikrofon på sig för att höras bättre. Akustiken i aulan var dålig samtidigt som att Mikael själv också hör dåligt vilket fick till följd att Mikael med jämna mellanrum studsade ner på golvet och gick fram till respektive elev som ställde en fråga. Mikael tror att han var nere ca 10 gånger på golvet under sin föreläsning då han inte hörde frågeställningen från eleverna.

På fråga kan inte Mikael minnas att han gick fram till någon specifik elev. Mikael minnesbild är att det var någon enstaka som han hörde från podiet men att han många gånger under föreläsningens gång var nere på golvet.

Mikael tillfrågas om han minns något speciellt tillfälle från alla de gånger då han gick ner från podiet, ner på golvet.

Mikael svarar nej och beskriver att han var nere och närmade sig respektive elev samtidigt som lärare Jens bad honom att återupprepa frågorna så att alla hörde. Mikael beskriver att det inte var någon konstig stämning, ingen ordväxling, ingen het debatt. Mikael beskriver det som en helt vanlig föreläsning där han själv pratade och eleverna ställde frågor.

Mikael delges uppgiften om en elev som istället för att ställa en fråga istället haft en utläggning. Mikael tillfrågas om han kan dra sig till minnes denna uppgift.

Mikael berättar att lärare Jens ringde upp honom morgonen efter händelsen och beskrev att killen hade varit med under Mikael föreläsning. Mikael uppger att han inte hade en aning om detta. Mikael förstod efter samtal med läraren att killen satt på Mikael högra sida i aulan. Detta i förhållande då Mikael stod och tittade ut i aulan.

Mikael vill minnas att det kom en fråga från aulans vänstra sida från en elev som frågade vad orsakerna var till brott. Mikael svarade lite sammanfattande att våldsbrotten beror på att det finns att det finns så mycket vapen och pistoler i Sverige. Hade det inte funnits några vapen så hade det inte ju inte funnits några skjutningar. Mikael förstod efter samtal med läraren också att den aktuella eleven, som satt på Mikael högra sida, då anknöt. Eleven pratade tyst varpå Mikael gick ner till honom. Eleven ställde en fråga gällande socioekonomiska faktorer och utanförskap.

Mikael tillfrågas hur eleven formulerade sig.

Mikael uppger att han nu inte kommer ihåg hur eleven formulerade sig. Mikael berättar vidare att lärare Jens pratade med Mikael morgonen efter händelsen samt att lärare Jens sa något i stil med att eleven hade svårt med att formulera en rak fråga, att eleven gärna ville göra det som en monolog samt att han berättade svaret i sin fråga. Mikael beskriver att eleven själv gav svaret i sin fråga. Mikael uppger att han inte exakt minns elevens fråga, att eleven talade med låg röst, och att innebörden i elevens fråga var om socioekonomiska faktorer och utanförskap har någon påverkan på brottsligheten. Mikael gav eleven rätt på detta, att han höll med eleven samt att han sa att det var vedertaget att fattigdom, socioekonomi och utanförskap är faktorer som kan bidra till brott. Efter detta släppte Mikael resonemanget och gick vidare i sin föreläsning. På fråga uppger Mikael att elevens frågeställning kom ungefär halvvägs in i föreläsningen vad han nu minns, efter 30 till 40 minuter .

Mikael tillfrågas vad det är som gör att han kopplar ihop just denna kille/elev med just denna fråga.

Mikael uppger att han förstod efter samtal med läraren att det var just denna kille/elev. Mikael uppger vidare att hade lärare Jens sagt att det var den tjejen så hade jag nog kommit ihåg den frågan också. Mikael upplevde inte killens fråga som konstig men beskriver den

som med lite intellektuellt svar än vad han själv skulle gett som förklaring till brottsligheten. Mikael beskriver det som mer akademiska teorier samt att det är lite moget att ha sådana tankar.

Mikael tillfrågas om han kommer ihåg eleven samt om han nu kan se leven framför sig.

Mikael svarar Nej, inte alls. Mikael uppger att han kommer ihåg att han fick den aktuella frågan från höger men att han inte kan beskriva personen.

Mikael tillfrågas om det är lärare Jens, som Mikael pratat med i efterhand, som sätter samman Mikael med just den aktuella eleven och frågan.

Mikael svarar ja, exakt. Mikael beskriver att han nog hade kommit ihåg frågan då den var lite speciell just med socioekonomi och utanförskap. Mikael menar att han kommer ihåg frågorna som ställdes men att han inte själv kommer ihåg vilka elever som ställde vilka frågor.

Mikael tillfrågas om han minns hur resonemanget gick i den aktuella elevens fråga.

Mikael svarar att han inte minns men att eleven, då och där, anknöt till en föregående elevs frågeställning vilken var orsaken till brott och brottslighet. Mikael upplevde inte detta som något konstigt då det tidigare hade kommit en fråga från vänstra sidan av aulan, vilken Mikael svarat på, därefter kom det en fråga från höger i vilken det nämndes socioekonomi och utanförskap. Mikael beskriver det som att den passade in i debatten samt att det var ett ämne som man precis hade pratat om. På fråga reagerade inte Mikael på frågan men beskriver frågan som mogen men att den inte var något som han reflekterad över. Mikael kommer inte ihåg hur eleven uttryckte sig mer än att han sa något i stil med socioekonomiska förhållanden, utanförskap och om detta hade någon påverkan på brottsligheten. Mikael vill också minnas att eleven inte satt i främsta raden utan att det var en bänkrad och att eleven satt ett steg upp. Mikael beskriver Mikael att han minns just detta men att det också kan vara på grund av att lärare Jens påminde honom morgonen efter händelsen.

Föreläsningens avslutande

Vad Mikael nu minns avslutades föreläsningen strax innan kl 17.00 och Mikael pratade därefter kort med lärare Jens. Det kom också fram en tjej som ställde en fråga med innebörden vad hon skulle jobba med om hon ville tillvarata och skydda barn. Efter 2 till 3 minuter frågade Mikael hur han kunde hitta ut ur skolan varpå lärare Jens bad tjejen att visa honom vägen ut ur skolan. Alla de övriga eleverna hade då lämnat aulan.

Vad Mikael Nilsson fått berättat för sig

Mikael tillfrågas vad läraren Jens berättade för honom då Jens dagen efter händelsen kontaktade Mikael

Mikael berättar att lärare Jens berättade att det som hade hänt på skolan, den eleven hade varit med i aulan samt att det var denna elev som ställde frågan om utanförskap och socioekonomi. Möjligtvis sa också lärare Jens, enligt Mikael, att eleven hade svårt att fokusera och begränsa en fråga och att det ofta blir som en monolog då eleven ställer frågor. Lärare Jens så också, enligt Mikael, något i stil med att skolan, på något sätt, hade uppmärksammat eleven men att lärare Jens hade uppfattat att eleven mådde bättre under sista tiden. Mikael minns inte exakt

hur lärare Jens formulerade sig. Som Mikael uppfattade det utifrån vad lärare Jens sa så hade eleven svårt att formulera sig, att det ofta blev monologer då eleven skulle fråga något. Mikael minns inte om lärare Jens sa att eleven hade mått dåligt men minns att han sa att eleven mått bättre under sista tiden.

Mikael uppger att han själv inte angående elevens fråga hade formulerat sig såsom lärare Jens gjorde. Mikael hade själv formulerat sig att frågeställningen från eleven var om socioekonomi och utanförskap. Mikael själv uppfattade det och upplevde det som att eleven ställde en fråga samt att då man analyserade frågan uppfattade det som att eleven också själv gav ett svar på frågan.

Mikael Nilsson inkom till RCM den 1 april 2022. Han läste igenom förhöret och godkände det därefter. //AT

Förhör

Förhör 1

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Utredningsjour 8 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Dataslagning

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Fabian delges misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Ja

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Förhørsledare

Beatrice Mark

Förhørsdatum

2022-03-21

Förhör påbörjat

22:05

Förhör avslutat

22:08

Förhørsplats

Arresten Malmö

Typ av förhör

RB 24:8

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Ljudbandsförhör

Involverad personal

Andreas Hofer

Funktion

Biträdande förhørsledare

Amy Okeh

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Fabian underrättas om att detta är ett förhör där han hörs som misstänkt för brott.

Fabian underrättas om sina rättigheter enligt FUK § 12; rätten till tolk, rätten att inte uttala sig om brottsmisstanken eller medverka i utredning av egen skuld, rätten att fortlöpande ta del av utredning i den mån det är möjligt och rätten till offentlig försvarare.

Fabian informeras om att staten betalar kostnaden för en offentlig försvarare men att han kan komma att få betala tillbaka hela eller delar av kostnaden om han döms för brott.

Fabian delges misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21
Fabian förstår misstankarna.

Fabian ERKÄNNER brottet mord.

Fabian godtar den försvarare rätten förordnar.

Förhöret avbryts i väntan på försvarare.

Förhör

Förhör 2

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21

Underrättad om rätt till försvarare

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-03-22

Förhör påbörjat

16:01

Förhör avslutat

17:10

Förhørsplats

Arresten Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-03-22

Klockan: 16:01-17:11

Hörd person: Fabian Cederholm (FC)

Personnummer: 031223-6474

Förhørsplats: Arresten Malmö

Anledning till förhör:

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE) närvarande vid förhöret

TN: Och Fabian, jag informerar dig om dina rättigheter igen här.

FC: Ja.

TN: Du underrättas om att det är ett förhör och du hörs som misstänkt för brott. Du undras...
underrättas om att du har rätt till tolk. Du har rätt att inte uttala dig om brottsmisstanken eller

medverka i utredningen av din egen skuld. Du har rätt att fortlöpande ta del av utredningen i den mån det är möjligt. Och du har även rätt till din, en försvarare. Du har din försvarare närvarande här. Du informeras även om att staten betalar kostnaden för en offentlig försvarare men att du kan komma att betala tillbaka hela eller delar av kostanden om du döms för brott. Misstanken lyder enligt följande då: "Delges misstanke gällande brottet, mord i två fall. Detta genom ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22 i Malmö mellan klockan 16:30 och klockan 17:22 den 21:e mars 2022". Förstår du dina, förstår du misstanken?

FC: Ja jag förstår. Men kan du läsa upp det här igen vad, exakt vad som händer?

TN: Misstanken igen?

FC: Ja, ja gör det.

TN: Ja.

FC: jag förstår den men för säkerhets skull.

TN: Ja. Misstanken gällande begått ett mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22 i Malmö.

FC: Ja.

TN: Och mellan tiden av 16:30 och 17:22 den 21:e mars 2022.

FC: Ja.

TN: Förstår du dina rättigheter också?

FC: Jag förstår mina rättigheter.

TN: Men Fabian, berätta vad som har hänt här.

FC: Men alltså på själva brottsplatsen då?

TN: Precis var du, börja var du vill.

FC: Ja alltså det började ju, då får jag ju börja, för allting, det började ju på morgonen eller under, för någon dag sedan. Då jag började förbereda mig inför detta. Då tog jag de fyra små vapnen som, varav, varav två bara kom till användning men ja. Packade ner dem i min ryggsäck, såg till så att allt fick plats, att inget stack ut. Så, och jag planerade även lite för hur jag skulle förbereda mig mentalt. Många kanske använder sig av droger eller alkohol. Jag använder mig istället av en scarf som jag band runt huvudet och sedan satte för här. Tillräckligt tjock för att dölja mitt ansikte men ändå tunn nog för att jag skulle kunna se igenom den, ga... rätt klart. Jag använde även hörselkåpor och hade huvan över. Och det handlar om att, och ena sidan vill jag sätta omdömet ur spel men samtidigt se till att jag fick så bra omdöme som möjligt kring det jag gjorde, så att jag inte behö... så att jag inte behövde ösa energi på annat. Speciellt också med tanke på att en av de som, som avled eller ett av offren var, en av de målsägande var faktiskt en lärare jag var väl bekant med. Och då tänkte jag att hade hon sett att det var jag, så hade det antagligen blivit väldigt eller rent emotionellt så hade jag antagligen tvekat till rätt rejält. Sedan, sedan kan man ju tycka vad man vill, vill om det och hur detta hade påverkat resultatet. Och då så blev, då blev hon först förvånad när hon såg mig. För jag besökte toaletterna under en, flera upprepade gånger under dagen för att byta om. Mest för att även förbereda mig för, inför hur. Jag var väldigt tveksam på om jag

skulle klara det här. Så jag ville testa och förbereda mig så gott jag kunde. Bland annat genom att visst, dörren är låst, ingen vet vad som händer där inne. Men jag står ändå klädd i fö... i förklädnad med vapen bara några meter. Där står ju människor precis utanför dörren. Och jag skulle se om jag kunde liksom hitta något driv till att göra det. Och det som först hände då var ju att jag gick in efter en kriminologiföreläsning. Det var en advokat som kom på besök och berättade lite om advokatycket. Så gick jag in på, på toaletten, bytte om, tog några djupa andetag. Ja, jag var ju medveten också om att hela skolan är ju videobevakad. Så även fast tillgången till det är begränsat så skulle ju människor antagligen, så skulle de ju direkt kunna se liksom vad som hade hänt. Och när jag väl då hade befunnit mig ute så skulle man direkt kunna se att det var jag. Man skulle direkt se att det var vapnen. För de såg ju att det var jag som gick in på toaletten. För då ha... var, var jag ju inte, hade ju inte förklädnad på mig. Och det som då hände var att ja, jag hörde hur någon annan gick in på toaletten bredvid, så jag gick ut, vä... och bes... och när jag väl då, återigen när jag väl hade kommit ut så var jag medveten om att, nu finns det ingen återvändo. Jag lämnade min mobil eller nej, det gjorde jag inte. Men jag lämnade liksom min ryggsäck, min skoldator hade jag knäckt på mitten för att jag inte ville ha något att förlora. Visst, kanske ingen jättstor sak men ändå. Och när hon då kommer ut så, så blev hon först skräm, lite förvånad. Hon frågade vem jag var. Och då, då tog jag tag i min täljkniv, lyfte upp den. Hon sa ju att hon, hon försökte ju först övertyga mig om att vad var det här alltså, det här var ingenting. Fullt allvarligt, det här var ju ja. Och då besvarade jag med att knivh... att jag körde in kniven i hennes ena höft här. Efter det så tacklade jag omkull henne på marken och högg henne upprepade gånger i huvudet och halsen, med yxan. Efter detta så vän... och då när jag såg att kopiösa mängder blod började rinna så vände jag mig om. Och då såg jag en tjej som hade sett det. Hon började ju springa. Och då sprang jag ju efter. Hon försökt... jag är inte, helt ärligt så vet jag inte om det var en elev eller lärare. För hon hade ju tillgång till ett av klassrummen. Och det vet jag, i vissa fall så har även elever det. Men vad jag vet, så är det främst lärare som har det. Det var ingen bildklassrum eller något sådant. Bildelever brukar oftast ha tillgång till, med sina (ohörbart) Och den här, och då precis innan hon hann stänga dörren så greppade jag tag i den. Det blev en dragkamp. Sedan var ju jag, typ sedan var ju jag betydligt större än henne och tyngre än henne. Så eventuellt så lyckades och så, så fort jag lyckades få in mig själv mellan dörren, så tappade hon ju greppet. Så greppade jag tag i henne, drog ner henne på marken och ja, även henne dödade jag med upprepade yxhugg mot halsen och tinningen. Jag ville försöka vara lite taktisk, att det skulle gå så snabbt som möjligt. Det var därför som jag inledde med täljkniven för att det var enklast att använda den, att jag först kunde ja, alltså att jag först kunde injicera en grad av skada men också lite chock på mitt första offer då. Vilket senare skulle göra det lättare för att använda ett vapen som var då, med en yxa så var det ju betydligt svårare att liksom koordinera varje rörelse exakt. För den är ju stor och tung, den orsakar ju extremt mycket skada om man landar rätt. Men ja, så jag försökte hålla så taktiskt som möjligt. Efter mitt andra offer låg nere, även hon på sannolika skäl i kritiskt läge som antagligen inte gick att rädda, så gick jag. Och för säkerhets skull. Och jag kommer inte ihåg om det var så att mitt förra offer hade börjat resa sig upp eller, eller om hon fortfarande låg där. Men jag laddade några extra slag. Efter detta så ringde jag 112. Jag låste in mig på toaletten och ringde 112. Jag hade ingen lust att leta upp några nya offer. Jag är nog rätt säker på att ah, folk hade nog redan hört skriken, de flesta var nog antagligen inlåsta på toaletten här eller hade flytt från skolan. Och jag hade ingen lust att fortsätt. Så jag ringde 112, berättade exakt vad jag hade gjort. Och att jag hade lagt ifrån mig alla vapnen. Jag tog av mig masken och hörselkåporna. Och la ifrån mig alla mina vapen på toaletten. Och så va... och så sa jag att, att de skulle komma och hämta mig så snabbt som möjligt. Och att jag inte tänkte röra mina vapen igen. Och när jag då hörde människor utanför, vilket jag misstänker var poliser, poliser eller i alla fall män... eller medlemmar ur räddningstjänsten, så öppnade jag dörren. Och det första jag, och då skrek, och det första jag gjorde var att, jag höll uppe händerna för att försäkra mig att jag inte hade något på mig. Och sedan la jag mig ner. Så att de kunde binda fast mig. Och

efter det så låg jag ju där. En av dem frågade efter mitt namn, mina personuppgifter, lite, frågade lite snabbt om motivet också. Helt ärligt så vet jag inte om det jag sa var sammanhängande eller bara slurr. Men jag kommer ihåg även att de let... de hittade ju även två vittnen längre ner som jag inte hade märkt av. Jag antar att de hade låst in sig på toaletten eller i något annat klassrum. Från ett utav lärarrummen så kom även en av mina lärare ut och hon frågade ju vad som hade hänt. Och när hon såg att det var jag så blev hon ju jättechockad. Satte ju handen på bröstet och såg helt stum. Hon, hon frågade även om hon fick prata med mig men hon gavs inte permission till det. Eventuellt så, eventuellt så förde de, eventuellt så vände de på mig och jag blev bortförd av poliser, förd ut till bilen. De sa att jag skulle kolla ner. Det var mest om jag inte möter folkets blick. Så jag bara gjorde som dem sa. De förde mig till ett beroendecenter där de skulle göra ett blodprov. Det visade sig också att jag hade feber, så jag får ju, var ju tvungen att göra det i garaget. Jag fick inte komma in på den vanliga avdelningen. Jag hade, jag hade närmre 38 graders feber. Och jag tror det kan ha berott på att jag hade sovit väldigt dåligt dagen innan. Jag tror det även det var lite medvetet. För återigen, jag behövde sätta någon form av driv bakom det. Något som ja, något som gav mig energi. Det satte omdömet för andra saker ur spel. Men det stärkte själva omdömet när det kom till själva attacken och det som hänt. Och, och det är ju lite det också att när man har sovit dåligt så då är ju inte hjärnan igång. Den har inte riktigt, nervsystemet är ju inte igång heller. Och det påverkar ju allt inklusive hormonerna. Kroppstemperatur och allt sådant kan ju förändras mycket. Så jag misstänker att det kan ha lite med det att göra. Men jag är ingen expert på, inom medicin men ja. Och eventuellt så, efter detta så informerade ju polisen mig om att jag officiellt var gripen, misstänkt för brott och att jag skulle föras till polisstationen. Och där jag då har placerats i arrest, så ja (ohörbart) Så det är ju liksom från när händelsen påbörjades tills att jag blev omhändertagen. Ursprungligen hade jag ju planer också på att, alltså jag har väl haft självmordstankar under en ganska lång period så. Ursprungligen så hade jag ju antingen planer på att ta med mig ett band eller ett skärp, så att jag kunde, förhoppningsvis hade kunnat hänga mig själv innan po... innan polisen kom. För även om jag inte ringde skulle ju antagligen ett av vittnena göra det. De hade ju bevittnat händelsen. Så ja, eller så hade jag planer på att kanske sticka mig själv i halsen med en av knivarna. Fast jag insåg ju att ah, detta skulle både bli, både för ti... både tids-och teknikmässigt så skulle det, framförallt det här med hängningen, bli alldeles för komplicerat. Och det var en stor risk att de skulle hitta mig och försöka rädda mig. Och då, och skadorna som kan uppstå på nervcellerna av hängning, kan ju vara förödande. Så, och jag fattade beslutet om att det kanske var lika bra att bara låta dem arrestera mig. Så ja jag, jag lämnade själv öv... lämnade själv över mig själv. Jag lämnade över mig själv till polisen. Jag hade ingen tanke på att fly brottsplatsen eller försöka undvika arrest. Jag ville, sedan hoppades man ju också lite på att polisen kanske skulle skjuta mig ifall man agerade lite mer hotfullt. Men återigen, den svenska polisen är ju tydligt informerad om att han eller hon inte får skjuta någon till döds. Visst, det har väl hänt vid ett och annat tillfälle men i de flesta fall så gör det ju inte det. Så det, på sannolika skäl hade de ju bara skjutit mig i benet eller i armen. Det är ju sällan dödligt. Och då hade jag ju antagligen bara hamnat på sjukhuset. Så ja, så ja. Jag, så jag fattade beslutet om att bara försöka göra det enkelt. Ursäkta om det var en väldigt utdragen version. Ja, det är i stort sett allt jag har att säga om händelseförloppet. Så ja. Är det något mer ni vill ha fram eller?

PJ: Vi ska prata många gånger, mycket (ohörbart)

TN: Precis.

PJ: Så att vi ja, vi ska inte stressa.

FC: Okej.

PJ: Det måste liksom lite grann sjunka in vad du har berättat också.

FC: Ja.

PJ: Det är ju, det påverkar ju oss också här naturligtvis det du, det du säger.

FC: Ja.

PJ: Vad som försiggick och vad som hände.

FC: Ja. Jag kan berä... sedan, jag kan berätta lite också om att, alltså under dagen försökte jag ju förhålla mig så normalt som möjligt, inte väcka någon som helst spänning. Sedan var det, det att alla de pengarna som jag hade på mitt kontantkort skickade jag ju över, swishade jag över till min pappa. För ja, vad skulle jag med det till. Så ja.

TN: Hur tänker du då? Vad, vadå, vad skulle de pengarna till?

FC: Ja men alltså i och med att jag ändå bara skulle lämna över mig själv till polisen och ändå lämna över mina värdesaker så, så. Och det gjorde jag ändå rätt bra. Alltså mycket av det fokuserade jag på att göra ändå ett bra tag innan själva attacken bröt ut. För att ah, alltså det är ju det att vi drivs ju av det som vi sällan tänker på. Tänker man genom saken för mycket, alltså så här verbalt, så är det ju väldigt stor risk att man slutar tänka på hur man faktiskt hade reagerat om man hade befunnit sig i situationen. Med andra ord, det relativiseras väldigt mycket. Och jag ville försäkra mig själv om att jag ku... att jag skulle göra det här. För när det ändå var liksom, för återigen, jag började ju med så, när jag ändå hade swishat över mina pengar, när jag hade knäckt min dator, så tänkte jag att nu har ju jag gjort det. Så nu har jag ju tekniskt sett redan, kanske inte begått något grovt brott men och, och det faktum att jag ändå bar vapen när jag tog bussen hemifrån, redan då har, så insåg jag att jag har ju tekniskt sett redan begått ett grovt vapenbrott. Så om jag hade tvi... alltså ingen visade ju något tecken på misstankar eller liknande. Men hade jag, hade jag tvekat i sista sekund och bara åkt hem istället utan att liksom utföra attacken överhuvudtaget, så hade jag ju antagligen bara fått ångest. Då känns det bara som att man hade kastats lite mellan avvikare/icke avvikare, så ja. Men sedan är detta någonting som jag, men ändå själva tanken i sig var något jag hade planerat under en längre period. Men alltså mina självmordstankar, mitt självskadebeteende har pågått under en väldigt lång period. Men jag misstänker att det har väl kulminerat i att vare sig det är sant eller in... vare sig det är ett utanförskap eller om det är ett utanförskap som jag upplevt, så är det ju det att en människa som är isolerad och saknar social anknytning inte liksom har någon tydlig bild av hur saker och ting, de, de saknar driv. De saknar sakligt tänkande och ett tydligt driv. Alltså de har ingen tydlig standard att leva efter. De kommer ju antagligen bara granska allt det de får utifrån sin egna personliga uppfattning. Och det är ju det som är grejen också med att jag tror att dju... djupt inne på ett lite mer omedvetet plan så gjorde jag väl detta för att, för att upp... för att uppmärksammas lite. Det kan nog möjligen ha varit ett sidmotiv för det är ju ett ganska tydligt mönster man har hittat hos många massmördare eller potentiella terrorister. Man läste ju även den här artikeln efter attentatet i Trollhättan mot "döda (ohörbart) på livet och bli kändis". För det är, för det är ju så klart att det rä... hos många så handlar det ju bara om att bli känd liksom på ett rätt plan snarare än att bli känd på rätt sätt. Det vill säga att kunna interagera med andra, samtala med andra. Att bli omtyckt, skaffa sig en utbildning, bidra till samhället. Och sedan är det, det att under en så lång period så har jag bara känt det som att det inte har funnits något hopp. Jag har haft sådana fruktansvärda humörsvängningar. Och ena sidan har man mått jättebra. Men det har ju en tendens att distrahera lite också. För återigen, man styrs ju gärna av det man inte tänker på. Ibland, de senaste gångerna man, man har mått så himla bra, så har man ju bara tänkt att det kommer, jag kommer, det kommer ju bara kulminera, att jag mår jättedåligt framöver. Så ja.

Och jag har ju försökt, jag har gärna velat berätta detta för min, alltså när det kommer till att prata om mina känslor eller hur jag tänker. Under en lång period så har jag ju varit motstridig till att säga något av detta till mina familjemedlemmar. För det blir oftast bara bråk. Vi, det handlar väldigt mycket om, vi har haft mycket bråk angående politiska åsikter och liknande. Vi har ju så klart samma, i grund och botten så har vi ju samma värdegrund. Det som vi tycker är rätt och fel liksom rent humant. Utifrån ett humant perspektiv. Men vi sak... men våra åsikter skiljer sig så mycket i övrigt att jag har aldrig liksom vågat precisera ämnet vi har pratat om. För, och under de senaste gångerna jag har hamnat i bråk med min pappa, så har jag beslutat om att bara vara tyst. Eftersom att ja, ja för att när man blir arg, frustrerad, så är det omöjligt att få ut ord. Och det man faktiskt får ut kommer antagligen bara upplevas som slurr. För den opponenten man pratar med har ju en helt annan utgångspunkt än sig själv. Det är ju det som skiljer oss. Det är ju, vissa människor tror ju att det är att man har rätt eller fel. Men det är ju de olika utgångspunkterna liksom. Det vi känner oss bekväma med. Det som gör att vi tänker i stunder. Vi mår bra över det. Man, nu i Samhällskunskapen så läste vi väldigt mycket om kommunikationen, hur det är viktigt att anpassa sitt språk eller sin retorik efter respektive målgrupp. Det har jag väl antagligen varit usel på att göra. Så jag beskyller ändå inte någon för att hamnat i bråk med mig, (ohörbart) så ja.

TN: Jag tänkte på, du pratade här om beslutet ...

FC: Ja.

TN: ... till detta. Du var inne på det.

FC: Menar du liksom tanken på att utträda en sådan ...

TN: Ja.

FC: ... här attack?

TN: Precis.

FC: Ja.

TN: Kan du utveckla det?

FC: Alltså någonting har nog re... började nog redan kulminera under höstterminen. Fast det var väldigt vagt. Det är mest det att, för grejen är ju den att jag har aldrig haft några större problem med skolan. Jag har aldrig hamnat i bråk på skolan. Jag har inte mobbat någon. Jag har inte slagit någon. Men jag vet inte, sedan är, det är väl, det är väl som sagt, det stämmer väl rätt bra på mig, det här att, att utanförskapet på senaste eller i alla fall det som vi kanske upplevt, vare sig (ohörbart) inte har haft en stor inverkan, så jag vet, alltså svårt att förklara men alltså ah, det var väl under helgen skulle jag gissa som jag fick beslut om att planera en sådan här attack om att faktiskt göra det. För det är ju det också att nu, för då, för det var även nu som jag hittade de vapnen som jag använde. Jag trodde att de hade försvunnit. Men det gjorde dem inte. Så ja.

TN: Hittade vapen, sa du.

FC: Ja. Alltså ja. Nej men det, det var ju i, var i förrådet då alltså. Sedan är det lite det också att min skola har ju, min skola är i grund och botten väldigt säkor. Det har liksom aldrig skett något sådant här på den. Den ligger ju i en, en del av sam... i den delen av Malmö som är väldigt så här socio-ekonomiskt framri... framgångsrik. Den, det går ju liksom, majoriteten

av lärarna är ju välutbildade och sannerligen behöriga. Samma med eleverna. Det är ju en skola som prioriterar väldigt mycket värdegrund framför allt annat. Och, men sedan är det lite det. Men jag är lite nyfiken kring det här med säkerheten och det. För jag undrar varför det inte fanns någon som kontrollerade vad som togs in där. Så det är, det är ju lite det. Sedan har man ju fått höra lite om att skolan har haft lite, säkerheten inne på skolan, den är som sagt, den är ju videobevakad överallt. Visst, det är inte så många som har tillgång till själva klippen men ja. Men sedan är det, det att för, men för övrigt så är skolan ganska sårbar. Vad jag har förstått deras främsta framsteg är att det ligger i en väldigt välutvecklad del av samhället. Där brottsbenägenheten är väldigt, väldigt låg. Visst, vi hade ju något inbrott 2019/2020 eller ja, eller i slutet av 2019. Men återigen, det har aldrig skett något sådant här. Och jag är lite nyfiken kring vad de har, egentligen har för säkerhets avs... nej, vad deras avsikt är när det kommer till säkerheten på skolan. För det fakt... för jag är lite förvånad om att jag kunde springa omkring där bärandes på fyra va... fyra rätt dödliga vapen, som kostade två oskyldiga personer livet. Så jag är ju lite för... nyfiken på det.

PJ: Behöver du mer?

FC: Ja kanske.

PJ: Ja. (Ohörbart)

FC: Det är mest att jag känner en person som (ohörbart) jag kände ju en, kände en person som går på en annan skola och som typ, den ligger i Västra Hamnen, väldigt nära Rosengård eller precis intill Rosengård. Och där är ju säkerheten extremt hög. Det är liksom ex... det är typ metallgrindar som man måste gå igenom. De kollar ens id, klart och tydligt. Min skola har ju dessutom haft en hel del problem med elever från Pauli eller andra skolor som har kommit in och ätit lunch. Bara smitit iväg utan problem. Så jag undrar ju lite kring säkerheten på vår skola också. Visst vi, vi har kanske en ppm utav dem på skolan som fakti... en ja kanske en ppm av folket på skolan som ens har funderat på att göra det som jag gjorde men ja.

PJ: Det lär kanske bli en uppgradering av säkerheten på skolan efter det här.

FC: Ja. För det är ju lite ...

PJ: Det kan man nog räkna, räkna med.

FC: Ja. Helt jaja, för helt ärligt, anledningen till varför jag inte letade upp några nya offer och ringde direkt, var ju för att lite, alltså på ett lite mer medvetet kognitivt plan så kanske jag ville, så ville jag möjligen kanske, dels låta dem som redan sprang för sina liv, hinna in i säkerhet. Bland annat tror jag, som sagt, det var några som låste in sig på toaletten och det fanns säkert de som hade hört skriken och sprungit iväg. Så det var ju lite som, så det var, kan möjligen ha varit lite av båda också. Så det är lite det. Så när det kommer till mitt motiv och liknande, alltså det är lite utav ett, ska jag, ska jag berätta det också?

TN: Kör, okej.

FC: För det är lite det att min syn på den moderna samhället inflytande på folk. Jag har ju kollat lite, vissa, I USA exempelvis har man ju pratat väldigt mycket om exempelvis att vi måste förändra vår syn, vi måste ju förändra vapenlagen. Vi har alldeles för god tillgång till vapen. Människor som blivit diagnostiserade med allvarliga sjukdomar kan ändå köpa dem på ett lagligt plan. Den lagen har vi ju så klart, nu är vi ju inte så liberala i Sverige men (ohörbart) det mesta är att, med tanke, vår syn på värdegrund i samhället har ju förändrats väldigt mycket. Den, vi tar den ju på ett mycket mer allvarligare plan. Men ändå, andelen

massskjutningar i modern tid har ju på många plan, bara ökat. Framför allt i USA. Och då när man har gjort en liten, när man då har liksom gjort utredningar, vad jag vill. Om det är något mönster jag hittar på massmördare, massskjutare, som då är, ja någon av dem är ju väldigt unga, så märker man ju väldigt tydliga mönster. Alltså man tänk... det finns jättemånga aspekter i tekniken också. Och att digitaliseringen, maskineriet, vi spenderar väldigt mycket tid framför skärmen. Och liksom vår syn på fysiska aktiviteter, att komma ut och hitta något man kan orientera sig. Men man, och man kan investera sin, man kan investera sig emotionellt i. Det är ju, det har ju försvunnit till viss del. Alltså det mode... det är liksom, kollar man på, jag har ju kollat jätte, jag har ju läst jä... om jättemånga fall. Skolskjutningar, även andra attacker. Det är väldigt tydliga liksom, man ser ofta någon form av mönster. Även fast det kan vara ideologiskt motiverade dåd, så ser man även att den här personen har varit väldigt isolerad, liksom avviker väldigt mycket. Många av dem har kanske varit mobbade. Många av dem har upplevt ett trauma. Vilket leder till att de har, de avviker socialt. De, de återigen de, de tappar drivet, de tappar omdömet. De blir väldigt impulsiva, de kan bli aggressiva. Vilket, och det är ju klart också att när de väl då, återigen när man, när man är så impulsiv och inte riktigt har någon tydlig riktning, så bara, allt det som kommer, kommer man ju som sagt granska på ett personligt plan utifrån sin utgångspunkt. Och det leder ju så klart till att man kan, det är ju ocks... det är ju där man tänker väldigt mycket på det här med människor som inte söker hjälp för att man inte vill visa sig svag eller liknande. Att vårt samhälle idag är ju väldigt mycket för att, att man ska kunna söka hjälp. Vi har ju offentlig socialtjänst och liknande. Men alltså det är svårt att förklara. Det, det är så mycket som snurrar omkring här. Jag ber om ursäkt om det är lite slurrat lite.

TN: Behöver du inte göra.

FC: Det är ju lite det också att, att man har läst kriminologin har man ändå (ohörbart) att förstå lite mer om varför man gjorde det här när man tänker efter. Eller varför man har haft tankar på det. Eller man har funderat på det. Så ja. Jag ska bara fråga, den här (ohörbart) var det att de... sker den också här eller, alltså i samma cell som jag är i nu eller?

TN: Ja, jag tycker vi kan ta det efter förhöret. Så kan vi ...

FC: Okej.

TN: ... ta de bitarna.

FC: Yes!

TN: (Ohörbart)

FC: Ja.

PJ: Ja.

FC: Ja. Kommer inte på så där jättemycket mer att säga.

TN: Nej, jag förstår.

FC: Eller om, i alla fall inte utan att upprepa det jag tidigare har sagt.

TN: Jag kanske missade eller jag fick inte riktigt grepp på när du tog det här beslutet. Du pratade om helgen, när du hittade va... vapnen där.

FC: Ja.

TN: Hur kommer det sig att du kom till det beslutet?

FC: Alltså ...

TN: Vad var det som drog den gränsen, om du förstår vad jag menar?

FC: Alltså jag vet inte. Det, alltså dels var det ju mycket så här stress med (ohörbart) Kan det möjligen ha varit lite det här med gymnasiearbetet. Sedan kan det ha varit lite också, alltså inte att jag blev underkänd eller så. Det är bara det att ja, det är mycket som händer. Du vet, när man lämnar in, det ska få feedback inför opponering och liknande. Jag hade ju ja, jag har väntat lite med det så att jag hade kunnat slappna av lite. Inte för att jag beskyller någon för (ohörbart) så klart. Jag hoppades ju även på att, sedan var det ju det också att man har ju varit ute och övningskört en hel del med min fasters sambo. Och jag hade väldigt så här tydliga planer på när jag ville ta mitt körkort. Och jag menar, jag insåg ju att jag antagligen inte skulle kunna leva upp till det så, återigen alltså jag tror jag har fått en väldigt skev bild av vad jag måste göra. Ja, för jag har en historia av att ta misslyckanden eller förluster väldigt, väldigt hårt. Första gången jag skar mig, alltså självskadebeteende då, det var i nian. För att jag hade, jag hade inte bli... jag hade fått tillbaka ett prov som jag hade pluggat jättehårt inför. Jag blev absolut inte underkänd. Men jag fick inte det betyget jag hade hoppats på. Och sedan hade jag bråkat med en kompis och liknande. Och det var liknande faktorer när jag skar mig 2021 också. Så ja, så ja. Sedan är det, sedan tror jag ändå att det kan ha kulminer... sedan vecka fem så mönstrade jag också. Jag hade ju liksom sett lumpen som en möjlighet att liksom (ohörbart) jag hoppades ju på att det hade kunnat, känsla av att man hade kunnat få någon tydlig riktning i livet. Det finns ju väldigt få nackdelar (ohörbart) Man får ju lära, man får ju träffa nytt folk. Man får lära sig samarbeta mer med både fysiskt och mental träning. Så återigen hitta ett driv, orientera sig jämte mot någonting. Och jag presterade bra på intagningsprovet, vad jag vet. Bättre än de flesta. Men jag, men jag lyck... när jag lyckades. Men av någon anledning så kom jag inte in efter samtalet med psykologen. Och jag misstänker att det kan ha att göra med att jag berättade ju lite om mitt före detta självskadebeteende och lite också om (ohörbart) ja lite kanske lite om att jag sa, man fick inte mycket till motivation till varför man fick avslag. Så jag blev ju, så jag tog det ju väldigt hårt när jag fick reda på att jag inte, att jag inte skulle göra lumpen eller att (ohörbart) för idag är de ju väldigt restriktiva med att du, du får inte göra det, till skillnad från hur det var innan. Det är mest det också att jag har ju gått Bild & form. Och när jag började på det så trodde jag ju att jag skulle kunna hitta något tydligt liv. Jag trodde jag skulle gilla det. Under det första året så var det väl helt okej. Men återigen, då har man ju, då är man ju fortfarande inne på att faktiskt försöka gå på djupet. Saker är ju alltid roliga i början för då har man ju, i början har man ju inget riktigt grepp om saken. Man har ingen riktig bild om hur man, på ett sakligt plan, faktiskt kommer tycka om det när man ändå har satt sig in i det, när det ändå sitter. Och det är under två år som jag då började liksom inse att jag inte tyckte så mycket om det. Men det var ju, jag hade ju redan gått den första och det var ju för sent för att hoppa av. Och visst, sedan var det ju det också att ja, alltså jag tyckte inte att det fanns några tydliga riktningar, ingen tydlig standard. Och sedan, och folk, och sedan var jag ju rädd att folk inte skulle tycka om mig för det. Men sedan kan det ju absolut vara en väldigt selektiv perception jag har fått. För eftersom att jag inte liksom har tagit hjälp eller frågat människor så mycket om det. Så ja. Så det är väldigt mycket, så jag tror att, framför allt på senaste, efter mönstringen (ohörbart) från allt därifrån som, som det blev, som det började stärkas i ja som, som det började bli av allt mer tyngd. Alltså hela idén på, på att du, på att, alltså i bö... återigen det var ju främst suicidala tankar men nu började ju även, av någon anledning, homosuicidala tankar att dyka upp. Eller idén om att döda en annan person. Sedan på ett rationellt plan så har jag ju fortf... så jag förstår ju till viss del varför jag gjorde det. Men det är klart, i ett rationellt plan så är det ju fortfarande helt, så har jag ju fortfarande väldigt svårt att processa allting.

TN: Så klart.

FC: Så ja. Det är allt jag har att säga om det. I all fall för, för, i alla fall för nu.

PJ: (Ohörbart)

AE: Vad sa du?

PJ: (Ohörbart)

AE: Nej, det är ingen fara. Jag har långa ben. Det ordnar sig.

FC: Men det är ju också att jag har, dels är jag, är jag tidigare ostraffad men, ursäkta mig förresten (ohörbart)

TN: Nej kör.

FC: Det är det att jag har aldrig använt droger. Jag har aldrig rökt. Aldrig använt narkotika. Jag har i stort sätt aldrig druckit alkohol heller. Och det var ju absolut, alltså en del av mig funderade ju på att kanske använda någonting liknande inför. För det är ju återigen, många massmördare gör det ju säkert för att, för att man, återigen för att sätta omdömet ur spel. Om man, så att man (ohörbart) tänker igenom allting. Men det gjorde jag ju på ett annat sätt. Så jag har ju liksom aldrig haft problem med liksom beroende eller missbruk eller något sådant. Jag har liksom alltid varit väldigt mycket för att ha god fysisk och mental hälsa. Ja, vi vet ju alla att alkohol kan ju ha förödande effekter på allting i kroppen. (Ohörbart) i hjärnan, hjärtat och ja. (Ohörbart)

TN: Jag tänkte vad, du berättade här idén om att döda någon. Du sa att du förstår själv varför (ohörbart)

FC: Alltså, alltså själva idén i sig är ju antagligen bara ju väldigt impulsiv. Alltså det finns inte så mycket rationellt bakom det. Men jag liksom, på ett ration... när jag tänker efter ju, för jag har ju som sagt läst kriminologi nu. Jag har liksom varit väldigt, länge varit intresserad av sådana här saker, varför dem sker. Absolut inte utifrån ett sympatiskt perspektiv men ja. Utifrån det plan... på, på det planet så förstår jag ju varför. Men också så klart då varför, varför det är fasansfullt. Så det är ju, jag ju, det finns ju olika typer av brottslighet. Det finns brottslighet som riktar sig till individer. Det finns det som riktar sig till grupper. Och jag skulle ju säga att dens... hur de riktar sig till individer är ju den jag har fallit för. Och det handlar ju ofta väldigt mycket om individer som isolerar sig, i alla fall avviker socialt. Och ja, helt och hållet ja de liksom kan inte orientera sig på något sätt. Sedan kan det ju ske på jättemånga olika skalor. Men ja. Sedan finns det ju andra sidan den som riktar sig till grupper. Jag tänker typ mer på gängkriminalitet, förorter eller kanske religiösa fundamentalistgrupper. Där har man ju ändå skapat någon form utav driv som gör att människor inom gruppen känner gemenskap för varandra. Och på det planet så är man mer medveten om det man gör. Fast ändå inte för man kanske inte ser det på det som ett dåd på samma sätt som tidigare. Där tänker man ju exempelvis lite på IS exempelvis. De är ju, de fle... IS har ju ändå någon form utav, det är ju, jo de är så klart inte islam utan islamism och islamisk fundamentalism. De har ju väldigt, de har ju ändå en hel del symbolik och mening i det de gör. Eller det säger dem ju. De säger ju att de har en gud de tror på. De säger att de har en grupp som de identifierar sig med till skillnad från, om man kollar på någon utav de inhemska massmördarna man har hittat. För många av dem är det ju raka motsatsen. Även fast det kan finnas ideologier där också. Kollar ju exempelvis på han, man läste ju lite om han Dylan Roof,

Charleston-mördaren. Visst, han var en högerextremist. Visst, han hade ju ideologier. Och det gick rykten om att han även var med i någon lutheransk kyrkoförsamling. Men om man kollar på hans livsstil så är det ju, skulle jag knappast kalla det för någonting religiöst. Han spenderade, hade mest, mest sin tid på rummet. Han drack sig full, använde narkotika och liknande. Så ja. Så jag har ju funderat väldigt mycket på det. Sedan och, men som sagt, återigen alltså, ute på ett rationellt plan så förstår jag varför dådet har skett. Men det är klart, det är ju på det planer som jag ångrar det också.

TN: Berätta mer om det.

FC: Ska jag berätta mer om det? Återigen alltså, på ett mer impulsivt plan, när man tänker på det i olika stunder, alltså man dalar in sitt liv i olika stunder utan någon tydlig röd tråd eller något tydligt mens... mönster mellan de här stunderna. Så att man får en riktning. Alltså det har ju varit mer impulsivt själva dådet skulle jag gissa. Kanske tanken på att mörda någon annan. Men alltså, det är ju klart att, på ett rationellt plan, så vet jag ju så klart att det är fel. Och det är klart att, nu tror jag ju utifrån det fallet, ångrar det. Men ja så, det är svårt att förklara. Det är ju klart att jag ja, saker är ju alltid lättare sagda än gjorda. Och delar av mig har ju fortfarande väldigt svårt att processa allt detta. Det är fortfarande svårt för mig att in... eller (ohörbart) jag har fortfarande väldigt svårt att inse var jag befinner mig just nu. Att det ändå har kommit hela vägen hitåt. Så ja, så ja. Ja, är det något mer ni undrar över eller?

TN: Jag vet inte om vi ska hålla på den där eller om vi ska ...

PJ: Ja jag, jag skulle vilja alltså fråga lite mer om just igår. Lite mer, så no... noga. Om vi pra... om vi börjar Fabian, på morgonen.

FC: På morgonen?

PJ: Ja, du sa du hade, innan att du hade ja, berätta mer om (ohörbart)

FC: Alltså natten innan så hade jag ju förberett mig. Jag hade packat min ryggsäck.

PJ: Vad hade du packat den med?

FC: Ja, det var ju, alltså det var ju yxan jag använde. Sedan var det en, en ...

PJ: Eller, kan du beskriva noga vad det var du packade?

FC: Yes!

PJ: Tack!

FC: Det var ju en, det var ju en trä-yxa eller nej ingen trä-yxa. Någon yxa med ett aningen rostigt men ändå fullt funktionellt egg. Och ett lite så här, jag vet inte exakt vad skaftet var gjord av. Men det var plast runtom. Den placerar jag i det översta facket där det fanns bäst plats. Och där den antagligen skulle vara bäst gömd. Och sedan hade jag en sådan här (ohörbart) man kan (ohörbart) vid midjan. Och i den hade jag en hammare och en mindre kökskniv. Och precis, och det bandet som fick, med vilket man band fa... man knöt fast den i runt midjan, så hade jag även ett litet sådant där fack där jag då satte täljkniven. Det la jag i det mittersta facket tillsammans med en ja... tunnare jacka och en scarf, som jag då använde för att täcka huvudet. Och i facket långt ut så la jag ett par hörselkåpor. Jag såg till att det låg på det planet. Det kanske, ryggsäcken kanske stack, den såg lite större ut än vanligt. Men att ingenting stack ut, så ja.

PJ: Och det gjorde du på morgonen?

FC: Ja, det gjorde jag.

PJ: Som i, i igår, samma dag som ...

FC: Samma dag som jag utförde attacken, yes.

PJ: Vad gi... vad, hur, vad tänkte du då?

FC: Alltså jag var ju dels väldigt nervös. Men också insåg jag ju gradvis att, jag har redan varit inne på de här tankarna så jag, jag kan inte bara gå tillbaka. Alltså det, vare sig, vare sig det var rationellt eller på ett irrationellt plan, det är svårt att beskriva. Men sedan under skoldagen så besökte jag ju toaletten flera gånger. Där jag testade, där jag bytte om, plockade, testade ta på mig alla liksom vapnen och allting. Det fanns den här, jag satte yxan här. Mest för att visst, jag var instängd. Visst, jag hade ju låst in mig själv och visst, det fanns ju ingen som kunde se eller höra vad jag gjorde typ. Men jag stod, men det fanns ju ändå människor bara centimeter ifrån dörren. Att stå så nära. Sedan var det ju det att när jag väl hade satt mig på bussen, så hade jag i stort sett re... rent formellt så hade jag ju redan begått brott mot vapenlagen. Sedan kände jag ju att jag har inget, då kände jag att nu har jag ingenting att förlora på att fortsätta. Visst, jag hade ju bara kunnat vända om och åka hem och lämna dem och allting. (Ohörbart) på det igen. Men då hade jag, okej nu känns det bara som att jag hade blivit desorienterad, placerad mellan att göra det eller att vilja göra det men att inte kunna göra det. Sedan om det är bra eller dåligt, det är lite svårt för mig att (ohörbart)

PJ: Då är du hemma, du sover inte bra den natten?

FC: Nej, det är nog lite medvetet också.

PJ: Ja. Hur mycket sover du då?

FC: Ja jag vet inte. Jag sov kanske fyra fem timmar som mest. Så klart under snittet.

PJ: Och så tog du bussen?

FC: Ja.

PJ: Och berätta vad som hände sedan då.

FC: Så kom ju som sagt till skolan. Och jag tror nog att, alltså som sagt, jag kom till skolan lite sen. Så har det varit på senaste. För att i och med att, att man har privatiserat så himla mycket, så är det Skåne... den bussen jag tar från Trelleborg till Malmö, den gick innan hela vägen till centralen, alltså förbi min skola. Men nu gör den inte det längre. Och jag misstänker att det har att göra med att vi har privatiserat så mycket, så Skånetrafiken har beslutat att man drar in den. För det tjänar ju dem på. Så jag kom ju lite sent. Jag har typ 20 minuters gångsträcka från Södervärn till Malmö Latin, ungefär. Så jag kom dit. Jag gick på lektionen, var delaktig som vanligt. Försökte agera som vanligt. Jag var ju fortfarande osäker på om jag faktiskt skulle kunna göra detta eller om jag hade en alldeles för eller om mina an... sociala och psykologiska anknytning till samvetet fortfarande var alldeles för stark. För återigen, det vet man ju inte. Många människor kanske tänker på det här samtidigt som de mår bra och återigen, det är väldigt, väldigt lätt att säga. För man tänker ju sällan på hur det faktiskt skulle vara om man tvingas sätta sig in i den här situationen. Klarar men det

verkligen då rent mentalt. Men som sagt, jag gick på övriga lektioner. Det var inga större problem. Och ja. Sedan hade vi en slutlig kriminologiföreläsning. Och jag tänkte att jag skulle vänta tills efter den. Eftersom att det inte skulle finnas så mycket personer då på skolan. Jag försökte ju vara lite taktiskt med att inte bli upptäckt av någon för tidigt (ohörbart) alldeles för många. För ja, och då beslutade jag ju även att, då beslut... ja, sedan. Så jag gick ju in på toaletten, bytte om. Som jag hade gjort tidigare. Men jag stannade lite längre den här gången. Försökte vänta på rätt moment, ta några djupa andetag. Och filos... och liksom tänka efter är det här verkligen någonting jag kommer att klara av. Och , men jag beslutade att när jag väl kliver ut i korridoren så finns det ju ingen återvändo. För det är ju videobevakat överallt. Så man kommer ju se att det var jag. Och då har jag ju (ohörbart) en. Jag har ju redan begått ett, tekniskt sett, begått ett brott mot vapenlagen. Så ja. Och då hörde jag ju även hur några (ohörbart) toaletten precis bredvid mig, så var det helt tomt i korridoren. Så jag väntade ju bara på att den här personen skulle komma ut. Och då såg jag ju att det var en av mina före detta mattelärare. Och jag tyckte ju om henne väldigt mycket. Men alltså, jag hade ju i stort sett redan, jag hade i stort sett redan väckt väldigt, väldigt mycket misstankar, när hon såg att jag hade vapen på mig, att jag var maskerad. Så efter det så, så, efter det så var det allt.

PJ: Jag tänkte att vi uppehåller oss där vid (ohörbart) att du visar så noga du kan vad det var som hände just i den situationen (ohörbart)

FC: Ja.

PJ: Som du berättade om.

FC: Ja. Alltså när hon då såg mig eller?

PJ: Ja.

FC: Ja. Alltså hon frågade ju, först så verkade hon som att hon var lite så här skrämmd på ett lite mer så här kosmetiskt sätt. Och hon frågade ju, och sedan frågade hon ju även lite mer, lite mer, aningen skrämmd, lite ja aningen skrämmd så frågade hon vem jag var. Och det svarade jag ju inte på. Och jag hade ju ma... för att återigen, jag ville ju inte att ah, alltså hade jag kommunicerat med henne, med tanke på hur, med tanke på att jag kände henne väldigt väl, hade jag kommunicerat med henne så hade antagligen någon form utav emotionellt, någon mer empatisk, emotionell sida av mig, vä... väckts upp. Och det hade antagligen fått mig att tveka alldeles för mycket. Tveka tillräckligt mycket för att hon hade, skulle kunna springa iväg. Så jag svarade inte. Utan tog fram, ryckte fram min täljkniv på ett hotfullt sätt. Så ja, ja.

TN: Det är ju också ett (hostar) ursäkta! På ett hotfullt sätt?

FC: Ja, jag höll upp den så här framför henne. Och då började hon backa tillbaka och sa typ "sluta nu" eller något liknande. Och det var då som jag högg henne i höften, som svar.

PJ: Du får gärna visa hur du gjorde.

FC: Ska jag visa hur jag gjorde?

PJ: Ja. (Ohörbart) se.

FC: Alltså ja, jag drog ju tillbaka arm... alltså jag drog ju tillbaka armen lite så här för att få så mycket kraft som möjligt. Man är ju starkast i den här rörelsen. Den är ju mer centrerad, mer linjär. Och sedan körde jag in den här och ner höften. Hur långt in den gick, vet jag inte.

Men typ mycket för att, för att orsaka skada. Bör... då skrek ju hon till. Sedan tappade hon lite balansen, så föll hon ner på golvet. Och det var då som jag tog fram min yxa och började hugga här, liksom i sidan av huvudet precis vid tinningen här vid halsen.

PJ: Förlåt, jag har gråa hår så att det tar lite tid för mig att förstå. För, berätta ef... efter, efter det första hugget. Vad var det som hände då?

FC: Ja alltså hon, nu vet jag inte exakt hur mycket kraft det genererade vid varje hugg. Men så fort jag fick till ett hugg här, den, det liksom, det började ju med något hugg här som fick hennes ansikte att täckas i blod. Sedan och sedan, men så fort jag fick (ohörbart) ett hugg här så slutade hon kämpa emot. Jag tror inte att det dödade henne direkt men det, men jag antar ju att det, men återigen (ohörbart) tappa all form av koordination och kontroll i kroppen. Och då trodde jag ju nästan att hon var död direkt. Och det var då som jag hörde steg bakom. Vände mig om och så såg jag en annan person som hade sett händelsen. Så de sprang iväg och då sprang jag efter. De försökte ju låsa in sig i ett av klassrummen. Men innan hon hann dit eller innan hon hann stänga dörren, så greppade jag tag i handtaget och lyckades vinna (ohörbart) och nu var jag, nu var jag både större och tyngre än henne, så jag lyckades ju dra undan eller jag lyckades ju liksom, så fort jag kunnat se, så fort jag kom in mellan dörren och dörrkarmen, så vann jag ju kampen direkt. Alltså rent liksom tryckmässigt. Hon tapp... jag liksom kom, jag kom in, jag greppade tag, jag kommer inte ihåg exakt var men jag tror jag greppade tag på henne på ett sätt som gjorde att det blev lätt för mig att bara få ner henne på marken. Och efter det så började jag hugga henne också. Och det var alltså liknande attacker. Det var här, precis intill, precis intill mot benet och liknande. Och ja, och även här vid tinningen.

PJ: Ja. Med vadå?

FC: Det var ju den här yxan ...

PJ: Ja.

FC: ... som sagt. Då, täljkniven använde jag bara på det tidigare offret. Och det var då bara som en påbörjan. De andra två vapnen jag hade i väskan, kökskniven och hammaren, de kom aldrig till användning. Så ja. Så yes.

TN: Du säger att du hugger henne i halsen/huvudet.

FC: Ja, typ tinningen här.

TN: Hur många gånger gör du det?

FC: Puh till... alltså tillräckligt många för att döda henne. Ja, alltså när polisen väl arresterat mig och vårdpersonal är på plats och an... så säger de ju att hon, att mitt andra offer fortfarande andas. Men hon första som jag attackerade hade ingen puls. Och sedan, och de pratade om att hennes hals hade liksom öppnats upp helt och hållet. Det rann ut massor med saker, inte bara blod då. Och det andra offret nog var i kritiskt läge men andades fortfarande. Men nu har, men som sagt, det är ju ett dubbelmord, så båda avled ju av sina skador, har jag fått höra.

TN: Men du, du, du vinner kampen i dörren.

FC: Ja, jag, så fort jag fick tag i handtaget så, så vinner jag ju dragkampen. För jag var ju större och tyngre än henne.

TN: Sägs det någonting då?

FC: Ja alltså hon skriker ju och frågar "vad i helvete håller du på med?". Men det är klart, så fort när jag, när jag, när jag väl får ner henne på marken och laddar ett slag här, så tystnar ju hennes ord direkt. Hon börjar istället kräka blod. Det kommer jag, det kommer jag ihåg, så.

TN: Berätta mer om vad hon gör.

FC: Alltså hon kräker ju blod, slutar röra på sig. Och jag misstänker ju att hon antagligen är i ett död tillstånd. Så jag lämnar klassrummet med yxan i handen. Och så ser jag att hon, mitt första offer fortfarande faktiskt rör på sig lite. Så jag landar kanske två tre slag till mot hennes tinning, här uppe. Och det säkerställer ju antagligen att hon in... att hon är, att hon inte vaknar upp igen. Ja, det är, jag kommer ju ihåg att, att se allt detta blodet och liknande, jag vet inte om det påverkade mig så där jättemycket. Men lukten var ju väldigt, väldigt påtaglig. Den är ju mycket tu... väldigt, den var ju betydligt tyngre än de andra lukterna jag känt. Blod är ju ett ganska tjockt ämne. Ja.

TN: Vad luktade det?

FC: Alltså jag vet inte. Det luktade ju, hur ska man förklara det alltså? Det luktade inte gott. Det lu... det blandades ju lite med, kanske blandades lite med luften. Men det är också, man har ju, man har ju smak... man har, en gång när man skar sig så testade (ohörbart) det smakade ju inte gott direkt. Det luktade ju inte mycket heller. Jag vet inte. Det var väldigt stark, lite syrlig (ohörbart) Och sedan kan det ju helt och hållet vara jag. Jag vet inte exakt hur molekylära strukturen ser ut. Det brukar påverka. Liksom ska ju vara reaktivt. Det är svårt att, svårt att, svårt att förklara. Så ja. Sedan återigen, jag har fortfarande väldigt svårt att inse att jag har gjort det här, eller? Ja på ett rationellt plan så är jag ju fullt medveten om det men det har ju, det hänt. Det var ju ett sådant snabbt händelseförlopp, på så väldigt kort tid. Det är ju två kvinnor som blivit ihjäl-huggna på loppet av några minuter. Eller de kanske lever, de kanske lever nu en lite kortare tidsspann men ändå, skadorna var ju dödliga.

TN: Efter du har gått fram till första offret igen.

FC: Ja.

TN: Huggit henne.

FC: Ja.

TN: Vad händer sedan?

FC: Då går jag ut i trapphuset för att se om det är någon på väg upp. Sedan går jag in på och låser in mig på toaletten. Kny... knäpper av min väs... min magväska. Läger ifrån mig alla mina vapen. Tar av mig masken/scarfen som jag har. Och sedan ringer jag 112 och säger vad som har hänt. Att det är jag som har gjort det, att jag har lagt ifrån mig alla min vapen, jag har lagt ifrån mig mina värdesaker och att jag ville (ohörbart) jag vill att de kommer och arresterar mig. Eller de kommer och omhändertar mig. Och det tog kanske, det tog kanske en fem minuter eller någonting innan de kom. Första jag hör när, så fort jag hör steg utanför (ohörbart) röster så öppnar jag. Och så har vi ju två tjänstemän där med sin sådan, när de ser mig så drar de ju sina vapen och säger att jag, skriker åt mig "polis". Jag kommer inte ihåg om de sa att jag skulle ner på marken men det gjorde jag ju medvetet. Min, min tanke ha... jag hade ju händerna uppe innan jag öppnade dörren. Min tanke var ju att jag skulle kunna

lägga mig så snabbt som möjligt, så att de kunde omhänderta mig så snabbt som möjligt. Så ja. Eftor det, ja när de väl hade fått ner mig så började ju en av dem att kommunicera lite med mig, fråga vem jag var, mina personnummer sedan blir frågad om snabbt om motivet var, att jag skulle behålla lugnet. För jag stred in... ju inte emot det minsta. Jag rörde inte på mig. Och det var något som förekom ganska mycket om att så länge jag är lugn så är de lugna. De, sedan kom ju poliserna. Förde ut mig till en polisbil, körde iväg. Och då pratade ju en av poliserna med mig, ställer lite frågor om hur jag mår, vem jag är, lite så ja.

TN: Vad vet du om offren?

FC: Ja alltså min första offer heter ju, var ju Victoria Edström. Men jag mi... min mattelärare i ettan. Väldigt trevlig kvinna och väldigt pedagogisk. Sedan var det många i min klass som inte tyckte om henne. Hon var ju, jag kände (ohörbart) inte henne så där överdrivet väl men jag tror hon har en son, liknande. Hon är typ i 40-årsåldern, skulle jag gissa. Jag kommer ju ihåg (ohörbart) hon andra vet jag inte alls vem det var. Hon har jag, dels var det ju lite svårt att känna igen henne. Hon, jag såg henne först på väldigt långt avstånd. Och jag la ju inte så mycket uppmärksamhet exakt vem det var. Och det är klart, när jag var färdig med henne och hade tid att inspektera henne, så var ju hennes ansikte helt täckt med blod. Hennes, sidan av henne s huvud var ju sönderslaget. Så ja. Så jag kan inte så sär jättemycket om dem. Jag myck... jag har inte (ohörbart) hade jag liksom planer på att välja ut specifika offer. Men i grund, men sedan blev det eventuellt planlöst. För jag insåg ju att det li... räddningstjänsten ligger i närheten. Det finns garantera... finns ju en garanti på att någon, något vittne hinner ju säkert se mig innan jag lägger märke till dem. Och då hinner ju de ringa. Så allting måste ju ske snabbt och smidigt. Och det gjorde det ju. Så, så yes. Men jag kan inte så mycket om offren i sig. Så ja.

TN: Hur känner du nu inför att, inför det som har hänt?

FC: Ja alltså, som sagt, (ohörbart) på ett rationellt plan så förstår jag ju varför det har hänt. Men också, men det är också därför jag förstår hur det är fel och varför jag, varför jag ångrar det. (Ohörbart) så det är ju på det planet. Men när det kommer, rent emotionellt så vet jag inte riktigt vad jag känner. För det är ju väldigt impulsivt. Man tänker ju för mycket i stunder. Så, så, så det är lite svårt att beskriva, rent känslomässigt.

PJ: Får ... hur länge har du funderat på det här?

FC: (Ohörbart) funderat på?

PJ: Ja på ett så... något sådant här. Alltså när, hur länge har du funderat på ...?

FC: Alltså återigen, något började ju kanske kulminera efter jag fick avslag på mönstringen. För att det kändes som att jag inte hade något tydligt driv (ohörbart) ju väldigt entusiastisk infallsvinkel på, på lumpen och likande. Men, men återigen, själva attacken och det började jag väl fundera på under helg... det var väl runt helgen. Eller typ, något åt det hållet. Så ja, något åt det hållet. Det var bara någon dag i förs... bara någon dag i förskott. Så ja. Förresten, ursäktade om det när jag, när jag berättar om händelsen om det förekommer så att jag är lite, om jag sku... det är inte meningen att det ska framstå som sadistiskt eller något liknande. Jag försöker bara vara noggrann (ohörbart) Så yes.

AE: Jag har en fråga. Den är, jag vet inte om ni ska gå in på det, har du pratat med någon annan om detta?

FC: Alltså om själva händelsen?

AE: Ja har du, ja har du, alltså har du lä... alltså har du berättat eller pratat med någon om det här?

FC: Alltså mina tankar ...

AE: Ja.

FC: ... om det här, nej. Det har jag aldrig gjort.

AE: Nej.

FC: Det för, ja alltså tanken är, alltså grejen är ju den att jag tror jag kan ha gjort det väldigt mycket för att, alltså jag misstänker ju att det är liksom, det är så här, det är bara något, det är bara något, det är något väldigt, själva tankarna i sig var bara något relativt. Jag, jag hade inte, jag skulle inte ha det emotionella drivet till att faktiskt utföra sådana här. Därför trodde jag ifrån början. Så jag trodde ju att när de väl dök upp så skulle de ju bara försvinna. Men det är ju klart att, har man ingen man kan diskutera det med, så blir man ju tvungen att li... gå efter sina impulser. Och de kan ju gå lite var som helst. Så ja. Så det blev ju ändå som det blev. Ja.

AE: Jag har inga frågor i det här skedet.

PJ: Nej.

AE: Det lär ju bli ett antal fler förhör.

PJ: Ja.

TN: Ja.

AE: Det får du ställa in dig på också, du får komma, får berätta det här gång på gång ...

FC: Ja.

AE: ... på gång.

FC: Jag förstår.

AE: Det är, det är ordinärt polisarbete. De vill höra det flera gånger.

FC: Det förstår jag.

AE: Ja.

TN: Du jag tänkte, vi, vi har ju din dator i beslag här.

FC: Ja.

TN: Skoldator. Jag tänkte höra, koden till den?

FC: Fungerar den fortfarande? För jag knäckte ju den på mitten.

PJ: Det vet vi ju inte.

FC: (Ohörbart) koden till den är ju "robot123" utan ver... utan någon versal i början.

PJ: 1, 2, 3.

FC: Ja.

PJ: Tänkte din telefon, har du någon kod till den?

FC: 1 2 3 4.

PJ: 1 2 3 4. Någon dator hemma? Har du kod till den?

FC: 64 74.

PJ: 64 74.

PJ: Vilka är dina tekniska, vilk... tekniska som tillhör dig här?

FC: Ja alltså vilka tekniska prylar som (ohörbart)

PJ: Ja telefoner, datorer. Jag kan inte sådant.

FC: Det är ju min telefon, det är ju min skoldator. Det finns en speldator, och jag har (ohörbart) i den. Det är den som där koden är 64 74. Sedan finn, sedan ja, sedan finns det nog inte mycket mer. Ja om man pra... då pratar högkvalitativa tekniska prylar som skärmar och sådant, så ja.

PJ: Ja.

TN: Är det någonting mer du vill berätta för oss i nuläget?

FC: Ja. Alltså just nu så kommer jag inte på så mycket. Så ja.

PJ: Nej, jag tycker vi avslutar detta.

FC: Ja.

TN: Då håller vi där. Klockan är 17:11.

Sammanfattning av förhör #2 Fabian.

Videoinspelat förhör finns i filip.

Följande är en sammanfattning av förhöret.

Fabian underrättas om att detta är ett förhör där han hörs som misstänkt för brott.

Fabian underrättas om sina rättigheter enligt FUK § 12; rätten till tolk, rätten att inte uttala sig om brottsmisstanken eller medverka i utredning av egen skuld, rätten att fortlöpande ta del av utredning i den mån det är möjligt och rätten till offentlig försvarare.

Fabian informeras om att staten betalar kostnaden för en offentlig försvarare men att han kan komma att få betala tillbaka hela eller delar av kostnaden om han döms för brott.

Fabian delges misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Fabian förstår misstankarna.

Brottsdag:

Fabian berättar att han packar väskan med vapen på morgonen innan han beger sig till skolan. I sin väska packar han ner två knivar, en yxa, en hammare, jacka, skarvs för maskering, hörselkåpor, en jacka.

Fabian tar bussen från Trelleborg in till skolan. Fabian berättar att han redan nu har bestämt sig för att fullfölja det han nu påbörjat.

Fabian berättar att han går i skolan som vanligt under dagen och försöker bete sig normalt. Han springer in på toaletten upprepade gånger under dagen för att se så att allting fungerade med maskering och vapen.

Sista lektionen på eftermiddagen är att en försvarare kom och föreläste för eleverna. Strax därefter beger sig Fabian till toaletten på våning 3 i A-huset. Fabian berättar att han nu gör sig i ordning, han tar på sig sin maskering, hörselkåporna och magväskan med vapen. Fabian samlar även sina tankar och tar några djupa andetag. Fabian hör sedan att någon går in på toaletten bredvid honom. Fabian går ut ur toaletten och noterar att det inte finns några andra personer i korridoren. Fabian ställer sig och väntar utanför toaletten där en okänd person för honom gått in. Efter en stund så öppnas dörren till toaletten. Ut ur toaletten kommer Fabians mattelärare, Fabian tar fram en kniv på ett hotfullt sätt och håller den emot henne.

Fabian berättar att kvinnan försöker säga till honom att sluta och frågar vem det är men Fabian vill inte lyssna eftersom han är rädd att han inte kommer att fullfölja dådet i så fall. Därefter hugger Fabian målsägande i magen/ höften med kniven. Målsägande faller till marken och därefter tar Fabian fram en yxa från sin magväska och börja slå målsägande vid huvudet/ halsen. Fabian vet inte hur många slag han slår men det är flera. Fabian berättar att målsägande sprattlar med armar och ben på ett okontrollerat sätt.

Fabian berättar att han därefter får syn på en person längre ner i korridoren. Fabian springer mot kvinnan som försöker ta sig in i ett klassrum men Fabian hinner få tag i dörren innan den stängs och lyckas öppna dörren. Fabian får ett grepp runt målsägande och lyckas få ner henne på marken ganska omgående. Därefter börjar han att slå målsägande med yxan, slagen träffar vid halsen/huvudet. Fabian vet inte hur många slag han slår med yxan. Fabian noterar att kvinnan börjar spy upp blod.

Därefter går Fabian tillbaka till det tidigare offret och ser att hon försöker resa sig upp. Fabian berättar att han går fram och slår ytterligare några slag mot huvudet med yxan.

Sedan springer Fabian till trapphuset för att se om någon kommer men ser ingen. Fabian förklarar att han sedan går tillbaka till toaletten som han befunnit sig på tidigare och tar av sig masken samt lägger ifrån sig vapnen. Därefter ringer 112 och förklarar vad som hänt. Fabian berättar att han säger att han har dödat två stycken personer och befinner sig nu på tredje våning och att han kommer ge upp när polisen kommer.

Fabian berättar att han hade funderingar av att ta livet av sig inne på toaletten. Han hade övervägt att ta med ett rep för att hänga sig alternativt sticka en kniv i halsen på sig själv.

Fabian berättar att han väljer att låta bli på grund av att chansen för att han skulle vara död innan polisen anträffar honom skulle vara minimal och då skulle han behöva leva med svåra skador.

Senare hör Fabian att polisen kommer och öppnar då dörren och polisen tar hand om honom.

Motiv/ bakgrund.

Fabian berättar att han just nu har väldigt svårt att orientera sig i sina tankar. Han förklarar att han begriper på ett rationellt sätt att han genomfört dådet men rent emotionellt så har det inte landat än.

Fabian berättar att han bestämde sig under helgen för att genomföra detta. Han bestämde sig när han hittade tidigare nämnda vapen i hemmet.

Fabian berättar att han aldrig har tagit misslyckande särskilt bra. Han gjorde uttagning för värnplikt under vecka 5 och fick avslag från den vilket tog väldigt hårt på honom. Fabian nämner även att han blivit underkänd på sitt gymnasiearbete, han har inte levt upp till sin plan om när han skulle tagit körkort. Fabian nämner även att han har ingen tydlig riktning i livet vilket han också tyckt varit jobbigt.

Fabian pratar om att hans agerande var impulsivt styrt och han visste inte om han skulle kunna klara av att genomföra dådet.

Fabian berättar att han har känt ett tydligt utanförskap.

Fabian pratar även mycket om andra personers motiv vid liknande händelser, alltså mord.

Fabian berättar att han inte har pratat med någon att göra detta.

Fabian förklarar att han vet vem första offret är. Det är hans mattelärare som heter Victoria. Fabian berättar att han gillade henne och tyckte att det var synd att det var hon som gick ut ur toaletten. Fabian vet att hon var i 40 års ålder och hade barn. Fabian vet inte vem den andra kvinnan var och kunde inte heller se vem det var efter han slagit henne med yxan.

Fabian berättar att han aldrig tagit droger, druckit alkohol eller liknande.

Fabian berättar att han haft självmordstankar en längre period och skadat sig själv vid flera tillfällen.

Fabian berättar att han använde maskering för att han inte ville bli igenkänd, skulle han bli igenkänd kanske det skulle stoppa honom på ett rent emotionellt sätt.

Övrigt.

Fabian nämner skolans säkerhetsaspekt, Fabian förklarar att han går runt och bär på en väska med vapen och det är ingen som märker det.

Fabian berättar att han har förberett sig mentalt en längre period för detta men någonting som han inte var beredd på var doften. Doften var mycket tyngre och värre än vad han trott.

Förhör

Förhör 3.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diari nr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison.

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-03-29

Förhör påbörjat

09:52

Förhör avslutat

11:13

Förhørsplats

F407, Häktet Malmö.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörsätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-03-29

Klockan: 09:52-11:13

Misstänkt: Fabian Cederholm (FC)

Personnummer: 031223-6474

Förhørsplats: Häktet Malmö, Förhørsrum 407

Anledning till förhör:

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE)

TN: Jag tänker först höra, är det någonting spontant som du ville berätta för oss sedan sist?

FC: Alltså nej, jag tror nästan det är bättre att vänta tills, till uppko... det kommande ämnesområden när det passar in lite bättre. Så att man kan centrera diskussionen mer. Så att det inte svävar ut för mycket.

TN: Okej.

FC: Men ja. Och vad sa du? Det är förberedelsen då?

TN: Ja, jag tänkte att vi skulle prata lite om förberedelser.

FC: Ja.

TN: Och du kan väl berätta om dina förberedelser inför denna attack.

FC: Alltså, alltså det fanns ju, det fanns ju en grundläggande förberedelse. Men återigen alltså det var ju ingen jättelångsiktig förberedelse. Det var en ganska impulsiv attack... attack. Den, det fanns, alltså för återigen, det fanns liksom på ett rationellt lite mer kognitivt medvetet plan, när jag då stod där och hade bytt om och liknande, även in... även liksom bara ti... flera timmar innan dådet. Då jag som sagt hade besökt toaletterna flera gånger för att byta om och liksom (ohörbart) Även fast jag liksom ja, även fast jag hade de här impulserna så, så försökte jag ju liksom, alltså återigen min lite mer rationella sida ställde ju konstant frågan "varför lägger du inte bara ner de sakerna och går hem?". Det vo... det är ju, återigen, fanns ju inte så. Ursäkta om jag skakar lite så här (ohörbart)

Alltså grejen är ju den att, återigen, fanns ju ingen jättelångsiktig förberedelse. Det var mest, för och ja återigen jag hade ju liksom inga planer på att försöka komma undan med det. För mina ursprungliga tankar var ju bara att, du gör det här sedan ser du till att du blir upphämtad av polisen, placeras i arrest. Förhoppningsvis så är förutsättningarna hemska, så att du eventuellt kunde avvakta, hitta rätt moment och senare kanske, vet inte, ta ditt liv i fängelset eller något. Nu har ju den uppfattningen förändrats rätt mycket på senaste.

Men ja åt... åt... återigen alltså vet inte, grundläggande förberedelsen var väl mest bara att, jag gick in med att jag besökte skolans toaletter upprepade gånger. Mest för att liksom försöka se liksom om jag verkligen klarade av att stå. Visst, det är låst, det är ingen som ser mig. Men att stå bara några meter, liksom det är människor precis på andra sidan dörren. Att stå så nära, fullt utrustad för att utföra en attack. Var ju det också, att jag var ju själv även väldigt tveksam på om jag faktiskt skulle klara det här. För att i och med att det här inte var något som jag, på ett rationellt plan, någonsin accepterade till och med, alltså precis till och med innan jag utförde attacken. Det är klart att när jag tänkte efter och försökte vara rationell, så såg jag ju så klart inte detta som något jag egentligen ville göra.

Men, och det är ju det som är grejen att, den här lite mer impulsiva emotionella sidan av sig själv, den saknade ju långsiktighet och konsekvenstänk. Så det leder ju till att det som och ena sidan kanske tycker passar bra i ena stunden, kommer du kanske bryta ihop till i nä... i nästa stund. Och jag tror även det var lite därför också som jag, som jag började gråta så fort liksom, ja så fort den var över. Och när jag väl blev omhändertagen. Dels för att den kanske inte liksom kanske var förberedd på det men inte kunde processa det helt och hållet. Eftersom att jag har ju aldrig varit straffad. Jag har ju liksom inget, jag har ju liksom ingen, någon kriminell historia. Har liksom ingen, ju som sagt, jag har ingen knytning till några politiska eller religiösa fundamentalistgrupper. Jag har ingen anknytning till något kriminellt gäng. Jag har aldrig haft någon kompis som har varit grovt kriminell. Så, så det är alltså, det fanns ju inte något, något speciellt driv bakom det här, något lite mer medvetet fundamentalt i det, som att man ändå känner att det här är någonting man strävar efter. Det var liksom, återigen, det fanns inget politiskt eller nå... eller något bakom det här. Visst, jag har mina politiska åsikter, jag har mina personliga åsikter. Men de stod inte alls till grund för det här.

Det, det var liksom en sida av mig som jag verkligen inte kunde processa. Och det är ju, så ja. Lite svårt, ursäkta om det, det är lite svårt att förklara förberedelsen. För det fanns inte så

mycket, det var inga form... fanns inte så mycket formellt kring förberedelsen. Det var liksom, det var ingen långsiktig mer planerad. Det var liksom planerad under ett dygn max. Tror det, för då, för det. Hade lite att göra med att, ja dels under helgen så hade jag ju varit på jåkligt dåligt humör. Hade sovit dåligt. Men det, men sedan återigen, det var typ, det var ju som tidigast på söndag eftermiddag som jag började ens känna inför det här. Eller kanske vagt funderat på det här (ohörbart) återigen, det var ju ingenting som, jag försöker alltid tänka efter det jag gör. Vare sig jag gör det eller inte. Och det är klart att ja, jag har ju aldrig sett detta som någonting rationellt. För återigen, för jag har ju liksom ingenting, vad har jag att, och jag har liksom inte haft någonting att åstadkomma på det.

Alltså jag tror det säkert finns någon sista. Alltså det, det är ju en vanlig teori idag, att det finns människor som har spenderat mycket av sin tid, de känner sig isolerade eller de känner sig utsatta. De har inga tydliga sociala kontakter. Det har lite svårt att engagera sig i saker och ting. För det ligger, de har inget tydligt grundintresse. Och det leder ju till att när man väl måste försöka sig på någonting, så blir man stressad. Man har en tendens att få en väldigt selektiv bild av det hela, som sagt. Och jag tror att finn... och det är ju det att, det är ju så vanligt idag att när man publicerar ansiktet på en massmördare eller så, får de ju ofta den uppmärksamheten de kräver. Det finns säkert någon sida av mig som känner sig, när vi, (ohörbart) samtidigt, nu med tanke på att jag har suttit här i en vecka ungefär, så har jag, så har ju den, så har den ju ändrats en hel del. Och jag har ju förstått mycket mer nu, att jag hade ju alldeles för mycket på att förlora på att göra detta. Jag har ju familj som jag äskar utöver allt annat. Jag har ju liksom inga problem i skolan heller. Ironiskt sett så var faktiskt kriminologi ett av mina favoritämnen eftersom jag presterade ganska bra i. Så, så det är ju li... det är ju lite det att återigen, jag har liksom ingen koppling till någon kriminell krets eller något kriminellt gäng. Har inte så där jättemånga, har inte haft så där jättemånga kompiskretsar på senaste alls faktiskt. Så det är ju, och jag har liksom inte, min kurator frågade ju mig ibland om jag hade varit inne på sådana for... forum. Du vet, det kan ju vara dark web eller liknande. Men har inte varit så intresserad av det.

Återigen, ursäkta om det blev lite utdraget. Det, det, det är svårt att formulera för att återigen, det finns inte så mycket rationellt bakom själva förberedelsen. För jag hade inte så mycket, ja människor som planerar långsiktiga dåd, vare sig det är politiskt motiverat eller ideologiskt, det är det ju ofta, de vill ju ofta vara väldigt tydliga med vad de vill åstadkomma. Vi, många känner ju till exempel som Breivik eller kanske Brenton Tarrant. Han som utförde skjutningarna på Nya Zeeland 2019. Eller kanske ja, eller kanske jihadister eller liknande. De har ju ändå någon typ av formellt driv. Det är ju ändå liksom en grupp som ändå har skapat någon form utav gemenskap. Vilket gör att de har en stark anhörighet. Jag har ju inte det, så jag hade ju liksom ingenting, jag hade ingenting att vinna på det. Jag har liksom inga gängmedlemmar som jag behöver imponera på. Har ju fått höra att det är ju lite, det kan ju, det är ju en viss skillnad, antar jag på, på en, på att människor som har, man har ju läst lite på kriminologin. Alltså människor som växer upp i kriminella kretsar, förorter och liknande, för då blir ju anhörigheten till gruppen den enda sociala kontakten de har. Och då känner ju de ändå att de har någonting att förlora. Och då antar jag väl att det är väl hö... hö... det är väl ofta där man kanske hittar brottslingar med, med lite mer långsik... lite mer långvarig storskalig ja, de är mycket mer välkända inom registret och de kanske är mycket mer motstridiga när det kommer till att erkänna sina brott. För återigen, de har ju pers... de har ju kanske kamrater som de vill imponera på eller skryta inför. Men de så, så ja. Jag har ju som sagt ingenting att, jag har ju som sagt ingenting att vinna på att försöka göra det. Så jag har ju sedan alla förhören har jag ju försökt vara så ärlig som möjligt. För återigen, vad har jag att vinna på att inte vara det. Tvärtemot, jag har ju tydligen ganska mycket att förlora på att inte vara det. Så ja. Ja återigen, ursäkta om det blev lite ...

TN: Ingen fara. Du, jag tänkte du nämnde här söndag eftermiddag.

FC: Ja.

TN: Att du började fundera på det då.

FC: Ja. (Ohörbart)

TN: Berätta om det.

FC: De, de kom, alltså det, det kom och gick. För det är ju lite det som är grejen, att det som styr oss är ju det vi inte tänker så mycket på. Återigen den emotionella sidan liksom där vi känner oss bekväma. Och det kan ju liksom få oss att, den kan ju, med den, när vi har den, så mår vi bra av den kan vi ju för oss det ena och det andra. Och ena sidan har man ju haft så må... många. Jag, jag har inte haft några sådana här ta... så många tankar på att döda någon. Men jag har haft väldigt mycket så här humörsvängningar. Och ena sidan mår man jättebra och då känner man att livet är underbart. Jag älskar alla i min omgivning. Så finns det de stunderna när man har mått jättedåligt. Inte, inte haft några tankar på att våldföra sig men man bara, varför är det. Ja återigen alltså på självmordstankar har jag ju haft under en ganska lång tid.

Och jag tror det hade lite att göra med, för i början på söndagen, på söndagen så mådde jag ändå helt okej. Hade varit ute och övningskört lite med min fasters sambo. Sedan hade man haft, gjort ett och annat misstag där, vilket jag misstänker kan ha fått mig att känna mig lite ja lite, att jag kände mig kanske lite otillräcklig. Så det kanske blev en liten bidragande orsak i kanten till att jag kände att återigen, jag försjönk lite i att, grejen är den att om, människor som har (ohörbart) som har haft självmordstankar eller dåligt självförtroende eller som har väldigt svårt att interagera med andra eller försöka pusha sig själv. De, det, för de spelar det ju ingen roll vare sig folk gillar dem eller inte. För de är ju väldigt, återigen man är ju väldigt impulsiv. Man, man går ju bara på vad man själv tror. Och ensamheten minskar ju klart ens benägenhet att gö... lyssna på andra. Ta in information och gå bort... gå bortom sin bekvämlighetszon eller sin mentala bekvämlighetszon.

Jag tror alltså, alltså det, återigen alltså, det är, det är jättesvårt att förklara för det fanns inte så där jättemycket. Återigen, det var liksom inget, det var inget jätteorganiserat, jätteorganiserad attack. Jag tror inte det hade gjort något överdrivet stor skillnad om jag bara hade tagit med mig saker och sedan hade jag väntat tills det kanske inte var så mycket folk i skolan. Och så hade jag bara tagit fram den istället för, istället för att gå in på toaletten, byta om helt och hållet till mask, hörlurar och det. Sedan kan jag berätta att det fanns ju någon liten aspekt som jag kanske, och det var ju att jag var ju på väldigt osäker om jag skulle klara det här. Och det var ju därför som jag använde lite mask, hörselkåpor och klädde mig lite tu... tungt. Och det var ju för att jag misstänker att hade jag exem... en av dem som, som av... en av kvinnorna som avled var ju som sagt en lärare som jag ändå tyckte ganska mycket om. Och jag, det är ju, ja alltså jag var ju ganska säker, skulle jag stöta på någon och de skulle känna igen mig, så skulle jag tveka rätt rejält. Och då känns det ju bara som att jag hade, känns det ju bara som att jag hade blivit, (ohörbart) var som att man hade blivit arresterad för (ohörbart) alltså jag vet inte, då hade det ju dels blivit jäkligt pinsamt, sedan hade det ju blivit, man hade ju skämts en hel del. Man vet ju inte vilket intryck det hade fått. Sedan är det ju det att när jag väl såg henne, så blev jag ju först jättetveksam. Men som sagt, då insåg jag ju att hon hade ju antagligen redan sett mig. Eller hon visste ju kanske inte vem jag var men hon hade ju antagligen redan sett mig. Hon förstod kanske att det här, det fans något, det fanns något ja, avvikande bakom det hela. En kille som går omkring (ohörbart) verktyg och knivar.

Så ja, återigen, det är jä... jättesvårt att förklara. För att mycket, sedan jag kom in här, att jag

har börjat må så mycket bättre, alltså det främsta jag har ju förstått är ju att den här sidan av mig, lite mer impulsiva emotionella sidan, den som sak... som antagligen kanske har spelat lite roll också till varför jag tog det så hårt och varför jag liksom mår så dåligt i början. Jag grät jättemycket och liknande. Kan ha berott på att återigen, den saknar ju konsekvenstänk. Det finns liksom inga långsiktiga mönster hos den. Och därför så är det ju lite svårt att förklara den. För att det finns liksom ingen tydlig förklaring bakom det hela. För jag har liksom, ja för, för återigen, det var liksom form av, det fanns ingen, det var, det var ingen intellektuell attack den här. Återigen, jag hade ju liksom inget samhälligt, ideologiskt eller religiöst motiv som jag hade velat meddela. Jag har mina åsikter men återigen, de, men de är inte al... men de är inte alls så, men de är inte alls, de är alldeles, de är inte ens i närheten så extrema som de hade behövt vara för att man skulle kunna känna sig bekväm att utföra en sådan här attack, så ja. Är det något mer ni undrar över kring förberedelsen eller?

TN: Ja, jag tänkte du, du nämner ju (ohörbart) här. Du berättar, på morgonen, du övningskör. Du berättar att du, du gör några missar.

FC: Ja och det ...

TN: Vi kan väl ta oss igenom söndagen där.

FC: Ja alltså jag ska se, alltså främsta som jag kommer ihåg var ju typ när jag skulle, jag hamnade bakom en buss. Och så skulle jag lämna den företräde. Det var inga problem första gången. Men sedan eventuellt, så hände det igen. Den här gången på lite, jag tror det var lite högre hastigheter. Så jag hamnade kanske lite långt fram. Jag borde placerat mig lite längre bak från bussen. Och ja, av någon anledning fick jag för mig att köra om. Och så kom det en bil, vilket ledde till att jag svängde in igen. Och det blev inga skador men den ena backspegeln stötte ja (ohörbart) nu böjdes ju den bara bakåt. För det, ja den kan man ju, man kan ju veckla in den, så det blev inga skador. Men och återigen alltså, även fast min faster (ohörbart) körde med var ju väldigt lugn och liksom så här sansad. Jag själv fick ju en, återigen en väldigt personifierad bild av hela händelsen. Jag tänkte att jag är värdelös, jag klarar inte det här. Jag bara vill avvika, jag vill bara sjunka ihop. Jag vill inte liksom sk... jag vill inte ha, jag vill inte skapa något tydligt driv liksom, ta emot det som andra och har att säga. För att ja, för jag liksom kla... för jag klarar liksom inte av att smälta in i sam... sammanhanget och liksom processa all information.

Sedan hände det någon annan där jag typ, då var det inget allvarligt. Alltså det hände inget allvarligt. Det, det är bara det att återigen, när man är lite så här impulsiv så tar man ju allting väldigt, väldigt, väldigt personligt. Man gör händelser väldigt, väldigt, väldigt stora. Och det är ju som sagt det att, den här bekvämlighet som vi har i huvudet, återigen den kan ju få, med den kan vi få för oss det ena och det andra. Det som låter väldigt bra, det som låter väldigt rimligt i våra öron låter ju inte als rimligt i någon annans öron. Vem som helst kan ju forma en mening, vem som helst kan ju (ohörbart) Men återigen, alltså den här känslan vi har inne i vår hjärna, som är så strak och den är det ju bara vi som kommer åt. Så därför är det ju väldigt, människor som ofta har problem med att ja, alltså eftersom att jag redan antagligen haft en hel problem med att processa allt det, processa information och liksom försöka lära känna mig själv, så har det ju blivit ännu svårare att processa det som andra säger. Och, och därav har det ju blivit väldigt svårt för dem att pressa det jag säger också. Det som jag säger kanske bara framstår som slurr. Det har ju varit en hel del familj, det har ju varit en hel del bråk med familjen också vilket gör att (ohörbart) jag tror det kan ha att göra med att, när jag pra... oavsett vad man säger så har man en väldigt, man har ju lite dålig medvetenhet för exakt hur det låter i en annans öra. För att det här, återigen, den här utgångspunkten, startpunkten vi har i hjärnan, som får oss, som, som också alltid får oss att tro att vi har rätt, oavsett vad vi säger. För det är ju bara vi som kommer åt den. Den, den tar man ju alltid för

givet. Och jag har ju varit väldigt, väldigt dålig på att söka hjälp med det och försöka jobba med det. Alltså det är ju lite det.

Så viss... och framförallt så tror jag nog det har att göra med att det är ändå några händelser som kanske inte var så där jättestora egentligen. Men utifrån min personliga perception så granskade jag och gjorde dem mycket större än vad man behövde göra. Och sedan ville jag inte berätta det för, och sedan ville jag inte berätta det för någon. För alltså det kändes som att, inte som att jag kunde processa det. Och det är ju, men jag misstänker väl att det var nog den främsta drivet ba... bakom hela attacken. För det kändes lite så nu när, ja det kändes liksom under skolan ock... skolan också. Man hade lektioner som man inte (ohörbart) alltså när man hade lektioner man inte tyckte så mycket om, det. Jag gjorde ju, då upplevde man ju att det gjorde ju inte saken bättre. Sedan återigen, det är ju på ett väldigt personligt plan. Men ja, sedan återigen alltså, det är svårt att hitta några sakliga bokstavliga motiv bortom självmord, bortom allt det som hände på plats. För jag hade lika gärna bara kunnat, jag tror nog att jag hade nästan lika gärna bara kunnat starta direkt i korridoren, bara plockat fram något utav verktygen jag hade. Jag tror inte det hade blivit någon så där jättestor skillnad. För återigen, det var väldigt kortsiktig förberedelse. Själv, själva förberedelsen var ju kortsiktig och väldigt reparativ.

Sedan fanns det ju så klart, att jag ibland kanske kom på en och annan sak. Ja, det var kanske så att jag kanske frågade, jag frågade ju en av mina lärare lite oms... om övervakningen på skolan också. Men det handlar nog mest om att jag ville bara se till så att hela video, skolan är videobevakad. För då visste jag ju att, när jag väl kom ut och var klädd så som jag var och att man kunde se att jag hade vapen på mig och liknande eller verktyg, så var det ju för sent. Så fanns det ju ingen återvändo. Men det var väl antagligen någonting som jag kanske fokuserade lite på också.

Sedan var det väl lite det som sagt att jag, jag stod nog, jag befann, jag stannade nog på toan ett ganska lung... lång stund efter att jag hade bytt om och liknande. För att jag var verkligen extremt osäker på att och ena sidan kla... kommer jag verkligen att klara detta rent mentalet kommer jag kunna klara av att se människor döda, blö... eller i all fall grovt blödande eller förblödande. Eller som har förblött. Och, och, och sedan försökte ju jag då, jag var lite mer rationell och ändå bara tänka att "vad gör, varför le... okej, varför lägger du inte bara tillbaka de där sakerna i ryggsäcken och åker hem?" Men återigen alltså, jag ha... återigen, jag fick ju reda också på att det hade ju spara... det hade i stort sett, jag hade inte ha... jag hade i stort sett inte haft någonting att vara orolig över om jag hade gjort det. För att har, har man tidigare ostraffad och polisen skulle hitta en i brott mot knivlagen, så kanske det blir en böter som mest.

Men återigen, jag granskade ju detta på ett väldigt personifierat plan. Jag var ju, jag var ju väldigt säker att skulle polisen haffa mig med detta, så skulle jag ju få ett betydligt grövre straff än det. För återigen alltså min, min, min utgångspunkt när jag utför den här attacken var ju bara jag skulle göra den. Och återigen ursprungligen var ju tanken att jag skulle ta med mig någonting så jag kunde hänga mig själv eller att jag skulle ta livet av mig själv inne på toaletten med, genom att köra kniv in. Men alltså ja. Men jag, jag tror nog det hade lite (ohörbart) när jag väl funderade på det så vågade jag inte. För återigen, den här sidan av mig själv som impulsiv i bland annat emotionella sidan eller den, den hade inte kom... den har, den saknade helt och hållet konsekvenstänk. Den var, man tä... när man mår bra så tänk... jag tror att när jag har mått så bra som jag har gjort, så har jag nog tänkt alldeles för mycket i stunden. Och det leder till att det blir väldigt lätt att säga saker, processa tankar. När man har samtidigt väldigt dålig koll på hur man skulle reagera om man faktiskt hamnade i en situation där man tvingas agera på ett mer naturligt sätt. Så det är klart att när jag väl då liksom (ohörbart) när jag ursprungligen hade planer på att ta kniven, köra in kniven här och ta livet

av mig själv, så blev jag ju jätterädd. För jag hade ju inte förberett mig på det. Så återigen, man gick helt och hållet på impulser.

Så det, så det fanns möjligen lite där också. Men förutom det så har jag väldigt svårt att komma ihåg något, något större som jag förbereder mig med hjälp av. För återigen det fanns inte så mycket intellektuellt bakom själva förberedelsen förutom då enstaka saker som jag misstänker att de flesta, de flesta, så misstänker att de flesta skolskjuter eller liknande kanske skulle använda sig av. Men inte mycket mer än det.

Återigen nej det fanns inget. Återigen, ja har liksom väldigt svårt att, det fanns, fanns inget politiskt bakom det här. Eller jag har själv i alla fall, har väldigt svårt att förstå varför det skulle finnas något politiskt motiverat. För politiskt motiverade dåd är ju oftast mycket mer, oftast lite mycket mer intellektuella. Man brukar ju ofta hitta människor som ändå känner sig, de är medvetna om det de gör men ändå inte. För de ser det kanske inte som ett dåd. De ser det kanske snarare som nödvändigt. Jag, personligen, på ett rationellt plan, såg inte det jag gjorde som nödvändigt. För återigen, mina politiska åsikter där jag försöker vara rationell, sansad, kunnat ta det genom samtal istället genom handlingar. Den, de var ju inte alls så pass extrema så att de skulle kunna skydda, så att de skulle kunna justifiera eller försvara en sådan här attack.

TN: Jag tänkte, för om vi hoppar tillbaka lite till söndagen där. Berätta vad som hände efter du, efter du har övningskört.

FC: Jag kommer ju hem, är på jåkligt kasst humör. Pratar lite med pappa, vilket får mig på lite bä... bättre tankar. Men, men (ohörbart) och så är jag där under den större delen av dagen. Gör inte särskilt mycket och, så eventuellt så blir man ju bara trött och irriterad. Och sedan, sedan om han hade blivit (ohörbart) Men han hade rätt stora problem att sova också. Det var rätt svårt att återigen, väldigt svårt att processa all information. Så det var vä... man kunde inte bara centrera hjärnan och fokusera på att sova, samla energi i hopp om att man skulle må bättre nästa dag. Och det ledde till att jag somnade ju kanske inte förrän vid tretiden. Sedan fanns det ju någon del av mig som misstänker att detta var något som hjärnan un... rent undermedvetet gjorde, i hopp om att försämra omdömet lite. Vilket i sigs kanske skulle göra det lättare att slippa, att inte tänka så mycket på moralen eller på att det man gjorde var ytterst irrationellt. Men återigen, det, det är liksom den, den, det hjälp, men sedan vet jag inte om det hjälpte särskilt mycket. Ursäkta om jag är lite (ohörbart) Jag, jag vet inte, ja. Ja.

TN: Du kommer hen, du pratade med pappa. Du berättade ju att du fick tankarna, om jag förstod det rätt, de kom under söndag eftermiddag.

FC: Ja alltså återigen, det är ju liksom inga, det är ju ing... liksom inga ta... det är ju liksom inga jätteko... det är ing... inga kognitiva tankar på samma sätt. Men alltså det är väl som sagt att jag börjar kännas att jag kastas lite fram och tillbaka liksom. Det känns inte som att man har något typ driv. Man vet inte vad man ska göra, man vet inte hur man ska orientera sig. Och så pågår detta under en stor del av natten. (Ohörbart) när man senare då vaknar, så är man på jätte-kasst humör. Men om man då, och sedan har man då, och ja återigen. Men sedan antar jag väl att någon del av mig tycker ju säkert att det underlättade. Eftersom att man återigen då kunde sätta omdömet ur spel och inte behöva fokusera så mycket på det. Men ja, det, det är jättesvårt att förklara. För att alltså, det är väldigt svårt att komma håg saker i detalj då. För då tänk... jag tänkte ju, när man är så, på så dåligt humör och bara kastas mellan känslor, man kan inte processa information. Då tänker man ju, då är det väldigt, återigen då är det väldigt svårt att tänka långsiktigt. Man tänkor istället i stunder liksom. Livet delas in i olika stunder utan något tydligt mönster. Det finns ingen tydlig anknytning till varandra.

Ingenting har ett syfte. Så det kändes ju, alltså allting jag gjorde liksom, jag gick omkring fram och tillbaka på rummet. Jag vet inte, jag var jättefrustrerad så det känns inte som att det fanns något tydligt syfte. Det var helt planlöst. Och för det, och som sagt, förutom de vaga förberedelserna jag gjorde på plats, så fanns där liksom, så var det mest, så var det mest planlöst.

Ja, sedan var det, så ja. Så det är lite svårt att komma ihåg i detalj exakt vad jag gjorde för det fanns, återigen fanns ingen planering bakom det. Det var, det var synnerligen meningslöst ja. Något ytterligare du hade velat veta?

TN: Ja. Om, om jag, om jag tolkar det rätt så tankarna för att genomföra detta kommer under söndagen?

FC: Ja.

TN: Det, det (ohörbart)

FC: Eller, eller i alla fall, eller i alla fall, i alla fall, de började i alla fall framträda mer och mer då, mer och mer. Eftersom att jag mådde så jäkla dåligt. Kändes bara som att man kastades fram och tillbaka och inte hade något tydligt driv. Vilket i sig ledde fram till att man började agera mer och mer och mer planlöst. Och ja. Men det är svårt att, men det är väldigt svårt att beskriva dem i detalj. För det är ju, för det, återigen från sak... för de var inte så långsiktiga. Återigen alltså och, och ena sidan och ena sidan fick de här impulserna mig att tro att jag ska göra det här. Jag kommer att göra det. Men det är klart, så fort det hade hänt så bara bröt man ihop. Så återigen, det är ju väl... väldigt svårt att förklara. Alltså när jag tänker efter, alltså min ra... min lite mer, när jag försöker vara lite mer rationell så förstår jag ju säkert. Men återigen, själva saken i sig är lite svår att förklara. Så yes. Ursäkta om det är lite svårt att ...

TN: Nej, jag förstår dig, att det är svårt att orientera sig i tankarna (ohörbart)

FC: Ja (ohörbart) de är ju helt, de är ju som sagt ja, de är ju i stort sätt motsatt mot det, alltså de... desor... de är ju de, de är ju helt desorienterade. Det är, liksom man bara saker och ting kan bara gå lite. Det kan gå från höger till vänster, upp och ner. Ant... för det är ju det som är grejen att, den här, det viktiga som jag ty... som jag vet att jag måste bli bättre på, det är nog att förändra liksom, inte bara kanske, alltså det är framförallt att den här utgångspunkten, återigen, den som vi alltid känner oss bekväma till, den som vi alltid väljer oss till när vi inte tänker efter. Återigen vi tänker i stunder, inte i mönster och långsiktighet. Jag tror att den fick mig att, jag tror att jag liksom... jag tror att jag verkligen måste jobba mer med att in... med att kunna förändra ja, alltså liksom skapa en helt ny utgångspunkt liksom, så att man har ett helt annat sätt att utgå ifrån. För återigen, jag ha... för jag tror återigen, eftersom att, alltså det här att jag gick in på mitt rum, att jag inte gjorde så mycket så, att jag, det är nog någonting som, att jag har varit lite så där att jag har isolerat mig, att jag har avvikit varje gång jag varit på dåligt humör. Det är ju någonting som har pågått ganska länge. Ti... och sedan och andra sidan när man har mått jättebra så har man varit jätte-öppen med att prata jättemycket. Men återigen, man tänker för mycket i oli... i stunder. Det faktum att man mår bra får ju en att, att våga säga mer, att kanske våga tänka lite klarare. Att våga driva sig framåt lite mer. Men och andra sidan är man inte medveten om att det är för att man mår jättebra i stunden och att man kanske inte kommer göra det framöver, så blir det väldigt svårt.

Återigen, det är jättesvårt att förklara i sig. För jag har inte så där jättemycket. Alltså jag vet ju så klart vad som hände och liknande. Men jag har lite svårt (ohörbart) jag har lite svårt att minnas i detalj exakt hur allt detta kulminerade, hur allting samlades. För återigen, det finns

inte så mycket, det finns inte så mycket minnesvärda saker bakom det. Det me... den end... den lilla intellektuella biten av förberedelsen som kom, det var ju på plats. Och det var ju under ganska kort tid. Och så ja. Yes, så yes.

TN: Jag tänker på verktygen här.

FC: Ja.

TN: Berätta om hur du anträffade dem.

FC: I börj... alltså i början så hade jag ju bara planer på att använda en hammare och typ någon kniv av något slag. Men senare så hittade jag den här yxan och min täljkniv och det. Jag trodde att de då hade försv... jag trodde de hade försvunnit sedan ett ganska bra tag tillbaks. Så jag kanske, jag misstänker att tillgången till lite mer effektiva redskap underlättade. Det kanske underlättade. Det är inget faktum. Man, man har ju läst lite kriminologin också, att tillgången till vapen och liknande ska... skapar ju ändå någon form utav driv för att kunna utföra makt som den här. Men återigen, det (ohörbart) själv, men återigen alltså, hur jag tänkte exakt då, har jag fortfarande väldigt, väldigt svårt att, jag förstår ju att det var irrationellt. Jag förstår ju att det var, att jag sa... saknade, ja jag saknade omdöme helt och hållet. Men återigen själva tankarna i sig är, de ja, alltså de har ju nästan försvunnit. För återigen, jag tänkte ju väldigt mycket i stunden då. Jag tänkte inte så mycket på hur detta faktiskt skulle påverka mig framöver. Så ja.

TN: Du säger att du hittade yxan.

FC: Ja, jag hittade i ett av våra förråd. Jag tror att det någonting som jag hade, jag tror vi hade gjort oss av med dem sedan ett ganska långt, bra tag tillbaka. För jag behövde dem ju knappt. Jag fick dem. Täljkniven och det fick jag typ första gången, min, täljkniven och fick jag första gången när jag fyllde, vad var det, tretton. Fick jag ett lite, en av mina gamla grannar kom på besök. Han jobbar själv som slöjdlärare, träslöjdlärare. Och jag fick då en, jag fick då några sådana här träplankor som var ja, som var fastbundna. Så jag tänkte jag skulle jobba lite på dem. Och yxan, den, i februari 2017 så åkte vi upp till något ställe som heter Isaberg. Där kan man åka skidor. Där kan man åka skidor. Det snöar inte så mycket men de har sådana snökanoner. Och då minns jag att där, det var ju ett perfekt ställe att leta pinnar som man kunde tälja och liknande. Även lite större där man kun... kanske behövde använda lite större verktyg. Så, så, så jag fick (ohörbart) och det var där som min pa... och det var där som min pappa köpte den här yxan till mig. Jag var jätteglad. För nu tänkte jag att nu kommer man kunna jobba i större material och liknande.

Men förutom den och något annat ställe så kom den inte till så mycket användning. Så jag tror, var ju rätt inställd på att vi hade gjort oss av med den. För om jag hade rätt då så klart för att den behövdes ju inte. Jag misstänker att det kanske var något (ohörbart) jag vet inte, den fanns väl nog någon vag form utav irrationell glädje som fyllde mig när jag hittade den. Men återigen, det finns liksom inte så mycket att säga om själva, för återigen, jag har inte så mycket, jag har inte där jätte, jättemycket minne av exakt vad som hände. För det var planlöst.

TN: När, när hittade du yxan?

FC: (Ohörbart) den kommer jag alltså, exakt vilken tid vet jag inte. Men det var sent. Det var när jag mådde som riktigt, när jag mådde som absolut sämst så att säga. Så yes.

TN: Vilken dag snackar vi?

FC: Ja, ja det var söndagen. Men det var söndagen.

TN: På söndagen?

FC: Alltså allting liksom skedde under loppet, övergången mellan söndag till måndag. För återigen, det fanns, så det var ju, så det var extremt kortsiktigt. Yes.

TN: Du sa innan att i början var tanken hammare och kniv.

FC: Ja. Jo ja igen så var min tanke bara att ta med mig någonting. (Ohörbart) men återigen alltså jag var ju därför, i början var jag ju, alltså i grund och botten så var jag ju, jag var ju fortfarande i grund och botten väldigt osäker också. Jag tänkte att, kommer jag verkligen att klara att, att attackera någon annan att slå dem blodiga, att ens se på när de ligger där blödande. Jag var ex... så för mig i början, så tänkte jag väl att det inte spelade någon jättestor roll men. Och jag antar väl att jag hittade yxan så kanske min självsäkerhet eller i alla fall (ohörbart) stunden ökade. Men återigen, det, det blir ju kraftiga vå... det blir ju en kraftig skiftning när väl attacken hade brutit ut. Jag minns ju också att, hade jag verkligen velat utföra en stor skolmassaker som jag inte hade skämts över, så hade jag antagligen letat upp fler offer. Och jag hade antagligen varit på bättre humör. Men det var, alltså jag var bara utmattad. Alltså liksom men... rent mentalt. Så ja. Trots att, trots att den hade varit så kort. Båda off... jag fick, återigen att båda offren föll ju ganska snabbt. Så, så ja.

TN: Du säger här, precis som vi sa innan, i början. Men när, vilken dag snackar vi då?

FC: Alltså i börj... manar du i början på ...?

TN: När du pratar om hammare och kniv.

FC: Ja det var, ja det var ju som sagt, ja det var söndag också.

TN: söndag också?

FC: Sök...

TN: Okej.

FC: Typ söndag kväll.

TN: söndag kväll, okej. Berätta om hammaren.

FC: Puh! Alltså i början så hade jag planer på att använda en mindre hammare, alltså en väldigt liten och lätt med gummihandtag tror jag. Det var i alla fall en gan... väldigt slät och slät och ja en väldigt slät och mjuk yta på själva handtaget. Men sedan hittade jag en större som jag misstänkt. För återigen alltså min, alltså, alltså om, om jag verkligen skulle göra detta så behövde det ju ske snabbt. För jag är ju rätt säkor på liksom, för när jag väl tänkte efter så var jag ju väldigt säker på att jag kommer ju inte klara detta under en något längre tidsspann. Jag hade inte, så jag hade ju, så jag letade ju upp, så jag letade ju upp, så jag tog ju den som var lite större. I början hade jag även planer på att den lilla hammaren kunde hänga med, så kanske det, jag kanske kunnat, jag vet inte, kanske använda den lite mer som ett kastvapen möjligen. Men återigen, sedan drog jag tillbaka det för att jag insåg att det skulle bli alldeles för. Jag har inte det personliga drivet till att utföra en så pass sofistike... sofistikerad attack. Det är framförallt människor som verkligen är inställda på att man vill göra detta, man trivs

med att göra det här. Man kommer inte skämmas över det man gör. Så det fick mig att eventuellt lägga tillbaka den mindre hammaren och bara ta den stora istället. Mitt mål var ju att allting skulle gå snabbt. Så att jag kunde ring... så att jag kunde ringa polisen. För återigen, skulle det verkligen ske någonting, jag var ju tveksam i början, så skulle det ske snabbt så att jag kunde, så att jag kunde ringa tidigt och att polisen och räddningstjänsten kunde vara där så snabbt som möjligt. Och när jag väl tänkte efter också om hur de här offren på något sätt skulle överleva, så vore det ju så klart bra om räddningstjänsten kom dit så snabbt som möjligt. Så ja, men ja, som en liten sak i kanten då men ja. Men det tänkte jag nog på först när jag väl började, slog 112 på mobilen. Varefter jag la ifrån mig den. Yes!

TN: Du, du säger att du letar efter saker.

FC: Ja alltså in... inte så där jä... alltså inte så där jä... inte så där jättelänge. Det var, det var liksom som sagt, under väldigt kort tidsspann. Det var kanske fem, kanske, pågick under kanske fem minuter. Sedan, sedan är det ju lite det att den här hammaren och den här kökskniven som jag också hade i en väska runt midjan, de kom ju inte till användning någon utav dem. Så ja. Men exakt varför jag fortfarande tog med dem, återigen alltså, det finns inte så mycket rationellt bakom det. Så det är svårt att förklara exakt hur jag tänkte. Jag kan inte, det är inga tankar som jag kommer ihåg för de har ingen tydlig anknytning till hur jag känner mig just nu. För återigen, jag mår ju betydligt bättre nu än vad jag gjorde när jag först kom hit. Min tanke, när jag först kom hit, var ju som sagt att de placerar mig under extremt svåra förhållanden. Jag mår, jag skulle hitta något enkelt sätt att ta livet av mig på när möjligheten kom. Men så känner jag ju inte alls längre. Så det är ju väldigt svårt att kolla tillbaka på ett rationellt sätt och försöka. Återigen jag förstår ju liksom hur min, jag förstår ju så klart lite kanske varför allting hände och själva händelseförloppet. Men återigen, alla tankarna i sig har jag svårt att minnas för de var helt, för de var ju desorienterade. Det fanns liksom ingen tydlig kodning bakom dem. Mer än att jag skulle, mer än att jag skulle utföra en attack vare sig den lyckades eller inte. Och på tal, och när jag ändå har sagt det, om, om jag, och om man då skulle ställa mig frågan om jag tycker att attacken lyckades eller inte, så tänker jag nog bara säga ingen kommentar. För återigen, alltså det fanns inget, det fanns inget formellt mål. Jag hade in... inget mål för hur många som skulle, hur många jag skulle ge mig på eller om det skulle vara dödligt utfall eller om det skulle vara kritiskt läge. Det fanns liksom inga speciella tankar bakom det. Så ja.

TN: Och du sa kökskniven.

FC: Ja, den var, den var ing... ingen jättestor (ohörbart) kanske så här stor, det bladet kanske. Hade nog, alltså jag hade nog kunnat göra ganska stor skada om jag hade använt den. Men det är ju som sagt framförallt om jag hade valt att fortsätta attacken. Det är klart, under de korta, det korta tidsspannet som attacken (ohörbart) Under det korta tidsspannet, under vilket attacken pågick, så var det ju två offer väldigt sådana, alltså jag hade ju inte tid att liksom byta vapen eller återigen, tänka taktiskt. Jag ville inte tänka ås mycket tak... taktiskt. Sedan var det ju det också att som sagt, att mitt andra offer, hon, hon var jag ju tvungen att springa efter. Och när jag väl hade fått ner henne, så hade jag ju inte tid att ta på mig, att byta vapen eller något liknande. För hon kämpade ju emot väldigt mycket. Vilket, med all rätt så klart. Så ja.

TN: Det är ju flera vapen.

FC: Ja, fyra stycken totalt.

TN: Berätta om, berätta om det.

FC: Alltså det jo, det kanske fanns någon temporär tanke om att jag skulle kunna använda alla fyra för att (ohörbart) för att, på ett lite mer taktiskt sätt, kunna utföra, utföra attacken. (Ohörbart) kanske skulle, min pu... alltså mitt första offer fick jag, använde jag ju först täljkniven på. För den var snabb, den var vass och effektiv. Så jag kunde lätt sticka in den, den gick lätt igenom. Det var lättare att få ner henne. Och då blir det lättare att ta fram yxan för att yxan hade ju, yxan är ju kanske lite svårare att landa en träffa med. Den är ju stor, den väger en del. Och därför behöver man centrera vikten och kraften lite mer när man ska träffa. Och jag antar väl att jag kanske hade något, någon te... någon tillfällig tanke med de fyra vapnen. Men återigen alltså, det kunde jag ju inte processa när jag väl utförde attacken för då var jag ju bara helt desorienterad. Återigen alltså, det första jag gjorde när jag väl var klar och eller klar och klar. Klar och klar, det fanns ju inget tydligt mål. Så var ju min tanke att, alltså det första jag gjorde var ju att jag gick in på toaletten igen och så la jag ifrån mig alla vapen. Liksom tog av mig maskerna och hörselkåporna. Så att, mest så att om någon såg mig, om polisen såg mig, så skulle de direkt kunna få ner mig på marken. Allting skulle ju gå smidigt. Så det fanns säkert någon tillfällig tanke om att jag hade fyra vapen. Men de ku... men det är klart att det hade jag, kunde jag ju inte processa när jag väl utförde attacken. För då var jag ju bara helt desorienterad. Det gick inte att tänka taktiskt. Jag ville ju som sagt inte ens tänka taktiskt. Ja.

TN: Men var kom idén ifrån att använda dessa vapen? (Ohörbart) flera stycken.

FC: Alltså, alltså den var, det fanns, det fanns någon, det fanns så att säga att någon kanske liten vag tanke om att det skulle vara lätt och att jag skulle (ohörbart) något lättare vapen än knivarna för att först in-kapacitera offren till en viss grad så att det var lättare att få ner dem på marken. (Ohörbart) antingen hammaren eller yxan då skulle kunna ja, slutföra jobbet. Eftersom att det blev lättare att landa. De är ju svårare att, de hade ju varit svårare att landa ju, på det planet. Återigen de är stora, tunga, och lite svårare att sikta med. Det är ju en helt annan dynamik i det hela. Det är ju helt annan viktig situation jämfört med en kniv som man bara kan köra rakt fram. Men och, så det fanns säkert någon sådan återigen, någon tillfällig tanke om att försöka vara lite taktiskt. Men återigen, det kom ju inte till användning. Och det, och det var ju inte meningen att detta skulle vara någon väl planerad attack heller. Och det var, jag tror nog, det tror jag nog till och med att jag var medveten om då.

TN: (Ohörbart) tanken som berättar om användningen av vapnet? När, när tänkte du på dem?

FC: Alltså om exakt när det var har jag svårt att, har jag svårt att komma fram till. Men det var väl ja, det var väl som, det var möjligen under, det var väl möjligen kanske, det var väl sent på kvällen. Det var väl, det var det, någonting kom väl först när jag plockade fram hammaren och kniven till att börja med, alltså kökskniven och hammaren. Men sedan antar jag att den kanske stärktes lite när jag hittade de andra vapnen också. Men sedan gick det inte mycket längre än det. Och det var väl kanske, det var väl strax innan den tiden jag vanligtvis brukar gå och lägga mig. Så något åt det hållet (ohörbart)

TN: Är det söndagen vi pratar om då?

FC: Ja precis.

TN: Och du använde ju någon typ av maskering om jag förstod det rätt.

FC: Ja, det var en scarf som jag hade bundit runt halsen först. Och sedan hade jag ta... sedan hade jag tagit upp den här, placerat den så att den (ohörbart) så den satt bra. Den var som sagt tillräckligt tjock för att jag skulle kunna dölja mitt ansikte men tillräckligt tunn för att jag skulle kunna se rakt igenom.

Mitt första offer kände jag ju som sagt igen direkt eftersom att, dels så har jag ju sett henne många gånger och känt henne ett tag. Eller kanske inte känt henne så jättebra men ändå. Men mitt andra offer kommer jag dock inte, kommer jag dock inte ihåg utseendet på. Jag minns bara att det var en se... jag minns mest bara att det var en kvinnlig siluett som jag såg i korridoren som jag senare började springa efter.

Alltså min tanke var att använda denna, så det var kanske ja, det var ju först, ja det var väl i, återigen alltså, jag tror nog att det mesta kring den här attacken, alltså de end... de få intellektuella bitarna av attacken, det vill säga liksom redskap och lite hur jag skulle se ut och det, kom mer eller mindre på en gång. Så jag, så jag tror nog att det var inte långt efter att jag hade liksom tagit alla fyra vapnen, som jag hade planer på att använda, som jag to... som jag satt masken över huvudet och som jag även hade ja, som sagt ja även, det var även då som jag tog fram hörselkåporna och liknande. För återigen, alltså jag ville ju kapa av all form av, alla former av ko... alla typ... jag ville ju kapa av så mycket utav min verbala eller visuella kommunikation som möjligt. För att jag var ju rätt säker på att skulle någon känna igen mig, skulle de bara tvekat. Det är ju det att en av mina lärare kom ju ut från lärarrummet. Hon hade väl antagligen stannat där, hon hade väl antagligen stannat där medan, när hon hörde skriken eller så. Och när hon såg att det var jag så blev hon bara jättechockad. Hon satte ju handen på bröstet alltså ja.

Det är ju det att som sagt, för jag har ju inget, jag har ju inte haft någon historia av liksom, visst när jag var i lekskolan var jag lite så här reserverad, ville inte prata med folk. Jag fick prata lite med skolpsykologen och det. Men alltså sedan efter det så lättade det till. Jag hade liksom inga problem med skolarbetet, inga (ohörbart) beteendeproblem. Jag kom bra överens med andra elever och lärare. Ja. Så det. Sedan var det, sedan hade jag typ även, (ohörbart) även luvan på mig. För att den där scarfen, den kunde ju inte täcka bakhuvudet på mig. Så ja. Och sedan tror jag, det var ganska varmt ute. Jag hade inte behövt (ohörbart) även en jacka för att jag vet inte, återigen alltså, jag blev ju väldigt ska... alltså återigen alltså jag tror inte det fanns någon rationell tanke bakom. Det var nog bara att jag skulle klä mig helt och hållet i, i svarta. Att det skulle bli varmt, skulle bli tät. Men det fanns, men jag tror inte det fanns ändå något särskilt motiv bakom jackan och, så ja.

TN: Berätta var du hittar den här scarfen.

FC: Den ja den är, ja den hängde ju, den låg ju i en låda precis vid klädhängaren. Och hörselkåporna hittade jag också i förrådet. Och återigen, allt detta var ungefär, det var ju sent på kvällen söndag, på söndagen då, sent på söndag kväll. Så det var ju liksom i en väldigt snabb komplot, som allt detta utlöste sig, allt detta hände.

TN: Berätta om hörselkåporna.

FC: Ja, alltså det var några som jag hade fått av min pappa typ i början på gymnasiet. Jag använde dem väldigt mycket till, när jag skrev, i början när jag skrev prov eller när jag satt och pluggade. För det var ju (ohörbart) det var ju lite lättare att hantera fokuset om man inte slukades upp så mycket v det som fanns i omgivningen. Min skol (ohörbart) var ganska generös också. De har ju lådor med hörselkåpor som de delar ut till elever under prov och liknande, ifall man vill ha det. Sedan finns det inte till alla. Sedan brukar det inte finnas till alla dock. Så jag tog med mig. Så ibland, ofta tog jag med mig mina egna. Sedan la jag ifrån mig dem under en ganska lång period. Så ja.

TN: Och, och hur kommer det sig att du använde hörselkåpor?

FC: Ja, det var ju att jag, det var väl för, alltså jag hoppades ju på att det skulle bli mitt möjlighet till att återigen stänga av kommunikationen med utsidan. Att jag inte skulle höra vad andra sa och att jag inte skulle behöva fokusera (ohörbart) Och jag var ju väldigt säker på att jag var ju tveksam på den här. På att jag skulle klara den här attacken till att börja med. Sedan, och de, sedan hjälpte de inte så mycket heller. Jag kunde ju fortfarande höra rösterna. Och jag kunde fortfarande höra vad de sa. Och, och när de skrek och liknande. Så, så det, så det hjälpte ju inte så mycket. Mas... och jag tror inte ma... masken hjälpte inte så mycket heller.

TN: Idén av att använda hörselkåpor, var kommer den ifrån?

FC: Alltså det var väl återigen, alltså i samband med, med att jag samla... samlade ihop alla vapnen och det på samma gång och liknande. Så fanns där väl någon vag tanke om att jag skulle försöka vara lite tak... lite, lite taktiskt. Men återigen, det hän... jag tror inte jag tänkte så mycket mer än det. Återigen (ohörbart) de hjälpte ju inte heller. Så ja.

TN: Men har du fått den idén från någonting?

FC: Nej, alltså jag tror in... alltså äh, alltså jag har ju läst lite om att det är ju, det är ju väl inte ovanligt att massmördare som attackerar skolor, vi hade ju han exempelvis, han Anton Lundin Pettersson. Han som utförde dådet i Trollhättan. Han lyssnade på Heavy Metal medan han utförde attacken. Så kanske någon vag inspiration fanns det. Men alltså, men jag tror, men det tror jag, nu när jag kollar tillbaka så kanske jag förstår det. Men det tänkte jag absol... men det tänkte jag knappast på då.

TN: Detta sker ju på skolan. Berätta om, om platsen.

FC: Ja alltså allting började med att vi hade ju haft en kriminologiförelä... eller ska jag berätta liksom själva dagen på skolan då eller?

TN: Ja eller jag tänkte mer på resonemanget varför ...

FC: Menar du ...

TN: ... alltså på en skola.

FC: Ja det är alltså, det var väl för att, alltså det var för att, som sagt, hela platsen är ju videobevakad. Så jag var ju säker på att när jag väl då kom ut, så skulle där ju inte finnas någon återvändo. De skulle ju kunna kolla tillbaka, se att det var jag och ja. Och jag hade ju, och där hade (ohörbart) där hade de ju antagligen redan skrivit på någon påföljd. Sedan om den hade varit hård eller mjuk, det vet jag inte. Eller jag är inte så säker på det (ohörbart)

Men alltså sedan var det ju det att vi hade ju först en kriminologiföreläsning i den gamla aulan. Det är, på Malmö Latinskola, du vet att det finns ju, det finns ju flera byggnader. Och i A-huset så finns det ju en bit där bak som är lite rund. Och det är liksom då gamla aulan. Vi hade först haft en kriminologiföreläsning. Och ja, jag tror min tanke var att efter den så skulle jag sticka in på närmsta toalett och förbereda mig. För då var det inte så mycket folk kvar. För alltså återigen, jag hade ju inga tankar på att komma undan med det. Men och andra sidan ville jag ju inte att man skulle se det för tidigt. För då hade det ju antagligen bara hänt. För då hade ju anta... för då hade jag ju antagligen bara, hade det skett för tidigt och någon hade känt igen mig direkt, så hade jag nog antagligen bara brutit ihop. För återigen, alltså jag, även fast jag, även fast jag ha... även fast, när vi gjorde det här, så jag var ju rätt säker på att även då så hade jag i grund och botten alldeles för hög moralism re... i alla fall rent mentalt. För

att rationellt och frivilligt kunna eller rationellt för att rationellt och medgivet vilja döda någon. Det är, så ja. Jag har liksom återigen, jag har aldrig haft några liksom, några liksom formella eller intellektuella tankar på att faktiskt (ohörbart) döda någon. För jag har ju aldrig sett något tydligt syfte med det. Är det något du hade velat veta mer om sko... skolan? Alltså liksom var på skolan det var eller?

TN: Ja precis. Du kommer ...

FC: Ja.

TN: ... in på det själv här.

FC: Yes!

TN: Det sker ju på tredje våningen ...

FC: Ja.

TN: ... om jag förstår det rätt.

FC: Ja det är san... det var, jag ville vara väldigt, jag försökte vara så tydlig som möjligt när jag ringde 112, att informera om exakt var jag var. De frågade ju var offren fanns också. Och då berättade jag ju att den ena av dem fanns ju precis utanför toaletten. För hon hade jag gett mig på så fort hon kom ut därifrån.

Och det andra offret fanns i ett av klassrummen. Hon försökte ju, hon låste ju upp dörren. För hon är ju lärare, hon har ju, hon har ju ett lärar-id som hon använder som en nyckel för att låsa upp. Och ja då, ja var ju som sagt det att hon försökte ju låsa upp men jag hann ju, hon var närmast (ohörbart) hon skulle precis stänga dörren när jag, när jag hann ikapp och tog tag i handtaget och eventue... eftersom jag var större och tyngre än henne, så vann jag dragkampen. Och när jag, så fort jag kom in i, så fort jag hamnade mellan dörren och dörrkarmen så, ja yes.

TN: Ja, jag tänkte på just valet av att det ska ske på tredje våningen. Berätta om det.

FC: Nej, det var nog för att, jag tror det var för att, tror det kan ha varit för att toaletterna, dels på andra våningen var upptagna allihop. Och det fanns en toalett på första våningen som jag funderade på att ta. För den är lite större. Man har kanske lite mer utrymme att röra sig. Jag vet inte. Något, något åt det hållet. Men och andra sidan så var jag rätt säker på att det fanns väldigt, väldigt mycket folk där. Så skulle någon se mig för tidigt, så skulle jag, då hade det nog varit ganska svårt för mig att fortsätta. Då hade jag, på många plan, bara brutit ihop och så hade hon ju antagligen tagit bort masken och sedan hade hon sett att det var jag. Och så, sedan vet jag ju inte vilka påföljder som hade, sedan vet jag inte vilka konsekvenser som hade kommit till följd där men ja.

TN: Du berättade här att du överväger om det ska vara på första våningen eller tredje våningen.

FC: Ja.

TN: När hade du dessa tankarna?

FC: Ah, det skedde på några få se... ah, det skedde ju på några få sekunder efter att jag, när jag kände på dörrhandtagen på andra våningen och då såg jag att de var upptagna.

TN: Okej.

FC: Men det skedde bara under några sekunder. Jag tror inte jag tänkte igenom det så mycket utöver det.

TN: Okej. (Ohörbart) Det var våning två, sa du?

FC: På våning två så var toaletterna upptagna ja.

TN: Ja.

FC: Och då tä... och då tänkte jag inte igenom det så mycket. Utan jag bara, jag öppnade bara, jag liksom... jag bara, jag bara tog något snabbt, snabbt beslut. Så ja.

TN: Och tanken kring att du skulle befinna dig på toaletten, berätta om det.

FC: Alltså det var ju det enda stället man hade kunnat, (ohörbart) hade kunnat isolera sig från andra och där man hade kunnat utföra, alltså och ena sidan är det ju låst, ingen ser. Men återigen, jag har ju människor precis utanför dörren som går förbi konstant. Så jag kanske tillfälligen tänkte att det var, det var det lämpligaste stället att både pla... att både klä, byta om i. Men också kanske att förbereda sig på, under den korta tiden som jag förberedde mig. Sedan var inte det en så där jättemånga gånger.

För, det är lite det också att det finns, det finns ett litet rum i matsalen med flera toaletter eller de allra fle... eller ganska många går. Och jag är väldigt mycket att om hon, om jag är på väg in på en toalett, frågar någon eller om jag ser att någon annan är på väg, så låter jag dem alltid gå förbi. Och det gjorde jag även då. För återigen, alltså jag har ju, det fanns inget ja, jag såg inte den här attacken som rationell. Det gör jag inte nu och det gjorde jag i grund och botten inte då heller. Så jag var ju tvek... jag var ju tveksam på om jag faktiskt skulle klara den. Så jag hade liksom inte tid. Jag kände att jag inte hade tid till att försöka tänka över det. Så ja. Så toaletten tycker jag väl var det lämpligaste stället. För att dels kan man by... dels är det ju typ det enda stället där man kan byta om. Men också i det här fallet, där man kunde förbereda sig lite kort. För även fast ingen, även fast folk inte kan se en och eller, eller höra en så mycket för den delen, så är det nog ändå precis utanför dörren. Min tanke var ju, under flera tillfällen, att när jag stod där inne, att jag hade ju kunnat öppna dörren och bara utföra attacken och få det överstökad. Och om jag inte klarade det, så gör jag inte det. Jag var liksom, utan jag var ju tveksam till att börja med. Men ja.

PJ: Fö... fö... förlåt mig men även när du, när du bestämde att du skulle hitta en toalett, vilken, vilken börjar du med då?

FC: Alltså återigen, alltså mina planer var ju först att ta det på andra våningen. Alltså att gå direkt, ingången till gamla aulan. Den ligger på andra våningen. Min tanke var ju först att jag bara skulle gå rakt ut till den närmsta toalett. Men de var ju upptagna. Och då öv... och då tänkte jag under loppet av några sekunder att ja då överväger jag att den tredje våningen. För där nere var, var det ju garanterat att jag skulle stöta på mer folk. Och det skulle antagligen bara göra mig, det hade antagligen bara, då ökar ju, hade ju risken bara ökat. För att, vet inte nödvändigtvis om det hade varit ökad risk för att jag skulle bli gö... för att någon skulle tackla ner mig och hindra attacken. I sådana fall hade ju det så klart varit bra. Men då så ty... tänkte jag väl att det skulle som sagt bara få mig att tveka. Och eventuellt skulle jag ju antagligen bara bryta ihop. Jag vet inte. Så jag övervägde att ta tredje våningen, där jag dessutom kunde välja ut lite mer enstaka offer. Men återigen, det fanns inte så mycket mer

jag tänkte kring det.

Fanns nog betydligt mer som jag hade kunnat få fram om jag hade varit lite mer, återigen om jag hade försökt vara lite mer rationell i attacken, att detta är någonting som jag vill. Men återigen, jag hade ju inget rent ämnesmässigt att vinna på det. Jag har alltid tyckt att mord, mord är fruktansvärt. I grund och botten tyckte jag fortfarande det då. Men återigen, då fanns det ju någon impuls inom mig som fick mig till att göra attacken även fast jag bröt ihop så fort det hade hänt.

TN: Berätta om (hostar) oj! Berätta om tankar om tidpunkt.

FC: Alltså om lite, menar du liksom själva spann, menar du tidsspannet om attacken då?

TN: Mmm.

FC: Alltså min tan... nej det, min enda tanke var nog bara att det skulle ske snabbt. Det var liksom allt. Jag skulle, dels skulle attacken ske snabbt. Skulle hinna göra så mycket skada som möjligt eller i alla fall markera på något sätt då att det var på så sätt även snabbare skulle kunna kalla dit polisen och räddningstjänsten. För återigen, jag hade inga planer på att komma undan med det här. Sedan liksom jag blev intagen så har jag ju, så gjorde jag ju allt jag kunde för att erkänna det. Och jag liksom gjorde allt som polisen sa. Jag stred inte alls emot. Så ja.

TN: Och tanke mitt... eller tanke när det skulle ske under dagen?

FC: Nej. Det var nog mer eller mindre planlöst. Men jag antar att det kanske fanns någon vag tanke om att det skulle ske i slutet. För att det ha... för att det inte var så mycket (ohörbart) folk på skolan och att det därav skulle vara lättare att fokus... att centrera sitt fokus och rikta sig mot något enstaka offer.

Men utöver det så finns det nog inte mycket jag tänkte. Ja alltså och om du vill veta exakt när, ja det var ju som sagt, det var ju mellan fem och halvsex ungefär. Typ tju... närmre tjugo över fem tror jag.

TN: Om jag har förstått dig rätt sedan tidigare förhör vi också haft, så första offret befinner sig på toaletten.

FC: Mmm. Jag hörde, jag hörde någon gå in på toaletten vid sidan om och beslutade om att det här fick bli, det här fick bli liksom, så en... det här var ju antagligen mina, det här var ju antagligen vid ett annat tillfälle, så jag gick ut och så väntade jag utanför. Och då öppnar ju hon dörren. Och i början så ser hon mest glatt överraskad ut. Jag vet inte, hon kanske, hon såg väl i början inte att jag var beväpnad. Sedan frågade hon mig var, som sagt, vem jag var. Sedan men jag fortfarande kniven så. Blev hon ju liksom, började hon backa tillbaka och kanske, vet inte, hon i början så kanske hon trodde att det här var någon form av skämt. För vår skola har ju liksom, det har ju aldrig skett någon sådan här attack på vår skola. Vår skola är ju en ganska säker plats över lag. Den ligger ju i en del av Malmö som är väldigt välutvecklad rent ekonomiskt och ja socialt. Ja att men yes. Hon gick att ja det var på toaletten vid sidan om som hon kom ut från.

TN: Och det här med att offret befann sig på toaletten, är det, berätta om tankarna om det innan.

FC: Ja, kan du ställa frågan igen?

TN: Offret befinner sig på toaletten ju. Är det någonting som du har tänkt på tidigare, att det är så det skulle gå till?

FC: Nej, nej. Det hände så. Men jag hörde liksom när hon gick in. Så fick jag bara tanken, hon är mitt off... hon får bli mitt första offer. Det är det, det är det enklaste jag kan få till. För återigen, jag har inte, jag tror inte, jag har, jag har inte, hade inte mentaliteten till att planera denna attacken till någon större grad. För då hade jag ju antagligen behövt förändra min syn och moral helt och hållet. I alla fall, i fall på ett medvetet, rationellt plan. Men nej, jag tänkte inte så mycket på det innan.

Min ursprungliga tanke var väl bara att jag skulle lämna toaletten och leta upp första möjliga offer. Men sedan finns det ju de som kanske, sedan finns det ju den som, någon sida av mig som kanske tänker att jag hade tur med det. Men återigen alltså, vad hade, tur till vadå? Återigen, det fanns ju inget rationellt mål med attacken. Jag tycker inte, och det är lite samma sak som den här frågan "ja tyckte du att attacken lyckas?". Det fin... jag kan, det är väldigt svårt att svara på den frågan. För det fanns inget rationellt bakom attacken. Jag hade inget tydligt mål. Och jag valde ju så klart inte hon som offer för att, för, för (ohörbart) ja det var nog inga speciella motiv för till varför jag valde of... offren. Jag hade inga planer på att, på att liksom välja att, att , att , på att försöka överväga vilka offer som var lä... lättast att ta upp. Den skulle bara ge mig på den första som jag hittade. Eller första personen jag stötte på. Vare sig det är, det var en man, kvinna, större eller mindre än mig. Ja.

TN: Berätta mer om de tankarna på vem som skulle kunna vara offer.

FC: Finns nog inte så mycket mer att säga än att min, ja att min tanke var att jag skulle ge mig på första personen jag stötte på i korridoren. Sedan kanske jag tänkte att, det här är ju (ohörbart) tänkte jag kanske lite att det här så klart hade varit en fördel om det hade varit en person som kanske, kanske inte om det varit en person som var så här lång. Men, men återigen, och då finns det ju den, någon som kanske säger att jag hade tur id et fallet. Men återigen, tur kring vadå, vad hade jag att, att vinna på den här attacken? Vad hade jag för, det fanns inget tydligt mål. Det var liksom, även det var planlöst i stort sett. Hade inga speciella offer som jag tänkte på.

TN: Och det här på, vem som kan vara offer, är det någonting du tänker på, på söndagen?

FC: Jag nej. Jag tror nog att jag tänkte nog aldrig liksom mycket på det. Det enda jag, det enda jag tänkte på var ju efter attacken. Och att det var ju att det var fru... fasans.... men det var ju att det var, det var nog att jag var extremt chockad ef... och jäkligt ledsen med tanke på att ett av offren var en person som jag ändå tyckte rätt mycket om i grunden. Men hon tä... det var ju inte där. För återigen alltså, det var ju inte, jag valde ju inte de offren exakt för att min av... för att jag avs... jag valde ju inte dem för att jag avsiktligt hade planerat att ta dem. Utan det var ju planlöst.

Det finns, det finns ju säkert de som hade velat tänka att båda offren var kvinnor, att jag gjorde det på grund av kvinnohat eller liknande. Alltså, alltså det är klart att, att de var kvinnor gjorde det ju så klart lättare för mig att övermanna dem. Men återigen alltså jag, jag känner ju liksom inte att det fanns ju inga ta... fanns inga medvetna planer eller avsikter om exakt vilka jag skulle välja. Så jag tog ju som sagt första. För jag tog ju bara min, jag tog ju bara första person jag stötte på.

TN: Du har varit inne på det lite här men om det hade varit någon annan som hade befunnit sig i närheten, vad hade skett då?

FC: Det beror ju helt och hållet på. Alltså jag hade ju så klart, jag vet inte, jag hade väl kanske försökt på samma sätt. Jag, jag tänkor mer att jag hade ju, dt som gjorde mig ju motstridig till att göra det på en plats där det fanns betydligt fler folk. Och att även, att jag övervägde att inte göra det på allmän plats exempelvis. Det var ju antagligen att fler folk hade ju så klart minskat min tanke om att kunna utföra attacken. För, för jag var ju fortfarande väldigt tveksam om jag faktiskt skulle klara detta själv. Jag har aldrig liksom tyckt att mord har varit en bra sak. Jag har aldrig funnit något rationellt motiv bakom mord. Det är ju mer eller mindre bara att oprovocerat och planlöst ge sig på någon an... ge sig på någon annan, ett dödligt utfall. Så, så, så, så jag hade ju säkert försökt om det hade funnits någon annan på plats. Men jag tror att jag antagligen övervägde att in... men jag antar väl att någon del av mig kanske tänkte att det var tur att det inte var så mycket. För då hade jag, framförallt så är jag rätt säker på att jag hade ju antagligen bara tvekat, och tvekar. Jag var ju rätt säker på att tvekar jag det minsta så, så hade jag bara kollapsat. Så ja. Ursäkta det är lite små... bara lite svårt att förklara.

TN: Nej. Berätta om dina tankar kring om det hade varit en elev som, som befann sig i närheten.

FC: Alltså jag tänkte, jag tror inte jag tänkte igenom det särskilt, särskilt mycket. Återigen, alltså jag hade ju liksom inga, fanns ju inget som sagt, inga så här avsiktliga medvetna motiv bakom attacken. Det var inte, det var inte så mycket, det var inte så, det fanns inte så mycket kogni... det finns olika, något psykologiskt motiv fanns det ju säkert. Men det fanns inget kognitivt psykologiskt motiv. Och jag misstänker bara att jag hade ju antagligen försökt om det hade funnits en elev som sagt i närheten. Men jag hade, med risken för att jag tvekade och bara kollapsat, hade ju ökat väsentligt.

Sedan är det ju klart att, nu när jag tänker efter, så hade ju det på många plan då kanske varit lite bättre. För då kanske jag hade kunnat hittats upp och vet inte, kanske får hjälp eller något. Men ja jag, jag ja. Det är sv... det är svårt at förklara. Jag har själv väldigt svårt att förstå det.

TN: Hittats upp? Alltså ...

FC: Nej. Nej, det var , det var inget särskilt. Nej, nej det var mer att, hade jag kollapsat istället och inte utfört attacken när det ändå kommit så lång, till att faktiskt börja utför attacken, så hade ju kansk... så vet inte, då kanske någon kanske bara hade nej, alltså samma sak. Jag hade nog, nej det hade nog nej, det var inget särskilt. Det var, nu, nu tror jag nog bara jag är, jag tror jag började sväva ut lite där.

Det är ju, det är lite som sagt, alltså jag befinn... det psyket som jag hade (ohörbart) så mycket längre. Så det är väldig svårt för mig att djup-dyka i det. För det finns inte så mycket att minnas bakom det.

AE: Okej då Pierre, jag ...

PJ: Ja precis. Ska vi ...

AE: Jag vet inte hur länge du orkar men jag känner jag har häktning här 11:30.

PJ: Okej.

AE: Och jag ska ner i arresten vad. Så att vi kan ju köra ...

PJ: Ja.

AE: ... ett tag till. Jag vill bara flagga för att hon är snart kvart över.

TN: Ja.

PJ: Men har du ...

AE: Precis.

PJ: ... många frågor kvar?

TN: Nej, jag ha... hade något till här. Men ja men en kvar till, funkar det?

AE: Då börjar häktningen.

TN: Jaha det var 11:30.

PJ: Ja.

AE: Ja.

TN: Ja okej då.

PJ: Men eller så, och kä... (ohörbart) vi kan ju ta en paus. Eller hur lång är din häktning då?
Eller alltså ...

AE: Ja, ja jag kör efter häktningen ja.

PJ: Du vi, vi, du är ju, du pratar ju med oss också. Så jag känner (ohörbart)

AE: Ja.

PJ: Men jag, jag hade bara en (ohörbart) med det här med planeringen. Antalet du har, antalet offer, hur hade du hört dessa?

FC: Inga ...

PJ: Nej.

FC: ... större. Alltså, alltså jag vet inte, grejen är ju den att det får ni sji... alltså eftersom att jag har varit väldigt intre... är och har varit väldigt intresserad av kriminologi och att jag har läst på väldigt mycket om så här olika attacker och liknande. Jag har ju försökt läsa om motiven och liksom bakgrundshistorien och det. Alltså definitionen av massmord och liknande är ju oftast att det kanske ska finnas minst en två tre offer. Det kanske fanns någon vag tanke med det men nej, det fanns inga speciella tankar om exakt hur många offer. Det var liksom, antalet offer fanns det inte några speciella tankar.

PJ: Inga plan... din planering en tid innan (ohörbart)

FC: Ingen ...

PJ: Nej.

FC: ... intellektuell planering ...

PJ: Nej.

FC: ...i alla fall. Så visst, visst det att hade man planen på att bli uppmärksammas över den här attacken, så är det ju klart att man kanske hade, man kanske hade, det kanske hade känts bättre i alla fall kanske i stunden om det hade varit fler offer. Men det är ju klart att, men alltså, det finns ju, återigen det finns ju liksom ingenting jag har tänkt på så mycket kring det. Fanns, fanns inte så mycket att änka på kring den här attacken.

TN: Här är en sista fråga bara.

FC: Yes!

TN: Förberedelsen eller dina tankar kring att ta livet av någon med de verktygen som du använde?

FC: De slog nog som allra alltså åter... alltså återigen, jag har aldrig tänkt så mycket på att livet av. För att när jag tänker, för det, för att när jag försöker vara rationell så är jag ju fullt medveten om att det finns inget rationellt bakom mord. Återigen, det är främst oprovocerat planlöst angrepp med dödligt utfall. Men alltså själva, det lilla drivet bakom det, det drog väl först in kanske, nej det var väl absolut före, det var kanske under, nej det var väl ungefär när, när jag då, när jag samlade scarfen och allting. Återigen allting skedde väldigt, väldigt snabbt på en gång. Men det var mer eller mindre planlöst. Fanns inte så många, fanns inte så många så kallade mål utöver att utföra attacken. Hade ingenting jag ville, speciellt jag ville åstadkomma (ohörbart) liknande. Jag, jag hade i alla fall inget, i alla fall inget medvetet eller rationellt, som du vill säg... som jag ville säga samhället.

TN: Kör!

PJ: Går det att (ohörbart)

TN: Vad sa du?

PJ: Går det att putta där eller?

TN: Ja.

PJ: Det känns, det känns bra eller, funkar eller?

TN: Det blir, det blir super. Gott. Då avslutar vi förhöret här och klockan är 11 och 11:13.

AE: Jag tror att (ohörbart) också.

TN: Ja, ja.

Följande är en sammanfattning av videoförhör. Förhöret ligger i sin helhet ligger i Filip.

Fabian berättar att han har inget speciellt han vill berätta sedan förra förhöret. Fabian ombeds att berätta kring sina förberedelser inför aktuell dag.

Fabian berättar att det fanns en grundläggande förberedelse men ej en långsiktig förberedelse utan att det var en ganska impulsiv attack. Attacken i sig var planlös.

Förberedelser på söndagen.

Fabian berättar att tankarna om att genomföra dådet framträdde under söndagen. Fabian hade varit och övningskört på förmiddagen. Körningen hade inte gått särskilt bra och han gjorde några misstag under körningen. Fabian berättar att han har svårt att släppa misstagen och att han kände sig värdelös och det påverkade hans humör väldigt mycket. Efter att övningskört så kom han hem och pratade med sin pappa, efter samtalet med pappa så kändes det bättre.

Fabian berättar att han hittade samtliga verktyg under söndagskvällen i hemmet innan han skulle gå och lägga sig. Tanken var att först bara använda en hammare och kniv. Fabian berättar att han anträffade verktygen i hemmet. Anledningen till att varför han ville ha flera verktyg var att han ville kunna byta vapen under tiden om det skulle behövas.

Täljkniven har Fabian fått i present av en släkting när han var 13 år gammal. Fabian berättar att anledningen till att han valde att ta med sig en täljkniv var för att den är liten, snabb och ganska lätt att använda. Precis så som kniven användes vid första offret när han stack offret snabbt i magen.

Kökskniven anträffades i köket.

Hammaren anträffade han i en låda i hemmet. Fabian berättar att han först hade hittat en mindre hammare som han övervägde att använda som kastvapen. Därefter hittade han en större hammare som han väljer att ta med sig istället för att det skulle vara lättare att använda istället för att försöka använda den mindre hammaren som kastvapen.

Yxan berättar att han har fått av sin pappa 2017. Fabian berättar att han inte hade sett yxan på ett bra tag och trodde att den försvunnit men han lyckas hitta den och blir positivt överraskad när han anträffade den. Yxan var bra för att han ville att själva attacken skulle gå snabbt och då är en yxa bättre än de andra verktygen.

Hörselkåporna. Fabian berättar att han använde hörselkåporna för att isolera sig själv, han ville inte höra eventuella skrik. Skulle han höra skrik kunde det möjligtvis leda till att han inte kunde fullfölja dådet. Fabian berättar att han ville så lite som möjligt bli emotionellt påverkad. Fabian berättar även att han vet att Anton Lundin använde hörselkåpor med musik i när han genomförde sitt dåd.

Maskering. Fabian berättar att tanken med maskeringen var att ingen skulle känna igen honom. Om någon skulle känna igen honom skulle det eventuellt kunna leda till att han ej kunnat genomföra dådet på grund av en emotionell påverkan hos sig själv.

Skolan.

Fabian berättar att han idén om att göra det på skolan handlade mest om att han vet att där finns övervakningskameror. Fabian förklarar att han hade inga planer på att fly eller komma undan på något sätt utan han ville gärna att det fångades på övervakningsfilm så att det inte skulle finnas några frågetecken kring att det var han som var gärningsman.

Fabian berättar att han först gick till toaletterna på våning två i samma byggnad men toaletterna vart upptagna och därför gick han vidare till våning 3 där toaletterna var lediga. Fabian berättar att han var på toaletten flera gånger under dagen och testat sin maskering samt att ta upp verktygen inne på toaletten. Tanken var att vänja sig vid att ha vapnen framme i närheten av folk, Fabian berättar att där går personer precis utanför dörren och det var en process i sig att bara stå med verktygen framme, trots att toaletten vart låst.

Att dådet skulle ske från en toalett vart ingenting Fabian planerat sedan tidigare utan det var ett impulsivt beslut som fattades där och då. Fabian berättar att när kvinnan klev in på toaletten bredvid så har han ingen aning om vem det är men att han bestämmer sig där och då för att personen som klev in på toaletten skulle han attackera. Det spelade ingen roll vem det var.

Fabian berättar att han inte hade planerat att han skulle påbörja attacken vid någon speciell tidpunkt. Det enda han tänkte på var att han ville göra det när där fanns lite mindre folk. Hade Fabian påbörjat attacken när det fanns mycket folk i närheten, som t ex utanför aulan vid den sista föreläsningens slut skulle det finnas risk att han inte skulle kunna genomföra det dådet på grund av den emotionella påverkan och att någon eventuellt skulle kunna stoppat honom.

Förberedelse kring offren

Fabian berättar att han inte hade någon plan på hur många offer det skulle bli. Han hade inte heller någon plan på vem han skulle attackera. Fabian berättar att man kanske skulle kunna påstå att han hade tur med att det just var kvinnor som blev offer men att det inte hade spelat någon roll. Fabian tror att han hade försökt attackera oavsett han stött på.

Fabian förklarar att dådet har ingenting med något politiskt att göra eller något annat motiv som kan ses vid andra mördare. T ex Brevik eller liknande. Inget motiv för att bli känd utan Fabian förklarar att han har svårt att förklara och berätta om ett motiv för att han agerade ganska impulsivt och därför inte hade något specifikt motiv.

Fabian förklarar att han inte hade någon direkt taktiskt plan för att kunna utföra dådet utan själva agerandet skedde väldigt impulsivt. Fabian förklarar att när han sprang efter den andra kvinnan så hann han inte byta vapen och därför använde han yxan mot henne likaså.

Fabian berättar mycket kring att hans tankar om han skulle klara av att genomföra dådet, Fabian var väldigt tveksam till om han skulle kunna genomföra dådet. Mycket av hans tankar gick kring om han skulle klara av att döda någon, att se allt blod, att ej bli påverkad av allt skrik, att ej bli påverkad om offrens reaktioner. Fabian förklarar att det var anledningen till att han bar mask och hörselkåpor. Dock hjälpte inte hörselkåporna särskilt mycket eftersom han hörde allt skrik ändå.

Uppläst utan erinran 2022-04-04.

Förhör

Förhör 4.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Mord

Underrättad om rätt till försvarare

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison närvarar via

Försvarare/ombud närvarande

Ja

telefon.

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-03-31

Förhör påbörjat

11:16

Förhör avslutat

12:47

Förhørsplats

Häktet Malmö, F406

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-03-31

Klockan: 11:16-

Misstänkt: Fabian Cederholm (FC)

Personnummer: 031223-6474

Förhørsplats: Häktet Malmö, Förhørsrum 406

Anledning till förhör: Försättning på förra förhöret

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE) närvarar via telefon

TN: Så. Tanken är nu att vi ska ha en fortsättning på förra förhöret eftersom att vi känner att vi inte riktigt vem... hann klart där med just det ämnet. Jag tänkte, är det någonting du funderat på sedan sist vi pratade?

FC: Faktiskt ja. Det finns en tanke som jag framförallt har funderat väldigt mycket på. Det är att när jag, ska jag gå direkt på sak nu?

TN: Ja.

FC: När jag befann mig inne på toaletten där liksom fullt utrustad, precis innan jag klev ut i korridoren. Det fanns en tanke som slog mig då, som inte hade med brottet att göra eller den riktar ju sig till det men inte liksom, det var liksom inget dynamiskt på samma sätt. Jag försökte vara lite mer rationell. Det var, varför lägger du inte bara ifrån dig de här sakerna, stoppar ner dem i ryggsäcken och åker hem? För att hade, för att du kommer antagligen må mycket bättre. Det säger sig ju sig själv. Sedan var det ju framförallt också att skulle någon haffa dig så blir det alltså, så lät det ju antagligen inte bli lik... alls lika allvarligt som det potentiell kan bli om du faktiskt tar det initiativet och går ut och utför det här dådet. Och men, hur ska jag förklara? Och jag är ju väldigt, jag måste säga att sedan jag kom in på anstalten så har jag ju mått betydligt bättre på det planet. Jag har ju förstått den här sidan av mig själv mycket sä... mer samma sida som fick mig att utföra det här dådet var ju samma sida som bröt ihop när jag väl först hamnade på ja, när jag först hamnade liksom, när jag först blev inlåst och liknande. Och det är ju för att den delen helt och hållet saknar konsekvenstänk. För återigen, det finns inte så mycket rationellt bakom det. Man tänkor i olika stunder. Och, och jag har ju lärt mig och så på det planet har det, har ju hjälpt mig en hel del. Men det är ju klart att jag borde ju så klart ha försökt tänka lite mer på det att, för det hade ju dels besparat mig mycket mental energi. Det hade ju inte blivit så allvarligt som det har blivit nu. Och framförallt så hade det ju så klart besparat två oskyldiga personer livet. Och det är ju det också att när jag väl befann mig, alltså, alltså jag försöker ju vara lite mer rationell men det övertog snabbt bara att nej, du har redan gjort det här. Ser någon dig kommer den här skolan inte indirekt glömma bort det. Du kommer på sannolika skäl kanske bli religerad. Du kommer inte kunna avsluta din utbildning. Och i samband med att du ändå har ett sammanhang, en familj, du har ett samhälle du vill karriera i, så kommer det inte fungera. Så, så jag blev ändå över... alldeles för emotionell för att kunna tänka vidare på den tanken. Och så gjorde det ju att utförde ändå dådet.

Jag har ju förs... för jag, sedan jag kom in, jag har ju liksom förstått den sidan av mig själv mycket mer sed... ja som sagt, då på den senaste tiden. Har ju känts mycket bättre när jag har haft någon att prata med dock. Återigen, min första tanke var ju att när jag väl kom in hit, så skulle de låsa in mig och sedan är det inte mycket mer med det. Men jag har ju fått höra som sagt, det finns ju fortfarande hopp. Inte för att detta inte kommer påverka mig och min framtid så klart. Men ja, liksom det är långt ifrån hopplöst. Min framtid är långt ifrån bortkastad, som sagt. Så det handlar väldigt mycket om att jag är, som sagt, jag har förstått den sidan av mig själv lite mer. Och det var väl det sista jag har att säga om förberedelsen precis innan dådet faktiskt tog plats, att för en sekund så, så fick, så slog en lite mer rationell tanke mig om att jag bara skulle lägga ifrån mig allt och gå därifrån. Men sedan tog den här emotionella sidan över direkt. Och jag misstänker väl att det kan ha berott på att, alltså att mitt problem som jag definitivt kommer behöva hjälp med, är att när jag väl gör något så har jag en tendens att ta det jätligt hårt. Det, det återigen det är väldigt impulsivt. Jag får en väldigt personifierad bild av ämnet. Och det har ju lite att göra med att jag kanske ibland är dålig på att söka hjälp eller att jag har ju lite svårt att processa det andra säger i och med att jag själv, i och med att jag har lite svårt att processa mig själv också så klart. Jag hade liksom bilden av att jag inte liksom skulle kunna karriera i samhället, att jag inte skulle kunna få några liksom stärkta kontakter eller liknande. Vare sig det stämde eller inte så låg det, så hade jag ju bilden av att allting låg helt och hållet låg i mina händer. För jag pratade ju så klart inte med någon om det här. Men jag hade ju inte sökt hjälp om det eller något sådant. Men det är ju, det är ju som sagt det att om man in... kan man inte låt... pro... jag har en del, alltså jag blir väldigt, jag en tendens att bli jätligt desperat när det kommer till att uppnå saker. Jag låter inte fri... sker bara flyta på, falla in rent naturalistiskt. Utan jag, jag försöker bara slänga mig på det. Och det leder ju som sagt till att man blir stressad. Man tappar fokuset eftersom

att (ohörbart) blir det svårt att fokusera på mer än en sak i taget. Efter att återigen, det finns inget grundintresse. Och det leder ju så klart till att man blir utmattad och därav har svårare att ta emot saker från andra så.

Men återigen, det här, sedan jag kom in hit så har jag ju liksom förstått den sidan av mig själv mycket bättre. Så det har hjälpt mig på ett plan men det har inte alls att göra med att jag liksom säger det som försvar, förlåt eller likande. Alltså jag har ju bara tänkt (ohörbart) det finns inget, finns inget att försvara med det. Det fanns inget tydligt mål med det. För återigen alltså, jag har ju liksom, de flesta som försvarar sina dåd har ju på sannolika skäl något de vill göra det för. Det kan vara är man medlem i ett kriminellt gäng, har man en poli... är man medlem i någon politisk extremistgrupp eller religiös fundamentalistgrupp, då har, återigen då har man ju ett tydligt driv. Det bildas ju tydligare motiv. Och det kan man även stå för när man kanske sitter inne. Maan kanske är medveten om att man aldrig kommer kunna träffa sin familj. Man kanske aldrig kommer kunna karriera i samhället igen. Beroende så klart på straffsystemet här i Sverige, så betyder det ju så klart att, bety... brukar ju ofta fängelset (ohörbart) allt annat än, än att ens framtid är bortkastad men ja, ni förstår.

TN: Ja vad bra.

FC: Så det, det var allt det jag tänkte. Så ja. Och det är återigen, är lite saker som gör att jag mår, mår lite bättre. Men vad, vilka övriga frågor var det som ni tyckte behövde kompletteras?

TN: Ja, jag kom att tänka på nu, men de här tankarna för att genomföra något sådant här.

FC: Alltså åt... det fanns väl inte så mycket som sagt, inte mycket mer än bara det grundläggande, att jag skulle göra det. Jag har liksom aldrig, jag hade aldrig några tankar på att skriva ut ett manifest. Och människor som ändå har ett tydligt motiv bakom sina dåd, brukar ju ofta göra det eftersom att de ändå, du vet, man vill ha, människor som gör, alltså jag, jag kände inte att det fanns något text-förlikligt med det jag gjorde. Eller någonting man skulle kunna läsa på pappret så att säga eller läsa av rent sakligt. Liksom inget, fanns inget vetenskapligt, ingenting ämnesmässigt bakom det hela. Visst, det är klart att jag har mina politiska åsikter och liknande men de motiverade inte dådet. Och jag kan lova att om de offren jag hade, återigen det var ju planlöst. Ja jag, jag valde inte dem av någon specifik anledning. Som sagt, en av offren var jag ju hyfsat bekant med. Jag vet inte vad hon hade för politiska åsikter. Men det var inte därför som jag tyckte om henne. Alltså när jag väl kände henne och allt det. Utan det var ju för att hon var trevlig, apatisk och smart och en bra lärare. Så åter, så det är återigen det, dels är det väldigt svårt att förklara och sedan blev jag ju lite stressad. För återigen, det är ju jobbigt att prata om någonting som man in... inte kan finna så mycket rationalitet i. Men det var väl mest gru... bara grundläggande tankar om att jag skulle göra det, inte liksom hur eller varför jag gjorde det. För jag hade ju en helt annan utgångspunkt än vad jag har nu.

TN: Och hur länge hade du haft de tankarna?

FC: Ja, ja som sagt, det bö... det började, någonting började väl kulminera på söndag eftermiddag eller något sådant. Men och som sagt, och det som liksom övertog mig efter att jag hade fått den här lite mer rationella tanken precis innan dådet, de tankarna kom ju bara i stunden. Sedan tror jag nog att, jag tror eventuellt att de tynade bort. Så ja.

TN: Men innan söndagen? Har du haft några ...

FC: Nej.

TN: ... tankar på ...?

FC: Nej. Jag mådde faktiskt ganska bra precis innan dess. Men det är det att ja, jag har haft väldigt, under en lång period har jag haft sådana fruktansvärda problem med liksom, det är väldigt mycket humörsvängningar. Att när jag väl mår bra kan jag få jättemycket saker gjort. Jag har en väldigt (ohörbart) syn på världen. Och sedan finns det perioder då jag oj, sådant, där jag dels haft självmordstankar. Abs... men inget, däremot inga tankar på att skada någon annan.

TN: Du, du säger "lång period".

FC: Ja alltså det började väl, någonting började väl alltså, jag tror att någonting, det där jag berättade att jag har en tendens att ta saker väldigt, väldigt, väldigt hårt. Och det blir väldigt, väldigt personifierat i och med att, när man blir frustrerad och liknande, så avviker man ju ofta socialt. För har man så mycket man inte kan processa blir det ytterst svårt att få ut det bland andra. Och då blir det ju så att, så jag tror det började någon gång, och jag tror att det är som för... första som hände var nog, det var i ma... jag tror det var i april förra året. Vi hade haft en jäkligt stressig vecka. Det var distansundervisning under en jättelång period. Och så hade vi en vecka där alla examinationerna klämdes in. Det var typ, det fanns de som hade typ sex examinationer på fem dagar. Och eller examinationer plus inlämningar. Och det var första gången på tre år som jag blev underkänd på ett prov. Och jag har en tendens att ta sådana saker jäkligt hårt. Mycket hårdare än vad jag borde. Och jag tror att någonting började säkert kulminera därifrån. Sedan löste det ju sig allt, sedan ...

TN: Vad menar du med det, alltså kulminera?

FC: Nej men alltså, jag tror att någonting började säkert för, jag tror att mina självmordstankar eller min syn på att liksom att jag inte skulle klara av, att jag inte skulle kunna karriera, att jag inte trodde jag hade någon framtid. Jag tror att någonting började nog formas där framförallt. Sedan var det ju först, så jag tror att det började redan där. Sedan under, så jag vet inte. Sedan under, sedan kanske under hö... sedan under hösten så vet jag inte. Då tror jag att, jag förlorade kontakten med väldigt många utav mina vänner. Jag hade många som liksom aldrig svarade. Och jag tänkor inte liksom dra in dem i det här på något sätt. Men det hade ju så klart också en påverkan på mig. För att återigen, har man någon man kan rikta sig till och umgås med, så får man ju ett mycket tydligare engagemang. Det blir ju något som är enklare att rikta sig mot. Men det kände. Så jag tror det kanske hade någonting, det stärktes. Men det ledde ju också, för det, det jag menar lite här med humörsvängningar är ju också att, när man mår så bra som man gör, är det ju väldigt lätt att forma positiva tankar. För man kanske inte är så intresserad av att gå tillbaka och faktiskt förstå varför man kan forma det. Det vill säga att man måste liksom gå tillbaka till hela grunden och utgångspunkten. Så det leder ju till att när jag väl är glad, så betyder ju det att jag kommer ta det mycket hårdare när jag väl bl... när jag väl blir på dåligt humör (ohörbart) Och jag tror det, och jag tror även att det.

Sedan ske... sedan skedde där en annan sak, att vi hade ju ett, vi hade ju ett PM som vi skrev i trean som, jag blev inte underkänd på det men det fanns någon sak som behövde kompletteras. Och min lärare in... min lärare informerade mig om att det var något som gällde alla i klassen. Så jag var inget undantag. Men ändå, (ohörbart) återigen så tar jag det jävligt hårt. Det ledde till att jag gick hem och skar upp min arm. Var ju det, till stor del (ohörbart) men ja.

Och efter det så minns jag att, hur ska jag förklara? Och sedan hände det inte, sedan tror jag

inte att det hände så där jä... sedan tror jag att det blev väl, sedan pågick de här humörsvängningarna under en ganska lång period efter det. Men det hände inget jätte... det hände inget su... det hände ingenting så här extraordinärt eller jätte-anmärkningsbart. Det var nog först, jag tror nog att det är nog inte omöjligt att det kan ha varit först vecka fem, alltså när jag skulle mönstra. Som, som jag tog upp, kände att jag hade tagit emot en riktigt rejäl smäll. För att alltså, jag var ganska missnöjd med min utbildning. Jag trodde ju att Bild-och Forminriktningen var liksom något där man skulle kunna få jobba med rätt mycket med det man är passionerad kring. Det skulle finnas tydliga riktlinjer, ett tydligt driv. Det finns en standard men jag tyckte att den var väldigt vag. Det kändes som att vi jobbade för mycket stunder. Vi hade inte så många storskaliga projekt, det var mest småuppgifter. Vi bara hoppade mellan dem utan någon tydlig röd tråd. I alla fall vad om jag, om man jämför med andra linjer. Både, både utanför och utanför estetinriktningen.

Och då kände jag att mö... att lumpen skulle kunna vara en utväg. Det kändes som att jag skulle få något tydligt, återigen, en tydlig riktning, något att orientera mig jämt mot. Och det skulle ju hjälpa mig, och det skulle ju kunna hjälpa mig. Framförallt eftersom att jag var ju osäker på vad jag ville göra efter gymnasiet, exakt. Om jag skulle studera vidare direkt eller om jag skulle avvakta om. Skulle man göra lumpen så fick man ju en tydlig bild av exakt vad. Det blir ju paus. Paus från all stress (ohörbart) hade. Men framförallt so... som sagt, så fick man ju något tydligt att rikta sig emot, centrera sin energi på.

Och sedan fick jag reda på att, under samtalet och med psykologen, det andra steget in på mönstringen, så fick jag reda på att jag hade presterat bra på intagningsprovet. Eller IQ-provet eller vad man vill kalla det. Men av någon anledning så uppfyllde jag inte kraven. Och det gjorde mig extremt, jag blev extremt deppig den dagen. Och jag tror nog att jag ska... jag tror jag skar mig då också. Och jag skar nog upp mig betydligt mer omfattande än vad jag gjort tidigare gånger. Jag, jag tryckte den ner lite tyngre, vilket ledde till att det kom upp mer (ohörbart) en annan sak, det är att man sätter knivbladet precis mot huden och så trycker man precis till när den går igenom. Oftast hör man ett litet, nästan lite som när, som när den går igenom textil... textilfiber typ, genom kläder och liknande. Eller (ohörbart) börjar det liksom svullna till lite här också. Klart det var ju ett sår, det produceras ju viktiga ämnen för att det ska kunna läka. Och jag tror att det förvärrade ju också mitt läge, där jag liksom kände mig så himla nere och kände att jag inte skulle räcka till, att det inte fanns så mycket jag kunde göra. Och som sagt, det var ju vecka fem då, så inte överdrivet långesedan.

Och efter det så blev mina humörsvängningar outhärdliga. Jag kun... jag var liksom, när jag var glad var jag jätteglad. Jag, jag hade absolut ingen inre koll på hur frustrerad och ledsen jag skulle bli framöver när den glädjen tinade bort. Så ledde det till att det kändes som att man återigen, blev väldigt impulsiv. Man kastades mellan olika saker. Det fanns inget tydligt driv. Det kändes inte som att man hade någonting att, ja återigen, rikta sig mot och det kändes in... och inriktningen som gick, det kändes inte som att den hjälpte så mycket heller. Jag tyckte inte illa om mina klasskamrater men det var inte människor så här som jag hade så där jättemycket gemensamt med. Förutom att vi gick samma inriktning. Ja, och det är ju det också att idag är det ju väldigt mycket så här med politisk korrekthet och liknande. Så fanns ju väldigt många saker som jag inte vågade uttrycka mig om. I alla fall inte på ett mer preciserat plan. För att jag ville inte ha några bråk. Sedan har det varit ja, och sedan var det ju som sagt det att jag hade fortfarande ingen kontakt med en av mina gamla vänner. Jag hade några få kompisar på skolan. Men de kunde jag ju inte träffa så ofta. För vi gick dels olika program och sedan bodde de ju på helt andra ställen. Och att kommunicera digitalt och liknande är ju inte alls samma sak som att träffa någon fysiskt. Det skapas ju ett helt annat band och helt annat driv mellan (ohörbart) en annan människa.

Sedan tror jag nog att det bara är, det, jag tror nog i stort sett att det bara fortsatte att eskalera

efter det att stundtals. Och sedan ja, jag tror, sedan tror jag inte att det hände något mer anmärkningsvärt innan själva dådet. Förutom att det bara, förutom att liksom det bara gradvis blev sämre och sämre och sämre och sämre med det. I samband då med att när jag väl mådde bra, mådde jag bara bättre och bättre och bättre. Men det ledde till att det var väldigt svårt att processa sorgen och frustrationen när den väl kom. (Ohörbart) Men återigen, det var ju liksom inte så mycket jag kunde, jag kunde ju, alltså jag kunde ju på ett rationellt plan beskriva hur det, vad det var och lite hur det är. Men själva tankarna i sig kunde jag ju inte förstå mig på. För det fanns ju inte så många tankar kring det. Jag har ju alltid försökt se mig själv som en rationell människa och att jag alltid ska försöka vara, tänka intellektuellt och logiskt. Men det ledde ju så klart också till att jag inte ville försöka processa mina känslor så mycket. Jag sökte ingen hjälp, jag bad inte om hjälp. Ja, så jag fick ju väldigt dålig koll på mig själv också. För den här sidan av mig själv ville jag ju inte alls ha att göra med. Jag ville ju inte liksom hjälpa det. Jag ville ju bara försöka jobba vidare och liksom bara försöka tänka logiskt och sakligt. Så ja. Så jag tror det, det är nog framförallt det som, det är de så kallade tankarna. Men det finns inte så mycket att tänka kring bakom det. För att ja, jag har aldrig liksom försökt förstå dem. För det finns inte så mycket att förstå på ett sakligt plan. Finn...

TN: Du berättar ju en väldigt tung period här för dig.

FC: Ja.

TN: (Ohörbart)

FC: Ja.

TN: Hur behandlar du det, alltså drar du dig till någonting annat eller? Förstår du min fråga?

FC: Nej. Jag tror i stort sett bara att jag avviker. Jag säger inte så mycket om (ohörbart) utan bara flyter på och eventuellt så växer det sig ju kraftigt, impulsivt. Och jag har väldigt svårt att processa det. Min, jag tror nog att min självbild (ohörbart) tar ju rätt mycket stryk också. Eller i alla fall min självinsikt, min bild av (ohörbart) vem jag är, vad jag vill göra, har jag väldigt svårt att processa. Jag har liksom, har svårt att orientera mig mot saker som passionerad kring. Allting jag gör tar jag extremt hårt. Jag fixerar mig. Jag blir väldigt stressad kring saker. Och när någonting inte går som jag hoppas, så tar jag det extremt hårt. Och så var det på, så har det i stort sett alltid varit. Jag tror det, ska man gå efter den aspekten specifikt så går det nog tillbaka så långt som när jag började högstadiet. Mina lärare, jag var inte underkänd i något ämne på mellanstadiet. Men de var lite oroliga för mig, de trodde inte att jag liksom, de sa att de inte ville få några samtal från högstadieskolan, att jag inte levde upp till kunskapskraven. Det var inga problem på högstadiet men istället för att faktiskt försöka genomgå processen om att bli en anständig och resonabel student, som tar saker på allvar, så blev jag istället bara så fixerad vid exakt vilket betyg det var snarare än hur det påverkade mitt omdöme och hur jag skulle se till att upprätthålla min kompetensnivå för att nå det betyget jag hoppades på. Och det ledde ju också till att jag var ganska dålig på att faktiskt ta emot hjälp från andra. Återigen, jag har liksom, hade ju nöd... inte vändigtvis några problem att socialisera mig. Men jag ha... men återigen, jag tog saker väldigt, väldigt, väldigt hårt. Jag hade väldigt, jag hade inte jättebra sociala förmågor heller. För jag hade liksom inte haft så där jättemånga kompisar. Så när jag väl då liksom hamnar i en grupp, så hade jag ju liksom ingen tydlig bild av exakt hur jag skulle göra. Jag kunde inte låta er, jag kunde inte låta det flyta på naturligt och ta det för det ämnet det är. Det ledde ju också till att det blev väldigt, väldigt stort. Det blir väldigt lätt för människor att ja, hur ska man säga, bossa omkring mig liksom. Säger saker till mig som de bara använder för att leka med mig. Hade ett flertal tje... populära tjejer som låtsades, som, som låtsades som att de var kära i mig. Och så sprang de omkring och liksom sa en massa saker.

Och eftersom att jag hade så dåligt omdöme och så dålig självinsikt, så bara flöt jag på. För att, det är ju klart att, när man, kan man inte liksom, har man så mycket man inte kan processa och liksom investera sig själv, både emotionellt och intellektuellt i, så kan man ju dras lite var som helst. Det ledde aldrig liksom till några allvarligare saker. Eller i alla fall inte på skolan. Och det ledde ju också till att, när det väl kom en ny kille till skolan som jag typ blev kompis med, så gjorde jag ju allt för att liksom upprätthålla vår vänskap istället för att tänka på hur det faktiskt är att ha en vän som man gör, som man mår bra av. Och ha..., sedan hade jag och han någon annan sak gemensamt. Han hade också levt väldigt mycket utanförskap eller upplevt ett utanförskap. Hans förmågor när det kom till att ta in information och att processa det på ett plan så att man kunde hantera det, att man kunde se det för vad det var. Var det något man hade nytta v eller var det bara någonting man vände sig till för att man mådde bra av det. Eller, och med bra, så menar jag då att man, man mår bra eller för att man kanske inte har så mycket annat man känner man kan vända sig till, så ja.

Men det ledde också till att det blev en hel del bråk mellan, mellan oss. Men jag ville ju inte lämna det för han var ju typ den enda jag kände att jag kunde vända mig till, så här rent emotionellt. Var lite mer öppen inför. Och då menar jag så klart inte att detta gäller alla. Så det fanns många trevliga personer på skolan som brydde sig om en men, ja. Sedan i grund och motten vet jag inte vad jag ska säga. Alltså det är väl ganska vanligt att människor som har dåligt omdöme och återigen inte har något tydligt driv för vad de vill göra med sina liv. I alla fall inte då. Visst, man är ju ung, man är lättpåverkad. Hjä... hjärnan, nervsystemet är inte fullt utvecklat men (ohörbart) det är ju ganska naturligt att man ofta väljer dem att ge sig på. Det kan ju handla om allting från att bli lite smått retad till grov mobbing och liknande. Sedan fortsätter väl det här kanske.

Sedan blev mina betyg bara bättre och bättre och bättre. Nian var ju utan tvekan den då jag presterade bä... bäst. Jag hade bra betyg på, på ja, på mång... jag hade bra, jag hade väldigt bra betyg i ett flertal ämnen och (ohörbart) kunskapskraven. Det är bara det att, men jag ha... men jag har liksom alltid, fortfarande alltid haft det här problemet att, att jag fixerade mig alldeles för mycket på exakt vad jag ser framför mig snarare än att tänka på vad det har en anknytning till. Alltså det vill säga, hur man presterar som helhet. Hur det, om det avgör ens person. För att min pappa försökte ju alltid övertyga mig om att, exempelvis nu förra året då jag för första gången i tre år blev underkänd på ett prov. Så försökte ju min pappa övertyga mig om att "det här är ingenting som definierar en som person. Du har inga, du har inga övergripande problem i skolan över lag". Och det är klart att, och det är klart, när jag väl lyssnade på det så kändes det ju bättre. Men återigen, jag tror även att jag gjorde samma sak (ohörbart) tog det alldeles för hårt. Gick fram och tillbaka. Och sedan, men eftersom att jag hade så dålig koll på exakt hur den här bi... hur de här tankevägarna och de här emotionella strömmarna fungerade, exakt när de skulle kicka in. Om de skulle gå tillbaka, gå fram och tillbaka eller om de skulle komma och gå. Det ledde ju bara till att jag eventuellt bara blev på dåligt humör igen. Och i och med att jag hade för jag var väldigt dålig på att förebygga det, så tog jag det ju så klart mycket, mycket hårdare. Återigen, nu löste det ju sig så klart då men, men ja.

Så, så det är liksom en sida av mig som jag tror kan ha spelat en väldigt stor roll också i att när jag väl tar del av någonting så har jag en tendens att liksom ta det jätkligt hårt. Jag har, liksom har väldigt svårt att kunna processa det på ett plan där jag för... där jag liksom kan för... där jag på ett både medvetet men också undermedvetet plan, kan orientera mig och processa informationen, förebygga eventuella nedgångar respektive framsteg, för att kunna hitta en balans. Det har jag alltid varit väldigt, väldigt dålig på. Så ja.

TN: Ja.

FC: Exempelvis när jag började på högstadiet. Jag var ju långt ifrån den som hade bäst betyg men ändå var jag en av dem som tog det allra hårdast, när jag inte fick det betyget jag hade hoppats på. Och det känns ju lite som en, lite ojämnt. Men och sedan och andra sidan eftersom jag inte hade någon tydlig bild av exakt hur det faktiskt är att vara, hur man faktiskt ska kunna hantera en skolgång på ett anständigt och, och fru... väl fungerande sätt, så tog jag det väldigt, väldigt hårt.

TN: Och jag tänkte bara på det, du berättade, var det ett PM du sa att ni skrev i trean?

FC: Förra terminen ja. Och ...

TN: Ja. Men vilken tidpunkt var det?

FC: Det skrev vi i början på oktober. Sedan hade vi ett nationellt prov, som vi skrev i november. Och det var ju då ett väl extremt viktigt prov. Och på de proven, både det muntliga och det skriftliga, fick jag ju godkänt. Så det är ju liksom ingenting som, som släpar efter idag. Jag har liksom inte haft några f-varningar. Och jag vet, jag har varit grönmarkerad i allt. Det finns ett, finns ett annat ämne där jag har presterat riktigt bra. Och jag vet bland annat typ (ohörbart) bland, bland annat kriminologi, ironiskt nog. Så, så ja.

Och nationella provet, det var då den, ja den 17:e november som vi skrev det. Och sedan var det tidigt i december, vecka 49, som jag hade det muntliga. Och som sagt, och på de fick jag båda godkänt. Så det är ju (ohörbart) så det här, så jag har inte haft någon f-varning eller något som släpar ...

TN: Nej.

FC: ... efter i skolan på senaste. (Ohörbart) kanske att (ohörbart) jag vet inte. An... An... Anders har ju berättat lite att de allra flesta som har hört om det här fallet har ju mest bara tänkt att, är väl antagligen mest förvånade. För jag har ju liksom ingen historia av problem. Jag har liksom aldrig ställt till bes... och jag har aldrig, har aldrig försökt ställa till övervägande besvär för skolan. Jag har inte tyckt, jag har inte nödvändigtvis tyckt illa om skolan heller. Återigen, alltså det fanns inte så mycket jag gjorde. Återigen, alltså det, jag har väldigt svårt att hitta något som jag potentiellt hade kunnat göra när jag utför det här dådet. (Ohörbart) jag har liksom ingenting att vinna på att göra det. För min advokat berättade ju också att han har ju jobbat med gängkriminella som, som är lite så här annorlunda. Och de tänkor ju, de, vi... vissa, vissa brottslingar eller klienter försöker ju bara konstant be dem att visa dem osko... bevisa dem oskyldiga. För att de ska kunna imponera på sina gäng eller liknande. Men återigen, jag har ju ingenting att vinna på något sådant.

TN: Har du några fråga kring det han berättade?

PJ: Nej, jag bara, du, du säger att det började i april förra året.

FC: Mmm.

PJ: Sedan var det i mars då i skolan. Och sedan efter det så berättade du om, om många tuffa saker som du hade framför dig. Och då sa du att det var då du började ...

FC: Ja.

PJ: Och då, då vill jag bara, vad, vad menar du, det var då du började? Var det då du började

fundera på och vad, vad funderade du på då?

FC: Alltså det var ju det här med känslan av hopplöshet. Liksom om att jag i vissa fall bara lika gärna kunde ja, bara lika gärna kunde försvinna till stor del. De här olika känslorna, de bara kom och gick. Det blev väldigt mycket stundtals-tänkande. Men återigen, det fanns inte så mycket att tänka på föru... utöver det, så ja.

PJ: Men det, det som har hänt nu, funderade du på, i de, på, i de banorna även redan i april då?

FC: Nej alltså nej, nej tanken på att skada någon annan där än mig?

PJ: Mmm.

FC: I grund och botten, tanken eller den medvetna avsikten på att skada någon annan person eller i värsta fall döda, som i det här fallet var, som var fallet här, det hade, det har jag i stort sett aldrig haft det. Jag tror inte ens att jag egentligen hade det då. Men återigen alltså, jag kunde inte processa all information och jag mådde så jäkla dåligt. Och jag ville ju liksom inte, jag var ju så usel på att ta emot hjälp och liksom få en tydligare bild av hur saker och ting ligger till och vad jag verkligen skulle göra för att undgå det hela. Och jag försökte ju, under loppet av några, jag försökte ju för en kort, under en kort stund precis innan dådet, övertyga mig om att jag borde bara lägga ifrån mig det här och gå hem. Eller kanske söka hjälp eller (ohörbart) för det behövde jag uppenbarligen. Men jag fick ju bilden, att skulle jag, skulle någon haffa mig med de här vapnen, så skulle det ändå göras till en stor sak, i och med att jag då ändå hade bilden av hur mycket jag faktiskt hade att förlora i alla fall innan dådet.

Så min, så var jag ju rädd för att jag skulle bli redigerad eller något liknande. Med tanke på att om jag inte hade utfört det här dådet, så hade de, hade jag ju kanske ändå känt att jag hade fått en mycket starkare anknytning till skolarbetet och skolan och samhället. Så det var lite det. Jag tänkte ju lite andra kretsar då än vad jag gör nu. Och återigen, jag försökte ju liksom övertyga mig själv om vad jag faktiskt behövde göra för att kunna processa mig själv. Men framförallt för att kunna processa det som andra säger liksom. För att jag fullt övertygad om att jag var dålig på det. Men sedan tog ju de här (ohörbart) de här känslorna över. Och att det inte fanns något hopp. Och att det som sagt att skulle någon haffa mig, så skulle det redan, på min, på, på min basis då, som jag kände att jag hade då, så skulle det i stort sett lika gärna innebära att jag hade kunnat ta livet av mig. För jag har alltid varit den som har tänkt att jag dör hellre än att bli redigerad. Jag dör hellre än att får underkänt i ett ämne. Det är sjukliga tankar, det vet jag. Men återigen, att jag inte hade någon tydlig bild av exakt hur man skulle göra och hur saker och ting skulle ligga till för att man skulle kunna processa information och komma framåt i livet på ett sätt som gör att man både mår bättre men framförallt lär sig saker. Istället för det så fixerade jag mig bara liksom det som fanns på framsidan. Och det återigen, det stärktes ju av att jag var så usel på att söka hjälp. Eller ta, eller aktivt ta, ta emot hjälp. Så ja.

PJ: Okej tack.

FC: Men, men som sagt, det var liksom inga tankar på att skada någon då eller något liknande.

TN: Du berättar ju om, om en tung period här. Jag tänkte internet och så, är det någonting du har använt dig av?

FC: Det har jag nog använt mig rätt mycket av. Och ja, och alltså jag har ju, och ena sidan är det ju det att det ska ju och ens... det ska ju på ett plan hjälpa en eftersom att det, man kanske

känner sig lite lugn. Det kan ju vara ett sätt att fly omvärlden. Så att man inte känner någon, man känner ändå någon ty... en tydligare form utav driv. Man blir lugn. Man får (ohörbart) njuta av någonting som där man kan an... om ma... ska man, har man en massa information att ta emot så kommer den ju på ett lugnare lättare sätt, vilket gör det lättare att ta emot än att be... och granska den på ett bättre plan. Men jag tror i grund och botten att (ohörbart) som sagt (ohörbart) det var bara där inne för att alltså, som sagt (ohörbart) där inne för att jag liksom inte kände att jag kunde komma ut och göra mycket. Sedan fanns det ju saker jag gjorde. Jag gick till gymmet och liknande. Men återigen, jag tror nog att man kan ta gymmet som ett exempel. Jag tycker väldigt mycket om att träna. Och jag tyckte att gymmet låg, kändes som ett bra alternativ. Det låg väldigt nära och jag kunde hitta någonting att liksom må lite bättre av. Nå... man, man kunde hitta någonting som dels var lättare att orientera sig emot. Vilket gjorde det, att man mådde bättre. Man kunde behålla lugnet. Man kunde skapa ett tydligare, man kunde skapa en, en tydligare gångbana för hur man skulle ta sig igenom saker. Det är ju väldigt nyttigt med träning, både fysiskt och mentalt. Men jag tror nog att jag tog det väldigt hårt där också liksom. När jag km dit så ville jag liksom först leta upp bästa maskinen. Jag ville nå de bästa resultaten. Jag fixerade mig väldigt mycket med diet. Och sedan ledde det även, en gång så ledde det till att, eller jag skulle typ squata en gång, så tappade jag stå... och så tappade jag stängen. Ingenting hände, ingen skadade sig. Men jag, men det blev ett fruktansvärt bråk med min pappa och det ledde ju till att jag blev jätteförbannad. Där den natten, så hade jag definitivt vaga självmordstankar.

Sedan återigen, vet jag ju inte om jag hade, sedan vet jag ju inte om jag liksom hade kunnat känna den här draget till att faktiskt göra det. Men återigen, jag, jag var mest, kände mig mest bara ensam, desorienterad och förbannad på mig själv. Säkert på någon, min pappa också men framförallt på mig själv. Och sedan dess så har det varit väldigt mycket så att när jag väl har försökt och varje gång jag har försökt göra ett framsteg liksom på mång... på många plan, vare sig det handlar om per... personliga plan eller om det handlar om att jag ska kunna socialiseras mig med andra eller hitta på något nytt, så har jag tagit det alldeles för hårt. Jag har bara liksom tänkt på siffrorna, resultaten, det som syns på framsidan snarare än vad som faktiskt syns på den interna volymen eller på insidan. Det allra viktigaste med andra ord. Och det är (ohörbart) nog mer eller mindre hjälpt det allra mesta.

Det var väldigt mycket det också, att när jag pratar med människor så brukar jag inte ha några problem. Men jag har ibland en tendens att prata jäkligt mycket och jag, dels finns det ju de som uppskattat och de tycker ofta att (ohörbart) bra. Finns folk som tycker att jag har haft bra saker att säga. Men och andra sidan tror jag det har lite att göra också med att jag har inte, mina sociala förmågor är kanske att de är långt ifrån perfekta i alla fall. Och jag tror det har lite att göra med att, i och med att jag historiskt sett inte har varit jä... haft jättebra sociala förmågor, så har det ju lett till att när jag väl försöker (ohörbart) i och med att det kanske inte har funnits något grundintresse, så blir man stressad. Och återigen, när man blir stressad och riktar sig mot någonting, så är det ju svårt att fokusera på något annat än just den saken. För man blir utmattad. Man har inget grundintresse. Och det leder i sig till att det kan bli väldigt, man tappar omdömet för allt annat.

TN: Men du sa att du använder internet. Eller använde internet mycket.

FC: Väldigt, väldigt mycket.

TN: Under denna perioden.

FC: Ja.

TN: Vad, vad är det du gör på internet då?

FC: Alltså det har ju varit allt möjligt. Det har ju, har ju dels varit lite, dels har det ju varit mycket dataspel och liknande. Sedan har det ju så klart varit, ja det har ju varit väldigt mycket sociala medier också. Det är ju väl... har varit väldigt mycket Youtube och sådant. Mycket handlar ju ocks... dataspelen kan jag nog nämna lite som en aspekt. För att dataspel, jag såg ofta dataspelen som någonting att, där jag kunde realisera typ idéer jag hade för konstverk eller liknande. Men samtidigt så engagerade jag ju mig i någonting som någon annan hade skapat. Och då kändes det ju inte som att man hade någon tydlig utgångspunkt när det faktiskt kom till att skapa något. Så under en kort period började jag liksom fokus... jobba lite mer på att skapa faktiska konstverk. Det har jag ju alltid försökt jobba mycket med. Och det mätte man ju betydligt bättre av när man väl jobbade med det. Men återigen, jag hade ett väldigt dåligt driv. Alltså jag kunde tappa motivationen extremt lätt. För ja återigen, när, jag tror det var, återigen jag tror det har lite att göra med att när jag väl har bli... ibland har bestämt mig för att sätta mig och teckna eller något liknande, så har jag, så har jag liksom despe... blivit väldigt desperat. Jag försöker tvinga fram det istället för att bara låta komma som ett intresse.

Återigen, det är ju, att vara desperat kring när man ska göra någonting istället för att faktiskt försöka behålla lugnet och en... och engagera sig skata men säkort, för att succesivt gå vidare. Det har, det har länge varit ett problem för mig.

PJ: Jag tänkte Fabian.

FC: Ja.

PJ: Jag är ju lite äldre så jag skulle be dig om just det här med internet som Ted frågade om så vad. Men och så, om du har liksom i ta... baktanke att jag inte kan så mycket om detta.

FC: Nej, nej. Men ...

PJ: Så skulle, om du ville, för berätta ...

FC: (Ohörbart)

PJ: ... vad använder du, vilka sociala, vad heter dem?

FC: Alltså det var ju väldigt mycket ...

PJ: Vad heter du där?

FC: Alltså det var ju ...

PJ: Hur går det till?

FC: Alltså det var ju väldigt mycket In... var ju väldigt mycket Instagram och liknande.

PJ: Instagram?

FC: Sedan tror jag nog att de är på väg att ta ner mitt konto nu. För att det är ju ja det finns ju alltid människor som använder sig av sådana här tragedier för att ja, du vet de sprider ju sin agenda och liknande ju. Det finns ju nog någon som har skrivit, skickat ut en massa hatinlägg och liknande på mitt konto. Och jag vet inte om (ohörbart) för det. Men jag tror de håller på att ta ner det just nu. Så det är nog svårt att komma åt den. Sedan var det ju ja, sedan vet jag inte nödvändigtvis om bara de sociala medierna. Det handlade nog i stort sett bara om att, att

se allting digitalt liksom. Att försöka hitta allt digitalt istället för att hitta någonting att göra, exempelvis träna eller liknande. Det gjorde till att jag fick en väldigt skev bild av hur man faktiskt skulle göra för att förverkliga saker.

Att, att kolla på en film exempelvis som man tycker är intressant. Kan ju fungera om man vill inspireras till konstverk man vill göra eller något liknande. Men och andra sidan så såg jag ju det nästan lite mer som någonting jag kunde använda, hur ska jag förklara det, någonting i stu... som jag i stunden nästan försökte visualisera. Att det var en, en idé och att det var en idé som jag skapat samtidigt som jag i stort sett bara använde det för att undkomma det faktum eller försöka undkomma det faktum att jag inte hade någonting att göra egentligen. Det är ja, alltså det (ohörbart) internet at för mycket tid var, med internet leder ju i stort sett bara till att man skapar en bekvämlighetszon som ledor till att, återigen det blir väldigt, väldigt svårt att orientera sig ute fysiskt i sociala sammanhang eller när man ska engagera sig. Och jag tror nog att det har haft en stor inverkan på mig. Det, det är väl... det har varit mycket diskussioner också kring det här hur exempelvis ja, alltså det kan ju vara allt från partier till extrema organisationer som använder internet för att locka till sig människor. Eftersom att internet är ju byggt på ett sätt som gör att vi får ju ofta upp det som vi trivs med. Du vet, söker man mycket på någonting får man ofta upp reklam (ohörbart) Det är ju kodat på det sättet. Och jag tror nog att lite kan ha handlat där också att, jag liksom inte att, det kändes inte som att jag hittade så mycket faktisk inspiration till att faktiskt få någonting gjort. Utan det var mest bara en bekvämlighetszon. Och det är ju det negativa sidan med internet. Det kan ju, tanken var ju att, med sociala medier och det skulle ju vem som helst kunna kontakta vem som helst med någon (ohörbart) men för mig så har de ju bara (ohörbart)

TN: Du nämner sociala medier där.

FC: Ja.

TN: Vad använder du dig av för sociala medier?

FC: Alltså det var Instagram, Facebook. Sedan var, fanns det säkert någon annan också men det var ingenting jag använde i någon större utsträckning.

TN: Nej, några fler?

FC: Alltså jag inga, inga anmärkningsvärda i all fall.

TN: Nej. Nej, det finns ju Snapchat och så.

FC: Jojo men det, de använde jag också. Men det var inte så mycket, men det var inte så där jättemycket storskalig kommunikation där. Det var mest ah, alltså jag kan säga att, jag kan (ohörbart) berätta när, en gång under högstadiet när jag först skaffade Snapchat, det var nog ett rätt bra exempel på någonting jag tog alldeles för hårt då också. För jag började vi... jag började vilt skicka massa snaps till folk och försöker se om jag kunde hitta någon kontakt. Men återigen, man kände sig bara desper... man blir ju bara desperat och hade väldigt svårt att faktiskt investera sig i det på ett emotionellt och intellektuellt plan. Eller med andra ord, på ett sätt som gjorde att man kunde hänga på. Efter det, jag började liksom skri... jag började engag... gå med i grupper jag inte kände. Jag började prata med människor jag inte kände och komma med skämt som jag trodde att de, som jag själv kanske inte ty... tyckte om. Jag trodde ju att de skulle uppskatta det. Och det ledde ju bara till att allting blev förvrängt. Så det, så det blev ju en hel del med det också.

TN: Och det du berättar nu, var det via Snapchat då?

FC: Ja framförallt. Sedan förekom det ju säkert ett och annat fall på Instagram och det också. Men jag tror det var värst på Snapchat. För när jag först tog ner, ja alltså jag tror nog liknande saker hände på Instagram också. Jag började liksom (ohörbart) lägga upp inlägg med på saker som jag trodde att folk skulle finna intressanta. Men återigen, det var ju mest desperation. Jag hade mi... jag hade inget tydligt grundintresse. Utan det var bara någonting som jag hade tagit och så hade jag granskat det på ett personligt plan. För jag hade inte så mycket, jag hade ju knappt någon erfarenhet med.

TN: Men du, du berättar att du gick med i grupper och så med personer som du inte kände bä... när var det i tid då?

FC: Alltså det var, det var i åttan. Det var tjuge... det var typ hösten 2017 och våren 2018 ungefär. Sedan på som... sedan under sommaren 2018 så tror jag nog att, jag tror att till stora delar, sommaren 2018 så tror jag, jag tror jag kan ha tagit bort det då faktiskt. Ja, jag vet inte varför jag, tillfälligen så tyck... rent tillfälligen så tyckte jag väl inte att det var så intressant längre eller något liknande. Och det kanske i sig låter som en bra sak. Men jag tror nog bara att, återigen när man kä... återigen alltså, även det tror jag nog jag tog alldeles för hårt. Att nu kände jag mig fri, nu kan jag börja ta saker på lite mer allvar. Jag kan börja möta dem lite mer i den fysiska materiella världen. Där man kan lära sig kommunicera lite bättre. Men återigen, även det tog jag alldeles för hårt.

TN: Jag tänker ås här, att i en utredning så brukar man ofta göra så att man, man tar in vilka sociala medier man använt. Så jag tänkte, vi ska bara bocka av här.

FC: Ja, Instagram, Facebook, Snapchat. Det fanns även den här appen åter, som hette den Jobo. Den ...

TN: Jobo?

FC: ... är lite, det är typ en app som använt, den används framförallt för att man ska, skulle träffa nya människor.

TN: Okej.

FC: Men det fungerade även lite vagt som en dejting-app för de som var för unga för att ladda ner Tinder. Sedan när jag fyllde arton så testade jag även Tinder lite. Och jag tror nog att återigen, jag tror nog att jag tog det alldeles för hårt också. Alla som liksom ville följa mig (ohörbart) bockade jag av för att jag brydde mig mer om vad, hur det skulle se ut först när man kom in snarare än att man faktiskt skulle hitta några tydliga kontakter, några personer man kände sig bekväm med. Jag tror nog att samma sak gäller på Tinder också.

TN: Tinder ja. Några mer?

FC: Nej. In... nej, inga anmärkningsbara.

TN: Men jag tänker konto på Jobo. Vad, vad hette du där?

FC: Jag kommor inte ihåg det.

TN: Kommer ihåg, nej.

FC: Men, men ...

TN: Och Tinder?

FC: Ja Tin... puh! Jag hette nog bara Fabian Cederholm. Alltså mitt vanliga namn. Sedan var det ju det också att, ett bra exempel på des... hur desperat jag var, det var ju att jag var ju, jag var ju, min sexualitet är ju heterosexuell rent biologiskt. Och ja, alltså jag, istället för att liksom tänka att man faktiskt skulle bearbeta alla de matchningar, för det är ju så att man swipar ju liksom. Du får upp bilder på liksom andra kontakter/ människor. Så sveper du vänster så innebär det att du, att på något sätt kanske är intresserad av att kontakta med dem igen. Och det innebär att om samma kontakt skulle svepa vänster på dig, får du en matchning och då kan man börja skriva med varann och det. Men istället för att granska och bearbeta alla matchningar jag fick, så bara ja, under en lång period tror jag nog att jag bara swipade vänster och bara hoppades, hoppades bara på att få några matchningar istället för att få bra matchningar. Bara att man, återigen, någon man var intresserad av att processa. Och det handlar väldigt mycket också om att jag fokuserade ju kanske inte så mycket på att, på att engagera mig lite, på (ohörbart) som gjorde mig lite så här intressant. Visst, jag skrev ju vad jag hade som grundintressen och liknande. Men när det kom till bilder och det så la jag ju mest upp de här klass... klassiska, du vet. Bar överkropp, när man spände sig och liknande. Det vill säga, det som jag trodde att folk automatiskt eller i alla fall en del av mig trodde att folk skulle attraheras till. Vilket ja, alltså det är ju det som är grejen att när det kommer till normer och liknande, exakt vil... vare sig det handlar om människor som beter sig på ett visst sätt för att man följer dem eller för att det är en eller att man beter sig på ett visst sätt för att man har dåliga sociala förmågor och därför tar det mycket hårdare. Så tror jag nog att jag stämmer in på det andra. För jag hade väldigt då... alltså när det kommer till att smälta in och liknande, det är absolut inget fel. Men jag tog det alldeles för hårt. Återigen, jag liksom, jag bara gick på det första som kändes bra. Jag gick på det första som jag trodde att folk skulle vilja se. Och sedan istället för att försöka sammanfoga det med vad jag kände att jag trivdes med.

Och det ledde ju i stort sett bara till att, alltså blir man fixerad och desperat och liknande, så det värsta problemet är ju så klart att om du event... om allting bara handlar om de råa siffrorna, de råa resultaten, så är det ju inte långt innan någon går om en. Och om man är fixerad så är det ju svårt att förebygga. Och kan man inte förebygga blir det ju svårt att ta förluster. Och det har jag varit väldigt, väldigt, väldigt dålig på att ta, som jag tidigare har berättat. Jag, jag fixerade mig så mycket vid att allting bara skulle fungera, det skulle bli bra, det skulle ske på en gång. Istället för att ja. (ohörbart) återigen lite mina sociala förmågor att exempelvis att jag då gick in och liksom skämtade om saker jag trodde de skulle tycka var roliga. Eller att jag sa saker jag trodde de skulle tycka vara coolt. Men vilket i stort sett bara berodde på att jag hade sådan uselt omdöme om så... usel vy angående hur man faktiskt interagerar med omvärlden.

TN: Jag förstår att du har mycket att berätta kring det här. Men du, jag tänkte vi gör så här, jag har en lista här på lite sociala medier, så kan du väl bara. Om vi börjar med Facebook. Vad, hur använder du Facebook, lite kort?

FC: Ja i början så använde jag det nästan på samma sätt som Instagram. Jag la upp så ofta jag kunde, jag la upp de minsta saker jag tillfälligen fann intressant och som jag trodde andra skulle finna intressant. Men återigen, det blev inte särskilt bra. Sedan använde jag det mest förr för att kanske hålla kontakt med typ släktingar och liknandes. Så blev inte så mycket av det i slutet. När det kom till Instagram så, ja när det kommer till Instagram så tror jag nog att, ja när det kommer till Instagram så var det i stort sett bara att jag la upp en mass... det är klart att en och annan sak som jag la upp var ju något jag genuint tyckte om och var passionerad kring. Men det var mycket desperation där också. Väldigt mycket sådant som jag trodde folk

skulle finna attraktivt men i stort sett som bara framgick som att återigen, jag hade ingen tydligt erfarenhet eller något tydligt intresse för att se hur man faktiskt lockar människors intresse. Och det hade jag och min pappa och en del ja, det pratade jag och min pappa en del om.

TN: Vad var ditt alias på Instagram?

FC: Vad sa du?

TN: Vad heter du på Instagram?

FC: Jag heter fabianvidar med, inga versaler, små bokstäver bara.

TN: Fabianvidar.

FC: Men återigen jag tror nog att det kontot är ...

TN: Okej.

FC: ... det är typ snart nertaget om inte redan.

TN: Ja. Face...

FC: Fa...

TN: Facebook?

FC: Ja, det var nog Fabian Cederholm där också.

TN: Snapchat?

FC: Fabianced, inga stora bokstäver, bara alltså. Och allting är sammanfogat i ett.

TN: Har du, bättre om jag frågar om, har du fler konton på Facebook, Instagram, Snapchat?

FC: Jag hade nog ett och annat tidigare konto. Det jag hade nu var ju inte det som jag hade när jag först skaffade det. Men sedan glömde jag eventuellt bort det när jag laddade ner det igen första gången på jåkligt länge så, så hade jag ju glömt bort inloggningsuppgifterna. Jag bry... jag tror inte jag brydde mig så där jättemycket om att ta tillbaka det igen.

TN: Och, och vilken media var det vi pratar om?

FC: Snapchat.

TN: Snapchat.

FC: Sedan skaffade jag, sedan 2019 när jag laddade tillbaka det, så hade jag, hade jag ännu ett, så hade jag ett nytt konto. Och sedan tog jag bort det igen när jag laddade tillbaka det. Så hade jag ännu ett nytt konto. Så ja.

TN: Okej. Kommer du ihåg vad de kontona hette?

FC: Nej. Eller kanske. Men jag kommer inte ihåg inloggningsuppgifterna eller något sådant. Eller nej, jag kommer inte ihåg dem fa... tror jag.

TN: Youtube?

FC: Nej. Alltså jag har ju, historiskt sett har jag haft några. Men det var ju bara några som, ja jag tror, alltså det var ju sådana kopplade till skolan. Så när epost-adressen till skolan försvann, så försvann ju även dem. Eller det gick inte att komma åt dem. Så jag tror inte jag kommer ihåg det. Men ...

TN: Okej.

FC: Eller jag har ju ett, eller jag har ju ett som kopplat till mitt, som var kopplat till min nuvarande skola.

TN: Vad heter den?

FC: Fabian Cederholm MLGY eller Malmö Gymnasium.

TN: Fabian Cederholm.

FC: MLGY med stora bokstäver.

TN: Ja okej. @ du sa @ vad?

FC: Mmm nej MLGY.

TN: Ja.

FC: (Ohörbart)

TN: (Ohörbart)

FC: Ja i stort.

TN: Okej. Och Jo... Jobo?

FC: Puh! Det kommer jag inte ihåg. Den appen var mest, den fann jag mest absurd. Det var ju, man träffade ju jättekonstiga människor där. (Ohörbart)

TN: Och Tinder sa vi, den är ...

FC: Ja det, det var nog i stort, jag tror det var nog, det bara var mitt vanliga namn.

TN: TikTok?

FC: Åh, just det! Nej, det var nog, jag tror nog det var mitt vanliga namn där också.

TN: Inte så Fabian?

FC: Ja Cederholm. Jag gjorde inte så mycket på TikTok. Jag kollade mest. Det var mest för att det var underhållande. Så, så jag gjorde ju inte så mycket angå... men jag gjorde inte så mycket för att själv lägga upp. Så jag kollade inte mina kontaktuppgifter eller något så mycket.

TN: Nej okej. Steam, är det något du har använt?

FC: Ja jag, mitt konto hette elside549.

TN: Med stort l, l?

FC: Ja fast med små bokstäver.

TN: Elside?

FC: Elside549. Och det var min pappas gamla konto som han inte längre använde. Sedan fanns det några, det var inte nödvändigtvis mina konton men (ohörbart) längesedan så hjälpte jag min lillebror att skapa ett konto och liknande. Så ja.

TN: Twitch?

FC: Nej.

TN: Nej. Youtube har vi, Discard?

FC: Ja, det var nog i stort sett bara mitt, mitt vanliga namn där. Det var typ, förutom på skolan var det typ den enda plattformen jag använde för att kontakta mina kom... ja de få, de få kompisar jag hade. Det var typ, det var typ. Där var det lite, (ohörbart) skrev lite och där kunde det kanske bli lite mer, lite djupare saker. Där kunde man uttrycka sina politiska åsikter lite oftare. Men mest handlade det om underhållning. Och det är klart att det är ju svårt att få ut allt det man vill ha (ohörbart)

PJ: Jag kan inte det riktig (ohörbart) men Discard, det är när man, ka... olika kanaler vad?

FC: Alltså det är ju att, det beror på, alltså man kan ju skriva i privatchattar och så finns det ju grupper man kan gå med i, där man skriver (ohörbart)

PJ: Är det, det som kallas kanaler eller grupper? Det är samma sak?

FC: Ka... ja möjligen.

PJ: Ja.

FC: Jag är ing... jag är ingen expert på det heller. Jag använder det mest som en enkel kommunikations ...

PJ: Okej.

FC: ... enkel kommunikation.

PJ: Det var inga grupper du var med i då?

FC: Nej!

PJ: Som du vet?

FC: Eller jag var kanske på ett, jag hade två konton. Mitt förra kommer jag knappt ihåg. Men mitt nuvarande så var jag inte med i några grupper. Jag hade bara två kontakter och det var ju två av mina kompisar på skolan. Men tidigare så hade jag typ, dels hade jag lite kontakt med tidigare vänner från typ ja, ja det var liksom från min, från mellanstadiet och lågstadiet. Och

sedan fanns det även någon från skolan, tror jag. Alltså högstadiet. Och där tror jag nog att jag kanske var med i någon grupp med en av mina gamla klasskamrater och någon som jag, jag tror inte att han var från Sverige. Nej, jag tror det var på engelska men ja.

TN: Du sa att du hade, på detta kontot som du har senast ...

FC: Där är ...

TN: ... där är två kontakter.

FC: Två kontakter men jag var inte med i någon grupp.

TN: Nej okej. Och vilka var dem?

FC: Den en... ska jag säga namnet, för jag (ohörbart)

TN: Ja.

FC: Nej, jag tänker mer att, är det inte lite känsligt för dem om folk vet att de var vän ja ok... den ena hette da... davdafs eller d, a, v, d, a, f, s. Inga stora bokstäver.

TN: (Ohörbart)

FC: Och den andra hette foxkiiin, tror jag det var typ fox och sedan var det k, i, i, i, n. något åt det hållet.

TN: Foxkiiin.

FC: Det var mer än ett i, i alla fall.

TN: Okej.

FC: Men för att man ska identifiera kontakter på Discard så finns det ofta de här siffror man behöver skriva in först. De har en form utav, de har en, liksom en kod i slutet. Det var de, det var de som jag fick när jag skulle kontakta dem. Så man kan bara ska... så när man ska lägga till en vän eller så, så ja, så fungerar det inte bara igenom att man skriver in manet utan man måste även ha koll på koden.

TN: Okej.

PJ: Jag lär mig.

(Skratt)

FC: Eventuellt behöver man, och den behöver man ju ofta få. Och antingen genom att prata med dem eller att få, eller att få den skickad kanske genom andra sociala medier. Jag fick ju kontakt med dem eftersom att jag, vi träffades i skolan. Och han vi... och han gav mig, jag tror att han (ohörbart) papper med den eller något sådant.

TN: Okej. Twitter?

FC: Nej, jag använder inte Twitter.

TN: WhatsApp?

FC: Nej.

TN: Nej. Signal?

FC: Nej.

TN: Nej. Telegram?

FC: Nej.

TN: Nej. Wickr?

FC: Nej.

TN: Pinterest?

FC: Jag tror jag skapade konto där i samband med skolan. Eftersom att det var ju väldigt mycket, ja där var ju bi... man skulle ju hitta inspiration. Men det, men det la jag knappt någon uppmärksamhet på.

TN: Okej. Vad, vad heter du där då? Eller vad heter kontot?

FC: Kommer jag knappa ihåg. Jag kollade det typ aldrig.

TN: Okej. Flashback?

FC: Nej.

TN: Nej okej. (Ohörbart) Vilka spel spelar du, vilka dataspel?

FC: Alltså jag spelade ju mest spel som, det fanns ett och annat spel där jag spelade tillsammans med andra spelare. Det heter War Thunder. Det är, det är ett krigsspel baserat på stridsfordon av olika slag, ironiskt nog är faktiskt Sverige med. De la, Sverige kom till 2019. Jag vet inte varför. Ursprungligen handlar det om 2:a världskriget-tema och det var ju det som gjorde det världskänt. Men sedan, men sedan har man kumulativt liksom lagt till nya fordon som har lett och, som har lett till allt mer modernare ...

TN: Okej.

FC: ... en li... allt mer modernare arsenal. Och, hur ska jag förklara det här, men annars spelar jag mest spel som var väldigt, ja det var ju nästan bara en spelare. Jag spelade mest där det handlade om att man fick vara lite kreativ, lite sandlåde-aktiga, lite sandlåde-aktiga spel.

TN: Okej.

FC: Så jag har inte liksom spelat så där jättemycket med andra. Och det är, är man ju nyfiken på om det hade kunnat hjälpa mig på något sätt. Om jag hade kunnat få umgås lite mer med andra. Sedan är man ju lite nervös kring återigen, hur jag hade tagit det. För återigen, har man inte så mycket erfarenhet eller möjlighet att liksom kunna interagera med andra, så tar man ju allting på ett personligt plan. Så är det ju alltid.

TN: Och när du spelar dessa spelen. Vilka, vilka kanaler använde du då? Du sa till exempel de här sandlåde-aktiga spelen.

FC: Alltså det var ju, all...all... i stort sett alla spelen kom ju från Steam.

TN: Ja.

FC: Det är ju en extremt stor spelplattform. Där man kan både köpa spel, ladda ner spel gratis. Och det, sedan är det ju det också att de har ju olika spelgenrer som man kan klicka på för att få de spelen man hoppas på och spel. Sedan även om man vill ha gratisspel, om det ska vara förstapersons skjuter, en spelare eller flera spelare, sandlåde-aktiga. Så ja.

TN: Gott! Sedan är vi klara med den delen. Jag tänkte nu hoppar vi lite här.

FC: Okej.

TN: Men från förra förhöret så kom jag på en fråga. Jag tänkte där på morgonen.

FC: Ja.

TN: Om du tar oss igenom från det att du vaknar tills att du sätter dig på bussen.

FC: Nej alltså, ja alltså min väska är ju redan packad. Det gjorde jag ju typ natten innan. Alltså jag gjorde väl inte särskilt mycket. Jag ville ju helst inte ha någon eller jag som... jag tror inte jag kom, nu kan, nu har jag nog dåligt minne av vad som hände. För att det var väldigt, jag befann mig ju som sagt i ett väldigt desillusionerat stadie eller väldigt desorienterat. Jag liksom, det är väldigt svårt att minnas saker i detalj. För jag bry... för jag tror inte jag då brydde mig så mycket om att minnas saker i detalj. Återigen, det fanns ju inte så mycket, det fanns ju inte så mycket förebyggande eller långsiktigt tänkande bakom brottet. Och jag tror inte jag sa så, jag tror inte jag gjorde så mycket. Jag tror nog bara att jag gick upp, klädde på mig. Jag tror inte jag åt någonting. Och så tror jag bara att jag stack till bussen sedan. Jag tror inte jag gjorde så mycket faktiskt.

TN: Du berättade att du packade kvällen innan.

FC: Ja.

TN: Berätta hur du packade.

FC: Ja alltså det var ju att, min ryggsäck har ju ett flertal fack. Och jag place... alltså jag hade en magväska där jag placerade hammaren och kökskniven. Och runt det här bandet som man använde för att binda fast, där satte jag även fast, den här täljkniven hade ett litet, ett litet läderfack, som man kunde sätta den i. Och det kunde man sätta fast i bältet. Jag tror nog det var tänkt att man skulle ha ett bälte av något slag. Så jag satte fast det här. Och sedan la jag det i mellanfacket, där det fick precis plats tillsammans med min jacka och min scarf och liknande. Du vet, den improviserade masken. Hörselkåporna la jag i det minsta facket. De fick precis plats. Och sedan la jag yxan i fa... i det största facket eftersom att den tog upp mycket plats men också för där låg många utav de andra sakerna. Och jag an... jag tror att det var någonting med att jag inte ville att den skulle synas så mycket. Den skulle ju sticka ut rätt rejält. Så, så jag la den långt in bakom alla böcker och min datorväska och liknande. Och ja.

TN: Den här magväskan.

FC: Ja.

TN: Berätta om den.

FC: Ja det är av märket Nike. Jag tror jag köpte den, kan ha köpt den, köpte jag, köpt, jag tror jag kanske köpte den tidig, i början på det här året. Alltså inte långt efter nyår. Ungefär så här stor, hade ett band. Jag är inte helt hundra på om man skulle sätta den här eller här. Men det spelar ingen större roll i det här sammanhanget. Man satte ihop den genom att knäppa ihop det lite på samma sätt som en ryggsäck typ, ja. Sedan och den var precis tillräckligt stor för att få plats med både kniven och hammaren. Sedan stack ju knivens spets, sedan skar ju knivens spets lite igenom fibrerna eller materialet. Men inte så mycket, det blev små, små hål. Men det spelade ju ingen större roll för mig.

TN: Och jag tänkte på det här, idén om att göra det på en skola. Berätta om det.

FC: Alltså jag vet inte. Alltså det fanns säkert bara någon vag tanke om att, det var ju på öppen mark. Och återigen, när jag väl liksom kom ut i korridorerna så skulle jag gissa att de har redan mig på film. De, och om jag skulle försöka få detta till att se ut som ett skämt eller något liknande, så skulle (ohörbart) skulle dem veta det. Så det var väl kanske bara att, återigen jag ville försöka säkerställa om att jag inte hade något att förlora. Men jag var ju väldigt, väldigt irrationell då. Jag hade ju ingen aning om hur mycket faktiskt hade att förlora. Du vet, en familj och liknande.

För jag har ju fått reda på att jag har ju fortfarande rätt mycket att förlora. För återigen, Anders har ju sagt att och, eller jag har ju fått för mig, jag har ju fått det klart att oavsett vad straffet blir så kommer jag ju komma ut. Och jag kommer ha en framtid framför mig. Så men, det tänkte jag ju inte på då. Mitt mål var ju bara att jag skulle göra det och jag skulle inte komma undan med det. Att om jag skulle bli intagen.

Men återigen, det är svårt att processa all den informationen. För jag har en helt annan utgångspunkt nu. Eller jag försöker i alla fall utgå ifrån en helt annan ståndpunkt än vad jag hade då.

TN: Har du tänkt på det innan ...

FC: Nej, nej.

TN: ... söndags?

FC: Nej. I stort sett inte. Det är klart att man har haft perioder där man är jävligt förbannad och liknande och ett annat tänk. Och att man hade kunnat tänka sig att sl... slå till någon annan. Men alltså det har varit, jag tror nog det har varit jäkligt relativt om man jämför med de tankarna som jag hade just då. Men återigen, de här är svåra att beskriva.

TN: Berätta om när du hade dem.

FC: Det är jättesvårt. Det, de var ex... det var bara under några, det var liksom bara kanske några sekunder. För då liksom, för jag kände ju inte mig så nere då som jag gjorde precis innan dådet. Ja, och då, men då var det inte, men då var det ju inte liksom fall med dödlig utgång som jag tänkte på. Utan då var det nog bara att jag kände mig arg och frustrerad. Men tanken på att döda liksom och, det känns som att, jag har aldrig funn... jag tror nog aldrig jag har haft rationella tankar på att döda någon eller aktivt avsiktliga tankar. Utan det är väl bara det att själva liksom det emotionella, det, de emotionella bakom det, det kom ju inte förrän det här. Så att, för jag var ju väldigt säkor på också att, skulle jag ha tanken på att döda någon, så hade jag i stort sett redan förlorat. För det ska ju inte gå ut på att man tänker på det. Det ska ju gå ut på att man har ett driv bakom. Man ska ju inte skämmas över det. Och

jag har ju alltid varit säker på att min moraliska ståndpunkt har alltid varit för strak för att jag ska kunna döda någon. Jag är väldigt säker på att den har, den är fortfarande till och med under dådet så jag, alltså återigen, jag kan, jag gjorde, det här är ju ingenting som jag har kunnat göra utan att bryta ihop därefter. För återigen alltså drivet bakom att medvetet och ja alltså liksom med gott samvete, ha ihjäl en annan människa, det har liksom, det har jag aldrig funnits som något, något, jag har aldrig funnit det särskilt lockande. För jag har liksom haft bilden att vi bor i ett samhälle. Vårt samhälle har ett tydligt driv. Vi har tydliga riktlinjer. Vi måste förli... förlita oss på.

Och ska man tvunget, vissa människor, jag har ju träffat så många människor som ofta säger jättemycket att de hade velat göra det här och liknade. Men de verkar ju samtidigt ha väldigt dålig koll på vilken utgångspunkt de faktiskt har. De vet inte hur starkt deras anknytning till samhället är, hur stark deras moral innerst inne är. De tänker för mycket stunden. Och det känns ju bara, och ja för mig har alltid bara känts som väldigt, väldigt framförallt bara absurt att försöka liksom tänka sig på det. För om man ändå kommer från ett samhälle där man har, där man, där det, där man ska ha ett tydligt driv, må... må... och tydlig moral. Det är ju dels, för det är ju klart, det är ju mycket lättare att säga att man vill göra det snarare än att man faktiskt kommer att göra det.

PJ: Men du, hade du träffat folk som sa att de ville göra det eller hade du ...?

FC: Alltså inte bokstavligt det här men det var ja in... inte nödvändigtvis dödstankar. Men det har ju varit väldigt mycket, väldigt mycket liksom tankar på att våldföra sig. Ja sedan har säkert många av dem varit ironiska en del. Det har med att göra lite att tanken på att döda någon har jag ju alltid varit medveten om att ja, man kan tänka hur mycket man vill. Men är man inte villig att verkställa det, så är det hopplöst. För då syftar det bara till att man är fullt, att man har dålig koll på hur mycket man faktiskt har att förlora på att göra det.

Och återigen, för det var ju inte genom att jag hade tänkt på det som jag gjo... som jag, jag tror att jag lycka... att jag lyckades göra det här. Utan det var ju för att jag inte kun... att jag inte kunde eller på något inre omedvetet plan, inte ville tänka bättre. För när jag tänkte efter så blev jag ju bara sorgsen. Tan... återigen tank... jag har aldrig liksom kunnat, min moral har alltid varit för hög för att jag medvetet och på ett rationellt plan, har kunnat ta någon annans liv. Det är liksom, för återigen, jag har ju liksom ingenting att vinna på det. Jag har aldrig, det finns ingen, jag har kunnat eller velat göra det för.

Återigen, har man, ha... det hade varit en annan sak om jag på sociala medier, hade varit en del av en politiskt extrem grupp eller liknande. För återigen, då skapar man ju ändå ett tydligt driv. Och även om jag då skulle, en person som, hade jag begått ett dåd för dem, så att säga eller med ett motiv riktat till den gruppen, då även om jag då hade exempelvis hade blivit inspärrad på livstid, så hade jag ju ändå kunnat känna någon form utav inre nöje. Eftersom att jag kanske har åstadkommit någonting som de vill, att jag vet att de kanske i stort sett. Sedan är det väl lite det också att, det är väl lite det som är grejen också att, är lite på samma sätt som om jag hade varit med en del av ett gäng exempelvis. Att hade jag åstadkommit, hade jag gjort något sådant här, så hade jag ju kunnat känna någon form av, så jag är rätt säker på att då hade jag nog känt lite annorlunda efter att ha gjort det här. För då känns det ju ändå som att man hade gjort någonting man hade vunnit lite på. I alla fall utifrån den gruppens aspekter. Men nu har ju inte jag någon sådan tydlig kontakt. Min enda kontakt har ju varit med det mänskliga och det moderna samhället, i stort sett.

TN: Du, jag tänkte på, du berättade att du inte hatt dessa tankarna innan av att ta ...

FC: Nej.

TN: ... livet av någon.

FC: Nej, alltså i grund, alltså sj... själva tanken alltså på ett kognitivt plan har jag aldrig haft.

TN: Nej.

FC: Just då och det har jag inte nu heller.

TN: Nej.

FC: Det var, för återigen, det var liksom inget för... det var inget förebyggande eller kalk... storkal... inget kalkylerande liksom brott det här. Det var ingenting jag hade planerat (ohörbart) utan det var ju som sagt lite mer, mycket mer reaktivt. Det pla... det planerades ju under ett väldigt kort tidsspänn.

TN: Jag är liksom nyfiken på om det här (ohörbart) att du inte vill ta livet av någon till att du ...

FC: Ja det är väl som sagt ...

TN: ... vill det.

FC: Ja, det är väl som sagt det att jag har haft så dålig koll på min emotionella sida, att liksom att när jag väl mår bra så har jag mått så pass bra att jag helt och hållet liksom tappar bilden av att det finns dagar då man mår dåligt. Och att de kommer naturligt. Och att förebygga inför det. Och när jag då hamnar där så blir det väldigt svårt för mig att processa informationen vilket i sig leder till att man får dåligt omdöme. Och då kan man ju ofta få för sig både det ena och det andra. Det är ju lite det i sam... sedan ökar ju så klart risken för att man isolerar sig, inte söker hjälp. Och det stärker ju idéerna.

Men alltså, så det är lite svårt att säga. Den var ju väl, den har ju varit väldigt, väldigt plötslig. Och då kan man ju undra, hur kommer det sig att det var just här som den, i och med att jag har haft sådana övergångar från bra till dåligt.

Alltså det är lite svår, jag tror nog att det bara gradvis har blivit värre och värre och värre. Men eftersom att det liksom ja, alltså jag har som sagt, under de bra stunderna har jag bara mått bättre och bättre och bättre. Men det har också lett till att jag har fått sämre kontakt med att förebygga inför när jag har mått sämre. Vilket i sig lett till att jag bara har mått sämre och sämre och sämre när jag väl mår dåligt. Och jag tror att det hade väl lite att göra också med att, hur ska jag förklara det, så jag vet nog inte. Det kanske hade lite att göra också med att just den helgen så var jag jätkligt trött, kände mig jätkligt seg. Det kändes inte som att jag fick så mycket gjort. Det var det också, att jag hade ju (ohörbart) planer på att träna på lördagen. Men eftersom när jag först vaknade, så kunde jag inte riktigt tänka klart. Jag bara skippade det. Kanske i, sådana saker, (ohörbart) fick det men kanske känner mig väldigt nere. Så det var väl något åt det hållet. Men det, så återigen, det är väldigt svårt att beskriva på ett textmässigt eller ver... på ett, rent verbalt är det väldigt svårt att beskriva.

(Tystnad, 01:16:25-01:16:39)

TN: Det kommer också lite in på det vi pratade om, precis om. Men den här, att ta livet av någon med de verktygen som, som du valde att ta med dig till skolan?

FC: Jag tror inte jag tänkte så där jättemycket på det. Alltså det var nog bara snabbt att jag, att

jag tog det jag hade tillgång till. Och sedan var det nog inte särskilt mycket mer. Alltså åt... men det fanns nog som sagt, någon grundläggande taktik bakom det. Att jag skulle använda knivar för att inka... för att ja, alltså lyckades man skära någon eller köra in den på ett ömt ställe, så skulle man in-kapacitera dem. Det skulle vara lättare att få ner dem på marken. Vilket i såg skulle göra det lättare att få in en träff med yxan, som är lite svårare att använda.

Men det fanns, men jag tror inte det fanns så mycket mer liksom bakom det. Än att det fanns någon vag taktik. Återigen alltså, jag hade ju in... jag hade inga planer på att, att utföra en storskalig massaker. För att jag var ju tveksam på om jag skulle klara det här alltså. För återigen, när jag hade tagit de här två offren, som var under väldigt kort spann. Vi snackar ju bara några minuter. Så var jag ju väldigt säker på att jag skulle in... såg jag något mer offer så tänkte jag nog bara låta dem springa. För jag tror inte jag hade klarat av det. Jag var extremt utmattad. Både mentalt, emotionellt. Fysiskt var det nog inga problem. Hade jag bara haft drivet hade jag ku... nog kunnat fortsätta. Men återigen alltså, jag såg ingen poäng med det. För att nu när jag väl hade varit inne på det hela och fått en bild av hur jag faktiskt skulle må efter att jag gjort det här, så kom, så stärktes ju som sagt att ja, återigen, vad har jag för mål med detta, finns det något jag har att vinna på det. Uppenbarligen inte.

För det är ju det också att samma sida som av någon anledning fick för sig att jag skulle utföra ett sådant här, det var ju den som, som sagt, bröt ihop när jag väl hamnade i, när jag först låstes in inne på polisstationen och liknande. Och det är ju som sagt för att den saknar ju helt och hållet konsekvenstänk, den har inget tydligt mål. Den bara, saker och ting bara händer. Det finns ingen tydlig mening, ingen röd tråd. Man kan kastas lite var som helst. Så ja. Och jag tror jag, jag tror ju att jag har varit styrd av den under en väldigt lång period. Men återigen, det var ju först nu då som den tog som, som jag bis... av någon anledning fick för mig att jag skulle gå så här långt. Jag har inte alls funderat på det tidigare. Så ja.

TN: Du berättade ju att du springer på toaletten flera gånger under dagen.

FC: Ja. Alltså det är nog i sort sett bara i, det är nog, nog bara någon enkel taktik för att se om jag liksom kunde klara av som sagt att stå inne på skolan, fult beväpnad. Visst återigen, dörren är låst, folk ser mig inte. Men jag står ändå bara några meter, det finns folk precis utanför dörren. Tänk om jag skulle glömma låsa. Om någon av misstag skulle öppna dörren och se mig där inne. Så jag antar att jag gjorde det för att se mig, (ohörbart) nervös jag skulle bli. Och det blev jag ju. Jag blev ju jättenervös. Jag var ju medveten om att, i grund och botten är min moraliska sida hög. Och det är ingenting jag aktivt försöker säga. Så den bara sitter i mig. För återigen, en människa som saknar moral hade ju inte brutit ihop efter det jag, efter att ha utfört en sådan här attack. De hade ju antagligen bara fortsatt. För de så, för det finns ju många (ohörbart) och du vet, emotionell intelligens, empati och liknande. Och vad jag vet har jag aldrig haft några problem med det. I alla fall inte på ett rationellt plan, när det kommer till att förstå mig på saker. (Ohörbart)

TN: Hur många gånger sprang du på toaletten?

FC: Det kommer jag inte riktigt ihåg. Men det kan väl ha varit en fyra fem kanske.

TN: Och vilka toaletter var det då?

FC: Alltså det var ju dels, det var ju dels, först var det ju nog på våran toalett som ligger precis vid huvudingången till A-husets det, lite större toaletten. För där kunde man antagligen placera lite längre avstånd mellan sig själv och korridoren, eller dörren till korridoren. Det var ju en på andra sidan där som aktiviteter pågick.

Och sedan testade jag nog, vid det här lilla rummet med toaletter inne i matsalen. Inne i som sagt, matsalen. Nu ska vi se, ja. Sedan var det ju först, sedan tror jag nog att jag testade en gång till på, på en av toaletterna på tredje våningen. Jag tror det kan ha varit samma toalett som jag faktiskt använde mig av när jag förberedde mig inför själva attacken, alltså precis innan jag gick ut och ut... och började och påbörjade attacken. Sedan var det, sedan tror jag att jag gjorde det en gång till på en toalett på andra våningen. Men utöver det så ja. Åh, herregud ursäkta, jag blev bara lite yr.

TN: Jadå, behöver du ta (ohörbart)

FC: Nej, det var mest att jag blev (ohörbart) jag blev bara blev mentalt utmattad av prata. Och liksom försöka prata om detta i detalj.

PJ: Absolut. Det, det förstår vi. Och (ohörbart) jag sagt en, en och en halv timme, sedan pausar vi och sedan ...

FC: Ja.

PJ: ... träffas vi igen sedan.

FC: Ja.

PJ: Vi har ju ingen, ingen brådska.

FC: Nej.

TN: Nej.

FC: Nej jag tänkor mer att man har ju liksom, jag har ju hört väldigt mycket så här intervjuer. Återigen alltså, intervjuer med massmördare, seriemördare och liknande (ohörbart) och de skäms ju inte alls över det de har gjort. De sitter ju bara och pratar på, helt lugna. Och visst, man kan ju aldrig veta exakt hur de känner på insidan men ändå. Jag har liksom återigen, många av de brukar ju oftast ha någon form utav manifest bakom sig. Sedan om det är text, te... sedan om det är textbaserat eller om det är talbaserat, det vet jag inte. Men jag har liksom aldrig funnit något syfte med att göra det. För återigen, vad har jag för politiskt, vad, vad har jag att åstadkomma politiskt med attackerna? Jag har aldrig förstått det.

PJ: Om, får jag stä... är det okej?

FC: Ja.

PJ: Ja och du har sagt det och det, att du har inget politiskt motiv. Där finns ingen, ingen, du står inte bakom någon grupp eller någonting.

FC: Nej.

PJ: Fanns det någon, den här är lite provocerande den här frågan. Finns det någonting som, för dig som alltså som, som, som har varit positivt ur detta då? Som du känner att, det var bra, att du mår bättre av och så?

FC: Alltså att jag haft dåliga förmåer rent socialt, att liksom det är ju vanligt teori att, att människor som är isolerade gör sådan här saker eftersom att de har en väldigt uppskruvad bild på hur man blir uppmärksam. Och det finns, has... i början fanns det säkert någon bild av me... någon bit av mig som kände att, nu får jag uppmärksamhet. Ja samtidigt som

man inte bryr sig så mycket om hur man faktiskt, på ett rationellt och lu... och jämnt sätt, blir uppmärksammas. Du vet att man kanske vill bli omtyckt eller liknande. Finns i början i alla fall, när, när jag kom hit, så fanns det säkert någon bit av mig som kände att, nu blir jag uppmärksammas. Men återigen, det är ju på ett väldigt, väldigt personligt personifierat plan. Man bryr sig ju i sådana fall. Sådana människor brukar ju, alltså i de fallen brukar man ju inte bry sig så mycket om att bli känd på rätt sätt. Man vill ju bara ha uppmärksamhet. Man går till, man går efter vad som finns på framsidan, inte på insidan. Och det fanns säkert någon bit av mig som kände så när jag kom ht. Men jag har ju på senaste gång, med tanke på att jag har blivit bra behandlad, att jag kommer bra överens med personalen, att jag har ju fått en mycket tydligare, jag har ju letts in på betydligt mer lugnande och känns som mer rationella tankevägar. Jag har ju fått tillbaka lite av hoppet och det. De tankarna har ju, eller den, den känslan har ju tinat bort.

PJ: Och, och du behöver inte försvara det. Alltså hur du, hur du kände då. Det var bara, jag ville bara veta.

FC: Alltså åt... men i början så fann... som sagt, (ohörbart) aspekten fanns det ju säkert någon del av mig som kände så. Alltså det fanns ju en anledning. Det fanns ju så klart, det finns ju alltid ett motiv för varför någonting sådant här sker. Men det fanns, men återigen, det är ingenting som jag just nu, det är ingenting som jag kan förklara. För jag är he... just nu är jag helt inne på helt andra (ohörbart)

PJ: Men kan du förklara hur motivet var då när du mådde dåligt? Alltså jag förstår om du tänker helt annorlunda då, nu men kan du ...?

FC: Alltså återigen, det var väl att som sagt att, jag hade fått en så pass uppskruvad bild av hur man blir uppmärksammas. Jag tar allting så himla hårt. Man blir så desperat. Man går bara efter, återigen man går bara efter resultatet. Man går inte efter att det ska finnas en jämn och, och funktionell väg dit upp. Så så... säkert jag kan mycket väl ha tänkt så då. Men utöver det så fanns det ingenting som jag liksom fann positivt med det här. Alltså liksom inte ens innan jag utför dem. Och jag tror knappast under heller. För återigen, hade jag funnit något positivt hade jag ju hittat något driv som antagligen hade fått mig till att vilja fortsätta. Men det gjorde jag inte. Så fort, jag gör liksom, jag insåg ju så fort, när jag, när jag väl hade fått, när de två offren låg där blödande så insåg jag ju liksom direkt, vad fan är det jag har gjort? Så jag fi... och jag kom ju på att, alltså det här är alldeles för mixat. Det snurrar för mycket i huvudet, jag kommer inte kunna klara av det här. Så jag kommer inte klara av att leta upp fler offer, så jag ringer bara polisen.

Så det, återigen, jag ty... det fanns säkert någon del av mig som såg något positivt då. Men det är väldigt svårt att förklara på ett rationellt plan. Men nej, alltså jag har inte haft någonting att åstadkomma för övrigt.

PJ: Nej.

FC: För övrigt har jag verkligen inte kunnat se något positivt med det här. Och det faktum också att jag har lärt mig att, dels att det fortfarande finns hopp, att jag mår mycket bättre. Och att jag har lärt känna den här sidan av mig själv betydligt mer sedan jag kom in. Att man har blivit befriad från skärmar och det har ju också hjälpt lite måste jag ju säga. Det har ju bara förs... ge... gett mig tydligare bild av hur mycket jag faktiskt har att förlora. Och att jag verkligen har ett, att jag verkligen måste liksom hitta ett tydligt driv in mot samhället. För vad har jag för andra vägar att gå?

Det hade ju varit en helt annan sak om jag exempelvis hade (ohörbart) person kom... men en

koppling, anknytning till ett kriminellt gäng exempelvis. Då känner man ju än... för då, då ha... (ohörbart) som att då hade jag ju kanske inte sett detta brott som ett straff på samma sätt.

TN: Jag har en, en sista fråga här. Lite svårt att formulera den. Men skillnaden mellan att, att, du berättade om att bara attackera och att, just att ta livet, att, förstår du min fråga?

FC: Jag tror det. Alltså det har ju känts, det kändes ju så klart betydligt mer sansat och lugnt innan liksom så här nej, för återigen innan handlade det ju som sagt lite mer bara om enstaka perioder där jag mådde extremt dåligt och var extremt frustrerad, irriterad. Jag retade lätt upp mig på saker. Men det var ju på ett mycket mer sansat plan än det, men hur jag kände mig precis nu innan attacken. Så det är ju, så det är väl något åt det hållet.

Men ja, nej jag kan först att den var lite svår att, alltså jag antar väl att på senaste så var det väl någonting att ja, liksom, mitt omdöme liksom, det blev så pass dåligt. Liksom mjölkades ur så pass mycket att jag inte liksom tänkte på, så mycket på exakt vad det finns för saker, vad det finns för beståndsdelar. Alltså det är, det är, det är svårt att formulera. Vad finns det för beståndsdelar av att göra en sådan här saker så det, jag vet inte, det är jättesvårt att förklara. Så ja, något åt det hållet.

TN: Ja.

PJ: Ja jag förstår. Eller förstår jag dig rätt om att det du tyckte, du Fabian då och Fabian nu tycker du är lite, och det, och det är ...

FC: Ja (ohörbart)

PJ: ...svårt för dig att relatera. Men vi får ju, och det är vi, det är ju det vi ber dig ...

FC: Ja.

PJ: ... Fabian då, hur tänkte du då (ohörbart)

FC: Jaja, jag förstår.

PJ: Ja.

FC: Ja, jag förstår.

PJ: Ja jag vet (ohörbart)

FC: Jaja, alltså jag, jag vet att det är viktigt. Det är bara det att ja.

PJ: Och det blir jobbigt för dig ju.

FC: Ja, det är bara lite, alltså det är mest utmattande.

PJ: Ja.

FC: Det är mest det att, hur ska jag förklara det. Sedan är det ju som sagt helt på ett rationellt pl... på ett rationellt plan, på ett medvetet plan. Någon, det vill säga på mitt enda medvetna plan där jag försöker vara rationell och tänka intellektuellt och vetenskapligt, där har jag ju ingen att vända mig till än det svenska samhället. Återigen, jag har ju familj och liknande. Jag har ju liksom inga andra grupper att vända mig till. Så på ett rationellt plan har jag ju i stort

sett allt... har jag ju alltid sett detta som fel och det gjorde jag ju även då. Men jag antog väl att de lite mer impulsiva tankarna det ja.

Ja jag har bara lite, jag har lite svårt att försöka få för mig dem. För jag, för jag kan inte det längre. För jag måste säga att jag tror nog nästan att den här firman har ju nästan, den har ju hjä... det känns nästan som att den har hjälpt mig mer än att den har begränsat mig. För jag har ju fått mycket mer hopp. Både från personalen och från min advokat, lite från er också. Så jag mår ju betydligt bättre.

Och att, sedan att man kanske var på lite dåligt humör, att man känner sig rastlös när ni isolerat mig, det har ingenting med, jag tror inte det är någon eller måste vara så där jätteunikt från hur, från hur det var innan. För även om jag var på mitt rum, när det fanns mängder med saker att göra, så kunde jag ju bli på jättedåligt humör bara för att jag känner mig ensam eller (ohörbart) jag känner mig rastlös och allt.

Sedan finns det ju de som kanske då tror att, amen att du mår bättre här (ohörbart) ändå liksom tycker att det var någon allvarlig sak. Alltså det är just det att jag ser det som en allvarlig sak som ledde fram till någonting, som jag nu försöker bearbeta bort med hjälp av den hjälpen jag erbjuds här. Det är ju, så det är ju lite det. Så ja.

PJ: Okej. Anders?

AE: Ja, jag, det har varit ett långt förhör. 1:33 hehe. Så att jag har, jag har inga frågor att ställa nu. Jag tror att (ohörbart)

PJ: Och, och ...

AE: ... ganska (Ohörbart)

PJ: Ja och jag tror att jag är överens med Ted och att det är just så som det är här, så ska du alltid känna dig fri. Och om du vill komma in i, och om du, att du inte ska känna att du ska komma i slutet. Utan är det någonting ...

AE: Nej.

PJ: ... mitt i, så bara rö... höj handen. För det är, det, det, det ser vi, har vi inga bekymm...

Följande är en sammanfattning av förhöret, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian tillfrågas om det är någonting han vill delge sedan förra förhöret.

Fabian vill berätta om det som skedde precis innan han gick till attack. Fabian förklarar att han hade tänkt ” varför lägger jag inte bara ifrån mig sakerna och går hem”. Fabian förklarar att han är i ett annat stadie nu än vad han var när allting skedde och har därför svårt att berätta om sina tankar under själva händelsen samt tiden innan, t o m söndagskväll.

Fabian berättar att hans resonemang med sig själv kring varför han inte bara la sig ifrån verktygen och gick hem var att i stunden så hade han en känsla av att han redan har gjort det här eftersom han tog med sig verktygen till skolan. Han saknade ett konsekvenstänk och när Fabian väl har påbörjat något så tar han det väldigt hårt vid misslyckande. Därefter öppnar han dörren till toaletten och påbörjar attacken.

Fabian tillfrågas om vart idén kommer ifrån att han skulle genomföra dådet på en skola.

Fabian berättar att han inte hade haft något direkt tanke på att dådet skulle vara på skolan. Han ville försäkra sig om att han inte hade någonting att förlora och att det var viktigt att det fanns övervakningskameror. Någon annan fundering kring att just genomföra det på en skola hade inte Fabian haft.

Senaste året

Fabian berättar att han mått dåligt sämre under en lång period med mycket humörsvängningar och att det började i april 2021 tror han.

Fabian berättar att i april 2021 blev han underkänd på ett prov för första gången. Det var många prov på en och samma vecka. Fabian berättar att han tog det väldigt hårt att han fick underkänt, han fick känsla av att han kände sig hopplös, han hade tankar om att han inte hade någon framtid.

Fabian berättar att under hösten 2021 så förlorade han kontakten med många av sina vänner, eller att vännerna inte hörde av sig tillbaka längre vilket också tog väldigt hårt på Fabian.

I oktober 2021 skrev han ett PM i skolan som han blev tvungen att skriva komplettering på vilket var ännu en motgång som tog väldigt hårt på Fabian. Fabian berättar att han skar sig själv vid detta tillfälle.

Under november 2021 var det nationella prov men Fabian berättar att han fick godkänt på dem men att det var mycket fokus på proven under denna period. Har väldigt höga krav på sig själv när det kommer till skolan.

Under början av 2022 hade Fabian tankar om att han var missnöjd med utbildningen, han kände att han inte hade någon tydlig riktlinje i livet. Fabian ville då mönstra och hade känslan av att lumpen kunde vara en bra paus för allt och där får han en tydlig riktlinje den närmsta tiden i alla fall.

Vecka 5 2022 får Fabian beskedet om att han har presterat bra på IQ-delen i testerna för mönstringen men han blev inte godkänd i psykologdelen. Fabian berättar att detta tog oerhört hårt på honom och denna gången så skar han sig själv mer omfattande. Fabian förklarar att han testade att sätta kniven mot huden och trycka tills huden gick itu. Fabian hade en känsla av att nu kunde han lika bra bara försvinna.

Efter detta ökade humörsvängningarna ännu mer och Fabian började agera mer och mer impulsivt i vardagen men han skadade aldrig någon och hade inte heller tankar på att vilja skada eller ta livet av någon.

Tankarna om att ta livet av någon började framträda först under söndagen, innan dess hade han inte haft några tankar på det.

Söndagskväll och måndagsmorgonen.

Fabian berättar att han packade väskan med verktygen på söndagskvällen. Fabian berättar att han hade en ryggsäck och en magväska. Magväskan var av märket Nike och den hade han köpt i början av året tror han. I magväskan la han hammaren och kökskniven. Täljkniven band han fast i ett typ av snöre och satte i magväskan. Jackan, maskeringen, och hörselkåporna ha han i ryggsäcken tillsammans med yxan. Yxan la han i ett annat fack för att den inte skulle synas.

På måndagsmorgon gjorde han inget speciellt innan han satte sig på bussen in till skolan. Fabian gick upp, tog på sig kläder, åt frukost och sedan begav sig mot bussen.

Övrigt

Fabian berättar att han springer på toaletten flera gånger under dagen, toaletterna som han gick på vart:

Toalett vid huvudingången, toalett vid matsalen, toalett på tredje våningen (samma toalett som när dådet sker) samt även toalett på andra våningen.

Fabian berättar att han om han ska tänka på någonting som varit positivt för honom kring detta är att i början fanns det kanske en del av honom som gillade uppmärksamheten som han får kring detta I övrigt så kan inte Fabian förklara något speciellt motiv och utöver uppmärksamheten så ser han ingenting positivt med det som hänt.

Fabian berättar att han var väldigt utmattad efter de två offren och han kände att han inte hade något driv eller ork till att fortsätta. Fabian klarade inte av att fortsätta, hade Fabian kunnat se

något annat positivt i dådet så hade han troligtvis haft ett annat driv för att fortsätta men det kände han inte.

Internet.

Fabian berättar att han använder internet väldigt mycket. Han berättar att han använder sig av sociala medier så som Instagram, Facebook, Youtube, snapchat, Tinder, Yobu.

Fabian berättar att han har set många intervjuer med massmördare och förklarar att dem flesta har haft ett tydligt motiv men att det inte hade Fabian här.

Instagram: Kontonamn: Fabian Vidar. Instagram använder han för att lägga upp bilder på sig själv och socialisera sig med andra. Fabian berättar att det har förekommit att han skrivit i grupper med personer som är okända för honom, även skrivit privat med personer som är okända. Fabian berättar att han gärna försökte skriva skämt eller liknande som han tror att deltagarna i gruppen eller mottagaren hade uppskattat. Fabian fick sällan svar vilket och kunde ta väldigt hårt på honom.

Facebook: Kontonamn: Fabian Cederholm. Används likt Instagram men också för att han kontakt med släktingar och andra vänner.

Snapchat: Kontonamn: fabianced. Detta konto tror han att han haft sedan 2019, innan dess hade han ett annat konto men som han inte kan komma ihåg namnet på.

TikTok: Kontonamn: Fabian vet inte, troligtvis sitt eget namn. Används mest för att skrolla och titta på videor. Läger ej upp bilder där eller pratar med andra.

Steam: Kontonamn: elside549, pappas gamla konto. Används för att spela datorspel. Spelar framförallt War Thunder men också andra sandlådespel som han hittar på Steam.

Twitch: Används ej.

Youtube: Hade konto tidigare kopplat till sin skolmail: fabiancederholmmlgy. Använder för att titta på videos.

Discord: Kontonamn: Fabian cederholm. Haft ett konto sedan tidigare men han kommer inte ihåg vad han hette där. Enda plattform förutom skolan som han använde för att kontakta sina kompisar. Fabian berättar att på denna kanal kunde han uttrycka sig lite mer, t ex om sina politiska åsikter. Använder det som en enkel kommunikation. Fabian är inte med i några grupper men på sitt tidigare konto så kanske han var med i några grupper från mellanstadiet och högstadiet. Fabian hade två kontakter: davataf och foxkiiin, fabian är osäker på hur många i det var i andra namnet.

Twitter: Används ej

Whatsapp: Används ej

Signal: Används ej

Telegram: Används ej

Wickr: Används ej

Pinterest: Kontonamn som sitt namn tror han. Hade ett konto med skolan, användes mest för att hitta inspiration till skoluppgifter.

Flashback: Används ej

Uppläst utan erinran 2022-04-04.

Förhör

Förhör 5.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Häktet

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Mord

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-06

Förhör påbörjat

09:49

Förhör avslutat

11:16

Förhørsplats

Häktet Malmö, F407

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-0f-06

Klockan: 09:49-11:16

Misstänkt: Fabian Cederholm (FC)

Förhørsplats: Häktet Malmö, Förhørsrum 407

Anledning till förhör: Fortsättning på förra förhöret

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE)

TN: Så, innan vi börjar, jag tänkte, är det någonting du vill berätta för oss sedan förra förhöret?

FC: Ja nu ska vi se. Alltså nej, det är, det är ing... det är inget av större ting, ingenting som inte ...

TN: Nej.

FC: (Ohörbart) Ing... jag tror nog, det är ingenting som jag som helhet redan har berättat. Men jag kanske kan ta det efter för säkerhets skull. Så yes.

AE: Du svarar hellre på frågor idag?

FC: Vad sa du?

AE: Du svarar hellre på frågor?

FC: Ja.

AE: (Ohörbart)

FC: Mest att vi, mest att det går framåt också. Det är ju viktigt. Det är som jag sa där att, jag borde fått en karta som jag kommer få och markera (ohörbart)

TN: Ja precis. Tanken är idag att vi ska prata om händelsen igen.

FC: Ja.

TN: Och du ska få använda en karta som jag har här, som jag ska ta fram. Och tanken här är att vi vill att du berättar så detaljerat som möjligt. Och det är tanken ifrån det att du lämnar föreläsningen i kriminologi, var det vad ...

FC: Uppfattat.

TN: ... tills att du grips av polisen. Och så gärna stegvis.

PJ: Och så stannar vi, här stannar vi.

TN: Precis.

PJ: Och så pratar vi och så tömmer vi ut det här. Och sedan ...

FC: Ja

PJ: ... går vi vidare.

FC: Ja, ja. Jag lä... jag har sett den (ohörbart) sådana väldigt korta digitala renderingar, av typ skolattack och liknande. Där är de väldigt så här detaljerade på exakt det, nu rör sig gärningsmannen här, han rör sig hitåt. Han lägger den ifrån sig, sina grejer och ja. Så det (ohörbart)

TN: Och det, och det är möjligt att jag och Pierre ställer några kompletterande frågor. Och vissa av dem kanske är provocerande. Men ...

FC: Ni får ställa vilka frågor ni vill.

TN: Kanon.

PJ: Och vi är intresserade av, inte det bara vad du kände utan vad du hörde, vad du, vad du luktade eller såg.

FC: Ja. Det är uppfattat.

TN: Då ska vi se, här har vi plan tre.

FC: Och plan, sedan har vi plan ...

TN: Plan två. Och sedan har vi även här, plan ett.

FC: Ja.

TN: Och här har du en penna. Så du får gärna markera ut var den här föreläsningen var till att börja med.

FC: Nu ska vi se, det här är plan två.

TN: Precis.

FC: Ja. Här har vi ju trapphuset och ingången till den gamla aulan. Och plan tre, det är ju det som sagt de platserna som är högre upp men framförallt till lär... till, vad heter det, orgelstället, eller där folk sitter och spelar musik eller liknande. När man inte gör det på scen.

Och då var det ju så att här finns det ju ett litet utrymme. Jag går ut hit och sätter mig på den här raden, bredvid min kompis.

TN: Du kan göra, markera där.

PJ: Rita när du går där, var du sätter dig.

FC: Ska jag rita?

PJ: Ja, du får rita så mycket du vill.

FC: Okej Nu ska vi se. Det börj... jag tror att, jag tror att det går härifrån. Vi har bänkar. Så går vi hitåt. Japp, det börjar här. Och sedan kommer jag inte exakt ihåg. Satte jag mig ja, ungefär här någonstans så sätter jag mig. Och detta på... och då har vi då en advokat här uppe, som dels håller föreläsningar men också, han behöver ofta gå, han har ja, jag vet inte om han har lite nedsatt hörsel eller så. Men han behöver ofta gå fram till de som ställer frågor. Och det är inga problem. Jag lyssnar som vanligt, försöker vara delaktig. För att behålla fokuset. Eftor det här ...

TN: Du får gärna ...

PJ: Om du stannar där.

FC: Ja.

TN: Markera där ...

FC: Ja.

TN: ... var du satte dig.

FC: Unge... alltså jag kommer inte ihåg om ...

TN: Nej, här är ...

FC: ... det är här eller här. Men det var ex... jag tror nog att det kan ha varit här. Och så hade vi min kompis. Han väljer alltid samma plats. Och jag vet att det var på andra raden hitåt. Så möjligen typ ja, antingen så någonstans här ungefär. Kan man säga. Efter den här föreläsningen så rör jag mig ungefär åt samma håll, samma sträcka. Då rör jag mig först, här har vi ju som sagt, vi har toaletter. Det här är ju reserverad för personal. Så den går ju inte att använda. Och då, då och då testar jag ju först (ohörbart) här, den är upptagen. Då testade jag sedan den här. Den är också upptagen. Vad jag gör då, är att jag vänder om.

PJ: Träffar du dem där?

FC: Nej. Alltså jag ser ju någon men jag pratar inte med någon. Ja, de flesta gick ju ner för trappan, med tanke på att man, de flesta skulle hem. Klockan var ju runt fem. Sedan rörde jag mig hitåt, upp för trappan. Och, nu ska vi se här.

TN: Du har ju plan tre där, precis.

FC: Nu är vi på plan tre ja. Och vad som då hän... och då kommer jag ju upp hit. Och så, och då rör jag mig hitåt. Och känner även på toal... toaletterna här. Här är, den i mitten är öppen. Så då går, drar, tar jag mig in här. För här inne så klär, så tar jag då på mig den här jackan. (Ohörbart)

PJ: Nej jag bara tänker på när du kommer, hur ser det ut här uppe då när du kommer upp? Minns du det (ohörbart)

FC: Ah, det är helt, det är helt tomt.

PJ: Det är helt tomt?

FC: Det är ingen annan på plats. Och då minns jag ju att då sitt... här inne så tar jag på mig jackan. Jag tar ur den här magväskan, verktygen. Det jag gör är ju som sagt, att jag tar den här scarfen. Den binder den till en lurvig knut runt mi... först runt min hals. Lite som om man skulle ha den med en vanlig halsduk. Men sedan tar jag den ena biten och sträcker ut den över mitt ansikte. Och den sitter helt okej. Jag tar en, jag har en keps på mig, vändor den framåt. Jag brukar vanligtvis ha den bakåt annars. Och sedan tar jag då huvan över huvudet. Så att ingen annan del av mitt huvud syns. Och sedan tar jag då fram hörselkåporna och kanske drar ut dem lite så att de sitter lite bekvämare. Senare tar jag som sagt magväskan, binder den runt midjan. Kniven eller det här facket kniven i, sitter redan i. Så lägger jag en knut kring det. Sedan tar jag faktiskt yxan, lägger eggen så att den, magväskan sitter typ, sitter ganska tätt runt midjan så jag kan lägga yxan med skaftet här och så stickor eggen ut här så. Så att utan att den trillar av. För jag var rätt säker på att det var kanske inte det bästa vapnet att börja med eftersom att det är ganska långsamma, det är kraftfulla rörelser men de är långsamma. Lite svårare att koordinera. Och ja, något åt de hållet.

Och då minns jag ju att någon gång här, så sätter jag mig ner på toalettsitsen och bara försöker ja, det är då som jag helt plötsligt känner att jag får en, ja någonting slår till inom mig. Bara vad är det som jag håller på med och varför lägg... vad är det som gör att jag inte bara kan lägga av, lägga ner de här verktygen, jobba, alltså bara forts... bara fortsätta som vanligt? Och då, men då tänker jag ju väldigt mycket så här men när, om någon får syn på mig eller på något sätt skulle misstänka något. Även om jag har ju verktygen gömda eller liknande. Så kommer ju detta gå in i, ja det kommer ju gå in i liksom min ja, det kommer ju liksom gå in i min rapport, i rapporten. Min skolrapport eller det, det kommer ju rapporteras på skolan. Och jag kommer, och vare sig skolan tar det detta som någonting jag behöver hjälp

med eller om det är något jag ska redigeras för eller liknande, så eller om det bara är någonting de kommer behöva dyka in på, men inte göra någon överdrivet stor sak av, så tror jag nog att jag hade personligen hade tagit det alldeles för hårt. Jag tänkte alldeles för mycket på, återigen jag gick på min personliga uppfattning om hur folk skulle uppfatta mig snarare än hur det faktiskt var. Så det är, och de här känslorna, de överrumplade ju eventuellt när jag försöker vara lite mer förnuftig. Så då, så eventuellt då så hör jag ju hur någon går in på den här toaletten. Och då bestämmer jag mig faktiskt om, nu, det här är min, det här är min, min så kallade, mitt enda moment. Det kom, det kommer bli mycket svårare om jag stöter på någon i korridoren. De kommer antagligen misstänka något, de kommer hinna fly. Liknande och hi... kommer hinna varna andra. Och då minns jag att då lämna... och då kikade jag först ut lite. Jag kikar först ut lite. Kollar ifall det är någon där ute genom det fort... om det fortfarande är tomt, det är det. Då lämnar jag långsamt toaletten, ställer mig här utanför. Och då pågår, står, tar det kanske en 30 sekunder innan en utav personerna, den här kvinna ja Victoria min före detta mattelärare kommer ut. Och först så agerar hon nästan lite så här skojsigt överraskad. För hon vet inte, hon trodde kanske att det var ett skämt eller så bara blev hon chockad. För hon sa först "oj, du skrämde mig". Och så log hon lite så där. Men sedan när hon såg liksom att jag var maskerad så kunde jag ju se att hon blev lite rädd. Och då frågade hon vem jag var. Och det svarade jag inte på. För jag ville ju inte att hon skulle identi... jag sa inte ett ord under attacken, jag var helt stum. Jag vi... återigen, jag ville alltså, om jag på något sätt skulle kommunicera med offren eller de skulle kunna identifiera något personligt drag hos mig, så skulle det få mig att tveka rent emotionellt. Jag tvekade ju ganska mycket redan till att börja med. Och ja, då började hon, när jag då tar upp kniven och håller den här, så börjar ju hon då att backa liksom längst toa... toaletterna. Och det är då som jag förföljer henne långsamt. Och då drar jag armen bakåt, lite som en fjäder och try... och skjuter ut den. Och den går, vad jag har förstått, rakt igenom här. Den liksom genomborrar hennes ja, precis här i sidan. Det får henne att skrika till, vare sig det är av smärta eller chock. Kan nog vara en blandning. Och det får henne att liksom balla ner på baken. Varefter jag stoppar ner kniven i facket igen, tar fram yxan och ja, jag står i princip på sam... det är samma punkt här ungefär. Står här och hugger. Sedan minns jag ju då hur, eller ska jag rita för den andra personen också eller?

PJ: Ja.

FC: Okej.

PJ: Och det var, viktiga ...

FC: Ja.

PJ: ... vi, du, när du ri... att du är tydlig och kanske några streck.

FC: Ja.

PJ: Och skriver.

FC: Ja. Då kan, då kan jag rita också att, hon kommer som sagt ut här och börjar röra sig långsamt. Och där är ungefär här som attacken påbörjade. Lite, ungefär vid den här porten ungefär. Och då hör jag ju, och då vänder jag mig eventuellt om. Och ser då någon, nej jag kommer inte ihåg, jag vet inte exakt varifrån hon kom. Om hon kom ut från ett av klassrummen, om hon kom ut härifrån eller härifrån. Det har jag dålig koll på. Eller från lärarrummet här. Eller om hon kan... nej det, det är o... jag tror, hon måste ha kommit någonstans härifrån. För att hon befann sig, när jag vände mig om, så befann hon sig möjligen, nu ska vi se, någons... ja det var ju här som hon, jag tror nog att hon befann sig

någonstans här ungefär. För man, vi kan ha utgångspunkten att den här ihåliga cirkeln, det är jag.

PJ: Mmm.

FC: Och här har vi då hon.

PJ: Den, den fyllda cirkeln?

FC: Ja. Någonstans här. För jag vet att hon springer en kort sträcka, vvv, hitåt. Och försöker eventuellt öppna liksom, hon har ett sådant här, man har sådana här sak man blipper med. Det är ett chip som den scannar av. Så låser man upp. Detta leder till att ...

PJ: Får jag avbryta? Du, du vänder sedan henne. Vad händer ...

FC: Ja.

PJ: ... vad händer då?

FC: Ja, då börjar ju jag springa mot henne i hög hastighet. Och jag är nog möjligen här ungefär när hon börjar springa. Och då fortsätter ju hela, hon hinner precis komma in, hon hinner precis låsa upp dörren och komma in bakom den.

PJ: Hur, hur låser man upp en sådan?

FC: Ja, det är som sagt, att man har ju, vi elever har ju ett skol-id-kort som vi får. Men läraren har ofta någon form av tag kopplat till nycklarna eller liknande, där de då, som de då bara kan blippa mot dörren. Och så scannar den av det. Och vissa elever har ti... har även, kan även låsa upp klassrum. Vissa elev... som sagt, vissa elever kan lå... lås... just det, jag glömde säga en sak. På tal om id, jag lägg... jag tar även min skol-id. Det brukar jag lägga i ryggsäcken men jag lägger det i ena jackfickan ifall, (ohörbart) om jag av någon anledning skulle få för mig att röra mig till en annan del av skolan som är stängd av en ja, digitalt lås eller elektroniskt låst dörr, som man behöver id för att komma vidare till, så tog jag med det. Men det, det (ohörbart) Och då minns jag ju att precis när hon har tagit sig in här så, så kom jag ju hit. Jag har en tendens att, jag kan vara ga... jag är inte så mycket om att springa men jag kan, men jag är gans... och jag vet, jag kan vara hyfsat snabb med korta raka sträckor. Så jag kommer nästan förbi dörren lite. Men det är precis tillräckligt för att jag ska kunna få tag i handtaget. Och kunna liksom, och så blev det en dragkamp. Och då minns jag att den här dörren, att det, den är precis, det är det enda som skiljer oss åt, det är det enda som hindrar mig från att komma åt henne. Och det blev ju sam sagt en dragkamp. Eventuellt så lyckas jag komma in. Och då få... då hamnar hon här någonstans. Nu ser det lite annorlunda ut idag med bänkarna och allt det än vad det gjorde då. Men yes. Och då kommer jag in här ungefär. Då minns jag att jag greppar tag i henne någonstans, drar till på ett sätt som gör att hon tappar balansen. Vilket eventuellt leder till att hon, hon hamnar på marken.

TN: Hur greppar du tag i henne?

FC: Ja alltså exakt hur kommer jag inte ihåg. Men det enda jag vet är ju att, spelar ingen jättestor roll. För jag var ju betydligt stö... jag var ju ja, jag var inte mycket längre än henne men jag var ju betydligt tyngre än henne. Så det var ju (ohörbart)

PJ: Har du svårt att förklara i ord men du kan förklara det med alltså om vi ställer oss eller (ohörbart) kommer inte ihåg det. För det är bara om du inte ...

FC: (Ohörbart) Jag kommer inte ihåg det.

PJ: Nej.

FC: (Ohörbart) Jag minns bara att jag kommer ihåg, försöker greppa tag och fick ner henne på marken. Det gick väldigt snabbt. Och, och det var ungefär, då drar jag henne. Då hamnade hon här och så drar jag ner henne så att hon hamnar precis här ungefär. Precis intill mig. Alltså hon, hon hamnar då på ryggen, precis nedanför mig. Och det är då som jag, och då hinner hon inte göra något mer innan jag landar ett yxslag mot hennes huvud på, mot hennes hals.

PJ: Vill du berätta mer om det yxslaget? För man kan slå med en yxa på olika vis och så där.

FC: Ja alltså nej det var ju att själva eggen, den skarpa biten, den träffade ju först, om vi har bilden av att jag står här och hon ligger här. Så hamnade ju först ett, inte säker om det var halsen eller huvud eller kraniet först kommer jag inte ihåg. Men det må... men det jag minns var ju att det kom ju då sådana här slag. Och det var ju då liksom ganska långsamma men väldigt kraftfulla slag. Liksom, var väldigt mycket tyngd som samlades i varje. Och ...

TN: Hur håller du i yxan?

FC: Ja det är någonting sådant här. Någonting åt det hållet. Men jag tror inte att det var den optimala rörelsen. Återigen alltså, det här var ju, det var ju inte så där jätteplanerat. Och då minns jag att jag lämnade ju henne då, kritiskt läge. Jag (ohörbart)

PJ: Ska du berä... vill du gå vidare? För jag har lite frågor att ställa där.

FC: Ja.

PJ: Du får ner henne på golvet.

FC: Ja.

PJ: Och står du över henne då? Kommer du ihåg vilken sida det är du ...

FC: Alltså ja, alltså hon ligger ju på vänster sida då. Så står jag ...

PJ: Hon ligger på vänster sida?

FC: Hon ligger ungefär så här. Och så står jag här ungefär ...

PJ: Ja.

FC: ... över henne. Man kan, man ... jag ska försöka simulera själva rörelsen. Om vi föreställer oss att ...

TN: Men du får gärna stå här.

PJ: Så du, du, så du är i bild.

FC: Yes.

TN: Okej.

FC: Yes! Om vi föreställer oss att hon är, står här i dörren. Försöker stänga den. Och så kommer jag precis här. Då blir det en dragkamp. Då drar vi och event... och så får, när jag, jag tror att när jag väl lyckas få in foten för att blockera dörren, så, så backar hon ner, längre in i rummet. Då greppar jag tag i henne på något sätt med armen som på mig. Jag håller yxan i den andra. Och så greppar jag till. Jag tror det är med högerhanden som jag greppar tag. Och så får jag på något sätt ner henne här. Eller jag tror nog, efter ett tag så snurrar vi runt någonting. Och sedan hamnar hon här. Och då står, och då ligger hon då här, på det här hållet. Och så står jag då över henne. Och då, och det är då som, och hon hinnor inte resa sig upp innan jag då landar ett sådant slag.

PJ: Minns du hur hon reagerar då?

FC: Alltså hon, alltså hon sa, alltså hon, hennes, hon skrek ju hysteriskt så klart när jag väl hade fått tag i henne och liknande. Men hennes... men hennes skrik slutade ju ganska abrupt när väl slaget hade träffat. Och då dröjde det ju inte länge innan hon började kvida istället. Alltså hon började ju få, forsade blod både från halsen, huvudet, även från munnen och lik... vad jag kunde se från masken. Jag kunde ju fortfarande inte se vem det var. Och det var ju speciellt svårt att känna igen henne när, när hon hade ett hål genom huvudet. Så det var ju lite, jag mins, jag tror att, dels att då, när hon då ligger här svårt skadad, jag tror att en del av mig, då bestämde jag mig för att lämna klassrummet. Jag bryr mig inte så mycket om att fortsätta. Och jag tror det delvis kan ha berott på att, jag vet inte, dels för jag, jag skulle ju jag lolla ifall någon kom. Sedan tror jag nog att jag äcklades en hel del av att se hennes tillstånd. Visst, masken döljde ju, döljde det ju lite. Men ändå jag.

Men det, alltså jag var själv, om det är någonting jag var väldigt be... förberedd, försökte förbereda mig mycket på, det var att jag potentiellt skulle kräkas under attacken. För man, för man vet aldrig. Jag har aldrig sett liksom en människa blivit, bli brutalt nerslagen på ett sådant här sätt. Så jag visste ju inte hur jag, rent kroppsligt, skulle reagera. Men ingen, men något sådant hän... men så är inte fallet. Då minns jag att då lämnade jag klassrummet.

TN: In... innan du lämnar.

FC: Ja.

TN: Du, du säger slag. Jag uppfattar det som flera slag.

FC: Ja flera.

TN: Hur många slag?

FC: Alltså jag vet inte exakt nummer vet jag inte men tillräckligt många för att lämna hennes ansikte bortom, bortom potentiell beskrivning. För jag var som sagt, jag kunde, jag visste ju inte vem det var alltså. När jag först såg henne var det ju bara en mörk siluett. Och sedan under själv processen, så tog jag ju ingen tid på mig att identifiera vem det var. För att, dels återigen ville jag, var ju risken att det skulle blivit någon form av emotionell anknytning jag skulle känna. Vare sig jag var bekant med henne eller inte. Och sedan var det ju det att det fanns ju inga planer bakom det. Det fanns ju inga planer för exakt vem som sku... vem jag hade, skulle försöka döda (ohörbart)

PJ: Mo... mycket motstånd gjorde hon, minns du det?

FC: Alltså ...

PJ: Och gjorde hon något motstånd, kommer du ihåg det?

FC: Ja just det, då kan vi gå tillbaka (ohörbart) Ja alltså hon, min mattelärare, hon gjorde ju det hon kunde. Hon skrek efter hjälp.

PJ: Är vi tillbaka ...

FC: Ja. Hon skrek.

PJ: ... där, okej. (Ohörbart)

FC: Hon skrek efter hjälp. Hon sparkade väldigt, väldigt, väldigt mycket. Jag fick en hel del sparkar här och likande. Men nej och så fort jag hade landat ett slag, hon ligger ju som sagt då på sin högra sida. Alltså den motsatta sidan till henne. Och så fort jag landar ett slag här, så slutar hon röra på sig. Så jag vet inte om det liksom tillfälligen in-kapaciterade henne eller om det var det som landade döden. Med tanke, och, och det är som sagt, det är då jag vände mig om. För, när hon då slutade röra på sig. Så det är typ då som jag hör någon bakom mig. Och ja, och det är då som den här saken inleds.

TN: Du får gärna visa. Nu, nu hoppar vi lite fram och tillbaka. Men om vi går tillbaka till första. Du får gärna visa där också hur det såg ut. Jag tänkte, du ställde dig upp innan.

FC: Ja alltså yes. Nu ska vi se här. Jag står ju då här, ungefär. Och hon ligger här nere. Och så är det då upprepade slag mot, mot tinningen och halsen. Och då sparkar hon, hon skriker, hon slår, hon försöker kämpa tillbaka så gott det går. Men ja. Och som sagt, jag får en och annan spark här och här. Men ja. Men, men sedan händer inte så mycket mer än det innan, innan jag landar det här slaget. Och som sagt, det är då när det blir lite tystare som jag tror jag hör någon bakom mig. Och så vänder jag mig om, så ser jag att hon antagligen har kommit ut för att kolla vad det är som har hänt.

PJ: Hur hörs när du, de... den första när du slår med yxan? Så sa du innan "man kan slå på olika vis".

FC: Ja. Ja, det var ju som sagt med, ja det var ett sådant här slag, lite så här vertikalt slag rakt ner. Liksom, jag vet inte hu... vad jag tänkte. Det kanske var något som är enkelt, om att bara försöka centrera tyngden och använda gravitationen. Och till min fördel eller något. Så, ja så något åt det hållet.

PJ: För jag tänkte, det finns en trubbig sida och det finns en vass sida.

FC: Ja. Ja, det var ju den vassa sidan.

PJ: Ja. Det var bara.

FC: Ja bara den.

TN: Hur många slag pratar om här?

FC: Ja, det är ju, alltså jag vet inte. Liksom under den första ronden så är det kanske, det är väl en tre fyra stycken kanske. Ja. Och då minns jag ju att, när jag då för... när hon då först slutar röra på sig, det är först då som jag känner den här vedervärdiga lukten. Jag har ju aldrig liksom känt liksom. Återigen den är, den är tjock, den är lite syrlig. Den är tung, lite metallisk. Och så är den lite söt. Och det är lite, så det var ju jätteäckligt. Så, så fort jag

liksom fått ner henne. Så, så vänder jag liksom, så vänder jag mig bort för att ja, sedan var det ju det att det var väldigt svårt för mig att försöka processa allt det här. Att en mattelärare, som jag i grund och botten tyckte ganska mycket om, eller i alla fall var hyfsat väl bekantad med, att hon ligger här med flera, mi... med flera djupa sår i huvudet. Ligger där i kritiskt läge.

Och ja, som sagt, (ohörbart) då händer ju som sagt det här igen. Den här kvinnan är ganska likt. Hon skriker också hysteriskt, hon skriker efter hjälp. In... när, när jag, innan jag får ner henne, så skriker hon "vad i helvete håller du på med?". Hon skri... och även hon då kämpar emot. Väldigt mycket så här sparkar och liknande. Och jag fick även någon, jag tror även jag fick (ohörbart) någon smäll här men ja. Sedan reagerade jag inte så mycket på, för ja. Jag tror inte jag brydde mig så mycket om, vare sig det gjorde ont eller inte.

Men som sagt, efter det här så lämnade jag ju då det här klassrummet. Och då får jag ju syn på att hon verkar ju ha någon form utav, jag vet inte om, det är väldigt vaga och stela rörelser. Men jag ser att hon ändå resor sig upp lite, lite grann. Och då springer jag ner.

PJ: Vad tänker du då när du springer där?

FC: Jag tror inte jag tänker så mycket. Jag tror nog det bara är, ja som sagt, då springer jag hela vägen ner och landar en, vad kan det ha varit, två tre yxslag till mot, mot huvudet eller sidan av kraniet. Och det leder ju, ju så klart till att hon, ja nu slut... och liksom, hon rör sig en, nu liksom blir hon helt och hållet (ohörbart) Jag vet inte när hon först slutar röra på sig kanske hon fortfarande visar några svaga tecken på liv men det kommer jag inte ihåg för det kollade jag inte efter. Jag tror nog liksom att vare sig hon skulle dö eller inte, tänkte jag nog egentligen inte så där överdrivet my... mycket på. Det enda jag tänkte var bara det här skulle, det här, det här är en attack, jag utför en attack. Sedan var, sedan mi... sedan var jag ju fullt med... sedan var jag ju fullt medveten också om att, i många fall så går ju sådana här, så går ju folks liv att rädda från sådana här skador.

Och ja, då minns jag att, vad tusan var det, yes. Då minns jag ju att den här toaletten i mitten, jag, eller först så går jag ju liksom ut hit för att kolla om det är någon som kommer. Men det är det inte. Så då rör ...

PJ: Varföre gör du det?

FC: För att jag var väldigt så här tveksam på att, skulle jag stöta på någon till, så skulle jag antagligen bara tveka eller något liknande. Och jag hade liksom inga planer på att, på att kolla om det fanns några andra här borta. För jag känner mig bara så utmattad efter det jag hade gjort. Så jag vände mig om, gick in, gick återigen in på toaletten här i mitten. Och eventuellt då så minns jag hur, jag stänger dörren, låser. Och här inne då så blev ju jag, så liksom knäpper jag upp magväskan, lägger den på toaletten. Jag lägger yxan som nu är, som nu är helt röd med bol, på toaletsitsen. Ja, jag lägger ifrån mig allting som jag använt i attacken plus det jag inte använt. Jag tar av mig min improviserade mask, jag tar av mig hörselkåporna. Och till slut så har jag bara hoodien och kepsen på mig framåt. Och då minns jag hur jag, då ställer jag ju mig sedan upp och ringer 112. Och då säger jag "jag har mördat två personer" eller något i den stulen. "Två personer ligger i det, kritiskt läge". Åtminstone något åt det hållet. Och då är det ju en kvinna som svarar och säger "här har vi en kille, han säger att han har mördat två personer". Och sedan säger jag "skicka en bil hit, skicka någon hit som kan omhänderta mig". Och då frågade hon, och då frågade ju hon också "är du fort... är du beväpnad?". Och då säger jag "nej, inte längre. Jag har lagt ifrån mig allting. Jag tänker inte röra dem. Jag vill bara att någon kommer hit och plockar upp mig". Och då väntar jag i en fem minuter kanske innan jag hör steg här ute. Och då, när jag hör, då öppnar jag ju långsamt dörren. Varefter jag ser två poliser ja, som, som då drar sina tjänstevapen mot mig

och skriker "polis" och någonting mer. Men så fort jag kommer ut så, nu ser, nu (ohörbart) men jag kan säga att när jag väl kommer ut, så bara lägger jag mig ner. Så jag hamnade ungefär på samma ställe som jag var på innan. Och då, då sätter de ju handfängsel på mig. Jag la ju händerna fri. Jag la ju liksom medvetet händerna bakom ryggen för att det skulle bli lättare för dem. Och den drar dem mig hitåt. Så jag hamnar här. Och här ligger jag under, här ligger jag då ungefär tills resten utav, tills polisen då kommer och hämtar upp mig eller an... två andra poliser kommer och hämtar upp mig, drar ut mig till en bil och kör iväg. Och då minns jag ju att det kommer det ju, dels så kommer det ju räddningstjä... räddningstjänsten kommer, det kommer ju vårdpersonal. Bland annat med någon med en bår, som de ska bära ut. För att då minns jag att då ser ju de ju först offret här. Och sedan säger jag att det finns ett offer längre ner hitåt. Då kollar dem. Och så sä... hör jag någon skriker "ja vi har ett till här borta". Så och då får jag höra att hon fortfarande andas, hon här borta. Men att de inte hittar någon puls hos Victoria, som hon heter. Och då minns jag även hur, hur ska jag förklara, då minns jag ju även hur den här kvinnan, någon, ja det är en kvinna som säger, och då, någon, jag tror att åtminstone någon del av mig hoppas nog nästan att den här kvinnan i sådan fall skulle överleva om hon ändå fortfarande andas. För det, om detta sku... om detta skulle vara dödlig attack eller inte, det hade jag inte, det fanns inget jag hade bestämt mig på. Liksom så här specifikt att det skulle, något. För återigen alltså det, jag hade ingen speciella planer exakt för exakt vilket det skulle vara.

Och då minns jag ju att det kommer även upp en kvinna med en hund. För de behöver väl antagligen leta efter saker. De behöver väl nosa till sig saker. De är ju misstänksamma på om jag kanske har något i mig om det har, om det finns något i skolan. De frågar ju dessutom om jag är ensam eller om det finns några ja, om det finns några övriga som har varit delaktiga. Men det säger jag ju då att "nej, jag är ensam". Och sedan minns jag ju då hur, och sedan minns jag ju då att det kommer upp två poliser hitåt. De vänder upp och men de rullar av, men de rullar om mig så att jag hamnar på rygg istället. Och så ber dem mig sätta mig upp och samarbeta. Upp med benen och allt. Sedan rör jag mig lugnt och stilla liksom ner. Och jag strider inte emot det minsta eller något åt det hållet. Och då rör vi oss först så klart genom nerför plan två. Och sedan för plan ett som det, som vi har här. Nu ska vi se här, då rör vi oss ja, ner för plan, ner för plan ett, hitåt genom dörrarna. Hi... hitåt mot utgången nerför trappan. Här stannar dem och bestu... lutar om att jag ska vända mig om eftersom att det är bäst om folk inte ser mitt ansikte. Och då vänder de, vänder de på mig hitåt. Och då minns jag sedan hur, alltså det var en, ja sedan tror jag de sa någonting (ohörbart) Jag kommer inte exakt ihåg. Och då så for... men sedan fortsätter vi eventuellt ut hitåt. Och genom utgången här står det då en polisbil kanske tio meter bort. Och efter det så kör dem. De sätter in mig. Jag strider som sagt inte emot. Och så kör de iväg. Så där har vi liksom själva ja, själva händelse. Där har vi liksom själva händelseförloppet i sig, alltså rent en bok... en bokstavligt exakt vad som hände. Sedan mycket mer om kring hur jag minns, hur jag tänkte, hur jag kände, kommer jag alltså, jag har återigen, jag har väldigt svårt (ohörbart) för att, jag kände mig, var så desi... illusionerad och desorienterad. Det har varit svårt att identifiera sig. Så ja.

TN: Och jag tänkte hoppa tillbaks till händelsen här. Under händelseförloppet, är det någon gång du ser fler personer eller hör?

FC: Nej. Det är, som sagt, jag minns ju också att det kommer ju, några poliser springer ju ner hit och säger "amen vi ...". De knack... de knackar på en utav dörraren. Jag minns inte om det är på toaletten eller om det är på ett av klassrummen. Och så säger de att "det är polisen". Och då öppnar antagligen personerna. Det ...

PJ: Och du ser inte var det är då?

FC: Jag tror, nej. Jag tror nog jag bara kollar ner i golvet. Eller och en av poliserna tar till och

med min keps och lägger för här. För återigen, jag antar att de inte, det är bäst om man inte ser mig så där direkt. Och då mink...

TN: Du kan använda pennan.

FC: Yes! Ja som sagt, de rör sig då någonstans. Och jag vet inte exakt och som sagt om det är toaletten eller om det är något annat rum. Men jag hör att de, eventuellt så skriker den polisen "vi har tv..." att de har två vittnen här nere som antagligen har sett attacken. Men jag såg inte dem. Vare sig någon bevittnade attacken eller inte spelar ingen större roll för mig. För återigen, att komma undan med, med attacken eller att försöka planera taktiskt på något sätt. Det spelar ingen roll för mig. Så men nej, jag såg ingen annan under attacken. Ja alltså, jag vet inte. Någon kanske, jag kanske hörde något bakom mig eller något som jag inte tänkte på (ohörbart) alla fall. Så, så spelade inte det någon roll för mig. För jag vände mig aldrig om för att se om det var fler personer. Som sagt, jag var ju väldigt osäker på också på hur människor, om någon skulle se mig i, i korridoren på avstånd. Hur de skulle reagera, om de skulle fråga vem jag var, om de skulle springa eller om de skulle försöka försvara sig. Det var jag ju osäker på.

TN: Jag tänkte det, från att du går ut ifrån lektionen tills att du går in på toaletten, hur lång tid tar det?

FC: Alltså det tar inte längre än eller, ja det tar väl en, jag tror nog att klockan är väl kanske närmre, jag minns när jag kollade mobilen en gång, alltså det slutar som sagt närmre fem ungefär. Mer eller mindre. När vi går, när jag då går ut härifrån. Och när jag väl kommer in här, någon gång under förberedelsen så tar jag fram min mobil och kollar vad klockan är. Och då kom jag fram till att den är närmre, vad kan man säga, 07:15 eller 17:07 ungefär. Och jag misstänker att klockan hade väl varit någonting med tio, någonting tio över eller någon... eller något sådant när jag väl går ut och påbörjar attacken. Och från att jag lämnar lektionen så är det kanske ja, det är så, det tar väl kanske en, från att jag lämnar lektionen till att jag (ohörbart) attacken, ja det är väl närmre tio minuter, när... ja närmre tio minuter skulle jag gissa. Kanske lite mindre, kanske lite mer. Jag, men någonstans närheten. Det är liksom (ohörbart) så ja.

TN: Du berättar ju att du först använder täljknivar.

FC: Ja.

TN: Om jag förstår det rätt. Men berätta om sedan, när du tar fram yxan.

FC: Det är ju ...

TN: (Ohörbart)

FC: ...liksom, det är ju då när jag först har liksom fått ner. Det är ju när jag då först har stuck... stuckit in den här, dragit ut den, och att jag nästan och vad jag minns, omedelbart lägger ner den i facket igen och tar fram yxan och börjar slå. Så det är typ, det är så fort jag fått ner kniv... kniven i facket. Det var väl det att någon liten sak (ohörbart) Yxan satt här, eggen stack ut och den hängde bra, den satt väl fastspänd typ. Och det skulle antagligen, och det var ändå hyfsat lätt att ta fram den. Från att den satt till att man ändå hade (ohörbart) så ja.

TN: Och lite tidigare sa, förhör har du sagt att du knäcker datan.

FC: Ja, det ...

TN: (Ohörbart)

FC: ... (ohörbart) ja, jag kan markera mer från skollagen om ni vill eller skoldagen om ni vill.

TN: Ja nej, hur du knäcker den.

FC: Nu ska vi se. Det är ju på plan två då, vad jag minns. Jag går in på en utav toaletterna. Det är nog den här tror jag.

TN: Du, du kan faktiskt göra så här.

FC: Ja.

TN: (Ohörbart) så kan du ta efter, tidigare under dagen.

FC: Ja. Ja okej. Så (ohörbart) från skoldagen då?

PJ: Ska vi skriva någonting, så vi in... så ni inte når minsta lilla ...

FC: (Ohörbart)

PJ: Ja.

TN: Ja men planet är ju, plan är tydligt markerat där.

PJ: Ja, där är plan.

AE: Plan två.

PJ: Men, men det här är, det är ...

AE: Plan ett där.

PJ: ... och det här är din väg ut, ut med poliserna? Ska vi skriva ...

FC: Ja.

PJ: ... det då eller, eller så det blir hel...

FC: Yes! Man kan säga "vägled av polis ut ur skolan" då.

PJ: Perfekt. Du är vänsterhänt.

FC: Ja.

AE: Det gör inget.

PJ: Nej, nej.

(Skratt)

TN: Ja, det är jag också.

FC: Ja, sedan (ohörbart) vissa saker ...

AE: Vet du vad man kallar det för när man är vänsterhänt?

TN: Nej, berätta.

AE: Ka... kaj-hänt.

TN: Kaj-hänt?

AE: Kaj-hänt.

FC: Nu ska vi se. "Vägledd av pols ut ur skolan".

AE: (Ohörbart) våning på den.

TN: Okej.

FC: Och här kan man säga, man kan säga förberedelseprocessen. Ja min handstil är ...

AE: Ja, det här är när du liksom lämnar lektionen på plan två?

FC: Ja.

AE: Och så ...

FC: Yes! "Förberedelse på plan två".

AE: Ja.

FC: Så. Och så här kan ju då själva attacken, man kan säga själva attackens händelseförlopp. Så.

TN: Kanon. (Ohörbart) Plan tre, plan två, plan ett.

FC: Nu ska vi se här, yes. Jag minns att (ohörbart) Ja, jag kan ta upp lite.

TN: Du kan ta dagen, från det att du kommer till skolan.

FC: Jag ska försöka ...

TN: (Ohörbart)

FC: Jag ska försöka komma ihåg så gott det går. Och då minns jag ju att ja, vi har ju en bildlektion först, här uppe. Man, jag kommer ju som sagt först in hit, går direkt upp.

PJ: Är det din vanliga ut- och ingång där du var?

FC: Ja.

PJ: Ja.

FC: Det är den vanliga. Då kommer jag upp hit. Jag kan markera så. (Ohörbart) jag. Nu ska vi se här. Och sedan kommer man ju då upp till plan två. Och då fortsätter man. Jag kan markera

(ohörbart) gärningsmannen eller förövaren.

PJ: (Ohörbart)

FC: Ja. Yes. Då minns jag att, yes också var , men så fortsätter jag bara upp som vanligt. Och då kommer jag eventuellt upp hit. Jag tror jag stannar i dörrkarmen kort, bara för att kolla in i korridoren hur mycket folk det är. Sedan fortsätter jag, rör mig in i klassrummet. Och så sätter jag mig ner. Det är två stycken långa bord här eller bänkar som man (ohörbart) Sedan pågår lektionen som vanligt. Jag, vi behöver gå ut och skriva ut någonting. Typ (ohörbart) yes. Så då, då så då rör jag mig ut igen, ner till plan två. Och då finns det ju en skrivare precis här, som ja, vi har då, (ohörbart) vi skulle skriva ut någonting kopplat till, tusan var det, ja just det, jag glömde säga att vi har någon utställning där vi (ohörbart) ställa ut någon arkitekturmodeller som vi har. Fast det är i ett hus. Det är ett, i ett annat hus. Och den här är ju från 2012. Och den byggnaden färdigställdes 2014. Så det är svårt att vägleda just i den. Men yes. Och då minns jag hur, hur det är någon tjej som behöver hjälp med att få ut sin, kopiera ut, vad tusan är det för något hon, ja det är, det är någonting vi behöver kopiera ut eller skriva ut. Så då ber hon mig om hjälp och så försöker jag hjälpa henne så gott jag kan. Och så märker jag också, då märker jag att problemet är att hon har inte skrivaren installerad på sin dator. Det har lite att göra med att hon som jag hjälpte, hon är, jag tror inte hon är svensk medborgare. Hon är faktiskt dansk. Hon pratar inte så där jättemycket svenska. Hon pratar mest engelska med sinas kompisar. Så står vi här en stund. Då behöver jag då skriva ut någonting. Och så får jag det gjort. Och då rör jag mig i stort sett tillbaka till klassrummet på plan tre.

Sedan pågår lektionen som vanligt, händer inte så mycket. Sedan minns jag att jag rör mig ut. Ja, samma väg. Går ner till andra våningen. Jag tror jag till och med går ner till plan ett. Eller så, jag tror till och med jag går ner till plan ett. Och där tror jag att jag, mitt främsta minne är ju att jag ser, jag går faktiskt in till studieverkstaden. Där rör jag me... mig ner i korridoren, kommer in. Sedan sätter jag mig, nu ser du hur (ohörbart) annorlunda sätt. Men så sätter jag mig här i hörnet. Lite skärmar i vägen så man får lite privat. Så sätter jag mig och börjar liksom (ohörbart) lite, något skolarbete. Jag pluggar även lite grann, sitter och jobbar på en, jag tror jag sitter och jobbar på, jag jobbar på någon uppsats vad jag minns. Exakt hur jag lyckades behålla fokuset och lugnet med allt som pågår i mitt huvud då, det har jag svårt att förklara. I och för sig, i och för sig har jag, hade jag, hade jag dåligt minne (ohörbart) i och med att jag var ganska desorienterad. Men i alla fall, sitter här en stund. Jag tror att skickade jag, skickar något mejl till min lärare om någonting. Det är någon, ingen aning, det är någon uppgift där jag saknade någon aspekt typ eller, hon har skrivit lite så här om alla i klassen hade tydligen någonting de behövde, som hon saknade i det arbetet. Och så frågade jag exakt vad hon menade och så bad jag om ursäkt om det var lite, om jag hade lite dålig förståelse (ohörbart) Minns jag att, då rör jag mig eventuellt ut kanske en halvtimme senare. Vå... den här läraren är då hemma. Hon är typ ledig. Eller an... antingen är hon sju... sjuk eller så är det självständigt arbete. Så jag tar ju (ohörbart) sticka hitåt. Jag sticker och ska kä... eller ska äta lunch då. För att få det gjort. För att annars kanske det blir lite, jag vet inte, annars man blir lite nervös för att det skulle blivit lite, lite ojämna tider och liknande. Man vet aldrig. Det är ofta, en problem, det är att det ofta är ganska lång kö, det finns många elever från andra skolor som har smitit in på skolan. Det finns många elever som släppor in då männi... människor som inte är registrerade på skolan som saknar id och liknande. Och då minns jag då att jag rör mig hitåt. Tror inte jag stöter på något speciellt på vägen. Så jag ja, jag bara fortsätter hitåt. Det finns ju en trappa här, som först ja här, från och med här så börjar den nya byggnaden. För då finns det då ett lågt tak där, som leder till biblioteket. Och det här biblioteket är ju då, hur ska jag förklara, det här biblioteket är ju då, ja jag ska försöka visa så gott det går.

TN: (Nysning)

FC: Prosit!

TN: Tack, tack!

FC: Då är det en kort gång här som leder till den andra byggnaden. Den är formad någonting sådant här. Och som sträcker sig hitåt. Och då har vi en ingång här och så är det en korridor här. Och här har vi en ingång till biblioteket. Då minns jag att jag går ut hit. Och sedan har vi den här byggnaden. Den är som sagt, den är väldigt stor. Som är formad någonting sådant här. Och då går jag in. Och sedan så minns jag då att jag rör mig ja, det är en kö här då som leder upp till ja, där man plockar tallrikar och liknande, något. Sedan går jag runt och så sätter jag mig här nere vid (ohörbart) fönstret. Och här finns det då en scen, här finns det då en scen där jag sätter mig eller alltså, det är en scen där de då sätter upp lite, en liten stereo. Och så har de, för det är typ någon form av tradition (ohörbart) poesi varje, många lär... lärare och personal på skolan går upp och läser liksom poesi. Och då ja, det är något ämne. De har improviserat det själv. Först är det någon kvinna som, i biblioteket, som håller upp någonting om att hon är feminist och någon ja, och så fortsätter det. Sedan är det någon som håller, någon engelsklärare, kanske utbildad i (ohörbart) det vet jag inte, jag känner inte honom. Som håller om, att vara sig själva, att prestera bra och att disciplinera sig själv. Det är inga konstigheter där. Och jag gör ingenting speciellt. Jag bara applåderar som alla andra och försöker att inte sticka ut så mycket.

Sedan reser jag mig, går ut hit. Här borta så släng... så lägger man ifrån sig tallriken för diskande och liknande. Sedan går jag hitåt och så går jag raka vägen tillbaka. Under den här tiden så, jag tror även att, ja sedan sticker jag in till biblioteket faktiskt. Det finns flera bokhyllor här. Och då finns det olika stol, olika typ stolar. Det är lite runda så, något åt det hållet. Så jag minns att jag går in och så sätter jag mig typ här inne någonstans. Kommer en kille som frågar om han kan låna en av stolarna eller om jag har platsat plats för någon annan. Men då säger jag "nej, det är lugnt. Ta du den". Och just det, sedan minns jag också att vid något tillfälle här, så beger jag mig ut i matsalen igen. För att här någonstans uppe, så finns där ett större rum med totalt, jag vet inte exakt hur många toaletter det är men det är, det är några stycken. Och jag tror det är fyra stycken här, yes. Och tre här. Och då ja och då det korta. Och så går ja in här. Ställer mig emot hörnet här och väntar. Det är mycket folk och det är lång kö. Och jag brukar vara ganska dålig på att säga nej (ohörbart) försöker vara ganska generös. Och varje gång en ny toalett blir ledig så, om någon frågar om jag ska in, så bara "nej ta du den. Ja, kör på, jag har gott om tid". Eventuellt eller först tog ju jag mig in på den som ligger längst ut hit. Där jag byter om. Och testar liksom, tar på mig det. Jag tror det, jag tror möjligen det kan vara åtmins... i alla fall en av de tidigare gångerna. Exakt hur och när jag, när och var jag började förbereda mig eller testa att byta om, det minns jag inte.

Sedan minns jag att, sedan senare går jag ut och sedan återkommer jag. Så (ohörbart) och så tar jag den här toaletten. För att, och den här gången utför jag faktiskt mina behov och liknande. (Ohörbart) som vanligt. Och då är det typ någon kille som, jag frågar om han behöver använda den först men han bara "nej gå du in, det är okej". Sedan minns jag ju faktiskt att jag även går in på den här toaletten. Den är lite större. Så är jag här inne. Här förbereder jag mig nog lite längre. För det finns mer utrymme. Jag vet inte. Känner någon, känner kanske lite mer lugn i det hela även fast jag är stre... även fast adrenalinet är i kopiösa mängder.

TN: När på dagen är det vi pratar nu?

FC: Ja, det är väl någon gång på förmiddagen.

TN: Förmiddag?

FC: Ja. Eller ja antingen, ja någonstans på förmiddagen. Typ så här kanske elva tolvtiden, något sådant.

TN: Okej.

FC: Någonstans där. Det var under en ganska lång håltimme i och med att min lärare var ledig. Så ja, hade dålig koll på tiden exakt. Jag minns ju att jag rör mig, sedan när jag har bytt om igen, så rör jag mig hitåt. Upp mot plan två. Jag minns ju att vi för... vi har ju någon, när allt, när allt detta är över, så minns jag att, ja det är faktiskt plan tre till och med. Jag rör mig upp till plan tre, där (ohörbart) in mot bildsalen faktiskt. Eller den huvudsakliga bildsalen. För vi har mentorstid där. Jag går in och sätter mig här. Vi har, man kan säga att vi har ju en, och sedan här har jag då ja, jag är delaktig som vanligt. Pratar lite med mina lärare (ohörbart) lite skolrelaterat (ohörbart) lite övrigt. Ganska lugnt och trevligt. Och minns jag sedan hur, sedan har vi då en lektion i skulptering. Och då pågår den hela vägen till 15 och nej, kvart i. Vi slutar lite tidigare. För att en av lärarna som vi hade på mentorstiden, hon är även religionslärare. Och det fanns någon, något evenemang hon hade anordnat för klassat som hette coexist. Och det är obligatorisk närvaro för alla, såvida man inte har något övrigt. Och jag har ju en kriminologiföreläsning som kolliderar. Så jag behöver inte gå på den. Det är liksom ingen frånvaro där.

Då minns jag hur, då minns jag ju liksom efter den här lektionen så stickor jag liksom ner till plan två. Och då, då när jag väl kommer ner hit, så rör jag mig faktiskt åt det här hållet. Någon gång under lek... just det, någon gång under lektionen, alltså skulpteringen, så ber jag om att få lämna toaletten. Så ber jag om att liksom få gå på toaletten. Dels för att jag verkligen behöver det men och när jag väl är här inne så passar jag på att testa byta om och så igen. Och det är nog, jag tror det är, bortsett från den gången då jag faktiskt inte bytte tillbaka, så är det sista gången som jag faktiskt testar byta om. Men så när det kommer ner hit. Jag rör mig hitåt. Och då ser jag en av mina kompisar sitta på den här bänken. Så jag sätter mig ner med honom. Vi börjar snacka lite, ja det, det mesta. Eller just det, jag tro... eller vänta just det, det är ju faktiskt efter det här ett, det är just eftersom (ohörbart) första jag gör är att gå in här. Och det är här som jag knäcker min dator på mitten. Liksom, jag liksom bara trycker den mot benet och bara, åt det hållet. Den var mycket mer robust än vad jag trodde. Vi har ju konstant blivit tillsagda att den är dyrbar, bräcklig och ömtålig. Det är den säkert på sitt plan men ja.

TN: Hur kommer det sig att du gjorde det?

FC: Alltså jag vet inte. Jag försökte väl bara på... det var väl något desperat sätt att övertyga mig själv om att "nu har du ingenting att förlora på det hela". Något, något åt det hållet. Sedan tror jag inte att jag tog des... sedan kunde jag fortfarande inte ta det, hade jag nog fortfarande svårt att ta det på allvar. Jag var ju fortfarande väldigt tveksam på om det här var något som skulle (ohörbart) Jag minns då som sagt, men som sagt, efter det kom jag ut, sticker bort hit. Sätter mig vid min polare. Och så snackar vi lite. Ja, det är lite inför vem som ska komma in på föreläsningen. Vi snackar lite politik och liknande, brukar vi ofta göra. (Ohörbart) sedan bi... sedan minns jag att jag och han beger oss hitåt. Så rör vi oss.

TN: Vem är kompisen?

FC: Ska jag säga hans namn?

TN: Om du vill.

FC: Ja, det är en kille som går på, han går Humanist. Och, och han ha... hade en två tre övriga kompisar som jag brukar snacka med. Men eftersom att vi går olika program så gör vi ju, så kan vi inte träffas så där (ohörbart) ofta. Vi brukar ibland prata lite så här, via Discard och liknande men, men det är ju inte samma sak som att ja träffas, som sagt. Så jag minns att vi rör oss hitåt. Nu minns jag ju att han, vi rör oss ditåt, vi tar oss igenom ingången och sedan sätter vi oss, som sagt. Han sätter ju sig aldrig på samma plats. Och då sätter väl jag mig någonstans här ungefär. Och sedan pågår då föreläsningen i drygt ja, drygt en timme ungefär, eller 70 minuter. Något åt det hållet.

Och sedan ja, efter det så, så händer i stort sätt det som jag ante... tecknade ner tidigare, på tidigare bitarna. En jag, jag ska bara se vad man kan använda för namn på det här. Man kan säga, man kan säga föreläsningen innan allt, innan, innan dådet. Föreläsning, man kan säga, eller man kan säga så här "möte och föreläsning innan dådet". För jag träffade ju min kompis först, som sagt. Och sedan blev det föreläsning. När vi kommer till den här, man kan väl säga att det här är väl alla lektioner jag hade, alla lektioner jag hade. Inklusive, förutom föreläsningen. Det var inget vanligt pass. Så, ja som sagt, allt... allting innan ja, alla lektioner innan.

TN: (Ohörbart)

FC: "Lek... lektion".

TN: Perfekt!

FC: "Lektionerna innan dådet". Och på första plan, där kan jag nog säga att, nu ska vi se här, "lunch, lunch, plugg, sam... lunch, plugg samt, samt huvudsakliga (ohörbart) samt testförberedelser". Eller ja, test ja. "Testförberedelser inför, inför attacken". Så.

TN: Okej.

FC: Så ja. Det är, det är liksom det huvudsakliga jag minns från dagen. Jag kan, nu ska vi se här, eller jag kan försöka skriva eventuella tider också. Ja alltså själva eller nej, det är lite svårt. För jag rör ju mig mellan de olika våningarna. Men, jag kanske kan skriva någonting här typ att dagen liksom ske... allting sker mellan 9:30 fram tills ungefär, fram tills drygt 17:00 ungefär.

TN: Ja.

FC: Men jag kan säga så här, dagen är från eller ja, "dagen är från 09:30-17:00". Så, så det är (ohörbart) så ja tack.

PJ: Tack så mycket.

FC: Det var så lite så.

PJ: Så under hela dagen, kan man säga, är du i den här byggnaden?

FC: Jag är, alltså spenderar ju majoriteten av tiden i den här byggnaden.

PJ: Inte ute och går utan ...

FC: Nej.

PJ: ... (ohörbart)

FC: Jag lä... jag lämnar nästan aldrig skolan under skol-tid. Det är ytterst sällan som det händer. Kanske nej, nej det gör jag inte. Det är väldigt, väldigt, väldigt sällan som det händer. Det är om vi ska iväg någonstans eller (ohörbart) Jag brukar inte heller vara ute på skolgården. Del finns inte så mycket att göra. Sedan är det ju fullt med, sedan luktar det ju väldigt illa. Det är ju fullt med, det röks ju väldigt mycket på min skolan. Och i, personalen har ju upprepat betonat hur oroliga de är med den mängden tobak som smugglas in. Det är strängt reng... rökförbud. Men sedan är det ju det lite det att återigen, jag undrar lite varför skolan inte gör så mycket åt det. De har hög säkerhet här inne. Det är ju gott om personal. Det är videobevakat. Visst, finns värre saker att folk rö... än att folk röker. Tänker även, med tanke på hur hysteriska de ofta brukar vara kring det, så undrar jag lite varför man inte hade kunnat investera mer resurser i det. Man ja, det är ungefär, ungefär vad som hände. Så ja. Återigen, ber om ursäkt om min handstil är lite, har inte skrivit för hand på jättelänge.

TN: (Ohörbart)

FC: Eller jo just det, vid något tillfälle så hade jag även funderingar på att testa göra det i en lite mer öppen miljö. Kanske vid, och det är här borta. Här är ju väntrummet till kuratorn.

PJ: Är det på plan ett då?

FC: Det är plan ett ja. Jeanette heter hon. Tycker väldigt mycket om henne, en väldigt trevlig lugn och empatisk. Och då skulle jag testa sätta mig där inne mest för att, en del av mig kanske behövde försöka tänka igenom allt det här, vad det egentligen är som jag planerar att göra. Jag menar, se om jag kunde testa klä på mig i en lite mer öppen miljö. Jag vet inte, det var kanske någonting i stil med att om någon ändå ser mig, så har jag ändå ingenting att förlora. Och då kan man lika gärna påbörja attacken då men. Dels såg jag att dörren var öppen här, så någon hade ju antagligen sett mig. Och jag övervägde att inte göra det. För att, återigen för många, fick för många människor syn på mig så skulle det antagligen inte bli någonting (ohörbart) Visst, även om detta hade lett till att kanske det inte hade ta... gått så långt som det har gjort nu eller liknande, så hade jag antagligen tagit det alldeles för hårt. För återigen, jag (ohörbart) att jag granskade dem väldigt, väldigt pers... på ett väldigt, väldigt personifierat plan. Så det var någonting åt det hållet. Visst, jag hade ju kanske, hjälp har jag ju absolut varit, varit i ett behov av att söka. Men återigen, hade jag liksom skickats in på något sådant, jag är ganska säker på att hade jag liksom, någon fått reda på detta, vare sig de hade tagit det hårt eller inte, så hade jag antagligen ja. Om jag hade liksom spärrats in på jag vet inte någons, någon teraput eller något liknande, så hade jag antagligen tagit det väldigt hårt. Och då vet jag inte om detta bara hade eskalerat. Vilket är, vilket hade kulminerat att attacken hade skett fast kanske lite längre fram. Någonting i den stilen. Men ja. Där har vi, här har vi i stort sett själva händelseförloppet.

(Ohörbart) sedan hälsar jag även på någon personal. Alltså, för grejen är ju den att jag förs... jag har lite svårt att förstå hur jag lyckades agera lugnt. Alltså liksom när hon frågade mig så var jag lugn, trevlig och sansad. Dels återigen hade det kanske lite att göra med att jag gjorde ju inte detta för att jag hatade någon eller något sådant. Men, men återigen alltså, med tanke på hur jä... nervös jag var och tveksam att, så förstår jag inte hur jag lyckades hålla (ohörbart) helt ärligt. Det var lite det också att, tanken var ju att jag hade ju kunnats försöka smita när attacken väl hade skett. För att det var ju på ett ställa där det inte befann sig så mycket folk. Och ändå, hade det inte tagit lite tid för polisen att komma dit. Men dels fanns det ju redan bevismaterial. Sedan var det ju det att (ohörbart) sak när man lämnar över sig själv. Sedan är det väl det att jag är, jag hade ju antagligen inte klarat att hålla inne det. Så ja, det var

(ohörbart) Ja här har vi, men här har vi i stort sett hela händelseförloppet.

TN: Ja.

FC: Både innan och efter föreläsningen. Ursäkta om det är lite slarvigt ritat.

TN: (Ohörbart) hyfsat bra ut. Du, jag tänkte bara, du berättade lite om förberedelserna under dagen där, att du gick in på toaletten bland annat.

FC: Ja.

TN: Tillexempel.

FC: Ja alltså det är typ det enda jag gör.

TN: Ja. Gör du några andra förberedelser?

FC: Nej, inga andra liksom. Det enda jag, jag vet liksom, mitt psyke, alltså det känns bara som att man slängs fram och tillbaka liksom, "ska man göra det, ska man inte göra det, kommer man klara det eller kommer man, blir det bara att bryta ihop när man väl är på väg så händer inte särskilt mycket". Jag har inte kunnat göra några men... några för jag försöker göra några mentala förberedelser. Det är lite svårt med. Så återigen, ja.

TN: Och tillexempel informationsinhämtning?

FC: Nej. Eller faktiskt en sak, faktiskt. Och det är att, när jag väl är här inne under lektionen, så minns jag att här inne under lektionen, alltså i skulptering, så frågade jag min lärare. Sedan vet jag inte nödvändigtvis om det ja, har med attacken att göra eller om jag bara är nyfiken. Det, det kan nog vara en blandning. Men jag frågade lite henne om hur övervakningssystemet på skolan fungerar liksom. "Är det här någon liksom, vem har tillgång till det, är alla korridorer videobevakade?". Sedan har inte det att göra med att jag försöker använda det till min fördel utan det har ju snarare bara att göra med att jag vill försäkra mig om att det jag gör syns och att det kommer med på bild och att de ser att det är jag. För återigen, jag hade ju inga planer på att försöka komma undan med det här. Så yes nå... så jag frågade henne någonting om det. Och sedan pratade vi även lite om, ja vi kom i en liten djupning, en lite djupare, bredare diskussion om liksom nej, jag har ju, jag har ju läst väldigt mycket kriminologi om skolattacker och liknande liksom. Varför de sker och liksom återigen, det är mitt in... jag är, jag är intresserad av många sådana ämnen. Psykologi och sociologi etcetera.

Tycker väldigt mycket om min skulpteringslärare också. Hon är ganska lugn, hon är lite, hon är klok och väldigt pratsam också. Kan ha att göra också med att hon är inte bara utbildad bildlärare, hon har även lärarexamen i biologi. Så hon är ju väldigt högutbildad. Så ja. Just det, det sker ju även något, jag lämnade faktiskt skolan vid ett tillfälle, ursäkta om jag glömde säga det. Men, för det sker en brandövning också. Jag, eller jag tror, jag tror det, jag tror. Ja, det sker en brandövning någon gång på måndag. Jag, ja jag tror eller ja det måste vara, ha varit på måndag. Och då ja, då går vi ju som sagt ner och kommer ut här någonstans. Här står då min lärare och har också fullt med eleverna.

TN: Ja. Vilken tid var det?

FC: Kommer jag inte exakt, kommer jag inte riktigt ihåg. Så ja. Ja, det är liksom, det är liksom själva grundläggande händelseförloppet under dagen. Så yes.

AE: Jag tänker på en sak där. Du kanske har svarat på det men då har jag missat det. Väskan

med verktygen, var förvarade du den under dagen? Hade du den med dig hela tiden ...

FC: Jag hade den ...

AE: ... eller låste du in den i ett skåp?

FC: Nej, jag hade den med mig hela tiden.

AE: Du bar runt den hela dagen?

FC: Jaja. Det är det som ändå, jag tycker det är så konstigt att jag ändå lyckades behålla lugnet. Jag liksom befann mig ju i matsalen med fullt med människor runtomkring mig. Jag befann mig här ute (ohörbart) människor fullt runtomkring mig.

AE: Hade du några läs-böcker i den också eller var det bara yxan och hammaren?

FC: Jag tror nog att jag tog ut några utav våra läroböcker för att ge plats åt andra. För att det inte skulle sticka ut överdrivet mycket. Sedan återigen, ja. Sedan är jag ju lite, som sagt, lite nyfiken kring varför man inte har någon sådan säkerhetskontroll på vår skola.

AE: Din bästa komp... eller din kompis du pratade med (ohörbart)

FC: Ja han är en, han, han är en bra eller han var, han var en (ohörbart)

AE: Var det ingen som undrade vad du hade i väskan?

FC: Nej, han alltså nej (ohörbart) Visst, den var ju kanske, den kanske såg lite ut... väl uttöjd ut. Alltså, lite så här på det ena hållet. Men det brukar min väska vara. Jag brukar ha så mycket saker i den och jag, den är ganska tung också så. Sedan tror jag inte att han bryr sig så mycket. Men, men ja.

AE: Okej.

FC: Ja. Sedan undrar man ju lite, sedan undrar jag ju lite hur han känner just nu, att för han satt ju, och han och jag satt ju och hade ett ganska trevligt, lugnt samtal bara någon timme innan attacken tog plats. Eller ägde rum. Så det är ju (ohörbart) så ja. Men som sagt det, det är händelseförloppet i sin grund.

TN: Vilken tid knäckte du datorn?

FC: Det kommer jag, det måste ha varit någon gång, det måste ha varit någon gång mellan, det måste ha varit någon gång mellan, nå... någon gång närmre tretiden ungefär. Precis, för, för ja, för det var ju det första jag gjorde efter att jag hade lämnat skulpteringslektionen. Och den lektionen skulle egentligen sluta tio övor tre men vi fick ju gå lite tidigare i och med att (ohörbart) komma till den här förelä... till den här coexist, det här coexist-evenemanget. Så ja. Men och som sagt, nej jag låste inte in några. Jag brukar aldrig låsa in saker. Jag har alltid en ryggsäck med mig.

AE: Jo men inte med yxa och hammare och sådant?

FC: Nej.

AE: Nej.

FC: Nej, nej, nej. Men ...

AE: Det var ju ett särskilt innehåll menar jag.

FC: Jaja. Jag har aldrig (ohörbart) nej jag låste inte in det.

PJ: Jag har faktiskt en fråga där. Tä... har du, du är, har du haft ...

FC: Nej. Jag har ...

PJ: ... vapen med dig eller verktyg?

FC: Nej aldrig.

PJ: Nej.

FC: Det har jag aldrig haft. Sedan är det ju det att jag, på senaste tiden har jag inte lyckats komma in i mitt skåp. Jag vet inte alltså, ja jo, jag slår in koden men ingenting händer. Sedan har jag inte så mycket i skåpet (ohörbart) men ja. Yes. Ja, det är hela händelseförloppet så att säga.

TN: Hämtar du någon information på internet ...

FC: Nej.

TN: ... inför?

FC: Nej, nej.

TN: Nej.

FC: Inget, ingenting.

TN: (Ohörbart)

FC: Ingenting sådant. Jag vet inte om det dels hade, om det var, det var, dels var någonting medvetet under det. Eller om det bara var att jag inte (ohörbart) Återigen alltså, jag det lugnet som vissa människor som utför sådana här attacker har för att de ändå känner ett visst driv och en viss (ohörbart) Jag hade inte den, så jag tror inte jag hade energin till att försöka tänka igenom det. För då måste det ju finnas ett grundintresse. Men ja.

PJ: Ska vi ta det med, vi, vi kan ställa en fråga om det. Om du sku... nu vill jag att du ska fundera och jag kan ha fel. Och då säger du "nej fel". Ja så. Men när du, när ni har varit på kriminologi, är det så att du går direkt till plan två och sedan upp till plan tre, så som du har ritat?

FC: Jag alltså går rakt ut ur salen. Först till toaletterna på plan två och kollar. Men de är låsta. Eller ja, eller upptagna. Och sedan rör jag mig direkt upp till plan tre. Allting sker väldigt, väldigt snabbt. Jag tänk... jag tror nog bara att jag tänkte rakt att "det är nu eller aldrig". Ursprungligen tror jag att jag kanske hade planer på att utföra det på en tisdag istället för att, jag vet inte, det fanns mycket mer, hade inte så mycket lektioner då eller något åt det hållet. Men, men jag tror nog att alltså jag vet inte. Det, fast det var en ganska ti... jag tror nog det var en tillfällig tanke som, som strömmar iväg sedan. Det ...

PJ: Men fanns det någon gång under dagen som du tänkte "jo ah jag, jag skiter i det här. Jag

åker hem"?

FC: Det fanns många tillfällen då jag tänkte så. Men ...

PJ: Men du gjorde inte någonting då?

FC: Alltså jag blev, sedan när jag väl tänkte på det så kom ju bara de här känslorna. Att amen skulle någon på något sätt ertappa dig med det här, vare sig de bestämmer sig för att ringa polisen eller inte, vare sig de bestämmer sig för att redigera det eller inte, så kommer jag antagligen inte kunna ta det. (Ohörbart) jag har väldigt, väldigt svårt att ta nederlag. Så jag kanske hade fått hjälp. Jag kanske hade fått dess... det emotionella stöd jag behöver. Men och andra sidan ha... sättet jag hade tagit det på hade ju på något plan bara gjort så att jag hade känt ännu, alltså jag hade antagligen bara upplevt mig själv som ännu mer otillräcklig och återigen, jag hade min, jag hade antagligen bara förvrängt min världsbild ännu mer. Vilket antagligen bara hade lett till att jag hade fått för mig att utföra attacken framöver. Men jag hade jättemånga tankar. Så det var ju en konstant, jag hade ju en konstant våg i huvudet där jag liksom försökte liksom "ska jag göra det här, kommer jag klara av?". För det är ju liksom, återigen jag hade ju liksom inga tankar att "det här måste vara en dödlig attack". Utan den, den enda tanken var bara att "gör någonting som får polisen att komma". Något åt det hållet.

PJ: Någonting som får polisen att komma?

FC: Ja! Någonting som ja, något åt det hållet. Så ja.

TN: Jag tänkte på det, när du går in på kriminologilektionen, så går du in med din kompis där ja?

FC: Ja. Sedan ...

TN: När, när du lämnar sedan?

FC: Nej jag tror nog bara att, jag vet inte om vit kanske har någ... ja vi byter något ord med varandra innan vi sticker. Han, han, han pratar väldigt mycket. Har jag absolut ingenting emot. Vi brukar prata om ganska intressanta saker och ha ganska trevligt. Men det ko... jag kommer inte exakt ihåg nej, alltså jag tror inte det var något omfattande vi pratade om. För ganska snabbt (ohörbart) eller det gick ganska snabbt. Det var lite, ganska högt tempo. Jag sprang inte men kanske power-walkade eller något åt det hållet. Så något åt det hållet.

AE: Jag har en fråga där.

TN: Ja.

AE: Advokaten igen tog bandet. Du sa det Fabian, att du, du, när du gick ut från kriminologilektionen, så tänkte du "nu, nu, nu eller aldrig". Och du gick direkt mot toaletten.

FC: Ja.

AE: Ja. Och så var de upptagna. Och så gick du upp till trean istället. Hur gick dina tankar under kriminologilektionen? Var det någonting särskilt där som sades (ohörbart) som gjorde att du, du verkligen bestämde dig för att ...

FC: Nej!

AE: ... utföra detta?

FC: Nej, faktum är att, när jag ändå satt där, så jag brukar, kriminologi är ett av mina absoluta favoritämnen. Det är trevliga klasskamrater, det är intressanta ämnen, det är intressant föreläsningar och jag har presterat bra inom det ämnet. Vad jag vet i alla fall. Och vad min lärare har sagt. Han har gett mig beröm och likande.

AE: Det var inget särskilt ni pratade om då som ...

FC: Alltså vi, vi hade ju som sagt en advokat på plats och han pratade ju väldigt mycket då liksom. "Var går gränsen, hur ska man överväga?". För det är väldigt mycket diskussioner kring, hur kan man försvara en person som har begått det här brottet eller liknande? Och han hade väldigt bra saker att säga. Han berättade också att det han, han tyck... han berättade ju också lite om vad som krävdes för att bli advokat och liknande. Fast jag tror nog nästan bara jag, jag var på, jag tror jag var på gränsen till att börja gråta vid något tillfälle. För jag insåg bara att, "fan det här är ju roligt. Nu mår jag ändå lite bättre". Men återigen alltså, jag tror nog det bara hade, gjorde att jag i grund... i längden bara kände mig ännu mer desorienterad. Att jag klarar inte det här, jag måste. Alltså i, det finns ingen framtid för mig. Jag kommer inte kunna ta det här i framtiden. Att det liksom går från, att det går från att jag mår jättedåligt till att vara jätteglad. Vilket antagligen leder till att jag bara mår ännu sämre i längden. Men det var inget särskilt han sa. Alltså jag tyckte ju bara att han var duktig och intressant att lyssna på.

AE: Nej, men det kanske inte just vad han, vad han sa men överhuvudtaget det ämnet som ni diskuterade om det ...

FC: Alltså ...

AE: ... om det gjorde att fick en knuff i ryggen, att "nu ska jag, nu måste jag genomföra detta"?

FC: Nej, alltså ingen, alltså ja och nej. Alltså jag må... jag tyckte ju bara att det var trevligt och roligt. Men det i sig gjorde ju bara till att jag kände, ja jag kände mig ja, jag kände mig liksom så här "vad fan är det som händer, jag klarar inte det här rent mentalt eller emotionellt". Vilket i sig bara ledde till att jag kände mig väldigt sorgsen. Jag grät inte men jag var (ohörbart) men jag tror inte jag var långt därifrån. Och det, jag tror nog att det var lite utav ett tillfälligt emotionellt sammanbrott som jag känner här inne. Vilket i sig bara fick mig att tänka att "jag kommer inte klara det. Jag kommer liksom inte klara att fortsätta så här. Nu mår jag jättebra men jag kommer säkert må jättedåligt sedan. Så det är lika bra jag, om jag bara går och utför ..."

AE: Jag förstår.

FC: "... attacken".

AE: Jag förstår. Men det var ändå, det har framkommit någonstans att du ändå var så pass närvarande under lektionen så att du ställde frågor och att ...

FC: Det ...

AE: ... du var intresserad.

FC: Eller ställde, jag kan... jag kanske var lite otydlig med. För det var ingen fråga, det var typ mest lite att resonemang, vi pratade lite om olika orsaker till brottslighet. För han pratade

ju väldigt mycket hur statistiken ser ut, hur kriminaliteten i Sverige har utvecklats, vad han har sett som advokat. Och så var det väldigt mycket diskussioner kring det.

AE: Okej.

FC: Så det var ju, jag tror jag sa någon gång, jag tror jag gick in och, i diskussioner lite kring typ hur socioekonomi... socioekologiska bakgrunder eller splittringar, segregation och liknande. Och det, sedan var det typ, det som förvirrade mig så himla mycket var att detta var ju i slutet av lektionen. Alltså precis innan jag utförde attacken. För jag har, men jag vet inte det tillräckligt, ja tillräckligt engagerad för att ändå kunna gå med i diskussionen lite. Ändå visa lite att man hänger med. För ja, det är ju även, det är ju ändå. Vet inte om det är ett kunskapskrav, kursen. Men det är ju definitivt någonting som en lärare kollar på, om man är delaktig i klassrummet. Och jag, ibland så pratar han om att jag kanske pratar lite väl mycket. Men han, min lärare prat... sa ofta till mig att ja, han sa väldigt bra saker, hade bra resonemang när jag, när vi diskuterade i klassrummet. Och kriminologin alltså, att det ändå var lite blandat med klasskamrater var ju ofta, jag tror det var en bidragande orsak till att jag mådde lite bättre. Det blir lite mer variation, träffade lite nytt folk, lite mer blandat, lite mer intressant att diskutera. Individuella val har nog ändå varit mina favoritkurser av någon anledning. Visst, det är ju frivilliga val så, men ja. Så men ...

PJ: Du där i början, för vi börjar närma oss en halvtimme här så. Och men jag tycker det är viktigt att, jag vill (ohörbart)

FC: Ni får ställa, alltså ni får ställa vilka frågor ni vill.

PJ: Ja nej, ja. Och men det är också viktigt att den kommer fram som du, för du hade någonting som du sa. Ja att du ville se om det skulle komma fram i en kontext eller har det ko... kommer du ihåg det? Du sa i början "nej, det är ett par saker jag ville, men jag ser om det kommer i samtalet". Har det kommit fram eller, eller är det någonting du vill ...?

FC: Nej alltså jag tror inte det är någonting som jag inte har sagt hitintills. Eller jo, kanske en sak, och det är ju det här jag pratade om det här med att jag på något sätt lyckas behålla lugnet och liknande under dagen. För det är ju lite återigen, jag ber om ursäkt om jag upprepar mycket här med politiskt och det. Mest det att när, om ett, oftast när ett sådant här dåd sker, så att man, att, att man ofta brukar kunna hitta ganska likande mönster. Alltså det här att det finns oftast psykiska besvär hos gärningsmannen eller liknande, även fast det finns politiska åsikter. Jag har ju försökt fundera väldigt mycket liksom om det ändå kan finnas någonting. Yes, och det, det jag har kommit fram till är, det här är ju möjligen ett dåd som jag hade kunnat använda för att få fram mina politiska åsikter, i och med att det är väldigt högmedialt. Och jag har ju fått, har ju uppmärksamats mycket. Men även om jag skulle göra det så finns det alldeles för mycket känslor blandat i det hela. Och det är ju gan... och det är ju inte det som brukar vara grundläggande, om man ska prata politik. Utan då måste man kunna vara saklig. Och det är ganska svårt när det ligger för mycket emotionella drag i det hela. Så möjligen någonting åt det men jag tror inte, jag har ju redan sagt väldigt mycket om det. Men nej inget, för övrigt har jag inget mer att säga.

PJ: Nej, det är bra. Och det är viktigt att du känner det.

FC: Återigen, ni får ställa vilka frågor ni vill. Jag, jag ska försöka svara på så mycket det bara går.

TN: Ja, bara en sista fråga. Och vi har berört det lite. Vad är det som får dig att "okej, nu genomför jag det här"?

FC: Det är nog att, att jag känner mig så, att jag precis ändå har varit på en föreläsning som gör att jag mår lite bättre. Alltså jag mår ju lite, jag pratar lite, så har jag ju pratat med min kompis och liknande. Men också väldigt mycket alltså att, att jag känner mig så desorienterad. Det är så mixade känslor. Jag tror att det gör att återigen, jag är på gränsen till att gråta men jag lyckas ju hålla det inne. Och jag torr att det gör att jag blir väldigt emotionellt utmattad eller mentalt utmatad. Det faktum att jag sedan (ohörbart) men jag har ju redan knäckt min dator och liknande, det finns ingen. Och det kommer ju kosta en hel del, vare sig det, om jag, ja jag, och jag hade ju, en del av mig tänkte ju kanske att jag hade ju kunnat försöka ljuga och säga att det var en olycka eller något sådant. Men återigen, jag hade nog inte kunnat ta det så väl. Jag hade bara fått dåligt samvete. Så jag antar att det är bara att jag blir, de här mixade känslorna gör bara att jag känner mig emotionellt utmattad. Och att det inte finns något att gö... ja, att göra. Eller något som jag kan göra.

Så det är någonting åt det hållet. Men det är klart, jag är ju fortfarande väldigt tveksam om det här faktiskt är någonting jag kommer kunna klara av att utföra. Alltså den här attacken. Det är någonting i stil med det. Men det är svårt att beskriva. Rent, rent ordmässigt.

TN: Jag har inget mer.

PJ: Inte för idag.

TN: Nej.

AE: Nej, jag har ingenting heller. Jag har inga fler frågor.

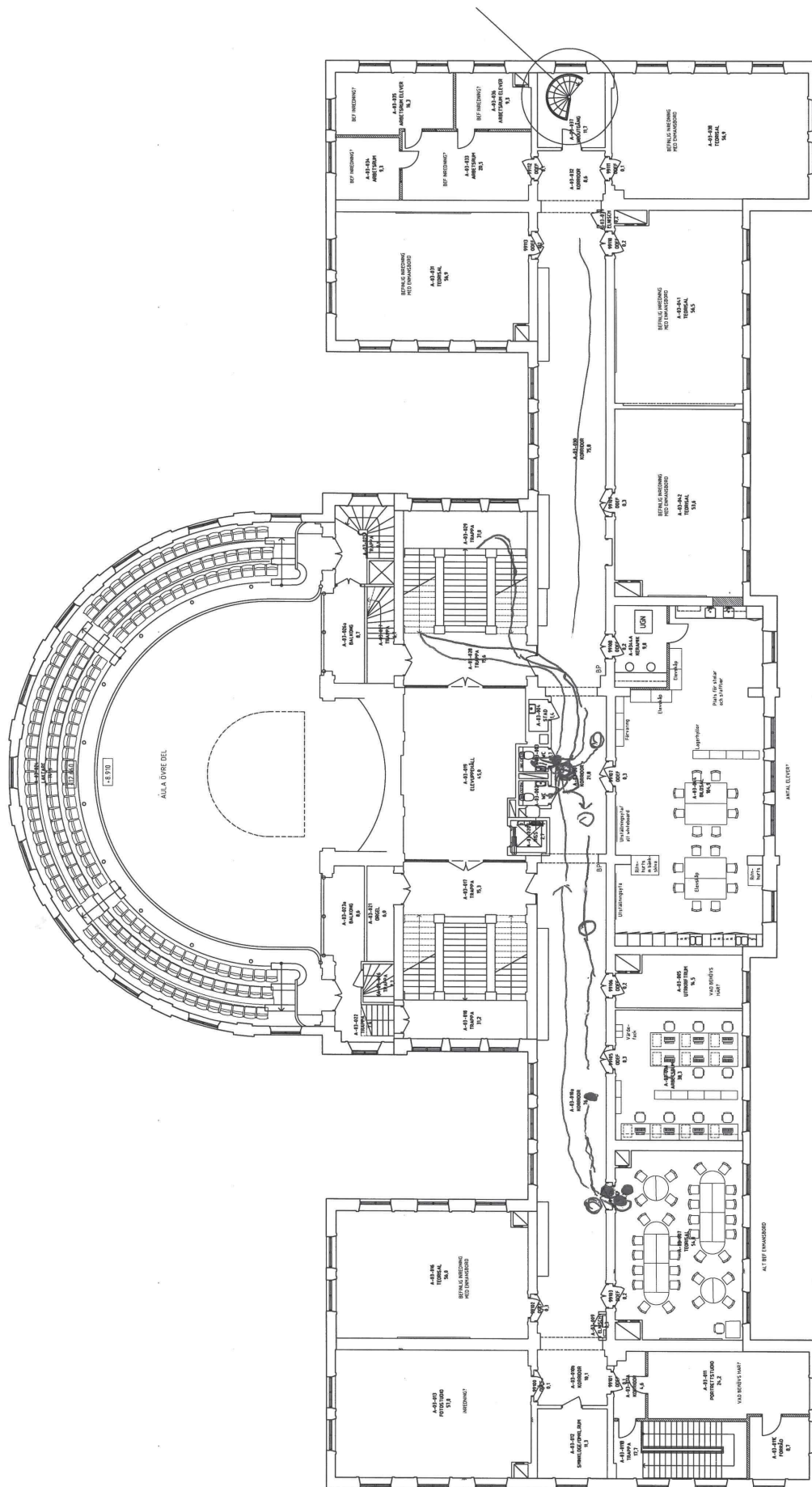
TN: Nej. (Ohörbart)

FC: Men tack så mycket för det här förhöret.

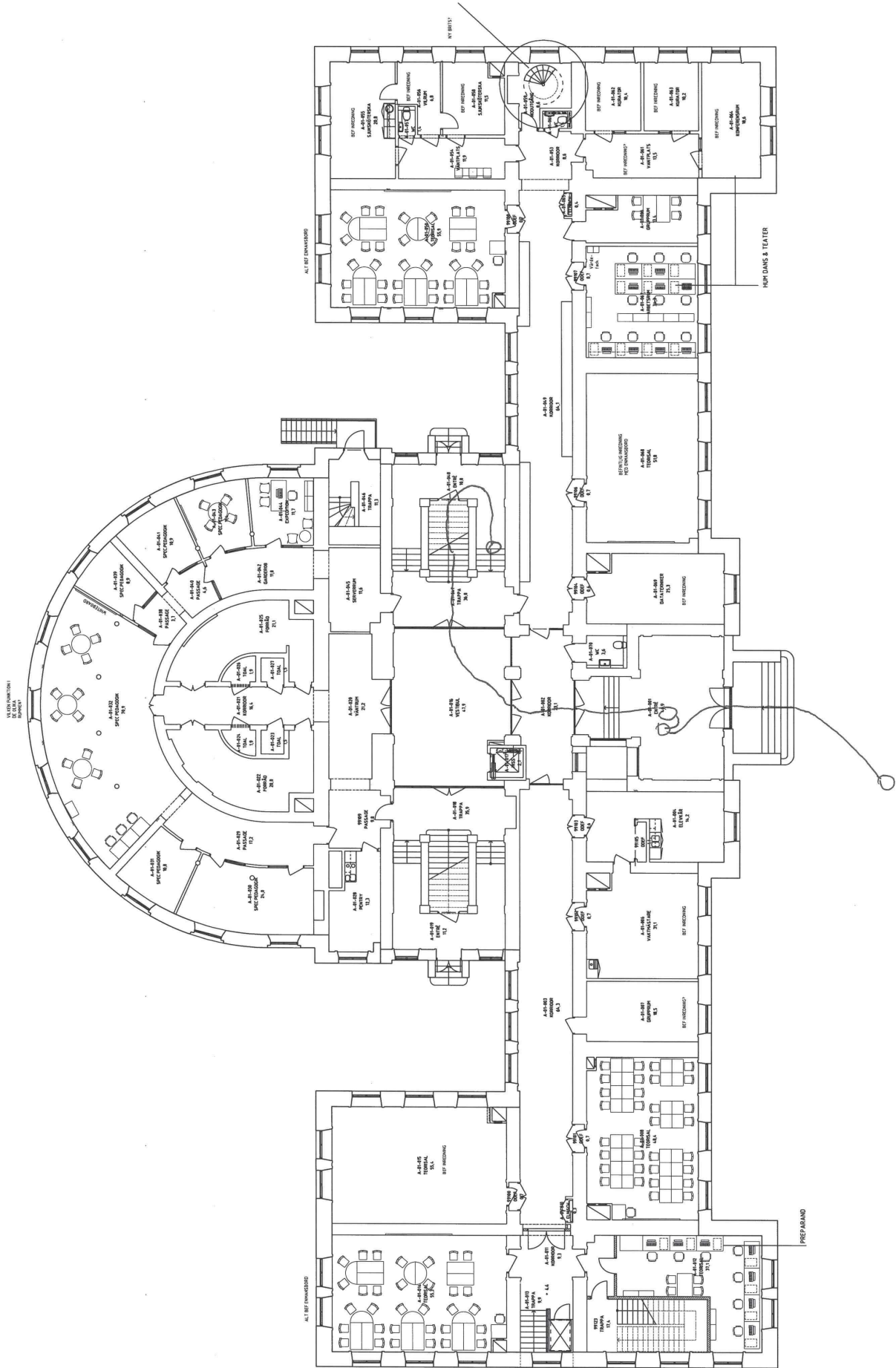
TN: Då avslutar vi förhöret och klockan är 11:16.

Attackeras händelse förlopp

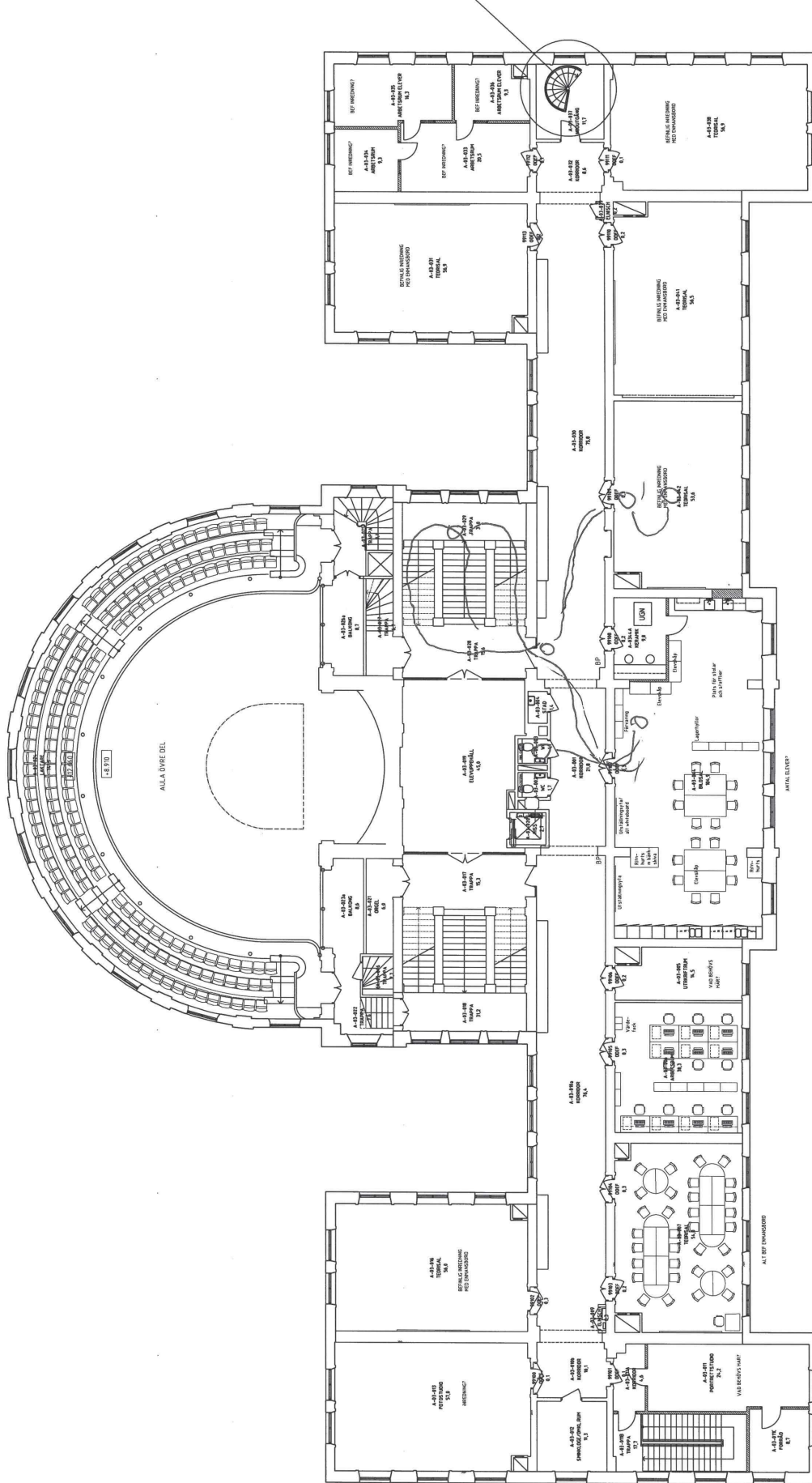

Vägled av polis ut ur skolan

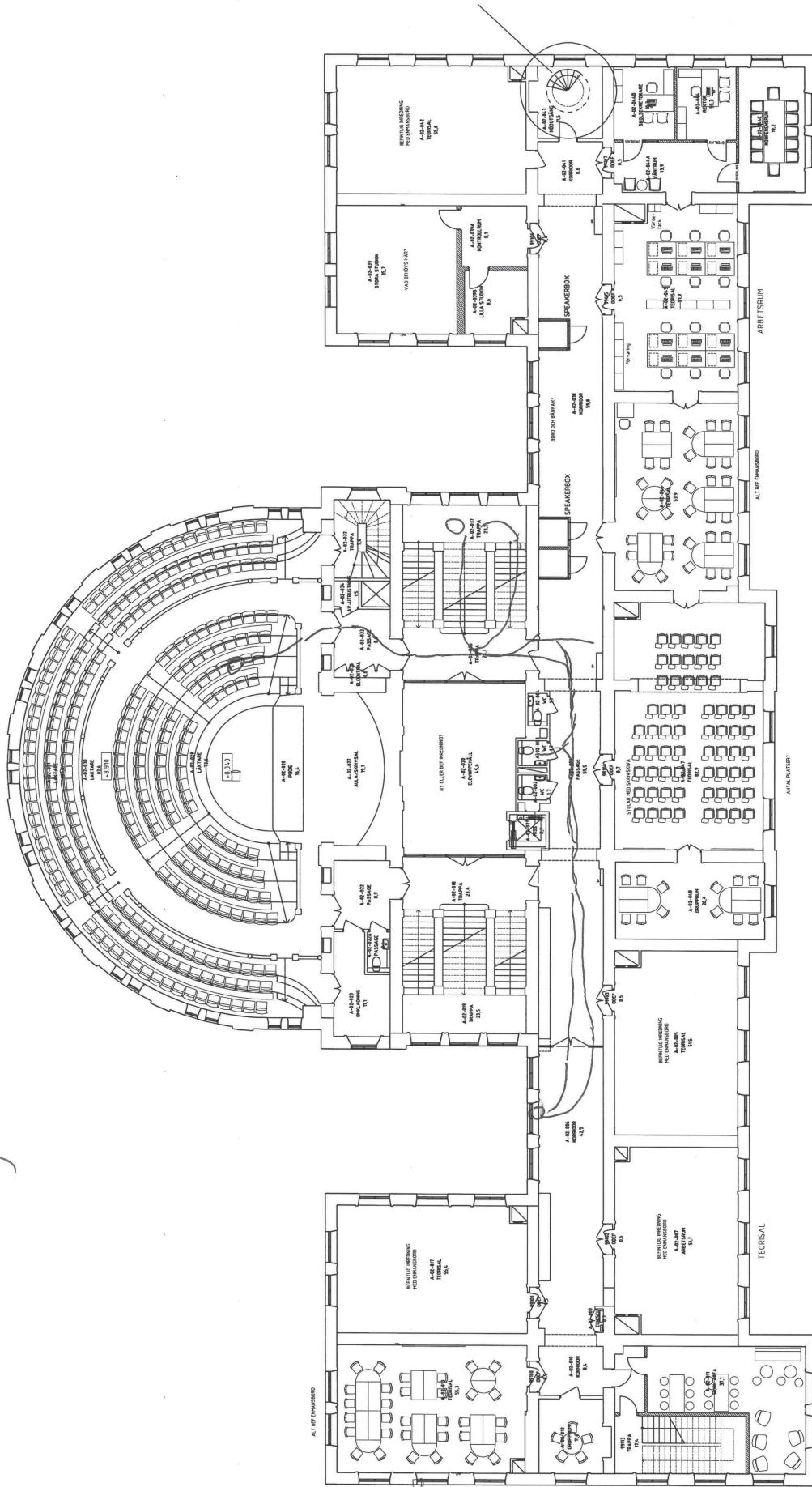

lekföreläsning
innan
dådet

O-föreläsning

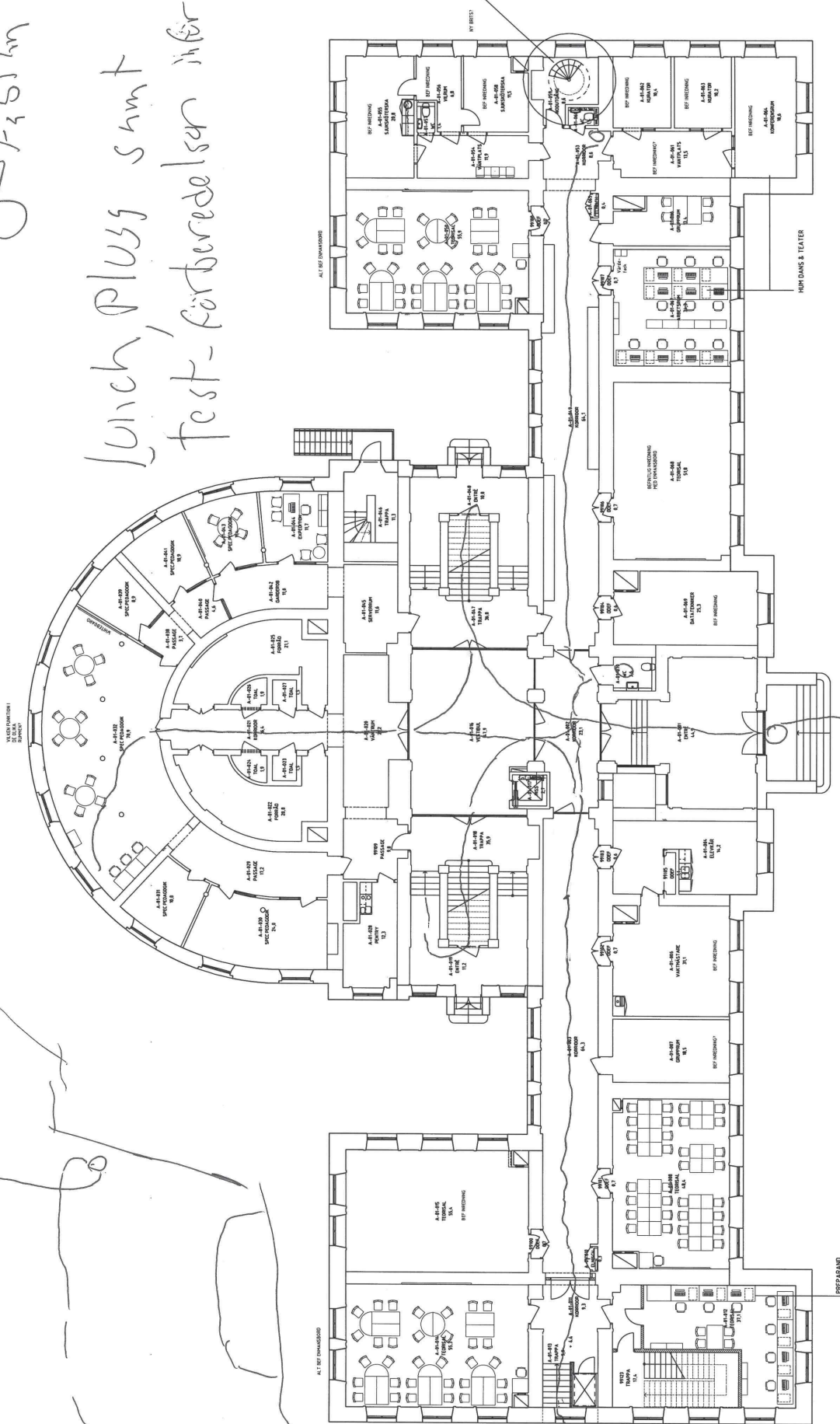

möte och Föreläsningssal d2det O-Fsbim

O-film

lunch, Pluss samt
test-förberedelser inför attack

Dagen är från 09:30-17:00

Följande är en sammanfattning av förhöret. Förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian förevisas 3 stycken planritningar över våning 1,2 och 3 i byggnad A på Malmö Latinskola.

Fabian ombeds att berätta om händelseförloppet så detaljerat som möjligt från det att han lämnar kriminologiföreläsningen tills att polisen griper honom. Fabian informeras om att han gärna får använda sig av kartbild när han berättar.

EFTER FÖRELÄSNINGEN

Fabian förklarar att föreläsning om kriminologi var i Aulan på andra våningen i byggnad A och föreläsningen hölls av en advokat. Fabian markerar ut vart han satt på föreläsning (se bilaga#1) och berättar att efter föreläsningen så gick Fabian direkt mot toaletterna på andra våningen men båda två toaletterna vart upptagna. Därefter begav sig Fabian med snabba steg mot trappan och tog sig upp på våning 3 och gick in på en av toaletterna (se bilaga #2). Fabian noterade att det var helt tomt i korridoren. Föreläsningen slutade runt närmare 17:00 och därefter minns Fabian att han någon gång under förberedelsen tittade på klockan och såg att den var 17:07, Fabian misstänker att attacken påbörjades ca 17:10.

Inne på toaletten tog Fabian på sig jackan, tog fram magväskan, verktygen, Fabian tog skarfen och band den med en dubbelknut runt sin hals, precis som om han skulle ha den som en vanlig halsduk. Fabian tog i den ena delen av skarfen och sträckte ut den över hans ansikte, därefter satte Fabian på sig sin keps med skärmen framåt och sedan tog han huvan från tjocktröjan och drog över huvudet så att ingen annan del av huvudet syntes. Därefter satte Fabian på sig hörselkåporna. Magväskan tar Fabian och binder runt midjan, facket som täljkniven sitter i är redan fastspänt till magväskan. Yxan la Fabian i magväskan så att egget stack ut en bit från magväskan utan att den trillade av. Fabians skol-id kort som han brukar ha i ryggsäcken la han i ena jackfickan ifall han skulle få för sig att röra sig till en annan del av skolan där kortet skulle behövas för uppläsning.

Fabian berättar att han tänkte att yxan nog inte var det bästa vapnet att börja med eftersom att det krävs ganska kraftfulla rörelser som är långsamma samt svårare att koordinera.

Fabian berättar att någon gång under sin tid på toaletten så satte han sig ner på sitsen och att någonting slår till inom honom och han tänkte "vad är det jag håller på med och vad är det som gör att jag inte kan lägga ner verktygen och fortsätta som vanligt". Fabian berättar att han tänkte på att om någon får syn på honom eller på något sätt skulle misstänka någonting skulle det att rapporteras på skolan och det skulle i så fall ta väldigt hårt på Fabian. Fabian tänker mycket på hur folk i så fall skulle uppfatta honom och dessa känslorna överrumplade hans förnuftiga tankar.

Fabian hörde sedan att någon går in på toaletten bredvid och då bestämde sig Fabian för att det här är hans enda moment, det kommer bli mycket svårare om Fabian skulle stöta på någon i korridoren. Skulle Fabian stöta på någon i korridoren skulle personen kunna misstänka någonting, personen skulle kunna fly samt hinna varna andra personer.

ATTACKEN

Fabian berättar att han först kikade ut lite från toaletten och tittade om någon var i korridoren eller om det fortfarande är tomt, det var fortfarande tomt i korridoren. Fabian lämnade toaletten långsamt och ställde sig utanför toalettdörren (se bilaga #2) och stod där i ca 30 sekunder innan Victoria kom ut. Först så agerade Victoria nästan lite skojigt och blev överraskad, hon kanske först trodde att det var ett skämt för att hon säger "oj du skrämde mig" och log. Sedan när hon såg att Fabian var maskerad så kunde han se att Victoria blev lite rädd och då frågade hon vem Fabian var, Fabian svarar inte och sa inte ett ord under hela attacken. Fabian förklarar att anledningen till det var att om han kommunicerade med offren eller om dem skulle kunna identifiera honom på något sätt skulle det få honom att tveka rent emotionellt, vilket han redan gjort från början.

När Fabian tog upp kniven och höll den mot henne så började hon att backa längs toaletterna och Fabian följde efter långsamt. Därefter drog Fabian kniven bakåt och sedan sköt ut handen som en fjäder mot hennes kropp och kniven träffade vid sidan av bålen (Fabian pekar på vänster sida av kroppen i höjd med revbenen). Det fick henne att skrika till och hon föll ner på baken. Därefter stoppade Fabian undan kniven och tog fram yxan och började hugga. Fabian höll yxan med två händer och slog slag mot hennes huvud och hals med den vassa sidan. Fabian berättar att han försökte centrera tyngden i sina slag. Fabian tror att det var ca 3-4 stycken slag vid detta tillfället.

Fabian berättar att när hon slutade att röra på sig så känner han den här vedervärdiga lukten som är tjock, lite syrlig, tung, lite metallisk samt lite söt vilket var väldigt vidrigt. Så fort

Fabian har fått ner Victoria så vände han sig bort eftersom det var väldigt svårt att processa allt, en mattelärare som Fabian i grund och botten tycker om ligger nu här med flera djupa sår i huvudet och ett kritiskt läge.

Fabian berättar att Victoria skrek efter hjälp, sparkade väldigt mycket och försökte kämpa tillbaka så gott det gick, Fabian fick en del sparkar på sina underarmar. Victoria ligger med sin kropp på högra sidan och så fort Fabian landade ett slag i huvudet med yxan så slutade hon att röra på sig. När hon slutade röra på sig så hör han någon i korridoren bakom sig.

OFFER 2

Fabian berättar att han sedan hörde och såg en kvinna längre ner i korridoren (se bilaga #2), Fabian vet inte vart ifrån kvinnan kom. Kvinnan sprang mot ett av klassrummen och försökte öppna dörren till klassrummet med en typ av tagg, Fabian sprang efter henne i hög hastighet. Kvinnan hann precis låsa upp dörren och komma in bakom den, hon står då precis innan för klassrummet och försökte stänga dörren. Fabian berättar att han sprang nästan förbi dörren på grund av sin hastighet men han lyckades få tag i handtaget till dörren. Därefter blir det en dragkamp, det enda som hindrade Fabian från att komma åt kvinnan var dörren. Fabian kom in emellan dörren och klassrummet och fick därefter tag i kvinnan på något sätt, Fabian minns inte exakt hur men det fick henne att tappa balansen vilket ledde till att hon hamnade på marken.

Därefter hann inte kvinnan göra mycket mer innan Fabian landade ett slag med yxan mot hennes huvud och hals. Fabian minns inte om första slaget var mot huvudet eller halsen men han berättar att han höll yxan med två händer och slagen träffade på höger sida av halsen/huvudet och kvinnan låg på vänster sida med kroppen. Fabian berättar att det var flera slag mot huvud och hals men han vet inte exakt hur många, det var tillräckligt många slag för att lämna hennes ansikte bortom potentiell beskrivning. Slagen var ganska långsamma men kraftfulla. Fabian berättar att han stod i en position över henne när han utdelade slagen med yxan.

Fabian tror att det är med högerhanden han greppade tag i henne och på något sätt fick ner henne till marken. (Fabian försöker fysiskt förevisa hur han gjorde. tid: 18:50). Kvinnan skrek hysteriskt när Fabian hade fått tag i henne men hennes skrik slutade när väl slaget hade träffat, då dröjde det inte länge innan hon började kvida istället, alltså att blod forsade från halsen, huvudet och munnen. Fabian kunde inte se vem det var och det var speciellt svårt att känna igen henne när hon hade ett hål genom huvudet. När kvinnan låg där svårt skadad bestämde sig Fabian för att lämna klassrummet och brydde sig inte om att fortsätta. Fabian tror att det beror delvis på att han ville kolla om någon annan kom men även att Fabian äcklades av att se

hennes tillstånd och tog sig inte tid till att försöka identifiera kvinnan eftersom han ville undvika den emotionella anknytningen.

Fabian berättar att om det var någonting han hade förberett sig mycket på så var det att han skulle kräkas under attacken eftersom att Fabian har aldrig sett någon bli brutalt nerslagen på ett sådant sätt. Fabian visste inte hur han rent kroppsligt skulle reagera.

Fabian berättar att kvinnan skrek hysterisk och försökte skrika på hjälp samt precis innan Fabian fick ner henne på marken så skrek hon vad fan håller du på med?. Hon försökte att kämpa emot med framförallt sparkar.

Fabian berättar att han inte reagerade så mycket på dem eftersom att Fabian tror inte att han brydde sig så mycket om det gjorde ont eller inte.

LÄMNA KLASSRUMMET.

Fabian berättar att han lämnade klassrummet och får syn på att Victoria försökte röra sig, det var väldigt vaga och stela rörelser men hon reste sig upp litegrann. Då sprang Fabian mot henne och landade ytterligare två eller 3 yxslag till mot huvudet/ sidan av kraniet och det ledde till att hon inte rörde sig något mer, hon blev stel som en staty.

Fabian berättar om personerna skulle dö eller inte tänkte han inte särskilt mycket på, det enda Fabian tänkte på var att det här skulle vara en attack. Fabian är medveten om att i många av sådana här fall så går personernas liv att rädda.

Därefter gick Fabian ut mot trappuppgången för att se om det är någon som kommer men det var det inte. Fabian förklarar att han gör det för att om han skulle stöta på någon person till så kommer han antagligen bara att tveka och Fabian hade inga planer på att kolla om det fanns fler personer i korridoren. Fabian kände sig utmattad efter det han hade gjort. Därefter gick Fabian in på samma toalett som han varit på tidigare och stängde dörren och låste efter sig. Nu la Fabian ifrån sig sakerna, han knäppte upp magväskan, la ifrån sig yxan som nu var helt röd med blod, han tog av sig sin improviserade mask, tog av sig hörselkåporna och tillslut hade Fabian bara kepsen och hoodien på sig.

Sedan ställde sig Fabian upp och ringde 112, det är en kvinna som svarade och Fabian sa att han hade mördat två stycken personer. Fabian sa till operatören att hon skulle skicka en bil hit som kunde omhänderta honom. Hon frågade om Fabian var beväpnad och då svarade Fabian att han inte var det längre utan han har lagt ifrån sig allting.

En stund därefter hör Fabian steg utanför toaletten och då öppnade Fabian dörren långsamt och får syn på två stycken poliser som drog sina tjänstevapen mot honom och skrek polis!. När Fabian kom ut ifrån toaletten så la han sig ner och la händerna bakom ryggen för att underlätta för handfängsel. Därefter drog de bort Fabian en bit ifrån offret och lägger honom där tills två andra poliser kommer och hämtar upp honom. Fabian berättar att räddningstjänsten kom med en bår. Först ser de offret som låg precis vid toaletterna, Fabian säger till polisen att där låg en person längre ner i korridoren. Fabian fick höra att någon säger att hon fortfarande andas (offer 2) men de hittar ingen puls hos Victoria (offer 1).

Fabian minns även att någon del av honom hoppades på att den andra kvinnan skulle överleva eftersom att om detta skulle vara en dödlig attack eller inte var inget som Fabian hade bestämt sedan tidigare.

Polisen frågade Fabian om han var ensam och då svarar Fabian att han var ensam. Fabian förklarar att han var samarbetsvillig under hela gripandet och transporten. (se bilaga #3 för utfärd av poliserna).

Fabian förklarar att han har svårt att minnas mer kring vad han kände och tänkte under händelseförloppet eftersom han var så desorienterad i sina tankar.

Fabian berättar att han såg eller hörde inga övriga personer under händelseförloppet. Fabian minns att några poliser sprang ner i korridoren och då hörde Fabian att någon säger här finns två vittnen till inne på toaletten men Fabian hade ansiktet ner i golvet och kunde inte se exakt var dem var. För Fabian spelade det ingen roll att det fanns några vittnen eftersom att han inte ville fly från platsen.

Fabian var väldigt osäker på hur han skulle agera om någon såg honom i korridoren, om de skulle fråga vem han var, om de skulle springa eller om de skulle försvara sig.

TIDIGARE UNDER DAGEN (tiderna är på ett ungefär)

Fabian berättar att han först hade en bildlektion och när Fabian kommer till skolan så gick han in genom huvudingången i byggnad A och gick upp för trappan till plan 3 (kl 09:30, enligt uppgifter komma 20 min sen). Därefter gick han in i lektionssalen (se bilaga #4). Under lektionen behöver Fabian gå ut ur klassrummet för att skriva ut någonting, skrivaren ligger på våning 2 (se bilaga #5). Därefter går Fabian tillbaka till klassrummet och tills lektionen slutade (kl 11:00). Därefter går Fabian ner till plan 1 och går in till studieverkstan (se bilaga

#4), där satt Fabian och pluggade, skickade något mail och läste skolarbete. Fabian har svårt att förklara hur han kunde behålla lugnet med allt som pågick i hans huvud.

Fabian satt i studieverkstan i ca en halvtimme. Läraren för nästa lektion var ledig eller hemma denna dag vilket innebar självständigt arbete. Fabian berättar att han tog håltimmen till att äta lunch. Fabian begav sig till matsalen (se bilaga #4) som ligger i en annan byggnad intill A byggnaden. Fabian förklarar att man går förbi biblioteket när man rör sig till matsalen från A-byggnaden.

Fabian markerar ut vart han sätter sig i matsalen. När Fabian ätit och lämnat av sin tallrik så gick han in på biblioteket och satte sig där. Vid något tillfälle här så begav sig Fabian ut till matsalen igen för att gå på toaletten, där finns totalt 6 toaletter i ett större rum i matsalen. Det var lång kö och Fabian lät flera personer gå före honom eftersom han ville vara artig och har svårt att säga nej. Fabian berättar att när han gick in på toaletten så bytte han om och testade sakerna som han hade mer sig i väskan. Fabian berättar att han även gick in på toaletten vid trappuppgången på våning 1 i A byggnaden (se bilaga #4), den är lite större. Här förberedde sig Fabian lite längre eftersom det fanns mer utrymme och han kände ett litet mera lugn trots att adrenalinet var väldigt högt. Fabian berättar att detta hände någon gång på förmiddagen vid kanske 11-12 tiden. Fabian minns inte när eller exakt hur många gånger han testade att byta om på toaletterna.

Fabian bytte tillbaka till sina vanliga kläder och rörde sig därefter mot plan 3 (se bilaga #6) för att gå till bildsalen där de skulle ha mentorstid (kl 13:20). Det hände inget speciellt under denna tid. Därefter hade de lektion i skulptering (kl 13:40) som pågick till ungefär kl 14:45. Någon gång under lektionen så bad Fabian om att få lämna för att gå på toaletten i syfte att göra sina behov men Fabian passade även på att byta om ytterligare en gång och detta tror Fabian var sista gången han bytte om innan sista ombytet i samband med attacken. Efter lektionen begav sig Fabian till plan 2 (se bilaga #5) och gick in på en toalett och nu knäckte Fabian sin skoldator på mitten. Fabian vet inte riktigt varför han gjorde det men han tror att det var ett desperat sätt för att övertyga sig själv om att han inte har någonting att förlora. Fabian hade fortfarande svårt att ta det på allvar och var väldigt tveksam till om han skulle kunna genomföra attacken.

Efter toalettbesöket såg Fabian att en av hans kompisar satt på en bänk i korridoren och Fabian satte sig bredvid honom och de började att snacka. Sedan begav sig båda två till Aulan och satte sig på en plats. Föreläsningen pågick i ca 60-70 minuter. Efter det så började det som tidigare nämnts.

Fabian berättar att någon gång under dagen så hade han en fundering på att testa byta om på plan 1 i en liten mer öppen miljö, Fabian begav sig bort till väntrummet vid kuratorn (se bilaga #4). Kuratorn heter Jeanette och Fabian tycker väldigt mycket om henne, väldigt trevlig, lugn och empatisk. Fabian ville testa att sätta sig där inne och en del av Fabian behövde tänka igenom det som han planerade att göra men även testa att byta om i en mera öppen miljö. Fabian tänkte att om någon ser honom så har han ingenting att förlora och kan lika bra påbörja attacken då. Fabian såg att dörren var öppen intill kuratorns rum så någon hade antagligen sett Fabian om han bestämt sig där och då. Fabian övervägde att göra det men tänkte på att om för många skulle få syn på honom ombytt så hade det kanske inte blivit så mycket av attacken.

Hade attacken påbörjats där och då hade kanske inte utfallet blivit detsamma men Fabian brydde sig inte så mycket om det. Fabian brydde sig mer om att troligtvis hade han tagit det alldeles för hårt och kanske inte kunnat genomföra attacken om han blivit påkommen där och då. Konsekvensen hade kunnat bli att det inte blev någon attack och Fabian skulle behöva söka hjälp eller liknande. Den processen hade tagit väldigt hårt på Fabian.

UNDER FÖRELÄSNINGEN

Fabian berättar att under kriminologiföreläsning var han på gränsen till att börja gråta på grund av att han mådde bra, Fabian tycker att kriminologi är väldigt intressant och kul. Detta tror Fabian ledde till att han blev ännu mer desorienterad i sina tankar. Fabian kände att han inte klarade av detta, han kände att han inte har någon framtid, Fabian klarar inte av att det går från må jättedåligt till att vara jätteglad vilket leder till att Fabian mår ännu sämre i längden. Fabian förklarar att han kände under föreläsningen att han inte klarar av det rent emotionellt och mentalt att fortsätta så här, vilket gjorde att han kände sig sorgsen. Fabian kände att han hade lite av ett tillfälligt emotionellt sammanbrott. Fabian förklarar att han under föreläsning var aktiv och försökte vara med i diskussionen samt framförde även sina egna resonemang för eleverna och advokaten som föreläste.

Fabian berättar att det som får honom att genomföra attacken vid just detta tillfället är att Fabian mådde lite bättre och att det var så mixade känslor. Fabian var på gränsen till att börja gråta men lyckades hålla det inne under föreläsningen vilket gör att han blir väldigt emotionellt utmattad. Därefter gick Fabians tankar kring att han redan hade knäckt datorn och det skulle kosta en hel del i så fall, dock skulle Fabian kunna komma på någon lögn om det men troligtvis hade Fabian inte kunnat hålla det så väl utan han hade fått dåligt samvete. Alla dessa känslor gör att Fabian känner sig emotionellt utmattad och det finns inte något att göra åt det.

ÖVRIGT

Fabian berättar att han inte lämnade skolan vid något tillfälle under dagen. Eventuellt vart det en brandövning under dagen då han behövde lämna skolan men Fabian är inte helt säker på om det var denna dag eller en annan dag. Då gick i alla fall eleverna ut genom huvudingången i A byggnaden och samlades precis utanför.

Fabian berättar att han inte gjorde detta för att han hata någon eller liknande.

Fabian förstår inte riktigt hur han lyckades vara så lugn och hålla det inom sig under dagen med tanke på hur nervös och osäker han var.

Fabian berättar att han troligtvis hade kunnat smita efter attacken eftersom det inte var mycket folk på skolan och det hade tagit lite tid innan polisen kom till platsen. Men Fabian visste att det fanns bevismaterial och att han hade troligtvis inte kunnat hålla allt det inom sig.

Fabian berättar att han inte gjorde några andra förberedelser under dagen förutom att gå på toaletten och testa att byta om. Dock under lektionen skulptering så frågade Fabian sin lärare om hur övervakningssystem på skolan fungerade. Vem har tillgång till det? Är alla korridoren videobevakade? frågorna handlade inte om att Fabian skulle använda det till sin fördel utan mer att han ville försäkra sig om att det han gör syns och att det kommer med på bild, samt att det syns att det är Fabian. Fabian vet inte om det hade med attacken att göra eller om han bara var nyfiken, det kan nog vara en blandning säger Fabian.

Fabian berättar att han har ett stort intresse för kriminologi och skolattacker, varför dem sker osv men även psykologi, sociologi och liknande ämnen. Fabian berättar att han tycker bra om sin skulpteringslärare.

Fabian berättar att han hade väskan med verktyg med sig hela tiden under dagen. Fabian hade tagit ut några av sina böcker för att få plats med alla sakerna och för att det inte skulle sticka ut från väskan.

Det var ingen som undrade vad Fabian hade i väskan under dagen.

Fabian har aldrig haft med sig verktyg, vapen eller liknande till skolan tidigare.

Fabian berättar att han hade haft tankar på att utföra dådet på en tisdag istället eftersom att han inte hade lika mycket lektioner då men det var bara en tillfällig tanke som sedan försvann iväg.

Fabian berättar att det fanns många tillfällen under dagen då han övervägde att bara åka hem istället men tankarna gick istället till att om någon skulle upptäcka honom med det här så hade det blivit någon form av konsekvens. Fabian inte tror att han skulle klara av rent mentalt att ta sig igenom det eftersom Fabian har väldigt svårt att ta nederlag. Hade det hänt så hade Fabian känt sig ännu mer otillräcklig och liknande vilket hade lett till att han troligtvis vid ett senare tillfälle utfört attacken ändå. Fabian förklarar att han tänkte mycket på detta under dagen och funderade på om han verkligen skulle göra detta och framförallt om han skulle klara av att genomföra en attack. Det behövde inte vara en dödlig attack utan enda tanken vara att det skulle vara någon form av attack som får polisen att komma.

Förhör

Förhör 6

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Anders Elison

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-12

Förhör påbörjat

09:50

Förhör avslutat

Förhørsplats

Häktet Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 12-04-2022

Klockan: 10:03-11:34

Plats: Häktet, Malmö

Förhörsperson: Fabian Cederholm (FC)

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Bitr. förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE)

TD: Så, är det någonting du vill berätta sen ditt senaste förhör?

FC: Ehm ja det är en liten sak i kanten som jag tror jag glömde säga när vi handlade om förberedelsen. Ursprungligen under söndagen så hade jag, det var väldigt väldigt temporärt men det var typ att... jag hade kanske någon plan på att utfärda dådet på tisdagen istället och där fanns det faktiskt kanske någon person, speciellt, som jag funderade på att ta. Men det hade inte att göra med att jag tyckte illa om henne, det handlade mer om att på tisdagar så har jag ett väldigt luftigt schema, det är ett pass väldigt sent och sen på morgonen typ 11:30 och sen är det ett pass fram till eftermiddagen. Och då kanske jag hade planer på att kanske utföra det under det, eftersom att det inte skulle vara så mycket folk på skolan då. Men någonting, det hade inte alls att göra med att jag tyckte illa om min lärare eller någonting sånt. Sen var de

det också att under morgondagen så övervägde jag att inte göra det för att... alltså jag var ju väldigt osäker på om jag skulle kunna göra det med 2 personer jag inte kände. Så det hade ju blivit ytterst svårt att göra det med någon person som jag ändå tyckte om. Och det var ändå en lärare, en kvinna som jag hade i ett ämne och så... henne hade jag ju lärt känna och henne tyckte jag ju om. Dels dom, hade det hänt, hade det ju hänt framför mina klasskamrater och det... jag tror inte jag hade klarat det heller. Så det var någon liten sak, en liten sak i kanten som jag kom att tänka på.

PJ: Men du hade en plan på att göra det på måndagen?

FC: Dels...

PJ: Och det var en specifik person?

FC: Nä alltså det var lit... nä alltså det var, jag hade någon tillfällig idé om att göra det på tisdagen eftersom att det, det skulle... där fanns ett pass på som var väldigt sent och det skulle inte vara så mycket folk och då fanns det en person som jag då funderade på att välja men det var då inte, och då inte alls för att jag tyckte illa om henne eller något sådant. Det var bara för att det skulle vara en ren tillfällighet men sen på måndagen, eller tidigt på morgonen så övervägde jag att... jag tror inte, (stammar) jag var väldigt, som sagt, väldigt tveksam på om jag skulle kunna göra det på 2 personer jag inte kände så mycket. Eller 2 personer som var, kom av en slump så det hade blivit ännu... så jag tror nog knappast att jag hade klarat av att göra det på någon som jag ändå tyckte om för det här var en kvinna som jag ändå hade i ett och annat ämne och liknande. Så jag tyckte ju om henne, jag hade ju lärt känna henne väl. Eh men det var en väldigt tillfällig idé eh så ja. Det var, det var bara lite sak i kanten jag kom att tänka...

TN: Men berätta mer om den planen eller den tanken du hade.

FC: Alltså, alltså den var inte så långvarig men det var väl... det var typ bara att jag, det var under ett pass då vi skulle jobba med gymnasiearbetet och som sagt var det lite sent så det skulle inte vara så mycket folk. Så då funderade jag på att kanske gå ut, eh typ kanske be om att få gå på toaletten eller någon sånt. Utan skulle jag gå ut och... gå ut och... byta om och sen komma tillbaka men sen liksom kommer jag på att, klarar man verk... skulle jag verkligen klara av att göra det i ett rum fullt med personer jag ändå känner och som jag har känt i några år nu och (stammar) en av mina lärare som jag ändå har haft rätt mycket nu och... Så den åt, (ohörbart). Det hade, byggde ju inte alls på att jag hatade henne eller på något jag hade emot henne. Visst vi kan ha olika åsikter och de men återigen olika åsikter, det är någonting som jag helst har i from av demokratiskt samtal. Och hade jag försök, återigen, hade jag försökt ha något politiskt bakom detta så hade det ändå legat alldeles för mycket känslor i det hela för att någon skulle kunna ta det på alvar. Inklusive jag då. Så, så det, men återigen alltså den var väldigt väldigt kortvarig. Jag kommer inte ihåg mycket mer ifrån den än så typ. Den var, så, så ja. Yes, det, ville bara ta upp det. Som en liten sak att notera i kanten.

TN: Mm.

FC: Men vad var det förresten jag sade, det är lite livsförlopp ni vill... skulle...?

TN: Mm.

FC: Ja okej. Något särskilt område ni vill börja på eller?

TN: Ja jag tänkte, min första fråga här är faktiskt bara, vem är... vem är Fabian?

FC: Alltså jag är ju en kille, alltså jag föddes... sant är att jag, jag växte... jag bodde alltså mitt första år här i Malmö. Sen kom jag ihåg att, ja men jag är inte helt 100, det kan vara att... det är säkert bara jag men jag har nästan något vagt minne ifrån liksom den där, av någon anledning, från när jag var så liten typ att det var något lägen... det var något, något höghus eller något sådant vi bodde i eller något sånt. Eh sen kommer jag ihåg att vi flyttade ut i Tullstorp, det är en liten by på landet. Eh där jag bodde så låg husen ganska tätt men det kunde även finnas ganska långa avstånd mellan dom, eh så det varierade, jag bodde ju betydligt... det var ju mycket, ja, det var ju mycket lantbrukare som bodde i området också och det... man kan säga att det var ett väldigt väldigt fint ställe. Eh det är ju, var ju frisk luft, det är fint och öppet eh och då minns jag... då flyttade vi till ett hus som först var, eh i början var det 2 hus eh med en väg emellan. Jag kommer ihåg att innan min mamma gick bort 2009 så minns jag att vi hade, jag minns inifrån huset att man kom in och såg ett litet kök och sen gick man runt, det fanns en trappa uppåt och så fanns det en... men så minns jag att någon gång efter att min mamma hade gått bort så eh flyttade dom andra ut sin del av huset och då fick vi hela huset för oss själva så det blev ju väldigt väldigt... det blev väldigt mycket utrymme. Eh det var inte s... jag tror inte det var så många rum överhuvudtaget faktiskt, det var väldigt, mest bara stora utrymmen eh jag minns att ovanvåningen hade inte ens några väggar. Så det var ju bara... Yes. Kommer ihåg då att... (suckar) men ja som sagt i början så bodde jag då med min mamma, min pappa och min lillasyster som då är närmre 2 och ett halvt år yngre än mig. Hon fyllde 16 för nära, någon vecka sedan. Eh och så minns jag att... eh enligt vad min pappa har berättat så stod jag tydligen min mamma väldigt väldigt nära. Jag har ju en del minnen från när jag och hon typ ibland åkte upp till Stockholm för att hon skulle hälsa på någon väninna. Hittade på en massa roliga saker, gick på museum. Eh och enligt vad min pappa berättade så umgicks jag med min mamma lite mer än vad jag gjorde med min pappa i alla fall under dom åren min mamma levde. Men sen hade vi ju en fruktansvärd tågolycka 2009 då min mamma... hon jobbade med många olika saker, hon var musiker sångerska, skådespelerska och säker något mer. Men hon hade även ett deltidsjobb som brevbärare, hon körde postbil. Och då fanns det ett tillfälle, det var den 20/2-2009, en månad innan hennes 39 års dag, så var hon ute och körde och så skulle hon över på ett... det var ett övergångsställe, jag vet inte exakt var men det fanns inga bommar där så man kunde inte veta när tåget kom. Så hon körde och så blev det en fasansfull kollision. Eh och det tog jo väldigt väldigt hårt både på mig och min familj, min syster var nog lite... kanske lite liten för att förstå tyngden av det hela. Kommer inte ihåg exakt, det kanske bara är jag. Eh och då kommer jag ihåg att... (suckar) det blev ju som sagt väldigt väldigt väldigt... ja (stammar) familjen gick ju igenom ett väldigt stark... väldigt starkt emotionellt nederlag, vi... vi grät jättemycket. Min pappa var inte så kommunikativ eller mottaglig och det förstår man ju helt och hållet. Sen var ju detta drygt ett halvår innan jag började skolan eller förskolan, förskoleklass. Eh dom första åren där vad jag minns var helt okej. Eh eh men så kommer jag ihåg att på lågstadiet så var det ganska mycket mobbing. Eh och det handlade till stor del om att... ja i och för sig, jag vet jag hade stått min mamma så nära och mest kanske, och på ett omedvetet plan tagit för givet hur länge... hur lång tid vi skulle spendera med varandra. Så blev det ju ett, så klart, det blev väldigt väldigt väldigt svårt att processa allt när det väl hände. Så det blev ju en, jag skulle gissa kanske... det var nog definitivt någon form av psykologisk trauma. Det ledde till att man blev väldigt väldigt ehm bräcklig rent emotionellt, väldigt ärrad. Och det var ju flera personer som tyckte om att hålla på med mig på grund av det att eh... eller i alla fall för att jag var emotionell och ganska lättpåverkad. Ehm hade någon kompis men det gick lite så här upp och ner av vad jag minns. Eh eh mesta tiden brukade jag nog spendera själv. Ehm sen kommer jag ihåg att eh... var väldigt väldigt mycket, när... tidigt lågstadium när kom till själva, dom akademiska prestationerna eller själva prestationsaspekten så var mina lärare alltså lite... jag minns att i alla fall lågstadiet fram till mellanstadiet så var mina lärare oroliga för mig, jag var inte underkänd eller något

sånt, det är bara det att dom var lite tveksamma för när jag... jag minns när jag slutade 6:an, skulle börja på eh högstadiet så... så var det ju, kommer jag ihåg att en av mina lärare sade att hon inte vill ha några besked från respektive skola att jag inte levde upp till kraven. Eh och att det skulle medföra stora konsekvenser. Eh och det förstod jag ju helt och hållet. Sen när, när jag började, sen började jag ju på högstadiet då eh för... den 23/12 så jag var ju bara 12 år gammal eller 12 och ett halvt så jag var ju garanterat yngst i klassen eller en av dom. Eh och jag var inte mobbad eller något sånt men jag tror att det hade lite att göra med att många av dom som jag gick med hade ju kontakt med många utav dom som jag gick med på mellanstadiet så dom var ju, blev ju informerade om att jag antagligen var väldigt lättpåverkad, väldigt lätt att manipulera. Jag tog saker alldeles för hårt, eh när man väl bad mig om något eller liknande. Och jag kommer ju då ihåg att... ehm det var väldigt mycket, var väldigt mycket... hur ska jag, det är svårt att beskriva. Det var väldigt mycket ehm man sade saker till mig som man ville att jag skulle tro på och jag blev alldeles för hysterisk kring det för att i och med att jag inte kände att jag hade, jag hade inga f... det var just då, hösten 2016 när jag började gå på högstadiet, det var även... det var just då som jag hade börjat med karate och de. Men för övrigt så hade jag inte många fritidsintressen och jag hade inte så mycket jag kände att jag kunde orientera mig mot. Jag började på någon bild och form kurs eh 2016 eh någon gång tror jag. Men eller... var det, nej någon gång 2015 och då kommer jag ihåg att den var väl helt okej men jag tror nog att jag hade lite svårt med kommunikationen när jag, alltså mina sociala förmågor har till stor del handlat om att, när jag väl försöker liksom prata med någon så tar jag det alldeles för hårt, jag kanske drar det bortom... jag svävar ut lite grann, jag säger ibland saker som jag tror att den andra personen vill höra men någonting är för att jag inte hade haft så mycket att orientera mig mot så jag får ju väldigt personlig bild av det hela. Det, och det gör det ju såklart lite, mycket svårare att processa det som andra säger för det är ju klart att har man inget man kan orientera sig mot så blir det väldigt svårt att processa sig själv också. Eh och mina betyg blev ju succesivt bättre eh under högstadiet. Eh långt ifrån perfekta men dom blev bättre och bättre eh och jag tror det hade lite att göra med att... det som mina lärare hade sagt, jag tror nog att jag tog... under låg-mellanstadiet var jag väldigt väldigt väldigt "laid back", jag brydde mig inte så mycket om mina betyg eller liknande men när jag började på högstadiet så hade jag nog... tror jag nog att jag hade tagit... och den jag hade granskat, det min lärare hade sagt lite väl... på ett lite väl personifierat plan, jag liksom tänkte att nu är det bara betygen det handlar om inte hur man bygger upp en funktionell och balanserad studieplan, hur man jobbar sig upp genom varje uppgift vilket leder till ett slutbetyg. Istället så bara fixerade jag mig alldeles för mycket på varje individuell uppgift. Eh och då kommer jag ihåg att uh... (ohörbart) så under en lång period så har jag haft, när det kommer till exempel akademisk, mina akademiska insatser så har jag haft väldigt väldigt svårt att liksom ta emot nedgångar eh när det liksom inte blir som jag hade hoppats på eller liknande. Det är inte att jag beskyller någon... det är inte...

TN: För mot, motgångarna här?

FC: Ja, precis. (någon harklar sig) Och det har inte gjort, har inte haft nödvändigtvis att, med att jag beskyller mig några andra för det. Det är mest det att jag bara haft väldigt väldigt svårt att eh ta emot, återigen det är för att jag... (ohörbart) när jag väl har försökt mig på någonting som jag ju på ett, på ett omfattande plan inte behärskar så blir jag ju väldigt väldigt stressad och då strävar man ju efter att försöka förstå sig på den här... men eftersom att när man blir stressad så blir man ju utmattad och det leder ju till att man vill, att man blir... eh man blir ju inte så mottaglig för hjälp eller stöd från andra och jag tror att det definitivt var fallet med mig. Så det blev liksom så här väldigt väldigt väldigt svart och vitt kan man säga. Uh sen, sen återigen, sen blev dom bara bättre och bättre och bättre under högstadiet och 2018 tror jag nog var mitt bästa år i alla f... till viss del akademiskt men också lite hur jag mådde. Eh dels hade jag en, jag skaff... jag fick en kompis hösten 2017. En ny kille som började på skolan som, jag vet inte varför men ja. Han, han hade varit i lite samma situation som mig, lite så här

mycket utanförskap eller liknande och då kommer jag ihåg att eh han var också så här, ganska lättpåverkad. Det var ofta som han, ibland så höll han på med mig för att göra sig till för dom andra killarna, inga allvarliga saker eller sånt, det är mest... han tyckte ju att det var lite jobbigt för att det är ju inte så bra för han själv heller. Eh men som sagt sen blev det bara bättre och bättre och bättre, 2018 så kommer jag ihåg att vi började kännas lite lite mer balanserat, att man kunde ha lite... lite vänskap, det var lite jämnare. Vi behövde inte bry oss väldigt mycket om vad andra sade och det ledde ju i sig till att det var lättare att vara lugn, jag tror det är lite lättare att kommunicera med andra. För det är det att, i och med att jag inte haft mycket att orientera mig mot då, det är inte många fritidsintressen, jag sportade inte eller något sånt när jag var yngre. Så ledde ju det också till att jag fick lite så här, lite dåligt... väldigt dåligt självförtroende i alla fall dålig självinsikt. Det är ju det att, i och med att jag... det var så svårt för mig att processa så gjorde det lite svårt för mig att liksom våga prata med människor som kanske hade högre social status än mig, bättre betyg eller något sådant. För återigen, det blir så pass stressigt och det kändes ju nästan som att man bara vågade vända sig till dom som hade lägre status. Och det är ju klart, det är så mobbare blir till. Nu mobbade inte jag någon eller något sådant men ja. Eh jag kommer ihåg, sen... vad finns det mer att säga... eh sen som sagt karaten var ju ändå li, var ju ändå ett steg upp när jag började på den. Eh man fick en något man regelbundet kunde utöva, det skapade ett bättre driv eller det är ju (ohörbart). (suckar) Det känns som att man satt upp en betydligt högre standard, någonting man kunde jobba efter eller någonting man alltid kunde vända sig till. Någonting man inte behöver vrida och vända på så himla mycket utan någonting som bara... återigen det var mycket lättare att bara hålla lugnet. Man kände att man hade ett grundintresse man kunde förlita sig på när man mådde dåligt eller några andra omständigheter. Något, något åt det hållet. Eh och, och min relation med, (ohörbart) mitt liv så är det klasskamraterna började lätta också eller lättas betydligt mer. Mina betyg blev bättre och bättre och i samband med att jag succesivt började känna mig mer och mer välmående så ledde det ju till att det blev lite lättare i sociala sammanhang, jag kände inte nödvändigtvis att jag behövde göra mig till. Det var ett stort problem när jag började på högstadiet, att jag kände konstant den här bilden att jag måste göra mig till för att jag går ju mot, som jag tror att andra ska uppskattade men det är ju... det är ju en personifierad bild av hur man interagerar socialt. Mina sociala förmågor har ju inte varit så där jätte jättebra under en lång period. Eh och jag kommer ihåg, men som sagt sen minns jag när jag började 9:an, det var nog... hösten 2018 var nog något av det bästa för, ja alltså man trivdes rätt bra i sin klass, man kunde kommunicera och man kändes... man hade ju, man hade ju ändå några kompisar man kunde vända sig till och jag hade ingen i klassen som jag tyckte illa om eller något liknande. Eh men jag hade fortfarande problemet att jag tog exempelvis betyg och sånt överdrivet hårt. Som sagt första gången jag skar mig var, det var efter ett religionsprov som eh... jag blev absolut inte underkänd men jag hade pluggat väldigt väldigt hårt och jag fick inte det jag hade hoppats på. Sen återi, sen återigen, det är inget jag beskyller min lärare för. Vissa kanske bara skulle liksom säga att det är läraren som är orättvis eller liknande. Nä det handlar ju såklart om, om att jag... om att jag är väl, alldeles för (ohörbart). Att jag, att jag är dålig liksom på att försöka ta in information och liksom komma upp med ordentliga strategier för hur man ska jobba sig fram och behålla lugnet. Jag blir alldeles, jag liksom... jag har varit alldeles för desperat. (någon harklar sig) Ska jag fortsätta?

PJ: Absolut.

FC: Okej säg till om ni vill att jag ska stannat upp eller någonting.

TN: Jag lovar.

FC: Uppfattat.

TN: Mm.

FC: Yes. Och då kommer jag ihåg, men som sagt hösten 2018 det... det hände ganska mycket roligt eh jag kommer bland annat ihåg att jag var en jäkel på att streetdansa. (flera personer, ohörbart) väldigt mycket...

TN: Man ska ju vara bra på något (skrattar).

FC: Ja det var väldigt mycket moonwalk i korridoren och liknande.

TN: Mm.

FC: Ehm så, så ja.

PJ: Men det va, vad är det, var det i Trelleborg det?

FC: Det var i Trelleborg, det...

PJ: Kände du dig trygg på den skolan?

FC: Ja alltså, först hette den Vannhög skolan (någon harklar sig, ohörbart) började där.

PJ: Mm.

FC: Men 2018 började man, eller kanske redan 2017 så kom man ju upp med planer om en ny skola som skulle heta Västervång och den skulle ju vara... Vannhög skolan har bara en våning eller den hade bara en våning. Västervång har 3 våningar eh och den färdigställdes hösten 2018 eh och sen har man besökt den en och annan gång på senaste och det är ju jättemycket som har hänt där sedan dess. Kommer ihåg att, ja det var liksom... det var en väldigt trevlig skola till och börja med och sen var det många, eller... så var det ju många som inte gillade arkitektur men, men så brydde jag mig inte så mycket om det då. Och ja, och då kom jag ihåg... men ja jag, framförallt på västervång så trivdes jag väldigt bra. I alla fall under dom första månaderna eh och jag kom bra överens i stort sett både med lärare och elever, vad jag mindes. Eh och, och... hur ska jag förklara det. Sen kommer man ihåg också i, på något... du ville väl...?

TN: Ja är det hösten 2018 du är på nu?

FC: Ja, yes precis.

TN: Okej.

FC: Och då kommer jag ihåg också att eh vad var det... det var jul, sen kommer man ihåg julen 2018. Väldigt väldigt väldigt mysig eh firades ute i Södra Åby. Eh en nog en av mina minnes, minnesvärda jul... jular eftersom att, alltså jag vet inte. Dels var det under en period jag mätte väldigt väldigt bra, så det var ju mycket lättare att på ett rationellt plan liksom granska allting och liksom återigen behålla lugnet. Eh eh minns som sagt, firades ute i Södra Åby, mina kusiner bor där då. Nu gör dom inte det längre men, eh yes sen hade... sen minns jag också att våren 2019, min sista termin på högstadiet den, där var ju inga problem i början men jag tror också att det var lite att... det fanns 2 tjejer eh som var väldigt populära eh under en lång period så hade dom, ja så lekte dom väldigt mycket med mig för att dom visste att jag var väldigt lättpåverkad, dom låtsades vara kära i mig och liknande. Det, det var flera såna fall under högstadiet, det var tjejer som liksom frågade om jag skulle vara deras kille och sen när dom... om jag, just det, sen om jag tackade ja på grund av att... ja, jag hade ju ingen

tydlig bild av hur man faktiskt upprätthåller ett förhållande så sprang dom ju omkring på skolan och liksom försökte, gjorde mig till åtlöje eller liknande. Jag kommer till och med ihåg att dom populära killarna, dom som i vissa fall var med och spelade med, ofta var och spelade med på det hela. Många av dom försökte ju övertyga mig om att dom var, "Hon utnyttjar dig bara. Säg bara nej" men jag ville ju inte lyssna. För återigen, alltså jag satt ju... jag hade ju, återigen, jag satt ju i min egna lilla bubbla kring det hela. Det blev väldigt selektiv uppfattning men, men dom här 2 tjejerna då. (ohörbart) ser jag ju ändå dom som, jag ser dom som kompisar. Eh men det är det också att jag har ett kompisgäng, bland en kompis som är lite så här... hon tar det väldigt väldigt hårt om man inte ger, om man tä... om man tillfälligen kanske inte umgås med henne eller liknande, något åt det hållet. Eh så hon är inte så glad i att jag umgås med någon och det är en väldig, det är en ständig tankekonflikt så jag har väldigt svårt att liksom... återigen jag blir väldigt väldigt väldigt stressad, desperat för jag har väldigt svårt att... återigen det är i och med att jag har väldigt, har fått en väldigt skev bild av hur man ska upprätthålla kompisrelationer. Eller (ohörbart) så, eller i alla fall just under... under den stunden. Vilket hade antagligen, antagligen hade det lite anknytning till lite hur det hade varit för mig tidigare eller hur jag hade sett på det tidigare. Så var det ju lite svårt för mig att... (suckar) när jag väl umgicks med dom, alltså mina kompisar, så fick jag ångest kring att jag... kring att det blev vinklat åt det hållet och sen (ohörbart) med dom andra, dom här 2 tjejerna. Så kändes det, så kände jag ångest för att det kändes vinklat åt det hållet. Men sen har vi en, det var ju helt och hållet min uppfattning av det hela och jag sökte ju inte någon hjälp kring det eller något liknande eh det är en... av någon anledning fanns det ju inte på kartan vad jag tänkte då. Och jag minns ju då att... hur ska jag förklara. Sen minns jag att... det blev, det ledde i s... eventuellt till att jag blev lite lite, jag blev inte aggressiv eller sånt men grun... stundvis så blev jag lite lite mer så här reserverad och det e, nä ja det är fa... alltså att jag had... antagligen att jag hade fått en sån bild av att, jag hade lite svårt att interagera med människor där jag kände någon form utav undervärde eller i alla fall både lite svårt att interagera med någon som kanske hade högre status än mig eller på något sätt hade någonting som jag upplevde var bättre eller kanske långt bortom mig vilket var väldigt sv, vilket jag hade väldigt svårt att processa för, återigen jag hade så väldigt dålig självinsikt och karaten gjorde det ju betydligt bättre för det var ju ändå en fritidsaktivitet men sen var det ju också kring... eh men sen återigen sen, sen tror jag nog att det kanske blev lite uppehåll där, ibland så gick jag på träningen och ibland inte och återigen det ledde till att jag bara kände mig väldigt väldigt väldigt slapp och hade, hade ingen tydlig standard jag kunde liksom vända mig till. Det är ju såklart hur jag upplevde det eh sanningen var ju säkert långt bortom det. Eh...

TN: När började du med karaten?

FC: Ja det var ju hösten 2016, när jag började på högstadiet. Det var den som jag trodde spelade en roll i att jag stundtals började må lite bättre för man hade någonting tydligt att orientera sig mot. Fanns trevligt folk där eh men återigen i början så var man ju lite väl hysterisk, man kanske använde den för att försöka göra sig till inför andra. Eh spelade väldigt väldigt mycket på att man, återigen för att man inte hade någon... det var väldigt svårt att behålla lugnet i en social situation. Man ville sp, man ville ta sig till högsta väldigt snabbt istället för att strukturera upp planer eh planer alltså... komma upp med strategier för man når fram till andra och som sagt det var ju ett problem både liksom lite i privatlivet men också även i skolan och i övriga miljöer också. Men i alla fall eh det led, våren 2019 så minns jag att detta göra att jag blir... under slutet så blir jag lite utav en, jag isolerar mig en aning. Jag pratar inte med någon, jag svarar inte om någon vill mig någonting och i andra hållet har jag jävligt svårt att förstå hur hela det i hela världen, hur det här fungerar. Men återigen vad jag förstått så har det antagligen att göra med att jag, jag har en väldigt skev upp... hade en väldigt väldigt skev uppfattning om hur allt, hur jag liksom skulle ta tag i det hela liksom att kanske söka hjälp eller kanske försöka prata med någon lärare eller något sådant. Jag minns

faktiskt att en av mina lärare pratade med mig om det, liksom att vi har elever som har pratat med dig men säger att man inte har fått något svar och dom upplever det som lite otrevligt. Sen kommer jag inte exakt ihåg hur jag besvarade det men det var väl någon form av, jag var väldigt defensiv. Jag gick väldigt väldigt snabbt upp i försvar, väldigt väldigt väldigt snabbt. Eh för återigen alltså det var väldigt svårt för mig att processa liksom information för övrigt. Men sen blev ju min betyg bara bättre och bättre, jag lämnade 9:an med ganska hyfsade betyg ändå. Eh och, hur ska jag förklara det... och då minns jag ju att när jag började på Latinskolan så, i så var jag faktiskt lite på liknande sätt som jag hade varit. Eller jag kommer ihåg att det fanns olika perioder, det fanns den perioden... och ena sidan när jag väl, jag såg... tänkte jag, jag tänkte lite för mycket i svart/vitt att pratar jag inte med någon så pratar jag inte med någon. Jag pratar med lärarna för att det är viktigt för min akademiska provision och liknande men för övrigt så, så liksom svarade jag inte och när jag väl försökte prata med andra så blev det alldeles för hysteriskt, då var jag liksom alldeles för uppspelt och liknande. (ohörbart) väldigt, jag hade liksom... jag var väldigt lågmottaglig för att liksom faktiskt kunna tänka igenom det hela liksom, behålla lugn. För sociala situationer, det är ju någonting som ska komma naturligt. Känner man sig bekväm med en person är ju inte det någonting man desperat kan tvinga fram. För återigen då blir man ju bara stressad och det är där utefter man blir, i såg det att man blir utmattad, trött och det blir ju väldigt svårt då att liksom... jag man, det blir ju en selektiv perception för det blir ju svårt att ta emot liksom hjälp eller kritik eller stöd för... eller och jag tror och jag är inget, absolut inget undantag i det fallet. Eh så var, jag pratade faktiskt med en skolpsykolog vid ett annat tillfälle och har där... och dom blir, tar ju även in mig på samtal för dom blir ju lite oroliga över att hur detta kommer... om detta är någonting som kommer att pågå under större delen av gymnasiet i och med att det är ju betydligt högre krav än grundskolan med mera. Och (suckar) det... sen blir ju det bara, sen blir det bä... även bättre och bättre där. Eh våren 2020 ehm så minns jag ju lite om... eh så minns jag ju lite om... uh ja då är det ganska lugnt ändå, har inga problem längre med att prata med andra i skolan. Det är ingen som jag kommer dåligt överens med eller något sådant. Eh men jag har fortfarande en del problem med att jag ibland har varit väldigt väldigt defensiv eller försvarsbenägen i vissa fall. Och åter... och jag tar fortfarande vissa saker alldeles för hårt (ljudfilen bryter mellan 31:32-33:17) ...

FC: Det är någonting som stundtals börjar växa fram mer och mer och mer. Att det känns inte som att man har fått till någon typ stimulans av det hela. Sen har det ju säkert lite i kampen att göra med att återigen alltså jag blir ju väldigt väldigt lätt frustrerad när saker inte går som jag hade hoppats på. Återigen jag granskar det på ett väldigt väldigt personligt plan så jag är lite dålig, har varit väldigt dålig på att liksom ja återigen söka hjälp eller ta emot vad andra har att säga eller liknande. Eller inte, på ett rationellt plan har jag inga problem med det men alltså rent så här emotionellt, jag liksom... jag har väldigt svårt att behålla lugnet. Eh och sen är det väl mycket det att någon, detta är någonting som bara växer sig starkare och starkare och starkare och så blev jag, känner jag mig... ja men så himla frustrerad. Sen slut, det som är lite ironiskt är faktiskt det att det ämne som jag hade bäst betyg i när jag slutade 2:an var faktiskt inget estetämne, det var faktiskt det ämne som jag trodde jag skulle lyckas sämst i, (ohörbart) naturkunskap. Eh sen var de det att mina betyg liksom, jag skulle gissa många andra, mycket... led ett ganska stort nederlag 2000, i under 2:an för att distansundervisningen hade ju pågått under en längre period. Det var ju väldigt, både låg och hög presterande elever som hade drabbats eh och det tänker jag speciellt också om, inom dom som... estet och liknande där det handlar väldigt mycket om det praktiska eh dans musik och med mera, teater med mera. (suckar) Sen fortsätter det som sagt under, sen börjar man ju 3:an. Även då att, jag började följa många utav klasserna på söderslättsgymnasiet där jag annars hade gått om jag hade valt samhälle eller natur eller något åt det hållet. Eh och då ser man ju många utav sina gamla klasskamrater som man då har börjat sakna för att, återigen dom fick väl antagligen ett väldigt dåligt intryck av mig med tanke på hur jag betedde mig i slutet av 9:an. Där av att jag

då var väldigt reserverad och liknande men sen är ju detta något som hade avtagit sommaren 2020 eller något sådant. Eh men jag fick sån, jag kände att jag... jag minns att jag kände sådan ibland ångest för, det kändes bara inte som att eh återigen det kändes inte som att det fanns någon tydlig standard eller... det fanns en standard men den var väldigt vag jämfört med andra linjer och... (suckar) och, för de är det också att när det kommer till själva kunskapen att det är någonting som jag har levt med väldigt väldigt länge, liksom anteckna och liknande, det är mest självlärt. Det kändes aldrig som skolan liksom, man fick inte så, ut så mycket kopplat till skolan av det. Det finns inte så, fanns... faktum är att jag har tänkt att vi skulle ha en examensutställning nu i slutet av 3:an där man skulle välja det bästa men har, man känner sig mest nöjd med under gymnasietiden. Men jag var väldigt tveksam på vad jag skulle välja för det fanns inte så mycket jag hade gjort på den gymnasietiden som jag på ett fundamentalt plan kände mig nöjd med. Det kan ju såklart ha att göra med att jag, man... man utvecklas ju hela tiden. Det är ju, och lägga ut... man har ju helt olika utgångspunkter för de är det också att i och med att jag har återigen fått en väldigt väldigt eh hysterisk bild av liksom... återigen hur ja, hur man jobbar framåt... hur man pratar, hur man kommunicerar med världen eller kommunicerar med dom olika intressena man har, hur man jobbar med dom. Så tror jag också det haft att göra med att jag granskar ju, jag har granskat väldigt väldigt mycket utifrån hur jag uppfattar det. Så blev det nu från min egna utgångspunkt, så tror även att det har lite... det kan mycket väl ha att göra det, att jag... att jag känner mig så missnöjd med allt jag hade skapat under gymnasietiden att det kan absolut ha att göra lite med att jag granskade alldeles för personligt. Eh och återigen min frustration... finns heller inte så där överdrivet mycket anmärkningsvärt, det är nog bara att min frustration helt enkelt bara blir sämre och sämre och sämre. Sen är det ju det att händelsen i Maj, April förra året. Första gången på 3 år som jag blev underkänd på ett prov och det har en väldigt stark påverkan på mig, jag tar ju det... jag, alltså jag lyckas ju av någon anledning behålla lugnet för min pappa övertygade mig om att det här är ingenting som definierar dig som elev, det är ett nederlag, det är många som har det svårt just nu med distansundervisningen eh och jag lyckades ju behålla lugnet av någon anledning men det har ändå en väldigt stark inverkan på mig eh och det började... och det är, jag tror nog det är framförallt då som alla dom här, ja alla som... alla dom här eh humörsvängningarna och liksom skiftningar i mitt mående börjar. Att jag liksom börjar tänk, får väldig... det, det går bortom kontroll. Jag får dålig kontroll över min emotionella sida, när jag är på gått humör så är jag på jättegott humör. Det är väldigt lätt att forma tankar och jag tänker ytterst (ohörbart). Och jag betänker ytterst lite angående hur jag faktiskt skulle må om jag sattes i en annan situation som jag ändå måste sätt mig in i, man måste ju röra sig framåt. Eh och det leder ju, nu är ju detta någonting som bara växer sig starkare och starkare och starkare. Sen någon gång under 3:an så hade vi ju ett prov där vi skulle skriva ett PM där jag och (ohörbart) många andra liksom behövde komplettera i någon aspekt när, och det fix... det fixade ju sig, vi hade ju ett nationellt prov i November som, där det inte var några problem, jag klarade båda 2. Eh fick till och med lite beröm för då det tydligen var långt ifrån alla som hade gjort det. Dom berättade det till och med för en del a-elever som hade blivit underkända för det fanns många aspekter att hålla reda på. Och ja jag tror också att när jag väl hör om det så blir jag ju jätteglad men återigen det är väldigt mycket glädje som jag liksom på ett bekvämt och balanserat plan inte riktigt, som kan processa. Jag har lite svårt att liksom förebygga hur, inte bara av att man är glad men hur man upprätthåller glädjen så att man mår bra. Att man kan liksom förebygga att det kommer dåliga dagar, det kommer tiden då man mår jättedåligt. Så det är (ohörbart) när jag väl mår dåligt så, i och med att jag inte har förebyggt så tar jag det ju väldigt väldigt väldigt hårt. Så växer detta sig bara större, större och större och större. Sen kommer det ju en del saker som får en att må betydligt bättre och det är ju bland annat att distansen är över, restriktionerna lyfts. Man kan fira Jul som vanligt, Julen 2021 minns jag ju var väldigt mysig. Men sen fortsätter, sen fortsätter ju det här och sen som vi alla vet så kommer ju det här med mönstringen, när jag skulle mönstra nu vecka 5. Det var ju någonting som, den här frustrationen jag kände att om

jag får göra lumpen då känns det som att nu får jag en tydlig standard, nu får jag en tydlig riktlinje. Nu har jag någonting som jag ändå kan se fram emot, jag har det strukturerat, jag vet när det kommer, jag vet hur det kommer att gå till och jag vet vilka fördelar det kommer att medföra. Det kanske blir utmanade, det kanske kommer någon annan sak jag inte gillar med det men det är ju någonting jag gärna vill jobba efter. Eh så ja och det var ju det också att jag så, all den här frustrationen som jag kände utifrån min linje och som att jag... men återigen inte kände som att det fanns något tydligt driv bakom det. Det var ju mest småuppgifter som inte hade någon så här jättetydlig anknytning till varandra, har jag upplevt det som i alla fall. Eh så kände det ju som en befrielse så under den perioden då jag liksom ska mönstra så mår jag ju jättebra och jag minns ju själv också hur glad jag var. Ja det var ju redan för ett år sen då man fick in den här blanketten man skulle fylla i. Eh för jag eh för jag... ja dels är det ju såklart att alla skulle fylla i den oavsett om man ville eller inte eh eh och då minns jag ju att jag är ju, försöker vara väldigt optimistisk kring det hela. Mest för att återigen alltså (ohörbart) en chans att komma in så mycket och då minns jag ju som sagt när jag kommer till mönstringen att det ser ju lovande ut under första stadiet. Intagningsprovet går ju bra och jag kommer även ihåg att jag byta något ord med någon annan kille än... med några utav killarna. Dom andra killarna som skulle mönstra och det var ju trevligt. Eh men som sagt sen får jag ju redan på efter samtalet med psykologen att jag inte uppfyller kraven eh återigen, dom hittar inga fundamentala brister eller några sakliga brister för återigen alltså jag har liksom, det är inga psyk... inga fysiska besvär eller jag har ju aldrig använt alkohol, narkotika eller nikotin så jag är ju fysiologiskt frisk eller rent medicinsk är jag ju frisk vad jag vet. Eh jag tränar ju mycket och, de var det också att dom ville ju de, få reda på hur lång man var och hur mycket man vägde. Antagligen för att dom skulle kunna granska hur mycket man vägde i förhållande till sin längd och där av även såklart få reda på lite dom, den andra anatomin eller... eller själva muskelanatomin, vilken kroppsbyggnad man har och liknande. Ja musk, kroppsbyggnad och anatomi var nog fel ord. Eh och då tror jag ju att under det här samtalet eh med psykologen så är det inte omöjligt att jag kanske är... återigen i och med att till och med här att jag har fått en så pass, att jag har tagit allting så himla personligt att jag liksom... jag kanske svävar ut lite, jag drog lite ut på saker för att återigen alltså jag har granskat det lite väl mycket på ett personligt plan. Så leder det ju till att jag möjligen kan ha blivit lite väl ärlig, jag kanske har sagt saker som jag inte var li... kanske har varit en del av mitt liv men som kanske inte är nödvändig att ta upp i och med att dom ville ju... det är ju, dom är ju väldigt restriktiva idag med vilka dom tar in till skillnad med hur det var innan då man hade allmän värnplikt. Då ville ju man ha in så många som möjligt, min farmor berättade ju lite det också för hon har ju skött... hon har ju själv jobbat som psykolog. Hon har ju själv jobbat med killar som hittade på saker för att undvika lumpen och liknande. Men i alla fall eh och då som sagt har ju detta en väldigt väldigt stark påverkan på mig, att jag inte kommer in. Eh jag har ju ett samtal med min pappa den kvällen som eventuellt eskalerar... eskalerar ut i form utav ett, kanske inget bråk men kanske ett lite mindre... lite mer hetsigt samtal, lite mer spännt för att det är alltså som sagt... jag har ju väldigt svårt att processa information, att acceptera att så här är det och jag måste gå vidare utifrån det. Det finns ingenting jag kan göra åt det. Eh eller i och för sig man kan ju liksom... i och för sig man kan ju möjlig... man kan, är man missnöjd med beslutet från plikt och registreringsverket så kan man ju överklaga och det fanns ju... det var lite mixad konflikt i huvet för det fanns ju flera personer skolan som tyckte jag skulle försöka överklaga eh man och andra sidan så vet jag inte om det skulle kännas värt det så det var väl kanske lite desorienterande utifrån det. Eh så och det hade ju ocks, jag tror nog där alltså därifrån blev det bara värre och värre och värre. Jag tror nog det var, det var nog framförallt där som dom här självmordstankarna och liknande blev värre och växte sig som allra värst för jag hade haft självmordstankar tidigare och så men jag tror inte att dom var så påtagliga som efter mönstringen. Eh för då kändes det ju bara som att jag, jag gick i en klass där jag inte... jag hade inte så mycket gemensamt med dom övriga förutom att vi gick i samma linje. Inte alls att jag tyckte illa om dom, var och en får göra som dom vill eh och då

återigen alltså a... och då kändes det ju nästan som att jag inte hade något att förlora på att bara försöka smälta in och bara hänga med i och med att ja alltså någonting i mig sade att skulle jag försöka mig på någonting som jag ändå redan har fått avslag på så återigen så kommer man ju bara att bli desperat och... och då blir det inte så myck, då blir det inte så mycket av det liksom det blir svårt att hitta något grundligt intresse och det blir svårt att rikta sig mot någonting och kunna jobba framåt. Eh så ja...

TN: Du berättar att du får mer självmordstankar än tidigare.

FC: Ja. Betydligt mer, mycket mer. Det är liksom blir en väldigt kraftig nedsväng.

TN: Berätta mer om det.

FC: Alltså... hur ska jag förklara det. Eh framf, det är framförallt att... alltså jag vet inte, jag känner liksom bara att, det känns inte som att jag liksom... jag har ofta haft problem med att jag ställer orimligt höga krav på mig själv. Vare sig jag är medveten om, vare sig eh jag kommer att leva upp till dom eller inte eller om jag är medveten om jag kommer att kunna leva upp till dom eller inte. Återigen det är liksom de, (stammar) det är alldeles för mycket känslor i det hela och jag minns ju att... ja dels var det ju då som jag skar mig som värst, det är ju dom här 2 prickarna här och någon liten här. Det, det är från lite djupare... dom såren var ju betydligt djupare så dom syns ju betydligt tydligare då. Det är ju inte färskt då också, har ju tagit lite längre tid att läka. Eh alltså min tanke var ju den att eh ja alltså det är ju att mina humörsvägningar under denna perioden blir ju betydligt... dom blir bara, dom blir mer och mer påtagliga. Det blir, när jag väl mår bra så mår jag superbra men återigen jag får så dålig kontakt med min emotionella sida så jag har väldigt svårt att processa en sorg eller frustration jag känner när jag väl hamnar i ett jobbigt läge. Eh och det kan då handla i jättemånga, om jättemånga olika saker. Eh ja alltså angående självmordstankarna så blev det ju, alltså i s... det är svårt att säga i detalj exakt om jag funderade på lite hur jag vill göra det eller liknande. Det är nog i stort sätt bara att jag gi, jag liksom... jag ger gradvis upp. Eh känslan av att jag liksom inte vill leva vidare längre för att jag liksom är fullt medveten om att jag inte liksom kommer kunna stå ut med det eller något åt det hållet. Bara fortsätter eh och jag tror även att det fanns något tillfälle då jag... (någon harklar sig) jag hade inte planer på att göra det just den dagen men jag hade planer på att typ testa, se om... min ursprungliga plan var ju genom att hänga mig själv. Och då var det ju att jag hade en krok som hängde ifrån taket och då testade jag att ta ett av mina karatebälten som, ganska gammalt och se om jag kunde vira det runt och se om det... mest någonting åt det hållet. Det är nog först då som jag testar det. Eh jag hänger mig inte i den men jag testar och ser om man kan få till det och fixa en snara eller sådant, sen tar jag ju ner den direkt för att jag vet att någon ska ertappa mig med det. Eh tror jag i alla fall, jag var i alla fall... jag var inte så rationell när jag tänkte då eh men sen är det ju det också att jag märker ju även att, (suckar) (ohörbart) att visa känslor och gråta och så det mår man ju i längden bra av... i alla fall när, om det kommer som ett svar på en passande situation såklart. Det gäller att kunna kontrollera det och jag märker att min emotionella sida börjar jag ju förskjuta mycket mer under den här perioden, jag vill inte gråta... jag vill inte vara svag eller något åt det hållet. Eh jag får ytterligare bilden av att jag är otillräcklig, att jag inte kommer leva upp till dom kraven jag vill ha och jag är så dålig på att processa eller bemöta motgångar. Speciellt då om det skulle handla om något akademiskt eller liknande eller om det handlar om något samhälligt, typ min framtid eller vad jag vill jobba med. Samt även att, för mycket handlar ju också om att... ja har ju lite att göra också med min syn på liksom mina sociala förmågor att jag är ju så rädd för hur människor kommer att granska mig om dom liksom ser mig på det här sättet. Återigen det är sannolikt en ytterst personlig uppfattning eh men återigen jag börjar liksom försöka alla tårar inne, jag vill inte gråta och så leder det... när dom väl kommer ändå så blir jag bara frustrerad och ibland lite arg. Aggressiv, alltså inte mot någon annan men jag blir ju väldigt väldigt svärmottaglig. Eh

det händer ju bland annat under samtalet som jag och pappa har. Eh (stammar) precis efter mösnitringen när han försöker ju liksom prata om att han tycker att dom gjorde ett misstag. Han tycker att det är väldigt tråkigt att jag fick avslag på den biten med psykologen för det är ju en lite mer subjektiv bit, hade varit en annan slag om jag fick avslag på intagningsprovet för där finns det ju ändå en standard. Det minns jag att dom meddelade, det kom en sådan här liten film precis innan intagningsprovet där dom liksom sade "hamnar ditt resultat under snittet så avbryts mönstringen direkt" och så får man gå hem. Och eh så detta förvärrade ju bara mitt mående och jag ville ju s, jag berätt... jag pratade ju med kuratorn en hel del under 3, hon tar regelbundet in mig på samtal och där öppnar jag ju mig kanske lite lite mer men... men återigen alltså det är någonting jag kan fortfara, fortsätter att känna dom här svängningarna. Jag kastar mig själv mellan olika saker, när jag väl försöker mig på någonting så tar jag det mycket hårdare, jag... bland minns jag att jag började köpa en massa nya saker som jag tror kommer att medföra lycka, en hel del dyra grejer. Mycket av det handlar ju om att jag, eh jag har ju int... jag har ju ärvt en rätt stor summa pengar efter min mamma när hon gick bort då 2009, dom skapade ju ett... en del fonder som hade ökat succesivt i värde eh med tiden. Återigen alltså en del av mig mår ju lite bra av det här för att det är ju, det är ju inget fel i sig på att om man kanske hittar någonting men är intresserad och så. men jag märker ju verkligen att en del av mig gör det nog för att han, för att han är desperat. Men liksom försök, återigen alltså jag känner att om jag... eftersom att jag inte haft någon liksom tydlig väg att orientera mig emot så gör de det ju liksom jobbigare för mig att kunna liksom, ja bemöta motgångar och även den aspekten som sagt att kunna kommunicera med dom som man kanske känner att man kanske är sämre än eller liknande. Det är liksom väldigt svårt att jobba framåt och då måste man ju nästan vända sig till det som inte kan sätta sig emot en och då blir, (ohörbart) jag har haft, haft väldigt svårt att kontrollera dom impulserna så då vänder jag mig liksom till det mest desperata alternativet liksom att... i vissa fall så skulle ju det kunna vara droger eller något sådant men i... i det här fallet så är det nog till stor del att jag börjar köpa en massa grejer. Konsumerar en massa, tror att det ska göra mig lycklig och sen någon del gör det säkert för att locka uppmärksamhet också eftersom att återigen jag får en väldigt personlig bild av att det medför uppmärksamhet men det är ju klart att det gör det ju inte. I alla fall inte, i alla fall inte per automatik för att... (stammar) för det som gör att folk tycker om en eller börjar tycka om en det är ju så klart att man ska vara självsäker, att man investerar sig emotionellt i det man är passionerad kring och det tror jag nog att jag och min pappa och syster även har haft en del diskussioner om att... dom kommer ju att älska mig oavsett vad och övriga personer kommer ju förhoppningsvis tycka om mig oavsett vad. Jag har så jäkla svårt att acceptera det för... ja så. så ja, det är väldigt... återigen alltså det ökar ju bara min tanke om att... eh (stammar) av någon anledning får jag ju för mig också att under en lång period under gymnasiet så får jag för mig att får jag underkänt i ett ämna alltså ett slutbetyg så kommer jag ta livet av mig själv. Det är liksom någonting jag bara har bestämt mig för, för jag liksom kan inte processa det. Jag kan inte stå ut med det, jag känner mig återigen så fruktansvärt värdelös, oälskad. Eh och detta är ju någonting som sagt bara blir värre under den här då korta perioden mellan mönstringen fram tills att jag utförde attacken. Eh (suckar) och det är ju att återigen alltså, jag har absolut inga tankar på att skada eller attackera någon annan men jag har ju absolut perioder där jag är så arg att jag hade i... om jag på något sätt skulle finns nödvändigt så får jag kanske för mig att skulle någon försöka ehm nå återigen inte aggressionsmässigt men lite mer typ, om någon skulle försöka ge sig på mig eller något sådant så skulle jag liksom slå tillbaka. Det är jätte svårt att beskriva men det är absolut inga tankar om att skada någon annan svårt eller absolut inte att döda någon annan. Men någonting... min självmordstankar blir bara värre och värre och värre och i och med att jag isolerar mig själv väldigt väldigt mycket. Kanske inte på det plan att jag inte pratar med någon men om liksom om mina känslor liknar någonting, själva min bild av hur allting ska se ut att den blir allt mer isolerad och den... jag får väldigt svårt (ohörbart), får väldigt svårt att... ursäkta om jag säger det mycket det...

PJ: (ohörbart) vi vill lyssna.

FC: Ja det, det är mest att det är en väldigt viktig aspekt i det hela. Något som jag har haft problem med väldigt länge. Och ja så fort, så fortsätter det ju under en... ja återigen det blir ju bara värre och värre. Det går fram och tillbaka och jag tror nog också att någon del av mig som sagt gjorde ju säkert den här, utförde ju säkert den här attacken för uppmärksamheten. Det var ytterst irrationellt, jag ser inget... det är, man har ju läst en del... ens intresse för kriminologi och liknande har ju, ledde en till att läsa den här artikeln som hette (ohörbart) och det var ju en artikeln som kom ut efter...

PJ: Vad hette den sade du+

FC: "Döda, ge upp livet och bli kändis".

PJ: Okej.

FC: Och den kom ju ut efter attacken i Trollhättan när man hade kollat på gärningsmannens bakgrund och liknande att han hade självmordstankar, att han ville inte överleva och han var väldigt isolerad och så var det en större diskussion kring dom aspekterna med utanförskap och hur människor då får en väldigt skev bild av hur man blir uppmärksam. Att kändisskap och uppmärksamhet är det enda som spelar roll. Återigen, (stammar) jag tror att det definitivt kan ha funnits någon form utav bit utav mig som gjorde attacken för det, för det här är ju ett högmidialt brott. Men det var inte på ett rationellt plan, det var inte alltså att jag me... det var inte nödvändigtvis att jag medvetet gjorde det här för att jag vill att ni ska veta vem jag är, jag vill att ni ska frukta mig. För jag var ju fullt medveten om att det är ju ett vansinnigt sätt att tänka på. Det finns ytterst lite liksom, det blir väldigt väldigt svårt alltså. Återigen som jag sade, ska man göra det på ett rationellt plan måste det ju fanns någonting som besvarar det och det kan ju vara en grupp. Det kan ju vara en organisation eller liknande men, vem skulle jag göra det för. Den enda jag har att kommunicera med är ju det svenska samhället. Så jag var ju medveten om att jag kan bara förlora genom att göra det här. Men återigen alltså, så under perioden upp till så får jag alltså liksom, min bild av hur jag blir uppfattad blir allt mer skev, allt mer selektiv. Att liksom jag tror liksom att uppmärksamhet är något man desperat kan avla fram men så fungerar det ju såklart inte. I alla fall inte om man vill, vill må bra av det. Sen återigen jag har väldigt liksom svårt att liksom ge, försöka dyka in på dom här sidorna av mig som utförde den här attacken för man mår ju så mycket bättre sen man kom hit. Det har, om man... (stammar) det är väldigt svårt att liksom finns sig själv i dom tankarna så ja, sen så är det något övrigt som ni hade velat veta typ lite kring mina relati, om mina relationer och det också eller?

TN: Nu, när... när hittade du den artikeln?

FC: Det, det var någon mån... det var nog nära månader innan attacken typ kanske övergången mellan 2021-2022 möjligen. Någon, någonstans där. Det, det det är ju mest som ett gr... som en kombination av att jag har läser kriminologi, tycker det är ett väldigt roligt ämne. Trivs väldigt mycket med dom som jag tar kriminologilektioner med. Den klassen trivs jag nog lite bättre med än den jag gick med i övrigt men det var nog mer om att det var mycket nytt folk man fick träffa och ja, det är ju alltid roligast i början. Så ja.

PJ: Mm.

FC: Så ja det är något åt det hållet. Det blev lit, det var väldigt stora intressanta diskussioner och liknande. Sen så ja... så yes.

PJ: jag tänkte på en sak som du berättade nu när du planerade det och så. fanns det någon gång när du planerade alltså på den här som du säger attacken, funderade du också på det som skulle... som händer efteråt?

FC: alltså...

PJ: Som vi gör nu ehm att vara inlåst, funderade du på hela den...

FC: alltså...

PJ: Hur kände du inför det?

FC: På ett rationellt, alltså på ett rationellt plan så visste jag ju att det här är ju bara något jag... jag kommer att förlora på. Et var jag ju liksom fullt övertygad om. Men rent emotionellt så tänkte jag ju inte på det. Rent emotionellt så saknade jag ju helt konsekvenstänk. Alltså åt, återigen alltså min hela bild av hur allting skulle gå till var ju väldigt selektiv. Men återigen det var ju en konstant konflikt i huvudet bara under dom timmar som pågick innan attacken liksom att "klarar jag det här eller klarar jag det inte". Det var ju att jag var ju väldigt emotionell och väldigt impulsiv men på ett rationellt plan var jag ju med, fullt medveten om att det här kommer inte jag att... det är ju klart att det här ju inget jag kommer kunna, det här är ju såklart ingenting som jag kommer kunna stå ut med sen var det ju det att jag hade ju den här bilden av att dom kommer bara låsa in mig och slänga nyckeln eller något sådant. Så på ett rationellt plan, på ett intellektuellt plan så yes då var jag fullt medveten vad jag kan komma ihåg. Men på ett emotionellt plan nej eller i alla f... jag saknade konsekvenstänk.

PJ: Men, va sa... "låsa in mig och slänga bort nyckeln"?

FC: Ja det var nog bara den enda liksom tanken jag hade. Alltså jag tror, jag har ju liksom förstått processen och systemet lite... fallit in lite mer i systemet sen jag kom hit och det har ju gått i samband med att jag har börjat må bättre.

PJ: Var det ett syfte för dig? (stammar) Var det ett syfte, nu ställer jag en rak fråga (skrattar). Fanns, var där ett syfte med det? Alltså att, att hamn här?

FC: Jag tror nog att på ett emotionellt plan så brydde jag mig inte så mycket.

PJ: Nä.

FC: Det var helt, det var liksom helt konsekvenslöst. Det fanns ingen långsiktighetstänk men på ett rat, alltså... hm jag tror inte det fanns liksom något rationellt som liksom tänker att det var ett syfte för att... så återigen lite svårt att förklara men nej, inte vad jag kan... inte vad jag kommer ihåg så fanns det inga planer med det. Det var, det var nog... någon vag tanke om att, om att dom spärrar in mig och slänger nyckeln eller något sånt men jag hade ju inte liksom någon, jag ville ju inte alls tänka efter kring hur det, vad som faktiskt medföljer efter det här. Så åter, (ohörbart) på ett emotionellt plan. Det var ju ett emo, det var ju impulsivt emotionellt brott eller det var ju emotionellt styrt så nej. Nä det, jag saknade helt konsekvens tänk. Jag ville inte tänka långsiktigt. Eh ja jag försökte ju som sagt att övertyga mig själv om att det här är ingenting som jag kommer att klara av eller någonting som jag på ett rationellt plan vill men jag ville ju inte lyssna på den sidan av det. Så yes. Men tack så mycket för frågan det var...

PJ: (skrattar) Ja.

FC: Det är bra, det är bra att du ställer den.

PJ: (ohörbart) militärtjänst, (ohörbart) är det väldigt gruppstyrt. Det är väldigt så här, det verkar som att det var något du tyckte skulle va... passa dig på att, och du får säga det om jag har fel så... så har jag uppfattat dig. Då skulle du komma in i ett sammanhang där allting är väldigt ordning och reda.

FC: Ja alltså det kändes ju lite som att jag skulle få ett tydligt driv, något jag tydligt kunde orientera mig kring och det är, vilket i såg skulle förhoppningsvis bättre mitt mående, min trivsel, min förmåga att liksom... det skulle göra det lättare att kommunicera, komma bra överens med dom jag gör lumpen med du vet, det är ju... sociala aspekter är ju extremt viktigt inom militären. Eh så yes och, men ja.

PJ: Man kan ju säga att även om bara sitter och, inlåst så har... finns det också väldigt tydliga rutiner, man... det låses och man...

FC: Precis, ja jag... jag har känt av det lite också att...

PJ: Mm men det var inget du tänkte på innan?

FC: Jag tänkte alltså, nä alltså liksom när det kom till liksom den sidan om, alltså när det kom till den sidan av mig som av någon anledning fick för sig att göra det här, den tänkte inte alls på vad som kommer hända. Alltså den var säkert, den visste ju säkert någonting om att... eller jag visste ju säkert på ett emotionellt plan att visst det kommer ju påföljder av det här men exakt... men i och med att den tänkte så mycket i stunden så var den ju helt omä, så ville den ju inte alls eller med tanke på att jag tänkte så mycket i stunden så ville jag ju inte alls tänka på hur jag skulle reagera om jag hamnade här. Eller liksom, jag brydde inte så mycket... det fanns inget mål med det eller något sådant, att jag ville få något specifikt straff eller liknande. Det var något som jag inte alls la någon, så mycket uppmärksamhet. Det är just där som jag även tror att jag faktiskt bröt ihop när jag faktiskt hamnade här för att återigen, rent emotionellt så var jag inte alls förberedd på det. För jag ville inte alls tänkte liksom på konsekvenserna, jag var medveten om dom på ett emotionellt plan men jag ville inte tänka på... eh men jag, men absolut jag känner ju att det är en hel del ordning och reda här och eh sen är det ju det att man ju fått, man har ju pratat en del med psykiatriker och liknande. Det känns ju som att man har fått ut det mycket mer och mycket av den energi som man höll inne under en så lång period håller man ju gradvis på att, ja...

PJ: (ohörbart).

FC: Mm.

PJ: Du har sagt att du har, ofta behöver känna att du behöver förstålla dig eller var... alltså du tror att andra kompisar och...

FC: jag granskar väldigt mycket utifrån mina personliga uppfattningar.

PJ: hur, hur är det nu Fabian när du sitter här och pratar med oss?

FC: Alltså det känns ju, återigen ursäkt om jag pratar lite långt och utdraget men...

PJ: men känner du att du är, att du måste föreställa dig inför mig och Ted eller?

FC: Det finns möjligen någon sida men sen, jag känner ju att det har tinat bort en hel del.

PJ: Mm.

FC: Men här är ju en miljö där jag trivs ganska bra ändå, helt okej och jag vet ju att... speciellt med tanke på att nu vet jag ju ändå, dådet är gjort, jag kan inte göra någonting åt det eller jag kan inte förändra det och jag vet ex, och nu vet jag ju exakt också hur jag reagerade på det. Det var just det som var grejen att precis innan, efter... jag var, min... jag ville ju inte tänka efter, återigen alltså jag har aldrig dödat något annan, jag har inte en aning om jag ens klarar det här men nu har jag ju det väldigt klart för mig. Det har inte alls att göra med att jag försvarar akten på något sätt, det är ju ytterst vansinnigt att... ja men tänka så men, så... det finns säkert någon sida av mig som tänker att den måste göra sig till men det känns mycket bättre här. Myck, det känns ändå som att det lättar en hel del och jag har ju fått ut mycket av den energin som jag inte ville få ut tidigare i, dels genom att jag har pratat med övriga i kriminalvården eh jag har pratat med psykiatriker och liknande. Sen har jag ju pratat en hel del med dig också Anders.

AE: Mm.

FC: och mått mycket bättre och... så ja. Sen, sen mår man ju säkert bättre av att prata med er också det, man... man har ju liksom som sagt (ohörbart), kollar om sina tankegångar lite grann. Försöka tänka lite mer framåt och inte bara liksom slänga ihop sig, (tyst) liknande. Så ja. (tystnad ca 11 sekunder)

TN: du berättade ju där att du testade med kroken och med bältet där.

FC: Ja.

TN: har du testat någon gång att ta livet av dig?

FC: (suckar) jag kan, nä alltså jag tror inte jag varit så nära att jag liksom har gjort ett aktivt försök. Men jag har ju liksom planerat för det vid ett annat tillfälle. Eller planerat och planerat, det är ju... jag har liksom kanske vagt förberett mig vid ett och annat tillfälle men det har ju varit, men jag är ju liksom livrädd för vad som ska hända om någon ser det. Och det handlar ju som sagt väldigt mycket om att jag vill ju inte att, har ju inte velat att vissa ska se min emotionella sida eh det är i alla fall vad jag förstått. Eh men jag har inte gjort några aktiva försök.

TN: Du sade planerat och förberett?

FC: ja men alltså det är ju som sagt exempelvis att jag liksom tänker att det här liksom, så här kommer det se ut eller något åt det hållet men jag vågade ju inte gå så långt för att jag är ju rädd att någon ska se mig eller upptäcka mig och... och återigen om jag skulle skicka, om jag skulle skickas in på någon mottagning eller klinik så är jag ju, har jag ju varit väldigt rädd för hur jag skulle reagera på det. Om jag skulle kunna ta, ta det eller ja.

TN: Du sade "så kommer det se ut".

FC: Ja alltså, nä men alltså exempelvis eh jag har en krok här, jag kommer fästa ett bälte kring det och jag måste kolla liksom, se om jag kan binda en snara om jag får plats med det eller något åt det hållet. Jag tror inte det fanns, det fanns inte så påt... det fanns inte så mycket så här avsiktlig planering i, liksom i detalj för jag var ju ytterst... eh jag var ju inte alls betänksam när jag utförde det här, det är ju... har ju varit vansinnigt.

TN: Mm.

FC: (suckar) Så yes.

TN: och när du haft dessa suicidtankar.

FC: Ja.

TN: har du använt dig någonting av internet då?

FC: jag har, ja alltså jag har ju vid ett och annat... vid något tillfälle så försökte ja väl googla lite typ hur ådrorna i, hur blodådror... hur blodförseningen i halsen är... ser, ser ut och liksom hur man hänger på bästa sätt för att det ska gå så snabbt som möjligt. Eh något åt det hållet sen har jag ju läst, läst väldigt mycket. I grund och botten så började liksom mitt intresse för liksom det här med, mest som ett sidointresse av mitt intresse för sociologi, psykologi och även lite kriminologi också för den delen. Men det var, ja men förutom det så... men det har inte varit så där jätte, men för övrigt har det inte varit så där jättemycket. Men jag har varit lite, man försökte ju kanske se om man till och med kunde hitta... vid något tillfälle tror jag nog nästan att jag kunde se om jag kunde hitta någon som kunde hjälpa mig eller sådant men det är ju klart att i Sverige, självmord i Sverige är ju inte olagligt men assistans under självmord kan ju vara straffbart. Eh så ja. Men yes, ja jag har använt internet vid ett och annat tillfälle. För att försöka ta reda på lite hur det skulle ske effektivt eller liknande för att min tanke var ju att när jag väl, om jag väl försöker så vill jag ju såklart inte leva kvar även, även om jag skulle bli räddad.

TN: Mm.

FC: för, ja så vet jag inte alltså mitt främsta... min tanke var ju framförallt genom hängning. Det känns ju som det enklaste metoden eh för, för jag läste någonting om att många som har försökt sig på det upplevde det som en ganska skonsam metod i och med att du stryper både lufttrören och blodcirkulationen så tappar du medvetandet mycket snabbare och då... något åt det hållet.

TN: Mm.

FC: Eh så, så ja. Eh så det är det jag liksom sökt på eh för min tanke var ju också att jag bara ju följ, jag läste ju också lite om potentiella medföljde om en person skulle räddas från exempelvis hängning och det är ju exempelvis att man kan ju lida permanenta neurologiska skador av det hela i och med att så fort hjärnan förlorar syre och blod så börjar den ju svullna och liknande och det kan ju permanent döda hjärnceller av vad jag läste eh så det var möjligen något åt det hållet.

PJ: Mm.

FC: sen är det ju klart att det var ju mycket, om ska ta lite det här planeringen inför självmordet var ju... det var ju mycket lättare att planera inför självmord än den här attacken för jag var ju kanske lite mer kontrollerad när det kom till självmordstankarna, när det kom... för i och med att jag visste ju att jag skulle inte behöva skada någon annan, jag skulle ju inte kanske behöva sätta mig in i en sådan här situation. Spå jag blev ju kanske, det var ju kanske lite lättare att behålla lugnet. Inte för att jag var lugn då på något vis men det var ju lite annorlunda.

PJ: Mm.

TN: Suicidtankarna som du har haft kopplat till attacken?

FC: ja alltså det är ju att i stort sett bara att jag kände inte som att det, det var väl bara (ohörbart) jag kände att jag inte ville leva längre... jag kände att jag inte hade någon tydlig framtid. Det kanske kände, det kanske kunde bra i stunden men återigen det skulle ju övergå till misär. Något åt det hållet och det ledde ju till att det kändes bara inte som att jag liksom hade något riktigt liv, att jag inte skulle kunna orientera mig mot saker och det ledde ju eventuellt till att jag började sluta liksom rent emotionellt att liksom känna lust för saker. Jag, det blev stort, långt upp... allt mer uppehåll på karaten exempelvis eh gymmet gick jag fortfarande till men det, men jag började känna att jag njöt mindre och mindre och mindre utav det och i stort sätt kändes, i stort sätt var det nog bara att jag liksom... jag slutade liksom försöka liksom tänka sakligt o rationellt, att jag liksom... jag har inget jag kan orientera mig emot och jag antar att det blev bara värre och dom tant... dom, den... dom strömmarna i hjärnan blev bara värre och värre och värre och värre. Eh och så ledde det eventuellt till att jag av någon anledning fick för mig att eh alltså, jag tror nog att någon del av mig kanske tänkte att jag skulle inte våga ta livet av mig själv bara så där så att det kanske skulle vara lättare om jag kanske hade gjort någonting som verkligen fick mig att veta att nu vill jag verkligen inte leva för då kanske jag kommer behöva sitta bakom lås och bom. Det var något åt det hållet, jag liksom... något åt det hållet eh sen återigen det bara (ohörbart) väldigt svårt att beskriva för det blev jätte huller om buller.

TN: Mm.

FC: dom har ju kommit väldigt väldigt plötsligt.

TN: När kom dom tankarna?

FC: alltså det var ju, det var ju som sagt den söndagen alltså precis innan. Innan dess så hade det ju nästan bara varit självmordstankar och att jag försökte komma upp med olika strategier för hur jag skulle göra det på ett sätt som gjorde att jag bara kunde slippa uppmärksamheten. För jag vill inte att folk skulle se den sidan av mig. Jag var väldigt, jag var övertygad om att jag inte skulle kunna processa allt ifall någon... all, liksom det jag skulle behöva gå igenom om någon liksom upptäckte mig så ja. (suckar) Så det, det är den bästa kollpingen jag kan hitta till attacken att det kändes, det här med att jag liksom slutade liksom njutande av saker liksom behålla lugnet... att det ledde till att återigen dom här skiftningarna i hur jag mådde blev bara starkare och starkare och starkare och starkare. Och dom blev alldeles för mycket, allt mer antingen eller. Att jag liksom ville aldrig tänka i andra kretsar. Och när, under dom... så som jag kände precis inför attacken det var ju utan tvekan den allra värsta stunden då. Eh så ja. Och att det var en konstant konflikt i mitt huvud liksom att på ett rationellt plan så vill jag inte det här, jag tvivlar på att jag ens kommer att klara det för jag har aldrig funderat på att göra det tidigare. Jag gör inte det här för att (någon harklar sig), jag finner inget... jag finner det återigen ingenting flitigt eller rationellt bakom att döda en annan person. Det är inte bra för mig, det är inte bra för min mentalitet, det är inte bra för min familj. Et ledde ju i sig också till att jag blev bara blev utmattad. Då var det ju ännu svårare att liksom kunna processa allt det som fanns där inne. Så ja. Så det, man kan säga att det var lite utav ett sa, så det var... så att, man kan säga att det var alla dom här olika svävningarna dom ledde stundtals till ett sammanbrott så jag tror det var typ det. Någon form utav i alla fall tillfälligt sammanbrott. Eh. (tystnad ca 11 sekunder) Återigen ursäkt om det var lite utdraget jag...

TN: Ja, behöver inte be om ursäkt.

FC: Mm. Jag försöker bara liksom få ut allt jag kan.

TN: Mm.

FC: allt jag liksom, allt jag kan komma ihåg försöker jag få ut.

TN: Det är bra.

FC: Sen är det lite svårt att ibland pussla ihop för det, återigen det finns ju ingen tydlig röd tråd bakom det hela.

TN: Nä.

FC: För jag (ohörbart) hade, återigen hade det här, om det här... som jag hade haft planer på att utföra en taktisk attack motiverat av något betydligt mer avsiktligt liksom, mer medveten då hade jag... då hade jag ju antagligen kanske väntat under en lång period och liksom jag vet inte väntat tills jag hade tagit körkort, hade man kunnat använda ett fordon som vapen eller så hade man kanske väntat tills man hade fått vapenlicens för att om jag ändå hade funnit något, jag känner att jag har något att åstadkomma på den här attacken återigen något tydligt syfte, något jag ändå kan känna att jag... något som ändå gör det lättare att orientera sig kring det. Då är det ju mycket lättare att behålla lugnet kring det hela och då kanske jag hade kunnat stå ut med att tänka på det under en längre period men jag har aldrig kunnat stå ut med att tänka på det under en längre period. det var bara under dom här, dom här... det här korta... knappa dygnet som jag hade det hela och då liksom var min tanke att allting måste bara ske nu och snabbt. Sp jag hade ju så, återigen... så ja. Det är i alla fall vad jag själv har kunnat förstå kring det hela.

TN: Mm. Och vi börjar närma oss 90 minuter här.

FC: Ja. Tiden går snabbt.

TN: Ja den gör ju det.

PJ: Jag tänkte, om jag vill gå tillbaka hemma.

FC: jättegärna.

PJ: Lillasyster och pappa och en...

FC: Lillebror, en lillebror eller min mamma hon gick ju bort 2009 när jag var 5 sen började min pappa träffa en annan kvinna.

PJ: Mm.

FC: Eh och d4et ledde eventuellt till att dom tog steget och sen fick jag reda på att vi skulle flytta ihop för att Sara som inte var gravid. Eh och...

PJ: Men jag tänk, men hur... alltså har du känt, var det... hur var ditt hem? Hur känn... var det ett tryggt hem? Mådde du bra hemma?

FC: Alltså... alltså ja alltså det blev ju... väldigt, väldigt stark skiftning. När jag var hemma kände jag mig jätteslapp, jag kunde fokusera på det jag tyckte om och liknande men det ledde ju också till att det var väldigt svårt, för jag gjorde nästan aldrig mina... jag ville aldrig göra min läxor eller något liknande så när jag väl kom till skolan så blev det ju en väldigt plötslig skiftning. Eh och sen var de det också att när vi väl flyttade väldigt väldigt splittrat, alla satt bara inne på sina rum när min lillebror föddes så tog han upp jättemycket uppmärksamhet.

Visst han är nyfödd, det kostar ju en del av... ehm men det ledde eventuellt till att dom skiljde sig efter ett knappt år, drygt år ungefär. Eh och då var det också att eh ja, (ohörbart) jag vet inte om det kan ha haft någon jättestor påverkan på lite hur jag har mått under en längre period men det f, men defin... men definitivt att, att jag återigen alltså har haft väldigt väldigt... at jag inte var så intresserad av att plugga i skolan eller att försöka liksom fokusera på min framtid i mina tidigare år i skolan. Det kan ju definitivt ha att göra med att återigen alltså jag har inte haft något tydligt liv. Jag har liksom haft väldigt svårt att kunna liksom återigen liksom strukturera en plan för att så här ska jag göra, det här är något jag trivs med. Nu ska jag fokusera på vad jag vill för det är något som min pappa har pratat väldigt mycket med mig, att jag har väldigt svårt att prata om vad jag vill. Jag vill aldrig liksom, jag... istället så teoretiserar, intellektualiserar jag väldigt mycket. Jag liksom vill prata på ett sakligt plan att så här fungerar det på grund av det här vilket leder till det istället för att säga "jag vill det här". Jag har en tendens att ofta prata lite väl mycket i tredjepersons perspektiv. Eh (ohörbart) lite att göra med att känn eh, den här känslan av ehm bekvämsel och att jag inte har vågat liksom lämna den här bekvämlighetszonen för att jag är liksom rädd för hur jag själv kommer att ta det och jag är rädd för hur andra kommer att se mig och liknande. Ja det är möjligen också någonting som kan ha stärkt liksom mina självmordstankar och till stor del... liknande. Det har, för det har det varit ett rätt stort problem också att jag har väldigt liksom svårt att prata liksom om hur jag känner mig personligt, vad jag vill. För att det blir istället bara, det blir i tredje persons perspektiv. Att jag intellektualiserar. Eh Marie-Louise, fängelseprästen som har varit här en och annan gång och besökt mig. Hon misstänker att den definitivt kan ha att göra lite med att, den här frustrationen jag känner har ju lett till att jag har blivit väldigt desperat. Och det leder ju till att jag kanske intellektualiserar som att för att kompensera för att jag liksom känner att jag inte har fått ut så mycket av exempelvis den linje jag går och då får man försöka kompensera för att det... genom att istället försöka vara så allmänkunnig som möjligt eller liknande och jag tror absolut det är någonting som stämmer. Jag har, den här frustrationen jag känt har lett till jag har blivit väldigt väldigt desperat.

TN: Mm. (någon viskar något ohörbart) Du tyckte, förebilder i livet?

FC: Alltså (suckar) alltså under en lång per, alltså det har varit under en lång period så har man ju inte så här... dels var det ju som min pappa sade att jag stod ju min mamma väldigt nära men när hon gick bort så var ju hon inte längre en förebild. Eh min pappa alltså jag vet inte vi umgicks ju en hel del men alltså jag vet... och jag har ju, det är ju klart jag har ju sett honom som en förebild men... jag vet inte hur jag ska beskriva det, kanske av någon anledning så kanske jag inte sett honom lite som den jag liksom har stått så här jättenära. Det är väl som min pappa sade, jag stod väldigt nära min mamma och när hon gick bort så blev det ett väldigt stort nederlag som jag hade väldigt svårt att leva med. Jag tror, jag har inte haft så där jättemånga förebilder, det har hoppat väldigt väldigt mycket. Man har liksom hittat ett massa olika saker som man tror att man är intresserad av för när man, när man först ser det återigen så blir man så exalterad. Man blir jätt, adrenalinet pumpar men man blir också stressad och då leder ju det bara till att man granskar utifrån hu man själv vill att det ska vara eller hur man uppfattar det. Det, det blir väldigt mycket så här confirmation bias. Man blir glad av att höra det som passar ens egna hypotes. Eh man har hoppat från en jättemassa olika eh hobbyer. Man säger, man säger at man är int... man har sagt at man är intresserad av men utan att tänka efter på hur man faktiskt känner och (ohörbart) också hjälpt personer, vad dom tyckt om för kändisar och liknande. Så jag har haft en, nr det kommer till förebilder så har jag nog haft väldigt väldigt svårt att liksom hitta en förebild som jag alltid har kunnat förhålla mig till. Min mamma var väl antagligen den närmsta men hon har man ju liksom... hon har man ju liksom, under en lång period har man ju inte liksom vågat tänka på henne för man blir ju bara så ledsen. Man tänker ju bara tillbaks på perioder som var men inte är. Men det, så väldigt mycket det. Sen återigen det kän, sen känns det ju bara som att det håller på att bli bättre och bättre och bättre. Man börjar ju känna sig mer och mer och mer bekväm med hur

rutiner och det går här, hur ordningen ser ut och så länge man har... och man försöker ju se till att hålla go, hålla god kontakt med personalen också. Eh man vill liksom visa att jag har inga planer på att missköta mig. Eh så ja.

TN: Tuff fråga nu. Din mamma, berätta hur bortgången har påverkat dig.

FC: det är ju att jag har fått så himla mycket energi annars som jag haft väldigt väldigt svårt att liksom gå igenom i alla fall på ett eget plan. Eh eh och det har ju lett till att återigen det har ju varit ännu svårare för mig att kunna jobba mig upp bland andra för återigen man har ju känt den här känslan av att man inte är tillräcklig när man väl pratar med någon som kanske inte har haft så som man själv har haft det eller någon som har eh ja det... något åt, något åt det hållet. Det, det har varit väldigt... det har ju, det har påverkar en väldigt väldigt väldigt mycket så här emotionellt det säger ju sig själv eh för det var ju absolut ingenting som... och speciellt när jag var så lite också att jag minns ju att det var ju en olycka. Det var ju ett tåg som inte hann stanna eh, hon kom ju ut i sista sekund sekunden. Men jag trodde ju först att det var en, jag minns ju först att jag trodde att det var en lokförare som hade kört ihjäl min mamma. Men återigen det är ju för att ja jag var så liten jag kunde ju inte hantera situationen. Eh sen hä, sen skedde det ju även en del andra nedgångar också. Något år efter det så blev en av våra katter överkörda, visst det sånt som kanske händer lite vanligare men som barn så kunde jag ju inte, ville jag ju inte tänka på det. Sen något år, sen drygt nästan exakt 3 år efter min mammas bortgång så gick min morfar bort eh och liknande så ja. Så det var väl så med det, kortfattat så ja det har påverkat mig framför allt väldigt mycket emotionellt. Det har varit jättemycket energi som jag har haft väldigt svårt att processa. Jag har försökt hålla det inne vilket i såg bara leder till att jag på ett mentalt plan gör mig ensam. Eh för att jag vill ju, man ör ju rädd för hur andra ska uppfatta en... man är för hur man själv ska bli uppfattad. Och det är då också hur eh det man tampas mycket med när man gick på lågstadiet och liknande var som sagt det var ju mycket mobbing och liknande. Eh har väl, har väl byggt på väldigt mycket. Det är ju att när man väl upplevt, jag tror nog at när jag själv har upplevt vad jag har upplevt... vad jag finner traumatiserande som sagt så när man då sen gör sig ensam och liknande blir det ju ytterst svårt att försöka bearbeta det här ja. Min syster gick ju i terapi, min pappa gick ju i terapi eh av någon anledning så gick inte jag i terapi, jag vet inte varför. Men jag undrar ju verkligen vilken förändring det hade kunnat ha om jag hade gjort det. Eller jag har ju i alla fall inget minne av att jag gick i terapi. Eller att jag gick någonting... i alla fall inte under en längre period, jag kanske gick på något tillfälligt men inte så mycket mer vad jag kommer ihåg.

(tystnad ca 10 sekunder)

TN: Nä, nu är den 27 här. (ohörbart) Anders?

AE: Nej tack, jag har... jag har inga frågor faktiskt.

TN: Mm.

AE: Det är väldigt uttömmande.

TN: Mm.

FC: Ja.

TN: Jo jag har en sista grej som jag måste behöva... (flera personer, ohörbart) precis. Eh telefon, har du fler än en telefon?

FC: Nej. Eh jag fick min första mobiltelefon eh eller min första smartphone fick jag kanske en... kan det ha varit, 2013 eller något sådant. Det var min pappas före detta mobil, så

skaffade han en ny. Eh sen 2015 när jag var på väg ifrån en här (ohörbart) grejen så tappade jag den mot ett stengolv med skärmen neråt så det slutade ju inte så bra eh och sen skaff, sen fick jag en ny i början på 2016. Sen hade jag den fram till 2020 och då var ju den riktigt jävla utsliten, den... det fanns, det fanns bucklor i sidan. Den hade knappt något utrymme och under en viss period så höll batteriet i kanske några minuter sen...

TN: Mm.

FC: Och sen, sen försvann... sen kommer jag ihåg också att under en viss period så, så var jag tvungen att låna min pappas laddare till den. Och så fick jag ha en penna där under för att hålla laddaren, annars laddade den inte.

TN: Mm.

FC: Sen fick jag min, den mobilen jag haft nu den fick jag för drygt... snart 2 år sedan. Eh...

TN: Jag tänkte på det, SIM-kort till den?

FC: Vad sade du?

TN: SIM-kort till telefonen?

FC: Oh det har jag haft jättedålig koll på.

TN: Jaha.

FC: Men, men det går ju att ta ut det och kolla.

TN: Har det, vet du om du har haft fler SIM-kort i telefonen?

FC: Alltså, ja nu ska vi se jag minns inte om vi bytte... om jag bytte SIM-kort eh när jag tapp, hade tappat min mobil och fick skaffa en ny men jag vet att SIM-kortet jag hade på den här var samma som jag hade på min förra.

TN: Okej. Och vad är ditt telefonnummer?

FC: Eh 072.

TN: Mm.

FC: 99 33.

TN: Mm.

FC: 99 0.

TN: (ohörbart).

PJ: Var den ny när du fick den?

FC: Alltså min senaste?

PJ: Ja.

FC: Jaja den var ny. Eh och det är av min pappa kö, pappa... min pappa köpte faktiskt en till

mig och till sig själv av samma modell. Eh kostade fyra tusen (4000 kronor) styck tror jag.

TN: Ja okej. När var det? Det var...

FC: Eh det var i Juni 2020.

PJ: Vi kan se ehm, vilka... vilka tele, SIM-kort som har suttit i en telefon och det är säkert inget konstigt med det men så men vi ska ju utreda allt liksom.

FC: Jag förstår.

PJ: Då kan vi se att det har suttit ett annat SIM-kort i din telefon.

FC: Det f, vad sade du?

PJ: Då kan vi se att det har varit fler SIM-kort i din telefon.

FC: Ja okej.

PJ: Och det är inget konstigt med det, det kan ju vara att du har bytt eller så.

FC: Det...

PJ: Och det är nog... men vi vill ställa alla frågor bara för att...

FC: Ni får ställa vilka frågor ni vill.

PJ: Är det någonting du minns om det har suttit ett annat SIM-kort i den?

FC: Alltså när jag fick min telefon, alltså min pappa väckte ju mig och så gav han mig den.

PJ: Mm.

FC: Eh och då liksom såg jag att det var ju samma mappar på den, samma bilder och liknande så jag har ju inte haft den med något annat SIM-kort sen vet jag inte hur det såg ut. Det enda jag vet att den var ju ny när den, när jag fick den. Det var en ny modell. Så ja.

PJ: Mm.

TN: Mm, okej. Men du har inte bytat SIM-kortet själv?

FC: Eh nej nej nej, nej nej nej.

TN: Mm, okej.

AE: Mm.

TN: Nä men du gör vi så att du håller vi där. Klockan är 11:34.

Sammanfattning av förhör 6.

Fabian tillfråga om det är någonting han vill berätta sedan sitt senaste förhör.

Fabian berättar han att vill bara nämna att han hade tankar kring att utföra attacken det på tisdag istället för måndag, Det skulle ske under den sista lektionen i klassrummet. Fabian gillade den läraren och detta var bara tankar som han hade under en väldigt kort period.

Fabian ombeds att berätta om sin uppväxt.

Fabian berättar att han och familjen flyttade till Trelleborg. Fabian berättar att hans mamma gick bort när han var 5 år gammal.

Under Fabians period på lågstadiet och mellanstadiet var Fabian mobbad. Fabian hade det tufft i det sociala, Fabian kände att han måste göra sig till, han tog väldigt hårt på det folk säger. Fabian berättar även att han brukar säga saker som han tror att folk vill höra. Fabian hade väldigt dålig självkänsla och självförtroende.

Perioden på högstadiet.

Ny skola, Fabian tyckte att det blev bättre dock fanns det några klasskompisar från förra skolan som började på samma skola. Dessa elever berättade andra elever på den nya skolan om hur Fabian var. De berättade bland annat att man kan lura honom, att han tar saker väldigt hårt osv. Fabian upplevde ändå att hans skolgång här var bättre.

Betygen blev bättre men Fabian kände det var mycket stress kring betygen och att prestera bra. En dålig prestation tog väldigt hårt på Fabian.

2016 började Fabian med karate. Fabian tyckte att det var skönt att ha ett grundintresse som han kunde vända sig emot.

Fabian berättar att 2018 var hans bästa år, han fick en kompis under hösten 2017, de blev väldigt nära och den här kompisen hade också varit i en liknande situation med utanförskap.

Hösten 2018 var bästa både med kompisar och betygmässigt i skolan. Fabian gick då på Västervångskolan i Trelleborg. Fabian berättar att han var en jävel på streetdance bland annat.

Fabian minns att han misslyckades med ett religionsprov vilket ledde till att han skar sig själv för första gången.

2019 fanns det två populära tjejer som utnyttjade honom och gjorde honom till åtlöje. Fabian berättar att tjejerna låtsades vara hans flickvän och bad honom att fråga chans inför hela skolan. Fabian berättar att situationen med dessa tjejer har han haft mycket ångest över.

Fabian berättar han ibland har svårt att föra sig socialt med personer som i hans ögon hade "högre" status än honom själv. Fabian kände en press när han pratade med dessa personer. Fabian hade lättare att prata med personer som han själv ansåg hade lite "lägre" status.

Fabian berättar att han var mer reserverad i slutet på 9an. Fabian höll inte rutinerna på karaten, han hade fler humörsvängningar. Fabian betyg var hyfsade men han kunde skriva till elever på skolan och fick inget svar.

2019 började Fabian på Malmö Latinskolan.

Fabian tog med sig sitt sätt att vara från tidigare skolan, han var reserverad, hade svårt att vara sig själv, hade svårt att socialisera sig. Fabian fick prata med en skolpsykolog under höstterminen.

Våren 2020 tyckte Fabian var väldigt tuff, det var distansundervisning på grund av corona, Fabian tog allt väldigt hårt, Fabian fick betyg som han inte hade räknat med.

När andra året på gymnasiet började Fabian fundera över estetlinjen. Fabian tyckte att han inte fick så mycket ut av det och han jämförde sig själv med tidigare skolkamrater som verkade ha det mycket bättre. Fabian berättar att han tyckte att han kunde gått en annan linje eftersom att han hade hyfsat bra betyg sen grundskolan, detta gjorde allting mer och mer frustrerat hos Fabian. Fabian kände att frustrationen växte mer och mer och han visste inte riktigt vad han skulle göra.

Tredje året på gymnasiet växte Fabians ångest mer och mer. Fabian berättar att han hade ångest över att han inte kände att han hade någon tydlig linje i livet. Fabian kände sig missnöjd med allt som han skapat i skolan. Fabian misslyckades med ett prov i april 2021 och då skar han sig.

Fabian tyckte att allt kändes lite bättre innan julen 2021. Detta trots att det var mycket fokus kring gymnasiearbetet och nationella proven. Restriktionerna släppte vilket innebar ingen mer distansundervisning samt att Fabian kunde fira jul med sin familj.

Vecka 5 2022 berättar Fabian att han fick avslag från mönstringen. Denna dag hade Fabian självmordstankar, Fabian funderade på att hänga sig, Fabian skar sig djupare än tidigare. Men Fabian var väldigt rädd för att bli påkommen med att han skar sig eller om han skulle ta livet av sig. Fabian berättar att han inte tror att han hade överlevt konsekvenserna av att någon hade sett honom. Fabian berättar att han gradvis började ge upp att leva. Fabian förklarar att han inte testat ta livet av sig utan bara funderat. Fabian har använt internet till en viss del, t ex läste Fabian att hängning skulle vara den lättaste metoden.

Fabian berättar att han började att köpa saker för att se om det kunde ge någon lycka, det skulle gärna vara dyra saker som kunde ge honom lite uppmärksamhet. Fabian tyckte inte att det hjälpte. Fabian berättar att han fick en massa pengar efter arvet av sin mamma. Fabian förklarar att om han hade fått underkänt i något ämne i skolan så skulle han ta livet av sig.

Fabian kände sig väldigt arg under vissa perioder, inte arg för att kunna skada någon med tillräckligt arg för att om han varit tvungen att försvara sig själv så skulle han kunna slå någon.

Fabian isolerade sig mycket under skolgången.

Fabian berättar att han håller väldigt mycket inom sig, Fabian har fått höra av sin pappa att Fabian och hans mamma var väldigt nära. Fabian tror själv att det påverkat honom att hålla allting inom sig. Fabian berättar att han aldrig riktigt processat att sin mamma gick bort, likaså med hans morfar som gick bort för 3 år sedan.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör 7

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-20

Förhör påbörjat

14:04

Förhör avslutat

16:06

Förhørsplats

Häktet Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 22-04-20

Klockan: 14:04-16:06

Förhørsplats: Häktet i Malmö

Anledning till förhör:

Förhörsperson, Fabian Cederholm: FC

Förhørsledare, Ted Nivestam: TN

Bitr. förhørsledare, Pierre Johnsson: PJ

Försvarare, Anders Elison (A)

TN: Då har vi startat förhör i ärende K314464-22. Dagens datum är den 20:e april och klockan är 14:04. Vi befinner oss på häktet i Malmö. Förhöret är med misstänkt Fabian Cederholm. Övriga närvarande är försvarare Anders Elison. Förhørsledare Ted Nivestam och biträdande förhørsledare Pierre Johnsson. Tänkte börja med är det någonting du vill berätta sen senaste förhöret?

FC: Ja. Och det är att när vi kom till lite vad jag gjorde precis dagen innan, så en sak som jag glömde nämna var att jag testade vid ett tillfälle att spela in en videoinspelning. Den var mest tänkt som ett avskeds...ja ett digitalt avskedsbrev. Och jag kommer inte ihåg vad jag sa, det var nog mest bara pladder, jag är inte den som ofta pratar så mycket i tredje personperspektiv så det blir man tänker istället för jag tänker. Det var inga politiska motiv eller något sådant, det var typ bara att det fanns

några saker jag kanske berättade att jag eh typ det var jobbigt. Och så handlade det mest också om ja säg vad som...sen vet jag att jag tog bort det nästan direkt efter det för att jag kom på att det spelar ingen roll vad jag sa. För åter igen det var inget rationellt bakom själva (ohörbart) av mina tankar som jag hade. Väldigt mycket handlade om att jag var så himla...jag betvivlade många utan mina egna (ohörbart) jag tänkte liksom att det spelar ingen roll om det blir rätt eller fel. Allting handlade om att jag eh kände mig så himla trött på livet, att jag kände att jag inte hade liksom energi till att liksom våga lämna den här bekvämlighetszonen. Och jag ville ju inte söka...jag var ju så rädd för att söka hjälp. Jag var så rädd hur jag skulle ta det och hur andra skulle ta det (ohörbart) på ett väldigt personligt plan så jag ville bara säga det som jag kan. Men sen var det väldigt, väldigt, väldigt tillfället det och det pågick kanske under tio minuter som mest. Och det försvann så fort...när jag testade och lyssna på det så ja det var nästan bara pladder. Så jag ville bara nämna det, jag har glömt nämna det under så att säga.

TN: Hur spelade du in denna?

FC: Det var bara mobilkamera.

TN: Mobilkameran.

FL: Som vanligt.

TN: När under dagen gjorde du det?

FL: Det var eh det var väl någon gång på kvällen, något åt det håller. Sen kommer jag ihåg att under dagen också att, lite vad jag gjorde också att...jag gjorde, jag var väldigt så här med mig själv att jag inte fick göra någonting som jag mådde bra av. Liksom ingenting som fick mig och liksom tänka på all... grejen var ju den också att någon del av mig trodde säkert att jag skulle klara det här på något sätt. Och då handlade...och det var inte bestämt att det skulle vara en dödlig attack eller (ohörbart) det var nog mest det att i och med att jag var så övertygad om att mitt liv var över, så spelade det ingen roll om det är en dödlig attack eller inte. Jag ville som sagt bara bli bortförd och komma bort från samhället. Sen var det ju det att i och med att jag aldrig hade varit i en sådan här situation tidigare, inte ens i närheten och inte ens funderat på att sätta mig i en sådan här situation. Så var det ju det att det inte var att jag aktivt kände mig nyfiken eller exalterad, alltså att för det är ju lite mer så här rationaliserande. Det var nog mest det att i och med att jag hade så dåligt kontakt med min emotionella sida och jag ville ju inte själv erkänna vem jag själv var och hur jag mådde. Så ledde ju det till att den största förändringen blev ju när jag befann mig där på plats. Liksom precis efter attacken att det här är verkligen inget jag kan gå vidare med. Och åter igen det handlade inte alls om att jag försökte sträva framåt eller något sådant. Det är bara det att mm eftersom jag att då var på det emotionella planet, och jag hade så dåligt konsekvenstänk. Jag var ju fullt medveten om vad det här skulle innebära för konsekvenser, jo och i och med att jag hade så dåligt konsekvenstänk rent emotionellt så när jag väl befasnn mig i situation så insåg jag ju då liksom hur, ja hur det liksom vad det var och liknande. Men åter igen jag var ju fullt medveten om vad det här skulle innebära för konsekvenser, och jag hade ju som sagt bilden av att mitt liv var över. Jag ville inte sträva framåt eller något sådant, jag trodde ju att...jag tror nog att en del av mig fick för sig att jag kunde vädja om en avrättning. Jag tror nog att så desperat var jag, även om jag är fullt medveten om att dödsstraff har varit förbjudet i Sverige sedan väldigt lång tid tillbaka, men eh ja. Men sedan jag kom hit så har jag ju insett mer liksom att, att det är inte ens lönt att försöka vänja sig vid liksom tanken på att ens liv är över. Jag har insett hur mycket jag har och förlora och (ohörbart) har det bara blivit och bättre, på just det här att vara framåt och inte bara gräva ner mig. Och så ja, jag ville bara säga det. Tänkte det kunde...fanns inget som kunde skada mig med att ta upp det.

TN: Du sa att du inte ville göra någonting som du mådde bra av?

FC: Nej eh alltså jag, jag har inget så mycket, har inget tydligt minne av exakt vad jag gjorde men, jag gjorde i alla fall ingenting som jag brukar typ njuta av. Typ kolla på något Youtube klipp eller något lugnande eller något sådant, inget sådant. Och sen eh sen var ju det att jag sov knappt under natten så det var liksom omöjligt. Min tanke var att jag fick liksom inte slappna av, jag ville...jag bara liksom

stannade uppe tills jag eventuellt tuppade av. Så det var lite det att eh så ja.

TN: Minns du vad du gjorde istället då? För att inte göra saker som...

FC: Nej, nej det...nej det...alltså jag var helt snurrig och väldigt svårt och minnas vad jag gjorde. Men ingenting som gav, ingenting som gav mig någon positiv energi i alla fall. Eh och ja åter igen eftersom jag var så pass inkonsekvent och inte alls ville liksom...jag försökte ju övertyga mig själv att det här är ingenting som jag vill...alltså jag kommer inte kunna liksom gör bara gör. Åter igen jag visste ju inte om jag skulle kunna göra det här överhuvudtaget eh oavsett vad det blev så ville jag bara att polisen skulle komma dit typ och föra bort mig. Så blev det liksom...ja alltså jag ville ju inte alls tänka på hur jag skulle...jag ville ju inte alls tänka på hur jag faktiskt skulle ha reagerat så här rent naturligt, rent känslomässigt om jag ens befann mig i en sådan situation. För när jag har mått, jag mådde absolut inte bra men de känslorna som jag hade först på platsen det hade jag inte då, för jag befann mig ju inte i situationen och jag hade ju aldrig gjort det tidigare. Så jag ville ju inte ens tänka på hur jag skulle reagera, och för det är ju som sagt därför att när jag väl befann mig där så liksom bröt jag ju ihop. Och precis efter attacken så liksom bara föll jag ihop och liksom ja det var något åt det hållet. Åter igen att, att befinna...det är lite svårt att försöka kolla tillbaka på alla de tankarna. För att ju längre jag suttit här desto mindre och mindre börjar jag ju liksom känna igen mig själv i det. För jag har ju liksom försökt eh åter igen ta lite mer stöd, försöka se att och det som du sa sträva framåt och försöka kolla framåt att eh försöka förebygga eventuella resultat så att jag kan förbereda mig.

Åter igen att istället att bara gräva ner mig i det jag har gjort, så försöker jag istället att vara så hjälpsam som jag kan under utredningen och försöka visa gott uppförande. För att jag har insett också att en, en person som aktivt vill förstöra som finner nöje i andras lidande, alltså jag har inte...alltså det är ju inte jag. Jag tror inte ens att jag kan anta den mentaliteten om jag ens hade velat, så är det ju fullkomligt lönlöst. Jag har ju liksom insett att jag, jag har ju fortfarande en framtid och jag tänker göra allt jag kan för att sträva efter det så ja, yes. Men eh vad var det för övriga frågor?

TN: Du jag bara tänkte på du sa att du har lite svårt och minnas vad du gjorde den dagen, men du gjorde inget som du mådde bra av.

FC: Inget sådant, inget.

TN: Gjorde du någonting för att alltså raka motsatsen, för att göra så att du mådde dåligt?

FC: (pustar) alltså jag tror nog bara att jag fokuserade liksom eh på någonting som jag inte fick någon som helst stimulans av. Liksom det att jag inte fick ut någon energi, och jag ville ju inte för en sekund berätta någonting för min pappa om att jag mådde dåligt eller liknande. För jag var ju så, jag har ju varit så himla rädd hur jag skulle ta det och att, för har ju haft ett så pass stort problem också med att...mina tankar kring vad jag skulle ha ställt för krav på mig själv. Hur jag skulle leva upp till de respektive samt vad jag skulle göra om jag inte levde upp till de har varit fullkomligt vansinniga. Jag har ju haft tanken att om jag inte kan nå upp till det här, typ om jag blivit underkänd i ett ämne i skolan så ska jag ta livet av mig själv så ja, så ja. Men åter igen ingenting som gjorde att jag fick ut eh att jag kunde få ut någon form av energi, för en del av mig tänkte jag att det kommer ju... åter igen på ett rationellt plan så försökte jag ju ge mig själv rådet att det kommer kännas bättre om jag bara säger det. Men åter igen jag ville ju inte lyssna på mig själv, och jag ville ju inte lyssna på någon annan, för jag hade ju bara intryck i...jag var ju så pass desperat med att bara liksom tänka att mitt liv är över, så ja.

TN: Var det någonting du tänkte på kring det?

P: Vilket, kring?

TN: Detta.

P: Nej.

TN: Du jag tänkte bara... du har ju berättat sedan tidigare att du inte vet vem den andra kvinnan var?

P: Nej, jag...genom masken kunde jag i stort sett bara se en silhuett. Och när jag först.... jag kan nämna en sak först också att jag ville inte kolla mina offer i ögonen för jag var rätt säker att det skulle väcka någon form av medlidande i mig. Och åter igen jag hade ju inte beslutat om att det här måste vara en dödlig attack. Utan jag tänkte bara att det blir som det blir, mitt liv är ändå över. Blir det en dödlig attack så blir det en dödlig attack. Om det antalet offer blir ett offer, två offer, tre offer det liksom, jag vill bara se till att polisen tar sig dit. Jag kommer ändå...och även om jag skulle frikännas och få ett mycket mildare straff så är jag rätt säker att jag kommer ju ändå inte kunna leva med mig själv. Och då kommer jag antagligen, kanske inte...kanske inte upprepar brottet eller något sådant, men antagligen ta livet av mig eller något åt det hållet. Så det var en väldigt, väldigt primitiv utgångspunkt, jag ville ju bara få bort mig själv från samhället. Eh jag eh jag minns faktiskt att så inser jag det att den enda gången jag såg...jag stannade inte heller, jag minns inte heller att jag stannade så här för att liksom inspektera kroppen eller liknande, för att jag tror inte jag klarar av det så det. Och den enda gången jag såg den andra kvinnans ansikte då var det ju, då var det ju helt nerblodat och oigenkännligt och det ville jag ju inte kolla på. Min tanke var ju den också att jag ville ju att om det här skulle vara något död.... åter igen om det skulle vara dödligt eller inte så ville jag att allting skulle gå snabbt. För att jag kände liksom att jag inte kan stå...alltså om jag drog ut på den här attacken för varje offer så skulle det inte dröja länge förrän jag själv, ja innan jag själv bröt ihop. För jag har liksom insett at oavsett om jag hade velat anta en sådan här sadistisk mördar mentalitet eller inte, alltså jag hade inte klarat det även om jag velat. För jag hade för mycket och förlora, och jag försökte ju den här dagen långsamt övertala en själv om det. Känslorna tog ju över jag ville ju inte, jag ville ju inte lyssna på mig själv. Inte ens mitt egna råd.

TN: Nej. Men om jag förstår dig rätt du vet inte än idag vem det?

F: Nej, nej jag har ingen an...jag har ingen aning om vem hon var.

P: Har du funderat på det?

FC: Nej.

P: Har du tänkt på att fråga oss?

FC: Alltså jag har ju funderat... alltså jag har ju funderat lite (ohörbart) vem det var. Men ni får gärna förklara vem det var.

TN: Hon heter Sara (ohörbart)

FC: Sara (ohörbart) åh nej, ja nu tror jag att jag känner igen. Det var ju hon som samlade in, vi hade ett projekt i december som hette Musikhjälpen och då var det ju så att vi hade ett projekt där vi samlade in pengar, som vi skickade till organisationer som jobbade för Värld utan barnarbete. Det finns ju fortfarande flertal länder där...det finns ju ja där barnarbete fortfarande är ett stort problem. Privat företag som utnyttjar barn och länder som fortfarande ja där det fortfarande är fullt lagligt. Jag minns, och då minns jag att hon var den som eh man skulle...alltså ja alla de pengarna man fick in för det man gjorde var det nu var för någonting. Jag eh folk bad mig och avbilda saker och teckna av så betalade de för det, så fick jag in det på mitt konto och sen Swishade jag till numret som jag först inte visste, men så såg jag det var Sara(ohörbart) jag har...jag kände inte henne särskilt väl men i och med att det var hon som stod för det, så förstår jag ju att hon var väldigt viktig. Men nej jag hade ingen som helst aning om att det är hon, inte alls. Det enda jag såg, det enda jag minns var ju att det var en det var en eh slank, det var en lång slank figur som jag såg. Men jag såg inte...men jag hade ingen aning om vem det var. Jag tror att ja en del av mig tänkte ju bara om jag kunde förlåta de här personerna och ringa polisen och, men och andra sidan jag ville ju inte lyssna på mig själv. Alltså jag var ju så rädd att skulle jag ta tid och känna igen vem det var så skulle det ju ta alldeles för hårt på mig.

Och jag var ju så rädd för hur jag skulle ta det, hur andra skulle ta det, även fast det inte hade gått. Det antagligen kanske inte hade gått så långt som det har gjort nu, det vill säga med ett dubbelmord. Så men tack så mycket för att ni berättade eh det är bra att sanningen kommer fram. Men nej jag har inte,

jag har känt till vad hin heter men jag tror...jag kanske har sett henne vid något tillfälle med tanke på att hon är en viktig person på skolan, som sannolikt kan dyka upp lite här och där. Men jag har inte känt...men jag har inte kunnat identifiera henne för jag har bara sett hennes namn. Jag trodde ju, för jag trodde det bara att det var en annan lärare som hade kommit, har kommit ut. Förresten på tal om det om det är okej att jag berättar? En sak som jag minns här nu då är att hon mitt första offer, de orden som hon sa till mig...jag minns allting, de tog på mig. För ens sekund så kände jag mig övertygad att jag borde lägga av, ta av mig masken och låta henne känna igen mig. För hon skulle säkert kanske förstå, för hon har väl inte sett mig som ett monster hon heller. Men åter igen det ledde ju bara till att jag kände mig desorienterad. För det var det också att när jag väl drog ut kniven så här, jag tror inte att det var någon (ohörbart) attack utan det var bara snabbt så det var inte att jag hade tänkt så mycket eh så ja (ohörbart)

TN: Vilka ord var det?

FC: Ja men det var ju Amen sluta nu hon eh hon eh ja, ja. Och det är klart, Sara Bök i och med att jag knappt känt henne, finns ju absolut ingenting jag kunde hata hos henne. Det är ju så klart så att när jag har haft väldigt dåliga perioder och mått dåligt, för det har ju varit väldigt lätt för mig att få för mig att jag har kunnat hata någon. Men det är ju klart att när jag väl har tänkt efter så inser jag att det finns ingenting jag hatar. För att om jag kritiserar en annan person på ett sådant plan, det är att om jag kritiserar...om jag föraktar en...jag har liksom tänkt väldigt mycket så här att om jag hade föraktat en person på ett så pass plan att jag hade kunnat tänka mig och våldföra sig på den. Då lär det ju inte bli säkert mycket...då finns det ju... då lär det inte dröja så länge innan jag själv måste kolla tillbaka på mig själv och inse att jag är väldigt, väldigt hypokritisk och det är väldigt mycket dubbelmoral. Och det har ju jag försökt väldigt mycket med att ja, har inga skäl att hata någon annan så vida jag själv inte liksom är bättre på något sätt. Och det, och jag har ju försökt liksom på ett rationellt plan tänka att vi lever i ett individualistiskt samhälle. Folk är väldigt motsägelsefullt att säga att man inte ska få vara som man vill, så länge det inte går ut över någon annan. För då går man ju, för då har jag... för jag har ju tänkt att då går jag ju mot mig själv. Så det är ren (ohörbart) jag kan inte hata henne för jag vet inte ens vem hon är, var. Men ja det var bra (ohörbart)

TN: Du har ju tidigare sagt att du har gjort dina förberedelser, främst på söndagen om jag har förstått dig rätt?

FC: Ja.

TN: Berätta hur du använde Internet denna dagen?

FC: Alltså jag använde, menar du på söndagen?

TN: Mm.

FC: Jag använde knappt Internet. Alltså jag kanske, jag kommer inte ihåg (ohörbart) jag försökte bara leta upp någonting som gav mig riktigt, som gjorde mig riktigt illa till mods eller något. Något åt det hållet. Men jag kommer inte, alltså jag (ohörbart) jag kommer inte ihåg att jag använde Internet så mycket. Jag tror nog mest att jag bara gick fram och tillbaka i mitt rum. (ohörbart) att jag blev uttråkad och rastlös, men jag ville ju inte berätta det för någon.

TN: Men du försökte hitta något som gjorde dig illa till mods?

FC: Ja alltså svårt och förklara det. Var inte.... jag använde, jag hittade, jag gjorde inte så mycket i alla fall. Utan jag tror nog att vad jag minns så spenderade jag mest tiden på att gå fram och tillbaka, eh rastlös på rummet. Har ett minne också att jag av någon anledning så valde jag att inte äta så mycket den kvällen heller. Jag vet inte, åter igen men jag ville ändå göra någonting som kunde väcka upp ja lite mer min sådan här (ohörbart) moraliska sida. Den som jag liksom har försökt, ja den som jag har på senaste tiden bara har försökt omfamna och tänka att det här är jag. Jag vill sträva framåt, jag vill ha ett liv, jag älskar mitt liv. Jag vill inte bara, jag vill inte bara gräva ner mig i det hela, för att det kommer ändå inte att bli något av det. Och jag kommer ändå, mina gråt och allt det kommer ju fortfarande komma för jag tänker jättemycket på min familj. Jag har ju fortfarande väldigt, väldigt

mycket som jag lever för och som jag, och som jag inte alls har förlorat. Så ja.

TN: Har du använt Internet någonting för att ta reda på hur man tar livet av någon?

FC: Nej, nej. Det, ja alltså jag hade liksom inget intresse av att det här skulle se ut som någon professionellt strukturerat mordat någon eller något liknande. Min tanke var bara att det blir som... det blir som det blir. Jag kommer, mitt liv kommer ändå vara över oavsett vad. Eh så nej jag använde inte Internet för att försöka ta reda på eller något åt det hållet.

TN: Okej.

FC: Det enda jag använde Internet till det var ju att ja, det var ju eh det var ju under dagen när jag liksom satt och pluggade eller något åt det hållet. Jag eh ja.

TN: Vad är det du pluggar då?

FC: Ja men det var ju så att jag började med något projekt eller något åt det hållet typ satt och eh vad tusan var det jag satt och jobbade med. Läste lite kriminologi och lite samhällskunskap (ohörbart) jurnal ekonomi. Eh ja vi satt och (ohörbart) med en gymnasielärare här också som eh där jag fått redan på att jag kommer att få en uppgift i nationalekonomi för att kunna avsluta samhällskunskaps kursen. Eh de har inte resurser till alla kurser, men de kommer ju se till att jag kan avsluta, att jag får avsluta de jag fortfarande har möjlighet till. Mest för att då får jag åtminstone någonting att göra, och jag gillar och plugga, jag gillar och utbilda mig eh så ja.

TN: Jag tänkte du använde ju yxa och kniv, du hade med dig hammare och ytterligare en kniv.

FC: Ja.

TN: Var det någonting som du fick hjälp av Internet i ditt val av verktyg?

FC: Nej, nej, nej, nej. Jag ser i de flesta fallen så eh jag har förutom Trollhättan så har jag knappt hört om några sådana här attacker tidigare. Jag har försökt...och eh åter igen hade jag...hade jag försökt tänka lite mer långsiktigt, det vill säga lite mer så här kriminellt tänk. Försökt att vara lite mer professionell då hade jag ju liksom, då var jag ju medveten om att jag hade kunnat vänta från...om jag nu har ett grund intresse för att ta någon annans liv och ändå gå vidare med det, så hade det ju varit lättare för mig och behålla lugnet. Men det kunde jag ju inte, jag vill ju bara att mitt liv skulle...ja att mitt liv i samhället skulle vara över så snabbt som möjligt. Annars hade jag ju kanske väntat tills jag fått körkort och kunnat använda ett fordon som vapen, eller så hade jag kunnat vänta tills jag kan ansöka om vapenlicens. Men åter igen jag ville bara att skulle vara över så snabbt som möjligt, inga positiva tankar.

TN: Du berättade här att du kunde använda fordon och vapen. Är det någonting som du har tänkt på tidigare?

FC: Nej. Ja alltså nej, nej jag har inget minne av det. Jag har ju fått hört, jag har ju under väldigt lång tid varit medveten om att Sverige har ju väldigt stränga vapenlagar eh det finns ju många tydliga sociala aspekter. Och jag är medveten att hade jag gått med i någon organisation eller grupp för att ansöka om vapenlicens där man måste öva och så. Då hade jag ju antagligen mått mycket bättre och hade känt mig mer bekväm i mig själv. Och då hade jag antagligen kunnat, då hade jag antagligen undvikit ett sådant här sammanbrott. För det var just det att jag kände att jag inte hade något undermedvetet som jag kände mig trygg med, något grundligt intresse. Eller det är klart att jag hade ett men jag ville inte acceptera den sidan av mig. Jag ville inte bara låta andra liksom säga att vi har, jag ville ju inte liksom lyssna på vad andra hade att säga. Och folk hade ju oftast sagt till mig att de kommer älska dig oavsett vad, och de kommer älska dig ändå men jag ville ju inte ta de orden på allvar. Sen är det ju klart att den här sidan av mig själv som är väldigt känslös, som är ändå försöker sträva framåt, den kommer ju fram ändå. Det är ju för att jag har ju haft så dålig kontakt, jag har ju inte velat gräva...jag har ju inte velat gräva djupt i mig själv. Och bara liksom kolla här är jag, det här är vad jag känner mig bekväm i. Det här är vad jag tänker göra för att sträva framåt. Och det är ju det som jag försökte, ja det är ju det jag liksom försökt jobba lite mer framåt i nu. Det är ju det

att...åter igen som jag sagt under tidigare förhör här, den här frustrationen jag känt om det med utbildningen och liknande. Den frustrationen har jag ju tänkt att den kan jag ju släppa historien. Men för att i det värsta fallet om jag hamnar i fängelse, så åter igen så erbjuder de ju både akademiska yrkesutbildningar och då kan jag ju välja ett program som jag är passionerad kring. Det finns gym som man kan träna på, det kommer ju finnas...det kommer ju finnas mycket man kan. Det finns ju inga friheter utanför murarna men det kommer ju finnas mycket och göra innanför murarna, så det är ju lite det jag försökt tänka kring. Men åter igen mycket av detta hade jag ju inte ett knyst om.

TN: Nej.

FC: När jag liksom befann mig i det stadiet. Jag vill ju inte alls tänka på att jag fortfarande har ett liv framför mig, jag ville liksom bara tänka att grovt kriminella låser man in och inget mer. Mitt liv är över men jag är antagligen...åter igen jag hade ursprungligen planer på att ta mitt egna liv också men jag skulle väl gissa att samma, samma sida som fick för sig att utföra det här var ju samma sida som var livrädd för att ta livet av sig men det är för att jag skulle ta livet av mig och. Åter igen det är för att jag har haft så dålig kontakt med min emotionella sida, jag har inte velat kolla tillbaka på den och kunna skapa ett flyt som gör att jag kan förstå. Det här känner jag mig bekväm i, det här och respektive inte jag inte känner mig bekväm i. Så det är ju det att jag vågade ju ändå inte ta livet när jag var där. Och då fick jag ju en sekundtanke på att jag kan se om polisen är villig och skjuta mig om jag agerar aggressivt nog. Men eh nej det vågade jag inte heller.

TN: Nej. Du sa att du inte har hört om en liknande händelse förutom Trollhättan?

FC: Alltså inte så många tankar eh alltså jag har ju, jag har ju läst en hel del sådana här enstaka riktigt grova brott. Så där är en individ som utför massmord, och det har legat i mitt grundintresse i psykologi ett ganska bra tag. Eh och då har det ju, men då har jag ju läst att i de flesta fall när det kommer till skolor så är det ju framför allt skjutningar det handlar om. Åter igen hade jag haft ett intresse för att liksom åter igen göra något och gå vidare med det. Ett mer sådant här kriminellt tänk, ändå någon form mentalitet som känner rätt (ohörbart) bakom det hela. Det är klart att hade vi haft utgångspunkten att jag kom dit med ett skjutvapen, ett sådant istället. Det hade ju blivit... jag är rätt säker på att det hade blivit mycket värre, för det är klart att jag var ju tvungen att vara väldigt nära de som jag dödade, på den här attacken. Och det var just det som gjorde att jag försökte övertyga mig själv att det här kommer inte jag, det här är ingenting jag kommer och klara av. Alltså kommer du ens klara att lyfta yxan eller kommer du...kommer du ens kunna landa i en träff eller kommer du bara vingla helt ur balansen. Något åt det hållet.

TN: Mm.

FC: För det är klart att med ett skjutvapen behöver man ju bara, behöver man ju bara dra av ett klick och hålla koll på magasinet. Och det är klart då hade ju attacken anta... attacken hade ju antagligen blivit mycket, mycket värre då. Eller risken för att jag hade känt energin till att leta efter fler offer eller vare sig jag velat det eller inte hade ju ökat. Och risken att jag hade tagit mitt egna liv hade ju ökat också. För det är ju en vanlig, det är ju ett vanligt fall också med massskjutningar och sådant att man dö... folk dör, man dödar ett flertal personer och sen tar man sitt egna liv. Och det är ju klart att då hade jag ju aldrig kunnat (suckar) ja alltså jag, jag har ju liksom tänkt väldigt mycket att även om jag hade tagit mitt egna liv, alltså det hade ju inte tagit bort alla smärtor jag hade känt. Och jag hade ju inte hamnat här och få förståelse för hur viktigt det är med utredning eller. Ja till och att man ändå försöker sträva framåt. Och jag har ju förstått också lite att här inne, syftet är ju inte att konstant döma personen utan det är ju snarare att jobba med personen att utreda. När man väl sitter på ett fängelse så är man ju redan dömd. Och det här är ju ett stor saligt brott, det är ju någonting man måste ta på ett konstitutionellt plan, det är ingenting man kan ta upp i ett personligt samtal vad jag har förstått. Så jag försöker tänka lite (ohörbart) från det också att det är ingen som aktivt bara, aktivt dömer mig, det är snarare människor som vill jobba med mig och som vill mig väl. Och jag känner mig ju mycket mer bekväm i att han kan acceptera det nu också. Och jag ser ju verkligen som sagt fram emot då att jag kan få prata med min pappa igen.

TN: Jag tänkte på det...

FC: Men jag är ju väldigt glad också att det inte blev en, när jag kommer tillbaka så är jag ju väldigt glad att det inte blev en sådan här dödlig...att den inte blev dödligare än vad den blev. Nu blev den ju fortfarande fasansfull men ja du förstår. Det hade ju kunnat sluta med att jag tog mitt egna liv också, och då hade jag ju aldrig liksom kunnat ja hamna i det här. Ja, ja det ja du förstår.

TN: Har du försökt få tag i (ohörbart)

FC: Nej, nej. Det har jag inte gjort. Det här var ju, alltså åter igen då det hade krävts ganska långsiktig planering för att jag ska kunna göra det. Det eh så nej det vill jag liksom inte ens, inte ens tänka på. Sen var det ju såklart att i och med att jag egentligen ville att mitt liv skulle vara över och att jag helst ville dö, så det är klart att jag såg det som att det hade ju varit lättare om jag hade haft ett skjutvapen. Men åter igen jag hade en helt annan utgångspunkt då än vad jag har försökt jobba med att få till nu. Och jag är ju som sagt glad att det inte blev så för då hade det ju kunnat bli betydligt värre, och framför allt så hade jag ju aldrig fått komma hit. Vad jag kan, ja vad nu jag kan försöka göra allt vad jag kan för att hjälpa till under utredningen och ja. För jag vet ju att ni vill ju att jag ska må bra, och jag uppskattar det väldigt mycket.

TN: Du berättade här att du har ett grundintresse för psykologi och sådana här händelser.

FC: Ja psykologi (ohörbart)

TN: Ja.

FC: Ja liksom man kan säga att jag eh. Vissa har, vissa har ibland kallat mig för allmänkunnig. Jag har liksom ett intresse för det mesta. Sen är jag rätt övertygad om att jag har.... jag har ju träffat en fängelsepastor som jag har träffat några gånger här. Hon är väldigt skön och pratar med. Hon har ju sagt att jag, den stressen och frustrationen som jag har känt under en lång tid, att det inte känns som att jag velat orientera mig någonting. För det har inte känts som att jag har fått ut så mycket av det. Det har ju lett till att jag känt en väldigt stark försvarsinstinkt kring att intellektualisera och att försöka tänka så mycket som möjligt, snarare än att faktiskt engagera mig i ett ämne. Och det är ju en försvarsinstinkt snarare än ett intellektuellt drag, och det är ju någonting som jag också har försökt liksom tänka kring nu på senaste. Att ska jag engagera mig i ett ämne och försöka resonera (ohörbart) inom det, så väntar jag tills möjligheten kommer istället för att tvinga fram det. Så det, så jag har ett väldigt...så jag har ett väldigt stort intresse för de ämnena, men jag har samtidigt haft ett väldigt stort problem med att jag drar ut på det och intellektualisera (ohörbart)

TN: Men intresset för sådana händelser. När började det?

FC: Alltså i och med att jag valde kriminologi det var ju redan i 2:an som jag gjorde det valet. Så ville jag ju (ohörbart) att förstå lite mer, jag hade ju känt den här tanken att det är ju väldigt, väldigt lätt att bara liksom eh se på allting som att Han är kriminell, hon är kriminell, de är kriminella. Det är (ohörbart) och sen har ja läst, jag har ju läst en del lite sådan här eh framför...jag har ju lyssnat på en del framföranden från folk på Youtube som diskuterar väldigt mycket sådana här politiska aspekter i det hela att vissa människor tror att...exempel var det lite att det var någon film som 2019 som hade premiär. Och så var det mycket diskussioner kring den för att den blev en väldigt stor succé. Och det var många som oroade sig för att den skulle inspirera massskjutningar, eller massmord. Men samtidigt så pratade man att de som kritiserade det här är ju de som har stått för att vårt samhälle har blivit så mycket mer modernt. Tekniken har utvecklats, folk rör inte på sig, folk isolerar sig och sitter framför skärmen vilket ökar benägenheten för våld. Och det ökar ju också benägenheten för att man tar till vilka åtgärder som helst för att få uppmärksamhet. Jag har ju eh försökt hitta lite, jag har ju läst väldigt mycket om exempelvis USA de har ju ett stort problem med massskjutningar. De har ju försökt kolla på liksom på de olika gärningsmännen att eh liksom vad hittar man för mönster hos de. Och sen har jag försökt läsa lite i kriminologiboken också vad hittar man oftast för drag där liksom, det var väldigt, väldigt intressant med liksom eh under eh. Vi hade två prov från, vi har haft två prov från de inledande kapitlen i boken. Och då, det andra...det andra eller och det andra stycket i kapitlen handlar då orsaker till brott. Och då försökte jag ju koppla det väldigt mycket till det liksom, att komma på vad är det som är lite så här, vad är olika faktorer till brottslighet. Och det kan vara alla möjliga typer,

det kan vara lite vardaglig brottslighet, det kan vara grov brottslighet, individbaserad brottslighet eller grupprelaterad. Så i grund och botten har jag bara haft ett väldigt stort intresse liksom, samhällsvetenskap och då kriminologi speciellt för jag är väldigt intresserad av beteende och. Under en lång period så har jag även försökt, man har ju...när det kommer till att väldigt mycket så här med filmer och sådant också att alla de skurkarna man ser där, det är väldigt lätt att bara se på honom som en skurk och inget annat. Istället för att försöka tänka vad är det de gör, inte på ett försvars eller sympatiskt plan utan på ett liksom mer utredande plan. Lite mer från en psykolog eller sociologiskt perspektiv.

Och då är det ju så att det jag pratar också om det här med bland annat att jag, att jag att man isolerar sig, jag vet inte man kanske får en väldigt skev bild av hur man får bli uppmärksam. Jag tror absolut att den kan ha stämt in på mig också, det var inte att jag aktivt gjorde detta för att jag vill bli känd eller liknande så här. Det var nog bara det att jag hade is.... jag hade inga problem med att socialisera med folk liksom pratmässigt och liknande, men rent mentalt så har jag ju varit väldigt isolerad. Jag har ju inte velat öppna upp mig och berätta lite hur jag känner. Och jag har ju väldigt så här...för det har lett till att jag har fått en väldigt skev bild av att.... Det har nog mest varit på ett lite mer omedvetet plan. Inte att jag aktivt gjort detta för att bli känd, alltså mitt mål var ju ursprungligen att jag skulle dö på något sätt. Så ja, men inte att jag aktivt gjorde detta för att bli känd. För att jag var ju fullt medveten om att det är ett fruktansvärt sätt att bli känd på. Åter igen om jag ändå ska, ska jag ha någon anknytning till samhället så måste jag ju tänka på allt det som jag älskar, min familj med mera. Åter igen jag gör ju inte det här för att jag har haft kontakt men någon extremistgrupp eller något gäng, och jag gjorde inte det för att jag hatade personerna jag gjorde det mot, eller skolan jag gjorde det på. Åter igen hade jag (ohörbart) så hade jag nog börjat planerat mycket, mycket långt innan. Och det är klart att jag är väldigt glad nu att jag inte gjorde det. Det är klart att det var ju väldigt eh det hade ju antagligen blivit mycket jobbigare för mig här då. För då hade ju såklart, om jag hade haft ett kriminellt liksom lite mer kriminellt mående och intresse så hade jag antagligen (ohörbart) betydligt sämre här än vad jag försöker göra nu, jag försöker ju visa ett så gott uppförande som möjligt. För jag är ju fullt övertygad om att tro, om att tro att mitt liv är över alltså det är fullkomligt meningslöst, jag kommer bara må sämre utav det så ja.

TN: Men det hör med masskjutningar i USA som du sa. Var hittar du den informationen och hur har du använt den informationen sen? Alltså har du diskuterat med folk eller har du haft det i något arbete kanske eller?

FC: Alltså det har varit, dels har det varit i min när jag skrivit arbete, dels har det varit lite i skolarbetet att jag har tagit upp en och annan sak, typ lite gymnasiearbete. Jag har pratat med, de killarna som jag snackade med på skolan, de var ganska öppna med att snacka om sådant och eh för att de var ju väldigt insatta i det här med liksom eh ja liksom hur ett samhälle och hur vi påverkas av samhället vi växer upp i. Hur det ser lite ut idag och man kan tänka sig och så. Och det är åter igen det har inte varit på ett sympatiskt plan på något sätt, de killarna jag har träffat de är ju jättefina personer. Jag trivdes rätt bra med de eh ja.

TN: Gymnasiearbetet du hade där. Vad...?

FC: Ja alltså jag gjorde ett gymnasiearbete som handlade lite om incel rörelsen, den subkulturen. Har läst lite om det sedan, jag har läst...jag tror att jag började, alltså det var i samband med kriminologin som det liksom intresset började komma, för dels har man ju läst mycket om gängkriminalitet och utanförskap, förort och liknande. Och jag har även försökt fundera lite kring en annan typ av brottslighet, det är ju exempelvis den som kan vara mycket svårare att förebygga. Exempelvis där vi har en person som kanske inte är tidigare känd i registret men som ändå på något sätt får för sig att utföra en fruktansvärd massaker. Man har ju, jag tänkte och jag pratade faktiskt lite med min kriminologi lärare en gång för att vi hade en diskussion, ja lite om orsak till brottslighet och terror. Tog jag upp det här, Norge exempelvis har ju och är ett land vad jag vet som har väldigt låg kriminalitet överlag. Men ändå har de haft ett av de värsta terrordåden sedan nine-eleven (9/11) det vill säga attackerna 2011. Och jag har ju funderat väldigt mycket kring, alltså dels har jag haft utgångspunkten att någon alltid kommer att avvika. Jag riskerar.... vi hade ett prov kring det här orsaker till brottslighet, och då skrev jag ju väldigt mycket om att när det kommer till individer så

någon kommer alltid att avvika. Människan tänker att alltid kon.... eller jag tror inte att jag sa det då men när jag tänker efter nu så är det ju mycket att människan tänker ju inte alltid på konsekvenserna. Och därför är ju det också någonting som exempelvis när man tänker det här med om personen behöver spärras in eller om personen behöver rehabiliteras eller något sådant. Men okej det här var ingenting som... jag har ju fått mycket mer förståelse i och med att jag har hamnat hör och att jag ändå har känt att jag trivs helt okej. Men det ville jag ju inte alls tänka på under de här timmarna som jag förberedde mig inför attacken, för att min syn på allting var ju så himla skev. Det stämde ju antagligen mycket mer överens med ja då alla de här, de som eh ja alla de här hat-kommentarerna och liknande som jag har fått på sociala medier vad jag har hört.

TN: När började du skriva på det gymnasiearbetet?

FC: Jag, alltså min idé till gymnasiearbetet började jag till och med förbereda mig för innan sommaren tog slut. Jag var ju rätt övertygad om att det här är ett arbete man vill komma igång med tidigt för det är extremt viktigt. Man vill ha en fullständig examen och det är ju lätt att hamna efter. Vi hade ju eh jag vet alltså... jag har ju, alla mina tankar kring ni vet det jag pratat om det här med att jag har väldigt lätt att ställa väldigt orimliga krav på mig själv. Jag fixerade mig väldigt mycket med betygen. Jag har snarare istället för att tänka liksom på hur jag strukturerar upp en rimlig plan för hur jag ska lyckas, så har jag istället bara tänkt Oj den där killen han fick underkänt, oj vad jag inte vill vara som honom, oj vad livrädd jag är, åh nu hamnade jag i en situation så nu vet jag inte vad jag ska göra, men jag kommer inte kunna gå vidare. Det är den utgångspunkten jag har haft. Så jag har liksom mest grundat i hur jag försökte avskräcka mig själv från vad som, för vad jag vad som kan hända om jag inte gör det här då. Men då har det framförallt varit självmordstankar, det har inte varit tankar på att göra något sådant här. Allting byggde på att jag var så pass desperat med att jag ville få slut på mitt liv. Att jag var villig att blanda in polisen och liknande. Eller (ohörbart) jag var väldigt, väldigt desperat och desorienterad. Och jag ville inte söka hjälp eller ta emot någonting av någon annan, för jag var så rädd för hur jag... grejen, jag är fullt medveten om att om det nu var så att... tänk om det första offret kom ut från toaletten, jag hade inte en aning om vem det skulle vara. Om det inte hade varit, jag är ju rätt övertygad nu att det, tänk om det inte varit hon utan en stor kille, stor muskelknutte som jag inte hade haft en chans mot. Det är klart att nu när jag tänker tillbaka så hade ju det varit mycket bättre, för då hade det ju...ja det blev ett skol...ja då hade det inte gått så långt som att det blev ett dubbelmord. Men åter igen min tanke var ju att fick någon reda på det här, även om jag skulle få hjälp och att det inte skulle behöva gå så långt som det gick, så hade jag ju bilden av att ja men jag kommer ta livet av mig ändå. Jag vill inte liksom, jag kan inte stå ut med detta, jag måste bara (ohörbart) annars. Kommer jag inte acceptera mig själv och jag tror inte att andra kommer att acceptera mig heller. Men åter igen det är en personifierad bild som jag har haft. Och jag har ju liksom inte velat ta hjälp för att försöka och jobba med den liksom. Istället för att reta upp mig på att jag inte når den, så kanske jag hade behövt få hjälp för att se till att jag faktiskt når den. Och även att det kan innebära att jag kan ta ett steg tillbaka, men att ta några steg tillbaka det fanns ju inte på kartan i mitt huvud.

TN: När skulle det gymnasiearbetet vara klart?

FC: Alltså det är ju, det brukar ju vara...tanken var att vi skulle ha en examensutställning i slutet på den här terminen. Och den slutgiltiga inlämningen det var ju i slutet av april. Men vi skulle även lämna in den i mars eh eller ja under den senare halvan av mars för att vi skulle få lite kritik, och att vi även skulle ha opponering. Det vill säga att vi kan jobba vidare så det skulle inte vara klart. Men jag lämnade då in den och fick tillbaka den för jag var väl antagligen väldigt snabb. Min lärare sa att det inte var underkänt, jag fick klartecken för det har ska vidare till (ohörbart) så det är godkänt. Men hon skrev att det fanns vissa saker jag behövde jobba med och jag kan nog nämna att det var bara några, jag tror det var i början på helgen, och då blev jag jättestressad också. Men eh så jag tror även att det kan absolut ha spelat en roll, men det är klart att det första det var ju självmordstankar då först. Allting började ju med självmordstankar som gradvis växte sig snabbare. Sen är det ju som sagt det att, sen var det ju som sagt det att i början så trodde jag ju...och bara några dagar innan attacken så mådde jag ju bra. Kunde inte för en sekund förvänt.... tänka mig att det skulle sluta så här bara precis efter helgen.

A: Men Fabian.

FC: Ja.

A: Det arbetet som du skulle göra, det ska ju alla göra ett sådant.

FC: Ja precis.

A: Det har jag läst.

FC: Mm.

A: Jag tänkte berätta vad det skulle handla om? Det skulle ju sluta i, för eftersom du går i skolan med estetisk och bild och sådant. Så skulle det sluta med en bild va?

FC: Ja alltså det beror ju på. Man kan ju göra teoretiskt arbete och man kan göra praktiskt arbete, mitt skulle vara mer eller mindre praktiskt. Jag skulle göra någon form utav bild som skulle skildra ett problematiskt scenario, typ jag hade planer på att hitta på en terror...hitta på någon funktionell attack som jag senare liksom skulle berätta lite händelsen, lite så här berätta om (ohörbart) under lång period. Jag har liksom ofta haft ett intresse för bilder som visar fruktansvärda händelser och att man ändå visar lite, ja att man inducerar en form utav känsla som man tänker att man inte vill känna själv. Men man vill gärna analysera hur det potentionellt kan vara och känna känslan. Sen blev jag väldigt missnöjd med min bild jag tyckte, det blev en del alltså... åter igen alltså min frustration det kändes, jag tappade hoppet för liksom hur jag skulle lyckas mer och mer under processen. För det kändes ju inte som att hela min inriktning och det, att jag fick ut så mycket. Sen gjorde jag allt jag kunde för att jobba på den, jag eh liksom jag satt i min studieverkstad rätt ofta och skrev på min rapport. Jobbade så hårt jag kunde på själva bilden där hemma. Och sen så var det ju det att det fanns ju en och annan i min klass som liksom sa att när.... ja alltså det fanns ju de... jag och min grupp fick ju väldigt bra beröm. Det fanns ett moment vi hade som var typ respons. Då sitter vi en grupp och det skulle redovisas hur långt vi hade kommit, vi skulle läsa in på varandras rapporter hur mycket, ja så långt som de hade kommit i alla fall. Och så skulle vi ge lite kritik och det var ett väldigt viktigt moment. Och gör man inte det så ökar risken för att man blir underkänd. Och eh men jag och min grupp lyckades väldigt bra på det. Men jag fick höra att eh en vecka innan arbetet skulle lämnas in i alla fall för tillfälligt, en slutgiltig inlämning men alltså ja för återkoppling och det. Så var det flera som inte hade gjort det här respons momentet, och då fick jag ju, istället för att liksom tänka jag tänker jobba framåt, jag vill lyckas bra så fick jag istället den här bilden att åh jävlar nu är jag så himla rädd för att hamna där eller något åt det hållet. Så jag har ju baserat mycket mer på hur illa det kommer sluta om jag inte gör det, snarare än vad jag ska göra för att faktiskt lyckas med det jag gör. Och sen fick jag höra att det var några som knappt hade börjat på sin, fanns någon som inte ens hade börjat på sin rapport dock. Beroende såklart om det är teoretiskt eller praktiskt, och det är ju en ganska lång rapport. Det blir ju med bilder och sådant så blir det väl en fem, mellan 20 sidor praktiskt arbete upp närmre kanske närmre 30 sidor för ett teoretiskt arbete så det var ju lite det. Ja det var att, sen skrev jag ju såklart om själva ämnet också, incel rörelsen vad är det för någonting. Jag läste ju en ganska bra bok.

PJ: Vad är det för något?

FC: Incel. Ja det är Incel...själva begreppet Incel är ju i stort sett bara en person som är väldigt desperat för att kunna lyckas tillfredsställa sig själv sexuellt, alltså skaffa ett förhållande men ändå misslyckas. Själva Incel kulturen är ju en sub kultur som bedöms framförallt ha förekommit till stor del digitalt. Det är liksom digitala fordon Reddit (ohörbart) och liknande. Och det är ju då en massa killar som skriver hur, ja exakt om det har en politisk anknytning eller inte kan vara svårt att avgöra. Men det bedöms vara mer eller mindre en högerextrem rörelse, det finns kopplingar till Althögern. Och det handlar väldigt mycket om att det finns, ja det är män som i stort sett säger att de misslyckas helt och hållet med att... framförallt så handlar det om heterosexuella män som helt och hållet misslyckas med att eh ja att locka till en partner, och det har ju såklart en förödande påverkan på de. Och många av de känner ju att de inte...åter igen lite så här inte har något grundintresse. De har ingen de kan känna sig trygg med vid alla tillfällen. De tänker att även om jag hamnar i en svår situation så

har jag i alla fall det här, här kan jag vara trygg. Detta kommer ge mig positiv energi, här kan jag få ut all den stress jag känner. Och den här boken som jag läste den heter Incel om ofrivilligt celibat som då (ohörbart) för (ohörbart) celibate. Och En mansrolig kris den boken har jag läst. Den är ganska ny faktiskt, ganska bra också den tar in både vänster och höger in.... den tar in infalls blickar på fenomenet både från den höger och vänster skalan. Och han (ohörbart) är ju utbildad psykiatriker, en psykolog, läste lite och försökte läsa mig på, in mig på om honom också men det var lite svårare. Ja i stort sett det är framför allt det, och sen handlar det rätt mycket om problemet med Internet, att folk liksom gräver ner sig du vet. Man hittar ju, det är mycket det här med att man går ju in på det. Internet är ju ofta tänkt att man ska nå vem som helst vid vilket tillfälle som helst, det är ju fördelen. Men och andra sidan ökar ju risken bara för att man går in på det man själv känner sig bekväm i. De kan ju anpassa sidan efter det, reklam och allt det. Och jag är absolut inget undantag, jag har själv...jag har inte...åter igen jag har inte blivit radikaliserad på något sätt. Jag har inte haft någon kontakt med någon grupp, jag har eh jag tror faktiskt att jag knappt varit inne på Reddit på mitt eget konto eller skrivit med någon där. Eh ja och det handlar ju såklart om att Incel bedöms ju vara ett potentiellt...alltså det jag har...jag tog ju upp det som ett exempel på att det moderna lite det moderna samhället, tekniken, folk isolerar sig, känner sig ensamma, blir deppiga. Jag har ju själv känt det och jag har ju själv förstått vad det har lett fram till. Ja så det är ju.

A: Så det var det ditt arbete handlade om?

FC: Ja Incel.

A: Måla upp en bild som skulle visa...

FC: Lite exempel då också på, ja så fanns det även lite referenser till så kallad Incel terrordåd, för det har ju skett terrordåd kopplade. Eller kanske inte bara terrordåd men definitivt attacker och massmord kopplat till det här. Den mest välkända var ju attacken 2014 i (hörbart) 22 eller 23 år gammal, Elliot Rodger. Han hade aldrig haft en flickvän i hela sitt liv, han blev arg så fort han såg en så kallad (ohörbart) gå omkring med en snygg tjej så blev han förargad och det eskalerade i stort sett. Det slutade med att han, det började med att han knivhögg tre av sina rumskamrater sen körde han ut och började beskjuta folk. Det är långt ifrån den dödligaste attacken, men det är ju definitivt den mest välkända. Vissa har ju till och med kallat honom The king of the Incels. Och 2018 hade vi ju ett till massmord där förövaren själv nämnde honom i sitt sista, i sitt senaste Facebook inlägg. Det var en kille som hade hyrt en skåpbil i Toronto så körde han på folk, han hade liksom kört upp på trottoaren och vänt om och något åt det hållet. Och ja sen finns det anknytningar till högern, extremhögern och det kommer (ohörbart) många. Det finns en del Incels, de flesta Incels kommer aldrig vända sig (ohörbart) i stort sett Incel är bara, det är inte så svårt att hitta en Incel om man bara går i själva den formella definitionen. Men de som är lite mer så här radikaliserande där brukar det oftast förekomma en hel del kritik mot feminismen. För man pratar väldigt mycket att i och med kvinnan, man har fått mycket mer ekonomisk makt, mycket högre ja mycket högre standard i samhället. Så har det ju också lett till att kvinnan, till att...det är ju inte ju inte så konstigt att ju högre standard man har desto mer självsäker blir man, och då vill man gärna ha någon som lever upp till det. För att jag har ju, jag har själv aldrig haft något högre självförtroende. Och jag har ju märkt att under en lång period så har det ju varit väldigt svårt för mig att interagera med människor som jag upplever att jag är sämre. De kanske har bättre betyg än mig, de kanske är mer populära. Ja de kanske är mer attraktiva på något sätt. Och det blir ju väldigt impulsivt, för att då känner jag ju inte att jag har någonstans jag hör hemma, där jag kan vända mig. Som jag kan vända mig till för att behålla lugnet. Så det handlar ju...det liksom är i alla fall vad jag vet. Det, det har väl varierat väldigt mycket för att viss...en väldigt mycket...ja det står väldigt mycket i Krakowskis bok också att ett problem är att många är ju väldigt snabba med att bara döma liksom. Konstant kollektiv stigmatisera Incel rörelsen istället för att ta reda på var den kommer ifrån. Och det är ju klart att har man haft ett flertal attacker där som har krävt flera dödsoffer så är det ju självfallet att...ja det är något åt det hållet. Alltså det finns säkert en hel del mer som jag inte känner till men det är vad jag liksom har kommit fram till. Och jag fick, när det kom till själva ämnet så har jag på sikt.... för det fanns ju olika moment i rapporten. Så skulle man ju skriva, så skulle man ju själv skriv...eh ja så skulle man skriva lite bland annat ämnesöversikt, det vill säga ämnet man tog upp. Och då skrev jag ju lite om vad den var och lite referenser till olika händelser och till olika källor.

Sen vill jag säga att jag personligen skulle inte beskriva mig själv som en Incel eller något sådant. Åter igen det är inget politiskt, inget politiskt bakom det jag gör. Alltså jag är...mina politiska åsikter har jag framförallt, försöker jag ju ta upp på ett intellektuellt och rationellt plan. Och då har jag varit väldigt snabb med att gå emot exakt det som jag gjorde just nu när jag befann mig och kände mig så himla nere. Och allting byggde ju som sagt på att jag var livrädd för att lämna min bekvämlighet, för jag var så rädd för hur jag själv skulle reagera om jag var tvungen att ta tag i mina problem. Så jag ville ju inte leva längre. Det är lite, och som sagt det var därför jag, den här inspelningen gjorde att det inte blev något av den att jag tog bort den. För att jag insåg att...och dels var det ingen, dels var det inte tänkt som en politisk beskrivning utan mer som ett avskedsbrev av något slag. Men som sagt det spelar ingen roll för mig vad jag sa för att, att försöka det var ju lite också om jag skulle försöka kommunicera så skulle det nog väcka någon form av empati inom mig och skulle distrahera mig. För åter igen för jag var så livrädd, allting byggdes ju på bara på att jag, på att jag på irrationellt plan var livrädd för, för att gå vidare.

TN: Vem skulle inspelningen vara till?

FC: Alltså det tänkte jag inte alls på, jag tänkte inte alls på var, om jag skulle publicera det någonstans. Eller om jag skulle lämna kvar den eller någonting sådant, det var ytterligare ett skäl till att jag bara tog bort det. Jag insåg att det var ju helt meningslöst och det gick knappt och förstå vad den, vad som sades i den. För allt var ju bara i tredje persons perspektiv, jag sa ju inte hur jag kände jag sa ju så kan man känna eller liknande. För det var ju tänkt som ett avskedsbrev snarare, inget riktigt manifest eller något åt det hållet. Det är ju ganska, jag har ju läst att det är väldigt vanligt med i de flesta massmord att man publicerar ett ganska långt manifest där man försöker ju liksom säga. Och det kan både vara politiskt och icke politiskt, ja så ja. Jag tror det jag minns från inspelningen var ju väldigt mycket så här referenser till var inte som jag, inte att jag tyckte att jag hade rätt på något plan och för många utav mina tankar som jag hade. Jag tänkte att de stämmer säkert inte för att det är bara min bekvämlighetzon som har fått mig att kunna få för mig det ena och det andra. Och att jag är så rädd för att lämna den har lett till att jag inte orkar leva längre, jag har liksom inte känt energin till att gå vidare. Men nej den var inte liksom tänkt till något så här.

TN: Skulle det vara en förklaring till vad som skulle komma eller?

FC: Jag tror jag, jag tror jag nämnde någonting åt det hållet men det var väldigt, väldigt, väldigt kort.

PJ: Du får gärna berätta om du minns vad du sa.

FC: Alltså jag minns, det jag minns var ju i stort sett bara att jag berättade lite åh nu händer det här och det här, jag vill inte leva längre jag är ett utkast och sen gick jag över till att berätta Var inte som jag det här hur jag tänker då. Sen var det en annan sak som jag har berättat att jag kanske s...inte störde mig på men ändå inte riktigt förstod mig på. Men inte att det var ett motiv till attacken i sig utan det var ju snarare att jag berättade att jag är ett avskum, jag vill inte leva längre. Sen åter igen alltså det var nästan omöjligt att få fram ord för att det här var ju ytterst irrationellt. Det var ju det att jag inte sa, under själva attacken så sa jag inte ett ord. Jag tror knappt jag gav ifrån mig ett knyst för jag var så himla rädd för att komma i kontakt. Även om det kanske hade minskat konsekvenserna väsentligt. Det var ju det också att jag har... jag ville ju inte se mina offer i ögonen, det ville jag inte. Jag kollade nästan bara liksom rakt ut i luften. Den enda gången jag minns att jag såg ett offer i ögonen det var hon Viktoria när jag först högg mot hennes hals, jag tror det var något sådant. Då fick jag ögonkontakt med henne och det minns jag att det hade en inverkan på mig. Men åter igen det gjorde ju bara att konflikten i huvudet gjorde det bara starkare, och det gjorde till att det blev omöjligt för mig att liksom orka kontrollera mig själv. Och jag hade ju som sagt bilden att det spelar ingen roll om den hör attacken är dödlig eller inte. Jag kommer ändå, jag kommer ändå mitt liv är...mitt liv kommer ändå själv vara över. Inom loppet av några minuter eller något åt det hållet. Så ja.

TN: Du sa att du var ett avskum?

FC: Ja. Jag kände mig (ohörbart) typ som ett avskum. Ja det är liksom, det typ det, det är typ några utav de (ohörbart) som jag minns utav den videon. Inte så mycket, när det kom till själva

resonemangen så var det mest bara pladder. Det var omöjligt att få några ord (suckar)

A: Jag har en fråga där.

FC: Ja.

A: När kände du dig som ett avskum? Var det före, under eller efter själva gärningen?

FC: Alltså det var ju under hela det här sammanbrottet. Det är ju att nu med alla de här humörsvängningarna jag har haft, när jag väl har mått bra som sagt så har jag ju mått väldigt bra. Och då har det ju känt mycket mer...då har jag ju känt mig kanske lite mer öppen med att ändå fortsätta och. Och jag kände mig ändå... jag var ju på rätt gott humör bara några dagar innan själva (ohörbart). Under sammanbrottet kände jag ju mig väldigt övertygad om att det kommer aldrig bli något av mig. Jag kommer orka att ta tag i det här, jag kommer inte kunna ta det.

A: Nej men innan, precis innan då? Kände du dig som ett avskum då också?

FC: Nej, jag har, jag har.... nej, nej. Inga självmordstankar och absolut ingen som helst aning om att det skulle sluta så här precis efter den här (ohörbart) jag hade liksom eh och sen en annan sak jag gjort, det här som jag mått lite bra av. Jag hade ju passat farmor och farfars hund och hon har ju tröstat när jag har varit ledsen. Men åter igen det har varit väldigt mycket i stunden, så fort jag...eftersom jag inte har, eftersom jag varit så dålig på att vela liksom öppna upp mig själv och gå djupt in och hitta någonting som jag kan känna mig bekväm vid alltid. Även om jag skulle utsättas för en jäkligt svår situation, typ att jag blev underkänd på mitt gymnasiearbete. Att jag måste gå om eller något sådant. Att jag ändå kunde känna att jag har i alla fall det här, och det är någonting som motiverar mig till att jobba vidare. Men det ville jag ju inte få fram hos mig, för jag kände ju inte att jag, jag kände mig dels oförtjänt av det. Sen också att jag hade ju så dålig kontakt med min emotionella sida, så jag ville ju inte...de tankarna hade jag ju knappt då jämfört med nu. På ett rationellt plan är det klart att jag förstår att man måste lära sig och jobba med sig själv. Och istället för att rent, vill man ha en standard så ska man leva... så jobbar man...man får en standard genom att skaffa en och leva upp till den, istället för att reta upp sig på att man inte har den. Det är lite... jag har alltid varit medveten om det. Men åter igen ytterst lite av det som jag har tänkt har jag ju liksom velat väl, har jag ju kunnat verkställa i praktiken och i hur jag känt mig. För och jag har inte...och jag tror ju som sagt att jag hade behövt, jag hade behövt ta emot hjälp för det men det ville jag ju inte göra. Jag var ju så rädd också att framstå som vek eller att jag behövde ta ett steg tillbaka. Och jag visste ju inte, i och med att jag knappt visste vart jag var på väg eller vad jag skulle göra. Så var det ju ytterst svårt för mig också att memorera var exakt jag hade varit, och kunna jobba utifrån det. För jag slängde ju mig själv mellan olika saker som jag trodde att jag skulle uppskatta, men jag tog ju det alldeles för personligt.

TN: Vi hoppar tillbaka lite i tiden.

FC: Ja absolut.

TN: Jag tänkte att när du fick avslag från mönstringen.

FC: Yes.

TN: Kommer du ihåg vilken dag det var?

FC: Det var den 2:e februari.

TN: Den 2:e februari.

FC: Yes, vecka 5.

TN: Vecka 5. Berätta lite om den dagen?

FC: Nej jag var ju jätte, jag var ju jäkligt exalterad för jag såg ju mönstringen och potentiellt lumpen

som en utväg ifrån all den här frustration som jag känt. Nu får jag något att jobba efter, det här kommer jag må bra av. Även hur jobbigt det än blir framöver så har jag i alla fall det här att se fram emot. Det finns så många aspekter av den som jag kommer att ha nytta av, det är en god merit. Men åter igen jag alltså, jag har en tendens till att alltid förvänta mig det värsta och det gjorde jag även då. Ändå så kunde jag knappt ta det när jag väl fick avslag. Och det är någonting som min pappa har sagt väldigt mycket om att jag har en, att förvänta sig det värsta och att kunna förebygga nedgångar. Det är såklart en bra egenskap, men att jag konstant har förväntat mig det värsta har inte varit en bra egenskap hos mig. För det har bara lett till att, ja åter igen jag har ju inte velat öppna upp mig, jag har ju utgångspunkten att folk kommer se mig som en börda, att jag stör eller liknande. Jag har en tendens till att be om ursäkt för precis allting. Till och med när jag bara har sagt någon enstaka mening, jag ber om ursäkt om jag stör eller är det ens okej att jag säger det här, så det är ju. Alltså jag var ju väldigt glad, jag minns att jag var exalterad och lite nervös också för jag var ju inte exakt helt hundra på hur det skulle gå till. Och det var ju, det skulle ju pågå under en lång period. Men som sagt jag åkte dit och klockan var drygt åtta när jag väl var där, det började ju då. Den beräknades ju ta hela dagen, från åtta på morgonen till fyra på eftermiddagen eller ja. Så jag hade ju frånvaroarpmält mig från skolan under alla lektionerna. Det enda negativa jag såg var ju att jag minns, det var ju den dagen på veckan då jag hade flest lektioner. Så ja eh men för övrigt så var jag ganska, på väldigt gott humör. Jag hade ju pratat...en av mina lärare som jag hade, samhällsläraren tycker väldigt mycket om honom en väldigt, väldigt schysst kille. Fast jag är ju ganska nyfiken på vad som hade kunnat hända om jag hade stött på honom i korridoren under attacken. Men i alla fall eh och yes.

TN: Fick du beskedet denna dagen också?

FC: Ja alltså tanken var ju den att fick man avslag på något av momenten så avbryts ju mönstringen.

TN: Ja.

FC: Exempelvis på det här intagningsprovet som var det första momentet, då ville de ju kolla om man i, om man i grunden är kvalificerad till att fortsätta. Och då stod, och då kom först en film där de sa så här...där de berättade lite hur det kommer gå till, lite olika moment samt även när du väl fått eh. När du väl har fått till resultatet eh nu ska vi se, vart var jag nu igen? Eh de sa får man under snittet som är fyra till sex, maxpoäng var nio så avbryts mönstringen direkt. Och då inser jag väl att man kunde inte exakt, så länge man är godkänd kunde man nog inte få reda på resultatet. Förrän efter samtalet med psykologen, så var det för mig i alla fall jag fick ju mitt sam...efter psykolog momentet. Men jag antar väl att när man väl då var klar med alla proven, för det var ett flertal och man hade 80 minuter på sig totalt. Jag antar att fick man då under de här eh när man då liksom lämnade in alla proven (ohörbart). Jag antar väl att redan där så kunde man få information om man var godkänd eller inte, sen exakt vilka poäng det var det kan vara svårt men ja. Och då blev jag ju...och eh så fortsatte jag ju upp sen och satte mig och väntade. För man fick vänta lite innan man eh ja, innan (ohörbart) för att hämta den. Läkare, psykologer och liknande. Sen fick man se lite filmer också kring hur alla övningarna skulle gå till, de fysiska övningarna. De som jag aldrig hann, som jag inte hann göra. Något av det som jag har stört mig som mest på. Men sen kom psykologen, jag kommer inte ihåg exakt vad han hette. Han var väldigt lugn och trevlig i alla fall. Satte vi oss och pratade och han ville bara veta lite vem jag var och hur mitt liv har varit. Och många utav de funna mentala aspekterna som skola, hälsa och livsstil. Och då han berättade som sagt att jag har inga problem i skolan, jag skolkade inte, jag använder inte droger. Jag har inga större problem i plugget, jag har en positiv insyn till mönstring och lumpen. För jag tänker att det finns väldigt få nackdelar, det är ju coola meriter och allt. Och det var ett ganska trevligt samtal.

Men sen berättade jag ju såklart också om att jag har haft självmordstankar och vid ett annat tillfälle att jag har skurit mig. Och en viktig sak som jag också tror jag kan berätta är att under all den, under den långa perioden när jag har skurit mig själv från liksom hösten 2018 fram tills nu. Då jag lyckats skärma mig flertalet gånger. Jag har inte sagt ett knyst till pappa, han fick reda på det 2018 det som hände då. Men sedan dess så har jag hållit det inne, alltså jag har inte liksom visat ett knyst på det. Jag har gått med långärmade tröjor precis efter jag utfört det, och jag har ju varit så rädd att störa honom eller att han skulle få hjärtat krossat eller något åt det hållet. Och det är någonting som jag och han har haft en del samtal kring, men jag har inte velat lyssna. Jag har ju varit så rädd, ja jag har ju varit

jätterädd för att öppna upp mig och hur han skulle se på mig. Även fast jag på ett rationellt plan varit övertygad om att jag är, jag är en familjemedlem jag är min familj, jag är bland vänner. Jag är bland människor som kommer älska mig oavsett hur jag är.

TN: Och det är psykologen.

FC: Ja.

TN: Sen eh.

FC: Sen skickades man ut i väntrummet och så passar man ju på att snacka med någon av de andra killarna. Förresten avbröt jag dig eller något sådant?

TN: Nej, nej det är okej.

FC: Okej, men eh de var ju trevliga. Och så frågade, och så snackade vi lite och han frågade lite av något av momenten, och så berättade jag Ja får man under snittet så. För han berättade att jag fick det här resultatet, och så undrade han lite typ Vad betyder det här? och jag ja får man under snittet så får man avslag men det var ju inte under snittet så. Jag tror han sa att han fick en femma, och det är typ absolut medel av nio. Och sen ska jag då gå tillbaka in för att då ska ju han förklara antingen med ett ja eller ett nej om jag uppfyllde kraven för Forsvarsmakten för att kunna gå vidare. Och då berättade ju han att Ja då är det så här att du inte uppfyller kraven, så du ska inte göra några fler tester idag. Och då minns jag att då blev jag ju helt tyst, helt stum och jag bara Okej och sen så visade han mig testresultaten och så berättade han Fast du presterade bra på intagningsprovet, snittet är mellan fyra till sex, maxpoängen är nio och du fick en sexa så det är klart det är den övre delen. Och sen visade han de tre momenten som jag blev bedömd på, och jag tror det var teknik, ordförståelse och ja logik. Och logik det var typ (ohörbart). Den här formen hur ser den ut från det här hållet hur kan de här tärningarna vara lika och så här. Lite så här mer matematik, något åt det hållet. Och där fick jag en, jag hade sex på de andra två momenten och så hade jag en sju på det så jag fick ju beröm där. Och han sa ju att eftersom jag inte hade brukat droger eller liknande så alltså de såg mig som en rätt begåvad kille men. De tipsade även om att jag kanske borde jobba lite mer med mest för mitt egna välmående, det här med sociala kontakter. För jag berättade ju även att jag inte den senaste tiden jag har inte haft sådär jättemånga, jag har inte umgåtts med några kompisar på jåkligt länge. Och sen senaste gången jag gjorde var i november. Visst man har ju träffat personer man har känt ibland på stan eller på bussen eller på tåget, men inte så mycket mer än det. Och de eh och jag har ju haft några i skolan, och som sagt vi har ju bara kunnat träffas vid väldigt specifika tillfällen. Och kommunikationen vi haft online det är ju inte alls samma sak som att träffas fysiskt.

Och då lyssnade jag lite på det men jag tror att av någon anledning...jag tror nog att jag var så jäkla besviken och kände mig så stum så jag glömde ju nästan bort det direkt. Jag gick hem och jag minns att jag var helt tyst, jag sa knappt någonting. Stack in på centralen, köpte något att äta sen tog jag tåget hem tror jag. Eh sen sätter jag...sen sätter jag...när jag kom hem så sätter jag mig (ohörbart) Jag blev ytterligare deppig också av att ja jag kom knappt halvvägs och jag har ändå frånvaroanmält från alla lektioner, så det är inte lönt att jag sticker tillbaka. Så blev jag deppig av det och så kom jag hem och så bara sätter jag mig och spelar typ vid datorn. Och sen kommer min syster och undrade lite hur det är. Sen kom min pappa eventuellt hem och så undrade han lite hur det gick, och sen berättade jag att det inte alls gick särskilt bra. Och sen har vi ett litet samtal. Men åter igen eftersom jag är, har så svårt för att liksom bara öppna upp kring hur jag känner. Och när jag väl, sen kom ju eventuellt tårar och det, och då sticker jag därifrån för att jag blev så jäkla förbannad. Jag liksom känner att nu kommer tårarna igen, och jag är så jäkla bräcklig emotionellt. Jag kan inte kontrollera mina känslor och ja. Och jag vill ju inte lyssna på det som min pappa har och säga. Ja alltså jag förstår det på rationellt plan, men jag vill inte ta det och verkställa det i mitt egna huvud så jag kan ha nytta av det. Och förutom det jag har ju inte haft sådär, jag har ju älskat min familj och allt annat men jag har inte varit så här överdrivet...jag har ju varit väldigt isolerad. Jag har mest suttit inne på mitt rum och inte gjort så där överdrivet mycket. Ofta när vi har snackat så har jag ibland varit lite rädd för att gå in på djupare saker för att det är så lätt att det blir bråk. Det är inte någonting jag beskyller någon annan för, det är till stora delar jag som då har varit dålig på att anpassa mig. Och jag har ju inte velat tänka på

att, oavsett hur många tankar som man här, kan man inte få ut det på ett smidigt sätt så kommer det ju så kommer det ju bara missuppfattas med de jag pratar med. Har jag antagligen en helt annan utgångspunkt än dig, och om man inte kan få ut det på ett bra sätt kommer de ju granska en utifrån det. Och då blir det ju bara splittrat. Så jag har ju haft väldigt svårt, alltså min kontakt med min familj har varit nära, och det är klart att vi har haft några sköna stunder med varandra. Men det har ju varit lite så här splittrat i stor del. Det har som sagt varit väldigt mycket att när jag är på gott humör så är jag ju jätte-öppen, då vill jag bara gå omkring och lalla och ha kul. Ibland har det till och med gått bortom förmågan för att kunna tänka, alltså det är nästan en okontrollerad kontrollerbar våg av glädje. Vilket såklart leder till att det blir väldigt svårt för mig att vela, det blir väldigt svårt för mig att liksom orka gå tillbaka och tänka liksom vad är det som gör att jag mår så bra just nu. Och hur ska jag göra för att upprätthålla glädjen? Och så blir det ju det att när jag väl mår dåligt så tar jag det tio gånger så hårt som jag borde. Och så har det ju succesivt bara blivit...från och med att jag fick avslag från mönstringen så har det bara blivit värre. Jag har liksom, det är liksom jag tror nog att det har varit en av de största nedgångarna. Det har funnits nedgångar tidigare, självmordstankarna har, har ju de här de har ju kommit och gått under en lång period. Men det var framförallt efter detta som jag verkligen kände att alltså vad kommer det egentligen att bli av mig? Och visst men under en period så försökte jag ju komma med lite nya planer hur jag skulle göra eh ja liksom försöka tänka att vad ska du göra efter gymnasiet nu? Och ena sidan kändes det kanske bra i stunden. Men åter igen jag har ju fortfarande inte liksom sökt någon hjälp för hur jag ska processa, och det är fortfarande något jag tar så jäkla hårt. Min pappa han tycker de har gjort ett misstag i och med att jag är en person som tränar väldigt mycket, och inte har några problem med att ta order när man väl ger mig en uppgift. Jag gillar och...men åter igen jag ville ju inte lyssna.

TN: Nej. Du denna dag du berättade att det är ett hårt besked du får ju.

FC: Ja.

TN: Hann du tänka på självmord och så då den dagen?

FC: Inte innan. Alltså jag tänkte att det här är faktiskt min möjlighet som jag känner, och då var jag ju på...jag var ju på hyfsat gott humör när jag väl kom dit.

TN: Men efter?

FC: Men efter. Ja men det är som sagt att jag eh åter igen jag försöker, en del av mig är ju förberedd på att nej det kommer säkert inte och gå och liknande. Men det är ju klart att jag har ju fort... men eftersom jag mår så bra i stunden så vill jag inte gå tillbaka och tänka att Okej men nu får du stabilisera din energi så att du inte lägger för mycket energi på att hantera din glädje. För då kommer det inte bli tillräckligt mycket energi för att kunna hantera all den stress och frustration som du känner, om den inte går bra. Och då är det ju att jag tog det ändå mycket hårdare än jag... jag försökte ju ändå övertyga mig själv att (ohörbart)

TN: Funderade du någonting på någon attack i detta?

FC: Nej, nej. Det är, det är självmordstankar. Jag har absolut inget minne av det. Och fanns det någon gnutta av det så var den tusen gånger svagare än den impuls som jag kände här. Jag kände, och åter igen desperationen har ju successivt bara blivit starkare och starkare. Och det ledde till att jag fick för mig att jag måste bara göra någonting som försäkrar mig om att jag aldrig kommer ut i samhället igen. Att jag försvinner mer eller mindre. För min tanke var ju att skulle jag försöka ta livet av mig själv genom hängning, tänk om kroken lossnar? Tänk om någon hittar mig? Om jag skulle försöka göra det på något annat sätt. Så jag vet inte, alltså jag har bara blivit mer och mer desperat för att liksom velat få slut på mitt liv.

TN: Ja jag förstår.

A: Jag har en snabb fråga också.

FC: Absolut.

A: Har du funderat själv efteråt varför du fick avslag?

FC: Ja alltså min pappa sa ju....

A: Om det var något speciellt?

FC: Ja alltså jag tror att det kan ha i samband som en gång som min pappa berättade för mig, så kan det mycket väl haft och göra med att jag.... alltså min psykolog han sa att han hade ingenting emot att jag pratar mycket, att jag resonerade mycket. Han tyckte bara det var bra. Men det var väl att jag var....

A: Var det någonting du sa?

FC: Ja det var väl antagligen att jag kanske var lite väl ärlig med liksom hur jag hade känt mig och liknande. Du sa väl någonting under, precis under häktningsförhandlingen att om att jag inte hade sagt det här med självskadebeteende, självmordstankar så hade jag ju på sannolika skäl i alla fall få gå (ohörbart)

A: Ja det var jag sa ja. Men dina tankar, gick de någonting åt det hållet själv?

FC: Jag ville inte tänka på det precis efter. Det var ju först när min pappa sa det och jag var ju säker, på ett rationellt plan så var jag ju rätt säker på att så hjälper det säkert men. Men jag ville ju inte gå mot djupare för jag kände mig så jäkla frustrerad. Och absolut jag försökte ju och jag har ju funderat jättemycket på det, så det är något åt det hållet. Jag har ju, sen har jag ju lite medveten också om att till skillnad för hur det var innan. Innan var det ju allmän värnplikt och då ville man ju ha in så många som möjligt. Min farmor ringde mig också för hon ville ju såklart vara stöttande, hon har ju själv jobbat med unga män som ska mönstra och göra värnplikt då och liknande. På den tiden var det ju liksom, då ville man ju och då var man ju desperat över att få in så många som möjligt. Då fanns ju killar som ljög om att ja det var sådana som ljög att de kissade i sängen och allt det, för att undvika, för att slippa. Men idag är det ju tvärtom, idag är man väldigt restriktiv. Idag tar man, det är drygt 15,000 som mönstrar så det är ju inte ens så många till att börja med. Så det är inte ens så många där till att börja med, så jag var väl antagligen lite glad för att jag hade blivit en av de som de ändå tog in. Det fanns ju ett formulär som alla fick ut och som man skulle skriva och det handlade om allt möjligt, presentationer i skolan, din fysiska mentala hälsa. Samt även vad man har för syn på att Sverige ska ha ett starkt försvar, eller ett fungerande försvar i alla fall så ja.

TN: Du jag tänkte, jag ser att tiden springer iväg här. Men vi byter ämne lite.

FC: Ja absolut.

TN: Det är så här att vi (ohörbart) datorn på skolan.

FC: Ja.

TN: Din skoldator. Den har vi ju lyckats komma in i.

FC: Jaså.

TN: Vad tänker du om det?

FC: Jag tänker inte...nej jag tänker inte bestrida alls för ni får ut...alltså jag vet att ni behöver utreda så mycket som möjligt. Men alltså fungerar den fortfarande?

TN: Mm.

PJ: Tänkte först innan. Det är din dator, alltså skoldator?

FC: Ja alltså det är tekniskt sett skolan som äger den.

PJ: Ja men det är du som använder. Vem använder den?

FC: Det är jag som använt den. Fick den 2019 när vi började 1:an så ja.

PJ: Så det är ingen annan som använder din dator?

DF: Nej, nej det är min.

TN: Och vi har haft en utredare som har gått igenom den här.

FC: Ja.

TN: Vi ska kika lite på det.

FC: Ja.

TN: Så här ser den ut. Det här är första sidan, du behöver inte titta så mycket på det, bara lite info bara om ja ditt användarnamn och vilket användarnamn som är kopplat till det och så. Utan vi ska kika lite längre bak här.

FC: Jaha.

TN: Och så här kan man se då att det är ett material som har kunnat säkras. Det är ifrån den jag tror det var december 2021.

FC: Ja.

FN: Och så har de sammanställt lite vad som man har sökt på, alltså på Google och.

FC: Ja jag ser, jag ser, jag ser här. Ja det är eh ja men alltså ja det...nu kommer jag ihåg att mycket av det som jag sökte liksom på liksom när jag väl började på Internet. Det var bara på sådana här saker som jag tyckte var hemskt, jag fick ingen positiv energi. Det var ju liksom bara liksom om fruktansvärda händelser och liknande. Något åt det, något åt det hållet.

PJ: Jag tror att härifrån och så resten.

FC: Ja.

PJ: Det har IT forensiker plockat ut. Det är då från den, vad sa du vilket datum det är den 20:e mars.

FC: Ja.

TN: Den natten söndag då.

PJ: Ja så det är de två tills den dagen då det händer.

FC: Precis ja, visst det är rätt.

PJ: Ska vi ta oss igenom, och så kan du väl titta på. Vi har säkert en del frågor här.

FC: Ni får ställa vilka frågor ni vill.

TN: Ja. Jag tänkte att detta är ju resten av dessa sidorna är från just från den dagen då.

FC: Ja.

TN: Och det är från den 20:e och det börjar halv ett på natten.

FC: Ja.

TN: Så det är på lördagen då, natten där.

FC: Ja.

TN: Och redan där ser man vilka sökningar om du kikar där.

FC: Ja jag kan säga att det är eh ja det är...det enda jag minns var att jag ville bara (ohörbart) en massa negativ energi som gjorde mig ja frustrerad, och jag bara kände mig nere.

A: Du sökte det alltså?

FC: Ja.

A: Du sökte den känslan?

FC: Ja alltså liksom åter igen inga tecken på att jag ville fortsätta leva. Sen var det att vid något tillfälle kanske jag sökte på någonting som gav mig lite positiv energi. Men jag har inget jättetydligt minne av det. Det var ju i stort sett var det nog bara att jag hade ju så pass dålig kontakt med min emotionella sida. Så även fast jag försökte förtränga den så kom den genom (ohörbart) det är en del av mig och det var bara att acceptera den.

A: Ja.

FC: Men det är bra att ni ändå lyckades få igång den.

TN: Ja.

FC: Jag trodde inte att den fungerade längre.

TN: Men det här är ju lördag till söndag. Och du har ju berättat att det började på söndagen framför allt.

FC: Ja.

TN: Och vi kan se att många sökningar är ifrån natten innan. Alltså lördag till söndag.

FC: Ja alltså man kan säga att själva känslan. Alltså inte alls den här desperationen (ohörbart) vad jag kände så började den på lördagen för då hade jag varit ute och övningskör, och det hade varit någon eh det hade varit någon form utav...ja det hade hänt en och annan sak där som gjorde att jag mådde...att jag kände mig nere. Men och andra sidan tänkte jag att det är söndag imorgon och jag ska ut och köra igen. Må lite bättre och jag ska träffa farmor och farfars hund senare. Och det mådde jag ju lite bra av. Men åter igen eftersom att jag tvingade fram den här glädjen, jag ville ju liksom inte tänka på att det kommer...även om det skulle gå dåligt imorgon så gräv inte ner dig i det. Det ledde ju till att jag mådde först jättebra, men sen efter att min farmor och farfars hund hade kommit så bara blev det gradvis sämre och sämre. Sen minns jag dagen när jag skulle övningsköra igen så tänkte jag att ja men nu kan jag ändå, alltså jag ska köra igen det slutar inte där det gjorde igår. Men så blev det ändå som det blev och det är jättejobbigt, så svårt för mig att processa det. Så själva känslan att jag känner mig värdelös börjar precis innan eh det börjar ju särskilt natten, precis kvällen/natten innan. Men själva desperationen och det tar ju plats när jag kom hem från övningskörningen att det har hänt ett flertal saker som gör att jag känner mig och ja. Så själva desperationen och sammanbrottet tar ju plats under sen söndag eftermiddag och söndag natt. Men eh själva känslan kommer upp precis innan.

TN: Vad är det för saker du söker på här?

FC: Ja det är i stort sett bara hemska händelser, saker som jag får massa (ohörbart) alltså när jag själv känner, man sjunker ihop när man tänker på det. Det är inget jag stöttar eller något åt det hållet. För

åter igen då hade jag antagligen haft kontakt, försökt ta kontakt. För grejen är ju den att jag har haft konton på typ, jag har kunnat skapa konton på Reddit eller (ohörbart) eller liknande. Hade jag startat en grupp där jag hade känt gemenskap hade jag ju kunnat känna mig mer bekväm för att göra detta på ett emotionellt plan. För åter igen finns en gruppmentalitet så finns där ju, är det ofta lättare för en att hitta lugn. Men det hade jag inget intresse av. Jag ville bara hitta någonting som gjorde att jag kände mig desorienterad, stressad vilket i sig bara skulle göra det svårare för mig att hinna tänka mig genom saker. Och liksom bara (suckar) fortfarande att det här är någonting som, ja jag vill inte komma vidare. Jag vill liksom, jag har ju haft de här vansinniga tankarna under en lång tid. Att misslyckas jag med det här så vill jag inte leva längre, det har bokstavligt talat varit så. Jag liksom har tänkt att gå jag emot min egna standard, kan jag inte nå upp till min standard så vill jag inte leva längre. Och åter igen min benägenhet för att söka hjälp har ju varit väldigt bristfällig, så ja. Men det är jättebra, men eh. Men det är bra att ni tog fram det här, för jag trodde ju att datorn hade gått sönder. Men jag gjorde mest i frustration för jag ville liksom, det var nog någon tanke om att jag inte ville ha kvar någonting. Nu liksom hade jag gjort någonting som jag verkligen ångrar, och vilket bara stärker känslan av att inte vilja leva ännu mer. För de här datorerna är ju dyra att reparera.

PJ: Så det var inte för att du inte ville att vi skulle se detta då?

FC: Nej, nej det har jag inget minne av att jag tänkte.

PJ: Nej, nej.

FC: Jag har inget sådant alls minne av.

TN: Jag tänkte informationen som vi hittar här som du söker på dessa sidor?

FC: Ja jag hoppar nästan bara mellan sidorna, alltså det är ju liksom... det är inte så mycket att jag läser in. Det är bara att jag hoppar.

TN: Men är det någonting, den informationen du hittar där. Är det någonting som du tar hjälp av med sen i förberedelse kring din attack?

FC: Alltså nej det är i stort sett bara att jag känner mig frustrerad. Att jag känner mig jåkligt nere. Att jag eh, något åt det hållet. Jag tror faktiskt att när jag väl knäckte min dator så kommer jag knappt ihåg vad jag sökt på. För jag hade mest bara hoppat mellan olika sidor, istället för att läsa in mig.

TN: Jag ser här att du har sökt på Sig sg 550.

FC: Ja det var bara att jag inte visste vad det var. När jag läst om (ohörbart) så visste jag inte vad det var för vapen. Och så bara kollade jag och sen hoppade jag tillbaka. Jag har (ohörbart, ottydligt pratar fort) att när jag väl läser på (ohörbart) artiklar så tappar jag fokus jävligt lätt. Så jag går bara in på minsta detalj, går och sen hoppar jag tillbaka.

PJ: Det ser man att du gör så.

FC: Ja.

PJ: Så på sidan så ser du någonting annat så går du vidare.

FC: Ja alltså jag ville inte behålla, jag ville inte behålla fokuset. För om jag behöll fokuset och ändå kunna känna att jag lade ner tid på det, så skulle det antagligen göra mig kanske lite lugnare. Och det hade ju antagligen ja jag ville ju...den här känslan som jag hade om att jag inte ville leva. Jag ville ju inte, jag kände ju inte att jag hade energin till att lämna den.

TN: Ja sidan 7.

A: Då ska vi se, och då är vi fortfarande på den 20.e?

TN: Ja fortfarande den 20:e alltså mitt i natten 03 och det slutar någonstans vid ja 03:05:50 slutar det. Jag tänkte att där sökte du på dödsstraff.

FC: Ja ibland så har ju, ja så har jag...nu ska vi se här 20:e 02:55.

A: 20. 02 ja.

FC: Ja sent. Så i stort...ibland så jag...oftast så eftersom jag har haft ett intresse för liksom kriminologi och sådana här fall och liknande på ett utredande plan. Ibland så har jag sökt bara när jag inte haft någonting att göra, och det har jag ju gjort under en lång tid. Men jag tog det inte alls på allvar eller något, något åt det hållet. Jag har även liksom sökt mig in på det här när jag mått hyfsat bra, men då läser jag igenom artiklarna. Då läser jag på liksom utredningen och liknande, och sen har jag ju funderat ibland på om det här är någonting man kan ta reda på i vissa delar av skolarbetet.

TN: Jag tänkte du sökte på (ohörbart) också ser jag.

FC: Sen har jag varit...ja.

TN: Är det något speciellt där?

FC: Nej jag kommer inte ihåg något särskilt.

TN: Nej. Och sen här, det är jag också nyfiken på.

FC: Det där citatet?

TN: Mm.

FC: Ja det var bara någonting som jag eh...

PJ: Ska vi säga det högt så vi hör det?

TN: Ja precis. Då är det en sökning klockan 03:05:27. Sida 7 i rapporten.

FC: Ja.

A: Och det är själva tömningen av skoldatorn, en MAC dator?

TN: Ja.

FC: Ja precis.

TN: Vad är citatet då? Vad sa du?

FC: Jag tror det var typ att jag hade läst någonting om någon massaker. Det var ett långt, det var ett ganska bra tag innan detta. Så hade jag läst om, så hade jag läst om egh vad tusan var det? Så hade jag läst om eh en massaker i Ukraina eller Ryssland. Eh där jag hade läst lite om gärningsmannen och hur hans uppväxt hade varit. Och sen fanns det en sida där man kunde läsa på de här personerna lite mer djupare Real Villance (ohörbart) och då kom det upp ett citat som gärningsmannen...så sökte jag om det var något som stämde. Och sen vet jag inte om det gjorde det, någon källa jag (ohörbart) alltså sen förstår jag ju såklart att någon kanske undrar om detta är någonting som kan ha inspirerat mig något sätt. Alltså den här aspekten som jag har läst om de ensamma att de får en väldigt selektiv bild av att de inte vill söka hjälp, de vill få uppmärksamhet. Jag tror absolut att det kan ha varit en sida som jag har känt, men jag har inte alls tänkt på den. För jag har känt ett så pass stort utanförskap och jag har ju varit så personlig i hur jag uppfattar hur andra människor tänker på mig. Så det är ju lite det.

TN: Sen går vi vidare på då den söndagen den 20:e. Och då ser man Truckattack (ohörbart)

PJ: Ser du någonting som du vill kommentera så gör du det.

FC: Alltså ja jag minns bilder och sådant som jag sökt. Alltså åter igen jag vill bara se någonting som gör mig förtvivlad. Någonting som bara, jag vill inte se något som helst positivt. Eller nej vänta här nu, nu tänker jag på (ohörbart) ja det är i stort sett...jag vet inte av någon anledning så har jag, så har jag liksom haft liksom att jag har bara planlöst sökt på vissa saker. Och jag har inte haft en tendens till att jag går till...jag har sökt på saker som jag har läst igenom. Och sen går jag bara tillbaka på det för att jag är uttråkad, och sen lämnar jag sidan och edan går jag tillbaka igen. Åter igen för jag tappar väldigt lätt fokuset (ohörbart) även ibland när jag ska jobba med skolarbetet.

TN: Och om jag förstår dig rätt. Detta är 12:34 är klockan här. Är detta efter du sa att du hade någon körning på söndagen?

FC: (ohörbart)

TN: Ja du har det här framför dig.

FC: Ja. Nu ska vi se 12 (ohörbart) 20:e eh.

TN: Du berättade innan att du hade någon körning?

FC: Ja det är precis, det är precis innan.

TN: Innan?

FC: Ja. Sen vet jag ...ja yes.

TN: Ser att du söker på mycket med fordon. Eller här i alla fall vid denna tidpunkten.

FC: Ja.

TN: Och sen skulle du ha en körning?

FC: Ja.

TN: Fanns det någon tankar kring...?

FC: Nej absolut inte. Och jag kan ju inte... nej absolut inte. Och jag hade absolut inte kunnat göra det mot en person som jag känner mycket väl. Absolut inte. Så även om jag hade haft någon tanke på det som...absolut inte.

TN: Nej.

FC: Jag vet inte, alltså vare sig jag mått bra eller har mått dåligt så har jag alltid haft. Av någon anledning har jag haft en tendens att känna väldigt mycket. Jag liksom jag går bara tillbaka till saker jag har sökt på tidigare, eller någonting som intresserat mig på ett utredande plan. Sen går jag bara tillbaka på det så bara ändrar jag (ohörbart) ja det gick väldigt korta tidsband mellan de olika sökningarna.

TN: Sidan 10.

A: Är du klar där på (ohörbart) annars får du bara säga till. Det här kommer ju vara med sen i protokollet.

FC: Ja. Eh protokollet alltså?

PJ: Allting som vi (ohörbart) hela materialet kommer ju sen och då får du ta del av.

FC: Yes.

PJ: Såklart.

FC: Ja, ja jag förstår.

TN: Sidan 10 precis. Och här går du in på kvällen sen från klockan sju. Och här kan vi se att från klockan sju så ganska frekvent fram till...

FC: Vilket datum?

TN: Det är den 20:e vi är inne på fortfarande.

FC: Ja. Alltså hur lång tillbaka går det här ungefär? Alltså datummässigt?

PJ: Vi kan se på första sidan. Stämmer inte de dem dagarna?

TN: Ja precis sida två kan vi se.

FC: 20:e till (ohörbart)

TN: Jag tror det är den 23:e december har man kunnat.

FC: Ja okej jag förstår.

PJ: Men just de här (ohörbart)

TN: precis.

FC: Ja det eh ja.

PJ: Var det inte han du pratade om innan? Elliot Rodger?

FC: Precis, ja.

TN: Nej och sen är det ganska frekvent med sökningar till och med 02:47.

FC: Ja.

A: Och sidan är då?

TN: På sida 20 då.

A: Är det natten här då?

TN: Det är ju en ganska lång period.

FC: Ja det, alltså från 20 till...

TN: Nej från klockan sju den kvällen.

FC: Ja okej.

TN: Och sedan till 02:30 ungefär, 02:40.

FC: Ja jag förstår.

TN: Kommer du ihåg den kvällen?

FC: Nej menar du kvällen mellan...

A: Är det på måndagen?

TN: Ja precis, kvällen innan.

FC: Nej. Ja kvällen mot måndag att det är mycket frekvent då?

TN: Precis.

FC: Ja men det är ju, jag minns bara att allting handlar om att jag försöker hitta så mycket negativ energi som möjligt.

TN: Mm.

FC: Ja.

A: En fråga där. Har du gjort några motsvarande sökningar på nätet som är så fokuserat och in på den här typen av sidor? Har du gjort det?

FC: Nej, nej det har jag inget minne av. Det var framförallt under den här, under de här liksom... under de dagarna när ja, ja precis innan.

A: Har du varit inne på liknande sidor tidigare?

FC: Menar du artiklar då eller något sådant där?

A: Ja som de här.

FC: Alltså, ja alltså jag började ju på en sida som heter Villace (ohörbart) som då handlade väldigt mycket... fast det var mest fiktionella sidor. Men det handlade mycket om inspiration till att skapa konst och liknande.

A: Typ det här, vi ser här som bara handlade om (ohörbart) död i princip.

FC: Nej det, nej det har jag inget... nej inte så här frekvent. Det var mest i samband med liksom kriminologi. Jag började snacka lite med en kompis lite om, ja men alltså det var ju lite för man hade ju väldigt mycket så här politiska diskussioner om det hela (ohörbart) tänka kring det hela.

TN: Jag tänkte att på sidan 18 så längst ner klockan 02:03:25 så är där ett citat.

FC: Ja.

TN: Berätta om det citatet?

FC: Ja det är (suckar) jag vet inte. Alltså jag försöker väl bara hitta någon.... jag vet inte, alltså det är ju att jag ju väldigt, det är en konstant tanke konflikt i huvudet alltså Kommer jag verkligen att klara det här och liknande. Och så tar jag lite inspiration för att försöka tänka efter. Nu ska vi se här, ja men detta pågick bara under några minuter. Jag ville inte läsa in mig på det hela för jag är ju så rädd för att liksom ja våga. Jag vågar ju inte, jag känner ju den här desperationen kring allt så ja.

TN: Sida 19. Dog run over.

FC: (suckar)

TN: Klockan 02:09.

FC: Ja det är bara, ja det är bara att åter igen det är ju som du sa ren död. Alltså ren förtvivlan och har inte liksom velat, jag ville inte känna något positivt. Jag vill inte det, jag känner liksom inte att jag vill. Jag vågar inte investera mig i någonting positivt framöver för jag är så rädd för att lämna, alltså ja jag har så svårt att hantera den här delen av mig själv. Så jag känner inte att jag orkar.

TN: Vi går fram till sidan 20. 02:47:49 så avslutas sökningarna.

FC: Ja.

TN: Misstänker att du gick och lade dig då?

FC: Jag tror jag, jag tror nog att jag tuppade av. Jag kunde inte sova, jag kunde knappt sova. Jag ville inte slappna av. Sömn brukar ju ofta få mig på bättre humör, men alltså i det här fallet så var det ju särskilt allvarligt.

TN: Sen om vi kommer till måndagen då ser vi att 09:55. Var befann du dig då? Är detta på skolan eller?

FC: Nu ska vi se, vilket datum?

TN: Den 21:e Det är en måndag.

FC: Nu ska vi se här, nej jag befinner mig igen på skolan då. Eller vänta nu ska vi se 21 och klockan är 02.

TN: 09:55.

(Ohörbart, pratar i munnen på varandra)

FC: Ja då är jag, då är jag på skolan. Men det är liksom samma känsla att jag försöker konstant bara liksom är övertygad om att jag inte vill se något positivt. Jag vill inte liksom fortsätta.

PJ: Minns du den här (ohörbart)

FC: Ja det är en amerikans fotbolls... sen var det ett lite speciellt fall. För jag trodde ju först att han bara var en amerikansk fotbolls pelare. Sen läste jag om att han hade varit (suckar) eh ja sen var det ju typ att han hade utfört en skjutning. Och sen stod det att han hade han lidit någon form av kronisk traumatisk (ohörbart)

PJ: Är det därför du sen söker på något som kallas CTE?

FC: Ja alltså någon form utav hjärn...ja någon form av neuropsykiatrisk, någon kraftig neurologisk skada på nervsystemet som eh..och eh.

A: Det är ingenting som du känner till ju. Var fick du det ifrån?

FC: Alltså i början undrade jag bara vad det var för någonting.

PJ: Men alltså när du läste om den här personen?

FC: Jaha du menar?

PJ: Var det så, eller förstod jag fel? Att du läste att han led av?

FC: Nej alltså jag, jag läste alltså jag...nej jag läste...jag såg först bara att han var någon fotbollsspelare. Och sen såg att han har, sen hittade jag en skjutning kopplad till honom vad jag minns.

PJ: Jag bara tänker att det här är en avancerad sjukdom, en kronisk. Jag är bara intresserad av var du har lärt dig det, eller var du har snappat upp det?

FC: Nej alltså nej men det var nog bara att jag klickade på det och sen kollade jag var det var (ohörbart) planlöst.

TN: Minns du var på skolan du befinner dig då?

FC: Nej det, det är nog mer eller mindre planlöst.

TN: (ohörbart)

FC: I stort sett kan jag nog säga att alla de här sökningarna, frekventa sökningarna för att jag inte vill känna någon positiv energi eller något sådant. Det fortsätter bara fram till själva attacken när jag väl är (ohörbart) Internet.

TN: 13:51 så är det någon som heter Robert.

FC: Robert Steinhauser.

TN: Ja.

FC: Ja en tysk. 19 årig tysk kille som utförde en fruktansvärd massaker på sin gymnasieskola som en hämndversion. Nu gjorde inte jag detta, alltså nu har jag ju inte någon...känner jag ju inte någon speciell hämnd mot min skola. Men ja det är klart att det kan finnas saker jag tycker har varit konstiga med min skola, men det har ju...det har jag ju tagit upp i form utav samtal. Allting byggde i stort sett bara på att jag kände mig just nere, och jag ville ju inte liksom investera. Alltså jag ville ju inte se framåt och vara saklig, för jag var ju så rädd.

PJ: Minns du mer om honom?

FC: Nej alltså inte, nej inte särskilt mycket mer. Det var ju bara något...

PJ: Jag tror att du har sökt på honom innan också.

FC: Ja alltså det är mest, det har nog mest bara varit bilder.

PJ: Och jag gör inte anspråk för jag har sökt på det namnet, men då kommer det till Wikipedia och jag gör inte anspråk på att det stämmer det som står där. Han går ju till sin skola.

FC: Ja.

PJ: Han går in på en toalett och byter om och maskerar sig.

FC: Ja. Alltså det kan möjligen ha varit någon ovetande form utav inspiration. Jag förstår helt och hållet din koppling.

PJ: Ja och håller du inte med så säger du det.

FC: Jag tänkte inte alls på det. För jag var ju inte helt, det var ju det också att han var ju... han hade ju vapenlicens och allt det. Och jag liksom tänkte att det här, jag var ju väldigt tveksam på om jag ens kunde utföra detta. För jag måste komma väldigt nära och jag visste ju inte vem det var jag skulle utföra det här mot. Så ja.

A: Ja det skiljer ju jättemycket. Han använde vapen absolut, han hade tillgång till vapen.

FC: Ja och sen är det ju det att eh han hade blivit relegerad och allting. Och när man räknar med...nu tog ju han livet av sig på plats, så ingen visste ju exakt. Men jag hade ju...finns ingenting jag har hittat som jag hade kunnat bli arg på med min skola. För min skola har inte gjort något mot mig som jag hade kunnat tänka mig, och på ett rationellt plan svara med våld.

TN: Klockan är 13:50 där. Minns du vart du var i skolan då?

FC: Eh då är jag väl på någon, nej det är...13:50?

TN: Mm.

FC: Ja då har jag nog precis påbörjat någon lektion.

A: Då har du precis påbörjat någon lektion.

FC: Mm. Alltså grundläggande för alla de här sökningarna det är att jag liksom, jag vill inte ha någon positiv energi. För jag vill inte känna av någon form utav värme. Jag är så, jag har varit så rädd för att gå på djupet och liksom bara försöka lyssna på vad andra har att säga omkring mig. Istället för att gå på min egen uppfattning. För jag har varit så rädd (suckar) för att liksom åter igen jag har inte vågat sträva framåt, och jag har ju haft ett stort problem att jag har ju ställt alldeles för höga krav på mig själv. Sen är det klart att nu har jag inget jättestarkt minne. Men de här sökningarna de har kanske ökat lite gradvis under tiden, i och med att jag känt mig så pass nere för att jag liksom vänt mig till att jag. Åter igen när jag mår så dåligt så har jag varit så dålig på att förebygga det så jag tar det så mycket hårdare. Och då vill jag ju inte söka, istället för att försöka hålla andan och söka till någonting bra. Så vänder jag mig istället till någonting som jag vet är mörkt och fasansfullt, så ja. Men det är jättebra att ni informerar mig om det här. Jag trodde ju att min skoldator hade gått sönder. För jag minns att skärmen, jag minns att skärmen blev svart för att jag knäckte den.

TN: Ja. Jag vet att vi har hållit på längre än vad vi brukar. Men jag har en sista grej.

FC: Absolut.

TN: Om det är okej för dig?

A: Jag har bara en fråga på detta temat innan, om det är okej?

FC: Javisst.

A: Du säger att allt det här det går egentligen ut på, eller gick ut på att du skulle vilja hålla kvar en väldigt, väldigt dålig känsla?

FC: Ja.

A: Och du gjorde allt för att inte komma på gott humör så att säga?

FC: Ja precis.

A: Men då, jag tror att du berättade i något av de tidigare förhören att strax innan du gjorde det här. Precis efter kriminologilektionen så pratade du rätt mycket med din bästa kompis i skolan?

FC: Ja det, ja det var för att vi fick syn på varandra och så satte jag mig.

A: Ja men var du inte rädd att det samtalet skulle kunna ge dig liksom en bra känsla? Eftersom du tyckte om honom och så där?

FC: Det var, det var jag. Sen var det ju det att jag var ju, det var ju konstant. I vissa stunder tvekade jag och i vissa stunder kände jag det finns inget hopp. Och det är klart att när jag väl snackade med honom så mådde jag ju lite bättre.

A: Mm.

FC: Men det gjorde ju i sig att det bara kändes som att det blev en ännu starkare tankegång, för jag hade inte helt och hållet centrerat mig på någon. Vare sig jag skulle göra det här, eller vare sig jag inte skulle göra det så minns jag inte så mycket från vårt samtal däremot. Och jag minns att jag var jäkligt stressad, för jag var ju rädd att något eventuellt skulle komma ut, eller något åt det hållet.

A: Komma ut till honom eller?

FC: Ja precis.

A: Om dina tankar?

FC: Ja. Alltså jag var ju väldigt, väldigt stressad på insidan. Sen vet jag inte vad han fick för intryck men ja.

A: Okej.

PJ: Är det okej?

FC: Ja, ja såklart. Ja men lite chockad över att staten fortfarande fungerar (ohörbart) men det var ju bra att ni fick ut det här. Kan vi fortfarande ta ett snack precis efter eller?

A: Absolut. Det tar ju ytterligare innan de kommer också så att vi (ohörbart)

FC: Det är fortfarande okej då?

A: Ja, ja det är okej.

FC: Ja.

TN: Du jag tänkte du berättade ju här om månstringen och det var den 2:e februari.

FC: (ohörbart)

TN: Och här har jag samlat historik från den 2:e februari då. Så jag tänkte vi skulle kika lite på. Nu är det extremt smått här men hoppas att du kan se ändå.

FC: Ja jag kan se det. Ja det kan möjligen varit, jag kände inte alls något...det här med (ohörbart) attack som står här. Jag förstår att man kan dra kopplingen till att jag då fick tanken om att jag skulle göra det. Men jag visste inte ens att vi hade yxan hemma, jag trodde den var bortstoppad eller att vi hade kastat den. För när jag fråga... en gång när jag hade planer på att ta ut lite tälj pinnar, det var ett jävligt bra tag sen. Så frågade min pappa var yxan var och så sa han att han inte visste och sa själv att den kanske var bortkastad eller att vi hade gjort oss av men den, för jag hade inte använt den på jättelänge. Eh nej men åter till det att tälja lite tjockare pinnar och sådant. Eh i stort sett är det ju bara att ja det är nog i den stunden så vill jag inte heller känna något positivt. Men det är nästan bara självmordstankar. För jag är väldigt säker på att när det gäller självmord så har jag ju känt att tvekar jag det minsta så kommer det ju inte att gå. Jag ville ju inte ta kontakt med min emotionella sida, för hur mycket jag faktiskt har att förlora på att göra allt det här. Så det har även gällt självmordstankar överlag, att jag liksom inte vill få någon positiv energi. Men jag har inte, men jag visste inte ens att jag hade en. Att den här yxan fanns kvar eller något sådant. Och jag hade inga planer på att använda några andra verktyg.

TN: Nej.

FC: Andra alltså ja jag hade...jag hade inga, jag har inget minne av att jag kände några tankar då för att kunna utföra en sådan här attack eller något. Jag ville bara ta livet av mig. Det är vad jag känner.

TN: Men det här med yxaattack och?

FC: alltså nej det var nog i stort sett bara, jag tror mer det var en, jag tror nog det var mer en slump.

TN: En slump.

FC: Mer eller mindre, jag har...jag visste ju inte ens att jag hade tillgång. Att jag alltså jag har inget minne av att jag hade planer på att kunna tänka mig att göra något sådant här då. Och jag visste inte ens att det fanns, den här yxan fanns hemma hos mig då. Det var liksom först, det vart först natten innan som jag såg, som jag hittade yxan. Så ja

TN: Jag ser att här står knive attack också.

FC: Ja. Ja menar du Vetlanda?

TN: Ja precis.

FC: Ja fast ja, ja. Fast då läste jag...fast det är om mest att eh jag visste inte att det fanns en engelsk artikel om Vetlanda attacken. Första gången jag fick reda på den så var det, det var något parti jag kommer ihåg på Instagram som hade lagt upp om den. Något åt det hållet.

TN: Yxmördare, Ax murder klockan 22:11, här är vi då.

FC: Ja.

TN: Någonting som du minns kring det?

FC: (suckar) nej inget, inget, inget jättetydligt.

TN: Och den här under där (ohörbart)

FC: (ohörbart) ja det var ett fruktansvärt fall i Japan när det var en kille som hade brutit sig in på något institut för funktionsnedsatta. Han hade bundit fast en av de anställda, och sen hade han gått in från rum till rum och kniv...och skurit halsen av de. Varav 19 dog och 13 skadades eller något åt det hållet. Åter igen jag ville bara få in en massa negativ energi, jag ville inte tänka på, jag ville inte. Grejer var ju den att som sagt när jag, när... eftersom jag aldrig befunnit mig i en sådan här situation tidigare så hade det varit väldigt lätt för mig att få för mig att få för mig att jag hade kunnat tänka mig att göra det här. Men jag kände mig mycket mer sansad då än vad jag gjorde precis innan attacken. Och jag var ju väldigt säker på att skulle jag faktiskt befinna mig på en sådan situation, jag skulle ju inte faktiskt kunna tänka mig att springa ut och göra en sådan här sak. Vare sig, så det hade ju varit väldigt, väldigt lätt att få för mig det. Men det berodde ju såklart på att den här känslan jag antagligen skulle få när jag hamnade i en sådan här situation. Den hade jag ju inte, jag var ju medveten om att det är ju väldigt lätt att tänka något sådant här, eftersom att man inte...man befinner sig i ett stadium där man kanske inte mår bra. Men man har ingen kontakt, jag har inte haft någon kontakt med min emotionella sida. Jag vill inte, jag har inte tänkt på liksom, eller jag har försökt på ett rationellt plan varit medveten...försökt, känt mig mycket mer sansad och försökt att prata med mig själv att hade jag befunnit mig i en sådan här situation så måste jag ju tänka på att då reagerar jag ju utifrån min naturliga sida. Och det kan ju vara en helt annan än vad man känner när man är inne på rummet.

PJ: Jag tänkte på en sak att du har ju sagt många gånger att du inte visste om du skulle klara av att genomföra det här.

TN: Ja.

PJ: Och då kan man, och håll inte med mig om du inte. Men skulle man kunna tänka sig då att man tittar på det här för att förbereda sig, eller att titta på hemska saker?

TN: Det kan möjligen ha varit någonting precis innan attacken. Men inte tidigare för det är också att sådana här saker kommer jag eventuellt över.

PJ: Utan då tittar du för att hålla dig låg? Så som Anders sa.

FC: Ja alltså jag vill ju inte känna några positiva känslor. Men jag har ju ingen som helst tanke på att kunna tänka mig och ge mig ut och utföra något sådant här. Så ja.

TN: Är det någonting kring detta som du vill berätta?

FC: Nej, nej. Men jag är väldigt glad att ni tog upp det. För jag, för jag har funderat lite på det också kring det här om ni eh, om den här datorn fungerar. Om ni skulle kunna få upp det, så att jag kan, så att jag kan förklara så gott jag kan.

TN: Jag kom på en sak eh.

A: Jag har bara en fråga till.

TN: Ja.

A: Jag kan tänka mig så här Fabian att, att det är väl en tanke som hänger lite grann i luften här. Och det är att när precis i det ögonblicket när du knäckte datorn.

FC: Mm.

A: Så tror jag nog att du gjorde det för att ingen skulle få fram denna informationen. Vad har du för kommentar till det?

FC: Jag har inget minne av att, jag tror inte jag tänkte så mycket när jag gjorde det. Alltså jag gjorde det ju mest bara för att jag ville bli av med den. För att jag kände att den här datorn var värdefull, jag hade en del och förlo.... jag känner att jag inte vill ha någonting att förlora. Och jag var rätt säker på att även om jag inte skulle kunna, även om jag inte skulle utföra attacken så har jag fortfarande utfört det här. Och det kommer jag må jättebra över för jag har väldigt svårt för att ta motgångar.

A: Så det var inte för att röja undan några spår om jag uttrycker det så?

FC: Ja nej man hade ändå kunnat hitta det på mobilen i sådana fall. För det är samma konto på mobilen. Eller ja om man kollar ibland på Youtube och liknande och sådär. Så man hade ändå kunnat hitta liknande.

PJ: Jo men denna datorn vad vi har sett, det är ju denna som du använder absolut mest har vi fått fram.

FC: Ja det förstår jag, yes. Men nej jag har inget minne av att jag tänkte överhuvudtaget tänkte på det. Det har jag, det har jag inte för (suckar) alltså jag hade ju inga planer på att försöka komma undan eller något sådant här. Alltså exakt vad jag skulle liksom säga, om jag hamnade i en sådan här situation vill inte jag tänka på. Min tanke var ju bara att jag inte skulle säga.... jag trodde ju bara att det skulle vara så enkelt att man spärrade in mig och inte gjorde så mycket mer. Att jag inte skulle få kommunicera med omvärlden igen eller liknande.

PJ: Men vi lägger ju fram det här framför dig för att vi vill höra din bild av det.

FC: Ja.

PJ: Alltså vad jag eller vad andra tycker är helt oväsentligt här. Utan det är din bild att du får chans och berätta hur du tänkte just då och då och då.

FC: Ja.

PJ: Det är så himla viktigt.

FC: Ja jag förstår, jag förstår det helt och hållet. Men eh jag har inget minne av att jag försökte gömma undan bevis eller liknande. För att det enda jag tänkte, bara jag har tänkt när det kom till bevis. Det var ju om jag hade försökt fly platsen och försöka komma undan på något sätt. Men det har jag inga, hade jag inga som helst planer med.

TN: Tillbaka till den här rapporten kring datorn. Jag ser att här är ju ett antal besök, och detta är ju sen december.

FC: Ja.

TN: Attack. Shooting.

FC: Ja jag...

TN: Det ligger ju ganska högt.

FC: Ja.

TN: Jag tänkte bara om det är någonting du tänker på kring det?

FC: Alltså nu ska vi se här. Det har ju varit väldigt, väldigt, väldigt mycket så här precis intill attacken. Eller ja under de här jobbiga perioderna som jag känt, eller framför allt den här jobbiga perioden. Och ja (suckar) det har ju till stor del handlat om eh. Det har väl framför allt varit att det blivit väldigt, väldigt, väldigt mycket på en gång. Att jag har...sen, sen är det väl som sagt det att jag förstår ju att läsa in (ohörbart) och försöka förstå det på ett utredande plan är ju kanske ingenting som jag nödvändigtvis har kunnat hantera så där jättebra. Så att det, sen har det ju som sagt blivit värre och, sen förstår jag att det har hänt mer och mer och mer men. Det har ju framförallt hänt i samband med att mina självmordstankar och mina humörsvängningar har blivit väldigt mycket värre. Och att man känner att jag inte vill se någonting som jag tror på, jag vill inte känna av hur mycket jag har och leva efter. Något åt det hållet.

TN: Och dessa sökningar kring detta.

FC: Ja.

TN: Du har ju berättat att det är för att du inte vill att du ska må bra. Men har det varit någonting (ohörbart)

FC: Jag vill inte känna av någonting emotionellt kring min koppling till samhället. När jag har mått så himla dåligt. Och då har jag liksom väldigt svårt och hitta förutom (ohörbart) var fruktansvärt, rent döds (ohörbart) och det har varit till stor del när jag känt mig självmordsbenägen.

TN: Men dessa sökningar, har du använt något av det här materialet du har hittat till du pratade om gymnasiearbetet. Har ni skrivit kring det till exempel?

FC: Alltså en del av undersökningen har ju gått till gymnasiearbetet. Och lite också i mitt intresse kring mitt intresse för kriminologi att det är lite av det jag läst. Om gärningsmännen och det har jag försökt att använda i diskussionerna i kriminologin. Förutom det så är det nog bara (ohörbart)

PJ: Vi får bryta nu.

TN: Ja.

FC: Ursäkta om jag blev eh.

TN: Ja, ja.

PJ: Jo det var en sak, vi är noga det har du märkt nu.

FC: Ni får fråga precis vad ni vill.

PJ: Det finns en Ipad hemma hos dig.

FC: Ja.

PJ: Som inte var på ditt rum.

FC: Nej den gav jag bort till min lillebror för längesen.

PJ: Men vi vill bara utesluta. Men kan du koden till den?

FC: Eh nej jag tror jag glömt bort den, det var jåkligt längesen jag använde den.

PJ: Men om du skulle gissa, men du har ingen aning alls?

FC: Nej.

TN: Har du någonting mer du tänker på?

FC: Nej. Tack för förhöret.

TN: Då avslutar vi förhöret och klockan är 16:06.

Följande är en sammanfattning av förhöret, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian berättar att han vill berätta en sak sedan förra förhöret.

VIDEOINSPELNING

Fabian berättar att dagen innan så testade han att spela in en videoinspelning på sin telefon som mest var tänkt som ett digitalt avskedsbrev. Fabian har svårt att minnas exakt vad han sa men det var inga politiska motiv eller liknande men det fanns kanske några saker som Fabian tyckte var jobbigt som nämndes i videon. Fabian tog bort videon nästan direkt efter att han spelat in den eftersom han kom på att det han sa spelade inte någon större roll. Videon var ca 10 minuter lång och spelades in någon gång under kvällen. Fabian tyckte att det mesta han sa i videon var bara pladder.

Fabian berättar att han inte vet vem videon i så fall skulle vara till, Fabian insåg att det var helt meningslöst och därför tog han bort den samt att videon gick knappt att förstå vad som sas i den, Fabian pratade mycket i tredjeperson under inspelning. Tanken var att det skulle vara ett digitalt avskedsbrev, inget manifest eller liknande. Det fanns många referenser under videon till att man inte skulle vara som Fabian. Fabian sa i videon att han var ett avskum och att han inte ville leva längre.

Fabian förklarar att under kvällen på söndagen så tillät han sig själv inte att göra någonting som gav honom positiv energi. Fabian minns inte exakt vad han gjorde under kvällen men han minns att han gjorde ingenting som han brukar njuta av, t ex kolla på youtubeklipp eller något lugnande. Fabian sov knappt under natten, Fabians tanke var att han inte fick slappna av, han stannade uppe tills han eventuellt tuppa av. Fabian ville inte tänka på hur han skulle känna rent emotionellt under en attack. Fabian har svårt att minnas exakt vad han gjorde men han gjorde saker som han inte fick någon stimulans av. Fabian ville inte prata med sin pappa om hur han mätte eftersom Fabian har varit så rädd hur Fabian själv skulle ta det om pappa fick veta.

Fabian tror att någon del av honom trodde säkert att han skulle klara av den här attacken, det var inte bestämt om det skulle vara en dödlig attack eller inte utan bara att det skulle vara en attack, det spelade ingen roll om attacken var dödlig eller inte, det spelade. Fabian ville bara bli bortförd, bort från samhället. Fabian har aldrig varit i en sån här situation tidigare och det

var inte det att Fabian var nyfiken eller exalterad på att sätta sig i en sådan situation. Fabian hade dålig kontakt med sin emotionella sida och han ville inte erkänna vem han själv var eller hur han mårde. Fabian förklarar att rent emotionellt så hade han väldigt dåligt konsekvenstänk men han förstod rationellt vad som skulle hända. Fabian hade bilden av att hans liv vart över och han kunde inte blicka framåt, Fabian tror till och med att någon del av honom kunde vädja om en avrättning, så desperat var Fabian även fast dödsstraff förbjudet i Sverige sedan lång tid.

Sedan Fabian kom till häktet har han kommit fram till att det inte är lönt att vänja sig vid tanken att hans liv är över. Fabian har insett hur mycket han har att förlora och det har bara blivit bättre och bättre. Fabian försöker nu att sträva framåt och sitter inte bara och gräver ner sig. Fabian vill samarbeta så mycket som möjligt med personal och polisen. Fabian har insett att han inte mår bra av att se andras lidande, Fabian tror inte att han kan anta den mentaliteten ens om han velat.

SARA BÖÖK

Fabian tillfrågas om han vet vem den andra kvinnan var som han tog livet av. Fabian svarar att han inte vet och han såg endast en siluett genom masken som han hade på sig. Fabian ville inte kolla sina offer i ögonen eftersom det skulle väcka någon form av medlidande inom honom. Fabian hade inte beslutat om detta skulle vara en dödlig attack utan han tänkte bara att det blir som det blir, Fabians liv är ändå över. Det spelade ingen roll hur många offer det skulle vara utan Fabian ville bara att polisen skulle komma dit.

Fabian berättar att han stannade inte kvar vid offren för att inspektera kropparna, när väl Fabian såg hennes ansikte (Saras) så var det nerblodat och oigenkännbart. Fabian ville att attacken skulle gå snabbt eftersom skulle attacken dröja längre så hade det varit en tidsfråga till Fabian själv bröt ihop.

Fabian förklarar att han funderat lite på vem det andra offret skulle kunnat vara men inte mer än så.

Fabian underrättas om att kvinnan som han tog livet av heter Sara Böök. Fabian berättar att han vet vem Sara är men han kände inte henne, hon hade ett projekt i december som hette musikhjälpen. Eleverna samlade in pengar som skickades till organisationen som jobbade för en värld utan barnarbete. Pengarna som eleverna samlade in skicka man till Sara Böök. Fabian hade ingen aning om att det var hon som han tagit livet av, det enda Fabian minns är att det var en lång slank figur som han såg. Fabian hade inte något emot Sara Böök.

Fabian berättar att om han hade låtit sig ta tid att känna igen personerna så hade det tagit alldeles för hårt på honom och Fabian var så rädd för hur det i så fall skulle påverka honom.

Fabian minns att orden som Victoria sa till honom Amen sluta nu tog hårt på honom och att han kände sig övertygad om att han borde lägga av och ta av sig så att hon kunnat känna igen honom. Men det ledde bara till att han kände sig ännu mer desorienterad.

Fabian tackar förhørsledarna för att de underrätta honom om vem det andra offret var.

INTERNETANVÄNDNING

Fabian berättar att han knappt använde internet under söndagen. Fabian minns att han försökte hitta någonting som gjorde honom riktigt illa till mods men Fabian kommer inte ihåg att han använde internet särskilt mycket denna dag. Fabian gick mest fram och tillbaka i sitt rum, han valde att inte äta så mycket denna kväll. Fabian ville inte göra någonting som väckte hans emotionella och moraliska sida.

Fabian tillfrågas om han har använt internet för att ta reda på hur man tar livet av någon. Fabian svarar nej, Fabian hade inga tankar på att attacken skulle se professionell eller strukturerad ut.

Fabian berättar att det enda han använde internet till under dagen var att sitta och plugga eller något åt det hållet. Det Fabian pluggade kunde ha att göra med ett projekt i nationalekonomi. Även kriminologi och samhällskunskap.

Fabian berättar att han inte har tagit hjälp av internet när han valde vilka verktyg/vapen han skulle ta med sig till skolan.

Fabian berättar att förutom Trollhättan så har han inte hört om några sådana här attacker tidigare. Om Fabian hade tänkt lite mer professionellt eller kriminellt så hade han kunnat vänta tills han fått körkort, då hade han kunnat använda ett fordon som vapen. Fabian hade även kunnat vänta för att kunna ansöka om vapenlicens men Fabian förklarar att han inte hade det drivet för att ta någons liv utan han ville bara försvinna från samhället.

Fabian berättar att han hade planer från början på att ta livet av sig efter attacken men Fabian vågade inte ta livet av sig.

Fabian ombeds att berätta mer om att han inte hört om sådana här attacker tidigare förutom Trollhättan. Fabian berättar att han har ett grundintresse för psykologi och kriminologi och han vet att det är vanligt att det används skjutvapen vid massattacker. Hade Fabian haft tillgång till vapen hade troligtvis attacken blivit ännu värre, han hade troligtvis haft energi till att fortsätta attacken under en längre tid. Fabian tror även att det hade varit lättare att ta livet av sig om han haft tillgång till vapen vilket är vanligt vid andra attacker med vapen.

Fabian har inte försökt få tag i något skjutvapen.

Fabian berättar att han har tittat mycket på massskjutningar i USA och framförallt gärningspersonerna för att se om det finns något mönster mellan personerna som man kan följa. Detta är då kopplat till Fabians intresse för kriminologi och psykologi.

GYMNASIEARBETE

Fabian berättar att han nämner lite om detta i sitt gymnasiearbete. Fabians gymnasiearbete handlar lite om incelrörelsen. Fabian började skriva på arbetet under hösten 2021.

Fabian berättar att han läst en bok som heter Incel – Ofrivillig celibat.

Gymnasiearbetet skulle vara klart i slutet på vårterminen, då skulle de ha en examensutställning. Det skulle även vara en första inlämning i slutet av mars inför en opponering. Vid inlämning så sa läraren att det var godkänt men det fanns vissa saker som Fabian var tvungen att jobba med. Detta beskedet fick Fabian i början av helgen innan attacken. Fabian blev stressad när han fick beskedet och det kan vara en liten del av det hela men framförallt vara tankarna då på självmord.

Fabian förklarar att hans gymnasiearbete handlade om incelrörelsen och även terrordåd/attacker kopplade till incel. Fabian skulle hitta på ett terrordåd, någon fiktionell attack som han sedan skulle försöka beskriva med en ritad bild. Fabian har haft ett intresse för bilder som visar fruktansvärda händelser. Att inducera en form av känsla som man inte vill känna själv. Fabian var väldigt missnöjd med sin bild. Fabian ansåg att han inte fick ut så mycket som han hade velat.

Mest kända incelådådet gjordes av Elliots Rodgers 2014.

Fabian nämner även ett massmord i Toronto 2018 där förövaren själv nämnde Elliot Rodgers i sitt senaste facebookinlägg innan attacken. En kille som hade hyrt en skåpbil och körde på folk.

Fabian berättar att han själv ser sig inte som en incel.

AVSLAG FRÅN MÖNSTRING

Fabian berättar att han fick avslag från mönstringen 2/2 februari vecka 5. Fabian var väldigt exalterad inför dagen då han skulle göra testerna, Fabian såg lumpen som en potentiell utväg från all hans frustration som han känner. Nu skulle Fabian få något att jobba efter och må bra av.

Fabian kunde knappt ta det när han fick avslag, även fast att han har en tendens att alltid förvänta sig det värsta.

Fabian berättar att testerna skulle pågå under en hel dag, mellan 08- 16. Fabian frånvaro anmälde sig på skolan. Fabian fick beskedet efter att han varit hos psykologen. Fabian klarade av IQ-testet. Fabian hann inte göra fystesterna som han såg fram emot mest att göra. Fabian minns att när han fick beskedet att han inte uppfyller kraven för att gå vidare så blev han helt tyst, helt stum.

Fabians minns att han gick hem efter det, han sa knappt någonting. Fabian blev ännu mer deppig när han tänkte på att han inte ens kommit halvvägs och redan frånvaroanmält sig från skolan. Väl hemma så sitter Fabian och spelar vid datorn, därefter kom Fabians syster och undrade hur det är och senare kom även pappa och frågade hur det hade gått. Fabian och pappa och ett samtal men Fabian vill inte gråta inför någon så då sticker han därifrån istället och blir förbannad på sig själv för att han inte kan kontrollera sina känslor.

Fabian berättar att efter avslaget på mönstringen så har hans mående bara blivit värre, alltså självmordstankar och liknande men ej något om någon attack.

MATERIAL IFRÅN SKOLDATOR

Fabian underrättas om att polisen har lyckats komma in i dator som han knäckte på skolan.

Fabian berättar att det är hans dator och han använt den sedan 2019 och ingen annan har använt den.

Fabian förevisas protokoll som heter Fabians Macbook BG32106-1.

Fabian förevisas sida 2 i protokollet.

Fabian berättar att mycket av det som han sökt på internet var saker som var hemska, fruktansvärda händelser och liknande, syftet var att han inte skulle få någon positiv energi.

Fabian underrättas om att nästkommande material som kommer förevisas är från datumet 20/3 till och med samma dag som attacken skedde.

Det enda Fabian minns från dagen är att han ville bara få massa negativ energi och det var därför han sökte på dessa saker som protokollet visar.

Fabian tillfrågas om hur det kommer sig att sökningar som gjorts började redan på lördagsnatten. Fabian berättar att mycket av den här känslan som han hade började redan på lördagen för då hade han varit ute och övningskört, under körningen så var det några incidenter som gjorde att Fabian inte mådde så bra. Men Fabian tänkte även på att imorgon (söndag) skulle han ut och köra igen samt att han skulle träffa mamma och pappas hund senare och det gjorde att Fabian mådde lite bättre.

Efter att Fabian varit ute och övningskört på söndagen så blir det gradvis sämre under dagen, Fabian känner sig mer och mer värdelös, mer och mer desperat.

Fabian tillfrågas om vad det är Fabian söker på, Fabian förklarar att det i princip endast är hemska saker som han sökt på för att få negativ energi.

Fabian knäcker inte datorn för att dölja någonting utan anledningen till att Fabian knäcker datorn mest i frustration och i syfte om att nu finns det ingen återvändo eftersom datorn är väldigt dyr att reparera osv.

Fabian berättar att hans sökningar har ingenting med planering av attacken att göra utan Fabian gjorde detta endast för att inte få någon positiv energi.

På sida 3 i protokollet syns att Fabian sökt på SIG SG 550. Fabian förklarar att anledningen till det var för att han inte visste vad det var för någonting när han läste om massakern i Zug.

På sida 7 i protokollet syns att Fabian sökt på dödsstraff. Fabian berättar att många sådana sökningar har han gjort under en lång tid t ex när han inte har någonting att göra och det är kopplat till hans intresse för kriminologi.

Fortsatt på sida 7 syns att Fabian sökt på Brenton Tarrant quotes. Fabian minns inte varför sökte på det.

Fortsatt på sida 7 syns att Fabian sökt på I have practically no empathy. I think i'm half a psychopath. Fabian berättar att han hade hittat en sida där man kunde läsa djupare om t ex gärningspersoner vid olika massaker. Sidan heter Real life villians wiki. Detta citatet dök upp där och då sökte Fabian på citatet för att se om det stämde men sen vet Fabian inte om det gjorde det.

Fabian berättar att det här är inte något som har inspirerat honom. Aspekten med att de här människorna är ensamma, de får en väldigt selektiv bild av att de inte vill söka hjälp, de vill få uppmärksamhet tror Fabian kan ha varit en sida som han själv känt men han har inte alls tänkt på den.

Fortsatt på sida 7 syns att Fabian sökt på Truck attack vid klockan 12:34. Fabian berättar att han vill bara se bilder på saker som gör honom förtvivlad, Fabian vill inte se något som helst positivt. Sökningarna har varit planlösa.

Dessa sökningar är precis innan Fabian skulle övningsköra på söndagen. Fabian hade inga tankar på att göra en attack med ett fordon när han skulle övningsköra.

På sida 10 syns att klockan blir ca 19 och därefter fortsätter sådana sökningar frekvent till klockan 02:47 (sida 20). Fabian minns att han ville bara hitta så mycket negativ energi som möjligt och det var därför.

Fabian berättar att han har inte direkt varit inne på sådana här sidor tidigare där sökningarna varit så frekvent utan det var framförallt kvällen innan attacken.

På sida 18 syns ett citat I always wondered what i would be like to kill somebody. Fabian berättar att han vet inte riktigt varför han sökt på det här citatet. Som Fabian tidigare nämnt så har han haft en ständig tanke om att kommer han verkligen klara av att genomföra en attack. Detta var kanske en sökning för att få lite inspiration och tänka efter.

På sida 19 syns sökningar i stil med dog run over. Fabian berättar att det är för att han inte vill känna någonting positivt.

På sidan 20 syns att sökningarna på internet upphäver vid klockan 02:47:49. Fabian tror att det var för att han somnade vid den tiden.

På samma sida syns därefter att sökningarna fortsätter på måndag vid 09:55. Fabian berättar att han befinner sig på skolan vid denna tidpunkt. Fabian berättar att sökningarna fortsätter på grund av att han vill fortsatt inte känna någonting positivt. Fabian minns inte vart i skolan han befann sig då.

På sida 21 i protokollet syns att Fabian sökt på Robert Steinhauser. Fabian berättar det är en kille som utförde en fruktansvärd massaker på sin skola i en hämndaktion. Fabian känner inte någon hämnd mot sin skola.

Förhørsledaren förklarar att på wikipedia finns information om att Robert går in på en toalett på skolan och byter om, och maskerar sig. Fabian förklarar att det kan vara någon form av omedveten inspiration och inget som Fabian tänkt på i sin planering.

Fabian minns inte vart han var på skolan när han gjorde dessa sökningar.

Fabian berättar att alla dessa sökningar kanske kan ha ökat gradvis under en tid. Fabian har svårt att hantera när han mår dåligt eller när han får ett hårt besked. Istället för att söka på saker som han mår bra av så söker han då på saker som han mår dåligt av.

Fabian tillfrågas om antalet sökningar på vissa ord som nämns i protokollet på sida 2, t ex attack Shooting. Fabian förklarar att det är mycket kopplat till när Fabian mår dåligt och att i dessa perioder så kan det bli en del sökningar på sådant för att inte tillåta sig att få någon positiv energi.

Vissa sökningar har även gått till gymnasiearbetet samt hans intresse för kriminologi.

INTERNETHISTORIK FRÅN 2/2.

Fabian förevisas bilagor över webhistorik från 2/2–2022.

Fabian berättar sökningen på Axeattack som syns i bilagan har inget med attacken att göra, Fabian visste inte ens om att han hade yxan hemma utan han trodde att han var av med den. Fabian tror att den sökningen hände av en slump.

Vid denna tidpunkt ville Fabian inte heller känna någonting positivt men tankarna var endast på självmord och inget annat.

Sökningen på knife attack var kopplat till vetlanda attacken. Samtliga sökningar handlade bara om att få en negativ energi.

Fabian berättar att sökningarna precis innan attacken kanske har varit en del i förberedelsen men inte sökningarna som gjorts tidigare.

ÖVRIGT

Fabian berättar att han har ingen aning om vem som skulle kliva ut från toaletten, Fabian har tänkt på vad som hade hänt om det var en stor muskulös kille istället. Troligtvis hade attacken då inte resulterat i ett dubbelmord.

Fabian har inget minne av att han försökt undanröja bevis på något sätt.

Fabian berättar att ipaden som polisen anträffat tillhör hans lillebror, Fabian gav den till honom för länge sedan och Fabian känner inte till koden till den.

Uppläst utan erinran.

Polisen**PM**

Webbhistorik 2022-02-02 från BG32106-1

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariennr

5000-K314464-22

Uppgiftslämnare

Nivestam, Ted

Datum

2022-06-15

Tid

16:10

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Ted Nivestam

Uppgiften avser

Uppgift

Fabian Cederholm nämner i förhör att han fick avslag från ansökan till mönstringen 2022-02-02 och att det var en väldigt tung dag för honom.

Eftersom Fabian pratar en del om dagen han fick avslag ifrån mönstringen i förhör beslutar sig undertecknad för att granska webbhistorik ifrån 2022-02-02 i Fabians skoldator (BG32106-1). I bilaga redovisas ett utdrag från webbhistoriken.

I "Protokoll, Fabians Macbook BG32106-1" redovisas ett utdrag ur webbhistoriken från 2022-03-20 - 2022-03-21. Nedanstående material är hämtat ifrån samma undersökning.

/ Ted Nivestam.

Webbhistorik 2022-02-02

53365 https://www.google.com/search?q=h3C3A4nnging&chrome.691570 2022-02-02 20:02:43 h3nging - Sdk p Google

53365 https://www.google.com/search?q=h3C3A4nnging&chrome.691570 2022-02-02 20:02:44 h3nging - Sdk p Google

53366 https://www.wikipedia.org/wiki/H3C3A4nnging 2022-02-02 20:02:45 H3nging - Wikipedia

53401 https://worldpopulationreview.com/country-rankings/suicide-rate-by-country 2022-02-02 20:33:48 Suicide Rate by Country 2022

53402 https://worldpopulationreview.com/country-rankings/suicide-rate-by-country 2022-02-02 20:33:47 Suicide Rate by Country 2022

53403 https://www.google.com/search?q=countries+by+suicide+rate+2021&qoq=8&chrome.1.691570 2022-02-02 20:33:46 countries by suicide rate 2021 - Sdk p Google

53403 https://worldpopulationreview.com/country-rankings/suicide-rate-by-country 2022-02-02 20:33:48 Suicide Rate by Country 2022

53405 https://www.youtube.com/watch?v=Ue05DTAqyN8=12 2022-02-02 20:34:49 Top 10 Infamous Mass Shootings in the U.S. - YouTube

53406 https://www.google.com/search?qgs_ssp=ej41DP1Tcw5GrN2D0Y5iLdvycqHADv6h&c=lesotho 2022-02-02 20:40:15 lesotho - Sdk p Google

53407 https://www.google.com/search?qgs_ssp=ej41DP1Tcw5GrN2D0Y5iLdvycqHADv6h&c=lesotho 2022-02-02 20:40:16 lesotho - Sdk p Google

53408 https://www.google.com/search?q=pakistan+suicide+epidemic&qoq=pakistan+suicide+epidemic&c 2022-02-02 20:40:51 pakistan suicide epidemic - Sdk p Google

53409 https://www.google.com/search?q=pakistan+suicide+epidemic&qoq=pakistan+suicide+epidemic&c 2022-02-02 20:40:51 pakistan suicide epidemic - Sdk p Google

53410 https://www.wikipedia.org/wiki/Suicide_in_Pakistan 2022-02-02 20:41:07 Suicide in Pakistan - Wikipedia

53411 https://www.google.com/search?q=legalisation+of+suicide&qoq=legalisation+of+suicide&c=chro 2022-02-02 20:41:39 legalisation of suicide - Sdk p Google

53412 https://www.google.com/search?q=legalisation+of+suicide&qoq=legalisation+of+suicide&c=chro 2022-02-02 20:41:40 legalisation of suicide - Sdk p Google

53413 https://scholar.google.se/scholar?q=legalisation+of+suicide&hl=s&as_sdt=0&as_vie=1&ols=scholar 2022-02-02 20:41:42 legalisation of suicide - Google Scholar

53414 https://www.google.com/search?q=legalisation+of+suicide&qoq=legalisation+of+suicide&c=chro 2022-02-02 20:41:43 legalisation of suicide - Sdk p Google

53415 https://en.wikipedia.org/wiki/Suicide_legislation 2022-02-02 20:41:48 Suicide legislation - Wikipedia

53416 https://en.wikipedia.org/wiki/Suicide_legislation/media/File:Sicide_legislation.svg 2022-02-02 20:41:58 Suicide legislation - Wikipedia

53417 https://en.wikipedia.org/wiki/Suicide_legislation 2022-02-02 20:42:08 Suicide legislation - Wikipedia

53418 https://www.youtube.com/watch?v=Ue05DTAqyN8=12s 2022-02-02 20:48:43 Top 10 Infamous Mass Shootings in the U.S. - YouTube

53420 https://www.youtube.com/results?search_query=zerohour 2022-02-02 20:48:43 zero hour - YouTube

53421 https://www.youtube.com/watch?v=..HP7IHX0LE 2022-02-02 20:48:45 Zero Hour - Massacre at Columbine High [2004] UNCUT 1440p - YouTube

53422 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 20:50:56 eric haris and dylan klebold - Sdk p Google

53423 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 20:50:57 eric haris and dylan klebold - Sdk p Google

53424 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold+dead+bodies&ei=OD0E72JAJs 2022-02-02 20:50:58 eric haris and dylan klebold dead bodies - Sdk p Google

53425 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold+dead+bodies&ei=OD0E72JAJs 2022-02-02 20:50:59 eric haris and dylan klebold dead bodies - Sdk p Google

53426 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold+dead+bodies&ei=OD0E72JAJs 2022-02-02 20:51:00 eric haris and dylan klebold dead bodies - Google Sdk

53427 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold+dead+bodies&ei=OD0E72JAJs 2022-02-02 20:51:00 eric haris and dylan klebold dead bodies - Google Sdk

53428 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold+dead+bodies&ei=OD0E72JAJs 2022-02-02 20:51:02 eric haris and dylan klebold dead bodies - Google Sdk

53432 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:18 dave sanders - Sdk p Google

53433 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:19 dave sanders - Sdk p Google

53434 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:20 dave sanders - Google Sdk

53435 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:21 dave sanders - Google Sdk

53436 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:22 dave sanders - Sdk p Google

53437 https://www.google.com/search?q=dave+sanders&qoq=dave+sanders&chrome.0.051276957461 2022-02-02 21:05:22 dave sanders - Sdk p Google

53438 https://www.wikipedia.org/wiki/David_Sanders 2022-02-02 21:05:25 David Sanders - Wikipedia

53439 https://en.wikipedia.org/wiki/William_David_Sanders 2022-02-02 21:05:45 Columbine High School massacre - Wikipedia

53440 https://en.wikipedia.org/wiki/Columbine_High_School_massacre 2022-02-02 21:05:45 Columbine High School massacre - Wikipedia

53441 https://en.wikipedia.org/wiki/David_Sanders 2022-02-02 21:05:48 David Sanders - Wikipedia

53442 https://en.wikipedia.org/wiki/Columbine_High_School_massacre 2022-02-02 21:05:51 Columbine High School massacre - Wikipedia

53443 https://www.wikipedia.org/wiki/Columbine_High_School_massacre/media/File:Columbine_Shooting 2022-02-02 21:05:54 Columbine Shooting Security Camera - Columbine High School massacre - Wikipedia

53444 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:05:59 eric haris and dylan klebold - Sdk p Google

53445 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:00 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53446 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:00 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53447 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:01 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53448 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:02 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53449 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:07 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53450 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:15 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53451 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:17 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53452 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:19 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53453 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:24 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53454 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:27 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53455 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:28 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53456 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:29 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53457 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:31 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53458 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:42 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53459 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:42 eric haris and dylan klebold - Google Sdk

53460 https://www.google.com/search?q=eric+haris+and+dylan+klebold&qoq=eric+haris+and+dylan+klebold 2022-02-02 21:06:42 eric haris and dylan kle

53726	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=ich&sa=X&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:32	satoshi uematsu - Google Sök	2022-5000-632106-1.E01
53727	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=ich&sa=X&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:33	satoshi uematsu - Google Sök	2022-5000-632106-1.E01
53728	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=ich&sa=X&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:34	satoshi uematsu - Google Sök	2022-5000-632106-1.E01
53729	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=ich&sa=X&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:16	satoshi uematsu - Google Sök	2022-5000-632106-1.E01
53730	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=ich&sa=X&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:20	satoshi uematsu - Google Sök	2022-5000-632106-1.E01
53731	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=703&biw=1440&bih=945&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:25	satoshi uematsu - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
53732	https://www.google.com/search?q=satoshi+uematsu&source=Inm&ibm=703&biw=1440&bih=945&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:14:25	satoshi uematsu - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
53733	https://www.google.com/search?q=iraqi+ser+ial+killer&ei=9PP6YfD4-0rgTM4KIAcW&q=iraqi+ser	2022-02-02 22:14:31	iraqi serial killer - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
53734	https://www.google.com/search?q=iraqi+ser+ial+killer&ei=9PP6YfD4-0rgTM4KIAcW&q=iraqi+ser	2022-02-02 22:14:31	iraqi serial killer - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
53735	https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_serial_killers_by_country	2022-02-02 22:14:34	List of serial killers by country - Wikipedia	2022-5000-632106-1.E01
53736	https://www.google.com/search?q=iraqi+ser+ial+killer&ei=9PP6YfD4-0rgTM4KIAcW&q=iraqi+ser	2022-02-02 22:14:35	iraqi serial killer - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
53737	https://en.wikipedia.org/wiki/Abu_Tubar	2022-02-02 22:14:37	Abu Tubar - Wikipedia	2022-5000-632106-1.E01
5380	https://www.youtube.com/watch?v=WOA13yNYnTI	2022-02-02 22:49:10	Top 10 Serial Killers with Awful Upbringings - YouTube	2022-5000-632106-1.E01
5381	https://www.instagram.com/fabianvidvater/?hvs	2022-02-02 22:49:56	Fabian Edgerholm (@fabianvidvater) • Foton och videoklipp på Instagram	2022-5000-632106-1.E01
5382	https://www.instagram/search?exp=eyJzdGF0eSIsIm9kaWkiOiJ0P1d17qXMM2D04s_K8tKhE-seiVSE5Mr9gAqool	2022-02-02 22:50:38	John Wayne Gacy - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
5383	https://www.instagram.com/john-wayne-gacy	2022-02-02 22:49:58	Instagram	2022-5000-632106-1.E01
5384	https://www.google.com/search?q=John+Wayne+Gacy+qig&ei=rvsYayXH6JrV5G6vGnQCA&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:50:39	john wayne gacy - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
5385	https://www.google.com/search?q=John+Wayne+Gacy+qig&ei=rvsYayXH6JrV5G6vGnQCA&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:50:43	john wayne gacy iq - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
5386	https://www.google.com/search?q=John+Wayne+Gacy+qig&ei=rvsYayXH6JrV5G6vGnQCA&ved=2ahUkl	2022-02-02 22:50:44	john wayne gacy iq - Sök på Google	2022-5000-632106-1.E01
5387	https://www.youtube.com/watch?v=jHefW0M60-k	2022-02-02 22:50:25	Top 10 Films About Serial Killers - YouTube	2022-5000-632106-1.E01

Region Syd
Regionalt IT-brottscentrum
Utredningsgrupp 6
Malmö

Datum
2022-04-05

Diarienummer
K314464-22
5613/11419-22

Protokoll över datamedieundersökning

Inledande uppgifter

Undersökningen begärd av: Andreas Hermann
Utredare: Ted Nivestam

Anledning till undersökningen: Anmälan om mord.
Att utröna huruvida det beslagtagna godset innehåller information som kan tänkas äga betydelse för utredningen.

Handläggare: IT-forensiker Truls Enertz Nerud

Plats och tider för undersökningen: Region Syd, Regionalt IT-brottscentrum
Undersökningen påbörjades den 23 mars 2022.

Materialförteckning

Gods

Materialmärkning	Beslagsnr	Beskrivning	Platsbeskrivning	Tillvarataget av
5613/11419-22/G002	2022-5000-BG32106-1	Macbook Pro silver	På brottsplatsen	Thomas Lomvall

Undersökningsmetoder

All digital media har kopierats och undersökts med hjälp av ett forensiskt verktyg.

lakttagelser och undersökningar

Datorns användarkonto är namngivet *Fabian Cederholm*.

Användarnamnet *utbfabced@skola.malmo.se* är sparad som inloggning för flera webbsajter.

Datorn har använts regelbundet mellan 2019-08-23 och 2022-03-21.

Datorns innehåll visar att den primärt använts för skoluppgifter. Skolarbeten och tillhörande material återfinns på många platser i datorn.

Webbhistorik från **Google Chrome** finns från 2021-12-23 och framåt. Förutom skolrelaterad aktivitet hittas en stor mängd sökningar och webbsidebesök relaterat till terrordåd och skolattacker. Nedan följer ett utdrag av antal sidbesök där webbsidans titel har innehållit ett urval av sökord.

Sökord	Antal besök
Attack	3312
Shooting	2819
Massacre	984
Dead	594
Killer	430
Suicide	250
Death	247
Terror	232
Ramming	219
Killing	190
Murder	178
Blood	168
Bodies	153
Incel	54
Själv mord	5

Liknande aktivitet hittas även för det sista dygnet fram till de misstänkta gärningarna, både under natten och skoldagen.

Följande är ett utdrag ur webbhistoriken från 2022-03-20 - 2022-03-21. Gemensamt för de personer som förekommer med namn på webbsidorna är att de alla är kända mördare och/eller terrorister, alternativt mordoffer till dessa.

Tidsstämpel	Webbsidans Titel
2022-03-20 00:29:17	martin bryant - Sök på Google
2022-03-20 00:29:18	martin bryant - Sök på Google
2022-03-20 00:29:18	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 00:29:19	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 00:29:21	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 00:29:28	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 00:29:33	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:34	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:36	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:37	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:41	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:41	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:47	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:29:57	martin bryant today – Google Sök
2022-03-20 00:30:02	martin bryant today - Sök på Google
2022-03-20 00:30:03	martin bryant today - Sök på Google
2022-03-20 00:30:17	Port Arthur massacre (Australia) - Wikipedia
2022-03-20 00:31:06	White Anglo-Saxon Protestants - Wikipedia
2022-03-20 00:31:21	Port Arthur massacre (Australia) - Wikipedia
2022-03-20 00:32:47	Port Arthur massacre (Australia) - Wikipedia

2022-03-20 00:32:52	Zug - Wikipedia
2022-03-20 00:32:52	Zug - Wikipedia
2022-03-20 00:32:52	Zug - Wikipedia
2022-03-20 00:33:03	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:33:03	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:33:03	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:33:33	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:33:43	Remington Model 870 - Wikipedia
2022-03-20 00:33:43	Remington Model 870 - Wikipedia
2022-03-20 00:33:44	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:33:48	SIG SG 550 - Wikipedia
2022-03-20 00:34:38	Zug massacre - Wikipedia
2022-03-20 00:35:10	Zug - Wikipedia
2022-03-20 00:35:13	Port Arthur massacre (Australia) - Wikipedia
2022-03-20 00:35:17	friedrich leibacher - Sök på Google
2022-03-20 00:35:18	friedrich leibacher - Sök på Google
2022-03-20 00:35:21	Friedrich Leibacher Murderpedia, the encyclopedia of murderers
2022-03-20 00:35:23	friedrich leibacher - Sök på Google
2022-03-20 00:35:24	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:25	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:27	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:31	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:33	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:34	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:40	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:46	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:52	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:35:59	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:36:04	friedrich leibacher – Google Sök
2022-03-20 00:36:55	Virginia tech - Sökresultat
2022-03-20 00:36:56	Virginia tech - Sökresultat
2022-03-20 00:37:04	Virginia tech shooting - Sökresultat
2022-03-20 00:37:27	James alex fields jr - Sökresultat
2022-03-20 00:37:44	james alex fields jr - Sök på Google
2022-03-20 00:37:44	james alex fields jr - Sök på Google
2022-03-20 00:37:52	james alex fields jr svenska - Sök på Google
2022-03-20 00:37:52	james alex fields jr svenska - Sök på Google
2022-03-20 00:37:54	James Alex Fields Jr. misstänks ha plöjt in i demonstranter i Charlottesvill
2022-03-20 00:37:54	James Alex Fields Jr. misstänks ha plöjt in i demonstranter i Charlottesvill
2022-03-20 00:42:32	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:42:42	Friedrich Leibacher - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:42:42	Friedrich Leibacher - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:44:28	Stephen Paddock - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:44:28	Stephen Paddock - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:46:32	Omar Mateen - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:47:59	istanbul nightclub shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:47:59	istanbul nightclub shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:48:01	Istanbul nightclub shooting - Wikipedia
2022-03-20 00:48:31	2016 Atatürk Airport attack - Wikipedia
2022-03-20 00:48:48	Akhmed Chatayev - Wikipedia
2022-03-20 00:48:51	2016 Atatürk Airport attack - Wikipedia
2022-03-20 00:48:53	Akhmed Chatayev - Wikipedia
2022-03-20 00:48:56	2016 Atatürk Airport attack - Wikipedia

2022-03-20 00:49:07	Istanbul nightclub shooting - Wikipedia
2022-03-20 00:49:14	Abdulkadir Masharipov - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:49:14	Abdulkadir Masharipov - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:51:18	Category:Mass Shooters - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:52:06	Samuel Cassidy - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:52:25	left wing mass shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:52:26	left wing mass shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:55:51	vta shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:55:52	vta shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:55:53	2021 San Jose shooting - Wikipedia
2022-03-20 00:56:36	Category:Mass Shooters - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 00:56:39	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:56:39	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:56:40	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:56:41	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:56:41	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:56:42	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:56:53	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:06	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:08	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:11	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:15	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:18	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:19	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:20	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:28	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:35	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:57:52	stephen paddock dead – Google Sök
2022-03-20 00:57:51	stephen paddock dead – Google Sök
2022-03-20 00:57:53	stephen paddock dead – Google Sök
2022-03-20 00:58:01	stephen paddock dead – Google Sök
2022-03-20 00:58:03	stephen paddock dead – Google Sök
2022-03-20 00:59:36	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:59:36	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 00:59:37	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:38	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:40	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:41	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:41	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:43	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 00:59:56	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:00:08	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:00:12	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:00:15	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:00:23	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:00:27	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:00:39	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:00:41	Concert promoter Live Nation responds to the deadly shooting at its Route 91 Harvest festival – Orange County Register
2022-03-20 01:00:41	Concert promoter Live Nation responds to the deadly shooting at its Route 91 Harvest festival – Orange County Register
2022-03-20 01:00:42	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:00:47	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:00:59	route 91 festival – Google Sök

2022-03-20 01:01:14	route 91 festival – Google Sök
2022-03-20 01:01:23	martin bryant - Sök på Google
2022-03-20 01:01:24	martin bryant - Sök på Google
2022-03-20 01:01:24	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 01:01:25	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 01:01:25	martin bryant – Google Sök
2022-03-20 01:04:08	derrick bird - Sök på Google
2022-03-20 01:04:08	derrick bird - Sök på Google
2022-03-20 01:04:10	Cumbria shootings - Wikipedia
2022-03-20 01:04:30	Rifle - Wikipedia
2022-03-20 01:04:33	Henry rifle - Wikipedia
2022-03-20 01:04:46	Dunblane massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:04:46	Dunblane massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:04:46	Dunblane massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:07:02	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 01:07:03	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-20 01:07:03	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:07:04	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:07:06	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:07:22	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:14	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-20 01:07:23	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:24	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:25	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:26	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:26	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:27	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:27	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:33	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:35	thomas hamilton – Google Sök
2022-03-20 01:07:36	thomas hamilton - Sök på Google
2022-03-20 01:07:37	thomas hamilton - Sök på Google
2022-03-20 01:07:45	dunblane massacre - Sök på Google
2022-03-20 01:07:45	dunblane massacre - Sök på Google
2022-03-20 01:07:47	Dunblanemassakern – Wikipedia
2022-03-20 01:07:51	dunblane massacre - Sök på Google
2022-03-20 01:07:53	Dunblane massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:09:21	Category:Massacres in 1996 - Wikipedia
2022-03-20 01:09:25	Nabatieh Fawka attack - Wikipedia
2022-03-20 01:09:34	Category:Massacres in 1996 - Wikipedia
2022-03-20 01:09:36	Abu Salim prison - Wikipedia
2022-03-20 01:09:36	Abu Salim prison - Wikipedia
2022-03-20 01:09:42	Category:Massacres in 1996 - Wikipedia
2022-03-20 01:09:44	1996 Bathani Tola massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:10:10	Category:Massacres in 1996 - Wikipedia
2022-03-20 01:10:13	Eldorado do Carajás massacre - Wikipedia
2022-03-20 01:10:29	Eldorado do Carajás massacre - Wikipedia
2022-03-20 02:09:32	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:09:38	Stephen Port - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:09:38	Stephen Port - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:11:13	2021 Boulder shooting - Wikipedia
2022-03-20 02:11:24	Category:2021 mass shootings in the United States - Wikipedia
2022-03-20 02:11:28	2021 Atlanta spa shootings - Wikipedia

2022-03-20 02:11:31	Category:2021 mass shootings in the United States - Wikipedia
2022-03-20 02:11:33	2021 Rock Hill shooting - Wikipedia
2022-03-20 02:11:36	Phillip Adams (American football) - Wikipedia
2022-03-20 02:11:47	Search results for "philip adams" - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:12:17	dimitrios pagourtzis - Sök på Google
2022-03-20 02:12:18	dimitrios pagourtzis - Sök på Google
2022-03-20 02:12:19	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:12:20	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:12:21	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:12:26	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:12:59	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:13:05	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:13:43	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:13:54	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:13:55	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:14:01	dimitrios pagourtzis – Google Sök
2022-03-20 02:14:08	shana fisher – Google Sök
2022-03-20 02:14:08	shana fisher – Google Sök
2022-03-20 02:14:11	shana fisher – Google Sök
2022-03-20 02:14:14	shana fisher – Google Sök
2022-03-20 02:14:22	shana fisher – Google Sök
2022-03-20 02:14:26	shana fisher - Sök på Google
2022-03-20 02:14:26	shana fisher - Sök på Google
2022-03-20 02:14:35	shana fisher santa fe - Sök på Google
2022-03-20 02:14:35	shana fisher santa fe - Sök på Google
2022-03-20 02:14:36	shana fisher santa fe – Google Sök
2022-03-20 02:14:37	shana fisher santa fe – Google Sök
2022-03-20 02:14:38	shana fisher santa fe – Google Sök
2022-03-20 02:14:41	shana fisher santa fe – Google Sök
2022-03-20 02:14:54	2021 United States Capitol storming - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:15:10	Ashli Babbitt - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:15:50	2021 United States Capitol storming - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:15:53	Ian Benjamin Rogers - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:16:12	Donald Trump - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:20:20	Zero Hour - Massacre at Columbine High (2004) UNCUT 1440p - YouTube
2022-03-20 02:21:32	trench coat mafia - Sök på Google
2022-03-20 02:21:33	trench coat mafia - Sök på Google
2022-03-20 02:21:35	trench coat mafia – Google Sök
2022-03-20 02:21:36	trench coat mafia – Google Sök
2022-03-20 02:21:38	trench coat mafia – Google Sök
2022-03-20 02:21:42	trench coat mafia – Google Sök
2022-03-20 02:23:30	Columbine High School massacre - Wikipedia
2022-03-20 02:23:39	TEC-9 - Wikipedia
2022-03-20 02:24:03	Intratec TEC-22 - Wikipedia
2022-03-20 02:27:08	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 02:27:08	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 02:27:09	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 02:27:10	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 02:27:11	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 02:40:24	brenton tarrant - Sök på Google
2022-03-20 02:40:24	brenton tarrant - Sök på Google
2022-03-20 02:40:25	brenton tarrant – Google Sök
2022-03-20 02:40:26	brenton tarrant – Google Sök

2022-03-20 02:40:28	brenton tarrant – Google Sök
2022-03-20 02:40:34	brenton tarrant – Google Sök
2022-03-20 02:40:36	New Zealand mosque gunman to represent himself in court
2022-03-20 02:40:36	New Zealand mosque gunman to represent himself in court
2022-03-20 02:40:38	brenton tarrant – Google Sök
2022-03-20 02:40:44	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:40:44	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:40:45	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:40:47	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:40:57	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:41:04	brenton tarrant quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:07	edmund kemper - Sök på Google
2022-03-20 02:54:07	edmund kemper - Sök på Google
2022-03-20 02:54:23	edmund kemper quotes - Sök på Google
2022-03-20 02:54:23	edmund kemper quotes - Sök på Google
2022-03-20 02:54:24	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:24	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:26	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:35	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:45	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:45	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:47	edmund kemper quotes - Sök på Google
2022-03-20 02:54:47	edmund kemper quotes - Sök på Google
2022-03-20 02:54:49	edmund kemper quotes – Google Sök
2022-03-20 02:54:51	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:55:01	Edmund Kemper - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:55:01	Edmund Kemper - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 02:55:46	dödsstraff sverige - Sök på Google
2022-03-20 02:55:46	dödsstraff sverige - Sök på Google
2022-03-20 03:05:10	i have practically no empathy - Sök på Google
2022-03-20 03:05:10	i have practically no empathy - Sök på Google
2022-03-20 03:05:27	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath - Sök på Google
2022-03-20 03:05:28	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath - Sök på Google
2022-03-20 03:05:30	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath - Sök på Google
2022-03-20 03:05:31	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath - Sök på Google
2022-03-20 03:05:46	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath - Sök på Google
2022-03-20 03:05:49	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath – Google Sök
2022-03-20 03:05:50	i have practically no empathy. I think I'm half a psychopath – Google Sök
2022-03-20 12:33:20	mercedes benz actros 2017 – Google Sök
2022-03-20 12:33:21	mercedes benz actros 2017 – Google Sök
2022-03-20 12:33:29	mercedes benz actros 2017 stockholm – Google Sök
2022-03-20 12:33:30	mercedes benz actros 2017 stockholm – Google Sök
2022-03-20 12:33:41	mercedes benz actros 2017 stockholm truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:33:42	mercedes benz actros 2017 stockholm truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:33:46	2017 stockholm truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:33:47	2017 stockholm truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:33:57	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:33:58	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:34:02	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:03	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:06	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:13	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:14	2016 nice truck attack – Google Sök

2022-03-20 12:34:15	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:15	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:17	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:18	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:24	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:31	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:32	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:35	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:46	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:34:49	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:06	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:06	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:07	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:07	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:11	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:15	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:18	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:25	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:35:33	2016 nice truck attack – Google Sök
2022-03-20 12:36:00	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:01	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:02	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:05	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:07	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:09	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:09	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:10	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:13	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:18	2016 nice truck attack bodies – Google Sök
2022-03-20 12:36:20	Cellphone Video Captures Moment of Truck Attack Horror
2022-03-20 12:36:20	Cellphone Video Captures Moment of Truck Attack Horror
2022-03-20 12:36:21	Cellphone Video Captures Moment of Truck Attack Horror
2022-03-20 12:37:39	Spit and Garbage Left at Site of Truck Attacker's Death
2022-03-20 12:37:49	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:37:57	Nice terror attack: Footage shows truck on Promenade des Anglais - YouTube
2022-03-20 12:38:38	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:38:49	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:38:53	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:38:59	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:39:01	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:39:04	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Wikipedia
2022-03-20 12:39:31	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 12:41:12	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:41:17	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:18	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:20	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:20	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:20	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:21	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:54	Nice Attack: The Aftermath (graphic content, viewer discretion advised) - YouTube
2022-03-20 12:41:56	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:41:56	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:42:04	Ukraine War - Ukrainian Helmet Cam Close Range RPG Ambush On Russian Ural Truck

	- YouTube
2022-03-20 12:42:32	rpg 7 - Sök på Google
2022-03-20 12:42:33	rpg 7 - Sök på Google
2022-03-20 12:42:34	RPG-7 - Wikipedia
2022-03-20 12:42:36	RPG-7 - Wikipedia
2022-03-20 12:43:50	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:43:52	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:43:55	Drone footage captures strikes on Russian tank in Mariupol, Ukraine - YouTube
2022-03-20 12:44:43	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:46:40	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:46:50	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:46:54	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:46:56	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:46:58	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:46:58	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:46:58	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:46:58	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:47:31	Graphic Footage Of Aftermath Of #NiceAttack In France - YouTube
2022-03-20 12:47:33	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:47:33	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:47:46	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:47:48	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:47:50	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:47:50	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:47:50	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:48:53	Video shows truck plowing into crowd in Nice, France - YouTube
2022-03-20 12:48:55	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 12:48:55	nice truck attack footage - YouTube
2022-03-20 13:08:45	Ethan Crumbley - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 13:21:12	ethan crumbley - Sök på Google
2022-03-20 13:21:13	ethan crumbley - Sök på Google
2022-03-20 13:21:13	ethan crumbley - Sök på Google
2022-03-20 13:21:14	ethan crumbley - Sök på Google
2022-03-20 13:21:15	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:15	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:16	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:17	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:18	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:20	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:22	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:25	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:28	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:30	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:44	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:41	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:46	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:51	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:51	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:21:52	ethan crumbley – Google Sök
2022-03-20 13:22:06	Ethan Crumbley - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 17:35:43	Sutherland Springs church shooting - Wikipedia
2022-03-20 17:36:40	Sutherland Springs church shooting - Wikipedia

2022-03-20 17:37:16	devin patrick kelley - Sök på Google
2022-03-20 17:37:17	devin patrick kelley - Sök på Google
2022-03-20 17:37:17	devin patrick kelley – Google Sök
2022-03-20 17:37:18	devin patrick kelley – Google Sök
2022-03-20 17:37:19	devin patrick kelley – Google Sök
2022-03-20 17:37:20	devin patrick kelley – Google Sök
2022-03-20 18:56:11	Connor Betts - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 18:56:21	Patrick Crusius - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 18:57:11	Philip Manshaus - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 19:07:00	elliott rodger video - YouTube
2022-03-20 19:07:02	Elliot Rodger CHILLING videos just days before Going on a Killing Spree - YouTube
2022-03-20 19:07:03	elliott rodger video - YouTube
2022-03-20 19:07:06	Elliot Rodger's Unreleased Videos Part 2: An Analysis - YouTube
2022-03-20 19:36:37	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 19:36:38	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 19:36:38	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:39	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:41	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:47	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:48	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:54	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:56	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:36:57	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:05	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:06	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:07	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:10	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:10	satoshi uematsu – Google Sök
2022-03-20 19:37:12	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 19:37:12	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 19:37:13	Sagamihara stabbings - Wikipedia
2022-03-20 19:38:49	Capital punishment in Japan - Wikipedia
2022-03-20 19:38:56	Sagamihara stabbings - Wikipedia
2022-03-20 19:39:11	Intellectual disability - Wikipedia
2022-03-20 19:39:17	Intellectual disability - Wikipedia
2022-03-20 19:39:22	Intellectual disability - Wikipedia
2022-03-20 19:39:24	Sagamihara stabbings - Wikipedia
2022-03-20 19:45:55	elliott rodger video - YouTube
2022-03-20 19:46:03	ELLIOT RODGER'S DEAD BODY PICTURES HAS BEEN LEAKED - YouTube
2022-03-20 19:46:23	elliott rodger video - YouTube
2022-03-20 19:46:30	Elliot Rodger CHILLING videos just days before Going on a Killing Spree - YouTube
2022-03-20 19:46:41	ELLIOT RODGER MANIFESTO: MY TWISTED WORLD - DocumentCloud
2022-03-20 19:46:41	ELLIOT RODGER MANIFESTO: MY TWISTED WORLD - DocumentCloud
2022-03-20 20:01:13	vladislav roslyakov art - Sök på Google
2022-03-20 20:01:14	vladislav roslyakov art - Sök på Google
2022-03-20 20:01:23	vladislav roslyakov dead - Sök på Google
2022-03-20 20:01:23	vladislav roslyakov dead - Sök på Google
2022-03-20 20:01:24	vladislav roslyakov dead – Google Sök
2022-03-20 20:01:25	vladislav roslyakov dead – Google Sök
2022-03-20 20:01:26	vladislav roslyakov dead – Google Sök
2022-03-20 20:01:36	vladislav roslyakov dead – Google Sök
2022-03-20 20:01:38	Video of Vladislav Roslyakov's dead body : masskillers
2022-03-20 20:01:38	Video of Vladislav Roslyakov's dead body : masskillers

2022-03-20 20:01:39	Video of Vladislav Roslyakov's dead body : masskillers
2022-03-20 20:02:26	straff för massmord - Sök på Google
2022-03-20 20:02:26	straff för massmord - Sök på Google
2022-03-20 20:18:12	October 2021 Tokyo attack - Wikipedia
2022-03-20 20:18:31	kyota hattori - Sök på Google
2022-03-20 20:18:31	kyota hattori - Sök på Google
2022-03-20 20:18:32	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:33	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:34	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:36	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:38	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:39	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:40	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:41	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:42	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:43	kyota hattori – Google Sök
2022-03-20 20:18:50	kyota hattori - Sök på Google
2022-03-20 20:18:50	kyota hattori - Sök på Google
2022-03-20 20:18:58	Arson - Wikipedia
2022-03-20 20:19:02	Kyoto Animation arson attack - Wikipedia
2022-03-20 20:50:56	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 20:50:57	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 20:50:57	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 20:50:58	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 20:50:59	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 20:51:01	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 20:53:42	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 20:53:43	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 20:53:43	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 20:53:44	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 21:18:08	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:18:09	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:18:09	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:18:10	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:18:11	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:18:14	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:18:15	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:18:19	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:18:19	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:18:23	Sandy Hook Elementary School shooting - Wikipedia
2022-03-20 21:18:27	Newtown, Connecticut - Wikipedia
2022-03-20 21:18:34	Sandy Hook Elementary School shooting - Wikipedia
2022-03-20 21:23:25	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:23:26	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:23:27	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:28	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:29	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:44	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:48	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:56	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 21:23:59	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:24:00	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:24:12	adam lanza - Sök på Google

2022-03-20 21:24:13	adam lanza - Sök på Google
2022-03-20 21:24:16	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 21:24:17	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 21:24:17	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 21:24:18	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 21:24:34	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 21:24:58	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-20 21:24:58	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-20 21:24:59	Erfurt school massacre - Wikipedia
2022-03-20 21:25:05	Mossberg 500 - Wikipedia
2022-03-20 21:25:05	Mossberg 500 - Wikipedia
2022-03-20 21:25:10	Erfurt school massacre - Wikipedia
2022-03-20 21:25:14	Mossberg 500 - Wikipedia
2022-03-20 21:25:15	Mossberg 500 - Wikipedia
2022-03-20 21:25:19	O.F. Mossberg & Sons - Wikipedia
2022-03-20 21:25:26	Mossberg 500 - Wikipedia
2022-03-20 21:25:27	Erfurt school massacre - Wikipedia
2022-03-20 21:27:42	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-20 21:27:47	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-20 21:27:48	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-20 21:27:51	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-20 21:27:55	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-20 21:28:04	Robert Steinhäuser - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:28:29	Patrick Crusius - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:28:29	Patrick Crusius - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:29:56	Connor Betts - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:31:12	schizofreni - Sök på Google
2022-03-20 21:31:13	schizofreni - Sök på Google
2022-03-20 21:31:15	Schizofreni - 1177 Vårdguiden
2022-03-20 21:31:15	Schizofreni - 1177 Vårdguiden
2022-03-20 21:33:28	Persecution of Christians - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:34:22	Luiz Henrique de Castro - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:34:53	Tamim bin Hamad al-Thani - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:34:53	Tamim bin Hamad al-Thani - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:34:53	Tamim bin Hamad al-Thani - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:35:39	Search results for "Darren osborne" - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:35:44	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:35:49	Darren Osbourne - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:36:11	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:38:59	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:39:07	Hashem Abedi - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:39:19	Salman Abedi - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:39:21	Hashem Abedi - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:39:21	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:40:31	Germaine Lindsay - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:41:00	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:41:24	hashem abedi - Sök på Google
2022-03-20 21:41:24	hashem abedi - Sök på Google
2022-03-20 21:41:25	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:25	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:26	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:28	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:30	hashem abedi – Google Sök

2022-03-20 21:41:30	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:34	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:34	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:35	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:35	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:37	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:38	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:38	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:39	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:41:51	hashem abedi – Google Sök
2022-03-20 21:42:20	Thomas Mair - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:42:26	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:42:50	Pavlo Lapshyn - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:43:25	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:44:00	David Copeland - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:44:41	Anton Lundin Pettersson - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:44:41	Anton Lundin Pettersson - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:44:48	david copeland - Sök på Google
2022-03-20 21:44:49	david copeland - Sök på Google
2022-03-20 21:44:50	1999 London nail bombings - Wikipedia
2022-03-20 21:48:15	David Copeland - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:49:28	List of United Kingdom terrorists - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:50:21	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:50:21	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:50:23	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:51:52	Tim Kretschmer - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:53:00	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:53:14	Brenda Spencer - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:53:27	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:53:53	Christopher Harper-Mercer - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:54:42	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:54:45	Tim Kretschmer - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:54:49	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:55:01	Luke Woodham - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:55:10	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:55:18	Ilnaz Galyaviev - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:56:53	School shooting - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:57:39	Adam Lanza - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:57:58	Search results for "stabbing" - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:58:33	Satoshi Uematsu - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:58:33	Satoshi Uematsu - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 21:58:51	Elliot Rodger's Unreleased Videos: An Analysis - YouTube
2022-03-20 22:04:25	October 2021 Tokyo attack - Wikipedia
2022-03-20 22:04:39	August 2021 Tokyo stabbings - Wikipedia
2022-03-20 22:04:43	October 2021 Tokyo attack - Wikipedia
2022-03-20 22:04:47	Osaka school massacre - Wikipedia
2022-03-20 22:11:13	elliott rodger video - YouTube
2022-03-20 22:11:29	Elliot Rodger CHILLING videos just days before Going on a Killing Spree - YouTube
2022-03-20 22:12:57	jeffrey dahmer - Sök på Google
2022-03-20 22:12:58	jeffrey dahmer - Sök på Google
2022-03-20 22:12:59	Jeffrey Dahmer - Wikipedia
2022-03-20 22:13:08	jeffrey dahmer - Sök på Google
2022-03-20 22:13:11	jeffrey dahmer quotes - Sök på Google

2022-03-20 22:13:12	jeffrey dahmer quotes - Sök på Google
2022-03-20 22:13:13	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:13:14	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:13:15	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:13:20	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:13:26	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:13:27	jeffrey dahmer quotes – Google Sök
2022-03-20 22:15:31	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Wikipedia
2022-03-20 22:17:06	Charlie Hebdo shooting - Wikipedia
2022-03-20 22:17:11	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Wikipedia
2022-03-20 22:18:36	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 22:18:39	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 22:18:41	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 22:18:43	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 22:18:47	2016 Nice truck attack - Wikipedia
2022-03-20 22:20:58	2017 London Bridge attack - Wikipedia
2022-03-20 22:24:16	Ignacio Echeverría - Wikipedia
2022-03-20 22:24:52	2021 Vetlanda attack - Wikipedia
2022-03-20 22:24:57	Detta vet vi om terrordådet på Manhattan
2022-03-20 22:24:58	Detta vet vi om terrordådet på Manhattan
2022-03-20 22:25:59	tamim sultani - Sök på Google
2022-03-20 22:26:00	tamim sultani - Sök på Google
2022-03-20 22:26:00	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:01	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:02	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:03	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:04	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:07	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:09	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:09	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:19	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:20	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:20	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:27	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:26:28	tamim sultani – Google Sök
2022-03-20 22:52:36	ear to ear edmund kemper - Sök på Google
2022-03-20 22:52:37	ear to ear edmund kemper - Sök på Google
2022-03-20 22:52:38	Mindhunter: Ed Kemper “ear to ear” scene - YouTube
2022-03-20 22:53:42	Mass stabbing - Wikipedia
2022-03-20 22:54:02	Satoshi Uematsu - Real Life Villains Wiki
2022-03-20 23:07:39	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 22:58:02	MÖRKA MYSTERIUM: Fallet om Christopher Case - YouTube
2022-03-20 23:07:39	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 23:07:46	satoshi uematsu iq - Sök på Google
2022-03-20 23:07:46	satoshi uematsu iq - Sök på Google
2022-03-20 23:09:55	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 23:09:56	satoshi uematsu - Sök på Google
2022-03-20 23:10:06	2019 Goodfield arson - Wikipedia
2022-03-20 23:10:13	Kyoto Animation arson attack - Wikipedia
2022-03-20 23:10:27	shinji aoba - Sök på Google
2022-03-20 23:10:27	shinji aoba - Sök på Google
2022-03-20 23:10:30	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:31	shinji aoba – Google Sök

2022-03-20 23:10:32	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:34	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:37	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:40	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:41	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:10:42	shinji aoba – Google Sök
2022-03-20 23:11:22	MÖRKA MYSTERIUM: Fallet om Christopher Case - YouTube
2022-03-20 23:11:22	MÖRKA MYSTERIUM: Fallet om Christopher Case - YouTube
2022-03-20 23:11:22	leatherface kills - YouTube
2022-03-20 23:11:25	All 35 Leatherface Kills 1974-2017 (все убийства Кожаного Лица). Texas Chainsaw Massacre - YouTube
2022-03-20 23:11:26	All 35 Leatherface Kills 1974-2017 (все убийства Кожаного Лица). Texas Chainsaw Massacre - YouTube
2022-03-20 23:11:27	All 35 Leatherface Kills 1974-2017 (все убийства Кожаного Лица). Texas Chainsaw Massacre - YouTube
2022-03-20 23:31:45	All 35 Leatherface Kills 1974-2017 (все убийства Кожаного Лица). Texas Chainsaw Massacre - YouTube
2022-03-20 23:31:46	leatherface kills - YouTube
2022-03-20 23:31:56	brutal animated deaths - YouTube
2022-03-20 23:31:58	Top 10 Most Brutal Anime Deaths - YouTube
2022-03-20 23:32:00	brutal animated deaths - YouTube
2022-03-20 23:32:03	leatherface kills - YouTube
2022-03-20 23:32:09	brutal deaths in movies - YouTube
2022-03-20 23:32:11	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:15	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:13	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:15	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:15	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:15	15 Brutal Death Scenes-Uncensored-No Commentary - YouTube
2022-03-20 23:32:48	kill count - YouTube
2022-03-20 23:33:02	kill count texas chainsaw massacre - YouTube
2022-03-20 23:38:18	kill count texas chainsaw massacre - YouTube
2022-03-20 23:38:18	kill count texas chainsaw massacre - YouTube
2022-03-20 23:38:43	kill count halloween kills - YouTube
2022-03-20 23:38:47	Halloween (2018) KILL COUNT - YouTube
2022-03-20 23:40:59	santa fe high shooting - Sök på Google
2022-03-20 23:41:00	santa fe high shooting - Sök på Google
2022-03-20 23:41:04	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:04	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:05	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:05	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:07	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:07	santa fe high shooting footage - Sök på Google
2022-03-20 23:41:08	santa fe high shooting footage – Google Sök
2022-03-20 23:41:09	santa fe high shooting footage – Google Sök
2022-03-20 23:41:11	santa fe high shooting footage – Google Sök
2022-03-20 23:41:13	santa fe high shooting footage – Google Sök
2022-03-20 23:41:22	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:41:23	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:41:32	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:41:23	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:41:37	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:42:40	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:19	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google

2022-03-20 23:43:20	sandy hook elementary school shooting - Sök på Google
2022-03-20 23:43:20	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:21	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:23	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:27	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:29	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:31	sandy hook elementary school shooting – Google Sök
2022-03-20 23:43:41	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 23:43:42	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 23:43:44	adam lanza – Google Sök
2022-03-20 23:43:55	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:43:56	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:43:57	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:01	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:07	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:09	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:10	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:11	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:13	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:14	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:44:15	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:44:16	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:44:17	dylann roof iq - Sök på Google
2022-03-20 23:44:17	dylann roof iq - Sök på Google
2022-03-20 23:44:33	A Most American Terrorist: The Making Of Dylann Roof GQ
2022-03-20 23:44:58	dylann roof iq - Sök på Google
2022-03-20 23:45:02	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:45:03	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:45:04	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:45:04	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:45:08	dylann roof – Google Sök
2022-03-20 23:45:11	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:45:11	dylann roof - Sök på Google
2022-03-20 23:45:24	dylann roof penalty - Sök på Google
2022-03-20 23:45:24	dylann roof penalty - Sök på Google
2022-03-20 23:45:29	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-20 23:45:32	Charleston church shooting - Wikipedia
2022-03-20 23:45:36	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-20 23:45:32	Charleston church shooting - Wikipedia
2022-03-20 23:45:36	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-21 00:05:28	nikolas cruz - Sök på Google
2022-03-21 00:05:29	nikolas cruz - Sök på Google
2022-03-21 00:05:29	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:05:30	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:05:35	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:05:43	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:05:55	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:05:56	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:06:01	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:06:04	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:06:04	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:06:10	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:06:18	nikolas cruz – Google Sök

2022-03-21 00:10:19	creepypasta - YouTube
2022-03-21 00:10:23	creepypasta lunch lady - YouTube
2022-03-21 00:10:46	"The Lunch Lady" Creepypasta - YouTube
2022-03-21 00:11:04	nikolas cruz - Sök på Google
2022-03-21 00:11:04	nikolas cruz - Sök på Google
2022-03-21 00:11:05	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:05	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:19	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:26	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:28	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:30	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:33	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:33	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:34	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:36	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:38	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:54	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:11:55	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:04	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:09	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:10	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:12	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:24	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:30	nikolas cruz – Google Sök
2022-03-21 00:12:42	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:12:42	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:12:45	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:12:53	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:13:06	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:13:16	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:13:30	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:13:31	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:13:46	dylann roof - Sök på Google
2022-03-21 00:13:46	dylann roof - Sök på Google
2022-03-21 00:13:54	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-21 00:13:59	Charleston church shooting - Wikipedia
2022-03-21 00:14:18	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-21 00:14:29	Charleston church shooting - Wikipedia
2022-03-21 00:14:31	Dylann Roof - Wikipedia
2022-03-21 00:14:31	dylann roof - Sök på Google
2022-03-21 00:14:33	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:14:34	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:14:47	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:14:56	dylann roof – Google Sök
2022-03-21 00:15:01	dylann roof burger king – Google Sök
2022-03-21 00:15:02	dylann roof burger king – Google Sök
2022-03-21 00:15:03	dylann roof burger king – Google Sök
2022-03-21 00:15:09	dylann roof burger king – Google Sök
2022-03-21 00:15:18	dylann roof burger king – Google Sök
2022-03-21 00:15:33	dylann roof beaten up – Google Sök
2022-03-21 00:15:34	dylann roof beaten up – Google Sök
2022-03-21 00:15:34	dylann roof beaten up – Google Sök
2022-03-21 00:16:16	1991 luby's shooting - Sök på Google

2022-03-21 00:16:17	1991 luby's shooting - Sök på Google
2022-03-21 00:16:18	1991 luby's shooting – Google Sök
2022-03-21 00:16:19	1991 luby's shooting – Google Sök
2022-03-21 00:16:22	1991 luby's shooting – Google Sök
2022-03-21 00:20:38	edmund kemper - Sök på Google
2022-03-21 00:20:39	edmund kemper - Sök på Google
2022-03-21 00:20:42	Edmund Kemper - Wikipedia
2022-03-21 00:20:48	Intelligence quotient - Wikipedia
2022-03-21 00:32:42	mohamed lahouaiej-bouhlef - Sök på Google
2022-03-21 00:32:43	mohamed lahouaiej-bouhlef - Sök på Google
2022-03-21 00:32:43	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:32:44	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:32:45	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:32:56	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:32:57	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:33:01	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:33:07	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:33:19	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:33:24	mohamed lahouaiej-bouhlef – Google Sök
2022-03-21 00:36:02	patrick crusius - Sök på Google
2022-03-21 00:36:03	patrick crusius - Sök på Google
2022-03-21 00:36:13	patrick crusius victims - Sök på Google
2022-03-21 00:36:13	patrick crusius victims - Sök på Google
2022-03-21 00:36:15	patrick crusius victims – Google Sök
2022-03-21 00:36:15	patrick crusius victims – Google Sök
2022-03-21 00:36:16	patrick crusius victims – Google Sök
2022-03-21 00:37:50	patrick crusius victims – Google Sök
2022-03-21 00:37:57	patrick crusius victims – Google Sök
2022-03-21 00:38:39	uyghur attack 2014 - Sök på Google
2022-03-21 00:38:40	uyghur attack 2014 - Sök på Google
2022-03-21 00:38:40	uyghur attack 2014 – Google Sök
2022-03-21 00:38:41	uyghur attack 2014 – Google Sök
2022-03-21 00:38:42	uyghur attack 2014 – Google Sök
2022-03-21 00:38:48	uyghur attack 2014 - Sök på Google
2022-03-21 00:38:49	uyghur attack 2014 - Sök på Google
2022-03-21 00:38:50	2014 Kunming attack - Wikipedia
2022-03-21 00:59:58	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-21 00:59:58	2017 las vegas shooting - Sök på Google
2022-03-21 00:59:59	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-21 01:00:00	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-21 01:00:06	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-21 01:00:20	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-21 01:00:35	2017 las vegas shooting – Google Sök
2022-03-21 01:05:36	anton lundin pettersson - Sök på Google
2022-03-21 01:05:36	anton lundin pettersson - Sök på Google
2022-03-21 01:05:50	Trollhättan school attack - Wikipedia
2022-03-21 01:07:13	Kungälv school shooting - Wikipedia
2022-03-21 01:07:17	Trollhättan school attack - Wikipedia
2022-03-21 01:08:55	Gothenburg car bombing - Wikipedia
2022-03-21 01:08:55	Gothenburg car bombing - Wikipedia
2022-03-21 02:03:25	I always wondered what i would be like to kill somebode - Sök på Google
2022-03-21 02:03:26	I always wondered what i would be like to kill somebode - Sök på Google
2022-03-21 02:03:28	I always wondered what i would be like to kill somebody - Sök på Google

2022-03-21 02:03:28	I always wondered what i would be like to kill somebody - Sök på Google
2022-03-21 02:03:40	(5) Have you ever wondered what it would feel like to kill someone? - Quora
2022-03-21 02:06:52	jeffrey dahmer - Sök på Google
2022-03-21 02:06:53	jeffrey dahmer - Sök på Google
2022-03-21 02:06:58	jeffrey dahmer psychopath - Sök på Google
2022-03-21 02:06:59	jeffrey dahmer psychopath - Sök på Google
2022-03-21 02:09:14	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:09:20	DOGS CRUSHED BY TRUCK DRIVER Live dead in Manali - YouTube
2022-03-21 02:12:02	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:12:04	Viral video :- Dog run over street Dog , Bhopal - YouTube
2022-03-21 02:12:35	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:12:42	Angry woman run over dog - YouTube
2022-03-21 02:13:14	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:13:37	Angry eating dog - YouTube
2022-03-21 02:13:57	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:14:01	angry puppy - YouTube
2022-03-21 02:14:08	dog run over - YouTube
2022-03-21 02:15:52	ELLIOT RODGER MANIFESTO: MY TWISTED WORLD - DocumentCloud
2022-03-21 02:15:52	ELLIOT RODGER MANIFESTO: MY TWISTED WORLD - DocumentCloud
2022-03-21 02:21:01	connor betts - Sök på Google
2022-03-21 02:21:02	connor betts - Sök på Google
2022-03-21 02:21:02	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:03	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:03	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:06	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:12	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:14	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:16	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:16	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:19	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:21	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:24	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:35	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:40	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:45	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:46	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:48	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:49	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:50	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:51	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:52	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:57	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:59	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:21:59	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:22:00	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:22:03	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:22:04	connor betts – Google Sök
2022-03-21 02:23:56	patrick crusius - Sök på Google
2022-03-21 02:23:56	patrick crusius - Sök på Google
2022-03-21 02:23:57	patrick crusius – Google Sök
2022-03-21 02:23:58	patrick crusius – Google Sök
2022-03-21 02:24:03	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:04	peter mangs – Google Sök

2022-03-21 02:24:06	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:07	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:08	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:08	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:10	peter mangs - Sök på Google
2022-03-21 02:24:10	peter mangs - Sök på Google
2022-03-21 02:24:15	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:15	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:16	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:17	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:23	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:24	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:25	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:26	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:26	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:27	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:29	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:32	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:37	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:42	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:46	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:47	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:49	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:50	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:24:56	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:05	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:07	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:18	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:27	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:27	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:29	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:29	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:30	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:25:30	peter mangs – Google Sök
2022-03-21 02:47:21	john wayne gacy - Sök på Google
2022-03-21 02:47:22	john wayne gacy - Sök på Google
2022-03-21 02:47:23	John Wayne Gacy - Wikipedia
2022-03-21 02:47:48	was john wayne gacy intelligent - Sök på Google
2022-03-21 02:47:49	was john wayne gacy intelligent - Sök på Google
2022-03-21 09:55:49	philip adams - Sök på Google
2022-03-21 09:55:50	philip adams - Sök på Google
2022-03-21 09:55:52	phillip adams - Sök på Google
2022-03-21 09:55:53	phillip adams - Sök på Google
2022-03-21 10:28:09	phillip adams - Sök på Google
2022-03-21 10:28:09	phillip adams - Sök på Google
2022-03-21 10:28:15	CTE - Sök på Google
2022-03-21 10:28:15	CTE - Sök på Google
2022-03-21 10:28:17	Kronisk traumatisk encefalopati, CTE – Wikipedia
2022-03-21 10:28:19	CTE - Sök på Google
2022-03-21 10:28:26	kronisk traumatisk encefalopati - Sök på Google
2022-03-21 10:28:26	kronisk traumatisk encefalopati - Sök på Google
2022-03-21 10:28:28	Kronisk traumatisk encefalopati, CTE – Wikipedia
2022-03-21 10:29:00	kronisk traumatisk encefalopati - Sök på Google

2022-03-21 10:29:08	Phillip Adams (American football) - Wikipedia
2022-03-21 10:29:54	2021 Rock Hill shooting - Wikipedia
2022-03-21 10:30:28	Chronic traumatic encephalopathy - Wikipedia
2022-03-21 10:30:36	2021 Rock Hill shooting - Wikipedia
2022-03-21 10:30:38	Chronic traumatic encephalopathy - Wikipedia
2022-03-21 10:31:16	Chronic traumatic encephalopathy in sports - Wikipedia
2022-03-21 10:31:30	Connor Betts - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:31:48	Elliot Rodger - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:31:48	Elliot Rodger - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:34:51	Alek Minassian - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:37:31	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:37:51	Abby Michaels - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:38:37	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:39:03	Ahmed al-Ghamdi - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:39:27	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:39:38	Anis Amri - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:39:59	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:40:41	Mohamed Rashed Daoud Al-Owhali - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:40:56	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:41:07	Akihabara Massacre - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:41:52	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:41:58	sendai truck attack - Sök på Google
2022-03-21 10:41:59	sendai truck attack - Sök på Google
2022-03-21 10:42:14	Kanto Rengo - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:42:28	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:42:33	Mohamed Atta - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:42:51	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:43:08	Shawn Nelson - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:48:51	Category:Mentally Ill - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:48:59	Shawn Nelson - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:48:59	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:49:09	Chante Jawan Mallard - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:50:09	Category:Vehicular Villains - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:50:15	Marvin Heemeyer - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:55:22	Mohamed Lahouaiej-Bouhlel - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:55:32	Satoshi Uematsu - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:55:32	Satoshi Uematsu - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:55:41	Category:Mass Murderers - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:56:56	Aleksandar Ranković - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 10:57:00	Category:Mass Murderers - Real Life Villains Wiki
2022-03-21 13:51:19	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-21 13:51:19	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-21 13:51:28	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:51:29	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:35	robert steinhäuser - Sök på Google
2022-03-21 13:53:36	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:37	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:38	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:39	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:54	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:53:55	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:54:03	robert steinhäuser – Google Sök
2022-03-21 13:54:11	tim kretschmer - Sök på Google

2022-03-21 13:54:12	tim kretschmer - Sök på Google
2022-03-21 13:54:18	Tim Kretschmer - Wikipedia
2022-03-21 13:54:20	Winnenden school shooting - Wikipedia
2022-03-21 13:55:16	Winnenden school shooting - Wikipedia
2022-03-21 13:57:20	Horst Köhler - Wikipedia

Truls Enertz Nerud
IT-forensiker

Förhör

Förhör 8.

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-04-26

Förhör påbörjat

14:21

Förhör avslutat

15:51

Förhørsplats

Häktet Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-04-26

Klockan: 14:21-15:51

Misstänkt: Fabian Cederholm (FC)

Personnummer:

Förhørsplats:

Anledning till förhör:

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elison (AE)

TN: Är där någonting du vill berätta för oss sedan sist, Fabian?

FC: Yes! Jag kan börja med lite så här, vi pratade ju lite om, vi kollade ju lite på det jag hade sökt på lördag, söndag. Eller framförallt då. Sedan var det ju som sagt det att öv... jag hade ju övningskört i helgen. Och då var det ju så att på lördagen så hade jag ju någon liten incident. Ing... återigen inget allvarligt som hände men jag blev väldigt frustrerad. Men jag hade ju då

tanken att jag ska övningsköra imorgon igen, alltså söndag. Så jag behöver inte sluta här. Och då gjorde jag det. Det gick bra men jag hade även en del incidenter där. Sedan är det en del misstag jag råkade göra. Och då ställde jag även frågan till han som jag övningskörde med om att liksom jag hade planer på att kanske ta mitt körkort till sommaren eller till studenten, så här. Jag vill vara väldigt ambitiös i den aspekten. Och då berättar han att han var väldigt tveksam till att det skulle kunna gå. För att under sommaren är det många som är bortresta. Det är oftast fullbokat. Från att man bokar en uppkör... i samband med att man ska, i samband med att jag var i full gång med att plugga i teoriprovet också, så behövde man ju boka i god, i förväg också. Det kan ju ta tid innan man faktiskt ska köra upp. Han sa att det har ingenting med mig som förare att göra. Han tyckte att jag körde bra men ja.

Och då är det ju så att, ni vet det jag sa innan med mönstringen och lumpen, att jag såg det som en utväg, att jag tog det väldigt hårt när jag fick avslag. Körkortet såg jag också lite som en ut... potentiell utväg från all frustration. För det är ju mycket frihetskänsla och ja, det känns ju som en, det känns som, återigen väldigt mycket tydlig rikt-väg, att här vet man att här har jag gjort ett sakligt framsteg, liksom i livet. Här är, har jag liksom en tydlig sak jag kan jobb som jag, har jag klarat det så har jag kommit en bra bit. Det är en väldigt stor fördel. Det är en god merit i och med att jag hade planer på att söka jobb och lite sådant. Kanske istället för att studera vidare direkt, så funderade jag på att avvakta ett år. Och så, och söka lite enklare jobb. Och då är ju för... körkort väldigt bra att ha.

Men det är ju också att jag, på sociala medier på Instagram, så följde jag Mårtenssons Trafikskola På det, eller speci... rent specifikt den institution som de hade i Trelleborg. Och då har, då är de väldigt, väldigt mycket så här att varje gång någon har tagit sitt körkort, så fotar de det och så lägger de ofta upp det i sådana händelser, man då kan se. Och jag har ju då kollat igenom från 2021/22, så har man ju sett alla sådana här, många utav sina klasskamrater (ohörbart) Och under en lång period så har man, så har jag personlig, ja jag, känt ja, jag har blivit frustrerad. Jag har känt att jag liksom hamnade efter trots att jag, min pappa har ju förklarat för mig att "och ena sidan du har ju inte haft mycket privat körning, du har ju inte haft två föräldrar till skillnad från de flesta". Och jag är ju född mycket senare än de allra flesta samma år, födda samma år.

Så, men det ville ju inte jag tänka på. Så jag tog, så det var ju väldigt, väldigt mycket frustration kring det. Så det var lite liknande det här med mönstringen. Återigen, det hades en väldigt stor roll i liksom att jag fick för mig att jag skulle planera det här. För att när det kommer till också det här att jag har sökt på en massa saker. Det är ju så att, det har ju, kom som sagt, kommit i perioder. Jag har dåligt minne från varje period i sig. För det är inte som att jag har mått bra och sedan har jag gått tillbaka. Och så har det varit exakt samma tankar utan det har ju liksom mer eller mindre börjat om för varje gång. Och grejen är den att, att, att jag har sökt på så många saker, till stor del, ursprungligen så var det ju mest självmordstankar. Och mycket handlar om att om jag söker på sådant som, åter... det är ju lite som du sa Anders, att det har ju fungerat lite som en drog. Jag försöker ju tvinga mig själv, in mig själv i någonting som jag föraktar, som jag inte stöttar på något som helst plan. Men om jag än... men om jag ändå vill ta mitt liv eller något sådant, varför ska jag försöka känna någon positiv, någon som helst positiv energi? Det kommer ju antagligen bara väcka fram min apatiska sida, vilket förtydligar mig om att jag har känslor, att jag är mänsklig och (ohörbart) förlorad.

Det är ju, sedan är det ju lite det också att, så det har varit vä... väldigt mycket åt det hållet. Men och, men återigen, det var först dagen innan som jag faktiskt bestämde mig för att jag skulle utföra den här, ut... att jag skulle göra någonting som kunde locka polisens uppmärksamhet. För mycket handlade om att den här gängen så fick, ville jag försäkra mig själv om att det får liksom, jag måste komma bort från samhället, jag kan inte bara vända mig

tillbaka. Urs... det började likt de flesta perioder med självmordstankar. Men jag var så säker på den här gången att, försöker jag bara ta mitt liv så är risken stor att någon ser mig, någon hör mig och upptäcker mig. Och då skulle jag aldrig kunna förlåta mig själv. Och jag vet ju hur andra hade påverkats och jag hade ju varit, jag var ju så rädd för att komma i direkt interaktion med hur folk skulle reagera på om jag, om jag gjorde något sådant här även fast jag är väldigt säker på att det hade fått mig att må bättre i längden. Så ja, så jag ville nämna lite kring det också, att hur liksom, lite mer detalj, hur övningskörningen gick. Lite det, så.

TN: Att det var en del då i, till att det blev som det blev?

FC: Ja för jag, till stor del hade jag ju sett det som en. Sedan är det ju klart att han som sa till mig att jag antagligen inte kunde fullfölja de ambitioner jag hade, det är klart att det är ingenting som jag beskyller för hur jag mådde. Jag återigen, det var ju som med tidigare sak, att jag tar ju in det, bearbetar det på ett personligt plan, rycker bort det som inte passar min, det som inte passar hur jag känner mig, hur ja mitt minne, hypotes. Och så, och så isolerar jag ju mig från, från att, från att öppna kommunikera med andra och ta emot hjälp från andra. Så det var väl... så det var väldigt mycket det, det också. Så, så yes. Så jag ville, jag ville bara betona lite kring det.

TN: Ja men det är bra att du nämner det.

FC: Det är mest det också att när det kommer till vad jag hade sökt på, det är att jag trodde ju först att ni skulle mena återigen, om jag hade haft kontakt med någon online eller liknande. Om det fanns någon annan inblandad i detta. Men det fanns det inte. Sedan, ursäkta om förresten, det blir lite otydligt det här med datorn och det alltså. Jag ska, jag kan, ska förtydliga att när jag väl befann mig på plats där och knäckte den, då mycket av det som jag kom, har satt, som jag har försökt sätta mig in i nu, återigen jag förstår ju att mitt liv behöver inte vara över. Och alla de möjligheterna som man ändå kan ha. Det hade jag inte ett knyst av när jag väl befann mig och knäckte datorn. Och min tanke var ju att om de ser mig som en terrorist, om de ser mig som en politiskt motiverad, om jag har någon som helst, så spelar det ingen roll. Så vad de såg för mig så kände att det fanns inte så mycket för dem att hitta. För det skulle inte angå mig, mitt liv var ändå över. Och det är mest det att, när jag väl har befunnit mig här och återigen känt att liksom jag mår mycket bättre, så har det också lett till att jag har glömt bort det här med datorn. Och, och vilka tankar det och frågor det hade kunnat väck... det nu hade kunnat väcka när man då liksom kom fram till att jag knäckte den och liknande. Så jag ville bara betona lite kring, förtydliga lite kring det och att, så jag förstår att det kan, det, att det kan låta som en rimlig förklaring att jag gjorde det för att dölja information. Men återigen alltså, jag kände ju då att det spelar ingen roll för mig hur folk kommer tolka detta. Jag vill liksom inte känna något positivt överhuvudtaget. Och mycket av det som jag har förstått nu, hade jag inte ett knyst om.

TN: Nej.

PJ: Det är därför vi ställer frågorna för att du ska få bemöta dem så som du ...

FC: Ja, det är bara det att jag blev, jag blev så stressad senaste gången.

PJ: Ja då ja ...

FC: Så det var lite det också.

TN: Det förstår vi.

PJ: ... det, det förstod vi. Och då är det bra att du får lov att berätta nu.

FC: Ja.

TN: Och jag tänker nu när vi är inne på det och du har ju varit samarbetsvillig hela, hela vägen här. Och vi har haft en bra dialo... dialog tycker jag. Men jag tänkte på det, är det, du berättade ju att du inte hade varit så mycket inne på internet så. Och sedan så visar det sig att det hade varit en del.

FC: Ja.

TN: Så jag tänkte bara, är det, är det ...

FC: Jag tror ja.

TN: Är det någonting annat som du vill berätta för oss som, för utredningen blir djupare och djupare här. Det är flera saker som kommer fram.

FC: Ja alltså ...

TN: Är det någonting mer vi behöver känna till?

FC: Ja det, åter... ja återigen som sagt, när ni pratar om internet och det så menar, så trodde jag att ni menade något specifikt storskaligt. Återigen, som om jag hade varit i kontakt med någon ...

TN: Nej.

FC: ... eller liknande. För, för jag har hittat ofta så många sätt att må dåligt på förutom just internet. Det, alltså man kan ju säga så här också att under en lång period på internet så har jag varit att, när det kom också till hur jag har mått lite så här att min relation till det motsatta könet och det, för det är också en liten anknytning till vad jag, det var ingenting liksom kom så mycket dagen innan. Men det är ju under en lång period så har jag vänt mig väldigt mycket till så här online-plattform. Inte, inte något olagligt eller något sådant. Men under en lång tid så har det varit mycket porrsurfande, det har varit väldigt mycket aningen sexuellt material. För att eftersom att jag har varit väldigt, väldigt, återigen jag har tagit saker väldigt, väldigt hårt och på ett väldigt personligt plan. Så har jag ju också varit väldigt dålig på att faktiskt sätta mig in i saker och på att må bra kring det. Så därför, när jag väl mår dåligt exempelvis att känna att man har, man känner sig eller att jag har känt mig ensam, att jag inte har lyckats så bra i kärlekslivet eller något åt det hållet. Det har ju lett till stor del också till att jag, återigen det har bildats en form av desperation som jag inte har sökt hjälp för. Och så går jag då in på saker som är väldigt, och nej, det är inget allvarligt eller sådant. Det är typ bara saker, det är typ, ja det, det är lite vad man hade kunnat, man kan, jag hade kunnat klassa mig själv lite som en sim i det avseendet. Ja alltså det är typ en sim, det är ett uttryck som syftar på att man ger, ger mer kärlek än man får tillbaka. Och det handlar väldigt, det är ett välkänt fenomen att det är typ oftast attraktiva kvinnor på Twitch eller liknande som jag vet inte, de gör en massa saker. På, på sociala medier. Och så är det då massa människors ki... framförallt då killar som går in och donerar och ja och många kanske gör det utifrån hoppet med att de har en chans med henne eller liknande. (Ohörbart) man kan säga att hur bristen på sexuella behov, att en desperat känsla av att få sina sexuella eller romantiska behov tillgodosedda. Det är lite under en så pass lång period. Sedan är det ju så klart att jag har ju googlat vid flera tillfällen också på saker som "hängning". Och vid något tillfälle även kanske hur man kanske kan hänga sig själv. Är det smärtsamt och liknande. Så det är ju, så det finns

u så klart, det finns ju betydligt fler (ohörbart) Men återigen, om det är något riktigt allvarligt så har det inte varit, på något sätt, någonting jag stöttar eller något åt det hållet.

TN: Jag tänkte, du nämnde här lite relationer till motsatta könet.

FC: Ja.

TN: Hur har, hur har din (ohörbart)

FC: Jag har aldrig haft, jag har aldrig haft ett (ohörbart) förhållande. Jag, som sagt, under en lång period så var det ju flera tjejer, framförallt då liksom sti... slutet av mellanstadiet, under högstadiet, så var det ju flertalet tjejer som, jag tänker inte nämna några namn. Jag håller nog hellre, jag vill, det är nog, jag tycker de förtjänar att upprätthålla sin integritet. Men det var väldigt mycket så här att tjejer gick omkring och liksom, de sa till mig att de var kära, de som, frågade om jag ville vara deras kille. Trots att, och jag var ju återigen, jag hade ingen som helst erfarenhet av det hela, så jag tog det på ett personligt plan, blev alldeles för exalterad. Så jag, och det gjorde ju, de visste ju att jag var påverkad. Det, det var ju väldigt stora kontraster. Jag var en kille som inte hade några jätte (ohörbart) sociala kontakter. Förutom min familj och släkt då så klart. Och säkert någon kompis men ja. Till skillnad från de som ofta var väldigt, väldigt populära. Och det första de gjorde när jag då svarade ja, så att säga, det var ju att de skulle springa omkring och säga "åh, kolla här. Här är min kille". Och så skulle de visa upp det. Och så ville de att, när jag så kallat, frågade chans på dem, så skulle det ju inte ske privat utan nej, nej det skulle ju ske medan hela skolan stod och kollade runt. Men återigen, det är ju så klart jag som har varit väldigt, väldigt, väldigt, väldigt naiv.

PJ: Ja. Upplevde du att de, att de kränkte dig och att de ...

FC: Alltså ...

PJ: ... det var inte sant utan de gjorde ...

FC: Alltså ...

PJ: ... använde de ironi att ...?

FC: Alltså det är ju, alltså det är ju som sagt, de har ju, de har ju spelat på att jag har varit väldigt, väldigt lättpåverkad. Jag har inte haft någon större erfarenhet. Något åt det hållet. Så jag tog ju det ju mycket, mycket, mycket mer hårdare eller jag blev alldeles för exalterad kring det. Det ledde aldrig fram till några allvarliga saker. Men jag har ju förstått verkligen hur lättpåverkad och lättmanipulerad jag har varit under en lång period. Sedan förstår jag att vi var ju unga då. Det är ju klart att man, det är ju inga konstigheter så. Tänker, jag tänker inte beskylla de för någonting eller åt det hållet. Det är i stort sett bara någonting jag märker att det har ju påverkat mig avsevärt. Sedan när jag fyllde arton ja, sedan har det funnits ett flertal tjejer jag har haft känslor för. Men och, en och annan har kanske vetat om det. Men det har aldrig blivit något av det. Fanns en tjej som jag under 2020/2021 ha... framförallt 2021 hade en del känslor för. Men henne har jag inte hört av på jävligt länge. Det, senaste gången jag träffade henne var av en slump, i augusti. Då var jag på väg till gymmet. Så stötte jag på henne och hennes kompis. De hade varit och handlat pizza. De skulle bli upphämtade av någon och så skulle de gå hem. Något åt det hållet (ohörbart) snackade vi lite och med mera.

Och grejen är ju den att som sagt, under förra, under förra, under, under förra året, i början på förra året, drygt kan... lite mer än ett år tillbaka, så var det också väldigt mycket att jag träffade henne en hel, hon och en kompis till henne. De var faktiskt några av dem som höll

på med mig rätt mycket på högstadiet. Eller i alla fall i början. Det tunnade ju av för att antar att dels så började jag falla in lite, li... mer och mer och mer naturligt. Men i alla fall så träffades vi. Och det var rätt trevligt. Sedan är det ju det att jag, jag märker ju verkligen att, jag kollar ju, den perioden från förr, tidigt förra året då vi träffades mycket. Och det var för att hon liksom hade tagit körkort. Så hon kunde ju köra och möta mig lite var som. Annars, innan så fick vi ju gå till en viss sträcka och det var ju lite ansträngt. Ja alltså, jag ser ju tillbaka på det som en period jag tyckte om. För att jag trivdes. Men som man, och andra sidan märker jag ju också återigen, vilka kraftiga svängningar jag, återigen alltså jag, jag bara, när jag väl mår bra, så har jag ofta varit bortom, liksom jag har haft väldigt svårt att liksom processa det. Jag har blivit, jag började skaka och det blev en liten känsla som jag inte känner att jag riktigt kan hantera. Och liksom återigen, och det leder ju till att det blir en väldigt kraftig svängning när jag sedan då mår lite sämre. För jag har inte förebyggt. Jag blev liksom, och, och men i alla fall, som sagt, jag har inte haft kontakt med henne på jävligt länge. Senaste gången jag, det var ju tänkt någon gång i augusti typ eller precis i början på trean. Eller hösten förra året, att vi kanske skulle träffas. De hade li... vi hade typ ja, de hade , jag och de eller hon och hennes kompis, hon, jag och hon har aldrig träffats själv. Hon har alltid velat ha med någon kompis, något åt det hållet. Dels för att hon och den andra tjejen som jag träffade mycket i början på förra året, de gick ju i samma klass på högstadiet. Och de såg man ju alltid tillsammans. Och de var ju väldigt, väldigt, stod ju varandra väldigt nära. Men i alla fall, hon, och då tänkte jag att vi skulle träffas någon gång i början på höstterminen förra året. Men det blev ingenting utav det. Jag ste... jag undrade om det var något som hade kommit i vägen eller något. Men jag fick inget svar.

Det, det har varit väldigt, väldigt ojämnt också med flera utav mina vänner, att ibland så är de jättesnabba på att svara och ibland så tar det jäv... ibland kan det gå flera månader utan att de ens ser meddelandet. Och även om de ser det så svarade inte. Det är väldigt mycket det att jag har tappat kontakten med många utav mina vänner under en lång period. Dels har jag en kompis som knappt har velat komma ut. Jag har gått långa sträckor och knackat på och frågat ifall han vill komma ut. Men det vill han inte ja. Nu är detta kanske lite (ohörbart) han är lite, han har varit lite utav en emir. Han sitter mest och spelar konstant. Och när jag först träffade honom på högstadiet, så tog han knappt skolan på allvar. Hade en annan kompis som var väldigt ensam först. Då ville hon ju träffas konstant. Men sedan skaffade hon sig två kompisar eller den ena var hon redan kompis med och så dök det upp en annan. Och då var jag ju först glad för henne skull. Jag kände att nu kan hon ändå få någon grundtrygghet, så att hon inte behöver bli desperat och vända sig till mig hela tiden. För det blir ju bara jobbigt, framförallt så blir det ju jobbigt för henne. För det leder ju ibland till att jag och hon har ja, haft en del gräl, att vi har bråk och blivit osams. Och det har blivit lite konfrontationer ibland. Eller enstaka konfrontationer.

TN: Men känner du någon ilska mot dessa tjejerna som du har berättat om (ohörbart)

FC: Inte alls. Jag beskyller inte någon för något som helst. Alltså jag har mest bara blivit förvånad. Och det har ju till stor del, jag är väldigt säker på att det till stor del har haft att göra med att återigen, jag har varit väldigt, jag vet ju inte exakt hur de upplevt mig. Alltså jag har inte varit ofredande på något sätt. Eller något åt det hållet. Men jag har ju som sagt, varit väldigt mycket att, när jag exempelvis har träffat de här tjejerna, alltså ja exempelvis hon som jag hade lite känslor för, så blir jag så här väldigt stel (ohörbart) mitt hjärta. Mitt hjärta det är 500 i puls, bildligt talat. Och det, och återigen, det har ju en väldigt, det, det blir väldigt svårt för mig att analysera min omgivning. Väldigt svårt för mig att liksom bara ta det lugnt och bara känna efter hur jag faktiskt känner. Och jag tror det, till stor del återigen, har att göra med att vems, jag har återigen aldrig haft en nä... en kärleksrelation. Och den, det är för många blir det ju som ett stort hål. Speciellt när man är så ung och lättpåverkad som jag har varit. Och återigen, den här desperationen och liksom strävan efter att få fram det, den

återigen, den har väl blivit väldigt, väldigt, väldigt irrationell. Den har liksom gått bort hos mig och har gått bortom för många för att analysera och känna efter, trivs jag med den här personen snarare än att hon är en snygg tjej, hon är en populär tjej, hon pratar med mig, oj vad roligt det är. Jag har varit väldigt, väldigt, väldigt dålig att liksom återigen, jag har haft väldigt, väldigt dåligt omdöme när det kommer till att avgöra exakt hur jag känner.

Men nej, jag känner ingen som helst, ingen som helst ilska eller något åt det, som jag skulle säga hade kunnat mo... som hade kunnat motivera vad jag, vad jag gjorde. Inte på något plan. Alltså det var nog mest att jag bara kände mig förvirrad. Och det är klart, lite besviken då och då. Men det började ju långt innan, långt, långt, långt innan, innan jag, innan jag, innan det här. Sedan, sedan är det ju klart att, just det, på tal om, när kom, det väldigt mycket det också att, som jag berättade att, i nian, under andra terminen i nian, så hade jag väldigt, väldigt så här svårt att, det var väldigt mycket så här att väja gäng. Jag hade mina kompisar jag regelbundet umgicks med. Och så hade jag de här två tjejerna. Ja, det var de som jag även berättade lite om innan. Och jag hade väldigt, väldigt svårt att välja eller hitta en balans med någon. Hel... och det gällde även senare när jag började gymnasiet. Det var väldigt mycket så att de här tjejerna, jag tyckte om dem. Men sedan var jag, var jag så rädd för hur mina andra kompisar, vad de skulle tycka om det och med mera. Så att varje gång jag hade träffat dem, så gick jag in på sociala medier och blockerade dem. Och sedan av-blockerade jag igen. Och sedan blockerade jag. Så det blev ju igen, men återigen alltså, jag har haft väldigt, väldigt svårt för att rationalisera mina känslor och bara liksom känna efter, är jag bekväm i den här situationen. Jag må... att jag måste sluta tänka i stunden och istället försöka jobba ja, ni förstår. Yes så det ...

TN: Bra.

FC: Men nej, alltså det är klart att jag har blivit frustrerad och liknande. Men jag har inte, men det finns ingenting som jag tänker beskyll... det finns ingen som jag kan komma på. Det finns ingenting jag kan komma på med att beskylla.

TN: Nej.

FC: För liksom det, specifikt den ångest, frustration som jag har känt under den, på den senaste tiden eventuellt fram tills den här attacken, ja det sammanbrottet som jag kände då, de två dagarna, den beskylla, den finns det, jag har, känner ingen större ilska mot någon annan. Yes, det är klart det kan finnas saker i samhället som jag har svårt att förstå och det finns personer som jag ibland har svårt för att förstå. Men jag har ju varit fullt medveten om att om man ska, på vilket sätt, om jag skulle få för mig att utföra en sådan här attack för att få uppmärksamhet riktad till dem och (ohörbart) det finns ju inga som helst argument då varför jag, som antagligen har en livsstil ganska lik deras (ohörbart) liknande ekonomiska förutsättningar, att jag lever i ett liberalt samhälle. Och det, det, det, det blir, hade blivit väldigt, väldigt motsägelsefullt. Men nej, jag känner i, ingen som helst, det finns ingen person som jag hade kunnat tänka mig att lägga den här frustrationen och ils... och ilskan bakom attacken, på. Inte över... inte överhuvudtaget, oavsett. Och jag är väldigt säker på att även om det hade resul... varit, varit ett resultat från att samhället har behandlat mig jävligt illa, så är jag ju fullt övertygad om att det finns ju ändå en brytpunkt där det gradvis mer och mer och mer går över i mina händer och där jag eventuellt har kontroll över händelseförloppet. För det hade jag ju under själva attacken. Det var ju återigen, det var ju ingen som hade sagt åt mig att göra det. Det fanns ingen som hade strukturerat en plan åt mig. Utan allting låg ju i mina händer.

TN: Det var ingen ilska mot någon annan, sa du?

FC: Int... inte överhuvudtaget.

TN: Du, jag tänkte bara, du, du sa att du tappat kontakten med några av de tjejerna (ohörbart)

FC: Ja alltså de flesta utav ...

TN: Men ...

FC: ... vänner, har jag tappat kontakten.

TN: Ja. Är det så att de har vänt sig till någon annan istället för dig? Och ...

FC: Nej, alltså det är i stort sett bara att de inte har svarat så mycket.

TN: Okej.

FC: Och när jag väl har skrivit så har det inte blivit så mycket utav det.

TN: Nej.

FC: Vi har vid flera tillfällen också tänkt att, jag har frågat om vi ha... kanske hade kunnat träffas och så. Och så har de sagt att "det kanske vi kan göra och så bokar vi". Ibland bo... har vi till och med bokat in ett datum men sedan hör de inte av sig. Och det, sedan är det inte bara dem. Det har gällt bland annat hon också som jag först mådde bra av, att hon hade hittat lite fler som hon kunde umgås med, så att hon får lite mer grundtrygghet. Hon har också varit lite så. Bland annat hade vi ett tillfälle tidigare i år, då hon skrev till mig, frågade om jag ville ses och det tackade jag ja till. Sedan dagen därpå, där det var tänkt vi skulle ses, så skrev jag till henne och frågade "ska vi träffas nu eller?". Och så fick jag inget svar. Och sedan, och sedan ser jag på hennes Instagram att hon har lagt upp ett inlägg där hon är med en kompis. Och det är då bara timmar efter att jag, det var tänkt vi skulle träffas. Och sedan, någon vecka senare, så skriver hon att det var för att hon var sjuk. Så jag vet inte. Något åt det hållet.

TN: Ja.

FC: Kortfattat så har jag tappat väldigt mycket av kontakterna med liksom min vän, återigen då jag har ju haft vänner som jag har trivts hyfsat med på skolan. Men de har jag ju inte kunnat umgås med så frekvent. Det blir ju ett helt annan, det blir en helt annan form av social nät.

TN: Jag förstår.

FC: Så ja.

TN: Bra. Du, jag tänkte, vi frågade dig innan om det, men är det någonting annat i utredningen, inte kopplat till internet utan övrigt som vi behöver känna till, som du vill berätta för oss?

FC: Nej, alltså jag kan ...

TN: Nej.

FC: Nej, inget av större tyngd som jag redan har tagit upp.

TN: Nej. Det är bra.

FC: Ja, det är som sagt det att eller en liten sak kanske. Och som sagt att ni har ju frågat det, det här med att jag har sökt på internet under en hyfsat lång period. Grejen är ju den att återigen, i början så var det ju mest självmordstankar. Jag hade ing... återigen, jag har väldigt dåligt minne från den här perioden, alltså specifikt. För då, det, för de gick inte in i varandra. Det var ju som sagt att varje gång jag mådde dåligt så började det om. Och jag hade, men jag har inget tydligt minne av att jag faktiskt tänkte mig något åt det här hållet. Att jag kände den graden av desperation, att jag vill komma bort från samhället så tydligt att jag är villig att blanda in polisen. (Ohörbart) återigen, själva liksom tanken på att utföra en attack, den kom ju först dagen innan.

TN: (Ohörbart)

FC: Så yes.

TN: Du, tänkte att vi hoppar lite.

FC: Yes.

TN: Och vi går till händelseförloppet här och brotts-dagen. Så tänkte vi att vi ska visa dig, du berättade att du, du la inte märke till några andra personer i korridoren under händelseförloppet?

FC: Nej. Sedan är det ju det också att jag hade ju, jag hade ju som sagt en improviserad mask på mig. Den in, den gjorde det ju möjligt för mig att se. Tillräckligt bra för jag skulle kunna avgöra rörelser och liknande. Men till stor del handlar det ju också om att, det här var, om någon skulle av, omkomma i det här fallet, så skulle det ju antagligen bli ganska brutalt. Och jag var ju väldigt tveksam på om jag faktiskt skulle klara av att se någon i det tillståndet. Det var ju lite det också att, just det, det var ju det att jag återgick ju till ett av mina offer efter att jag hade hugg, slagit ner det andra. Och jag är inte helt hundra på exakt hur jag kände då. Men när jag såg hon, mitt första offer hon Victoria, att hon, att hon ändå rörde på sig, att se någon i det tillståndet röra på sig, det var både, dels var det ju äcklande. Inte för att, inte äcklande mot henne då men äcklande mot att denne, jag kände mig äcklad av situationen. Och någon, jag tror någon vag form av medlidande fi. Men så syftet var ju som sagt att om någon skulle omkomma så ville jag ju att det skulle ske snabbt. Jag gjorde ju inte det här för att jag skulle dra ut på det och att låta någon lida. Jag gjorde ju inte det här för att jag ville tortera någon till döds. Inte, inte för att jag ville se någon dö, lida eller något åt det hållet.

TN: Nej.

FC: Och jag tror att det var lite, någon del av mig i alla fall, fick för sig att det var därför som jag återgick till henne. För att, och sedan därefter, så gick, jag kommer ihåg också att därefter, när jag väl kom ut i trapphuset där det var lite luftigare, så kollade jag ner och så ser jag att liksom yx... alltså det är nog den stunden som jag känner mig mest så här desorienterad. Jag har verkligen svårt att processa exakt var jag befinner mig. Alltså har jag verkligen gjort detta. Jag ser, jag ser att eggen är, är blodad. Jag ser att min ena hand är blodad. Det, det är något som bara känns, det känns, det kändes nästan lite som om jag hade tappat kontakten med verkligheten. Så det, det är svårt att förklara. Det, det var, så ja.

PJ: Du, du hade inga handskar?

FC: Nej, det hade jag inte. Nej. Jag vet, jag inte kom, jag kommer inte ihåg om jag kanske hade någon vag tanke på att ta med mig det. Jag vet inte varför.

TN: Nej.

FC: Men det var väldigt tillfällig. Sedan var det att, jag kan berätta också att i början så hade jag inte planer på att ha någon mask. Jag skulle ha någonting här. Jag vet inte varför. Sedan fick jag ju för mig att jag kunde ju dra upp den. Och jag såg fortfarande hyfsat. Men inte jättebra i detalj. Och återigen, det handlar ju om att jag ville ju inte att någon skulle känna igen mig. Jag ...

TN: Nej.

FC: ... för att om någon kände igen mig, så skulle det definitivt väcka medlidande hos mig. Jag visste ju inte alls vem jag skulle stöta på.

TN: Nej.

FC: Och, och om det skulle vara. Sedan är det ju så klart att hela grejen bakom liksom, jag hade ju inte bestämt mig exakt för hur brutal attacken skulle vara eller om det skulle vara en dödlig attack. Men det är ju, men min tanke var ju att, om jag ändå ska dö eller om mitt liv ändå är över, så spelar, så spelar det ju ingen riktig roll för mig om den är dödlig, om det blir ett dödsoffer, två dödsoffer, tre, kanske tio. Alltså sedan är det ju klart att jag var ju tveksam på hur lä... om jag skulle kunna hålla ut, så att säga. Om jag skulle ja. Ja, ni förstår.

PJ: Ja.

TN: Då ska vi se här. Det är nämligen så här, här har vi plan tre då. Du har sett den tidigare.

FC: Ja.

TN: Och så har jag markerat ut, gjort några markeringar här. Det var ju här själva händelsen var. Och här var händelse två.

FC: Ja.

TN: Och här har vi, gick på toaletten där inne. Så är det två elever.

FC: Är det två stycken här?

TN: Två stycken inne på toaletten.

PJ: Men det var den handikapp, den där riktigt stora.

FC: Ja. Det, jag misstänkte. För att jag kommer ihåg att dels gick den inte, den enda dörren här, vad jag vet, som en elev kan komma åt och låsa. De har ju inte tillgång till alla klassrummen. Alltså man behöver ju ett sådant här (ohörbart) för att blippa av. Och jag kom ju ihåg att, när jag väl låg där på liksom marken, återigen jag hade ju försökt göra det så enkelt som möjligt för polisen. Jag la medvetet mina händer bakom ryggen så att de (ohörbart) lägger handfängsel och så drog dem hitåt. Och då hörde jag någon skrika "vi har två vittnen här nere". Och, och det var, fast innan dess så minns jag också att jag hörde de knackade på dörren. Jag ser inte exakt vilken det är. Men jag misstänker att det är den, det där och där på toaletten. För det är ju där eleverna ...

TN: Precis.

FC: ... vidare poliser har ...

TN: Och de ser ju, de ser ju ett flera antalet slag mot, mot huvudet på, på Victoria då.

FC: Ja.

TN: Första.

FC: Ja. Sedan är det, det att jag, vad jag minns, jag kollar, jag kollade inte henne i ögonen. Jag kollar näs... vad jag minns så försökte jag bara att kolla rakt igenom henne. För återigen, om jag fick ögonto... kontakt, även om de inte visste vem jag var, så skulle det definitivt ha en åverkan. Jag fick ögonkontakt med henne. Dels när hon stod liksom, försökte liksom undra vad i hela världen jag höll på med och frågade vem jag var. Men framförallt då även när jag först landar ett slag mot halsen. Då kollade hon ju liksom på mig samtidigt som hon skrek och grät och samtidigt som det började rinna blod här. Jag tror nog att det var då som jag kände mig som mest, framförallt då kände jag mig så här att, vad har jag precis satt mig in i, det har gått på knappt en sekund. Och ändå har det gjort en så pass stor skillnad. Sedan var det ju som sagt det att, att jag bara kände mig desorienterad och att jag kände att mitt liv var över. Det, det hade inte att göra med att jag aktivt tänkte att jag vill göra det. Utan det var ju bara att det spelar liksom ingen roll. Jag vill bara att polisen tar bort mig.

TN: Under, under attacken eller själva slagen.

FC: Ja.

TN: Funderade du någon gång på att sluta?

FC: Många gånger. Ja, flera. Eller framförallt när jag fick syn på hon, Sara Bööck, så känn... nå... någon och under åtminstone någon sekund eller liknande så tror, så resonerar min hjärna, ska jag springa efter henne eller, alltså det är för att hon börjar ju inte springa förrän jag börjar springa. Och det är väl för att hon behöver ta sig tid och liksom (ohörbart) händelsen likt mig. Inga konstigheter. Det här var ju väldigt cho... förstår jag ju, kan vara väldigt chockerande för någon att bevittna. Och jag ser ju då, och då när vi står och kollar på varandra i någon sekund, så tänkte jag bara tillfälligt, ska jag springa efter henne eller inte. Och jag har svårt att förstå vad som fick mig att springa efter henne. Återigen, det var väl i stort sett bara att det spe... det spelar ingen roll. Jag har än... jag har ändå, på sannolika skäl, slagit ihjäl en kvinna precis vid mina fötter. Jag finner inget rationellt i det här men det spelar ingen roll. Mitt liv är, återigen, mitt liv är ändå över. Jag vill att mitt liv ska vara över. Och nu ska vi se, vi hade två elever här.

TN: Precis. Och de säger ju även att, precis som du säger, att du springer bort mot Sara Bööck.

FC: Och (ohörbart)

TN: Som ser det.

FC: Sedan är det ju lite det också att det här klassrumsstrukturen, det här är ju från 2012, det har ju möblerats om lite men ...

TN: Ja.

FC: ... det stämmer i grunden.

TN: Ja. Sedan här har vi ett kryss också. Och här är en lärare som står, eller som under, som

hör först skrik. Och sedan går hon ut här. Och så, så ser hon ...

FC: Ja jag tror jag känner igen det utrymmet.

TN: Du känner igen det utrymmet?

FC: Jag tror det. Det här är ju, eller, eller vänta. Eller ja just det, det här är ju bildsalen. Ja, det är ...

TN: Precis.

FC: ... det är in hit och så är det ett förråd här. Just nu är det mycket fler skulpturer och sådant där inne. Där är mycket material. Och så, ja att det är en dörr här ute har jag nog inte lagt märke till. Men det är det säkert.

TN: Så när han öppnar dörren och så ser då att du, under ja, ett visst antal slag mot huvudet där också. Ser där. Mest för kännedom. Vad, vad tänker du om det, när du ser detta? Eller när du hör detta?

FC: Alltså jag undrar ju lite, vilken lärare det kan ha varit. För någonting säger mig att det kan ju på sannolika skäl, ha varit hon Anna. Som hon, som jag haft i skulptering eller form här i bildsalen. Något åt det, för hon stannar väl antagligen kvar för att hon behöver (ohörbart) och liknande. Det är även så att detta är ju på en måndag. På måndag så finns där ju studietid. Och det pågår ju hela vägen fram till, jag vet inte. Alltså (ohörbart) hon är, jag vet inte. Men jag kan mycket väl ha fel. För jag minns att min andra bildlärare, hon kom ju ut ur lärarrummet. Det är liksom när jag för, och då ligger jag ju först på marken och jag har blivit omhändertagen av polisen. Och då ser jag ju först när hon kommer ut. Och så ser ju hon, hon kollar ju ner och så, undrar ju hon, och så ser hon ju mig och liksom tänker, är det Fabian? Och då säger ju jag "ja". Någon, jag vet inte, de andra försöker ju säga det till henne. Men av någon anledning så, så säger jag bara "ja". Alltså väldigt, jag minns det som ganska stumt. Och hon, ja hon ...

TN: Du sa din andra bildlärare?

FC: Ja hon heter Lena.

TN: Lena okej.

FC: Anna hade jag här innan Lena kom ut från lärarrummet. Hon hade ju ...

TN: Okej.

FC: ... antagligen inte sett attacken. Jag gissar att, det fanns ju folk i, det fanns ju garanterat folk i lärarrummet. Men jag antar att de stannade där när de hörde skriken och liknande. Något åt det hållet. Jag kommer ihåg att under formlektionen, så det enda lilla förberedelsen jag gör, är att jag frågar ju min lärare vad de har för liksom protokoll när det kommer till, om det skulle hända något på skolan. Exempelvis om det skulle ske någon attack. Vad har de för. Och då berättade ju en del så klart att vi, vi li... vi, vi ligger ju väldigt nära räddningstjänsten. Vi har ju god, god kontakt med polisen. Men vi har ju även liksom, vi har ju även haft övningar i, om det skulle komma in någon gärningsman, att vi liksom, vi vet vad vi ska göra.

Men i alla fall, hon kommer ut då. Och när hon ser att det är jag, så blir hon helt stum. Eller hon, hon sätter handen på bröstet lite så här. Så jag, jag förstår att det är, det är med, det är,

det är ju av naturliga skäl. Och sedan minns jag ju att hon frågar ju till och med polisen om hon kan få prata med mig. För hon har väl anta... jag vet inte, antagligen lite svårt att processa. För att ja, något åt det hållet. Men ...

TN: Du, jag tänkte, jag vet att tidigare har du nämnt, i tidigare förhör, att du hade planer på att göra det på tisdag.

FC: Ja alltså ...

TN: Och du skulle göra det på någon sista lektion, tror jag.

FC: Alltså det, ja, den var ju, den var väldigt, väldigt, väldigt kortlivad. Det var ...

TN: Ja.

FC: ... under allra, alltså grejen är att mina tankar om exakt, jag hade ju inte förberett den här attacken så där jättelänge. Men det skedde ju någon förändring. För att jag ville ju säkerställa att återigen, jag inte kom undan och att det inte fanns någon (ohörbart) ja. Och då var det ju så att, min första tanke var ju att jag skulle göra det under den sista lektion på tisdag. Dels, för då fanns det antagligen inte så mycket folk. Då fanns det en av, det, det fanns det ju under ja, det fanns ju en avskild miljö. Men, men den planen övergav jag faktiskt ganska snabbt. För dels hade jag behövt göra det mot en person jag ändå kände och stod hyfsat nära. Det var en av mina lärare.

TN: Vem var det?

FC: Hon heter Sofia Gustavsson.

TN: Okej.

FC: Hon, det är klart, och hon, jag har abs... återigen, jag har ingenting emot henne. Och sedan var det ju det att jag hade ju på sannolika skäl tvingats göra det framför klasskamrater också. Sedan fick jag ju reda på måndagen också att hon var ledig just då. Och då undrade jag om hon kanske var ledig på tisdagen också. Men återigen alltså, det var en väl ytterst tillfällig. Jag hade, liksom jag såg den som väldigt, väldigt, väldigt, det var under ab... de absolut första minuterna. Sedan ändrade jag mig till att vänta att göra det efter kriminologiföreläsningen. För då var det garanterat att, att det inte skulle finnas någ... sedan ...

TN: Nej. När fick du reda på att hon var ledig?

FC: Nej det var, det var typ någon gång under måndagen, tror jag. Något åt det, något åt det hållet. Men även då så hade jag, så hade jag kastat den här tanken på att göra det då. Så den, så den fanns inte på kartan längre. Min tanke var ju också att in... det är väl ändå på sannolika skäl, så kanske jag mår lite bättre imorgon. Och då kommer jag ju antagligen bara tveka och det kom, återigen, då hade ju det lett till att någon hade ja, ni, ni förstår. Alltså liksom, jag var liksom fullt inställd på att jag ville inte ha någon hjälp för det fanns inget hopp för mig. Så, så yes.

TN: För jag vet att du har pratat om, du nämner det här med tisdagen och sista lektionen där. Den läraren där var en kvinna. Sedan vet jag att du pratar med kuratorn också. Och det är också en tjej. Är det en ...

FC: Nej.

TN: ... är det en slump eller ...?

FC: Alltså nej, hon är inte kurator. Hon är, hon är lärare.

TN: Hon är lärare. Jag vet (ohörbart) kuratorns rum eller?

FC: Nej, nej, nej. Vänta lite. Nej, min kurator har jag inte alls tänkt på någonting.

TN: Du berättar i tidigare förhör, att du går ut här. Och sedan så sa du att du hade funderat på att börja i, jag tror det var kuratorns rum, du sa.

FC: Nej, det har jag inget, ah nej då, då, då var jag otydlig att. Nej, nej, nej, alltså jag, det var mer som en slut-test, att jag gick in i en miljö som var avskild men tillgänglig. Det fanns ingen låst dörr. Och där skulle jag testa klä på mig. Och sedan har vi en, för där riskerar jag ju ändå att någon såg mig. Om någon såg mig så kunde jag lika gärna påbörja attacken då. Men det av, men det överväger jag att inte göra. Dels för att jag såg att det satt folk i personalrummet som hade sett mig direkt. Men också.

PJ: Är det första våningen eller andra våningen?

FC: Ja, det är första våningen. Sedan är det, sedan är det mycket tidigare under dagen. Men det gör jag inte. För återigen alltså, ja det är ju. Men, men hon är lärare. Återigen, jag be... jag beslutar, jag överväger att inte göra det ganska tidigt in och bestämma mig för att ta det efter. (Ohörbart) efter kriminologiföreläsningen istället. För att den här, för dels, framförallt så hade jag ju antagligen i, här vet jag ju ändå vilka potentiella offer det kan bli. Och det hade ju antagligen blivit någon som jag ändå kände hyfsat väl och någon som jag ändå, visst det är ju en elev, en lärare. Det är kanske inte samma sak med en familjemedlem. Men ändå som jag kunde känna någon form av tydlig apatisk koppling till. Och det hade ju garanterat fått mig att tveka. Speciellt med tanke på att (ohörbart) min, min första tanke var ju inte att maskera mig. Men se... även när jag sedan hade fått på mig mask, så hade jag ändå bestämt mig att "nej, jag kan inte göra det mot någon jag känner". Det är liksom, det är, det, det är omöjligt. Det kommer jag inte klara av. Jag, jag kommer liksom, jag kommer garanterat att tveka, de kommer ju känna igen mig direkt. Jag hade ju i sådana fall också behövt lämna lektionen och komma tillbaka. Och då hade de ju antagligen känt igen något av mig, även om jag hade maskerat mig väldigt bra. Så, så, så det är nog typ det att. Och om, om, men, nej men kuratorn var absolut ingen direkt ...

TN: Nej okej.

FC: ... plan. Utan det var mest som en slutgiltig förberedelse eftersom att jag skulle testa att klä av och på mig eller testa.

TN: Jag förstår.

FC: I, i en mer öppen miljö. Ursäkta, jag blev bara lite snurrig.

TN: Ja, nej det är ju ...

FC: Det är mest det att allt detta, det är lite svårt att ta. Allt, allt den här, alltså återigen, jag har ju berättat, detta var ju väldigt grafiskt. Och det var absolut inga positiva minnen, så det, det är svårt att ta upp detta i mer än en sak i taget. Det är lite svårt att berätta flytande exempelvis om händelser, exakta händelseförloppet och liknande. För jag ryser lite. Och det,

och det blir jag lite snurrig av.

TN: Okej.

PJ: Fast tanken är ju här också att vi ska berätta för dig vem som var här och vem som ...

FC: Ja.

PJ: ... såg saker ...

FC: Ja, de tär ju ...

PJ: ... och så.

FC: Ja.

PJ: Så att du också vet det och kan få bemöta det och ...

FC: Ja. Ja, jag hade det, jag var fullt övertygad om att det absolut skulle säkert komma ut någon. Och det här var ju liksom garanterat något som skulle höras. Men, men återigen jag, när jag väl var inne i det, så spelade, så la jag knappt någon uppmärksamhet på min omgivning. Jag, jag stirrade i stort sett bara rakt ut i luften. Jag ville inte identifiera någon överhuvudtaget.

TN: Nej.

FC: För det hade antagligen bara fått mig till att ja, åt... återigen det var ju att jag ville ju inte känna någon som helst positiv energi. För att jag har ju, även fast det finns saker med den skolan som jag kan ha kritiserat innan. Men alltså det är ju ändå en skola. Och jag står ju skolan nära. Och det är ju klart det är en stor, det är en viktig institution. Det går 1200 elever. För 1200 elever är det vägen till yrkeslivet.

TN: Ja.

FC: Så det är ju en väldigt viktig sak. Så återigen, ingenting jag hade kunnat beskylla för mina problem eller liknade. För återigen sådana saker tar jag i helst, demokratiskt samtal.

TN: Ja. (Ohörbart) men här, din relation till Sofia Gustavsson?

FC: Alltså jag tycker ju att hon har varit en väldigt trevlig och alltså trevlig, kunde prata med. Sedan hennes ämnen i sig, tyckte jag kanske inte var så där jätteroliga. Men jag tyckt... men jag hade ju ingenting emot henne. Och vi hade ju, ibland brukade jag stanna kvar lite och snacka och komma fram med lite roliga, kunde dra ord, kunde vara skämt, kunde berätta lite roliga historier, kunde bli lite politiska diskussioner ibland. Sedan var det ju så klart, det var ju lugna samtal och med mera. Men jag känner ingen som helst förakt ...

TN: Nej.

FC: ... till henne överhu... överhuvudtaget. Och det var framförallt det som fick mig att liksom överväga, att jag kan inte göra detta på den tiden. För jag hade varit tvungen att göra det i en miljö där jag tydligt kan identifiera mig. Och det, det kommer inte jag klara av att, att så ja.

TN: Men vad var anledningen till att du hade kort, du har berättat att det var en kort tanke,

men vad var anledningen ...

FC: Det ...

TN: ... till att du ville ...

FC: Ja, det ...

TN: ... göra det just då?

FC: Ah, det var i stort sett, det, nej, det var nog bara för att det var tillfälle då det inte skulle vara så mycket folk. Det var sent på dagen typ. Vi snackar från tre till fyra. Så då var ändå de flesta elever ändå på sannolika skäl, hade slutat. Så ja.

TN: Det hade ingenting med lärare att göra?

FC: Absolut inte.

TN: Nej.

FC: Och ingenting med min, nej in... inte på något som helt plan.

TN: Nej gott. Då tycker jag vi ska kika på en annan bild, som vi har hittat i din telefon. Den ser ut så här.

FC: Ja just ja. Den tog jag vid något, nu ska vi se, när står det, 14:08. Jag vet inte, alltså det fanns någon vag tanke om att kanske lägga upp den i något flöde mest för att jag ville liksom förtydliga, alltså precis innan attacken. Mest för att förtydliga att ja, nu har folk sett det här, de kommer att ja, nu har folk sett det här. Mitt lvi är ändå över, det är ändå klart och tydligt. Ja, du förstår.

TN: Men det som du har på dig där.

FC: Ja.

TN: Är det vad du har på dig sedan under attacken?

FC: Jaja. Det är exakt samma.

TN: Exakt samma?

FC: Det är exakt samma.

TN: Ja.

FC: Det är som sagt, här har vi magväskan. Jag sätter yxan så att den sticker ut så att den hänger här. Och sedan är det ju den här täljkniven som sticker ut. Och sedan har vi ju, du ser här, masken. Den och hörselkåporna.

TN: Ja.

FC: Sedan är bara fråga, var hi... jag kommer inte ihåg om jag tog bort den eller inte. Fanns den i kamerarullen eller fa... eller lyckades ni komma åt den på något annat sätt?

TN: Jag vet faktiskt inte var den fanns. Utan vi ...

FC: Ja okej.

TN: ... vi har ju andra utredare som sitter med den biten, med din telefon.

PJ: Det var i din telefon.

FC: Det var, yes.

TN: Men du sa att du skulle lägga det i något flöde?

FC: Ja, alltså jag funde... eller jag hade någon vag tanke om att lägga den precis innan attacken. Mest för att återigen, försäkra om att jag vill inte komma undan med det här. Det här ska inte ske som något mysterium eller något. Jag vill bara komma bort.

TN: Förlåt, vad skulle det vara för flöde?

FC: Nej kanske någon så här, kanske i Snapchat eller något åt det hållet. Den, den (ohörbart) ens privata story. Får jag fråga, har ni fler bilder förresten? För jag fick ju höra också att jag vet ju att jag kommer få kolla på lite bilder från (ohörbart)

PJ: Du kommer få se allt.

TN: Är det några speciella bilder du tänker på?

FC: Alltså jag vet inte, hon den prästen som jag har träffat berättade ju en hel del om ja, bland annat, jag kommer ju bland annat få behöva se en bild, kanske någon bild på brottsoffren. Visst, kanske inte ansiktet då men ja, jag vet inte, något åt det hållet. Och det är mest det jag är lite rädd för. För att nu kommer jag ju behöva (ohörbart) utan mask. Maskens poäng var ju främst att jag dels inte ville att någon känner igen mig. Också för att den skulle skymma allt det potentiella som skulle hända. För det är återigen, jag hade ju inga som helst planer på att göra det på ett utdraget sätt. Jag ville inte tortera någon till döds. Jag ville inte strypa eller misshandla eller något åt det hållet. För då hade jag ju behövt se när hon lider. Det hade varit utdraget. Det här fallet så var jag ju väldigt tveksam. För det är ju klart att an... använda yxa eller sådant, det är ju ganska brutalt. Det kan ju bli väldigt mycket för mig att se, som jag inte, visst jag har, har sett många skräckfilmer och allt sådant men alltså det är ju en helt annan sak om jag skulle behöva bevittna det i verkligheten.

PJ: Vi kommer inte slänga upp några bilder här på det utan att du är förberedd. Det lovar vi dig. Och utan då kommer vi att, om vi, om det är nu så att det ska tittas på något sådant, så tar vi det i lugn och ro. Du kommer vara väl förberedd.

FC: Ja.

PJ: Och du har alltid valet att inte titta.

FC: Ja.

PJ: Då kan, för det, då får din försvarare.

FC: Ja yes. Sedan är, sedan så ja. Sedan vill jag återigen betona, alltså återigen det här, det hade ing... det här med den (ohörbart) den tillfälliga planen på att göra det på en tisdag, det var återigen, det var, det var ingenting som kom. Jag vill betona också att det var, lite granna

så kom det ju inte förrän jag hade liksom, kom hem och mådde så här riktigt jäkla dåligt över det här med övningskörningen. Och att det kändes som att jag fick, hade fått avslag på varenda ett guldmoment i livet. Så återigen, nej återigen, det närmsta jag hade kunnat komma är ju att jag hade ju kunnat försöka utnyttja någon form av ideologi eller beteende som att jag beskyllde någon för mina problem eller liknande. Men återigen, det ligger ju fortfarande i att jag kände sådan himla stress och att jag inte ville leva. Och att jag inte, jag inte ville sträva framåt. Men återigen, jag finner ingenting hos henne som jag hade kunnat ...

TN: Nej.

FC: ... förakta på ett så plan att det hade lett till det här. Återigen, hon är en lärare. Hon hade elever, hon undervisade för, för många är hon en förebild. Och det säger ju sig själv att återigen, såvida jag inte, om jag, om jag, hade jag varit villig att förstöra en sådan här pass stor, om jag hade varit villig att kritisera en sådan här viktig institution eller skola eller sådant, genom våld, då måste det ju ofta finna, för mig så hade det, måste det ju vara, måste det ju då finnas något tecken på att jag strävar framåt, att jag vill ha en samhällelig förändring. Men jag beskyller ingen som helst för mina problem. Jag ty... jag tyckte om Sofia Gus... Gustavsson. Och det var just därför som jag beslutade om att inte göra det. För att, att göra det mot någon som man ändå, ändå känner hyfsat väl, som man träffar mycket och som man har identifierat sig väl med.

PJ: Minns du var det här är? Alltså vilken toalett och ...?

FC: Det är, jag tror det är på den större. Eller jag är inte helt. Jag tror det är på en av de mindre toaletterna. Jag kommer inte ihåg exakt vilken mån... våning.

TN: Mindre toaletterna?

FC: Alltså det, de, det finns ju på våning ett och våning, ja våning två.

TN: (Ohörbart) den i alla fall.

FC: (Ohörbart) se.

TN: (Ohörbart)

FC: Plan, för, för plan, på plan två och plan tre, så finns där ju tre stycken toaletter. De här, vad jag vet, är ju bara för personalen. Sedan vet jag inte om det, om det, på någon utav våningarna tror jag inte ens att det här är toaletten, längst till höger. Men det är, jag tror det är på en av mittentoaletterna på antingen våning tre eller två. Jag kommer inte ihåg exakt vilken.

TN: Okej.

PJ: Men det är du? Alltså det är du som har tagit det fotot?

FC Jaja.

PJ: För jag kan ju inte säga att det är du. Så vi måste, jag måste.

FC: Nej det, det är jag. Det är, det ...

PJ: Det är du som har tagit det.

FC: ... det är fullkom... det är helt och hållet jag.

PJ: Ja. (Ohörbart)

FC: Och det är exakt så jag såg ut.

PJ: Ja.

FC: Det var när, det var förklädnaden som jag hade.

PJ: Och det är den dagen, samma dag som ...?

FC: Det är samma dag.

PJ: Ja (ohörbart)

FC: Nu ska vi se här, nu ska vi se här. Den 21:e mars 14:08. Så det var ju lite tidigt där på eftermiddagen, samma dag. Jag är inte helt, nu ska jag tänka efter. Ja, detta ja, nu när jag tänker efter, det var nog den bilden som jag tog när jag, när en av, under skulptering, skulp... under formlektionen som började tjugo i två, ja tjugo i två, så bad jag ju vid ett tillfälle om att få gå på toaletten. Men det var ju för att jag skulle testa förklä mig igen. Och det jag tror, det kan ha varit då som jag tog den här bilden.

TN: Tog du flera bilder ...

FC: Nej.

TN: ... under dagen?

FC: Nej. Inga, inga fler bilder.

TN: Nej.

PJ: Hur mår du här nu, vad är dina känslor när du står där? Kan du ...

FC: Alltså ...

PJ: ... kan du känna det nu?

FC: Alltså det är ju, det är svårt. Det är bara, det är klart jag befinner mig inne i den faktiska situationen, så det är ju lite lättare förstås. Jag tror nog det är en blandning av att jag är jävligt nervös och att jag känner mig jävligt nere. Jag är lite trött. Sedan är det ju också att jag har ju masken på mig och hörselkåporna, så allt, det känns ju lite som att allting står stilla. Jag vet inte, jag känner mig yr. Väldigt, väldigt yr. Något åt det hållet. Men ändå har jag, men ändå har ja. Sedan är det ju klart att det var ju mycket lättare att upprätthålla fokuset här än vad det var under den faktiska attacken. För jag befann mig ju inte alls i situationen.

TN: Nej.

FC: Det hade ju varit väldigt lätt för mig att föreställa mig att det här ska jag göra. För jag befinner mig ju inte i den faktiska situationen, så jag vet ju inte hur jag, på ett emotionellt plan, kommer att reagera. Att jag, om jag skulle vara glad, om jag är ledsen, om jag är nervös. Och det är ju klart att min, mitt raka svar på hur jag kände under (ohörbart) det var ju nervös och stress. Så ja, det är väl det.

TN: Hur kommer det sig att du inte la ut den i något flöde?

FC: Jag vet, alltså ja. Puh, alltså jag kommer inte exakt ihåg om jag valde att ta bort den eller inte. För om jag tog bort den, så var det ju för att jag beslutade om att, jag vet inte. Jag, jag fick bara för mig att inte göra det. Jag vet inte. Jag fun... jag vet inte alltså någon del av mig funderade ju, för att jag funderade ju som sagt, på att lägga det snap. För där, på en privat story, kan man ju lägga upp det i flöde och lägga till text. Jag funderade på att skriva något enkelt som till, "jag är så jävla trött, så jag orkar inte längre". Något åt det hållet. Något återigen, som ett litet som ett digitalt avskedsbrev. Men det övervägde jag att inte göra. För återigen, alltså att, jag vet inte, jag var väl, jag tror det var någonting med att jag var rädd om att jag skulle hinta om, på något sätt, lite för tidigt. Så grejen var ju den att jag är fullt medveten om att hade någon upptäckt mig och försökt stoppa, lyckats stoppa mig, så hade det ju inte behövt gå så här långt. Det hade ju besparat mig mycket stress. Det hade ju ps... sparat två fa... två familjer och skolan och en massa personer en massa sorg. Men viktigaste av allt, så hade det ju besparat två oskyldiga liv.

Det är ju mest det att återigen, jag var ju så himla rädd för folk skulle tolka mig. Och äv... och vare sig folk skulle se mig som ett monster eller vare sig folk skulle se mig som en person i behov av hjälp eller något åt det hållet. ja.

TN: Du har pratat lite om här om avskedsbrev och digitala. Och du nämnde de videosen tidigare också.

FC: Ja.

TN: Har du gjort några andra (ohörbart)

FC: Nej inga, inga, inget alls. Inget alls.

TN: Utan det är de, du berättade om en video (ohörbart)

FC: Ja, som jag sedan tog bort där jag liksom, alltså det var i sto... vad jag minns så var det i stort sett bara, alltså jag vet inte. Jag, hur alltså, jag försöker ju inte få det till att verka politiskt eller något. För det kanske finns någon (ohörbart) som är frustrerad kring eller något sådant. Men absolut ingenting. Men, men alltså ja säg, jag kommer inte exakt ihåg. För att jag vet, alltså jag vet inte. Alltså jag har dåligt minne. Alltså det fanns, det var väldigt dålig, det fanns inte så mycket kronologisk ordning under det jag säger i videon. Det är mest bara pladder, vad jag minns. Och så ja.

Eller vänta, nu när jag tänker efter. Ja, videon tog jag, tog jag bort. Men nej (ohörbart) den här bilden hade jag nog faktiskt, nej jag tror faktiskt inte jag tog bort den faktiskt. Jag tror inte det. Så att, nu när jag ändå tänker efter, så förvånar det mig inte. För om det hade varit så att jag tagit bort den, att man hittade den (ohörbart) så hade ni väl antagligen hittat min video också. Sedan men när jag, när jag tänker efter, den här bilden lät jag av nå... någon anledning vara kvar. Och jag tror nog att det helt och hållet berodde på att det spelade ju ingen större, det spe... det spelade ingen större roll. Om, om jag ska försöka förtydliga att det här inte var politiskt eller liknande, vem ska jag försöka förtydliga det för? Det spelar ingen roll vad folk tycker om mig. Jag vill bara bort. Så det, så, så det är ju det. Men det är bra att ni bör... har börjat visa bilderna i alla fall. Så att, så att jag kan ...

TN: Bra att du känner så.

FC: Yes.

TN: Du, jag tänkte vi hoppar till något annat som jag är lite nyfiken på bara.

FC: Absolut.

TN: Jag vet att du har pratat lite om incel och så, du har skrivit arbete ...

FC: Ja.

TN: ... om det. Jag tänkte ...

FC: Ja.

TN: ... ser du dig själv som en incel?

FC: Det har jag faktiskt fundering på också. Nej.

TN: Nej.

FC: Alltså jag ser mig inte som en incel på så plan. Alltså det beror ju helt och hållet på. För incel i sig är ju en person som känner en desperation efter att få romantiska sexuella behov tillfredsställande misslyckas. Och på det planer så stämmer jag ju in. Men jag identifierar mig gen... men det är som är lite mer våldsbejakande, det här med incelkulturen och att vi har haft ett fler (ohörbart) vi har haft mera terroråd kopplat till sådana forum. Jag identifierar mig inte med incelkulturen. Återigen ...

TN: Nej.

FC: ... jag, jag, jag känner inte ett, för, jag, vad jag har förstått, det finns ju flera incels som gärna beskyller sik... sina problem på kvinnor exempelvis. De säger att kvinnor, exempelvis han Elliot Roger, han, han beskyller ju kvinnor. Säger att "de är attraherade till fel typ av man. Vi lever inte i stenåldern längre. Kvinnor borde gå efter de mer intelligenta gentlemännen som jag". Jag identifierar mig inte med dem på något som helst sätt. Och jag beskyller ingen annan för mina proble... problem. Det ligger helt och hållet i mina händer. Oavsett om samhället har behandlat mig illa eller inte.

Jag har inte heller varit inne på något, min kurator har ju frågat mig vid något tillfälle, det var långt innan det här, om jag har varit inne på typ dark-web eller något forum. Nej, det har jag inte varit. Jag har läst om incelfenomenet för jag har använt det som källor. Jag har läst om kände attacker. Jag har läst om, jag har ju läst boken också. Men det var liksom, det kom ju långt innan, långt innan det här liksom. Jag, jag började ju mitt arbete långt innan, om incelrörelsen långt innan det här.

TN: Är det något mer incel som du kan känna igen dig id?

FD: Alltså nej, förutom att jag är en man och att jag är heterosexuell och att jag har haft en del problem när det kommer till min relation gentemot det andra könet och hur jag betett, och hur jag har känt mig. Det nej, förutom det så finns det inte mycket. För att visst, alltså jag kan väl, det finns väl inceldrag som stämmer in på mig personligen, på hur jag mår och hur min livssituation, hur det har sett ut genom mitt liv. Många har ju dessutom tampats med mobbning och liksom retande och socialt utanförskap och det. Det kan också stämma överens på mig. Men återigen, jag identifierar mig inte med incelseologin. Jag har, jag har ing... jag, jag har ingenting emot, jag, jag är inte kvinnohatare, jag beskyller inte kvinnor. Återigen, när

jag stod där utanför toalettdörren, alltså jag förberedde mig på det värsta. Det kanske är en tatuerad muskelknutte på 1.90 som kommer ut. Hade inte haft en chans. Eller något, i något åt det hållet. Hade inga som, återigen ja sedan var det ju det också att, det kanske (ohörbart) men jag sa inget, jag sa ju inte heller någonting under attacken. För jag ville ju inte på något sätt försöka kommunicera. Återigen, det handlar ju inte alls om att jag ville tortera någon på nå... till döds. På ett sådant här direkt sätt, att jag säger någonting och sedan gör jag det. Återigen, jag ville bara, jag ville bara skära av. Jag ville bara skära, jag ville bara kapa bort mig själv från ve... från ve... från verkligheten. All glädje jag känt, alla positiva minnen. Återigen, det har jag ju försökt göra under en väldigt, väldigt lång period. Och så har, och så har jag antagligen med tiden, bara blivit mer och mer desperat.

Sedan är det ju klart att min relation till det andra könet, alltså den frustrationen, det är klart att den har undan, det är klart att den är någonting som i gradvis kanske har legat i mitt mående så klart. Det är ju klart, hade, det fanns ju exempelvis en tjej som jag träffade på Tinder eller fanns flera stycken. Eller det fanns en tjej som jag började skriva med på Snap. Det var då faktiskt i julas, den 24:e december förra året. Och då mådde jag ju tillfälligen lite bättre. Under en lång period så skrev vi till varandra på Snap och liknande. Så det underlättade. Jag märkte att jag mådde så mycket bättre när jag pratade. Men och andra sidan så är ju klart elektronisk kommunikation är ju inte samma sak. Det fanns en annan tjej som jag träffade också, som jag hade skrivit med. Men hon slutade svara på mig helt och hållet. Jag vet inte varför. Men sedan återigen, jag vill inte, jag har ing... känner ingen som helst skäl med att dra in henne i det här. Eller att jag beskyller henne för det som hänt.

TN: Nej.

FC: Jag minns faktiskt också att dagen då attacken skedde, så kollade jag min mobil. Och så såg jag fanns ett meddelande från den här tjejen. Alltså hon som jag träffade i julas först då. Men jag ville ju inte, jag valde ju att inte svara för jag ville ju inte känna någon som helst positiv energi. Jag mådde ju bättre av att prata med henne. Sedan är det ju som sagt återigen den att, när jag har varit på dåligt humör, så är jag icke väldigt, så är jag knappt kommunikativ. Jag vill knappt vara ärlig med hur jag känner eller liknande. Och när jag har mått bra så är det ju tvärtom. Till och med ibland är det så mycket att jag knappt kan kontrollera hur jag känner. Liksom jag, jag har svårt att liksom gå tillbaka och förstå, vad är det som gör att jag mår bra, kan jag plocka ut någonting nu som jag kan sätta i en annan situation där jag kanske mår lite sämre, så att jag har någonting som gör att jag ändå kan upprätthålla mitt välmående. Men ja, det är lite så. Och även, så det handlar ju väldigt mycket om det. Sedan är det ju klart att alltså jag, någon del av mig hade ju säkert någon sida här att man undrar alltså återigen, att jag har fått denna bild, en väldigt selektiv bild av hur jag ska bli uppmärksam. Att om jag skulle göra detta och folk blir uppmärksam, det är ju klart att det säkert fanns någon liten sida som, på ett lite mer irrationellt plan, var nyfiken kring hur folket kände, skulle reagera. Men det är ju klart, det var ju inget jag, jag tog positiv energi av. Utan det var ju klart att när attacken var över och jag började gråta, då tänkte jag ju så klart på alla jag hade kommunicerat, med alla jag hade lyckats komma nära, min familj och liknande.

För då, jag har ju insett också att, jag har ju försökt förtränga mina emotionella sidor under en så pass lång period. För jag vill inte känna någonting. Jag har, och det började ju för rätt bra tag sedan. Alltså det började ju med förr. Det har nog gått tillbaka så långt som när jag först började få självmordstankar. Och det är flera år. Men det är klart, jag har ju inte kunnat förtränga en sida av mig som är fullkomligt naturalistisk. En sida som jag ändå liksom, den avgör ju, till stor del vem jag, en, en grundtrygghet. Så ja, så ja.

TN: Ska vi se här.

FC: Sedan återigen, det här med potentiell liksom, syftet kring nyfikenhet, kring hur folk skulle reagerade, det var ingenting som jag minns att jag aktivt tänkte. Utan det var nog mer någon, återigen någon indirekt känsla av att all den frustration jag känt att jag, återigen nu har jag inte haft så mycket sociala kontakter som jag har känt mig liksom välkommen kring eller som jag har ork... orkat vända mig till vid alla, under alla omständigheter. Återigen, det har ju lett till att jag har fått väldigt svårt att kontrollera lite. Ja, lite svårt att kontrollera liksom hur jag agerar hos andra. För det har varit väldigt mycket så också att, under en lång period, det här är någonting som min pappa har varit, pratat med mig mycket om, att när jag har, när jag är, ibland så har det varit så att när jag har varit si... sociala situationer så är jag jätteivrig. Jag känner att jag måste prata konstant annars vill inte folk vara med mig. Att jag måste återigen, jag måste bemästra situationen till 100 procent på en gång. Och det är, och sedan återigen, när jag mår dåligt så vill jag inte socialisera mig överhuvudtaget. För återigen, då vänder jag ju mig till de här impulserna och känslan av att jag är frustrerad, att jag inte, att jag lika gärna inte hade kunnat finnas till. För det är lite det som är grejen också att, allt det jag har sökt på liknar fasansfullt. Den enda tanken jag kan komma ihåg var ju att jag är inte de här personerna, jag stöttar dem inte. Men om jag ändå ska dö, alltså i bör... i grund och botten, början, ta mitt liv. Återigen, det började (ohörbart) långt innan det här så, så hade jag lika gärna kunnat vara de här. För jag vill inte känna något positivt. Jag har varit lite som en, ni vet Harry Potter, sådana dementorer typ. Ja, det är en, det är en, en sådan varelse som suger ut positiva minnen och gör folk galna. Ja den, den läm... man kan säga att den lämnar dem som ett tomt skal. Jag har varit lite som en dementor åt mig själv. Jag har liksom, jag har liksom sugit ur, försökt suga ut all positiv, alla positiva känslor, alla positiva tankar, alla hälsosamma tankar. Så ja, så yes.

TN: Du, jag tänkte så här, du har ju berättat om de videona som du eller videos som du spelade in under söndagen.

FC: Ja.

TN: Det är nämligen så här att vi har hittat de videon.

FC: Har ni?

TN: Och både jag och Pierre har tittat på dem.

FC: Okej.

TN: Och vad tänker du om det?

FC: Ja just det, jag glömde ju säga att vad jag tror det var kanske en två videos. Ja, men jag har dåligt minne exakt. Ja, det var typ, jag tror det var typ två stycken var det vad?

TN: Mmm.

FC: Ja, ja. Ja, ah jag har dåligt, ja nej men då var, för jag misstänkte då ocks... lite också att det var lika bra att jag skulle nämna det också. För jag hade glömt att göra det tidigt. Och då, om ni då skulle hitta den sedan och att jag inte har sagt någonting, så förstår jag att det hade kunnat väcka lite frågor. Ja yes. Har ni något speciellt ni vill säga om det eller lite frågor?

TN: Nej, men jag tänkte om innehållet där.

FC: Ja.

TN: Är det någonting du vill berätta om innehållet?

FC: Alltså det, alltså jag säger ju en del saker jag stör mig på i samhället och lite saker, så här tankar som jag har och liknande. Men i stort sett, men alltså hela poängen är ju att jag känner mig som ett avskum, att jag inte vill leva längre. Och att jag vill hamna bakom lås och bom. Det är ju det som är grundinnehållet.

TN: Okej.

FC: Sedan känner jag att själva tanke (ohörbart) desorienterade. Så det är lite så. Jag har lite, jag hade själv, när jag väl testade, jag testade att lyssna på dem vid något tillfälle. Jag tyckte att själva tankeströmmarna var väldigt svårt att uppfatta... uppfatta själva innehållet så här, på ett linjärt plan. Yes ja.

TN: Men i videon så nämner du ju, då nämner du ju om att tanken var att genomföra det på tisdag.

FC: Ja vid nå... ja det är ju, precis. Ja, det var ju precis vid det till... ja det var ju i precis i början. Det är ju precis i bör... det är ju då precis i början, som jag spelar in det här. Så ja.

PJ: (Ohörbart) berätta lite, var spelade du in det? (Ohörbart)

FC: Men jag spelar in det, jag spel, jag spelar in det på mitt rum. Och det var någon gång under eftermiddagen. Eller i någonstans där. Jag kom, jag kommer inte ihåg exakta klocka och det kollade jag inte så mycket på. Men jag sitter inne på mitt rum, det vet jag.

TN: Minns du hur du spelar in den?

FC: Ja, det var vanlig mo... ah, det var mobilkamera.

TN: Okej. Det är så här att i, i början av ena videon, så nämner du så här att, att det skulle vara minst två döda, förhoppningsvis fler.

FC: Ja, alltså min tanke var ju i stort, det var i stort sett mest hur jag lite tänkte kring att det spelar ingen roll exakt hur det blir. Jag, jag vill bara komma bort från det hela. Sedan var det ju säkert någon vag tanke om att, jag ursäktar om jag var lite (ohörbart) Alltså jag var ju, jag hade ju en tanke om att, om det blev minst en eller två personer omkom, så skulle det ju garanterat vara så att jag försvann från samhället, jag skulle aldrig komma ut igen och. Så den tanken fanns men jag hade inte exakta tankar på exakt hur det skulle bli. Sedan förstår jag inte vad det hel... sedan, sedan förhoppningsvis helt fel. Och sedan är det ju klart att när jag väl satt där framför (ohörbart) då befann jag mig ju inte i situationen. Jag visste ju inte exakt hur jag skulle känna. Så det var ju väldigt lätt för mig att få för mig det, det ena och det andra. Jag mådde ju så klart inte bra när jag satt där. Men jag visste ju inte hur jag skulle känna i faktiskt, den faktiska händelsen. Så ja, yes.

TN: Du säger att det var två, där säger du att du hoppades eller du sa att det skulle vara två stycken döda.

FC: Ja.

TN: Det slutade med två stycken offer.

FC: Ja, alltså ja, alltså jag vet inte. Jag tror nog det var bara någon vag tanke om att det är väl,

jag lär väl inte liksom, alltså jag var ju väldigt tveksam på om jag skulle kunna hålla på särskilt länge. Så två kändes ju bara lite som att det skulle ju bara vara något åt det hållet. Det var väl bara någon vag tanke om att jag, om jag fick till minst de här två, minst två personer, så skulle jag försvinna. Ja, något åt det hållet. Ursäkta, jag blev bara lite stressad.

TN: Ja, det är okej. Ta din tid.

FC: Alltså jag är bara (ohörbart) Det var lite samma som jag vill inte, jag vill inte ge intrycket av att jag är ett monster. Nu är jag ändå här och försöker vara samarbetsvillig. Det är ju det.

PJ: Och det är därför vi ska lägga fram det till dig. För nu, det finns ...

FC: Ja.

PJ: ... de här inspelningarna finns. Och där, och då är det viktigt att du säger hur du tänkte och hur du resonerade.

FC: Sedan, ja för det är lite det som är grejen också att, jag sa det i förr... för något förhör, tidigare förhör så be... bestämde jag mig för att ta upp det. För att jag misstänkte att de kommer ju säkert hitta det (ohörbart) De kommer ju säkert hitta det på något sätt ändå. Sedan återigen, jag förstår också att det hade ju varit lite så här, att om jag försökt gömma information eller liknande. När jag spelar in det här, så återigen, så hade jag ju helt annan utgångspunkt än hur jag känner nu. Jag hade ju utgångspunkten av att jag aldrig skulle komma ut igen. Det spelar ingen roll vad folk tycker om mig. Om de tolkar det som politiskt, ideologiskt. Om det, om det är någon personlig motivation om någon jag hatade eller något åt det hållet, ja.

Sedan minns jag att jag nämner ju så klart lite saker kopplade lite det här till incel och det. Men inte att jag stöttar rörelsen, vad jag minns. Det är typ bara att jag nämner liksom ah, det är mest babbel om typ hur jag tänker kring psykologi och liksom hur man reagerar. Så ja, så ja.

TN: Ja precis. Men du gick in på det själv här. Du nämner ju bland annat Marko Sonar i, i videon.

FC: Kan du nämn, kan du säga vilka? För jag kommer inte ihåg så jättebra själv.

TN: Du nämner bland annat Elliot Rogers, (ohörbart)

FC: Ja, det är kända incelare. Och bara nämna, och så bara nämner jag efter liksom det, sett i relation till det.

TN: Minns du själv vad du säger?

FC: Nej, inte så jätte, inte så jättebra. Det enda jag kan säga att jag är, jag är tydlig med att jag har ingen som helst stöd för dem.

TN: Okej.

FC: Inte på något plan. Jag är fullt medveten om att, alltså om jag hade kunnat, det närmsta jag kan säga om det här med ideologi är att jag hade ju återigen, kunnat försöka utnyttja någon ideologi och beskylla samhället för mina problem. Men jag är fullt medveten om att då ligger där ju ändå alldeles för mycket känslor i det hela. Och om jag återigen, ha... (ohörbart) politiska åsikter jag har haft, att jag har liksom till stor del har försökt hålla emot detta. Det

innebär ju så klart att om jag skulle på något sätt skulle känna att jag har åsikter som rättfärdigar en sådan här attack, så går jag i konstant emot mig själv. Och det är lite så det, jag tror det var lite därför också som jag kände att jag tog bort videon. För att det är inte lönt att försöka få ut någonting. Så klart, ingen kommer ju ändå att lyssna.

TN: Men du säger, du avslapp... avslutar faktiskt videon på detta sättet. Och det är att, du nämner då (ohörbart), Alek Minassian och en som heter Dimitrios.

FC: Ja, ja, ja.

TN: Pagourizis att ...

FC: Ja.

TN: ... ditt dåd, som du kommer genomföra, exemplifierar deras.

FC: Ja alltså det blev, alltså man kan säga att jag har ju tolkat deras attacker som att det är mycket frustration, känslor, utanförskap bakom det. Att det finns, återigen det finns drag som de har känt som jag kanske har känt. Sedan och andra sidan, jag känner ju inte någon som helst stöd för dem och jag, jag tänk... jag beskyller inte samhället för mina, för mina problem. Sedan är det ju klart så att exempelvis han Dimitrios Pagourizis, ett av hans dödsoffer var ju en tjej som han hade ofredat i flera månader och försökt få henne till att verka som att bli hennes, ja bli hans flickvän. Och hon var ju ett av de dödsoffren som jag tror råkade ja, allra värst ut. Alltså han pekade specifikt ut henne. Jag hade ju inte någon aning om vem jag skulle bemöta. Sedan är, så ja. Ursä... ursäkt att jag har lite svårt att, mitt hjärta bultar jävligt snabbt just nu.

PJ: Ta det lugnt.

FC: Jag är bara så jäkla rädd.

PJ: För vad, för vad?

FC: Alltså jag, jag vill ju inte bli tolkad som ett monster. Alltså det, jag är jävligt glas att ni tar upp allt det här. Och jag har ju försökt liksom ta upp allt det som jag minns att jag gjorde men inte har lagt så mycket energi på för övrigt. För jag vill ju inte att det ska komma upp som att jag har liksom försökt gömma det eller något åt det hållet. Ja så.

PJ: Du, du hörde väl precis vad Ted säger. Det är sällan vi har folk, vi sitter som, ja som är misstänkt som berättar och är så med... och medgörliga som du har varit här. Det ska du ha klart för dig.

FC: Men jag vill bara fråga, alltså tolkar ni mig liksom som att jag är en som stöttar sådana här personer?

PJ: Vi, vår, det är inte vårt jobb.

FC: (Ohörbart)

PJ: Vi ska bara, vi ska bara hitta saker, vända ut och in på det. Lyssna på dig, vad du har att säga.

FC: Ja alltså ...

TN: Vi vill ju höra din sida av det hela.

FC: Ja.

TN: Det är därför vi liksom, precis som Pierre sa, att vi ...

FC: Ja. Ja för återigen, grejen var ju den att alltså jag tog ju bort videon. Men det handlar ju framförallt om att det spelade så, jag förstår att det kan gå att tolka som att jag försökte gömma potentiella motivet som. Men det är ju mest det att jag strävade ju inte framåt på något sätt. Jag visst, jag trodde ju att jag skulle bli inspärrad och aldrig få kommunicera med omvärlden igen. Mycket av det som jag har förstått nu, hade jag inte ett knyst om. Min syn på brott och straff var väldigt, väldigt skev. Just då också, jag hade också tanken att, om jag klyver två liv, varför ska jag själv få leva då? Varför ska jag inte, så det var ju lite, det var just det som var grejen också, att antalet, när det kommer till antalet offer, ja jag hade nog någon vag tanke när jag tänker efter om att, om jag dödade minst en person eller två liksom, så är det fast beslutat att ja, mitt liv är över. Liksom för återigen, alltså jag kommer, ja aldrig kunna kommunicera med omvärlden igen. Inte min familj. Så ja, det var.

TN: Men var det viktigt att det var mer än en person?

FC: Ja, (ohörbart) ja alltså nah, alltså jag tror inte jag såg det som namn... särskilt angeläget. Och därför, alltså grejen är ju återigen att, allt det jag säger i videon, det är ju mest ord. Det är ju så lätt för mig att få ut det. För jag befann mig ju i ett, jag mådde ju inte br... bra på något sätt. Men jag visste ju inte alls hur jag faktiskt skulle befinna mig om jag fick det, om jag, hur jag skulle agera. Om jag faktiskt befann mig i en sådan här situation. För återigen, jag styrdes ju av hur jag mådde i stunden. Då var jag deppig, jag var på dåligt humör med mera. Så det handlar ju, så det handlade ju, men jag, och det var ju inte alls de typ, det var ju klart de känslorna jag kände när jag fan... befann mig på plats. Men de var ju tusen gånger starkare. Jag har ju aldrig vu... varit i, ens i närheten av en sådan här situation tidigare. Så det är ju, så det är väl mest lite det att, om det skulle framstå något politiskt så tror jag nog till stor del det bara är att någon av, del av mig, det är lite som sagt att det närmsta jag kan komma fram till, det är ju att jag försöker vän... alltså att jag kanske försökte tvinga mig själv att vänja mig vid någonting som jag finner ytterst irrationellt. För att jag inte vill känna något som helst positivt.

Återigen, det är ju, min pappa har ju berättat lite också att det är väl inte ovanligt att sådana här attacker sker, utförs av människor som mår dåligt, är för rädda för att ta livet av sig själva eller som vill ta livet av sig själva eller så vill man att polisen gör det. Och så beskyller de andra för sina problem. Och så utnyttjar de politiska ideologier. Även fast det kan finnas så mycket mer än just det bakom själva attacken. Så min pa... jag har ju förstått den sidan av mig själv, så det kan, det närmsta jag kan komma fram till var att jag kanske försökte utnyttja någonting. Men återigen, i stort sett så handlar, det spelar ju ingen roll för mig. Jag har ju förstått att (ohörbart) jag personligen stöttar ingenting. Jag hade inte velat vänja mig vid en ek... extrem våldsbejakande ideologi om jag ens ville.

TN: Nej.

FC: För jag har alldeles för mycket att förlora. Jag har, återigen jag har ju ingen grupp jag har haft kontakt med som kan besvara de här värderingarna. Hade jag haft det, så hade det varit lättare. Men jag har ju inte ens funderat på det. Så jag vill ju inte blanda in någon annan i det här. Jag vill ju förtydliga om att det är jag som det handlar om. Det är jag det handlar om. Det är mina problem. Ja.

TN: La du ut videon någonstans eller skickade den till någon?

FC: Nej, nej.

TN: Ingenting sådant?

FC: Jag kanske hade någon vag tanke på det i början. Men alltså det, återigen ...

PJ: Det är ganska viktigt. Inte, alltså bara för att vi vill inte att den ska, vi vill inte att ditt anse... att det ska spridas. För det blir viral. Det går jättefort.

FC: (Ohörbart)

PJ: Om sådana saker kommer ut. Och sedan tappar man kontrollen över det. Och det ...

FC: Ja.

PJ: ... är ju dels för förundersökningen men väldigt mycket för din skull. Så, alltså har du spridit den så ...

FC: Nej, det har jag inte gjort.

PJ: Nej.

FC: Jag har inte, jag tog bort. Det var, det var till stor del därför, alltså jag tog ju bort dem. Sedan un... sedan un... men jag är lite glad också att de hittade den, så att det inte skulle gå, och i, ja så att den skulle gå osett. Så ja. Återigen alltså, jag försöker bara vara så samarbetig som möjligt för att ...

TN: Det vet vi. Det är tydligt också. Men var, var tanken eller var, var tanken att lägga ut det, om du skulle lagt ut det?

FC: Det tror jag inte jag tänkte, så jag tror inte jag tänkte så mycket på det i detalj. Det var nog bara enkla tankar. Det var nog bara någon enkel vag tanke. Som återigen alltså, jag hade de här videona kanske ja, varje video är, de är väl närmre åtta minuter eller något sådant vad (ohörbart) något åt det hållet. Så det var ju knappt en halvtimme då detta pågick. Och det är klart alltså, den stora delen så jag kunde ju inte smida liksom linjära planer eller något åt det hållet. Sedan är det antagligen, återigen det här, jag sa förhoppningsvis fler, det var i stort sett antagligen bara någon, det var väldigt (ohörbart) vad jag tänkte, så var det ju så klart att jag befann mig ju inte på plats då, så jag visste ju inte hur jag själv skulle känna. Det var ju väldigt lätt för mig att få för mig att jag tänkte att oj, förhoppningsvis det. För jag mådde ju absolut inte bra när jag befann mig, men jag hade ju inte en aning om hur jag faktiskt skulle känna mig när jag väl befann mig på plats. Det var ju det som också gjorde att jag hade en så pass stor tankekonflikt, konstant. För återigen alltså, jag försökte ju övertyga mig själv att, alltså du har inte mentaliteten till att kunna göra detta (ohörbart) eller något åt det hållet. Men jag (ohörbart) verkställa det liksom på något plan. Det finns så många tankar jag har varit medvetna om. Men jag har inte alls liksom velat använda mig av och verkställa i praktiken på något sätt. Ja.

TN: Och in i videon så nämner du att det här är din sista video.

FC: Ja, det var min, alltså min tanke var ju ursprungligen att jag skulle ta med mig någonting ja och hänga mig med i skolan eller att jag kanske eventuellt skulle använda kniven till att sticka. Och sedan hade jag ju någon sista tanke om att, lite likt han Anton Pettersson, att

liksom låta polisen göra jobbet, låta polisen skjuta mig. Att jag kanske inte skulle attackera polisen men jag kanske skulle agerat på ett hotfullt sätt. (Ohörbart) trigga, ja typ trigga an... en res... en viss respons. Så ja. För jag kan ju förstå också att det finns de som drar paralleller mellan den här attacken och, och det som hände i Trollhättan. För det är ju klart att han ski... Anton Lundin Pettersson, han skickade ju också avskeds... ett litet avskedsbrev till någon kompis och någon mamm... och till sin mamma. Han var också maskerad. Det var också en attack. Det var en skolattack. Det var en attack där gärne... det var en attack där gärningsmannen kom in på nära håll och använde sig av fysiskt snarare än om det hade varit en skjutning eller något åt det hållet.

Ja men åter, sedan är det, sedan vet jag ju inte exakt vad han tänkte. Han, vad jag vet, hade ju ett politiskt motiv. Och han valde ju ut sina offer specifikt. Jag hade inga som hels planer. Alltså, sedan var det väl säkert någon som, när han, när jag hade dödat två personer, dels var jag ju rätt säker på att jag inte skulle orka fortsätta. Sedan var det ju, så min tanke också att, jag har dödat två personer. Det finns inga som helst, dels fanns det inga skäl. Alltså återigen alltså, jag vet inte, det är gjort, mitt liv är över. Jag har säkerställt att mitt liv är över. Så det var väl något åt det hållet. Sedan återigen, mycket av det pratet som jag hade i videon, det var ju väldigt, väldigt lätt för mig att säga. Det är ju bara, för det är ju mest ord. Det är ju inte ja, ja, så ja.

TN: Men du säger att det är sista videon. Har du spelat in fler, andra videor tidigare?

FC: Nej.

TN: Som har sett ut så här.

FC: Nej, nej det, det är liksom, det var mer som sista videon med, på mig alltså, sista kanske sista ...

TN: Okej.

FC: ... meddelandet, sista gången samhället hör ifrån mig.

TN: Ja.

FC: Nej, jag har inte spelat in några sådana videor alls.

TN: Och tidigare, du har inte skickat några andra videor till någon folk eller ...?

FC: Nej, nej.

TN: Meddelande eller så?

FC: Inget, inget.

TN: Nej.

FC: Nej, inget som helst.

TN: Nej.

FC: Sedan är det ju klart att, det är klart att på Discard så har jag ju samtalat med en kompis. Och visst, det har varit en del politiska samtal. Men ingenting ...

TN: Nej.

FC: ... med anknytning till detta. Inte på något plan. Senaste gången jag minns att jag hade någon ja, jag har liks... oavsett vad, alltså det har ingen tydlig anknytning till det här.

TN: (Ohörbart) Enligt Jo... Rogers, vad jag har sett så, han spelar också in en video.

FC: Det gör han. Ja, alltså, jag minns faktiskt att dagen, nu när jag tänker efter, jag minns faktiskt att jag kollade på några av hans videos dagen innan. För att de är jävligt deppiga att kolla igenom. Det har lite att göra med att jag ser en person som, jag vet inte, han går omkring och liknande. Verkar som en normal människa. Visst, hans åsikter och tankar är ju fullkomligt ja väldigt då... är ju väl... är ju helt omöjliga att begripa. Men, men så vet man att den här personen ko... snart kommer att vara död eller liknande. Så det är lite när man vet att någonting är tidsbestämt. Det är hur jag känt i alla fall.

Det fanns säkert någon vag form av inspiration därifrån men inte utifrån hans ideologi. Det finns säkert någon omedveten form av inspiration jag har fått från, lära känna gärningsmän. Men inte från deras ideologier på något som helst plan. Del, alltså återigen så videon handlar ju till stor del om att jag nämner ju att jag gör det här. Jag, jag vill inte leva längre. Jag gör det här, mig ska ni förakta. Jag är ett avskum. Det ...

TN: När kollade du på de videona på Elliot?

FC: Det kommer jag inte exakt ihåg. Sedan lä... sedan testade jag att läsa hans manifest då också. Och det är också, det, det, det är bara pladder. Jag får så jäkla mycket kalla kårar av att läsa det. Det, dels är det ju väldigt långt. Och sedan ja, något åt det hållet. Ja det ja det, det, det är mest pladder. Det är obegripligt, om du frågar mig.

(Tystnad, 01:24:08-01:24:37)

FC: Jag, jag vill bara nämna en sak också. Min skola, grejen är ju den att det, jag, jag minns att i videona så uttrycker jag ibland lite kritik mot typ så här, jag vet inte, eller någonting mot rad... radikal-feminismen eller något åt det hållet. Alltså, för jag tycker att det är vinklad diskussion kring själva liksom incel-fenomenet. Och det är mycket som jag har läst argument i själva, själva boken av Karkowski. Men återigen, den läste jag liksom långt innan det här. Det var ju en del i mitt gymnasie-arbete. Det var ju därför jag lånade den.

TN: Ja.

FC: Och, hur ska jag förklara det, och visst min sko... och det är ju klart att min skola, är ju väldigt mycket så här, det är väldigt mycket värdegrund och liknande. Rättigheter och sådant. Sedan vill jag betona att, att det fanns vissa saker som jag ibland tyckte var, jag tycker inte att de var dåliga. Jag tyckte bara ibland de kunde vara lite påtryck... (ohörbart) lite så här styntiga och lite så här på... inte påtvingade men alltså lite så här, ner, nergrävda (ohörbart). Det var någonting som jag fann lite konstigt. Det var långt innan det här. Så det var ju, så jag återigen, finns ingenting jag föraktar med skolan som jag tycker hade kunnat rättfärdiga en sådan här attack. Återigen, det är en stor institution för många. För över 1200 personer så, eller för över 1000 personer är det en, är det ju vägen till yrkeslivet. Tidigare utbildning. Det finns ju så många program som går här. Återigen, det finns ingen ideologi jag stöttar som rättfärdigar att ge sig på en så pass stor institution. Sedan förstår jag också att det kan ju vara ett vanligt argument att, hade någon (ohörbart) det var ett argument mot skolan så det är ju klart att då är det ju inte så konstigt att du inte valde ut dina offer särskilt tydligt eller liknade. Men och det finns ingenting jag föraktar med den skolan som jag tycker rättfärdigar. Alltså

liksom för jag vet att det är en stor institution. Det finns inga skäl att man bara kan ändra på det. Om man, vill man, om jag hade velat ha en förändring på den här skolan, så hade jag ju kunnat tänka mig att då blir (ohörbart) samhällelig reformation. Eller att man har det i demokratiskt samtal. För återigen, detta syf... för åter ja. För återigen, alltså jag är ju fullt medveten om att, att jag, att jag använde våld och så liksom, det grundar ju sig i stort sett bara på att jag var livrädd för att lämna min bekvämlighetszon. Och jag ser ju inte alls det som särskilt, jag känner att det är ingen politisk sida av mig. Det finns jättemånga åsikter jag har haft som går ut, där jag i stort sett försöker, jag talar emot mig själv väldigt mycket liksom, säger att man måste tänka lite så här hälsosamt och inte gräva ner sig i sina sorger. Det mår man aldrig bra av. Men återigen, det är ju på, jag intellektualiserar ju väldigt mycket. Jag säger ju "man" snarare än "jag gör så här" eller liknande. Ja så yes.

TN: Du pratar lite om man och kvinna också.

FC: Ja just det.

TN: (Ohörbart)

FC: Ja det är lite, ja det är, det är lite olika diskussioner kring det här med liksom mäns situation, kvinnors situationer. Det är lite så här frustration över diskussioner vi har eller att vissa pratar bara om män, vissa pratar bara om kvinnor. Men återigen, ingenting som jag tycker rättfärdigar en sådan här, här aktion på, på något plan. Sedan är det ju som sagt, alltså min grundtanke, min grundprincip, vad jag minns, var att jag ville med videon, det var väl i stort sett bara att uttrycka liksom "jag utför det här, det är jag som står bakom det här. Beskyll ingen ideologi eller någon politisk ledare eller någon politik, politisk grund för det jag har gjort. Det är jag du ska förakta. Ingenting annat".

(Tystnad, 01:28:07-01:28:47)

TN: Nej, jag vet inte om (ohörbart) klockan börjar närma sig.

PJ: Ja.

TN: (Ohörbart)

PJ: Nej. Det var det här ... vi ska så klart titta på de inspelningarna. Men det gör vi inte idag.

FC: (Ohörbart) redan gjort det.

PJ: Jo, men ni ska få titta på dem tillsammans.

AE: Jaja, jaja.

TN: Tillsammans.

PJ: (Ohörbart)

FC: Ja okej.

PJ: Så där kanske du kommer på någonting som, som ...

FC: Sä... säkert. Jag har ju väldigt dåligt minne för detalj. För återigen, det var inga strukturerade ...

TN: Nej.

FC: ... video-inspelningar.

PJ: Men idag var tanken att du skulle få ko... kommentera den här bilden och det tycker jag att vi har gjort. Att du skulle få veta vilka vi, vilka vittnen som har sett händelsen.

FC: Okej. Så det var inte bara några som hörde och (ohörbart)

PJ: Nej. De här, de här har ju sett vad som händer. Och hon Anna där, hon öppnar ju dörren. Hon är ju väldigt, väldigt nära dig. Fast du ser (ohörbart)

FC: Det märker inte jag.

PJ: Nej.

TN: Nej.

PJ: En ...

FC: Om jag, och om jag gör det så bryr jag mig inte om det.

PJ: Nej.

FC: Eller jag vill inte bry mig om det. Sedan är det klart, jag undrar ju verkligen vad som hade hänt om jag hade fått syn på henne under attacken. Och ja, det är ju klart, det som jag undrar väldigt mycket, att undra vad som hade hänt om jag hade gjort som jag tidigare, i början, fick för mig. Det vill säga att jag inte skulle ha någon mask. Det är jag ju väldigt, väldigt, väldigt, det undrar jag verkligen kring.

PJ: Nej, och sedan har vi pratat om det här med incel. För det är, det känns ju som att det är någonting vi behöver borra i och se vad vi kan, eftersom ...

FC: Ja, jag för...

PJ: ... du har gjort detta här. Och jag, vi vill lyssna på dig vad du, hur du ...

FC: Jag förstår.

PJ: ... hur, om du def... vad du definierar en incel och vad ...

FC: Ja.

PJ: ... vad du tycker om det och så.

FC: Ja, jag förstår.

PJ: Ja.

FC: Jag, det jag förstår, jag förstår er och jag stöttar det beslutet i allra, allra högsta grad. Återigen, ni får ställa vilka frågor ni vill.

TN: Nej. Är det något annat du tänker på, Fabian?

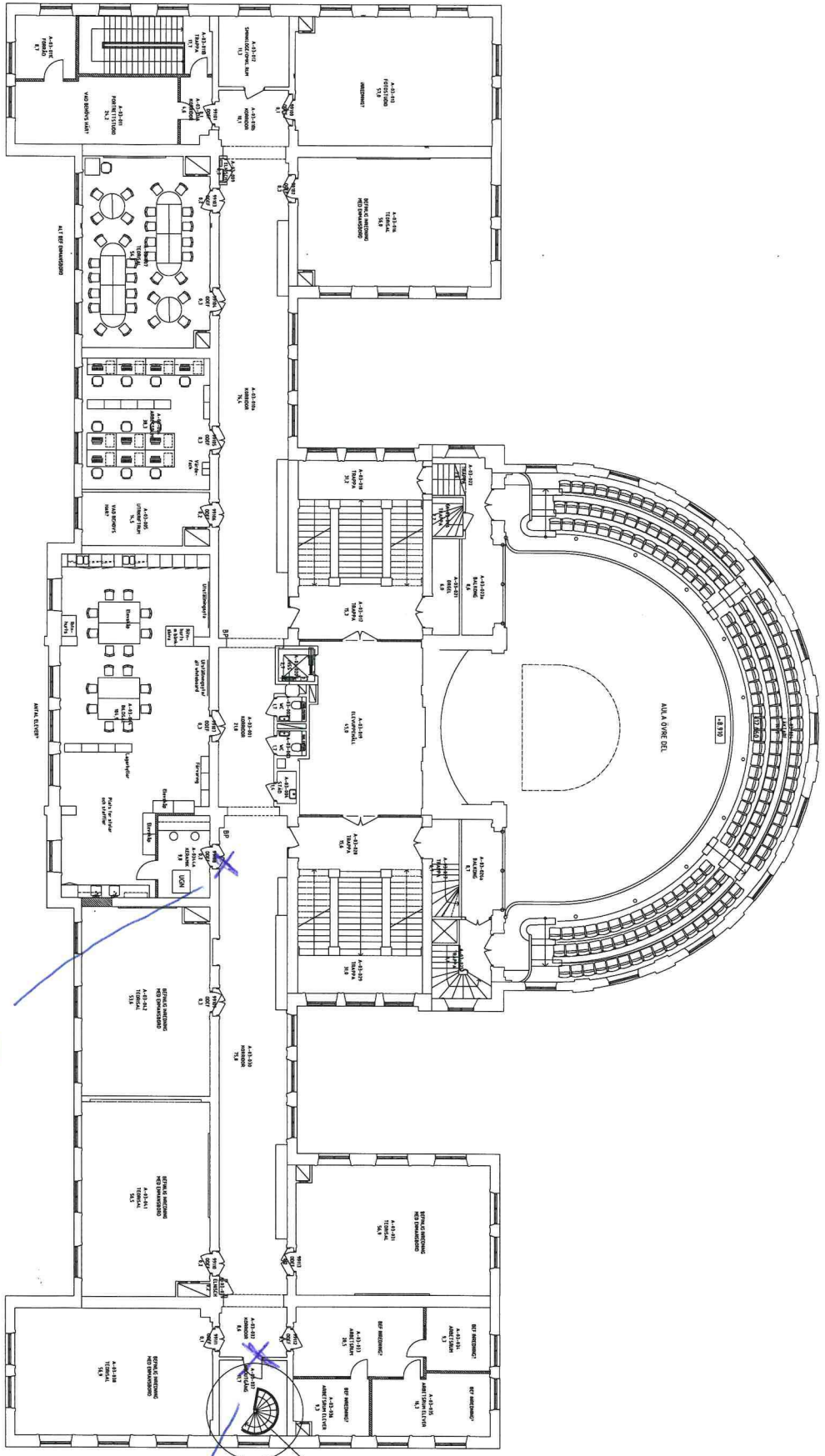
FC: Nej.

TN: Anders?

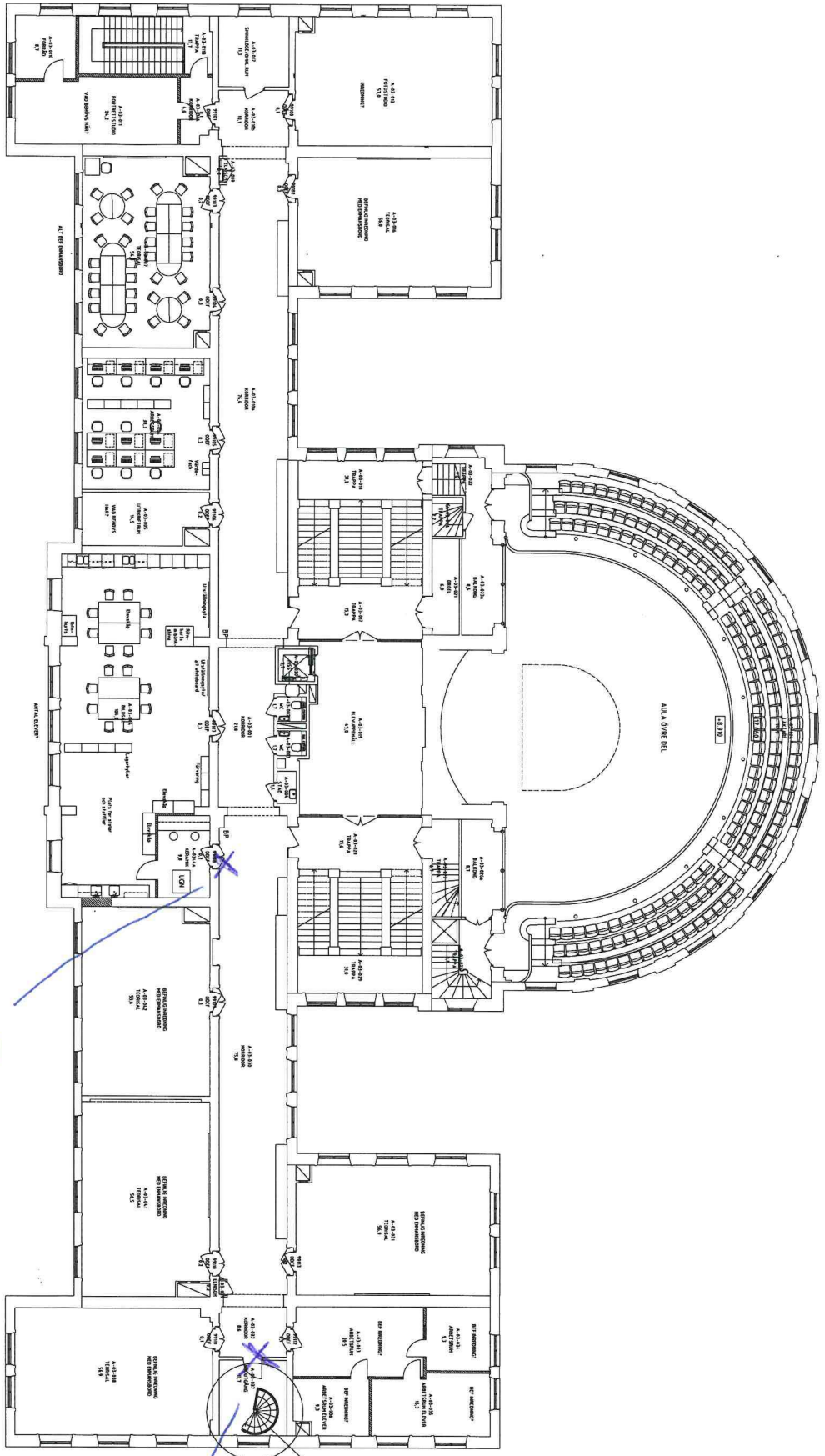
AE: Nej.

FC: Jag måste bara, jag måste bara hämta andan lite.

TN: Ja. Amen då håller vi där. Klockan är 15:51.

NYA MALMÖ LATINSKA BYGGNAD PLAN 3 FÖRSLAGSSKISS INREDNING KALA 1:200 2012-03-13

NYA MALMÖ LATINSKA BYGGNAD PLAN 3 FÖRSLAGSSKISS INREDNING KALA 1:200 2012-03-13

Följande är en sammanfattning, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian tillfrågas om han har någonting han vill berätta sedan senaste förhöret. Fabian berättar att han vill säga en sak kring internetanvändningen på lördag och söndag. Fabian var ute och övningskörde både på lördag och söndag. På körningen på lördagen så gick det inte särskilt bra, där var några incidenter under körningen. När Fabian kom hem så var han besviken men tänkte att nästa dag, alltså söndag så kommer körningen att gå bättre. På söndag hände också några incidenter vilket gjorde Fabian besviken. Fabian berättade för personen han övningskörde med att han hade en förhoppning om att han skulle kunna få körkort under sommaren. Personen som Fabian övningskörde förklarade för Fabian att han var väldigt tveksam till det eftersom att under sommaren är det många som är bortresta osv, men det hade ingenting mot Fabian som förare att göra.

Fabian har tidigare sagt att han såg mönstringen och lumpen som en utväg, Fabian såg körkortet lite på samma sett, det är en frihet och det kan bli lättare att få jobb och liknande.

På instagram kunde Fabian se att körskolan som han gick på la ofta ut bilder på elever som klarat körkortsprovet och fått körkort. Fabian berättar att han har sett många av sina klasskamrater på bild som klarat körkortet. Fabian har känt en frustration kring detta, han har fått känslan av att han hamnat efter. Fabian förtydligar att körkortet hade också en stor roll i hans liv, precis som mönstringen.

Dessa sökningar på internet som förevisades i förra förhöret kommer i perioder.

Ursprungligen så var dessa sökningar kring framförallt självmordstankar och ingenting kring någon attack. Tankar på attacken började först dagen innan händelsen och inte tidigare. Den här gången måste Fabian komma bort från samhället och det var därför tankarna om en attack började. Fabian hade tänkt på självmord flera gånger men risken att någon skulle se honom, höra honom, upptäcka honom och då hade han aldrig kunnat förlåta sig själv för det. Fabian var väldigt rädd för interaktionen med hur människor skulle reagera om han gjorde något sånt här.

Fabian förklarar att när förhørsledarna frågade om internetanvändning så trodde Fabian att polisen syftade på kontakt med andra över internet, om någon annan skulle vara inblandad i detta.

Fabian berättar att nu när han befunnit sig på häktet ett tag och mår bättre så har han glömt bort en del från händelsen, framförallt hur han kände och tänkte under dagen. T ex när Fabian knäckte datorn. Fabian gjorde det inte för att dölja information även fast det kanske kan verka så. Fabian ansåg att vad folk tycker om honom spelar nu ingen roll eftersom hans liv skulle vara över.

Fabian berättar att han vid flera tillfällen kan även ha googlat på hängning och liknande. Fabian kan även ha sökt på betydligt mörkare saker men skulle det vara något större eller liknande är det inte för att han stöttar det utan bara av nyfikenhet.

RELATIONER.

Gällande internetdelen så berättar Fabian att han använt sig av en del online plattformar kopplat till relation med det motsatta könet. Det har varit ganska mycket porrsurfande och aningen sexuellt material eftersom Fabian kan ha mått dåligt för att han känt sig ensam och inte lyckats så bra i kärlekslivet. Detta har bildat någon form av desperation hos Fabian som han inte sökt hjälp för. Fabian berättar att han hade kunnat kassa sig själv som en simp. Simp enligt Fabian är ett uttryck som innebär att man ger mer kärlek än vad man får tillbaka, en desperat känsla av att få sina sexuella behov tillgodosedda.

Fabian berättar att han aldrig har haft en förhållande. Under en lång period (slutet av mellanstadiet, början på högstadiet) var det flera tjejer som gick omkring och sa till Fabian att de var kära i honom, de frågade om Fabian ville vara deras kille. Fabian har inte haft någon direkt erfarenhet av tjejer och förhållande innan detta utan tog det hela väldigt personligt och blev väldigt exalterad.

Fabian var en kille som inte hade några direkta sociala kontakter, förutom hans familj, släkt och säkert någon kompis tillskillnad från dessa tjejerna som var populära. Det första tjejerna gjorde när Fabian hade svarat ja var att de sprang omkring och sa kolla här, här är min kille och ville visa upp Fabian inför folk. När Fabian sedan skulle fråga chans på tjejerna så skulle det inte ske privat utan det skulle ske när hela skolan stod och titta på. Fabian berättar att det är hans som har varit väldigt naiv i denna situation.

De har spelat på att Fabian var väldigt lättpåverkad och inte haft någon större erfarenhet av sådana situationer. Fabian har förstått att han varit väldigt lättpåverkad och lättmanipulerad under en lång period. Fabian beskyller inte dessa tjejerna för någonting eller känner inte heller någon ilska mot dem men det här är någonting som påverkat Fabian avsevärt.

Fabian har haft känslor för några tjejer men det har aldrig blivit något av det. Fabian hade kontakt med en tjej under 20/21 men henne har Fabian inte hört av på ett bra tag.

Fabian beskyller ingen för det han har gjort, det kan finnas saker i samhället som Fabian stör sig på men attacken har ingenting med det att göra. Det var ingen som hade sagt åt Fabian att göra attacken och fanns ingen direkt plan bakom attacken utan allt låg i Fabians händer där och då.

VITTNESUPPGIFTER.

Fabian förevisas en karta (se bilaga 1) där vittnen som sett delar av händelseförloppet är utmarkerade. Fabian såg ingen annan i korridoren under händelseförloppet.

Fabian berättar att masken som han hade på sig gjorde det svårt att se detaljer utan Fabian såg endast rörelser i princip. Ett syfte med masken var Fabian inte ville se offren efter attacken eftersom Fabian hade en aning om att det kunde vara ganska brutala bilder.

Fabian förklarar att när han gick tillbaka till det första offret igen så såg han att hon rörde på sig, att se någon i det stadiet blev Fabian äcklad av, inte äcklad av henne utan äcklad av situationen. Om någon skulle omkomma i attacken så ville Fabian att det skulle ske snabbt. Fabian ville att attacken skulle gå snabbt, han ville inte att någon skulle lida eller tortera någon. Fabian tror att det är därför han går tillbaka till henne igen.

Fabian berättar när han kom ut i trapphuset och tittade ner och såg yxan som var helt blodig i hans hand blir Fabian väldigt desorienterad och ifrågasätter om han verkligen har gjort detta. Fabian såg egget som var blodig och hans ena hand var blodig. Fabian hade inga handskar på sig. Det kändes nästan som att han hade tappat kontakten med verkligheten.

Fabian hade inga tankar på hur attacken skulle vara, om den skulle vara dödlig eller inte, hur brutal den skulle vara osv. Detta eftersom Fabian ansåg att hans liv ändå vart över så det spelade ingen roll.

Fabian underrättas om att det var två elever inne på en av toaletterna på våning 3, eleverna ser delar av händelseförloppet mot Victoria. De ser flera slag mot huvudet och ser även när Fabian springer emot Sara. Fabian kommer ihåg att när han låg på marken med handfängsel så sa poliserna att där fanns två vittnen.

Fabian berättar att när han och Sara Bööck såg varandra så funderade han på om han skulle springa efter henne eller inte. Fabian har svårt att förstå vad det var som fick honom att springa efter henne, Fabian tänker nu att det hade att göra med att det spelade ingen roll, Fabian hade med stor sannolikhet redan slagit ihjäl en kvinna som låg vid hans fötter. Det spelar ingen roll Fabian ansåg att hans liv ändå vart över.

Fabian underrättas om att en lärare hör två skrik och tittar ut genom en dörr och ser delar av händelseförloppet mot Victoria, hon ser flera slag mot huvudet.

Fabian undrar vilken lärare det var, Fabian tror att det kan ha varit Anna som han har haft skulptering med i den salen. Fabian minns att hans andra bildlärare Lena, kom ut ur bildrummet när Fabian låg på marken med handfängsel. När Lena kom ut från rummet så ser hon Fabian och Fabian tror till och med att hon säger är det Fabian? då svarar Fabian ja.

När Lena såg att det var Fabian så la hon sin hand för bröstet och såg väldigt chockad ut. Fabian minns att hon frågade polisen om hon kunde få prata med Fabian.

Fabian förklarar att hans första tanke var att göra det på tisdagen istället, på sista lektionen. Anledningen till det var dels för att det inte fanns så mycket folk på plats och det var en avskild miljö men den planen övergav Fabian ganska snabbt. Anledningen till det var att han dels hade behövt göra det mot en lärare som han tycker om, Sofia Gustavsson. Fabian berättar att han hade ingenting emot henne och han hade behövt göra det inför andra elever. Under måndagen fick Fabian reda på att Sofia var ledig och då undrade Fabian om hon kanske var ledig på tisdagen också men det var endast en väldigt tillfällig plan som ändrades väldigt fort.

Fabian minns inte när under måndagen han fick reda på att Sofia var ledig men det spelade ingen roll för redan då så hade Fabian kastat den idén. På sannolika skäl hade Fabian mått

bättre under morgondagen (alltså tisdag) och det hade gjort att han hade tvekat men Fabian var fullt inställd på att hans liv var över, det fanns inget hopp för honom.

Förhørsledaren berättar att Fabian har haft lite olika tankar på vart attacken skulle börja. T ex en tanke var att börja på kuratorns rum och en annan tanke var att börja på sista lektionen under tisdag. De tilltänkta offren är kvinnor, Fabian ombeds att berätta om det.

Fabian förklarar att tanken med kuratorns rum var endast att testa att byta om där för att känna hur det kändes att byta om i en mer öppen miljö och skulle han bli påkommen så skulle han kunna påbörja attacken då. Fabian ångrade sig när han såg att det satt folk i personalrummet. Fabian ändrar sig och bestämmer sig för att genomföra attacken efter kriminologilektionen på måndag istället eftersom vid den ursprungliga planen så visste han vem det tilltänkta offret var och till henne kände han en tydlig empatisk koppling till vilket hade gjort attacken mycket svårare. Tanken var att först inte använda en mask men sen kände Fabian att han inte ville bli igenkänd och att han inte kunde göra det mot någon som han kände eftersom det hade blivit för jobbigt.

Kuratorn rum var mer som en sista del i förberedelsen, att testa byta om i en mer öppen miljö.

Fabians relation till Sofia Gustavsson var god, Fabian tyckte att hon var trevlig och hade ingenting emot henne men hennes ämnen kanske inte var de roligaste enligt honom.

BILD PÅ MASKERING.

Fabian förevisas bild som anträffats i hans telefon (se bilaga 2). Fabian berättar att han tog den bilden någon gång under måndagen och att det fanns någon vag tanke om att lägga upp bilden i något flöde precis innan attacken, t ex snapchat. Fabian la aldrig upp bilden i något flöde. Detta skulle ske för att Fabian inte ville komma undan efteråt.

Det är Fabian på bilden, det är han som tagit bilden och det är precis så han såg ut under attacken.

Fabian frågar förhørsledaren om det finns fler bilder. Fabian är medveten om att han kanske vid något tillfälle i utredningen kommer att få se bilder på brottsoffren. Fabian är rädd för att behöva bevittna bilder på brottsoffren utan mask. Masken var dels för att ingen skulle känna igen honom men också för att masken skulle skymma för de brutala scenerna.

Fabian berättar att den tillfälliga planen om att göra det på tisdagen kom först när Fabian kom hem efter att han övningskört under söndagen och fått ett avslag på ännu ett guldmoment i livet. Fabian säger att han hade kunnat utnyttja någon form av ideologi som beskyller någon från ens problem men allt grundade sig i att Fabian kände en stress över att han inte ville leva.

Fabian tror att han tog bilden när han befann sig på en av toaletterna på antingen andra eller tredje plan. Fabian pekar på toaletterna som ligger i mitten av korridoren. Fabian tror att han kan ha tagit bilden när han bad om att gå på toaletten på en av lektionerna på tidig eftermiddag.

Fabian tog inga fler bilder än den bilden. Fabian berättar att han tror att han vid detta tillfälle kände sig väldigt nervös, väldigt nere, trött, yr och han hade hörselkåporna och masken på så det känns som att allting står stilla.

Fabian minns inte riktigt varför han inte la ut bilden i något flöde, Fabian vet att han hade någon tanke på att lägga ut den på snapchat och skriva en text jag är så jävla trött. Detta skulle såfall likna ett digitalt avskedsbrev men Fabian var rädd att någon skulle upptäcka honom. Fabian är medveten om att om någon hade upptäckt honom eller försökt stoppa honom så hade det inte behövt gå så här långt, det hade besparat Fabian mycket stress och det hade framförallt besparat två oskyldiga liv. Men Fabian var så rädd för hur folk skulle tolka honom, om de skulle se honom som ett monster, en person i behov av hjälp eller något åt det hållet.

INCEL

Fabian tillfrågas om han ser sig själv som en incel-person. Fabian berättar att han har funderat på det och nej det gör han inte. En incel-person är en person som desperat söker efter romantiska relationer men misslyckas, på det planet tycker Fabian att han stämmer in men det som är mer våldsbejakande i incel-kulturen identifierar Fabian sig inte med. En del incel-personer beskyller sina problem på kvinnor som t ex Elliot Rodgers som beskyllde kvinnor för att de var attraherade av fel typ av man. Fabian beskyller inte någon annan för sina problem utan det ligger helt och hållet i hans egna händer. Fabian har inte varit inne på darkweb eller liknande, Fabian har läst om incel-fenomenet och använt det som källor i sitt gymnasiearbete, Fabian har även läst en boken om incel.

Fabian berättar det kanske finns incel-drag som stämmer in på hur Fabian mår och hur han levt sitt liv med mobbning, utanförskap och liknande men Fabian stöttar inte deras ideologi. Fabian har inget emot kvinnor och när han stod utanför toaletten vid attacken så har han ingen aning om vem som skulle kliva ut från toaletten, Fabian hade tankar på att det kanske hade kunnat vara en större muskulös kille på 1,90 meter som kom ut från toaletten som han inte hade haft en chans mot.

Fabian vill förtydliga gällande nyfikenheten kring hur folk skulle reagera, Fabian vill ej ha ett minne av att det var någonting han aktivt tänkte på utan det var mer en indirekt känsla av all den frustration han känt. Fabian har inte haft särskilt många sociala kontakter och detta har lett till att han har svårt att kontrollera hur han själv agerar runt andra människor. När Fabian befunnit sig i sociala sammanhang känner han sig jätteivrig, han känner att han måste prata konstant annars vill folk inte vara med honom, Fabian kände att han måste bemästra situationen till 100 %. När Fabian mår dåligt så vill han inte socialisera sig överhuvudtaget, då vänder sig Fabian till impulserna, känslan av att han är frustrerad, att han lika gärna inte hade behövt finnas till.

Fabian berättar att alla hemska saker som han sökt på internet, alla dessa massmördare och liknande, Fabian stöttar inte deras ideologi men om Fabian ändå ska dö kan han likagärna vara som dem här personerna eftersom Fabian inte vill känna någonting positivt. Fabian berättar att han varit som dementorerna i Harry Potter. En dementor är en varelse som suger ut alla positiva minnen ur en person och gör folk galna, dementorerna lämnar personen som ett tomt skal. Fabian förklarar att han varit lite som en dementor mot sig själv, Fabian har försökt suga ur alla positiva känslor och tankar.

VIDEOINSPELNINGAR UNDER SÖNDAG.

Förhørsledaren berättar för Fabian att videoinspelningarna som han berättade om i förra förhöret har hittats och förhørsledarna har sett inspelningarna. Fabian tillfrågas om vad han tänker om det. Fabian berättar att han glömt säga att det var en eller två videos. Fabian nämnde att videorna fanns men glömt bort att nämna det tidigare i utredningen. Om polisen skulle hittat videorna utan att Fabian sagt någonting så skulle det kunna väcka en del frågor så det var därför Fabian berättade om det.

Fabian berättar att han säger en del saker i videon som han stör sig på i samhället, en del tankar som han har och liknande. Poängen med videon är att Fabian känner sig som ett avskum och att han inte vill leva längre och han vill hamna bakom lås och bom, det är det som är grundinnehållet. Tankarna som Fabian berättar om är väldigt desorienterade. När Fabian tittade på videorna så ansåg han att det var väldigt svårt att uppfatta själva innehållet.

Fabian ombeds berätta om att i videon så nämns att tanken var att genomföra attacken på tisdagen. Fabian berättar att detta vart precis i början av allt. Fabian spelade in videon på sitt rum med sin telefon någon gång under söndagseftermiddag.

Fabian ombeds att berätta om att i videon så nämner han att det skulle vara minst två döda, förhoppningsvis fler. Fabian berättar att det spelade ingen roll hur det blev, Fabian ville bara komma bort. Fabian hade en tanke om att om det var 1-2 personer som omkom så skulle han garantera att han försvann från samhället och aldrig kommer ut igen men Fabian hade inga exakta tankar på hur det skulle bli. Fabian nämner att han tycker förhoppningsvis är fel ord.

När Fabian spelade in videorna befann han inte sig i situationen och visste inte hur han skulle känna under attacken så det var lätt för Fabian att få för sig saker.

Fabian ombeds att berätta om att i videon så säger Fabian att det skulle vara två offer, den genomförda attacken resulterade i två stycken offer. Fabian var tveksam till att om han kunde hålla på med attacken särskilt länge, Fabian hade någon tanke om det var minst två offer så skulle han försvinna.

När Fabian spelade in detta så hade han en helt annan utgångspunkt än vad han har nu, Fabian hade som utgångspunkt att han aldrig skulle komma ut igen och det spelar ingen roll vad folk tycker om honom eller hur attacken tolkas. Det spelar ingen roll om folk tolkar det som politiskt, ideologiskt, personlig motivation eller liknande. Fabian berättar att i videorna

nämner han saker kopplade till incel men Fabian stöttar inte rörelsen, det Fabian nämner i videorna är mest babbel om hur Fabian tänker kring psykologi och liknande.

Fabian ombeds att berätta kring personerna som han nämner i en av videorna. Fabian minns inte exakt vilka personer han nämner i videon.

Förhørsledaren förklarar att Fabian nämner Elliot Rodgers, Alek Minassian, Dimitrios Pagourtzis. Fabian säger att det är kända incel-personer men Fabian minns inte direkt vad han sa kopplat till personerna men Fabian har inget som helst stöd för personerna. Det närmsta Fabian hade kunnat komma en sån här ideologi är att utnyttja den och beskylla samhället för Fabians problem men då hade Fabian lagt för mycket känslor i det hela. Om Fabian hade på något sätt rättfärdigat en attack som denna med en sådan ideologi så hade Fabian gått emot sig själv och det var därför Fabian tog bort videorna.

Fabian ombeds att berätta kring sitt avslut i ena videon där det nämns att Fabian då kommer att exemplifiera dåden som Elliots Rodgers, Alek Minassian och Dimitrios Pagourtzis gjort. Fabian har tolkat deras attacker som att det är mycket frustration, känslor om utanförskap och det finns drag dessa personerna känt som även Fabian känt men Fabian känner inget stöd för dem, Fabian beskyller inte samhället för sina problem. Ett av Dimitrios Pagourtzis offer var en tjej som han hade ofredat i flera månader och försökt få henne till hans flickvän. Den här tjejen var ett av offren som råkade allra värst ut, han pekade specifikt ut henne. Fabian hade inte någon aning om vem han skulle möta.

Fabian berättar att han nu blir lite stressad och han vill inte ge intrycket av att han är ett monster nu när han sitter här och är samarbetsvillig. Fabian är rädd för att bli tolkad som ett monster och Fabian har försökt att ta upp allt som han kunnat komma på i utredningen. Fabian vill inte att det ska komma upp som att han försökt gömma information.

Fabian berättar att han tog bort videorna och han förstår att det kan tolkas som att han försökt gömma ett motiv eller liknande men saken var att Fabian strävade inte framåt på något sätt, Fabian trodde att han skulle bli inspärrad och aldrig få kommunicera med omvärlden. Mycket av det som Fabian förstått nu kring hur det fungerar hade Fabian inte en aning om tidigare. Fabian inblick på brott och straff var väldigt skev tidigare, Fabian hade även tanken om han kliver två liv varför skulle han få leva då. Gällande tanken om antalet offer hade Fabian en tanke om att dödar han en eller två personer är det fast beslutat att Fabians liv är över.

Fabian ombeds att berätta om det var viktigt för honom att det var mer än ett offer. Fabian säger att de orden som han säger i videon är väldigt lätt för honom att få ut eftersom han inte mår bra. Fabian styrdes av hur han mårde i stunden.

Fabian förklarar att om attacken skulle framstå som politiskt så skulle det kanske varit för att Fabian tvingat sig själv att vänja sig vid någonting som han själv ansåg var ytterst irrationellt eftersom att han inte vill känna något som helst positivt. Fabian berättar att hans pappa har berättat för honom att det är vanligt att sådana här attacker sker av människor som mår dåligt och som är för rädda att ta livet av sig själva men vill ta livet av sig själva. Dessa personer beskyller samhället för sina problem och så utnyttjar de politiska ideologier även fast det kan

finnas så mycket mer än just det bakom själva attacken. Fabian har förstått den sidan av sig själv och det närmsta Fabian kan komma är att han försökte utnyttja någonting men ingenting spelade någon roll för Fabian. Fabian hade aldrig kunnat stötta en våldbejakande ideologi eftersom att han har för mycket att förlora, Fabian har ingen grupp som han haft kontakt med som har kunnat besvara på Fabians värderingar. Men Fabian har inte velat blanda in någon annan.

Fabian har varken lagt ut videorna någonstans eller skickat den till någon.

Fabian ombeds att berätta om att Elliot Rodgers också spelade in en video. Fabian berättar att han såg en av hans videos någon dag innan för att de är väldigt deppiga att titta på. Det kanske fanns någon vag form av omedveten inspiration ifrån Elliot Rodgers video men ej från hans ideologi.

Fabian förklarar att i hans video nämner han att det är han själv som gör det här, det är Fabian folket ska förakta, han själv är ett avskum. Fabian minns inte när exakt han kollade på Elliot Rodgers video.

Fabian berättar att han har ingenting som Fabian föraktar mot sin skola, det finns ingenting som skulle kunna rättfärdiga attacken rent ideologiskt.

Uppläst utan erinran.

Förhör

Förhör 9

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-05-06

Förhör påbörjat

09:52

Förhör avslutat

11:25

Förhørsplats

Häktet Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 2022-05-06

Klockan: 09:52-11:25

Hörd person: Fabian Cederholm (FC)

Personnummer:

Förhørsplats:

Anledning till förhör:

Förhørsledare: Ted Nivestam (TN)

Biträdande förhørsledare: Pierre Johnsson (PJ)

Försvarare: Anders Elisson (AE)

TN: Så, är det någonting du har tänkt på sedan senaste förhöret, Fabian?

FC: Ja. För det är att, alltså (ohörbart) sak jag tänkte (ohörbart) det går förhoppningsvis rätt snabbt, det är att när det kommer till exakt var på skolan jag skulle utföra attacken, grejen är ju den att återigen, den första tanken var ju som sagt på en, var ju liksom på en avslutande lektion. Och jag har ju funderat också lite, för ni frågade lite om min relation till hon kvinnan.

Och grejen är ju den att det, det är klart där finns personer på skolan där jag liksom inte, att jag kommit överens. Men det har ju varit milda demokratiska samtal. Och jag beskyller ju framförallt mig själv eftersom att jag har ju haft väldigt många tankar här inne som, eftersom att jag har haft en sådan här, den här känslan av att det känns som att jag har rätt, så har det varit väldigt, väldigt lätt för mig att få för mig massa tankar. Även, och så har jag inte tänkt så mycket på hur det kan låta i någon annans huvud som har en annan utgångspunkt. Så det är ingenting som jag beskyller dem för, specifi... för specifikt. Och om jag har haft något agg emot henne så har det inte varit, så har det ju inte varit starkare än någonting jag känt. Alltså det här är någonting jag, som har förekommit mellan mig och flera lär... lär... lärare liksom.

Det är, för det är ju det också att en, en fun... en sak jag kom på under li... liksom dagen, var att i och med att, alltså eller när jag väl var på tredje våningen, att jag skulle gå, att i och med att jag hade tillgång till bildsalen, att jag skulle kolla där. Och i och med att (ohörbart) hon Anna, hon var ju i, i en av bildsalarna under attacken. Och hon är ju en lärare, alltså det fanns ett flertal personer jag hoppades att jag inte skulle stöta på. Det var bland annat lärare som jag har (ohörbart) inge, inga av de lärarna som jag hade då. För de, för att de skulle ju känna igen mig bättre. Krinklusive min kriminologilärare för att han var ju på föreläsningen precis innan attacken. Sedan var det ju kur... framförallt kuratorn också. Och hon Anna är en lärare som jag spec... tyckte speciellt mycket om. Hon har, hennes ämne har varit intressant och hon har varit väldigt, väldigt rolig att prata med. Så, så det fanns liksom inga specifika plan. Så om, om det fanns nå... alltså om det finns något minimalt agg jag har haft mot någon person så har det inte varit någonting jag haft mot den personen specifikt. För jag var ju väldigt, för grejen är att det var under de första stadiet som jag hade tanken om att jag skulle göra detta på den första liksom, den avslutande lektionen. Då det var sent. Men då fanns det även en del tankar som jag, som jag (ohörbart) I och med att, från början var det inte tänkt jag skulle vara maskerad. Och det var väl att i och med att jag inte hade satt mig in i situationen emotionellt, eller inte ville tänka på det, att det var så lätt för mig att få för mig allting, så trodde jag ju säkert att jag inte skulle behöva det. Men det var, men det var sedan jag kom på också att hade jag gått in på den här lektionen, så hade det ju antagligen funnits elever. Och de hade ju känt igen mig direkt. För jag hade ju behövt gå från lektionen och sedan tillbaka. Och då hade de ju vetat. Det hade varit väldigt svårt för mig att bara gå rakt in. För det är ju klart, att om det hade motiverats av något speciellt agg mot en, den, mot Sofia Gustavsson Aarnviaara som hon heter, då tror jag nog inte att jag hade blivit se... behövt bli alltför emotionellt rörd av de andra eleverna.

Så, det var ju lite det också att jag funderar, alltså när, de offren som jag misstänkte att jag skulle stöta på, det var ju framförallt elever, (ohörbart) eller liknande. Jag väntade ju mig det absolut värsta när det kom till eller värst (ohörbart) jag, jag väntade mig inte med att det första offret exempelvis skulle vara någon jag inte alls visste vem det var. Och jag är ju full... och jag har funderat väldigt mycket också på att det hade ju kunnat vara vem som helst som hade kommit ut från toaletten. Och jag undrar ju verkligen hur det hade påverkat situationen. Om det exempelvis hade kanske varit någon klasskamrat, om det hade varit någon lärare jag tyckte väldigt mycket om. För det är ju klart att hon Victoria Edström, det var ju ingen person jag hade någonting emot. Jag tyckte ju det var trevligt att prata med henne. Sedan är det ju klart att när jag ha... jag hade ju henne som lärare i ettan. Så det var ju så klart ett tag sedan. Så det var ju inte lika stark emotionell anknytning som tillexempel de, några av mina dåvarande lärare.

Grejen är ju den att min relation till det här med politik och diskussioner, det är lite samma sak som har varit där hemma. Det har varit en del bråk. Och när jag tänker efter så besk... så tänker jag att det framförallt har handlat om att, det handlar inte om vem som har rätt eller fel, det handlar snarare om hur man uttrycker sig och hur det uppfattas i den andras huvud. Oavsett om det är liksom något som stämmer eller inte. Så jag tänkte mest lite kring, kring,

kring, kring det lite. Så ja. Och just det, lite kring det här med, jag har faktiskt funderat, det kan, när det kommer till inspiration och det, någon va... det finns framförallt en eller två attacker som jag tror, på ett inre kl... plan kan ha inspirerat mig utan att jag har tänkt så mycket på det. Den första attacken, den mest (ohörbart) det var nog en attack som ägde rum i Japan förra året, i oktober. Det var en självmordsbenägen man som hade knivhuggit ett flertal personer på ett tåg. Inga dödsoffer men flera skadade. Och när han, och i och med att Ja... och Japan är ju ett av de få länder idag som, i hö... alltså en av de få höginkomstländer som tillämpar dödsstraff. Och han gjorde det specifikt för att han ville bli, han (ohörbart) jag tror det var det här med minst två personer, att det var någonting. För han sa själv att han siktade på att döda minst två personer för att det skulle garantera dödsstraff. Någonting åt det hållet.

Sedan, så det är framförallt det jag kan komma ihåg. Sedan fanns det ju lite som när du plockade upp den här, han Robert Steinhauser, han gick in på toaletten, tog på sig en mask. Det kan absolut ha funnits någon vag form av inspiration.

Sedan den närmsta attacken jag kan likna vid det här, kanske förutom via den här, vid att jag inte gjorde detta, att jag inte valde ut mina offer specifikt och att jag inte gjorde det på grund av något politiskt agg eller sådant, då var det ju det attacken i Trollhättan. För det var ju dels en attack som använde liknande metoder, det vill säga närhåll, det var ju inte en skolskjutning eller sådant. Jag var ju maskerad, precis som Anton Lundin Pettersson var. Och det var, jag hade ju likt Pettersson också en avsikt att mitt liv var, tanke på att mitt liv var över och att, i början så hade jag ju planen att antingen dö, jag dö, och jag hade ju tanken att antingen dör jag där eller så dör jag i fängelset. Det är liksom, jag tänkte mest jag kunde utve... och förresten jag har funderat också, att det finns ju så klart, i början så finns det ju en del saker jag inte velat säga som sedan har kommit upp under förhör och så har det inte gått samman. Jag tror att i början så var, hade jag inte riktigt landat på samma sätt som jag just nu försöker göra. Och det i sig gjorde att jag fortfarande hade lite sådana tvångstankar, att jag inte vågade vara ärlig, så pass mycket. Så det, det är ju lite som det du sa också Pierre, att i tidigare, att den här känslan av att jag ändå måste göra mig till ibland, att den var ju mycket starkare när jag först kom hi under de tidigare förhören. För jag hade ju inte landat ordentligt. Så yes. Men det är framförallt det.

TN: Ja.

FC: Så vi kan gå över till det ni ...

TN: Ja, ja.

FC: Ja.

TN: Jag tänkte bara, jag har en fråga också.

FC: Absolut.

TN: Gjorde du någonting för att undvika dessa lärare som du inte ville stöta på?

FC: Alltså grejen var ju den att jag, när jag tänker efter, så mi... tror jag att han, exempelvis min kriminologilärare, en av mina absoluta favor... favoritlärare som jag äl... definitivt inte hoppades på att stöta på. Han, jag tror att han hade, jag vet, jag vet inte, men jag tror att han kanske hade samma personalrum som typ min, min bildlärare, alltså på tredje våningen. Men jag har inget minne av att jag tänkte på det just då. Att, och jag var ju fullt övertygad om att de, alltså, de skulle ju snabbt, de skulle ju antagligen stanna där inne om de hörde någonting. Det, sedan, jag kommer ihåg också att det fanns några som jag såg på kriminologin. Det var,

det är typ ett par, en kille och en tjej som jag känner inte så väl. Och jag vet inte, men någonting av mig hoppades återigen, jag vill inte stöta på dem. Jag tror nog framförallt det handlar om att de var en sådan här bit kortare än mig och att de var ju yngre än, alltså i liksom att ge mig på yng... alltså att ge mig på, jag hoppades ju inte på att det skulle bli några, framförallt några yngre elever. Det, något åt det hållet.

TN: Men gjorde du någonting för att undvika att stöta på någon av dem?

FC: Alltså, alltså jag gick bara ute i korridoren och, och, och bara tänkte att det blir, det blir som det blir. Men jag har, men jag gör inte detta för att jag aktivt tänker välja ut någon. Utan min tanke är ju bara att jag skulle attackera den första personen jag stöter på. Återigen, jag var ju medveten om att jag tog en rejäl risk i och med att jag stötte på henne utanför toaletten. För visst, jag kanske hade ett överraskningsmoment. Men det kunde ju, då var det ju en kvinna som var et halvt huvud kortare än mig. Men det hade ju lika gärna kunnat vara en muskelknutte på 1.90. Så det.

PJ: Men du, att det var två, vad, hur viktigt, för nu nämnde du det med han i Japan. Var det viktigt?

FC: Vikt... alltså jag tror det fanns någon vag tanke om att, om det var, alltså jag har ju läst lite, jag kommer ihåg att jag hade ju en, en gång på religionen så hade en, vi en fängelsepräst på besök som berättade, när det kommer till mord så är det ytterst få som återgår i det. Sedan vet jag inte liksom ja, jag tror inte jag var så där jätte... jag vet inte om jag var så där jätteuppmärksam på det specifikt. Jag tror det var någonting om att det var mer än en person så skulle det säkerställa att, sedan var det ju det också att allt det jag sa i videon och allt det, var ju väldigt lätt för mig att få för mig. För att mycket handlar om att, just nu så försöker jag ju prata utifrån hur jag känner, hur jag tänker. Det gör jag ju inte i videon. Där är det ju tredje persons perspektiv. Och det är ju den mest väsentliga skillnaden också att, jag tror att det jag försöker förmedla är ju säkerligen någonting kring hur jag känner som en, det finns ju inte på kartan att öppna upp mig och säga det i jag-form. För det har jag ju varit så himla rädd för. Jag var ju inte emotionell. För det är ju klart att, när jag väl, det främsta ångesten jag kände, det var när jag stod ute i korridoren. För jag visste och ena sidan, det finns ingen återvändo, jag är redan på övervakningsfilm. Och det var ju tanken, att hon Anna hon, som jag frågade om det här med övervakningskameran, när hon ser det här så förstår jag att hon kanske tror att jag gjorde detta för att undvika det, försöka smita undan. Men det var tvärtemot. När jag väl kom ut så ve... var tanken att jag är på övervakningsfilm. Det, det är oundvikligt, det går inte att gå tillbaka nu. För jag kommer ändå aldrig, även om det inte skulle hända någonting så kommer jag aldrig kunna förlåta mig själv för att jag ens funderade på detta. Så.

TN: (Ohörbart) du berättade ju att du hämtade inspiration från den här killen i Japan. När hämtade du den inspirationen?

FC: Alltså jag tror inte att det var någonting (ohörbart) det är nog bara någonting jag tänker på, att det kan säkert ha funnits någon vag, indirekt form av inspiration när jag ändå liksom satt och liksom förberedde mig, mig att jag kanske, men det, men jag tror inte jag tänkte så mycket på det just då. Så ja.

Sedan, det var ju det också, att i början så hade jag, min första tanke var att jag inte skulle mas... alltså min första tanke var bara att jag skulle ha en, att jag skulle ha scarfen här och inte för hela ansiktet. Och i början var faktiskt tanken att jag, likt Anton Lundin Pettersson också skulle lyssna på någon form av musik eller något åt det hållet faktiskt. Och, och då kommer det att tänka mig på en annan. Jag vet inte om jag har berättat om den. Men det var en massaker i, nu kommer jag inte, hur uttalar man det, Kersch, alltså Ryssland. Och det är en

av de videor där jag har, som jag vänt mig till, jag kollat på när jag har mått som allra sämst. Alltså när jag verkligen grävt ner mig. För att den är, det är nog bland de mest grafiska där. För det är liksom ändå raa övervakningsfilmer där man ser den här killen gå omkring. Det är ju censurerat med mera. Och sedan är det någonting med musiken också som gör att jag har blivit så här riktigt deppig. Och, så jag hade väl någon vag plan på att kanske lyssna på den låten så men sedan övervägde jag att, att jag är ju väldigt ah, återigen jag började ju tänka lite så här, kommer jag klara av att verkligen se detta i minsta detalj. För att syftet med masken var ju dels att ingen skulle känna igen mig men också för att jag förhoppningsvis skulle kunna stänga av min interaktion med verkligheten, så att jag inte såg i minsta detalj.

TN: Vad var det för låt? Vet du det?

FC: Puh, åh jag vet inte. Den är på ryska och det står i ryska bokstäver. Jag tror den heter typ "its more the nightpers". Eller något åt det hållet. Det var, sedan var det ju, så den är, så, så jag tror att ja, det var så ja. Det, och det är han, jag vet inte om ni, ni hittar ju säkert det här citatet. "(Ohörbart) practically no (ohörbart)". Det är han, det är han som utförde attacken som jag tror hade sagt de vid något tillfälle. Han heter Vladislav Roslyakov, tror jag han heter. Och jag vet inte, det fanns säkert någon tanke också på att, för han hade ju själv sagt att han inte ville leva längre tidigare. Och sedan vet jag inte vad hans motiv var. Jag vet att, jag tror han hade någon form av hat för institutet eller något åt det hållet. Men sedan vet jag inte, han tog ju livet av sig på plats efter att ha utfört sin massaker. Och jag har funderat lite också här, gjorde jag detta som ett hat mot skolan, alltså. För det är ju klart, hade jag gjort det mot skolan så hade det ju kanske inte spelat någon roll vem jag gav mig på. Men jag personligen känner mest att jag gjorde detta för att det var den enda öppna platsen där jag, som jag hade direkt tillgång till. Jag hade inte planer på att välja ut någon specifik plats för då hade jag kanske behövt välja en specifik person. Och det hade varit väldigt, väldigt svårt för mig att tänka liksom, vad finns det för motivation för att ge sig på just den här personen som inte fanns för någon annan? Återigen, jag gjorde ju inte detta för att jag övervägde att ge mig på någon grupp utöver någon annan. Så det är ju (ohörbart) Det är ju, det är ju väldigt mycket det att, återigen i den här videon, det är att jag liksom intellektualiserar väldigt, väldigt mycket. Jag befinner mig inte i det stadiet som jag befann mig på, på själva platsen. För jag hade ju inte en aning om det då.

TN: Nej.

FC: Nej. (Ohörbart) ja så.

TN: Du, jag tänkte vi ska göra så här att vi ska kika på lite videos här.

FC: Ja.

TN: Och det är tre stycken. Vi tar dem en i taget. Och skulle det vara så att du vill säga något, så säger du till. Så pausar vi videon. Och så säger, så att det blir rätt i transkriberingen, så säger jag "då pausar vi videon". Och sedan så berättar du vad du vill säga.

FC: Yes.

TN: Eller om vi har någon fråga kanske.

PJ: Transkribera, vet du vad det är? Det är någon som sitter här och skriver ut exakt, exakt det (ohörbart)

FC: Ja.

PJ: Det jag säger nu kommer på ett papper.

FC: Ja. Det ja, jag tror faktiskt, jag tror du berättade det vid ...

PJ: Okej.

FC: ... något tidigare förhör.

TN: Ja precis. Ska vi se här. För första videon vi ska titta på, ska vi se här, är det.

PJ: Är du nervös?

FC: (Ohörbart) li... alltså li... lite grann men det, det är helt okej.

TN: Sedan första videon, den är, har vi ett klockslag på 18:16:08 och det är den 20:e mars då, 2022. Videon är 11 minuter och 33 sekunder.

FC: Ah, ah jag, ah jag tror nog jag vet. Ja, det är de här som jag spelar in dagen innan.

TN: Precis.

FC: Ja alltså det är lite, kommer vara lite jobbigt att kolla tillbaka men jag vet att det är väldigt viktigt. Så ja.

PJ: Men det är viktigt att du berättar hur du kände och hur du tänkte och så.

FC: Ja.

TN: Det är ju din chans till att förklara ...

FC: Ja.

TN: ... hur du kände också. (Ohörbart) här, ja jag ska se om vi ser.

FC: Åh yes.

TN: Så ser det ut. Och som sagt, vill du säga något så bara hojta till så pausar vi.

FC: (Ohörbart)

PJ: Eller (ohörbart)

TN: (Ohörbart) sedan.

TN: Jag tror (ohörbart)

PJ: Hör ni bra?

AE: Zooma ut igen. Det är nog bara den högtalaren som är i.

PJ: Hur är det?

FC: Det är bara så jäkla konstigt att se mig själv så där dagen innan. Men fortsatt.

TN: Jag ska se om (ohörbart) kommer (ohörbart) Den är lite högre.

PJ: Ja, det kändes lite ...

TN: (Ohörbart) funkar det? Jag tror det. Det hörs i alla fall nu. Det är mer för oss i så fall.

PJ: (Ohörbart)

TN: Hör du Anders?

AE: Jaja jag (ohörbart)

TN: Ja, då kör vi.

(Film visas, 18:05-18:31)

TN: Vad tänker du, Fabian?

FC: Alltså grundlä... en sak som jag hade velat ta upp är att, grejen är ju den att många av de tankarna som jag tror jag tar upp där, är ju tankar som jag i grund och botten har kommit fram till när jag har mått bra. Men det har ju då handlat om att jag är insatt i en situation, att jag mår liksom bra, att jag liksom, intellektuellt plan, försöker resonera. Och det är det som är lite skillnad när, när mina allra bästa tankar som jag har fått fram, de har jag ju fått när jag har varit i en situation där jag känner att de passar, det känns som att jag har något tydligt att göra och trivs med folket där, exempelvis på en lektion eller något åt det hållet. Och det är ju lite skillnad här, för här sitter jag ju och intellektualiserar, försöker tvinga fram en massa istället för att berätta hur jag känner, rent emotionellt. Återigen, jag berättar ju i tredje persons perspektiv, inte hur jag känner. Jag säger ju "man" istället för "jag". Ja det var så jäkla jobbigt att se tillbaka på (ohörbart)

PJ: Nu, nu ska vi titta på filmen. Och det finns inget, det är inte så att, det finns ingen förklaringsbörd för dig här. Du behöver inte kommentera detta alls, om du inte vill.

FC: Nej, men jag ...

PJ: Utan du är inte skyldig oss någonting. Utan ...

FC: Nej.

PJ: ... och vill du ...

FC: Alltså det, det är mest det att någon del, alltså någon del av mig var ju fullt förberedd på att det finns ju gara... i och med att jag inte hade några planer på liksom att jag ville sträva framåt, jag ville bara komma bort, jag ville inte kommunicera med någon, säga något rent konkret, så tänkte jag att det spelar ju ingen roll. Någon kommer ju ändå kalla detta terror. Vill de tolka mig som en terrorist eller något åt det hållet, så, så får de gärna göra. Ursäkta, jag har lite svårt att (ohörbart) jag har lite svårt att uttrycka mig. Det är så jäkla svårt. Det är bara så sjukt att kolla tillbaka. Jag, jag, jag sitter där och (ohörbart) jag är inte alls emotionellt insatt i situationen. Det är så lätt för mig att forma tankar. Och hur, hur lite jag ville tänka på hur jag verkligen skulle reagera när jag väl var, befann i situa... i situationen. För det är ju klart att, jag känner att när jag väl satt där, när jag väl, när jag var i situationen, att då hade jag utgångspunkten att det inte fanns någon återvändo. Det var framförallt det som fick mig att fortsätta. Det är klart att, så det är ju, alltså det, ursä... ursäkta det. Jag ska bara hämta andan

lite.

AE: Du fixar detta.

FC: Ja alltså jag ...

AE: (Ohörbart)

FC: Ja (Ohörbart) bara så himla, jag är bara så himla rädd för att, jag vet inte. Det, alltså i och, i och med att jag försöker liksom behålla lugnet och liksom försöka jobba mig igenom detta. Försöker landa så gott jag kan. Jag vill, alltså jag vill inte ses, och ursäkta om jag säger det mycket men jag vill inte ses som ett monster.

För att återigen, allt detta har ju byggt på att jag har försökt, jag har ju trott att jag hade kunnat förtränga mina känslor för, men återigen, jag har ju ingen aning om hur jag faktiskt skulle reagera när jag var i situationen. Och det är ju mest det att jag har försökt tänka så mycket (ohörbart) på senaste. Att jag är en känslig kille och jag vill hålla hårt på det. För det är någonting jag mår bra av. Jag prat... jag pratade ju med en präst igår. Jag har ju pratat med folk i personalen. Det, det är mest det. Och i och med att man öppnat upp lite det här med besöken och allt det. Så är jag ju mest nervös för hur det skulle se ut om min pappa skulle tolka mig. Jag vet inte det, det, det är något åt det hållet. Ni, ni kan fortsätta spe... spela videon. Det, det är okej. Jag, jag är bara så jäkla rädd. Det ä ju med, sedan, för det är ju, det är ju mest det också att, att jag skulle hamna här och att jag ändå skulle liksom trivas helt okej. Att jag skulle liksom, det var ju ingenting som fanns på kartan när jag befann mig där. Jag hade ju inga kunskaper om exakt vi... hur, alltså jag hade ju visst det käkt... det är liksom först arresten sedan är det anhängning och sedan häktning. Jag hade ingen som helst aning om hur allt detta skulle gå till och hur jag skulle bli betraktad. Det är ju, det är ju just det. Ja, alltså jag ja, ja jag vet inte.

TN: Det var ingenting du hade funderat på innan, hur ...

FC: In... inte nej. Inte ...

TN: ... hur du skulle uppfattas?

FC: Alltså på ett, det, alltså grejen är ju den att på ett intellektuellt plan så förstod jag ju att liksom alltså det här kommer inte kännas bra. Jag kommer ångra mig när jag väl är där. För att jag är, för jag kan inte förtränga min känsliga sida. Det är omöjligt. Men det är ju klart att, så det är ju klart att jag hade säkert någon, alltså säkert någon form av alltså, att jag skulle komma så här långt återigen, speciellt det också att det faktum att mitt liv inte behöver vara över, att jag liksom så länge jag är samarbetsvillig så går det bra. Det fanns inte på karten. Jag trodde ju liksom att jag skulle bli fördömd konstant och med mera. Och det var ju li... lite, jag tror det fanns även någon vag tanke om att, även om jag inte är, att jag inte är emotionellt förberedd på detta, det är mitt fel. För jag har dåligt omdöme. Jag har dålig självinsikt. Jag vill inte jobba med mig själv. Så det får jag, då får jag skylla mig själv (ohörbart) Och det har även handlat om självmordstankarna och det att när jag väl, om jag väl skulle hänga mig, när jag väl hänger där, att jag kommer ångra mig. Så, så liks... ja, ja.

PJ: Ska jag lämna förhørsrummet och hämta papper till dig.

FC: Tack, tack så mycket.

TN: (Ohörbart) toalett?

FC: Nej.

PJ: (Ohörbart) toalett längst ner här.

TN: Ja höger, precis innan fönsterna (ohörbart)

AE: Ska vi se om vi kan få denna (ohörbart) Det är jobbigt det här, Fabian.

FC: Ja, jag vet. (Ohörbart)

AE: Vad, vad är det som, är det att du känner själv hur du kommer tillbaka till den tiden precis innan?

FC: Ja. Ja, ja alltså jag fattar inte hur i hela världen jag, alltså det här med aktualiserandet och allt det, det är så van... det är så vansinnigt att ja, alltså det är ju, alltså jag, för det är ju klart att, här var ju den sidan av mig själv som trodde att jag skulle klara av att, jag vet inte, att, att jag skulle kunna hålla på eller om jag kanske inte skulle behöva liksom, att jag bara skulle kunna gå igenom korridorerna och ja, slå ner och sedan går jag vidare. Och, men sedan var det ju det att, att ring, att jag skulle ringa polisen själv, det var alltid plan... jag hade ing... återigen, alltså det fanns inga som helst planer på att jag ville gå vidare. Och jag har inga som helst minnen av att, om jag skulle hamna på något ställe där jag får uttrycka mig, att jag liksom skulle, så det är det också att åter, vilka tankar jag hade så var jag medveten om att det här är en sida av mig som jag inte liksom klarar. Jag kan inte leva med det här. Jag måste liksom bara komma bort. Och om jag av någon anledning skulle få ett sätt att uttrycka mig eller något åt det hållet, skulle det inte dröja länge innan jag liksom, ja hur ska jag förklara, alltså innan jag började säga emot mig själv, så det var lite därför också jag kände att det var meningslöst och om jag skulle försöka göra detta till något politiskt.

Det, för det är som sagt mest det att, det finns ju två former av intelligens som jag känner att, det är ju emotionell intelligens och saklig intelligens. Och emotionell intelligens för mig har ju framförallt handlat om att jag har satt mig in i ett sammanhang där jag känslomässigt mår bra. Vilket i sig gör att alla tankar jag har kommer fram mer naturliförlikt. Och att det i sig gör att det känns mycket bättre. Så det är ju positiva accessioner. Inte när jag då har, för en sekund har kunnat tänka mig att det skulle sluta så här. Men det är ju som sagt, att när jag har mått dåligt, då har jag ju varit så desperat och jag har ju tvingat fram en massa tankar. Och då fanns ju säkert någon vag tanke om att jag skulle utnyttja den, alla de här tankarna som jag har kommit fram till när jag har mått bra, som jag har kommit, bra långt i min skola. Alltså liksom min lite mer positiva emotionella sida. För det är ju klart att även om jag har haft problem med att jag pratar mycket i tredje persons perfliks... perspektiv. När jag väl har mått bra liksom kunnat forma tankar utifrån det, så har jag ju varit lite mer öppen. Och jag tror att jag ville ut, jag tror nog att jag försökte ut, när jag tittar tillbaka. Jag tror inte jag tänkte på det då men jag tror att jag försökte utnyttja den liksom, alla de tankarna för att jag vet inte. Det, det var väl någon uppmärksamhets-krävande sida av mig själv som bara liksom tänkte att ja, alltså jag ve... jag vet inte. Att liksom, att jag har tankar (ohörbart) alltså jag vet inte, alltså men min tanke var liksom att om de vill se mig som ett monster eller liknande, alltså jag trodde ju att jag skulle klara av att liksom agera som ett monster. Att jag skulle kunna stänga av allt känslomässigt, att jag skulle kunna (ohörbart) Men jag har ju förstått på senaste att, att jag är en känslsam person kan jag ju inte ta bort. Och jag vill inte ta bort det.

TN: Nej.

FC: Ja och jag är så, jag är så rädd för att, framförallt är jag ju väldigt rädd för att bli det

mo... monster. För att, jag vet, alltså speciellt, återigen speciellt med tanke på att jag har kunnat träff, förhoppningsvis kommer kunna träffa min pappa snart igen (ohörbart) på telefon. Jag har ju (ohörbart)

AE: Du är inget monster i hans ögon Fabian.

FC: Nej, nej, nej. Jag är bara så ja, jag vet inte. Alltså det är mest det att, jag är fullt medveten också, att gräva ner mig (ohörbart) ju varit meningslöst för att, för att även om jag skulle försöka förtränga det så kommer de här känslorna komma tillbaka. Alltså det är ju, det är ju någonting som alltså oftast så kräv, det är ju liksom de här samtalen jag har haft med min farmor eller med min pappa liksom att jag har ju försökt säga "nej jag kan inte vara emotionell eller så". Men de säger "men du är ju full av känslor, det ser vi på dig". Oftast är det ju, oftast är det, är ju andra kanske bättre på att ki... lä... få att lära känna (ohörbart) än vad man själv gör. Det kan jag ju relatera till. Det är bara det att jag har ju inte velat lyssna på, på någon om det. Jag har ju varit så rädd för, jag pratade ju lite med prästen igår också om att hon henne, enligt henne så har jag bildat någon form av ram där jag bryr, har brytt mig så pass mycket om hur jag ska se ut på det yttre. Inte åt, och inte åt vad jag känner. För jag, för grejen är ju även att ja, så det, det är väl antagligen det, det jag kan säga liksom att, jag försöker väl på ett intellektuellt plan utnyttja alla de positiva... tankar och rationella tankar som jag har fått i stunder där jag har mått bra, där jag ändå har känt att jag ändå mår lite bra, känner mig mer öppen, jag känner att jag behöver, alltså jag, jag vill inte ta mitt liv. Jag vill jobba framåt, jag ska leva ett lyckligt liv. Så det är mest, det är rest någonting åt det hållet.

TN: Jag förstår.

PJ: Vi får, nu ska vi lyssna (ohörbart) jag hade bara någon fråga här först (ohörbart) sådan praktisk. Det är, det är du på bilden va?

FC: Det är jag ja.

PJ: Ja och var är du någonstans?

FC: Ah, det är inne på mitt rum.

PJ: Det är på ditt rum. Och minns du händelsen, som att det stämmer datumen, att det var, att det var?

FC: Det är den 20:e, absolut.

PJ: Det är kvällen innan då?

FC: Ja.

PJ: Ja.

FC: Precis. Det stä... det stämmer.

PJ: Ja. Och är du själv hemma?

FC: Jaja. Nej eller nej det tror jag inte att jag är. Det nej.

PJ: Nej.

FC: Det nej min, det är ju lite det som var grejen också att jag ville, jag minns att jag satt där

inne och undrade verkligen vad som skulle hända om någon kom in och såg, kom in och, kom in och hörde mig. För att återigen, även om, jag hade ju tanken om, även om det inte skulle behöva gå så här långt (ohörbart) kanske bara hade fått (ohörbart) alltså jag hade ju aldrig kunnat förlåta mig själv för att ens. Sedan kom tanken så hela poängen med att jag liksom ringde själv till polisen var att jag gjorde ju detta för att jag, jag såg det ju. Jag visste att det här var ett brott. Jag såg det själv som ett brott. Ingenting som jag ville komma undan eller någonting som jag inte tyckte att jag förtjänade ens att straffas för.

TN: Du, jag tänker vi, vi rullar videon här.

FC: Gör ni det, absolut.

TN: Då startar vi videon här igen.

(Film visas, Fabian gråter, 30:47–32:37)

TN: Då pausar vi videon.

FC: Ja. Det jag säger om att islamisk terrorism är det jag (ohörbart) när det kommer till sympati. Det är någonting som jag mår... det är någonting som jag har sagt liksom tidigare det här med, till andra personer. Men då har jag ju varit väldigt tydlig med att det handlar helt och hållet om att jag kan inte stötta det. För jag har en, alldeles för mycket att förlora. Jag, lever i ett normalt modernt samhälle där det är väldigt svårt för mig att försöka anta sådana här gru... extrema synpunkter och värdesättningar. För att ja, alltså när jag har mått bra, då har jag väl ändå varit medveten till viss grad att jag kan inte förvränga mina känslor. Men när jag har suttit där och varit så jävla liksom desperat (ohörbart) så, så vill jag ju inte kolla tillbaka på min emotionella sida. Jag vill ju inte kolla tillbaka till positiva minnen och så med mera. Så, så det har inte alls att göra med att jag faktiskt känner att jag stöttar. Det, det är nog snarare återigen, det är någonting som jag har plockat från, vad jag vill minnas, att jag plockat, alltså det finns en intellektuell tanke som jag har fått i samband med att jag har kanske haft en spännande diskussion med något eller jag har läst i en bok eller jag har funderat. Na... och det är i stunder där jag har mått bra, där jag ändå känner att här trivs jag. Jag har ett grundintresse. Här har jag någon grund att jobba på. Och då i sig leder ju det till att alla tankarna kommer naturligt. Och här litar jag lite mer på mig själv. Lite mer öppen. Det är mer känslomässigt även fast jag fortfarande pratar i tredje persons perspektiv med mera. Men alltså i det här stadiet så utnyttjar jag bara det och ja alltså det, det är det som, det är det som gör att jag har så svårt att se till, det är därför jag inte vågar, vågar kolla. För jag har så svårt att se mitt egna ansikte. Det är det.

PJ: Du behöver inte kolla. Du behöver inte.

AE: Det räcker med att du lyssnar på.

PJ: Och jag förstår vad du menar. För det låter lite som att det är en föreläsning, att det är något in, inläst.

FC: Ja, det är, det var mer avsett som något åt det hållet. Därför jag försöker kanske berätta lite. Alltså det jag egentligen, jag försöker göra och jag antar (ohörbart) motsvarigheten till att berätta om att jag inte vill leva längre, jag är ett avskum. Jag behö... samhället behöver inte sådana som mig. Jag är en fara för samhället. Men det, men jag (ohörbart) mest väsentlige skillnaden är ju att jag pratar ju i tredje persons perspektiv. Som att, och då, och syfte är ju, återigen det syftar ju på att jag inte vill gå in på mig själv. För att det finns ju inte på kartan att berätta hur jag känner. För jag, för jag tror ju på allvar att jag kan stänga av mina känslor

(ohörbart) att jag väl kan sätta mig in i den här (ohörbart) och det är ju då som är tanken, att då hade det ju lika gärna kunnat vara politiskt om jag ändå tror att jag kan bli ett monster eller en hänsynslös mördare alltså. Det, det, det ve... det är mest det att och sedan var jag ju medveten om att det finns ju garanterat de som kommer försöka tro och liksom se att jag gjorde detta specifikt. Sedan är det, det att alltså ja. Alltså det, jag, jag det, det är vad, det är vad jag, det är vad jag kan komma ihåg.

TN: Ja. Jag startar videon igen.

(Film visas, Fabian gråter, 35:54–37:36)

FC: Ja det ...

PJ: (Ohörbart)

TN: Vi pausar videon.

FC: Det, sedan märker jag, sedan märker ni ju säker också att jag är ju väldigt, väldigt så här des... likt jag kanske var under de tidigare förhören, att jag är ju väldigt så här desperat med att jag ska komma på väldigt formella begrepp. Så att jag ska verka sofistikerad. Så återigen alltså, det är ju, bygger ju verkligen på att jag har den här, att jag liksom vill inte liksom sätta mig i, jag vill inte tänka på att jag har på ett (ohörbart) jag har för mycket att förlora. Det kommer inte att kännas bra när, alltså ens när jag befinner mig på plats och när jag inte ens har börjat attacken. Alltså jag kommer ångra mig. Och det, och det ha... och det hade jag ju, det finns så mycket som jag har liksom varit medveten om med det här, under det här dygnet. Men som jag inte alls har velat tänka på (ohörbart) jag verkställa.

Det, för att jag har ju varit så rädd, alltså exempelvis vissa hade ju kunnat tror att gjo... att en del av mig tänkte tro att jag hade kunnat beskylla skolan för mina problem. För min skola är väldigt mycket så här ja det, alltså det är ju, finns vissa saker, det faktum att jag exempelvis går i en klass där jag inte vågar uttrycka mig helt och hållet politiskt med mera. Att lite så här men. För återigen, jag hade kunnat beskylla dem och säga, det är liksom jag som blir indoktrinerad om att jag är värdelös. Att det, eftersom att jag är en kille som gillar att träna, lumpen. Så är jag machosnubbe och det är jag som förtrycker kvinnor med mera. Ni har indoktrinerat mig till det vilket gör att jag har tappat drivet och inte får känna någon positiv energi vilket i sig gör att jag inte kan investera mig i min utbildning ordentligt. Men det är ju klart att det är ju jag. Men då har jag ju tänkt så här att men jag kan ju och andra sidan bara hoppa av. Och om jag inte trivs så kan jag hoppa av eller så kan jag, kan jag komplettera eller så kan jag bara avvakta och tänka efter. Men det är ju klart, tanken på att liksom jag skulle behöva ta igen någonting eller sådant, det fanns ju inte på kar... kartan.

Och jag hade ju de här vansinniga kraven, att minsta fel så vill jag inte leva längre. Får jag underkänt i ett ämne vill jag inte leva längre. Får jag en timmes ogiltig frånvaro så vill jag inte leva längre. Men det är ju klart också att, det har ju varit, istället för jag faktiskt har velat investera mig i saker, återigen agera lite mer känslomässigt, sätta mig in i saker som jag trivs med, så har jag ju bara fixerat mig vid (ohörbart) ska bli perfekt. Och det syftar ju på allt annat än jag, att jag kanske faktiskt är intresseras av saker. Det är ju lite som exempelvis, jag har ju haft den här bilden att jag ska ha perfekta betyg med mera. Men jag var ju inte alls, sett i relation till de krav jag ställt på mig själv, har jag ju inte alls gjort tillräckligt. Inte för att jag är en, har varit en dålig elev eller något sådant. Men istället för att försöka förebygga hur jag ska nå upp till mina mål och att njuta av mina resultat som vinster och försöka sträva framåt och tänka, det kommer dåliga stunder, det ä naturligt, så bara straff... så bara blev jag för... så bara gräver jag ner mig i varje nedgång. Så det är ju, det, det, ja det, det är mest, det är

mest en tanke jag hade liksom där.

För jag förstår att jag attackerade, att jag gjorde det här på skolan, hade ju vissa kunnat tolka som en attack mot själva skolan. För min skola är ju väldigt mycket så här poli... politik, värdegrund med mera. Och återigen, då hade det kanske inte spelat någon roll om jag attackerade. Men alltså, alltså på ett rationellt plan så har, så har jag ju förstått (det. Och jag har ju återigen, och alla de gånger då jag kanske inte alltid har kommit överens med klasskamrater om vissa åsikter och att jag inte har känt mig öppen, rent här politiskt. Det är framförallt någonting jag beskyller mig själv för. För jag har ju haft den här bekvämlighetszonen där jag liksom tänkt att det de säger är det jag tänker. I stället för att tänka att i deras huvud så låter ju det de säger väldigt logiskt. Och hur, och vad vet jag egentligen om vem som har rätt eller fel. För att jag tror den här frär... att jag bara lyssnar på mig själv får ju mig att tro att jag har rätt lite oavsett vad. För att det är ju inte svårt att liksom formulera ord men det är ju, har ju bara varit jag som har kunnat liksom ta in det och tolka det och se det som så, sofistikerat och intellektuellt. Ursäkta om det var lite, jag försök, kom mest att tänka på det.

TN: Ja nej, jag förstår. Då startar vi videon här igen.

(Film spelas, 41:55–42:47)

FC: Det där, det, det där (ohörbart)

TN: Vi pausar igen. Vad sa du?

FC: Det där med att vad jag har att förlora på det, har jag inte riktigt, jag, men jag tänker att jag fattar det seriöst inte vad, vad i hela världen jag menar (ohörbart) Sedan återigen alltså, jag är rätt säker på alltså, jag har haft så ja (ohörbart) ja ursäkta det. Jag vet inte, alltså det, det är jättejobbigt för min hjärna att processa detta (ohörbart) ...

TN: Ja.

FC: ... just nu.

TN: Vi försöker bara ta oss igenom det.

FC: Absolut. Jaja, fortsätt.

TN: Vi startar videon igen.

(Film visas, Fabian gråter, 43:19–45:35)

FC: Kan vi pausa (ohörbart)

TN: Vi pausar videon.

FC: Jag tror att (ohörbart) kommer nog ifrån att jag satt och snackade med en kompis lite kring det här med, jag vet inte, alltså väldigt, jag, jag och en kompis till mig snackade och brukar snacka väldigt, väldigt mycket politik. Och då väldigt mycket så här kring politisk extremism och lite kring, alltså väldigt mycket så här kritik, alltså svårt att förklara men mycket så här politisk korrekthet. Men alltså, jag vet inte, alltså det jas säger är nog antagligen bara någonting jag inte... jag, jag, jag tvingar fram det (ohörbart)

TN: Ja.

FC: Jag undrar ju verkligen vad som hade hänt om jag eller jag (ohörbart) jag kan ta det efter att vi har sett alla videon för jag tror finns en viktig sak som jag tror jag kan avsluta med (ohörbart)

TN: Ja. Vi tar det senare.

FC: Ja.

TN: Vi startar videon igen.

(Film visas, 46:27–46:57)

PJ: Kan vi pausa (ohörbart)

TN: Vi pausar videon.

FC: Ja. Jag tror det, i stort sett, är nog bara någonting att jag säger "vad har jag att förlora?". Och det är ju som sagt att jag tror att, att jag inte behöver bry mig om liksom hur jag rent emotionellt kommer att reagera på den här händelsen när jag väl befinner mig där. För det är ju klart, för jag minns ju som sagt att när jag stod där liksom precis utanför toaletten och väntade, att jag ville verkligen springa tillbaka in på den andra för att jag visste att och ena sidan fanns där ingen återvändo. Jag är redan på övervakning. Men jag har samtidigt inte gjort någonting. Så det finns ju en utväg. Men det är ju just det att minsta misstag, skulle jag ses som minst avvikande, det, det där yttre skalet som jag har bildat utanför att det, det liksom finns liksom minsta alltså, gör jag minsta fel så vill jag inte leva längre.

Ja, så det är, så det är, så det är (ohörbart) det. Som sagt, jag tror att jag kanske tänkte så här åh, jag har ingenting att förlora. Jag tänker också lite på när jag först träffade dig, Anders, att när du sa till mig att "amen men du har ju jättemycket att förlora. Du har en pappa som älskar dig utöver allt annat". Jag minns ju att det hade väldigt stark emotionell effekt på mig att till och med då när jag hade utgångspunkten att mitt liv var över, så kändes det ju lite bättre.

Det är mest det ja, jag är ju fullt övertygad om att det finns ju en del saker som jag säger då som, som kan komma att sparka mig i baken. Jag, ja det, det, det är mest, det är mest det. Den främsta utgångspunkt jag försöker ha här, när det kommer till min syn på värdegrund och det är att det är meningslöst för mig att försöka anta en kallblodad hänsynslös tanke och att, för att, alltså den här emotionella sidan (ohörbart) återigen jag kan inte förtränga den. Och jag vill inte förtränga den, inte längre. Det är ju, alla de känslorna jag har hållit inne under en så pass lång period, alltså jag måste få ut dem. Så det, det är mes... det är mest det.

TN: (Ohörbart) vi starar videon igen.

(Film spelas, 49:04–49:42)

FC: Kan vi pausa, för jag tror jag.

TN: Vi pausar videon.

FC: Jag tror att jag läste någonting i kriminologiboken om höger respektive vänsterextremism där de, där det är lite omtala att det är en betydligt större andel kvinnor. Och att jag vet inte, alltså jag tror att själva det jag säger, är i stort sett att andelen, det är ju ingen, det är ju ingen hemlis att majoriteten av alla våldsbejakande, vare sig det handlar om

gångbaserad kriminalitet eller om det är ensamvargar, att det är män som utför det här. Och det handlar nog i stort sett om att när det kommer till isolering så tar det ju oftast lite hårdare på män. För vi har ju den här normen om att män oftast ska vara användbara, de ska vara utåtriktade. Jag har ju haft den bilden, att jag måste vara så, att jag har ju tagit sådana saker väldigt, väldigt, väldigt hårt. Och det är ju klart att när, när det kommer till exempelvis grov mobbning i skolan, slagsmål och sådant med mera, så är ju majoriteten av offren män. Och när det kommer till grova våldsbrott, kanske inte sexualbrott, så är ofta. Det, det är någonting åt det hållet. Men (ohörbart) det här är ju saker som jag har kommit fram till när jag har mått bra. Där jag ändå haft ett sammanhang där de här tankarna passar. Jag har haft en lugn politisk diskussion. Men exakt när kommer jag inte ihåg. Det kan, ja det är inte kanske någonting jag aktivt sagt till någonting. Men det är ju saker jag kommit att tänka lite på under en kanske en diskussion eller under en lektion eller sådant. Det vill säga tider då jag mått bra. Det är det också att alltså här, amen här försöker jag bara tvinga er att tro att det finns någon mening i det. Det är just därför det är så svårt för mig att kolla tillbaka på det. Ursäkta om jag (ohörbart) mycket. Jag försöker bara ...

PJ: Vi visar dem för din skull. För vi vill höra vad du har att säga sedan.

TN: Vi starar videon.

(Film visas, Fabian gråter, 51:30–53:35)

FC: (Ohörbart)

TN: Vi pausar videon.

FC: Ja. Kjell, när jag pratar lite om (ohörbart) Kjell är en, är en digital figur som har prod... som är en, det, man kan säga en beteckning på en sexuellt aktiv man. Oftast väldigt så här stereotyp till både utseende och mentalitet. Och det härstammar från ett begrepp som heter shellfishing som jag läste om i boken "incel" av Karkowski, där det var en, ja då ensamma killar som försöker catfisha tjejer online. Alltså man lägger upp en falsk profilbild. Och då hade man testat lägga upp en bild på en man som hade perfekta käkpartiet här, perfekta hakpartiet, skägg, magrutor, muskler och allting. Och så då skrev, och så skrev de så här i beskrivningen "jag var ju dömd för våldtäkt på barn men försök, men har försökt göra allt jag kan för att delta i rehabiliteringen samt även göra, att försöka lära mig om allting i livet". Och trots det så var det många tjejer som skrev att de var intresserade. De hade kunnat tänka sig att ha sex med honom. Och då tänker man till och med, kolla den här killen. Tro... de går bara efter utseendet. Han kan vara dömd våldtäktsman, pedofil. Men ändå så väljer, det är någonting åt det hållet. Och vad jag menar är nog i stort sett bara, alltså det är lite att jag tycker, det här är någonting som jag har hållit på länge. Återigen, ingenting som jag aktivt skulle förknippa med själva attacken. För själva attacken är ju bara att jag får en samma... är, och att jag känner att jag har ett sammanbrott, att jag inte vill leva, att jag inte vill lämna min komfortzone. Och så har jag det här intellektualiserandet som ett försvar. Att jag tror ju att jag kan agera känslolokalt. Även fast jag ja antagligen, uppenbarligen inte kan det med tanke på hur mycket jag har gråtit och hur mycket jag försöker vara öppen med hur jag känner nu när jag ändå är i en hyfsat trivsamt miljö med, med stött av personal.

Det är, det är just det också att, så det, så det, och för min, för det har handlat väldigt mycket att jag har ofta liksom haft lite, undrat lite när de säger så här att män är mindre benägna att söka hjälp, att det är toxistisk maskulinitet och att vi måste liksom ändra det, så att män känner sig mer öppna. Jag har hållit med om det att, men undrat lite ibland på kring hur de tänker kring, tänk... in... han, för att de säger, det här är någonting som jag, alltså framförallt vad det gäller, det här är saker jag har tagit i samtal med kuratorn exempelvis. Och det är

mo... moment där jag har mått riktigt, riktigt bra. Hon har varit väldigt, väldigt stödjande. Hon var definitivt en av de personerna som jag hoppades på att jag inte skulle stöta på.

Det var det också, att det fanns någon vag ta... pa... tanke på att jag skulle gå ner och kanske komma ut från den stora toaletten på första våningen. Men jag gjorde det på tredje. För att jag tror det kan åtminstone komma att jag vill inte riskera att stöta på henne. Hon är en av de personerna på skolan som jag har tyckt allra mest om. Och det gör jag. Så det är ju, så, så det är, det, det, det är mest det. Och jag har liksom tänkt att det som jag tyckt har varit lite konstigt med diskussion, det är att man säger ju aldrig lite så här, ja alltså det kanske stämmer det de säger men tänker de kanske på vilka grupper av män de talar om. De kanske inte tänker så mycket på att det kan ju finnas vissa grupper som tolkar normerna på ett speciellt sätt, får en selektiv bild. Och i samband med att de isolerar sig, så upprättar de här. Och det är klart att när, när man isolerar sig så blir man ju mer försvarsbenägen vilket så klart minskar benägenheten att söka hjälp och kunna ta emot information. Och ja, det var väl någonting jag tyckte att, men det tycker jag att, varje gång jag läser sådana inlägg om det här med toxistisk maskulinitet och det är att, så undrar jag lite varför jag så sällan har tagit upp det.

Sedan är det ju klart att när det kommer till mina politiska känslor, jag har, det är väl inget, det är mycket med sociala medier och att man går ju på det man vill höra. Man, följer man ett parti så får man upp mycket. Om man kollar på ett parti så får man upp mycket utifrån det. Jag har inte vart något undantag där. Och jag tror väldigt mycket grundar sig i att när jag började på skolan så hade jag väldigt extrema politiska åsikter. Inget våldsbejakande men så här väldigt, jag ville inte ta emot hjälp och information. Och när jag övergav det så kände jag mig väldigt traumatiserad av hur allting, och då liksom, då slängde jag mig nästan på nästa, på den, de politiska åsikter som jag trodde var raka motsatsen. Men jag tror inte jag hade någon aning om vad jag egentligen satte mig in på. För jag var bara desperat av att försöka hitta någon grundtrygghet. Men sedan har jag lagt för, alldeles för mycket känsla och rädsla i det.

TN: Ja. Så, men jag tänker vi kör klart videon här.

FC: Ja.

TN: Vi startar videon igen.

(Film spelas, 58:14–59:01)

TN: Så, då var den klar. Jag tänker att vi går vidare här direkt ...

FC: Gör du det.

TN: ... till video nummer två.

FC: Ja. Det är, det är lika bra att bara få det över (ohörbart)

TN: Ja, jag tänker samma sak. Jag ska bara, de här är inte lika långa.

FC: Nej, det ...

TN: Video två. Då har vi ett klockslag på 18:32:38. Och det är från den 20:e mars 2022. Och videon är 6:48 lång.

(Film spelas, Fabian gråter, 59:35-01:04:13)

FC: Kan vi pausa? (Ohörbart)

TN: Vi pausar videon.

FC: Ja. Ja, alltså det, det är så konstigt att det här när jag säger att har jag, har man dåligt självförtroende att det blir väldigt svårt att interagera med någon man upplever sitter högre än. För att återigen, att man kanske inte har något grundintresse. Man tycker att man förtjänar. Man tycker att man är oförtjänt till att bli bra på något eller åt det hållet. Alltså det, det är ju jag, det har ju varit. Alltså hela liksom grejen bakom det här, det är ju att det är ju jag i ett nötskal. Det kanske låter lite skämtsamt men ursäkta (ohörbart) Det är bara så konstigt att jag kan säga så många saker som jag egentligen har som referenser till bättre stunder när jag känner liksom att, jag är väldigt intresserad av psykologi, kriminologi. Jag tycker om att, på ett intellektuellt plan, liksom försöka förstå, försöka liksom förstå (ohörbart) saker med mera. Så använd, och så använde jag det här, alltså det är så, alltså jag, alltså när jag (ohörbart) såg det som en föreläsning eller något åt det hållet. Ursäkta att jag, det, det, det var så jäkla svårt att se tillbaka på ...

TN: Jag förstår. Vi startar videon igen.

(Film visas, Fabian gråter, 01:05:28-01:06:03)

FC: Just det, kan vi stanna här?

TN: Vi pausar videon.

FC: Med kräsen så mena jag inte det på ett negativt plan. Jag menar snarare att det är naturligt att när man får mer självsäkerhet (ohörbart) så vill man gärna ha någon som lever upp till det. Då blir man ju, (ohörbart) popularitet och så det, det, det handlar lite mer om det. Jag tänkte att och ena sidan har vi försökt förändra normerna men och andra sidan har vi inte gjort det särskilt mycket. För och ena sidan så, så pratar man väldigt mycket om att vi måste förändra normerna, klassiska könsnormer, det jag tycker inte nödvändigtvis att det är en dålig sak. Det är bara att, men och andra sidan är det fortfarande väldigt, väldigt polariserant mellan könen och arbetsmarknaden. Att män fortfarande dominerar industribranschen medan kvinnor mer dominerar inom den offentliga sektorn. Och jag förstår att det (ohörbart) påverkat den politiska debatten. Återigen, detta är tankar som jag har haft i så stunder där jag har mått, mått bra och där de ändå har kommit naturligt. Jag känner att jag behöver inte tvinga fram allting. Utan jag bara låter tankarna komma naturligt. Jag börjar med att sätta mig in i ämnet och förstå riktlinjerna. Men här var, återigen här bara tvingade jag fram det. Bara rabblar upp det. Alltså det hade lika gärna kunnat vara en bucketlist. Att jag bara ko... bockar av allt (ohörbart) ska säga.

För jag, alltså det känns inte som, jag personligen har haft ganska dåligt minne av vad jag sa i videon fram tills nu när jag känner igen lite grann. För att det känns bara som att jag pratar rappakalja. Det, det, det är lugnt.

TN: Vi starar videon igen.

(Film visas, Fabian gråter, 01:07:37-01:08:50)

FC: (Ohörbart)

TN: (Ohörbart) så.

FC: Yes. Alltså grejen är den att det här är väldigt mycket som jag, i boken när jag läst från Karkowski, det är framförallt ett stycket därifrån. Att det, det är en ganska ny bok. Den tar upp många aspekter som vissa kanske inte tänker på. Att man är ofta väldigt snabb med att liksom säga att "incel-rörelsen är ett ökat terrorhot" istället för att gå in på det vad det faktiskt handlar om. Jag tror inte jag nödvändigtvis sa det för att, som, för att exemp... exemplifiera mitt fall specifikt. Utan ja, det ja något åt det. Jag ska hämta andan lite. Ja, ni kan börja rulla den sista videon, det ...

TN: Yes.

FC: Jag, jag vill bara få det överstökat.

TN: Ja. Då har vi video tre. Och då har vi ett klockslag på 19:17:31. Och det är också den 20:e mars 2022. Videon är en 08:35 lång. Startar vi videon.

(Film visas, 01:10:08-01:10:40)

FC: Ja. Det är någonting som jag ...

TN: Vänta, jag stoppar videon.

FC: Ja. Ja där, där, där tar jag upp alltså jag har känt mig väldigt, väldigt, väldigt missnöjd med (ohörbart) för det känns inte som att jag haft någon tydlig drivkraft. Sedan återigen, jag tänker ju att det jag borde ha gjort och som jag, jag kommer ihåg att när jag föst hamnade i arresten och berättade lite så om det här för en av poliserna, hade ett litet samtal, så sa en av de "varför hoppade du inte av?". Och då hade jag ju tanken att, nej men jag hade redan kommit lång... för långt in och det. Men när jag tänkt tillbaka så undrar jag verkligen varför jag inte gjorde det. För att om jag skulle behöva komplettera något åt, om jag kan hamna på ett ställe där jag trivs och liknande, så är det, så spelar inte det någon roll. Men jag har ju haft den här bilden att jag får inte gå tillbaka. Jag får inte göra fel. För då vill jag inte leva längre. Jag måste vara perfekt. Och mitt, alltså grej, sedan är det ju så här, och sedan kan jag säga så här att tanken på att jag skulle fundera, hade en vag tillfällig tanke på att gå in i bildsalen och kolla, det var nog mest bara för att det var det enda klassrummet jag hade tillgång till. För att hade jag specifikt gjort detta som ett hat mot bild- och formriktningen, då hade jag antagligen försökt välja ut, då hade jag antagligen försökt välja ut någon av mina bildlärare eller något åt det hållet. För att, men återigen, grejen är alltså, det fanns ingenting jag hatade med min bildlärare. Billa... min bildlärare, om det fanns någonting jag hade svårt att förstå var det ju inte som att jag inte kunde hi... hitta detta i de flesta jag kände. Och då hade jag antagligen (ohörbart) på ett lite annorlunda plan. Ingen av dem som jag faktiskt gav mig på, hade ju någon anknytning till det.

PJ: Nej.

FC: Och det är ju som sagt, att det, det var ju väldigt, var så lätt för mig där att bara föreställa mig att jag kan, trodde ju att jag skulle kunna utföra något. Ja, ja återigen, alltså anta en helt annan mentalitet än den jag faktiskt kände när jag befann mig på plats. Något åt det hållet. Åh, (ohörbart)

TN: Vi startar videon igen.

(Film visas, småprat, 01:12:39-01:20:38)

TN: Så.

FC: Jag tror nog att det jag, att jag tappade bort mig när jag skulle gå in på det här politiska, jag tror nog det, liksom att redan då inser jag, skulle jag försöka uttrycka någon som helst politisk motivation för detta, skulle det inte dröja länge innan jag började sa... säga emot mig själv.

Och det jag är väldigt nyfiken på, en hel del, om jag hade sagt allt detta i jag-form. Alltså gått in lite på hur jag kände, då undrar jag hur man hade sett ut då. För jag tror nog att, för det är just det som är grejen, att jag plockar ju så mycket tankar från stunder där jag har mått bra och tror att jag kan använda dem (ohörbart) jag är desperat. Jag borde (ohörbart) tvinga fram det försvarsmekanismen, liksom intellektualiserar. Ursäkta om jag säger mycket men alltså det är liksom den främsta skillnaden som jag tänker att, att jag är ja, att jag hi... att jag hittar. För att alltså ja, alltså jag måste hämta andan. Det är så att jag måste bara hämta andan.

PJ: Ja absolut. Det blir inte mer, nu lyssnar vi inte mer. Nu pratar vi.

FC: Nej. Det var, nej det är skönt att få det överstökat.

PJ: Men du, varför gör du de här filmerna?

FC: Alltså det är väl antagligen att jag tr... att någon del av mig tror att, ja det är väl att jag inte har någon som helst syn på liksom hur, hur jag faktiskt rent emotionellt kommer reagera om jag sitter i den där situationen. Så det är väldigt lätt för mig att få fram en massa tankar, att liksom, att få fram en massa tankar kring hur jag liksom tror att jag kan anta mentaliteten. Jag tror att jag hade lika gärna kunnat vara terrorist. För att jag vill inte ha någon förståelse eller sympati eller så. Eller någon empati eller något för den delen. Jag vill bara få ett slut. Och sedan, sedan ...

PJ: Men kan du, vad tänker du om (ohörbart) det här skulle kunna likna någon form av manifestat?

FC: Ja det är det jag har, ja alltså, det är (ohörbart)

PJ: Eller är det någonting du har inspirerats av eller?

FC: Att skriva ett manifest, nej. Det, det kändes väldigt, väldigt alltså främst, vad jag minns, så handlade det mest om att, alltså det, ursäkta det är svårt (ohörbart) ja, ja jag är bara så jökla mentalt utmattad. Så, alltså jag kan inte fatta hur jag kan sitta och liksom behålla lugnet där. Att jag liksom sitter och tror att jag kan sätta mig in i sådana här situation och re... utan att reagera. Att jag försöker förtränga alla mina känslosamma bitar. Och så är det en helt annan sak när jag väl befinner mig på plats. Och det är ju samma sak också, att under skolan, min dag i skolan så lyckas jag ju också behålla lugnet. Men det är ju för att jag befinner mig inte i närheten av situationen.

Jag minns att exempelvis de gånger då jag går in på toaletten för att testa ta, klä på mig eller något åt det hållet, ah det ja fast då, jag är mest nervös för även fast dörren är låst är jag ju livrädd för att någon ska se mig eller något åt det hållet. För om det, för det är garanterat också att i och med att samma folk är utanför toaletten som innan jag gick in, så kommer de ju att känna igen mig. (ohörbart) som undrade, prästen frågade ju vid ett tillfälle också varför jag inte gjorde detta under kriminologiföreläsningen. För då hade det ju kunnat, i och med att jag hade den här bilden att det inte spelar roll någon gång (ohörbart) för att mitt liv är över oavsett vad. Där fanns det ju då många potentiella offer. Men framförallt handlade det nog

mer eller mindre om att jag inte ville, alltså någon kommer ju garanterat känna igen mig. Min bästa kompis var ju där inne också. Han, (ohörbart) mina kompisar har ingen som helst anknytning till detta. Finns ingen person jag har velat dra in i det här. Och sedan antar jag väl att det kan väl liknas lite vid någon form av manifest på så plan att jag fick för mig, liksom själva planen att utföra den här attacken, alltså den kom dagen innan. Och på den tiden så hinner jag ju inte, kanske inte skriva ut något långt manifest. Men så jag vet inte. Det, något, sedan är det ju, sedan är det ju lite det att, jag tror det är på sista videon, precis i slutet, (ohörbart) jag har inga politiska motiv. Alltså när jag väl kom till det här, om det var ett motiv, att jag tappade bort mig helt och hållet. att jag insåg att skulle jag försöka uttrycka någon form av politisk ställningstagande, så skulle det inte dröja länge innan jag gick emot mig själv. Och att det därför är meningslöst att ens försöka ha de här. Sedan att det inte var omöjligt att ni skulle kunna hitta den ändå. Det var jag medveten om. Det var ju därför också som jag hade bestämt mig för att berätta om det innan ni hade tittat på det. För jag tänkte att de kommer ju antagligen, ni kommer ju antagligen hitta det oavsett vad. Och då är det ju lika bra att jag tar upp det, så att det inte framgår som att jag försök, (ohörbart) jag hade utgångspunkten att spelar ingen roll vad de hittar. De får ta, folk får tolka mig lite hur dem vill. Jag behöver all negativ energi jag kan få för att jag ska vilja ta mitt liv eller försvinna från det här samhället.

TN: Fanns där något, nå... någonting som rättfärdigar din attack?

FC: Säg det igen, jag hörde inte riktigt.

TN: Rättfärdigar, alltså ...

FC: Om jag tycker det här är något som jag ...?

TN: Din attack, är det någonting som rättfärdigar ...

FC: Nej, nej.

TN: ... din attack?

FC: Nej abs... inte på något som helt plan. Alltså jag försöker ju vid flera tillfällen säga "jag är ett avskum, jag är en avvikare". Men det är ju just det som (ohörbart) att jag pratar ju i tredje persons perspektiv. Jag vill ju inte gå in på hur jag känner. Jag befinner mig i det här försvarsstadiet, där jag bara säger "man, man tänker så, man gör så". Det här, och så blandar jag in tankar som jag har fått från tillfällen där, och så har jag blandat in tankar som inte har någon, som i grund och botten inte har någonting med det här att göra. För det är ju intellektuella tankar. Men här är ju ingenting som jag, på ett intellektuellt plan, rättfärdigar. Men det finns så många tankar som jag har, det finns så många tankar som jag hade liksom under det här dygnet oh så, jag tänkte vad är det som händer med mig. Jag har ju inte velat lyssna. Jag har ju inte velat verkställa det i praktiken. Och det är väl en vanlig försvarsmekanism också med, med mig att jag intellektualiserar för att undvika att behöva sätta mig in i saker för att jag har känt mig så missnöjd. Och då försöker jag kompensera genom det.

TN: Du, jag tänkte på, minns du vilken ordning du spelar in videon?

FC: Alltså jag har jättedåligt minne. Alltså jag har vad jag vet, ja jag har så svårt att kolla tillbaka på det mer än en liten gång i taget. Så jag kan inte sammanställa någon större bild. Förresten, ursäkta om jag har gråtit. Men alltså det är bara så jäkla jobbigt.

TN: Ja vi förstår, vi förstår. För det är ju två videos som ser ut att du spelar in hyfsat tätt inpå. Och sedan går det ytterligare en timme, sedan spelas det in en till.

FC: Ja.

TN: (Ohörbart)

FC: Jag har i, ja knappt, jag har inte mycket minne av exakt hur det gick mellan. Alltså allt är, jag vet inte alltså.

TN: Nej, nej.

FC: Den större delen av tiden spenderade jag bara genom att gå fram och tillbaka liksom, på mitt rum och så. Som sagt, jag googlade ju på en massa saker som bara gör mig deppig och irriterad och att jag försöker samla. Jag minns också att när det kommer till det här också att jag var tveksam till om jag skulle klara att se en person i ett demolera stadium i och med metoderna jag skulle använda. Så kollade jag, det finns en video jag kollade på där det är typ, många känner ju säkert till motorsågsmassaken, alltså liksom filmerna och det. Och så är det typ alla de 35 gångerna som någon dör, än att jag försöker liksom tvinga mig själv att se på det här. Men det, sedan klarar jag, sedan tittar jag ändå bort vid ett flertal av dem. Och sedan är det ju bland annat en attack där någon blir attackerad med en yxa. Och det är hy... kanske en hyfsat likt jag gjorde. Sedan andra sidan, den är inte så grafisk. Så den kunde ju inte förbereda mig på något sätt. Om det är någonting jag framförallt minns, när det kommer till attacken, som jag har tänkt tillbaka på, som gör att jag, som jag äcklas mest av, så är det nog själva, alltså jag kände liksom av (ohörbart) varje gång det träffar, att det blev, och ena sidan är det som att jag slagit på något hårt men samtidigt ger succesivt efter. Och det är bland det vidrigaste jag liksom känt. Alltså det är jätt... (ohörbart) ja.

PJ: Förklara en gång till.

FC: Ja.

PJ: Jag förstod inte.

FC: Nej. Alltså något av det som jag tyck... jag kollar tillbaka och har väldigt så här negativt minne, alltså jag äcklas mest av, när jag tänker till, försöker tänka tillbaka, det är känslan, alltså liksom ja trycket varje gång som yxan träffade exempelvis huvudet eller sådant. Att det är ju hårt nog för att man ska, för att jag ska känna av att det är motstånd. Men samtidigt kände jag hur det succesivt bara ger efter mer och mer och mer. Det är liksom väldigt, väldigt absurd känsla som är riktigt, riktigt, riktigt vidrig. Sedan är det ju det att jag hade ju masken på mig, så jag ser ju inte jättetydlig detalj, hur det ser ut. Och det var ju lite tanken också att jag ville försöka stänga av sinnena mer eller mindre. Kanske tillräckligt att visst, den skulle ju vara tillräckligt bra för jag skulle kunna se var jag går med mera. Men inte att jag vill detalj, detalj vill se vad jag gör. Och jag hade ju som sagt inga planer på att maskera mig från början. För jag trodde ju men aldrig att jag skulle liksom, bara att det inte skulle gå snabbt. Men det är ju för att jag inte har satt mig in i situationen emotionellt. Det är väldigt intellektuellt. Så jag tror ju att det bara kommer gå som på räls. Men det sätt som jag eventuellt kommer fram till är att nej, alltså jag gör detta för säkerhets skull.

Åh herregud ja. Skönt att (ohörbart) ja skönt att de tre videon är över i alla fall. För, ja för jag är, alltså jag ja återigen ursäkt om jag kollar bort konstant. Det är ...

TN: Nej, det är ingen fara.

FC: Ja.

TN: Du, du jag tänkte bara på, du har berättat att du kollar på massa, massa historik om massa hemiska saker.

FC: Ja.

TN: Är det i syfte för att kunna genomföra attacken?

FC: Ja alltså det har ju, lite som du tolkade det bevisen att det har ju funge... det har ju, det är inte omöjligt att det har fungerat lite, lite som en drog. Och det är ju klart att det har ju kommit i perioder. Alltså framförallt har det varit väldigt mycket så här när jag har varit hemma, det är då jag har mått som sämst. Jag har bara suttit inne på mitt rum och inte gjort någonting. Och det har ju främst förekommit i början med att jag har känt självmordstankar. Speciellt då från den 2:e februari då ni hittade väldigt, väldigt, väldigt mycket. Sedan har det väl fungerat lite bättre. Jag har ju försökt tvinga mig själv till någonting som jag, alltså det (ohörbart) men jag är helt (ohörbart) på att det jag inte ville tänka på var att oavsett hur mycket jag sätter in i det, så är det ju på ett intellektuellt plan. Jag har ju aldrig befunnit mig i en sådan situation själv. Det är ju lite, för jag menar, jag har ju sett skräckfilmer och allt det. Och med mera. Men jag har ju, det är ju ingenting som in... innebär att jag exakt vet hur det är att befinna sig i en sådan situation.

TN: Nej.

FC: Oavsett hur grafiskt det är. Ja, det är, så det är, ja så det är, det är liksom som sagt, allting är så himla intellektuellt. Jag plockar en massa saker. Och lägg, sätter det i ett sammanhang där det inte hör hemma. Och att jag inte vill gå in på mig själv och liksom för att har verkligen (ohörbart) jag hade så gärna velat ställa en fråga till mig själv när jag satt där. Alltså om jag hade kunnat gå tillbaka i tiden eller något åt det hållet. "Det, men vad är det som gör att du vill ju, att du har fått för dig att du ska gö... utföra den här attacken? Kan du liksom förklara någon from av rationell, någon tanke du känner specifikt att du vill åstadkomma med det här?". Och när jag väl då liksom i slutet tänker liksom ja, om man nu vill (ohörbart) politiskt, så tappar jag ju bara bort mig. För allting jag säger är ju någonting som jag kommer ihåg från stunder där jag har studerat, pratat eller tänker efter. Återigen, stunder där jag har mått bra, inte för en sekund kunnat tänka att det skulle, att någonting skulle, sådant här skulle hända inom en snar framtid. Så det är väldigt, det är väldigt, väldigt mycket åt det hållet. Att när jag väl har, för det är klart, i de stunderna har jag ju varit mycket mer så här, känner mig mycket mer så här emotionellt öppen än vad jag har gjort här.

TN: Du, vi ska avsluta här. Tänk, jag har bara en snabb fråga här (ohörbart)

FC: Absolut, ställ vilka frågor du vill.

TN: Ja, det är en kontakt i din telefon som heter "Herman". Vem är det?

FC: Det är min lillebror.

TN: Det är din lillebror?

FC: Ja okej.

TN: Ja men okej. Anders, är det någonting du vill ta upp?

AE: Nej tack.

TN: Nej.

FC: (Ohörbart) hade ju kunnat ta en kort stund efter ...

AE: Kan säga till, så kan vi göra det absolut.

TN: Då avslutar vi förhöret här och klockan är 11:25.

Följande är en sammanfattning av förhör 9, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian tillfrågas om det är någonting han har funderat på sedan det senaste förhöret. Fabian berättar att när det kom till var han skulle utföra attacken. Första tanken var att genomföra det på en avslutande lektion. Efter att Fabian blivit tillfrågad om relationen till lärare Sofia Gustavsson i förra förhöret så har Fabian funderat på det. Det fanns ett flertal personer som Fabian hoppades på att han inte skulle stöta på, det var bland annat lärare som Fabian stått väldigt nära eftersom de skulle känna igen honom direkt. Bland annat kriminologiläraren, kuratorn samt bildläraren Anna. Fabian har inte haft något agg mot någon lärare på skolan. Första tanken var att Fabian inte skulle vara maskerad men det var troligtvis för att han inte satt sig in i situationen och trodde att han inte skulle behöva det.

Hade Fabian gått in på lektionen så som han tänkt från början så hade de troligtvis känt igen Fabian direkt eftersom han hade lämnat klassrummet under lektionen och sedan kommit tillbaka. De offer som Fabian misstänkte att han skulle stöta på vart elever, eftersom han väntade sig det absolut värsta. Fabian hade inte räknat med att han inte skulle veta vem det första offret skulle vara. Fabian har funderat mycket på att det hade kunnat vara vem som helst som klev ut ur toaletten och om det hade påverkat situationen. Viktoria Edström hade Fabian inte någonting emot men han hade henne som läraren i ettan så det var inte lika stark emotionell anknytning som t ex några av hans nuvarande lärare.

Fabian berättar att när det kommer till inspiration så tror Fabian att det finns två attacker som han på ett omedvetet plan har inspirerat honom. Den ena attacken är en attack som ägde rum i Japan förra året i oktober. Det var en självmordsbenägen man som hade knivhuggit flera personer på ett tåg, inga dödsoffer men flera skadade. I Japan tillämpas dödsstraff och den här mannen gjorde det specifikt för att bli dömd till dödsstraff. Att Fabian sa i sina videos att det skulle vara minst två döda kan han ha fått ifrån den här mannen i Japan.

Gällande Robert Steinhauser, att han gick in på toaletten och tog på sig en mask kan absolut vara en vag form av inspiration. Den närmsta attacken Fabian kan likna vid hans egen attack förutom att Fabian inte valde ut sina offer specifikt samt att han inte hade något politiskt motiv så är attacken vid Trollhättan den som påminner mest om Fabians attack. Attacken använde liknande metod, alltså närhåll, Fabian var maskerad precis som Anton Lundin Pettersson, Fabian hade även en tanke om att hans liv vart över likt Pettersson. I början hade Fabian tanken om att antingen dör han på plats eller i fängelse.

Fabian berättar att i början förhören så hade han inte landat på samma sätt som Fabian landat nu. Fabian hade lite tvångstankar om att han inte vågade vara helt ärlig och hade en känsla av att göra sig till.

Fabian tillfrågas om han gjorde någonting för att undvika att träffa på dessa lärare som han nämnt att han tyckte om. T ex gällande Fabians absolut favoritlärare, kriminologiläraren som Fabian hoppades verkligen på att inte stöta på. Men Fabian har inget minne av att han tänkte på vilket kontor som han har eller liknande. Fabian hoppades framförallt på att han inte skulle stöta på några yngre elever. Fabian gick ut i korridoren och tänkte att det blir som det blir men han hade inga aktiva planer på att välja ut någon utan Fabians tanke var att attackera den första personen han stöter på.

Fabian tillfrågas om det var viktigt för honom att det var just två offer. Fabian berättar att han hade en tanke om det var mer än en person så skulle det säkerställa att han blev dömd.

Fabian berättar att allt han sa i videorna som han spelade in dagen innan är väldigt lätt för honom att få för sig. Nu försöker Fabian prata om hur han känner och tänker men det gjorde han inte i videorna, där är det ur tredje persons perspektiv. Fabian tror att han säkert försöker förmedla kring hur han känner men det fanns inte på kartan för Fabian att öppna upp sig om prata ur jag-form.

Fabian berättar att hans första tanke var att använda scarfen endast för munnen och inte över hela huvudet. Fabian hade även en tanke på att lyssna på musik så som Anton Lundin Pettersson gjorde. Det finns en video på en massaker i Ryssland, detta är en av de videorna som Fabian vänt sig till och tittat på när han mått som absolut sämst. Den är väldigt grafisk och rå övervakningsfilm där man ser en kille gå omkring, bilderna är censurerade, det är även någonting med musiken som gör Fabian riktigt deppig. Fabian hade en vag tanke om att lyssna på den låten under attacken. Det var en rysk låt.

Citatet I have practically no empathy tror Fabian kommer ifrån den här killen, Vladislav Roslyakov. Fabian vet inte vad hans motiv vart. Fabian har för sig att det kan ha rört sig om ett hat mot institutet.

Fabian har funderat på om han själv gjorde detta för ett hat mot skolan. Hade Fabian gjort det mot skolan hade det inte spelat någon roll vem offren var. Fabian känner att han gjorde det på skolan eftersom detta var den enda öppna platsen han hade direkt tillgång till.

Fabian underrättas om att han skall förevisas 3 videos som spelats in med hans telefon dagen innan brotts-dag, alltså 20/3.

Video 1 har ett klockslag på 18:16:08 och är ifrån den 20 mars 2022. Videon är 6 minuter och 48 sekunder.

Fabian säger att detta är videorna som han spelade in dagen innan attacken. Fabian berättar att han tycker det är jobbigt att titta tillbaka på videorna men vet att det är viktigt. Fabian tycker att det är väldigt konstigt att se sig själv från den dagen.

Video 1 spelas upp.

Fabian berättar att det är han på videon och han befinner sig på sitt rum och spelar in filmerna med sin telefon. Fabian säger att datumet för videorna stämmer.

Fabian tillfrågas om vad han tänker på när han ser videon. Fabian berättar att grunden i det han pratar om i videorna kommer från stunder när han har mått bra i livet. I videon försökte Fabian att intellektualisera och tvinga fram massa saker istället för att berätta hur han själv känner. Fabian tycker att det är väldigt jobbigt att se tillbaka på videorna. När Fabian spelade in videorna så tänkte Fabian att det inte spelade någon roll om folk tolkade honom som en terrorist.

Fabian berättar att han inte vill ses som ett monster. Fabian har trott att han kan förtränga sina känslor men Fabian hade ingen aning om hur han skulle agera när han väl befann sig i situationen, alltså vid attacken. Fabian är rädd för hur hans pappa skulle tolka det här. Att Fabian skulle sitta här sedan och trivas och bli behandlad väl var ingenting som fanns på kartan när Fabian satt och spelade in videorna.

Fabian förklarar att han inte stöttar IS och deras ideologi eftersom att Fabian har för mycket att förlora. Det som sägs i videon är ingenting som Fabian förknippar med attacken, attacken handlar bara om att Fabian får ett sammanbrott och att han inte vill leva längre. Intellektualiserandet i video är som ett försvar, att Fabian tror att han kan agera känslokallt även fast Fabian nu förstår att han uppenbarligen inte kan det med tanke på hur mycket han har gråtit.

Fabian hade en tanke om att börja attacken på första våningen, på den stora toaletten men ändrade sig, detta kan ha haft att göra med att Fabian inte ville riskera att träffa på kuratorn som han tyckte väldigt mycket om.

Video 2 spelas upp. Videon har klockslaget 18:32:38 och är ifrån 20 mars 2022. Videon är 11:33 min lång.

Fabian berättar att många av de sakerna som han tar upp i videon är saker som han egentligen har referenser till bättre stunder. Fabian har ett intresse för kriminologi och på ett intellektuellt plan försöker förstå saker osv.

Video 3 spelas upp. Videon har klockslag 19:17:31 och är ifrån 20 mars 2022. Videon är 08:35 min lång.

Videon avslutas.

Fabian minns inte i vilken ordning han spelar in videorna.

Fabian berättar att det som han äcklas av mest när han tänker tillbaka på attacken är att varje gång han träffade huvudet med yxan så kände han av kollisionen, ena sidan är det som att Fabian slog mot någonting hårt men samtidigt så gav det succesivt efter mer och mer och det är bland det vidrigaste Fabian känt.

Fabian tillfrågas om en kontakt som heter Herman i hans telefon. Fabian berättar att det är hans lillebror.

Uppläst uran erinran.

Förhör

Förhör 10

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr

5000-K314464-22

Hörd person

Cederholm, Fabian Vidar

Personnummer

20031223-6474

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av polisman

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Anledning till förhör / Misstankar som misstänkt har underrättats om

Mord, Fullbordat, Gärningsman

Underrättad om misstanke

2022-03-21

Ytterligare information om anledning till förhör

Misstanke gällande brottet mord i två fall. Detta genom att ha slagit ihjäl målsägande på Drottninggatan 22, Malmö mellan kl. 16:30 och kl. 17:22, 2022-03-21.

Underrättad om rätt till försvarare

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Försvarare/ombud önskas

Anders Elison

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Förhørsledare

Ted Nivestam

Förhørsdatum

2022-05-12

Förhör påbörjat

09:56

Förhör avslutat

11:10

Förhørsplats

Häktet Malmö

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

K314464-22

Datum: 22-05-12

Klockan: 09:56-11:10

Förhørsplats: Häktet, Malmö

Förhörsperson, Fabian Cederholm: FC

Förhørsledare, Ted Nivestam: TN

Bitr. förhørsledare, Pierre Johnsson: PJ

Försvarare, Anders Emilson: A

FL: Då har vi startat förhör i ärende K314464-22. Dagens datum är 12: maj 2022 och klockan är 09:56. Vi befinner oss på Häktet i Malmö. Närvarande är försvarare Anders Emilson. Förhørsledare Ted Nivestam och biträdande förhørsledare Pierre Johnsson.

Så Fabian, är det någonting du har tänkt på sedan senaste förhör?

FC: Ja, framför allt en sak. Ni vet alla de videorna som vi kollade på senaste gången. Det visade en sak, det berör inte någon av de specifikt. Det är mest en liten, en liten slutsats jag har liksom haft som när jag tänker på allihop. Det är att, ni vet det jag berättade också om att jag pratar ju väldigt mycket i tredjeversion perspektiv. För det är ju det att på ett rationellt plan så har jag ju undrat lite så här, för att det jag säger alltså föreläser om, borde egentligen vara någonting jag säger om varför den här attacken inte borde ha skett. Jag säger ju konstant emot mig själv. Och det är ju just för att den, det är ju för att jag misslyckas ju om och förvara den grundläggande frågan som ni utredare hade varit intresserade av. Det vill säga i mig, varför gör jag det här när jag konstant snackar om att det är just sådana här saker som är fel. Och det är ju som sagt att till och med där så har jag ju den här bilden av att jag måste göra mig till, att inte intellektualisera. Och att då åter igen jag bara plockar tankar från stun.... från betydligt bättre stu.... stunder. Och liksom slänger ihop de, för att det är ju det att jag upprepar ju mig väldigt mycket. Och jag säger ju samma sak, det är ju samma essence. Och det är ju att, det som jag undrar är verkligen att det inte ringde varningsklockor redan då. För att jag tror att, att det sedan pågick, att det sen blev ett väldigt långt mellanrum tills den sista videon. Och att som dessutom avslutas med att jag liksom stannar upp för att jag inte kan besvara min egna fråga, som jag precis kom på. Jag tror det har lite och göra med att det är inte omöjligt att det kan ha varit på grund av att jag var, att det som jag säger nu är någonting som jag tror jag kan ha haft en aning om redan då. Att det är inte omöjligt att det var därför jag tog bort, tog bort de. Att man potentiellt skulle kunna komma åt borttagna videos och bilder, det var jag ju medveten om. Sen var det det att jag hade, för jag tror att jag hade den här bilden alltså, till och med när jag sitter här och pratar om en potentiellt dödlig akt. Så har jag den här bilden att jag måste göra mig till. Och det fanns även andra saker som jag funderade på, som att slå sönder alla mina värdesaker med mera. Men det är klart alltså på en potentiell plan så ville jag ju inte göra det, och det borde ju ha ringt varningsklockor att när jag väl, om jag väl stod där sedan på platsen och skulle göra detta. Hur skulle jag känna då, men jag har ju inte velat liksom tänka på hur jag som person reagerar. Jag har ju inte velat lita på att jag är en människa precis som alla andra, att jag har känslor. Det eh, det var ju, hur ska jag förklara, det var också en hel del angående (gråtmild) ursäkta mitt, det är (ohörbart) hög det.

TN: Ingen fara.

FC: Det är lite, lite svårt att tänka tillbaka på de här videorna men. Det var, jag tror det var någonting också i stil med att i början hade jag planer på att kanske lägga upp de någonstans. Men då handlade det mest om att jag verkligen måste säkra mig om att nu har jag någonting, någonting som verkligen har så.... som nu är det gjort, nu är det säkrat. För att det är ju klart att den mesta, den största ångesten jag kände, den största konflikten ska jag göra det, eller ska jag inte göra det? Det var ju när jag stod utanför dörren och väntade på det första offret.

För då och ena sidan så kunde jag ju bara springa tillbaka in på toaletten, ingenting har ju hänt än. Men och andra sidan hade jag ju bilden att nu är jag ju på film, så nu finns det ju ingen återvändo. Även om det inte skulle ha gått så långt som det har gjort nu, så hade jag ändå tanken att jag skulle ju aldrig kunna vilja leva med mig själv. Efter att ens funderat på att ha gjort någonting sådant här, och dessutom blivit ertappad med det. Så det var ju, så det var ju väldigt, väldigt mycket åt det hållet. Det var ju det också att jag tror att ytterligare ett motiv varför jag just valde att göra det på skolan, var ju för att det var en väldigt öppen miljö. Dels lätt tillgängligt för polisen, det skulle inte finnas någon tvekan om att det var jag. Om att det var jag som gjorde det och jag ville inte komma undan med det här, inga som helst planer. Sen var det ju också att på skolan fanns det ju kanske ingenting som distraherande en på samma sätt. Det är klart att jag har ju såklart en viss kärlek till mitt hem, mitt rum och alla mina grejer. Och det borde ju ha ringt varningsklockor redan så här dagen innan att, i mitt huvud att om jag ändå har så mycket som jag verkligen känner att jag kan inte göra mig av med. Då borde det ju innebära att när jag väl är där så borde det, så kommer samma sak hända. För att jag har ju ingen aning om hur det skulle se ut om jag emotionellt satte mig in i saken. Men åter igen jag har ju aldrig velat tänka lite mer på hur jag känner. Det är just det som är grejen att i alla videon, att tanken på att gå in på mig och hur jag mår det vill säga åter igen, den mest intressanta aspekten för en utredare samt även psykologer med mera, om man ska kolla lite på potentiella motiv, det finns ju inte på kartan för mig. Det har det ju inte gjort på väldigt, väldigt länge. Visst jag säger ibland kanske jag är ett avskum med mera. Men det märks så tydligt att det verkligen är, det är bara ord. Sen är det...

TN: Men om du skulle beskriva ditt motiv. Vad skulle du säga då?

FC: Kortfattat så var det nog i stort sett bara (suckar) en frustration över att, över mig själv att jag inte har, känt som att jag fått till någonting till någon större grad i livet. Och att min desperation succesivt bara har, ja succesivt bara har växt sig större. Sen är det ju också det att jag har ju väldigt, väldigt svårt för att lita på att folk vill mig väl, att folk (ohörbart). Det har ju inte bara hjälpt vänner, det har hjälpt min familj och allt det. Jag har ju varit så rädd för att bli beroende av någon annan. Alltså det går ju väldigt, väldigt mycket i exempelvis det som hände när jag var fem år att jag förlorade min mamma. Så min pappa är väldigt övertygad om att jag har varit så rädd för hur jag ska reagera ifall jag blir övergiven av någon. Jag har varit så rädd för att vända mig till någon. Sen är det ju som sagt att eh ja, sen är det ju också den här tanken om att jag konstant, jag eh åter igen jag har ju träffat en präst och hon har ju jämfört mig lite med en tavla. Det vill säga det finns ramen, det externa och det finns den inre bilden, alltså hjärtat det som... den som man är som person. Och då har jag ju gjort min ram mycket större, jag har ju tryckt ihop min inre bild och försökt förtränga den. Och jag skulle ju säga, ska jag bygga på den metaforen så har jag ju tryckt ihop den på så sätt att den har imploderat och kanske spridit sig lite här

och var. För det finns ju så mycket, åter igen jag har ju konstant sagt att jag vill inte vara överdrivet emotionell. Jag vill göra det här, jag vill göra det här. Men mina känslor har ju sagt något helt annorlunda, och till och med när det är så uppenbart så har jag ju inte vågat. Så det är nog i stort sett bara att jag har tappat förtroendet till andra, till mig själv. Och eventuellt så har min desperation växt sig så pass stor, sen är det ju som sagt att när jag väl var där på platsen så fick jag ju rejäl ångest. Men det är ju klart att, och det handlar ju som sagt att även all, att jag har ju haft den här bilden att jag ska inte rektaulisera. Jag tror ju att, har jag gjort någonting intellekt, har jag gjort det på ett intellektuellt plan så förstår jag mig på det. Det var ju som sagt väldigt, väldigt lätt för mig att få för mig dagen innan att det skulle gå. Men jag tror att till och med då så, så kom jag på att ja men jag kanske behöver maskera mig. Jag kanske behöver ta på mig ett sett så att någon inte känner igen mig direkt för att ja, jag hade ju den här bilden att jag ville ju inte känna någon som helst, jag har inte velat känna någon som helst positiv energi. Jag har ju inte heller velat kolla tillbaka på mitt liv, se de positiva stunderna, lyfta fram de att vända mig tillbaka och söka bekvämsel. Fina barndomsminnen med mera.

Sen är det ju klart att även, åter igen även när jag hade den här utgångspunkten, jag har säkert sagt detta innan. Men även när jag hade utgångspunkten att mitt liv var över, när jag satt i arresten och en del poliser började snacka med mig. Alltså lugna, fint, lugna samtal. Att det till och med då kändes bättre, alltså det syftade ju verkligen till att...hur ska jag förklara, att ja alltså... ja nu håller jag på att glömma bort det. Det snurrar runt i huvudet, det är svårt att sammanfatta på några meningar.

TN: Ja men du berättar att du hade en frustration, du berättade din bakgrund med mamma.

FC: Sen är det ju....

TN: Du har trott att folk inte vill dig väl.

FC: (ohörbart)

TN: Vänta låt mig fortsätta bara. Och du har pratat lite om motgångar och desperationen har växt. Och sen har du en känsla av att ditt liv är över.

FC: Ja alltså det...

TN: Och sen, tänkte bara. Men min fråga är, det här att du har berättat att ditt liv är över. Men vad är det sen som gör att du vill ta med dig två liv på det?

FC: Alltså i stort sett, jag tror nog att det fanns någon del av mig som var medveten om att, på ett emotionellt plan så har jag antagligen varit för rädd för det hela. Så jag har ju velat att...jag ville ju...tanken var ju den att när, jag

minns att när jag först ha...när jag först blev omhändertagen och låg där med handbojor så var ju, så hade jag ju bilden på att nu är det över. Och det är klart, och det är klart att då lättar det ju ångesten li...lite för att det var väl antagligen att jag bara i stort sett ville göra någonting så man kan säkra det. Om att mitt liv var över, jag tror nog att jag hade, antagligen hade varit för rädd för att göra det på egen hand. Jag har ju varit så...sen är det ju som sagt att det har ju kommit i perioder. För att i och med att jag har varit så dålig på att, åter igen jag har inte velat gå in och kolla lite vem jag är, och hur jag mår och söka hjälp. Så har ju det lett, men eftersom alla de här känslorna finns kvar så leder ju det som sagt också till att, det har ju, det är ju de här väldigt starka humörsvängningarna. När jag hade en situation så reagerade jag på den och förstår inte riktigt varför, men när jag reagerar på någon annan så reagerar jag på den. Men vill inte gå in på hur jag mår, och jag har ju inte varit så villig till att söka hjälp (ohörbart) inte ens från mina egna föräldrar. Så det var ju i stort sett bara att jag på något sätt ville säkra om att...sen var det ju i stort sett mest det att jag ville bara säkra om att, ja att mitt liv var över. För jag var antagligen väldigt rädd för och göra det på egen hand. Min pappa har berättat att, det var långt innan det här, att det tydligen är ett välkänt fenomen med personer som är självmordsbenägna, men för rädda för att ta livet av sig själv. Att de gärna vill att polisen gör det istället, och därav suicide (ohörbart) med mera. Åter igen jag tror att det fanns någon på (ohörbart) en lite mer omedvetet plan. Och det var en form av inspiration från han som hade knivhuggit folk i Japan som aktivt hoppades på att de skulle göra slut på hans liv. Så ja.

A: Är du klar?

FC: Ja.

A: Ja jag har bara tänkte ta vid där lite grann Fabian...

FC: Absolut.

A: ... på det som Ted frågade om. Alltså det här med desperationen och brist på uppmärksamhet och så vidare.

FC: Ja.

A: Alltså man skulle kunna tänka sig att du hade egentligen fått lika stor uppmärksamhet om du hade gått in och demolerat ett klassrum...

FC: Ja.

A: ...med övervakningskamera.

FC: Ja.

A: Och du pratade om suicide by (ohörbart) kan man ju tänka sig att hade du

stått där med en yxa i handen och gått mot poliserna.

FC: Det fanns ju...

A: Det kunde du ju inte.

FC: Det fanns en vag tanke.

A: Varför eskalerade allting upp till att du skulle ta liv?

FC: (suckar) alltså det var nog i stort sett att, jag var ju, jag hade ju bilden om att skulle jag döda minst en person så skulle det säkra att jag fick liksom livstid. Jag trodde att livstid var livstid, att jag aldrig skulle komma ut igen. Och tanken är ju den att även om jag hade gjort någonting som kanske inte hade väckt så här mycket uppmärksamhet. Om någon kanske bara hade sagt att jag behöver hjälp eller det är okej. Jag hade ju bilden av att jag aldrig hade velat leva med, att jag inte hade velat leva med det. Jag har ju ställt de här orimliga kraven på mig själv att går minsta sak fel vill jag inte leva. Sen åter igen när jag väl har tänkt på hur jag skulle reagera om jag försatt mig i en sådan här situation, exempel om jag skulle hänga mig själv. Det har jag inte velat tänka på, men det är ju för att jag inte har velat kolla hur jag mår. Och tänka på att jag är en människa, jag har känslor. Och det är ju som sagt det att, exempelvis när det kommer om min, om man tar upp mitt trauma från när jag var yngre. När min pappa och jag har berättat lite om det så han har ju sagt att det var, alltså det är okej de flesta vet inte vad inte hur det är och förlora en sådan här nära släkting vid så ung ålder. Jag vet inte hur det är. Men jag har ju, det är ju helt naturligt att du är ledsen, jag förstår att det känns så här för dig men det har ju inte jag velat ta del av, inte ens då har jag velat ja få ut all energin. Så i stort sett så har det nog mest bara handlat om att jag hade ju bilden av att jag måste säkra att jag aldrig liksom kommer ut, kommer ut i samhället igen. Att jag spärras in och sen händer det inte särskilt mycket med det. Sen fanns det en sida av mig som tänker att om jag sedan då emotionellt sätt kommer att ångra mig en massa, ja då får jag skylla mig själv, själv. Alltså det är, alltså det är ju väldigt (ohörbart) så det är klart att, hon prästen har ju sagt en hel del du hade kanske kunnat gå in på något ställe och då kanske har agerat hotfullt, men inte gjort någonting. Alltså inte skadat någon med mera.

Men sen är det ju som sagt att alla de tankarna på att någonsin försöka åter gälla vad för var och en hade gjort, eller att försöka ta tag i mitt liv. De tankarna fanns inte på kartan. Eller kanske på ett intellektuellt plan, men jag ville liksom inte ta tag i det. Jag hade ju den hör försvarszonen som jag var så himla rädd för att lämna. Jag har ju, så ja det eh så ja. Det handlade framförallt om det.

A: Ja. Ja, ja (ohörbart)

TN: Bra.

FC: Det är lite samma sak som att, jag hade tanken att, jag var ju, jag var ju förberedd. Jag hade, jag trodde ju att det som sagt skulle vara livstid, livstid och jag skulle aldrig komma ut igen. Men min tanke var, jag tror nog det var en tanke så här att oavsett vad som händer och vad som på följer, skulle jag av någon anledning komma ut i samhället igen. Alltså jag skulle inte vilja med något sådant här. Men jag tror det fanns någon tanke om att skulle jag hamna livstid i fängelse så kanske jag skulle kunna få någon inne till att ha ihjäl mig eller så. Jag trodde att jag skulle hamna bland en massa andra farliga fångar som (ohörbart) var mycket våld med mera. Och jag trodde, jag trodde liksom att genom att försätta mig i en sådan miljö så kunde jag säkra mig om att mitt liv var över. För då kunde jag slå bort alla emotionella drag och allting jag älskade. Men det, det har jag ju förstått att det är ju fullkomligt omöjligt för mig, och det är ju någonting som (suckar). Så när jag kolla tillbaka, när jag kollar tillbaka på det så, så är det ju att jag önskar ju verkligen att jag hade kunnat tänka i de, med de tankebanorna just där och då. Och det är ju klart att jag önskar ju i sådana fall att om jag nu hade fått för...alltså i grund och botten i och med medvetandet som jag har nu, så hade jag ju antagligen bara försökt söka hjälp någonstans. Och kanske berätta om mina självmordstankar och att jag har alla de här perioderna, och känna att jag kan inte kontrollera dem, jag behöver hjälp. Men den tanken fanns ju, de tankarna fanns ju inte på kartan.

TN: Nej.

FC: Så det eh ja, ja.

TN: Pierre är det något du tänker på innan vi går vidare?

PJ: Nej, det är bra att vi tog upp det här med motivet liksom. För det, det är det som alla kommer att fråga Varför Fabian? Varför gjorde du detta?.

FC: Ja det eh, jag förstår det att eh nu i tidigare förhör så har de ju då, att eventuellt så kommer vi gå in lite på vad mitt potentiella motiv var. Jag kommer ihåg också att en av poliserna som pratade med mig, han frågade ju lite vad jag hade för motiv. Jag minns i stort sett bara att jag sa jag orkar inte, alltså jag kan inte karriera i det här samhället. Jag kommer inte att klara det. För jag hade ju bilden också att hän.... i och med att det har kommit i perioder, jag har ju funderat på det här vad som händer liksom i början av helgen. Precis innan, vi snackar fredag, lite lördag. Visst det är klart att det fanns stunder då jag mådde dåligt. Men jag minns ju hur det var på fredagen, det hände en ganska rolig händelse. Jag hade snackat med lärarna och hade varit roligt. Jag kom hem och hade köpt chokladbollar till hela familjen, på lördagen hade jag ju passat min farmor och farfars hund. Det mådde jag jättebra av. Och söndag morgon, på gott humör och tänkte att det ska bli kul att övningsköra. Visst det kanske inte gick jättebra igår men det behöver inte sluta där. Och (suckar) så ja det är ju, jag har ju eh, så jag har ju eh, för jag hade ju bilden av att händer det inte nu kommer

det kanske hända framöver. För det har ju kommit i de här, åter igen det har ju kommit i olika perioder. För jag har ju liksom inte velat, i och med att jag inte har velat känna efter. Det finns väldigt få saker jag kunnat göra, bara för att jag njuter av det. Hade exempelvis mitt intresse för konst eller mitt intresse för musik. Att jag kunde ju inte bara göra det för att jag njöt av det, utan jag gör det ju för att jag känner att det måste vara perfekt. Jag måste lägga upp i den (ohörbart) jag måste ser ut så här. Åter igen jag fokuserar på ramen, jag fokuserar inte mycket på hur jag mår här inne. Och det jag inte, och åter igen men ändå man kan fortfarande ha en väldigt stark emotionell sida. I samband med att jag då inte vill skapa, hitta någon källa som gör att jag känner naturlig lycka, naturlig energi som jag ändå känner att den här kan jag kontrollera, här vet jag att jag mår bra oavsett vad. Så har det ju bara kommit i stunder. Vad jag har sagt har ju konstant gått emot hur jag verkligen har mått.

Min pappa har också berättat att jag har ju väldigt höga krav på mig själv, exempelvis kring skolan och det. Men i vissa aspekter så har jag inte alls några problem att jag inte lever upp till kraven. Åter igen det syftar ju på att jag säger ju väldigt mycket, jag tänker väldigt mycket men vad finns här inne? Jag har ju inte velat tänka att jag är, alltså att söka hjälp att jag mår bra av att få lite tröst. Istället för att straffa mig själv för att jag har gjort fel, det är ju bara naturlig aspekt. Men de tankarna har jag ju inte mitt på kartan.

PJ: Okej. Då går vi vidare då.

FC: Yes.

PJ: Så här är det att polisen har plockat in alla övervakningskameror som finns på skolan från hela dagen.

FC: Alla på skolan? Eller bara där jag finns, där jag syns?

PJ: Ja man plockar in, alla kameror fungerade inte i skolan kan vi säga.

FC: Okej.

PJ: Så var det. Men de som har fungerat de har vi plockat in, hela dagen från morgon tills det händer så att säga. Attacken som du kallar det.

FC: Ja det lite hur jag misstänkte också att, för det är ju klart jag rör mig ju runt en större del av skolan under dagen. Och då har jag ändå tänkt, nu när jag....

PJ: Så har man då gjort en film. Vi tänker inte visa den nu, men ni har möjligheten för den kommer med i förundersökningen. Och då är det en speciell bildanalys gruppen som jobbar med detta, så det har inte vi gjort. Det har varit ett enormt arbete de har lagt ner. Där i filmen det finns en ritning över skolan, och så kan man då se när du kommer in Fabian. Exakt vad klockan är på morgonen och så ritas det ut på ritning var du är i byggnaden. Och sedan följer

man dig när du går i klassrummet, när du går i korridorer, du är inne på toaletter.

FC: Det var lite det jag misstänkte att...

PJ: Du sätter dig och äter i matsalen, precis som du har berättat du är inne i biblioteket. Och på den filmen så pratar du nästan inte med någon människa, det ser man. Vi kan ju inte se inne i klassrummen, men det stämmer det som du har berättat för oss Fabian när du har ritat. Du har berättat att du har ätit, var du satt. Allt stämmer.

FC: Ja.

PJ: Att du har varit och bytt om på toaletterna. Du säger att du pratar med en innan ni är inne i den här kriminologin.

FC: Ja precis.

PJ: Så sätter du dig bredvid en som heter David. Det stämmer, vi kan se dig där.

FC: Det är just det som jag har tänkt på också att när jag väl satt och pratade med honom om det. Honom har jag alltid mått bra av, för att han är en av de få på skolan som jag verkligen har litat på ändå till... eller till och med, det är klart att jag till och med måste göra mig till där. Jag pratar ju mycket tredje person perspektiv där med honom, det har jag gjort med de allra flesta. Men jag borde ju tänkt också att kolla jag har en kompis, jag trivs med honom. Jag borde ju ha gått tillbaka och känt efter där. Jag kanske bara borde berätta för honom hur jag känner, att jag gråter och så. Jag kanske inte har gjort det med honom men han är ju en kompis till mig, han litar ju på mig. Men inte ens där har jag kunnat, har jag kunnat lita på att folk har velat mig väl. Inte ens där.

PJ: Nej. Så den filmen finns.

FC: (ohörbart)

PJ: Och man ser att du har din väska på dig som du har sagt att du har, du lägger inte den och den har du hela dagen. Du har den med dig och så. Så vi visar inte upp den här, för det finns inte några frågor. Det är liksom ingenting som inte stämmer. Det brukar vara så här med förhör.

FC: Nej (ohörbart)

PJ: Att man bara ja men man kan ju inte minnas allt man har gjort under dagen. Men du har ju berättat och vi tittar. Och vi tittar ju på den Fabian av olika perspektiv också så att vi vet att var du ensam om detta. Det är ju väldigt viktigt.

FC: Ja för grejen är ju, jag kommer ihåg när du ställde en fråga angående det

här med att ni hade kollat mycket på det här med fordon och det, och sen skulle ut och övningsköra. Det hade ingenting med det att göra. Det är mest det att det här, det jag berättar om att jag ibland har åt...att jag, ibland när jag exempelvis suttit och lyssnat på saker, så har jag tappat tålamodet eller fokuset. Så då byter jag fil och så söker jag bara på en massa saker. Och det är klart har jag sökt på detta så finns där ofta en fil där jag bara klickar, och inte behöver skriva in det. Och då är det ju som sagt att jag bara klickar in på det och sen byter jag väldigt snabbt. Det är ju det också att, jag har funderat att i grund och botten så sö...jag började ju söka på det här mest för att jag hade intresse för psykologi, sociologi och liksom kriminologi. Men samtidigt så förstår jag ju att oavsett vad jag hade för avsikt med det, det lär ju ha varit, det kan ju definitivt lite väl mycket för mitt sinne att hantera. I och med att jag är ju ingen utbildad psykolog, jag har ju inte jobbat med sådana här personer. Jag har ju aldrig liksom haft någon infallsvinkel på hur det är i sådan här synvinkel. Jag, så det är ju eh.

PJ: Nu avbryter jag dig lite Fabian.

FC: Ja okej, tack.

PJ: Det vi ska titta på idag det är övervakningsfilm som börjar när du går in på toaletten. Det är som är filmat, som finns det är den första och det är Viktoria. Det ska vi titta på, och då har ni valt att du inte ska titta på denna.

FC: Precis. Jag vill, jag vill alltså...

PJ: Och det har vi full respekt för, det är helt okej Fabian.

FC: Det är mest det att åter igen, alltså syftet är att jag har en mask på i stor del är för att jag vill ju försöka täcka det så mycket som möjligt. Och det var ju jobbigt nog med mask. Jag har ju liksom inget, jag har en fråga, jag har bara en fråga, de här kamerorna alltså vet du ungefär var de sitter? För det är ju det att...

PJ: Jag kan rita här. Fast nej då måste vi ha den med i förundersökningen.

TN: Ja, jag har en skiss här som jag kan ta fram snabbt.

PJ: Det är en kamera som är väldigt nära.

FC: Åh herregud oj, oj, oj ja då vill jag...ja åter igen ytterligare ett skäl till att verkligen inte se det. Nej jag vill inte.

PJ: Nej, nej du ska inte se.

A: Nej du ska inte.

PJ: Utan vi tittar, Anders tittar och så ställer vi lite frågor. Och då får titta så

många gånger du vill.

A: Ja.

PJ: Och då börjar vi visa först när den så att säga går i rätt hastighet. Och sen har den här Bildanalys, de har också gjort en film där de zoomar in.

FC: Jag har bara en fråga är det, jag har bara en fråga. Är det högupplösta bilder?

PJ: Nej det är det inte.

TN: Du kan se kamerorna här, så kan du se vilka kameror som fungerar på plan 3 i alla fall. Här har vi plan 3 och här har vi toaletterna.

FC: Ja då ska vi se, och den sitter där.

TN: Där.

FC: Ja just det, det finns ju eh, i korridorerna så finns där ju sådana här kan man säga ramar.

TN: Ja.

FC: Där man går igenom, och det är ju ofta i hörn.

TN: Och sedan är det en kamera här nere vid toaletterna, handikapptoaletterna och så finns det en här.

FC: I och med att de här är ju från 2012. Det är ju de äldre ritningarna som visas.

TN: Ja men dessa har vi (ohörbart)

PJ: Möbleringen stämmer ju inte.

TN: Den har film från, och den har vi film från.

PJ: Men nu ska vi ta allt. I det rummet här där står...

FC: Anna.

PJ: Anna. Så vet vi. Här är toaletterna.

FC: Ja.

PJ: Och här nere på den här toaletten där är två stycken (ohörbart) som också öppnar.

FC: Allt det jag sa hur jag hade rört mig, det stämde tydligen.

PJ: Ja men alltså det är klart att du inte minns.

FC: Mer eller mindre.

PJ: Men ja det är ju det, vi lyssnar på dig och sen så tittar vi på andra bevis. Kan det stämma.

FC: Jag försöker liksom, jag är bara övertygad om att jag har absolut inget att vinna på att vara oärlig. Absolut ingenting.

PJ: Nej, nej. Men då får du backa lite om du inte vill titta på det.

TN: Och det är totalt tre klipp vi kommer att visa. Det första klippet är när Fabian går in på toaletten helt enkelt.

A: Mm.

FC: Är det då jag lämnar kriminologiföreläsningen eller?

TN: Ja, och man ser att du går in på toaletten.

FC: Yes.

TN: Och jag har tiden här, jag ska bara hitta den. Och det är en diff på tiden plus elva minuter.

A: Okej.

TN: Och då spelar vi upp övervakningsfilm från kamera 69 plan 3 på Malmö Latinskola. Tiden på övervakningsfilmen är på detta klipp 16:45:21 till och med 16:45:38. Och den ser ut så här och där är inget ljud.

(Video 1 spelas upp)

TN: Och där avslutas videon. Och då spelar vi upp klipp från övervakningsfilm från kamera 69, plan 3 på Malmö Latinskola och tiden här är 16:57:42 till och med 17:10:03. Detta klippet är tre minuter långt och filmas av patrull på plats. Och jag kan säga det att övervakningskameran har rörelsesensor så den hoppar. När (ohörbart) helt enkelt. Och jag varnar för starka bilder.

(Video 2 spelas upp)

TN: Och där avslutas videon. (ohörbart) där för den hoppar lite. Viktoria går in på toaletten 16:47:48. 16:58:14 går Fabian ut från toaletten. 16:59:08 öppnar

Viktoria dörren från toaletten. Sen påbörjas attacken. Sen 16:58:50 lämnar Fabian platsen och försvinner ur bild. Nej försvinner inte ur bild. 17:01:00 kommer han tillbaka. Jo lämnade, ursäkt. 16:59:50 Fabian lämnar och är ur bild. 17:01:00 kommer Fabian tillbaka i bild. 17:01:17 lämnar han mot trappan. 17:02:20 kommer han tillbaka in i bild. Och sedan har 17:08:31 så sju minuter senare så kommer polisen till platsen. Och så har vi då...

FC: Jag har bara en fråga.

TN: Ja.

FC: Om det är okej?

TN: Ja.

FC: Yes. Den här videon, du sa att det var tre minuter. Börjar det med att hon, är det först när hon lämnar toaletten? Eller är det som det började eller är det...eller (ohörbart) hon liksom rummet under en viss stund fram tills att hon, att jag kommer ut där och hon kommer ut?

PJ: Den visar att du går in på toaletten, och sedan kommer Viktoria och går in på toaletten.

FC: Ja okej, ja okej (viskar)

PJ: Och sedan går du ut och väntar.

FC: Ja, ja. Exakta klockslaget har jag dåligt minne av, för jag kollade bara på min mobil en gång.

TN: Och det är ju plus elva minuter (ohörbart) klockslaget som jag läste upp.

FC: Ja (viskar)

TN: Men då kör vi den andra videon, eller den sista videon, tredje videon. Och då är det händelseförloppet igen. Men man har dragit ner hastigheten på videon, och man har zoomat in lite helt enkelt. Och den är 1 minut lång.

(Video 3 spelas upp)

TN: Och då avslutar vi den videon.

FC: Usch (suckar) ursäkt om jag andas lite hastigt. Det är bara det när jag vet att det spelas rakt framför mig, även om jag inte kan se det så blir det väldigt svårt för mig att inte få bilder i huvudet av det. Ursäkt om jag råkade avbryta

vid något tidigare tillfälle eller något sådant.

TN: Nej det är ingen fara. Det tror jag inte du har gjort.

A: Den andra attacken. Det fanns ingen kvar då eller?

FC: Nej. Inte, för jag tror, jag tror att de flesta klassrummen var videobevakade men det.

PJ: Det finns en kamera men den fungerar inte. Den som är längre ner.

FC: Okej.

PJ: Man kan se dig när du jagade in henne i klassrummet.

TN: I kamera 71. Den som sitter nere vid handikapptoaletten. Där kan man se långt bort att du rör dig bort mot, det ser ut som att där var en person och att det blir någonting där.

FC: Ja det är, det är nog att jag jagar in henne i klassrummet. Eller jag jagar efter henne, hon kommer precis in och så blir det en dörrkamp. Och jag lyckades trycka in mig själv i klassrummet och ja sen. Ja åter... ja det, det är svårt att...

TN: Jag vet inte om vi ska kika på den också kanske?

PJ: Jo det kan vi göra. Det man kan säga då, men utifrån den här bilden så kan man ju säga att när du lämnar Viktoria och ger dig efter Sara. Och när du kommer tillbaka så är det ganska, du har tiden där Ted.

TN: Vad sa du?

PJ: Alltså tiden som Fabian när han lämnar Viktoria och kommer tillbaka.

TN: Ja det är ungefär exakt en minut.

PJ: Ja det är ungefär, men det är en minut kan man säga attacken mot Sara händer.

FC: Ja, ja.

TN: En minut och 10 sekunder.

FC: Ja, jo. Ja alltså jag hade ju som sagt tanken om att jag vill att allting skulle gå snabbt. Det var liksom, det jag vet också är att jag också ville säkra på alla liksom plan att jag aldrig skulle komma ut igen. Att jag aldrig skulle komma in i

samhället igen. Det var ju att, det var ju såklart åter igen, den största ångesten var ju precis innan attacken. För jag hade ju bilden att och andra sidan har jag en enkel väg att jag bara kan gå in och det har inte hänt något än. Men jag har ju samtidigt den hör bilden om att jag har redan satt mig, jag har redan satt mig i den här situationen. Det finns ingen som kan förlåta mig för det, jag kan inte förlåta mig själv eller något. Det finns inget, ja det, sen är, för det är ju, alltså det är lite det också att när den här attacken väl är utförd. Jag känner mig ju, jag känner mig ju mentalt utmattad över allt. Men det är ju klart att jag vet ju nu att allting är säkrat. Det är just det att jag har ju under så pass lång tid inte vetat var jag ska ta vägen. Efter den här attacken så vet jag ju precis vart jag ska, jag ska ruttna i fängelset. Eller som sagt jag hade ju någon sista tanke om att jag skulle låta polisen kanske göra jobbet med mera. Men jag tror nog att jag redan då förstod att nej det kommer jag inte våga.

TN: Vi tar klipp 4 då. Och då är det kamera 71 och tiden för den är 16:59:36 till och med 17.10:27. Klippet är 25 sekunder långt.

(Video 4 spelas upp)

PJ: Det är det ena vittnet där ja.

TN: Och sen är polisen på plats. Avslutar vi videon.

A: (ohörbart) i det klippet?

PJ: Ja om vi tar fram ritningen så kan vi ju visa.

A: Ja.

PJ: Vart den kameran satt och vad man såg.

FC: Just det vi hade ju två elever som sagt. Jag har bara en fråga, syntes de på bild där eller?

A: (ohörbart)

PJ: Jag skulle gissa att hon är i den smygen där.

A: Ja.

TN: Någonting du tänker på Anders?

A: Nej, inte i sak nej.

TN: Nej.

A: Nej.

TN: Så här är det Fabian.

FC: Ja.

TN: Vi har ju granskat filmen här.

FC: Mm.

TN: Jag vet att du har ju tidigare berättat om antalet slag du har slagit.

FC: Ja jag kommer (ohörbart) sa jag någonting så var det antagligen bara något jag sa för att (ohörbart) jag har ingen aning om det exakta antalet. Jag kommer inte exakt, tydligt ihåg. Det var antagligen bara något kanske, det kan ha varit betydligt fler än vad jag misstänkte. Jag minns ju också att jag återgick till mina offer eftersom jag såg henne röra på sig.

TN: Mm.

FC: Ja.

TN: Det är så här att totalt mot Victoria, det första offret.

FC: Ja.

TN: Så på videon så kan man utläsa 25 slag.

FC: Oj. Ja det är, ja det är inte omöjligt alltså. Jag var i, jag var i, jag har en fråga hur mycket sa jag under...jag har en fråga, jag har en fråga. I tidigare förhör var det då under de allra tidigaste förhören?

TN: Jag tror det var förhör 4.

FC: Ja.

TN: Som vi gick igenom det.

FC: Ja jag har, ja jag eh har väldigt dåligt minne. Men nu när jag tänker efter 25 slag att det är, det är, ja det är inte omöjligt. Det var ju att, det var ju jag hade inga som helst tankar på exakt hur allting skulle gå till. Det skulle ju bara vara att jag skulle använda kniv, jag skulle använda yxa. Sen exakt hur det ja. Och jag var, sen är det ju eh jag har en fråga också. Är det då totalt 25 slag under från att attacken börjar tills att ja det offret eh, är det då inklusive när jag återgick till den här läraren. Eller var det under (ohörbart)

TN: Det är totalt mot Victoria.

FC: Ja det, ja, ja.

TN: Och man kan säga man har delat, jag har delat upp det i tre sekvenser. Man kan säga att du först tio slag.

FC: Ja.

TN: Sedan tar du ett steg tillbaka.

FC: Är det under då första händelsen?

TN: Under första. Men där tar du ett steg tillbaka, det ser ut som att du tittar dig runt axeln. Och först på väg bort, men sedan går du tillbaka till Victoria igen.

FC: Ja, jag vet ja. Så här kort, jag eh från exakt, om jag gjorde något, om jag gjorde någonting speciellt under själva händelsen (ohörbart) det gjorde jag inte. Men det, det, det stämmer.

TN: Men det är inget du minns vad det var du lade märke till då? Eller var det var för...?

FC: Nej. Alltså det var ju alltså, jag vet inte alltså. Det var ju så pass mycket ljud runt omkring mig, jag kan säkert ha misstagit något av ljuden för att jag hörde någon bakom mig. Jag var ju säker och övertygad att det var ju säkert någon som såg mig. Jag vet inte (suckar) någon del av mig trodde ju säkert att det skulle vara så lätt att om jag skulle knivhugga någon eller att det skulle gå snabbt. Att det inte skulle bli någon större reflex, utan att personen bara skulle bryta ihop. Men det är klart att så enkelt är det inte. Och när jag, det är klart också att i samband med att jag är chockad över att det är en person jag inte hade räknat med, som kommer ut i samband med att jag sen hör henne skrika från ingenstans. Något som jag aldrig sett henne göra. Jag kan säkert fått för mig det ena och det andra att jag hörde något annat.

TN: Du tar ett steg tillbaka där. Och sen går du fram mot Victoria igen och utövar ytterligare åtta slag. Och sedan efter det så ligger Victoria still, och då försvinner du ur bild. Och sen kommer du tillbaka efter 1 minut och 10 sekunder, och då utdelar du 7 slag till mot huvudet.

FC: Ja, ja. Jag har bara en fråga, för jag, nu vet jag inte exakt (ohörbart) med tanke på att min syn var skymd av masken. Jag menar att jag kunde inte se i detalj vad jag gjorde. Jag kunde ju inte, det är det som är grejen också jag såg ju inte i detalj hur såren blev. Det enda jag kunde se det var att det mörknade och det rann ut mycket, men jag såg inte i detalj exakt hur det såg ut. Men jag frågar rörde hon verkligen på sig när jag återgick till henne? För att det var ju någonting som jag minns att jag tyckte jag såg, men sen vet jag inte om det var någonting jag bara hade fått för mig med mera. Men det kändes ju verkligen, för jag minns ju att under händelsen fram tills jag liksom går omkring, eller jag

liksom går ut i trapphuset med mera efter. Det är då som jag verkligen känner att jag tappar all kontakt med verkligheten, jag har så himla svårt att liksom inse att har jag precis gjort det här? Jag kollade ju liksom ner på yxan och jag ser ju att eggen är röd, jag ser att det finns blod på min ena hand. Och en del av mig får då för sig att har detta verkligen hänt? För det är ju såklart, det är ju bara några minuter det rör sig om.

TN: Men din fråga där, jo man ser att Victoria rör på sig.

FC: Okej, okej. Så det var inte något jag bara fick för mig. En fråga bara.

TN: Ja.

FC: Hur ser rörelserna ut? För att det har inte någonting, men alltså försöker hon resa på typ för jag, alltså det var någonting med att jag såg någon i det stadiet röra på sig. Dels var det ju väldigt stressande, sen vet jag inte om det var någon del av mig som bara tänkte...ja hur ska jag förklara. Att, fast tanken var ju den att skulle, om att jag hade ju inga planer på att om jag skulle attackera någon så vill jag ju, skulle någon överleva min attack så vill jag ju inte att de skulle vinna så. Jag, jag har pratat lite med prästen också om att även om jag hade åkt, även om någon utav offren hade överlevt så är det ju klart att om att man fått ett flera yxslag här, alltså det är ingenting man kan återgå ifrån bara så där. Det var någon, jag tror det var jag kände någon, jag kände åtminstone, jag tror att jag kände en glimt av medlidande när jag såg någon röra sig i det stadiet. Mest för att det, alltså stadiet hon befann sig i och att samtidigt som...sen är det ju klart att sen kanske det försvann när jag väl gick till för då återigen, då gick jag in i det här impulsiva tillståndet där allting bara hände. Och efter det så har jag, så känns det som att jag tappade all kontakt med verkligheten. Och det är då en blandning av lite, att jag kände mig desorienterad och utmattad samt att hörselkåporna och masken att jag inte kan se i detalj vad som händer. Att det påverkar ju en hel del.

TN: Men efter där så försvinner du ut i trapphuset.

FC: Ja.

TN: Ser det ut som, i ungefär en minut och sen kommer tillbaka in i (ohörbart)

FC: Ja.

TN: Kommer du ihåg var du rör dig?

FC: Ja alltså jag minns ju att jag, att jag rör mig ut. Någon del av mig gjorde ju säkert för att jag tyckte mig höra någonting där ute. Ja det är ju lite det också att om det jag sa att minst två offer, och förhoppningsvis fler. Antagligen var det väl ytterligare ett delmotiv till det var väl just att det var väl antagligen vad jag

kunde räkna med. För jag hade ju ingen aning om hur länge detta skulle pågå i korridoren om det bara skulle ske på en våning eller mer, så kunde jag räkna med något åt det hållet. För jag var ju rätt, i och med att jag började försöka att kanske bli lite mer medveten om att jag kanske behöver ta till vissa åtgärder. Så tänkte jag säkert till viss del också att jag kanske inte kan hålla på hur länge som helst, för någon kommer ju garanterat att känna igen mig. Åt ja något åt det hållet. Sen stämde, sen stämde det väl (ohörbart) syns det sen att jag går in på toaletten igen?

TN: Mm.

FC: Och låser in mig?

TN: Ja det syns.

FC: Ja. Sen var det, jag tror någon del av mig fick för mig att jag skulle sätta mig ner i trapphuset och ringa polisen därifrån, så skulle jag vänta. Men alltså jag ville inte vara ute i den miljön alltså. Och jag ville verkligen inte bara stå i korridoren liksom, för då hade jag kanske på något sätt fått för mig och kolla närmre på offret. Vilket i sig kanske hade gjort att jag hade sett i tydligare detalj. Och när jag tänker efter så tror jag framför allt när jag befann mig på plats och reagerade emotionellt, för nu har jag faktiskt satt mig i den situationen som jag inte hade någon aning om hur jag skulle reagera i. Så tror jag nog ändå att jag var övertygad om att jag inte ville se i detalj.

TN: Nej.

FC: Sen inser jag väl att det är väldigt grafiskt skulle jag (ohörbart) eller väldigt.

TN: Och sen gällande Sara så sa du att där minns du inte hur många slag du hade utdelat.

FC: Nej, men det kan ha varit väldigt många absolut.

TN: Enligt rättsmedicinska undersökningen kan de i alla fall utläsa tio stycken sårskador på huvudet och hals.

FC: Ja det, jag minns en sak som jag tror jag glömde berätta tidigare var ju att det började med yxan mot halsen lite när hon (ohörbart) upp, eller när hon inte hade kommit ner helt och hållet. Sen ja alltså åter igen, jag har exakt dåligt minne hur det exakt det hände. Du sa tio-tal?

TN: Tio sårskador.

FC: Tio sårskador. Det är, det är mycket möjligt. Jag tror eh jag tror nog att det var typ, vad jag minns så var det typ först...alltså har de, har de kommit med

någon potentiell bedömning angående exakt om det var tio slag? Exakt direkt efter om det var någon tid, kort tids fördröjning mellan de eller? För jag tror det var någon, jag kan inte vara helt hundra men jag tror det först var en massa slag, sen något enstaka till som jag tror var lite slarvigare än det andra. För att det kändes ju som att jag tapp....det kändes som att jag tappade lite känslan i exakt vad jag gjorde. Åter igen det kändes som att jag tappade kontakten, lite med mig själv och exakt vad jag gjorde.

TN: Men första slaget mot Sara.

FC: Mm.

TN: När utdelar du det?

FC: Alltså det är antagligen prec... eller när jag tänker efter, alltså jag tror ju att det är nog, det är nog precis när jag fått ner henne. Något åt det hållet. För jag vet att det första offret knivhugger jag, först börjar slå mot...

TN: Men Sara?

FC: Hon, alltså hon får jag ju ner, det blir ju en dragkamp först. Jag har dörren i ena handen och yxan i den andra. Och sen lyckas, och sen eh drar jag eventuellt upp den, kommer in och då.... jag tror det var någonting med att jag tacklade till henne, greppade tag i henne med ena armen och drog ner henne på marken. Något åt det hållet, varefter jag började, jag bytte ju inte vapen eller något åt det hållet utan där gick jag ju med yxan direkt. Till skillnad hur det var tidigare att först knivhugg, stoppade ner den här, sen fram med yxan. Så det, jag hade ju placerat eggen här också och att den skulle sticka ut för att det skulle vara lättare att plocka fram den. Ja åter igen jag ville ju att allting skulle gå snabbt.

TN: Hur ligger hon med kroppen då?

FC: Alltså hon ligger ju eh, jag minns ju att i slutet så ligger ju Sara, åtminstone i slutet så vet jag att hon ligger, hon ligger vad jag minns så ligger hon ju med...

A: Vill du rita?

FC: Jag ska försöka. Har de berättat hur dem hittade henne?

TN: (ohörbart)

FC: Ja alltså jag är inte helt hundra om hon hade ryggen mot dörren, eller om det var att hon låg, men jag vet att...speciellt när jag lämnade henne så hade hon huvudet så här. Alltså och sen, det var lite det också att hon slutade ju inte röra på sig, hon kved och kräktes. Och så henne liksom, jag tror inte jag kollade på det i mer än max någon sekund sen lämnade jag, för jag ville inte titta på det

där något mer. Det var nog, det andra, det första offret så hade jag ju väldigt mycket eh nu ska vi se här (ritar) nu ska vi se här. Någonting i om man utgår ifrån allt detta här, men alltså jag minns att kanske något sådant.

PJ: Men det är Sara du ritat nu?

FC: Ja, ja. Men det kan även ha varit att hon, men hon kan ha även ha legat på rygg. Men det är hur jag minns, jag minns att hon hade huvudet åt det hållet.

TN: Men vad är det här, förlåt. Är detta kroppen eller?

FC: Ja precis.

TN: Och var är huvudet då?

FC: Ja det är (ohörbart) det.

TN: Okej.

FC: Någonting det, alltså hon ligger...

PJ: Och var är dörren då? Så förstår man ju.

FC: Den är här, och man kan väl säga att om man då tar det i fågelperspektiv. Det här är ju då jag med fötterna ditåt, vad jag minns.

TN: Och dörren är här?

FC: Precis. Det är ju precis innanför ingången som sagt. Eh så ja, yes. Sen är det ju som sagt det att jag har ju inget jättebra minne.

TN: Nej, nej.

FC: Vet knappt exakt hur det gick till. För jag tänkte ju inte i detalj på hur jag gjorde, eller ville tänka i detalj.

PJ: (ohörbart) Sara.

FC: Ja kanske inte min bästa tecknings förmåga.

PJ: Ja men det var inte det vi krävde.

FC: Nej, det är inte det som är relevant här.

TN: Nej precis.

FC: Nej det var nog det att jag försökte bara fokusera på grundläggande

kroppsliga proportioner så att man förstår.

PJ: Men vad sa du, jag vill höra det igen. När du lämnade henne så?

FC: Ja jag minns ju att mitt första offer slutade ju röra på sig så fort jag när jag vad jag minns, när jag började landa slag här. Det här offret, hon låg...

TN: Sara då?

FC: Ja Sara. Sara hon fortsatte att kvi.... hon eller hon gav inte några ljud ifrån sig. Men hon liksom, ja man hörde lite så här...jag kan inte göra de för det är omöjligt att imitera vad jag hörde, men det var väldigt vidriga ljud. Och jag minns att henne ville jag, jag ville ju inte, dels men jag ville ju inte se i detalj vad jag gjorde. Och sen var det ju det att hon kollade ju eh, jag vet att det mesta av blodet jag kunde se kom ju från hennes mun med mera. Så hennes ögon var ju kanske lite tydliga, och jag ville ju inte se mina offer i ögonen. Jag ville ju liksom inte känna någon form av identifiering eller mera. Och sen var det ju det att det andra offret visste jag ju inte vem hon var. I börj.... först så trodde jag att hon var en elev, sen när hon låste upp dörren med alltså den här, det här Id:et som man blipper av. Så blev jag ju övertygad om att nej men det kan hon inte vara, för det här är ju ingen (ohörbart) det här är ju ett vanligt klassrum. Och det är ju bara personal som har tillgång till det. Sen var (ohörbart) något av det som jag tänkte väldigt mycket på när de berättade att hon fortfarande andas. Det var ju har jag precis dödat en elev?. För någonting av det som jag var ganska rädd för det var att jag, åter igen speciellt det första offret var en person som jag inte alls hade räknat med, eller hoppats på när jag väl tänker efter. Jag var ju väldigt överraskad, men på något sätt att jag var ju rädd att det skulle bli elever som, som jag skulle stöta på. Jag hade ju, grejen var ju den att min tanke var ju att jag skulle attackera första person jag såg. Jag tänkte inte välja ut eller något åt det hållet (suckar) så men jag har ju som sagt berättat att det fanns ju en viss grupp med personer som jag hoppades, det var bäst i alla fall om jag inte stötte på de. Och det var ju, det kunde då exempelvis vara lärare som jag hade, någon klasskamrat. Min bästa kompis speciellt. Sen tror jag inte att han, han hade ju sitt skåp på andra våningen. Han brukar ofta gå dit efter lektionen så, så det var väl någonting åt det hållet.

Och framför allt sen var det ju det att jag minns faktiskt min kriminologi lärare specifikt också. Han hade dessutom sett mig på föreläsningen, och han visste ju kanske vad jag hade för byxor och så med mera. Han hade ju garanterat känt igen mig. Honom undrar jag verkligen vad som hade hänt om jag hade stött på honom. För jag minns faktiskt att när jag väl låg där, jag kollade ju bort men jag tyckte jag hörde hans röst. Alltså, alltså liksom kanske när de (ohörbart) när folk började komma ut från lärarrummet med mera. Sen vet jag inte exakt var han, sen vet jag inte exakt var han befann sig. Jag trodde att han hade lämnat skolan, jag visste inte exakt hur, hur det såg ut. Jag minns faktiskt någon gång under dagen att jag frågade en av mina lärare hur sent vissa människor brukar stanna

på skol...brukar stanna på skolan. Så sa han att det är svårt att avgöra, vissa stannar längre, andra inte så ja.

TN: Jag kom på här att, du ska inte se på några klipp eller något sådant. Men du ska bara få se still bild när man ser personen som går in på toaletten.

FC: Jag hörde bara någon typ spola eller slå igen toalettlocket, det var allting jag hade och gå på. Något åt det hållet.

TN: Då visar vi en still bild från kamera 69.

FC: Ingen video då alltså?

TN: Inga videor, du behöver inte oroa dig. Vem är det på den här?

FC: Nu ska vi se här. Nu ska vi se här. Det måste, nu ska vi se här. Det är hon som går in på den toaletten?

TN: Nej det här är en kille som går in (ohörbart) så tror jag det är du.

FC: Ja det är det, nu ska vi se, ja för att kläderna, alltså jag kommer inte ihåg exakt vad Victoria hade på sig. Det är troligt att hon bara hade svart ju men det är klart ja. Jag hade en skjorta, T-shirt, keps, ser ut som det i alla fall.

TN: Det här klippet är ingen attack eller så, utan här bara går du in. Jag kommer spela den så kanske du kan se. Detta här är ingen fara så att säga.

FC: Nej okej. Nu ska vi se här. Ja det är garanterat, det är definitivt jag. Jag har min ryggsäck, ja jag har min ryggsäck i ena handen. Jag tror nog att efter kriminologiföreläsningen så tar jag inte tiden att sätta på mig den. Utan jag bara håller den i handen.

A: Ja attacken mot Sara också, du hade hörselkåporna på dig då.

FC: De hade jag på mig hela...

A: De kan ju inte varit så effektiva om du hörde...

FC: Det var de inte.

A: Om du hörde kvidningar och sådant?

FC: Nej, nej det var de inte. De hjälpte inte det minsta.

A: Nej.

FC: Inte alls. Det var ju väldigt, men det, någon (ohörbart) trodde jag att de skulle göra det. Sen är det ju det att en del av mig trodde ju inte att det bara handlade om ljuddämpningen. Utan att det är ju också att i och med att de, det är mjuka dynor mot öronen. Och det gör ju att det känns, ja hur ska jag säga det, jag hörde bara en form av inte pipande men typ så här ett va...man känner ett vagt lufttryck mot öronen. Det är i alla fall vad jag minns, och det kanske var det som...nej de hjälpte inte överhuvudtaget då. Det var ju allra värst mot den första, dels för att hon var ju, jag tror att jag drog ut lite för att det var ju ändå en liten kort tankekonflikt. Att jag verkligen har svårt att inse att ena sidan har jag bilden att den är redan påbörjad. Jag måste säkra om att mitt liv, jag måste se till att jag hamnar, döms till livstid eller något åt det hållet. Men samtidigt så har jag verkligen fortfarande svårt att inse att det här är en person som jag känner, och det här är ingen person som jag hade räknat med. Och det är ju som sagt också att hon skri.... hon skriker jättemycket och det distraherar mycket. Och Sara Böök så var det ju också en del skrik men de, vad jag minns kortare jag vet inte. Vad jag minns så var de kanske inte lika långa, för att hon pratar ju lite mer i samband som hon skrek. Viktoria sa ju först ja men sluta nu men sen var det ju mest bara skrik, och hon skrek på hjälp. Men alltså det.

PJ: Men när uppfattar du Sara?

FC: När jag uppfattar Sara? Alltså lägger märke till henne?

PJ: Mm.

FC: Det är ju, jag tror det att, nu ska vi se här det är, jag gis.... då vill jag börja med och säga (ohörbart) om det här stämmer för och vara säker. Efter attacken på Victoria, alltså där hon slutar röra på sig. Så reser (ohörbart) upp, vänder mig om eller gör jag det? Eller?

TN: Efter tio slag så ser man att du tar ett steg ifrån där du tittar dig omkring. Och det ser nästan ut som att du är på väg bort tycker jag.

FC: Och sen åter.

TN: (ohörbart) men det tar en sekund kanske.

FC: Okej. För jag minns ju att jag såg, jag vet ju att Sara Böök kom bakifrån. Jag springer ju efter henne åt det hållet jag tittar åt tidigare. Jag minns att jag såg henne bakom mig, sen om jag kollade över axeln om jag vände mig om det. Sen vet jag inte, jag kanske befann mig precis under kameran. Jag vet att det enda, jag vet är att jag lade ju märke till henne först när jag såg henne i hallen bakom mig. Och hon hade väl antagligen kommit ut för att se vad som händer med mera.

TN: Men du kommer inte ihåg i vilket skede det var under attacken?

FC: Det enda jag vet var, det enda jag vet var att det var precis efter att ja Viktoria slutat att eh röra på sig.

TN: Ja. Jag ska visa en stillbild från kamera 69 också när du har bytt om.

FC: Nu ska vi se här. Ja det är, ja där har ni mig (ohörbart) en fråga här, ska du spela det här klippet eller?

TN: Nej jag ska inte spela det här klippet.

FC: Nej just det för det är ju. Går det att zooma in den eller?

TN: Nej.

FC: Okej. Jag har bara en fråga, hade du kanske kunnat spela bara någon sekund? Alltså inte liksom till attacken, men bara se om jag kanske ändrar (ohörbart)

PJ: Ja du får se den, ni får själv bestämma men.

FC: Alltså jag vill inte se liksom själva attacken, men går det kanske att bara...

A: Det kommer nästan omedelbart efter.

FC: Ja där ställer jag mig. Kan du gå tillbaka lite så här precis efter att jag kommit ut? För att jag minns att det finns någon punkt där när jag vänder mig hitåt. Ja där har ni mig. Där den här sjalen jag har, hörselkåporna, keps ja den syns ändå tydligt, jag har huven över huvudet. Nu syns det ju dåligt men så har jag det här improviserade bältet med en midjeväska där jag har yxan och kniven, och sedan två andra verktyg. Så ja det var ju tänkt jag skulle börja med de verktygen. Men sen hittade jag ju yxan och jag trodde ju att den var försvunnen, eftersom jag inte hade använt den på jättelänge. Jag brukade använda den mycket till att tälja och sådant med mera.

PJ: Men Sara, när du upptäcker henne det är när du tror det är när Victoria slutar röra sig. Hur upptäcker du henne? Alltså med vilket sinnesätt?

FC: Det är ju synen.

PJ: Du ser henne?

FC: Ja. Och då ser, och då vet jag ju inte vem det är för jag ser ju bara silhuetten av en person. Ungefär lika lång som jag, så jag har inte en aning om vem det är. Jag har ju bara bilden om att jag har redan säkrat mitt öde, jag har ingenting att förlora på att fortsätta. Det handlar inte om vad jag känner, det handlar inte om vad jag vill. Det handlar bara om att hur långt det går (ohörbart) det spelar ingen

roll.

PJ: Hör du henne?

FC: Det har jag inget (ohörbart) minne om. Men det är klart att jag hör henne sen när hon börjar springa och försöker få upp, komma in i klassrummet med mera. Men det är bra att ni också berättar lite, för att jag har jättedåligt minne av exakt hur. För jag minns ju att jag återgick till Victoria efter attacken mot Sara. Men exakt hur händelseförloppet gick till i detalj, jag ville inte tänka i detalj, jag ville ju bara att det skulle vara över.

TN: Ångrar du attacken?

FC: Om jag ångrar attacken?

TN: Mm.

FC: Sett uti...den är väldigt viktig men plötslig...alltså jag har funderat jättemycket på det. Jag har visioner, jag har börjat få visioner i huvudet från attacken när jag ser liksom så här Victoria. Sett utifrån jag har påverkat mitt liv vad jag borde ha gjort istället, och vilka positiva följder som hade kunnat eller som jag hade bestämt mig för att söka hjälp. Eller om jag hade gjort det på ett lindrigare sätt så var bilden att, jag hade ju bilden att jag vill inte ha hjälp, jag vill bli straffad, jag vill spärras in eller dö. Hur det nu ska gå till. Så det är klart att så ångrar jag absolut attacken. Jag får jättemycket ångest när jag tänker på, för det är klart om jag hade gått tillbaka på något som helst sätt, så har jag inte tänkt så där jättemycket på om attacken skulle ske på något annat sätt. Utan det är att då hade jag velat gå tillbaka till kanske söndagen innan, där jag beslutar att bara lägga ifrån mig allting. Kanske gå och berätta till min familj, till min pappa hur jag mår eller hur jag, vad det är för konstiga tankar jag har i huvudet. För det är ju klart att jag var ju till och med medveten om att det här är ingenting jag ville åstadkomma någonting på. Visst alltså jag menar enligt prästen så kanske det var ett sätt att få ut energin, men jag hade ju som sagt bilden att jag inte ville visa mig svag för någon. Men jag har ju inte, jag är fullt övertygad om att och det var jag till och med då, att jag hade ju ingenting att åstadkomma med det här. Jag visste ju att detta kommer jag ju bara att förlora på. Så det är klart det finns, så det är klart att yes jag ångrar absolut sett utifrån vad som hade kunnat, vilka positiva följder det hade kunnat ha om jag inte hade gjort det här. Det finns ingenting jag känner att jag fått ut av den här attacken specifikt. Det som gör att jag försöker hålla humöret uppe just nu det är ju för att jag vet att de här tankarna som jag har haft då, och allt det här måendet alltså är ju att jag kan inte bara grota ner mig. Jag måste ju såklart gå tillbaka till det här och kolla i utredande syfte, det är ju väldigt viktigt för er att ni får så mycket information som möjligt.

Men eh ja, men yes jag ångrar absolut det jag gjort. Och jag har ju framför allt

börjat få, jag hade faktiskt en konstig dröm som jag tror jag berättade för dig Anders. Det borde, en del av mig borde ju ha sett det som en positiv dröm, men jag såg den mest som en mardröm. Det var att jag befann mig på skolan, attacken är utförd men Victoria överlever. Jag stöter på henne, hon ser, man ser inga som helst tecken på att hon blivit attackerad. Och hon bara ler mot mig och säger förlåt det är ingen som dömer (ohörbart) något av det. Men jag personligen vågar inte, jag personligen vågar inte få kontakt med någon eller se någon i ögonen för jag skäms så himla mycket. Så det är så utifrån allt det så yes jag ångrar absolut attacken. Det finns ingen som jag tyckte förtjänade det här, jag tyckte inte att jag fick ut någonting rationellt av det här. Jag var medveten om att detta bara var något jag kunde förlora på. Sen hade jag ju bilden att det var ju, att jag ville komma bort och göra mig av med mitt liv och allt det jag hade. Och jag ville försöka glömma allt jag älskade med mera, glömma mina känslor och allting. Det var ju vad jag, det var ju jag ville i början, eller det var vad jag trodde att jag ville. Sen är det ju klart hur jag inte reagerade rent emotionellt var ju en annan sak. För jag grät, jag började ju till och med gråta på brottsplatsen, framför allt då dels när polisen dök upp med mera. Sen ja något åt det hållet. Yes kortfattat, jag ångrar attacken. Och jag ångrar allt, och jag ångrar allt lidande som jag vet att jag har orsakat. Minst sagt för offrens familjer, för skolan, för eleverna. Jag minns ju även hur, en av mina lärare kom ju ut från lärarrummet, när hon såg mig så blev hon ju helt chockad och väldigt stum, hon sa ingenting. Det ångrar jag ju också. Och jag tänker ju en hel del på smärtan som jag också kan ha orsakat hos mina (ohörbart) för nu har de ju inte sett mig på ett stort tag. Och det är klart att vet man att ens syskon eller son eller barn-barn kommer att dömas för ett sådant här grovt brott, så vet jag ju att jag orsakar lidande. Men på (ohörbart) utifrån det, de konsekvenser och resultat som blev, yes jag ångrar absolut attacken. Hade jag kunnat gå tillbaka så hade jag gått tillbaka till precis dagen innan. Och kan, och där jag bara hade kunnat lägga ifrån mig allting och kanske säga till min, berätta för min pappa hur jag mådde istället och söka hjälp. Sen är det ju det att alla de tankarna jag har nu de ville jag ju inte alls tänka då. De kanske fanns här inne, men jag ville inte ta tag i de. Jag har ju lyckats att skapa ett väldigt stort vakuum, ett väldigt stort, en väldig stor klyfta mellan vad jag har tänkt respektive hur jag känt och gjort. Så ja (suckar)

TN: Du en helt annan sak. Den här telefonen.

FC: Ja.

TN: Är det din telefon?

FC: Det är min telefon.

TN: Ja bra.

FC: Nu ska vi se. Enhetens baksida har spruckit. Ja just det, det påminner mig

om en sak. Dels knäckte jag min dator, men jag tror även att jag hade en vag tanke om eh någon vag tanke om eh. Ah ja just nu (ohörbart) jag ju samtal och Instagram, meddelande och mail och allt. Jag kommer ju ihåg att jag hade någon vag tanke om att jag skulle slå sönder min mobil också. Men åter igen det på ett (ohörbart) plan så det tror jag inte heller att jag vågat. Och det borde ju verkligen ha ringt varningsklockor i mitt huvud då att jag tänker att om jag ändå, jag har mycket att älska och jag har mycket att förlora. Men i och med att jag inte har satt mig in i situationen så vill jag ju inte tänka på det. Hur jag kommer reagera, att det här är ingenting jag kommer att må bra av. Jag kommer ångra allt som jag har gjort. Dels såklart offren och så, men jag kommer ju att ångra att jag har gjort det här mot mig själv också, för jag förstör, jag förstör ju för mig själv till stor del också. Sen är det att jag hade nog en vag tanke också om att kanske slå i sönder en av speglarna mest för att, åter igen försöka sätta, säkra på något sätt att jag inte vill fortsätta liksom mitt liv. Att jag inte vill söka hjälp eller ta kontakt med alla som vill mig väl. Men yes.

TN: Ja.

FC: Nu ska vi se. Meddelande, Instagram. Och det är den 22:e mars ja.

TN: Ja du behöver inte bry dig om det, det är bara bilden.

FC: Okej, men det är min telefon, yes.

TN: Ja.

FC: Det är min telefon, det är mitt Id och det är mitt busskort. Ja.

TN: Bra. Är det någonting annat du tänker på Fabian?

FC: Eh.

PJ: Vi kan säga också nu när vi är i slutet. Du ringer ju SOS.

FC: Va?

PJ: Du ringer 112 ju.

FC: Ja.

PJ: Och den har vi. Den har vi hämtat ut.

FC: Har ni samtalet och det?

PJ: Vi har samtalet och det kommer att vara med. Du ringer och du berättar vem du är och du berättar vad du har gjort.

FC: Jag säger ju även var jag är också.

PJ: Ja, och det kommer vara med, och det kommer att vara utskrift på det och allting så.

FC: Alltså, ja jag har det ju eh, grejen var ju den att (suckar) sen är det ju som sagt det att till och med, alltså det var det också att under de tidigare förhören, jag minns för att...och jag menar också lite det här med att till och med att jag har haft så dålig kontakt med min emotionella sida. Och ena sidan till och med när jag först, när jag hade, åter igen först hamnade i arresten med mera. Och hade bilden av att mitt liv var över. Till och med då kändes det ju bättre när vissa av poliserna började prata med mig, och de var så lugna och de var förstående. Men och ena sidan om jag hade bilden om att det inte spelar någon roll hur folk betraktade mig. Ändå vågade jag inte vara så ärlig i början som jag var nu, exempelvis jag vågade ju inte säga att jag hade använt Internet som en drog med mera. Så det är ju, så det jag har ju verkligen förstått att klyftan jag har lyckats skapa mellan vad jag konstant tänker, säger, respektive hur jag känner, vad jag gör och hur jag mår och vad jag vill. På ett emotionellt plan som jag känner har ju varit ofantligt stort, och det är ju någonting som ja alltså åter igen det har ju kommit i olika perioder. Jag hade ju bilden att om hände det inte nu så kanske det händer framöver, för det kom ju så plötsligt, eller jag fick ju för mig det dagen innan. Jag har som sagt tänkt tillbaka lite på vad som hände bara någon dag innan då jag faktiskt mådde bra, och gjorde saker jag tyckte om. Åter igen jag hade en liten rolig händelse som hände i fredags som fick mig på riktigt gott humör, det var. Kan jag berätta det lite snabbt bara?

TN: Ja jag tror du berättade det innan.

FC: Har jag? Ja okej.

TN: Att du kom hem med chokladbollar och.

FC: Mm ja, ja.

TN: Eller du tänkte på något annat?

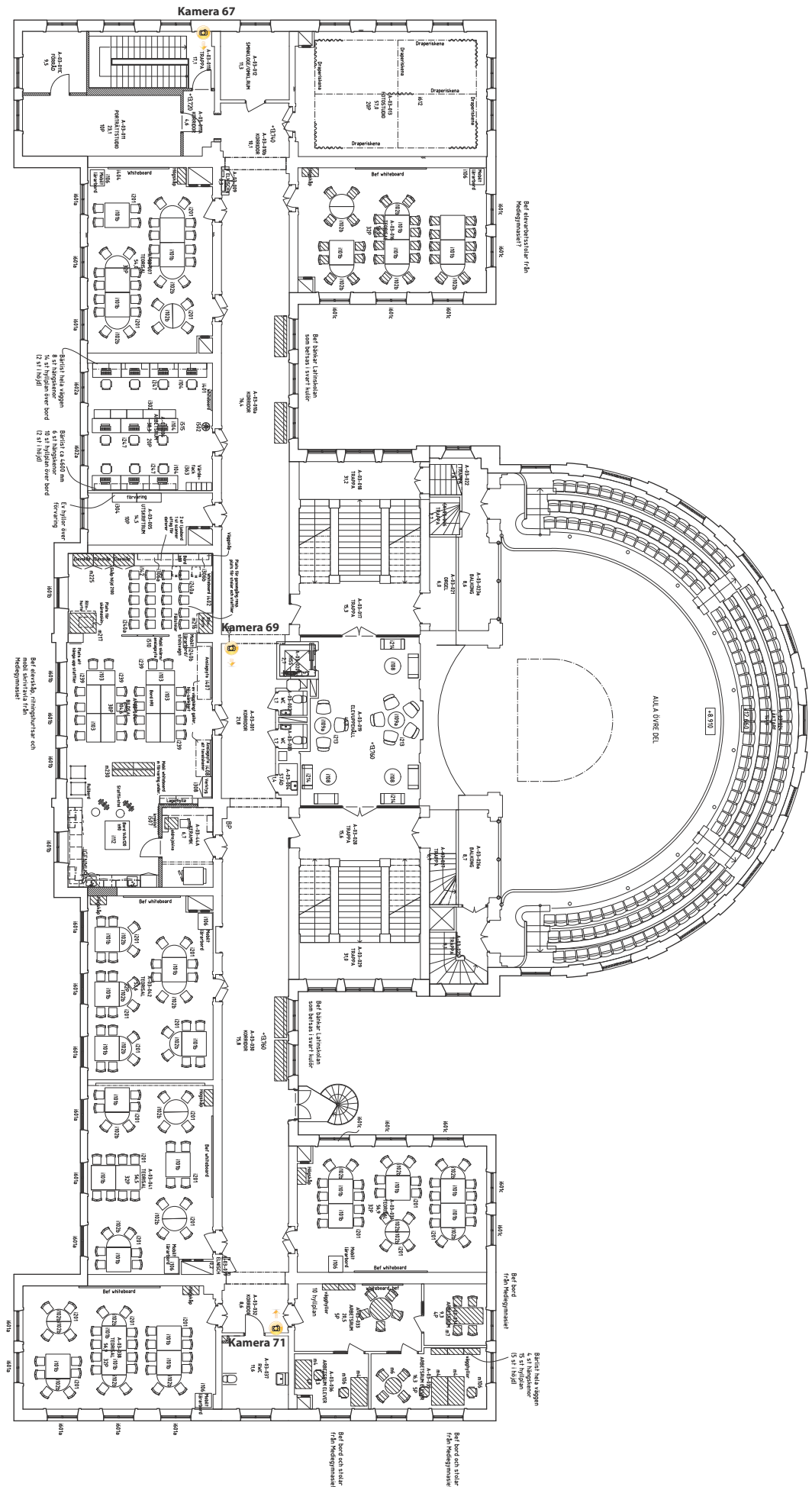
FC: Nej det var en rolig händelse som hände på vägen till skolan som jag hade berättat för mina lärare, som var jätterolig. Inklusive min samhällslärare, hon tyckte jag väldigt mycket om. Jag var på väg från Södervärn till skolan, jag såg två killar i arbetsbyxor komma gående. Från absolut ingenstans så får den ena killen en toarulle i huvudet. Alltså liksom det var helt radikalt, det var som någonting från en tecknad serie. Det var så himla roligt, och skratt är ju någonting som jag alltid har mått bra av. Och som sagt sen minns jag att efter skolan, jag tror i alla fall det var den här helgen. Det är ju den senaste helgen jag minns. Sen (ohörbart) och handlar på Centralen efter det att, köper

chokladbollar till hela familjen. Sen minns jag även att jag sticker till gymmet på lördagen, det mår jag också bra av. Sen (ohörbart) att jag sticker in på, finns en liten lokal butik som jag ofta sticka in på vägen som heter Entré. Det finns en tjej som jobbar där, men hon är ju, hon är väldigt, väldigt trevlig. Hon känner igen mig från att vi gick på samma skola, hon gick en klass över mig så det. Många utav de bilderna har liksom börjat komma till mig nu att jag verkligen inser hur, att jag liksom jag sitter där och köper chokladbollar, sitter där och skrattar med en lärare efter en rolig händelse. Har inte någon som helst aning om att nästa vecka skulle inledas på det här sättet. Det är ju, och inte ens på söndag morgon heller. Jag har ju bilden av att nu ska vi ut och köra, det är kul att köra bil. Och jag ska träffa Andreas, min fasters sambo, han är ju trevlig och. Och så har jag vaktat, och så har jag passat farmor och farfars hund (ohörbart) hon är en jättefin hund, hon är tröst sam, förstående och ja. Så det är ju, jag har ju verkligen insett hur, det var ju på den här korta stunden som jag lyckades skaka om livet för så många människor, inklusive mitt eget.

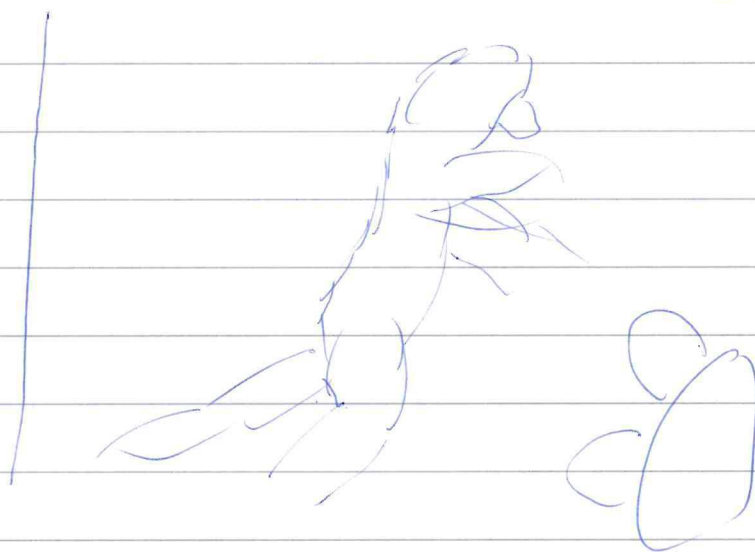
TN: Är det någonting ni tänker på?

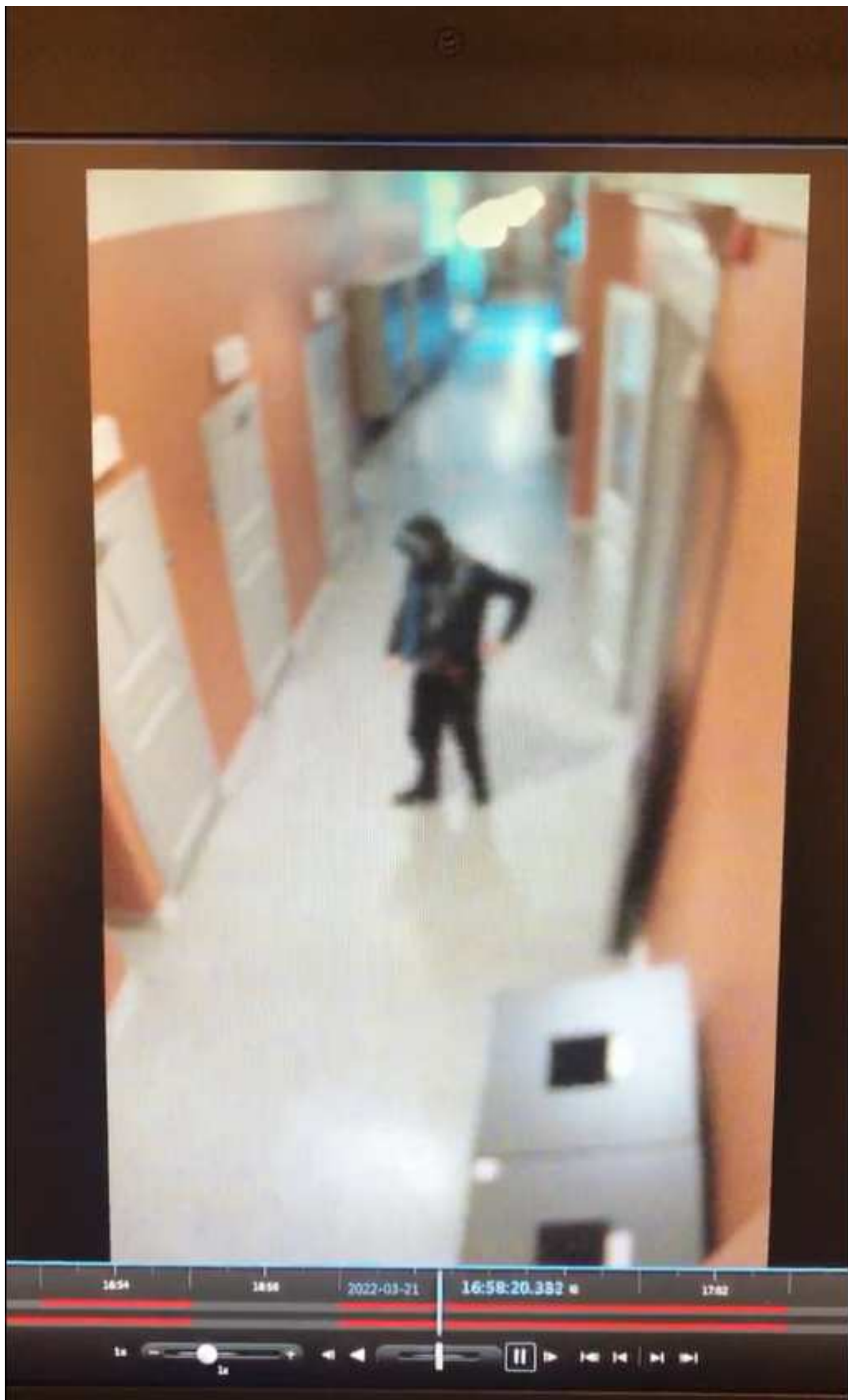
A: Nej tack, jag har inga frågor.

TN: Då avslutar vi förhöret och klockan är 11:10.

Ritad av Fabian (Sara)

Sammanfattning av förhör 10

Följande är en sammanfattning av förhöret, förhöret finns i sin helhet i FILIP.

Fabian tillfrågas om det är någonting han har tänkt på sedan hans senaste förhör.

Fabian berättar att han har tänkt på en sak gällande videorna som förevisades förra gången. Fabian har dragit en slutsats när han har tänkt på videorna. Fabian förklarar att han pratar mycket i tredje persons perspektiv och att han i dessa videorna konstant säger emot sig själv, detta beror på att Fabian misslyckas att svara på den grundläggande frågan som är Varför gör jag det här?. Fabian berättar att han upprepar sig mycket i videorna. Den största konflikten Fabian hade med sig själv om han skulle göra attacken eller inte var när han stod utanför toalettdörren på brotts-dagen. Ena sidan så kunde han springa in på toaletten igen, ingenting hade hänt men åt andra sidan så fanns Fabian redan på övervakningsfilm och nu fanns det ingen återvändo.

Fabian tillfrågas om han skulle förklara sitt motiv kortfattat, hur skulle det låta i så fall. Fabian berättar att det grundar sig i en frustration hos sig själv, Fabian har inte fått till någonting större i sitt liv. Fabians desperation har successivt bara växt över tid. Fabian har svårt att lita på att folk vill honom väl, Fabian har varit rädd för att bli beroende av någon annan. Fabian säger att det är mycket som ligger i att han förlorade sin mamma vid fem års åldern. Fabian har varit rädd för att bli övergiven eller lämnad av någon. Fabian hade tappat förtroendet till andra, till sig själv. Fabian har dagen innan attacken inte velat känna någon positiv energi. Fabian hade en tanke om att hans liv vart över.

Förhørsledaren förklarar att Fabian har förklarat att Fabian hade en känsla av att hans liv vart över och det är en frustration som väckt osv. Fabian tillfrågas om varför han väljer att ta två liv. Fabian berättar att hans tanke var att hans liv vart över, när polisen kom till platsen och Fabian låg på marken med handklovarna på så lättade Fabians ångest eftersom att nu hade han försäkrat sig om att hans liv vart över. Fabian ville bara göra någonting som försäkrade honom om att hans liv vart över. Det skulle kunna grunda sig i att Fabian vart för rädd för att ta livet av sig på egen hand. Fabian förklarar även att han inte har varit villig att söka hjälp för hans mående, inte ens till sin pappa. Fabian ville bara försäkra sig om att hans liv vart över.

Fabian berättar att han kanske på ett undermedveten plan tog inspiration från personen som hade knivhuggit folk på ett tåg i Japan i hopp om att polisen skulle göra slut på hans liv.

Fabian tillfrågas om varför allting eskalerade till att han skulle ta liv. Fabian berättar att han hade bilden av att om han skulle dödat en minst en person så skulle han försäkra sig om att han fick livstid. Fabian trodde att livstid innebar att han aldrig mer skulle komma ut i samhället. Även fast om Fabian hade gjort någonting som inte hade väckt lika stor uppmärksamhet, om han hade bett om hjälp eller liknande så hade Fabian inte velat leva med det. Fabian har ställt orimliga krav på sig själv att om minsta lilla sak går fel skulle han ta livet av sig. Fabian ville försäkra sig om att han aldrig kom ut till samhället igen och det var därför han valde att göra attacken.

Fabian underrättas om att polisen har säkrat film från samtliga övervakningskameror som fungerade på skolan. På de kameror som fungerade har polisen tagit in film på hela dagen från att Fabian kommer till skolan till dess att attacken är avslutad. På filmen kan man följa Fabians rörelser under dagen i skolan. Detta materialet har resulterat i en film som är ca 27 minuter lång som kommer att vara med i förundersökningen. Fabian underrättas om att denna videon inte kommer att spelas upp i förhör om inte Fabian eller försvaret skulle vilja det, detta på grund av att polisen anser att de inte har några direkta frågor kring materialet.

Fabian underrättas om att i dagens förhör skall de titta på övervakningsfilm som täcker attacken mot Viktoria, från det att Fabian klev ut ifrån toaletten till dess att polisen kom till platsen. Fabian väljer att inte titta på övervakningsfilmen.

Fabian förevisas en skiss över vart övervakningskamerorna sitter som fungerar. (se bilaga 1).

Totalt är det 4 klipp som förevisas under förhöret. Det första klippet är när Fabian syns gå in på toaletten.

Tiden på övervakningsfilmerna är en diff på ca + 11 min.

Övervakningsfilm från kamera 69 plan 3 på Malmö Latinskola spelas upp. Tiden på övervakningsfilmen 16:45:21 – 16:45:38.

Klipp 2. Kamera 69 plan 3 på Malmö Latinskola. Tiden här är mellan 16:57:42 17:10:03. Klippet är 3 minuter långt och har filmats av patrull på plats. Övervakningskamerorna har rörelsesensor, vilket innebär att när kameran inte registrerar någon rörelse så hoppar videon tills rörelse registreras igen. Videos spelas upp.

Tidsspannet förtydligas: (+ ca 11 min)

16:57:48. Viktoria går in på toalett.

16:58:14 Går Fabian ut från toalett.

16:59:08 Viktoria öppnar toalettdörren. Attacken påbörjas.

16:59:50 lämnar Fabian Viktoria, försvinner ur bild.

17:01:00 kommer Fabian tillbaka in i bild.

17:01:17 lämnar Fabian mot trappan.

17:02:20 kommer Fabian tillbaka in i bild.

17:09:31 polisen anländer till plan 3 och syns i bild.

Klipp 3. Händelseförloppet igen, själva attacken. Hastigheten på videon har dragits ner och bilden är inzoomad. Klippet är 1 minut lång. Videon spelas upp.

Fabian berättar att det är svårt att veta att det spelas framför honom även fast att han inte tittar, detta på grund av att han får bilder i huvudet.

Klipp 4. Händelseförloppet från en annan vinkel, längre ifrån. Kameran heter kamera 71 och sitter vid handikapptoaletten (se bilaga 1). I detta klipp syns även de två elever som bevittnade delar av attacken.

Tiden i övervakningsfilmen är 16:59:36 – 17:10:27. Klippet är 25 sekunder långt. Detta på grund av rörelsesensorerna. Videon spelas upp.

Fabian underrättas om övervakningsfilmerna som precis förevisades har granskats. Fabian har i tidigare förhör berättat om antal slag som han tror sig slagit mot offren. Fabian berättar att han har ingen aning om hur många slag han utdelade, det Fabian sagt tidigare var endast vad han trodde.

Fabian underrättas om att totalt antal slag mot Victoria med yxa som syns på videon är 25 stycken. Fabian berättar att han har väldigt dåligt minne men det är inte omöjligt att det stämmer. Fabian hade inga direkta tankar på hur allting skulle gå till utan Fabian hade bara tankar på att han skulle använda kniv och yxa men exakt hur han skulle använda det hade han ej planerat.

Fabian underrättas om att i övervakningsfilmen som visar attacken har förhørsledaren delat upp slagen i tre sekvenser. Första sekvensen innehåller 10 slag, därefter tar Fabian ett steg

tillbaka från Victoria, på videon ser det nästan ut som att Fabian vänder sig om för att gå iväg men sedan återgår Fabian till att slå Viktoria igen, detta förloppet är endast någon sekund.

Fabian berättar att han minns inte varför han tog något steg ifrån Viktoria. Det var väldigt mycket ljud runt omkring Fabian så att han kan ha misstagit sig från att något ljud kom bakom honom eller liknande. Fabian förklarar att någon del av honom trodde säkert att det skulle vara så lätt att om han hade knivhuggit någon så skulle det gått snabbt och att det inte skulle bli någon större reflex utan att personen bara skulle bryta ihop, men så enkelt är det inte. Fabian var även chockad vid detta tillfälle över vem det är som kom ut från toaletten och sedan att höras hennes skrika från ingenstans vilket Fabian aldrig hört tidigare. Detta kan ha lett till att Fabian hört det ena och andra runt omkring sig.

Fabian underrättas om att när han tar steg fram emot Viktoria igen så utdelar han ytterligare 8 slag. Därefter låg Viktoria still och Fabian försvinner ur bild. Efter en minut och 10 sekunder syns Fabian komma tillbaka och utdela ytterligare 7 slag mot huvudet.

Fabian berättar att han såg inga direkta detaljer genom sin mask, han såg att det rann ut mycket blod. Fabian minns att efter att han slagit de sista slagen mot Viktoria och gick ut i trappan så fick Fabian känslan av att han tappa all kontakt med verkligheten, Fabian tittade ner på yxan, han såg att eggen vart röd, han såg att det fanns blod på hans ena hand, Fabian frågade sig själv då om det här verkligen hade hänt.

Fabian underrättas om att efter slagen mot Viktoria så syns Fabian försvinna ur bild och ut i trapphuset i ca 1 min för att sedan komma tillbaka. Fabian tillfrågas om han minns den minuten. Fabian berättar att han tror att någon del av honom gjorde det kanske för att han hörde någonting i trapphuset.

Det Fabian sagt tidigare i videorna om att det skulle vara två offer förhoppningsvis fler hade att göra med vad Fabian troligtvis kunde räkna med. Fabian hade ingen aning om hur länge attacken skulle pågå.

Fabian underrättas om att enligt rättsmedicinska undersökningen kan de utlösa i alla fall 10 stycken sårskador på huvudet och hals. Fabian berättar att det är mycket möjligt att det stämmer men har ingen uppfattning om hur många slag det var som utdelades.

Fabian tillfrågas om när han utdelade första yxslaget mot Sara. Fabian förklarar att det är han tror att det är precis när han har fått ner henne på marken. Det blev en dragkamp först, Fabian hade dörren i ena handen och yxan i andra handen. Fabian drog upp dörren och kom in i

klassrummet och Fabian tror att han tacklade och greppade tag i henne med ena handen och drog ner henne på marken.

Fabian tillfrågas om hur Sara låg när Fabian fått ner henne till marken. Fabian ritar en skiss (se bilaga 2). Fabian minns att i allt fall när han lämnade Sara så låg hon på rygg med huvudet åt ena sidan. Sara slutade inte röra på sig, hon kved, kräktes och gjorde vidriga ljud ifrån sig och Fabian tittade inte på henne än mer än någon sekund eftersom han inte ville se några detaljer. Fabian berättar att Viktoria slutade röra på sig så fort han hade landat några slag mot huvudet.

Fabian berättar att det andra offret visste han inte vem det var, Fabian trodde först att det var en elev men när hon låste upp klassrummet med taggen så insåg han att det var en personal eftersom eleverna inte har behörighet till det klassrummet. Fabian berättar att någonting han tänkte mycket på när han hörde från polisen att hon andades var att om han precis hade dödat en elev.

Fabian berättar att han hade frågat en lärare på skolan samma dag om hur sent vissa människor brukar stanna på skolan, läraren hade svarat att det var svårt att avgöra.

Fabian förevisas klipp 1 igen. Fabian berättar att det är han på övervakningsfilmen.

Fabian förevisas stillbild från klipp 2 (se bilaga 3) när Fabian bytt om inför attacken. Fabian säger att det är han på bilden med sjalen, hörselkåporna, kepsen och det improviserade bältet där han hade midjeväskan med yxan och kniven och sedan även två andra verktyg.

Fabian tillfrågas om hur han upptäckte Sara. Fabian berättar att han såg henne och vill minnas att han vid något tillfälle vände sig om och såg henne bakom sig, detta när Fabian stod vid Viktoria. Fabian kände att han hade ingenting att förlora, han hade redan försäkrat sig om att hans liv vart över och det spelade ingen roll hur långt det gick nu.

Fabian tillfrågas om han ångrar attacken. Fabian berättar att han funderat mycket på detta. Fabian har börjat få visioner i huvudet från attacken där han ser offren. Sett utifrån hur attacken påverkat Fabians liv, vad han borde gjort istället och vilka positiva följor som det hade kunnat ge om han hade bestämt sig för att söka hjälp istället. Fabian kanske då hade gjort det på ett lindrigare sätt. Fabian hade bilden av att han inte ville ha hjälp, Fabian ville bli

straffad och spärras in eller dö. På detta sättet ångrar Fabian attacken. Fabian har tänkt på att om han kunde gå tillbaka till söndagen innan attacken och lagt ifrån sig sakerna och berättat för hans pappa hur han själv mår.

Detta vart ingenting Fabian ville åstadkomma någonting på, Fabian visste att det här kommer han bara att förlora på. Fabian ångrar attacken med tanke på vilka följder det hade kunnat göra om han sökt hjälp istället, det finns ingenting som Fabian känner att han har fått ut av den här attacken.

Det som gör att Fabian försöker hålla humöret uppe nu är att han känner att han inte kan grotta ner sig, såklart måste han gå tillbaka till händelsen och berätta eftersom det är viktigt för utredningen.

Det finns ingen som Fabian tyckte förtjänade det här, Fabian fick inte ut någonting av det, Fabian är medveten om att detta vart bara någonting han hade kunnat förlora på. Fabian hade bilden av att han ville komma bort och försöka glömma allt han älskade, detta var vad Fabian trodde att han ville.

Fabian ångrar även allt lidande som han orsakat offrets familjer, skolan, eleverna och även smärtan som Fabian orsakat till sin egen familj.

Fabian förevisas bild på en telefon som anträffas på brottsplatsen (bild från externa dokumentet "Fabians mobiltelefon BG32106-2"). Fabian säger att det är hans telefon. Fabian hade någon hade någon vag tanke om att han skulle slå i sönder sin telefon också men gjorde inte det.

Fabian underrättas om att samtalet när Fabian ringer till SOS finns tillgängligt i förundersökningen.

Uppläst utan erinran.

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet
Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Diariernr
5000-K314464-22

Skäligen misstänkt person
Cederholm, Fabian Vidar

Personnr
20031223-6474

Identifierad Kontrollsätt
Ja Dataslagning

Kommentar
Passbild RES

Personalia och dagsbotsuppgift

Utskriftsdatum
2022-07-01

Namn Cederholm, Fabian Vidar		Personnummer 20031223-6474	
Tilltalsnamn Fabian	Kallas för	Öknamn	Kön Man
Födelseförsamling S:t Johannes	Födelselän Skåne län	Födelseort utland	
Medborgarskap Sverige	Hemvistland	Telefonnr	
Adress Frennegatan 2 F 231 66 Trelleborg			
Folkbokföringsort Trelleborg		Senast kontrollerad mot folkbokföring 2022-06-17	
Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)			
Utbildning			
Yrke / Titel			
Arbetsgivare		Telefonnr	
Anställning (nuvarande och tidigare)			
Arbetsförhet och hälsotillstånd			
Kompletterande uppgifter			
Uppgiven inkomst	Bidrag	Hemmavarande barn under 18 år	
Försörjningsplikt	Skulder		
Förmögenhet			
Kontroll utförd			
Taxerad inkomst	Taxeringsår		
Taxeringskontroll utförd av	Datum - -		

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Enhet
Region Syd, Grova brott 1 PO Malmö

Ärende

Diariennr
5000-K314464-22

Handläggare
Tuotoga, Eva

Gärning
Mord

Berörd person

Personnr
20031223-6474

Efternamn
Cederholm

Förnamn
Fabian Vidar

Underrättelse utsänd
2022-06-08

Yttrande senast
2022-06-17

Underrättelse slutförd
2022-07-01

Delgiven info. om ev. förenklad delgivning

Underrättelsesätt
Se slutdelgivning enligt RB23:18 sist i protokollet

Notering
Fabian Cederholm fick ett exemplar utav förundersökningsprotokollet utav sin försvarare. Sista dagen för erinran är 2022-06-17 klockan 12.00.

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran

Försvarare

Namn
Elison, Anders

Underrättelse utsänd
2022-06-08

Yttrande senast
2022-06-17

Underrättelse slutförd
2022-07-01

Underrättelsesätt
Se slutdelgivning enligt RB23:18 sist i protokollet

Notering
Två exemplar utav förundersökningsprotokollet överlämnades till försvararen som ansvarar för att Fabian Cederholm får ett utav dessa enligt tidigare överenskommelse. Sista dagen för erinran är 2022-06-17 klockan 12.00.

Resultat av underrättelsen/delgivningen
Ej erinran